

A magyar korona

A magyar Korona

A világ koronája,
vagy csak egy nemzet becsben álló kegytárgya?

A Szentkorona és jogrend
átdolgozott és bővített kiadása

Farkas István József

Budapest
2021

Szerkesztette:
X.Y.

Lektorálta:
DR. SÁRÁNÉ LUKÁTSY SAROLTA

Címlap:
X.Y.

KIADÓ:
ISBN:

© Minden jog fenntartva

Minden hivatkozott forrást a szerző saját kutatásaira hagyatkozva jelölt meg. Ha egy lejegyzett URL, könyv vagy újságcikk már nem található a megadott elérési útvonalon, az nem félrevezetés vagy *kamu* beírás! Az Internet cenzúrázása már régóta működik.

„A társadalom rendszerint keményen büntet mindenkit, aki vakmerően ellene szegül, aki derűs nyugalommal szabadnak nyilvánítja magát, és önállóan akar dönteni, aki kihívóan semmibe veszi a társadalmi elvárásokat, vagy aki pimaszul magyarázatot követel a hatalom birtokosainak magatartására.”

Jorge Bucay

A magyar helyesírás szabályai 12. kiadása írja, amely 2015. szeptember 1. napjától érvényes:

„Az összefüggő szövegben egymás után következő szavakat általában különírjuk: szilárd jellem, sok lehetőség, nagyon ügyes, rádiót javít stb. ... Ha két szó kapcsolatának jelentése több vagy más, mint a tagok jelentésének együttese, akkor ezt az alkotóelemek egybeírásával érzékeltetjük.”¹

A *Szentkorona* kettő önálló szó, a „szent” és a „korona” összetevéséből álló állandósult kapcsolat, amely névátvitelen alapszik: a Szentkorona térbeli, időbeli, anyagbeli érintkezésén ok-okozati kapcsolaton keresztül más jelentést vesz fel, ennek okán az alkotóelemek együttes jelentése több mint a tagok jelentésének együttese. Erre hivatkozva teszem közzé, hogy a Szentkorona, mint a Kozmikus és a magyar nemzet jogrendjének megtestesítője, egyetlen kifejezéssel írandó, mert az így keletkeztetett fogalom jelentés-tartalma jóval mélyebbről merít, mint az összevont, ám külön írt két szó értelmezése.

---

¹ <http://helyesiras.mta.hu/helyesiras/default/akh12>

Bevezető helyett

Kezdetben...

1. Kezdetben létezett a Szellem, a Lélek és az Erő. A nagy „Egy”-ben élt a Minden felett. Leírhatatlan, kifejezhetetlen és elérhetetlen hatalmasságnak hittük. Neve: **ÍZ**.
2. **ÍZ** „volt” a Kezdetben és „van” örökké a Minden felett.
3. **ÍZ** alatt nyugodott a Csend. Mozdulatlanságában hordta az őanyagot. Az őanyagában – az ős vizet. Az ősvízben – az Élet ígését. E három egységét is hittük. Neve: **TEN**.
4. Így lett nekünk a „Kezdet”: **ÍZ-TEN**.

A lélek teremtése

1. **ÍZ-TEN** – végtelen ködökben rejtező – erejéből villámként vált ki a Fény. de nem tűnt el, mint a lecsapó villám, hanem lett Világossággá és örök maradt.
2. **ÍZ-TEN** „elsője” ... a Világosság vala. Első akarata, első teremtménye az örökkévalóságban – **ÍZ-TEN** első gyermekében. Mielőtt élet „lett”, világosság „VAN”.
3. Égi, örök tűz, tisztaság és igazság lakozik a Világosságban, - **ÍZ-TEN** első gyermekében.
4. A Teremtő így lesz egy teremtményével, hisz a világosság **ÍZ-TEN** megnyilatkozása.
5. A Világosság – **ÍZ-TEN** örök titkaként lakozik a Lélekben.
6. Tartalmat ad az életnek, meleggé teszi azt és benne él **ÍZ-TEN** lehellete is.
7. Maga **ÍZ-TEN** – az ő hatalmas erejével – él a lélekben. Ezért hívjuk **ÍZ-TEN**-t – a lélek szerint és a lélek által – így: **ÉN-LÉLEK (ÉN-LIL)**.
8. Azért teremtette **ÍZ-TEN** a Lelket, hogy benne mindenütt és mindenkoron lakozzék. Az élő lélek – **ÍZ-TEN** hajléka.

És így van ez jól.

Magyar biblia, a Magyar Ószövetségből

I. rész

1. A szerző előszava

„Az emberek olyan egyszerűek és oly mértékben vágnak közvetlen szükségleteik kielégítésére, hogy a csaló mindig talál magának áldozatot”.²

2016-ban az Akasa Pjt. gondozásában nyomdába került egy könyvecske, a „Szentkorona és Jogrend – Az élet értékrendje” címmel. Ludányi-Horváth Attila szerzőtársammal állítottuk össze ezt a rövid pamfletet azzal a céllal, hogy a már akkor is a saját felsőbbrendűségét kántáló aktuális hatalomnak megmutassuk a jogi bakugrással terhelt, kicsinyes hazugságaikból tákolt alaptörvényük értelmetlen visszasságait. Azt hittük, hogy a görbe tükör észhez téríti őket, és az igazság bulldózerével semmivé oszlatjuk a megtévesztésből és csalásokból összegyúrt ideológiai alapjukat. Akik megvették és elolvasták az írásunkat, szuperlatívuszokkal minősítették tartalmát, a sajnálatosan beragadt néhány gépelési *huba* ellenére.

A mű előzménye, hogy 2007. május 6-án kézhez kaptam az e világról eltávozó Gulyás Miklós Jutas egy korszakformáló, „A Szentkoronáról másként” című kéziratát, melynek olvasata számomra világgép-fordító lett, és az addigi ismeretek zavaros képéből egy halványan derengő csillag fénycsóvája világlott elő. Ezt az egyelőre homályosan vibráló derengést írtam ki magamból, s mint utólag kiderült, hiányosan.

2016-ban történt, hogy Jutas művének örököse minden szerzői jogot átengedett az Akasa Pjt. vezetőjének, aki felkért, hogy rendezsem a 8 részletben megírt kéziratot, és ha lehet, a mondandó tartalmát érintetlenül hagyva, a hiányzó képeket pótoljam. Noha az írás sorozatént már teljes egészében megjelent az *Ébredés* című folyóiratban (Bursam kiadó, 2008.), kénytelen voltam újra átrágni magamat a teljes kéziraaton, amelynek eredménye az lett, hogy egyre újabb és mélyebb értelmezések kerültek a felszínre, melyek az akkori világ történéseit különös megvilágításba helyezték.

A munkát elvégeztem, bár rettentő nehezen jutottam a végére, mert az írás szakaszonként tárt fel előttem olyan tiszta igazságokat, amelyekhez addig még gondolatban sem jutottam el. Máig gyötör a lelkiismeret, amiért addig mertem úgy gondolni magamra, mint az ősi jog és a Szentkorona szakavatott értőjére. Miközben olvastam Jutas kéziratát, olyan részletekre derült fény, amelyek kifejtése sokkal lényegre törőbben világítja meg nemzetem és az emberiség homályba taszított valós

---

² Niccolò Machiavelli

történelmét, mesés hitvilágát és a közösségi lét nemesb szabályrendjét, mint addig bárminemű történelmi összefoglaló mű.

Tisztában vagyok azzal, hogy az evilági lét misztériumának felderítése, vagy a vallások dogmáit diktáló titkos csoportok részletbe menő bemutatása sem válthatja meg a nagyon félrevezetett senyvedőket, mert a tudás teljessége halandók számára állítólag még nem tárható fel. Úgy tűnik, hogy egyetlen titkos vagy a nyilvánosság elé lépett társaság sincs a Földön, amelynek tagjai az igaz valóság ismeretével bírnának, mert bármit is mondanak vagy tesznek közzé, röviddel felsőbbrendűségük kihirdetése után, csurran-cseppen egy-egy adat, ami oszlatja azt az emberiség tudatára telepített nagyon sűrű ködöt, ami vallási vagy jogrendi vakságban ringatja az *egy-ének* tudatát.

Mindenesetre, a gyakori és hosszadalmas vívódásaimat, a 2018-ban megjelent „*Boldogasszony Pártás Koronája*” című vaskos könyv³ oldotta fel, amelyben a *Szentkorona és Jogrend* című írás átfogalmazott, második változata is szerepel.

Azóta eltelt lassan több mint kettő év, és a világ teljesen felfordult. Lehetetlenné tették a terepen történő kutatást, a homok alatt rejlő romvárosok teljes területének még a maradék nyomaát is eltüntették a sivatagban, kutatási engedélyeket vontak vissza, vagy csak könnyed ítélettel egyszerűen hamisítványnak, fantazmagóriának minősítették a bemutatott bizonyítékokat. Újabb és újabb világméretű népámító hazugságtenger váltja le a hit kábulatából ébredező, bizonyrágot kereső, zavarodott emberek világképét. A végső lökést azonban arra, hogy ismét a kezembe vegyem kéziratunkat, egy kedves barátom „szakállas meséje” adta:

Glatz Ferenc, aki egykor a Magyar Tudományos Akadémia elnöke volt, egy a Duna TV-nek adott interjújában a következőt nyilatkozta:

“A magyarok szeretnének maguknak egy dicsőséges múltat összehazudni, mert ők maguk primitív, jelentéktelen, visszamaradt és barbár senkik.”

Ahogy mostanában mondogatják: „kommentár nélkül”.

Több más hasonló, a nyilvánosság előtt tett kijelentés és az a tény, hogy az ország egyes jól fizetett tudósai vagy megmondó-emberei minden tudományosan igazolt tényel szemben, a magyar nemzet tagjai ellen tesznek és beszélnek, sőt, lehetőleg mindent, ami magyar lekicsinyelnek, beszennyeznek, késztetett arra, hogy még egyszer végig járjam az utat, ami az eredettől, a *szabad jogértelmezés* alakulásán keresztül a Kárpát-haza megnyomorításában idáig vezetett. Mert nem elég megmutatni, hogy ki, hol és mikor hibázott! Ha van kiút a félrevezetés posványából, úgy az útjelző is kitűzendő.

---

³ ISBN 978-615-00-2673-2

„... Tartsuk meg a régit, ha jó; a hiányok pótlására használjuk fel az idegenben kelt gondolatokat, de lehetőleg öltöztessük olyan formába, mely eleve önálló mederbe tereli a jözelemzést és az ítélkezést ...”⁴.

Ebben a mondatban kiemelendő a rejtett gondolat: mert ha az idegenben kialakult jogrendek a vagyonvédelem *primátusán* alapulnak is, a sajátunk nem alárendeltjei azoknak, sőt megmutatható, hogy az élhető valóság a miénket helyezi amaz fölé, ha megfelelő öltözetben tálaljuk. És erre minden „megmondó ember” saját tudásából merítve rájön. Már ha rájön ...

A dolgozat írásakor nem válogattam a források között, tekintettel a téma multi-diszciplináris voltára, ezért a világi oldal kapcsolódó régies, új és legújabb politikai indíttatású kutatási eredményeket, tanulmányokat, jogi elenzéseket is figyelembe vettem. A szakrális vonulat kiemelt írásait, a Bibliák különböző kiadásait: a *Biblia Vulgata Latina* néven ismert *Eusebius Hieronymus*, az ószövetség eredeti héberből latinra fordított művét⁵; a Magyar Bibliatársulat 2014-es revideált Karoli fordítását; a *Kolbrin*⁶ angol nyelvű fordítását és annak második könyvét a *Kailedy* szentírásokat (amit a korai Jézus-követők - *Arimatheai József* és társai - 37 körül vittek a Britanniába); a megmaradt *káldeus* könyvek felkutatható darabjait, és nem utolsósorban a hivatalos tudomány által eddig méltatlanul mellőzött apokrif forrásokat, amelyekben összefüggés tárható fel egyes uralkodók (fejedelmek, pateszik, lugálok, papkirályok, császárok) „istení” származása, és az okkult tudományok terén kiemelkedő tudást felmutató források között. Ilyen lehet például a *Bhagavad-Gita* és a többi védikus írásmutatvány, Hermész Triszmegisztoz *Isteni Pymandere*, Sir John Bowring „*The Poetry of Magyar*” könyve, *Völuspa* próféciái, *C.G. Gostony: Dictionaire d’etimologie Sumerienne et Grammaire Comparée* című könyve, *Anton Demiel és René Labat akkád-sumer szótárai* stb.

Tisztelegve a hit elkötelezett hívei előtt, keresem a választ az olyan egyszerű kérdésekre, amit alant összeírtam:

Ki tanította meg az embereket beszélni, az írás, a számok és a csillagok járásának titkát?

Ki mutatta meg a napok, hónapok és a szoláris évek folyásának szabályát, ki olvasta a elsőnek a felhők jelentését és az éjszakai fények (csillagok) írását?

Ki tanította a test állapotának megőrzését? És hogy a lélek kapcsolatba léphet az élőkkel vagy, hogy a lélek számára lehet kapu a Föld és az ég felé?

Ki tanította, hogy a fény az élet? ...

---

⁴ Szladits Károly: *Szászy-Schwarz Gusztáv emlékezete. Első Kecskeméti Hírlapkiadó, Kecskemét, 1934. 18.*

⁵ *Holy Bible, New International Version®*, NIV® Copyright ©1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc.®

⁶ *A Kolbrin kéziratok gyűjteménye, amit a Glastonbury apátságtól mentettek meg a tűzvész idején. A gyűjtogatás célja az volt, hogy elpusztítsa ezeket a kéziratokat, de jelentős részét az írnokok titokban a „scriptoriumba mentették, miután értesültek a Vatikán gyűjtogatási tervéről. A tűzvész után azt hitték, hogy ezek az „eretnek művek” megsemmisültek, a tűz jó fedezetnek bizonyult a megőrzésükhöz. Umberto Eco „A rózsza neve” című könyvében állít emléket az eseményről.*

Ki tanította az Istennek beszédét, amivel az emberekhez szólott, vagy amikor elrejté' előlük a dolgok lényegét, amelyek az igazság helyén állottak azok számára, akik megnyíltak? Miért beszélt másképp a papokkal, az írástudókkal és a néppel aszerint, hogy azok közül kik voltak megvilágosodottak?

Ki tanította, hogy a láthatón túl a láthatatlan *van*, a kicsin túl a még kisebb *van*, a nagyon túl a még nagyobb *van*, és minden kölcsönös függéssel össze *van* kötve az EGY-ben?

Ki tanította a csillagok énekét, amelyet most senki sem ismer, és a vizek beszédeit, amelyek végtelenbe folytak?

Ki tanította meg az embereket, hogy gabonát termesszenek és forgassanak, hogy kemény munkával téglákat és díszkövet készítsenek?

Ki tanította az embereket a tengeri kagylók rituáléiról, titkaik olvasásáról és beszédük módjáról?

Ki tanította az embereket Isten természetére és ismeretére, bár az ő számára hagyott téridőben nem tudta elhozni a megértést? Akik aztán egyszerű mesékbe rejtették el a nagy titkokat, amelyekre emlékeztek, és jelekbe rejtették a tudást, hogy ne vesszen el gyermekeik gyermekei számára se?

Ki hozta el a *Szent* szemet távoli világokból, és a vízből készült fény követ, amely által az emberek látják Istent, és a tűzkövet, amely összegyűjti a nap fényét a szentély előtt?

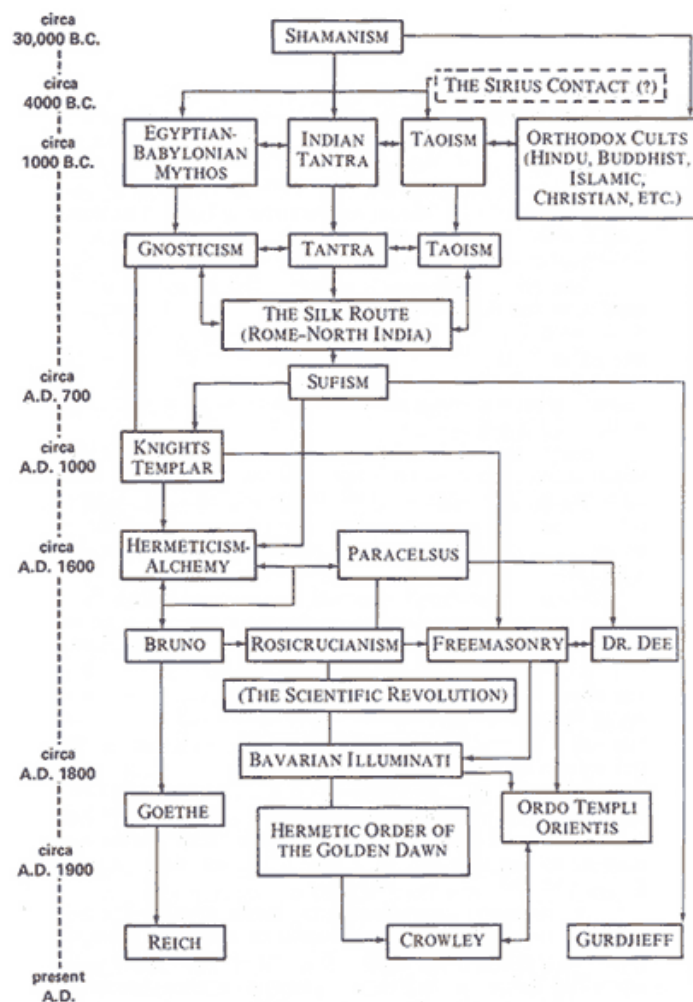
...

2. Az elveszett ember

Meghatározhatatlan mértékű nyomás nehezedik a 21. század emberiségének lelki békéjére. Az egy-én belső világának függetlensége, amely alapértelmezésben az *élnét* fenntartásának egyedisége, alkalmazkodó képesség egészséges működése a semmibe veszett, amióta az önszadék teljes kizárásával létidegen társadalomnak nevezett kalodába tuskolták, mondván „*a demokrácia az emberi jólét egyetlen igazságos szabályozója*”. Olybá tűnik, hogy az egy-énség, az ember természetes közvetlen környezetéhez való viszonyrendje, totálisan elveszítette egyediségét, alkalmazkodó- és működőképességét, az ilyen-olyan indokokkal rákényszerített korlátok, el-, le- vagy kizárások okán. A *hatalom* könnyedén lerázza magáról a közösség ellenőrző figyelmét,

önálló életre kelt, és már-már isteni magasságokba emelkedve osztja az *ígét*, saját igényeinek kiszolgálására összpontosítva.

Érdeemes körbejárni a hatalom szó jelentéstartalmát, mert létezik olyan a közösséget irányító rend, amely a hatalom teljes mellőzésével rendezni képes a tagok egymás közötti, a környezet és az egyedek létfenntartását biztosító források között lehetséges viszonyokat. Korai lenne bevezetni azt a modellt, amelyről lehullik minden, ami csak a szavak rendszeréből következtethető *bölcselő* megállapítás, amelyik az alatt- és felett való ember valóságosan létező hierarchiájából, bármilyen környezethez alkalmazkodni képtelen ideológiából, a vezető képére és hasonlatosságára teremtő és irányító módszerből, vagy az adatáramoltatást hurokként kezelő modelltől indul ki⁷.

1. ábra A hitvilágok és a hatalom koncentráció filozófiájának evolúcióját bemutató ábra, 1938-ig. Gurdjieff Prieuré tanításai megfontolandó kérdésekre keresnek választ: *miért vagyunk itt, mit akarunk, milyen erőknek engedelmességek. A legtalálható megállapítása: „...az "ember" fejlődése nem megy magától! ...”*

⁷ Erről Bozsik Valéria írt kiváló tanulmányt az 1983. ban kiadott és ugyanabban az évben betiltott „Emberszabású szervezet” címmel. ISBN: 963-500-122-3

Ugyanakkor érdemes böngészni az *1. ábrát*, ahol a hatalom ébredését a szerző i.e. 4000 körülre teszi, amikor a Szíriusz övből érkező extraterrestriális látogatók érkezését feltételezi, de egyelőre elégedjünk meg azzal a megállapítással, amely szerint a hatalom egy elvonatkoztatott, kitalált fogalom, amelyet a túlélés nagyobb esélyét kereső megalkuvók (opportunisták) „etetésére” találtak ki. Mert úgy tűnik, ők jutottak némi előnyhöz az alámerült többséggel szemben, és a hatalomgyakorlók jól tudják, hogy addig maradhatnak urak a tömegek felett, amíg vannak, akik kiszolgálják őket.

A kötetlen alkalmazkodóképesség elvesztésének következménye a társadalmi alap és a felépítmény közötti kapcsolat fellazulása, majd szakadék mértékű eltávolodása, a közösségi összetartás, segítségvállalás légüres térbe hullása, a közérdek háttérbe szorulása. Ezzel az önérdekű társadalmi cselekvés megkülönböztetett szerephez való átlényegülése nyert teret, amit egy *érdek-tútelített társadalmi normarendszerrel*, ha többnyire ügyetlenül is, de szabályoznak. Ez a társadalmi modell túlhaladta önfenntartó képességét, már képtelen ésszerű keretek között tartani a törvények hierarchikus felépítményét, miután egyre többször keveredik kényszerű önellentmondásba, ami a végtelenbe tartó újabb és még újabb szabályozók teremtésének generátora. Már az is kérdésessé vált, hogy ki alkothatja meg, ki érvényesítheti, vagy írhatja felül a hamisnak bizonyuló kinyilatkoztatásokat ⁸, azok következményeit.

A legnehezebben feloldható gondot a cselekvési szabadságra települt korlátok nyúlós és átláthatatlan masszája okozza. Miután a hatalom birtokosai ellenőrzés és számonkérhetőség nélkül alakíthatják előírásaikat, a magukra maradt egyének nem találják a közös hangot sem egymás, sem a hierarchia különböző rétegeibe sorolt csoportok között, megtapasztalva vezetőik arctalan hazugságokra épülő szenttelen aljasságát. Ugyanakkor bölcsök hada kísérletezik az emberek sokadalmát valamilyen irányba terelgetni, hol a régmúltba, hol a jövőbe révedve jogról, szabadságról, szuverenitásról, hatalomról értekezve.

Most próbáljuk meg a jogi útvesztőkben megtalálni azt az alapot, ami megmutatná, hogy hol siklott ki a természet és az ember harmonikus együttlétének *valamerre* robogó vonata? Meddig kell visszanyúlni, akár a történelem előtti időkig is, amikor a természetes állapot még kölcsönös függésben volt minden létezővel, amikor még nem lehetett a valósággal ellentétes állításokkal időleges előnyt teremteni és ezzel az előnnyel visszaélve a kevésbé engedelmes tömegeket romlásba, pusztulásba dönteni. Akkor sem, ha az egyén biológiai erejét valamilyen fondorlattal uralmuk alá rendelték. Vagy akár odáig tekintünk vissza, amikor még az állam, mint egy fiktív uralkodó-helyettesítő képződmény, nem volt egyenlő egy országgal vagy annak népével, amikor az egyén szabadon megválaszthatta hol, kivel és mikor, felette szabott feltételek nélkül társulhatott embertársával, és amikor a *természet* volt a legfőbb *hatalom*. Már ha a

---

⁸ (Lásd a magyar törvényhozás leg arcátlanabb csalását, a 4/5-östörvény házszabályi rendelkezéssel történt felülírását.)

természeti törvényeket lehet hatalomnak nevezni. Kérdés, hogy a kölcsönös függés hogyan tarthat egységben egy emberi közösséget? Erre a hálózatok tudománya adhat értelmezhető módszert: Barabási Albert-László „*A hálózatok tudománya*”⁹ című könyvében leírt skála-független hálózatokról szóló matematikai modellben, a laikusok számára is követhető levezetést ad az emberi közösségeket egyetlen halmazba szervezett viszonyrend minőségéről.

Mert a fátyol eltávolítását, ami elrejtí látásunkat a jövőt illetően, a világ minden korosztályában megpróbálták.

---

⁹ Barabási Albert-László, *A hálózatok tudománya*, Libri;2016

2.1 Az ősidők elveszejtése ...

A kutakodást első közelítésben ott kezdeném, ahol rögzítjük az emberiség földi létének első időszakát (és egyelőre figyelmen kívül hagyjuk a homonim fajtól eltérő létezőket), hogy eldönthessük, melyik földtörténeti időzónától számítsuk a humanoidok megjelenését bolygónkon úgy, hogy legalább áttételesen igazolni lehessen a tárgyalt korszakban az ember jelenlétét.

Ehhez egy 2020. szeptember 18-i hír összefoglalóját idézzünk meg¹⁰:

„Az Arab-félsziget legrégebbi emberi lábnyomait fedezték fel egy ősi tóparton, mélyen Szaúd-Arábia Nefud-sivatagában, a pénteken kiadott kutatás szerint. A fosszilis lábnyomok 112.000 - 120.000 éve ad betekintést a korai modern ember – a Homo sapiens – Afrikai kivonulását datáló időpontra, talán 5000 évvel korábban.”

A Nefud-sivatagot kutató régészek egy lezúdult víztömeg iszapjába „fagyott” 376 darab, állatoktól származó lábnyomot vizsgáltak, amelyek kihalt óriás elefántoktól, tevéktől, bivalyoktól és a modern lovak őseitől származtak. E nyomok között a kutató csapat emberi lábnyomokat is talált. A lenyomatokból ítélve teljesen nem zárható ki az ember neandervölgyi faja, mint a lábnyomok potenciális hátrahagyója. Szerintük, az ember a tóhoz való látogatása átmeneti volt, valószínűleg ivóhelyként szolgált, és a késő pleisztocén emberi és emlős vándorlások és tájhasználati minták Arábiában feltartóztathatatlanul összekapcsolódtak. Így ha a kutatók következtetései helyesnek bizonyulnak (hagyatkozva az üledékes lenyomatok feletti és alatti rétegek leleteire), akkor saját vizsgálódásaink során az utolsó interglaciális időszakig nyúlhatunk vissza, ám számolni kell azzal, hogy fajunk fejlődéstörténete egy kissé, vagy inkább nagyon átírandó.

Valószínűsíthető ugyanis, hogy ebben az interglaciális időszakban, amikor a régió éghajlata viszonylag meleg és nedves volt, a pillanatnyilag elkülönített két faj, a modern és a neandervölgyi ember együttélése bizonyíthatóvá válik. Ahogy *Ann Gibbons* a *Science* magazinnak beszámolt arról, hogy a csapat modern emberként azonosította a megkövesedett lábnyomokat, összehasonlítva azokat a modern- és a neandervölgyi emberektől származó, már ismert nyomokkal, ennek okán úgy vélik, hogy egy *kapcsolódó, de különálló* homonim fajjal lehetne dolgunk. A tanulmányban szereplő hét emberi lábnyom hosszabb volt, mint a neandervölgyi nyomok, és úgy tűnik, hogy magasabb, könnyebb homonimok hagyták hátra. A híradásban azt is közzé tették, hogy a régészek *115 000 éves* emberi lábnyomokat találtak ott, ahol nem kellene lenniük¹¹.

---

1. ¹⁰ Mathew Stewart at al., *Human footprints provide snapshot of last interglacial ecology in the Arabian interior*

¹¹ Caroline Delbert, *Archaeologists Found 115,000-Year-Old Human Footprints Where They Shouldn't Be*; *Popular Mechanics (Népszerűtudomány)* 2020., szeptember 23

Összefoglalva: a megkövesedett lábnyomok Szaúd-Arábiában modern-emberi jelenlétet mutatnak a würth egyik interglaciális szakaszában!

Maradva még a talplenyomatoknál, a tudomány a megkövült leletekben jelenlévő szén izotópok arányát vizsgálja a fossziliák hozzávetőleges életkorának kiszámításához, így a kormeghatározás annyira lehet pontos, amennyire ezt az eljárást elegendően pontosnak fogadjuk el. A lelet értékelése szerint, az egyedülállóan megőrzött őskori iszaplenyomat tarthatja a „*legrégebbi emberi lábnyom*” címet az arab-félszigeten. A hét, *modern ember* vagy átmeneti homonim létezőktől származó lábnyom, amelyet több száz őskori állat lábnyomainak zúrzavarában találtak, azért is érdekes, mert az iszapban megőrzött nyomok azt a benyomást keltik, hogy egy „*őskori országút*” képét fedezték fel, ahol mind az állatok, mind az emberek egy édesvíz forrása felé igyekeztek, vagy az időjárásváltozás okozta vízár elől menekültek a szárazabb tájak felé vonultak. Talán az utóbbi felvetés valószínűbb, miután a vonulási útvonalon elhullott maradványok vizsgálata kizárta a hajtó vagy bármilyen, élelemszerző vadászat lehetőségét, mert a talált csontmaradványokon nem található eszköz okozta sérülés vagy nyom. Az őskori országút tehát menekülési út is lehetett, amire az iszapömlés is utal.

1. kép A leg-leg talplenyomat (?)

A neten kutakodva, fenntartva annak lehetőségét, hogy ott „kamuhírek” sokasága kering, megemlítenéd az a kőbe „ragadt” óriás lábnyom, amit Új Mexikóban találtak, még 1987-ben. Az egyedülálló nyomot az ásatásokat vezető *Jerry MacDonald* fedezte fel, és ő több mint 200 millió évesnek tartja. Ezzel a lelettel felmerül egy a tudomány avatott képviselői által eltévelyedésnek titulált állítás, mely szerint a Földön egykor óriások is éltek. Egyelőre nem vesszük fel ezt a vonalat, mert később előbukkanhatnak cáfolhatatlan bizonyítékok is.

Kerültek már elő olyan leletek is, melyek meghazudtolnak mindent, amiben eddig hittünk vagy a tudomány szakavatott értői tártak elénk. Több millió éves emberi maradványok, melyek időben régebbre tehetők, mint az első ismert emberi vagy emberhez hasonló maradványok. Ahhoz, hogy elképzelhessük az ilyen leletek valóságtartalmát, vegyük át a mai tudomány dogmáit az emberi egyedfejlődés evolúciós szintjeiről, időrendben:

55 millió éve - Megjelentek az első primitív főemlősök (tehát nem emberelődök).

15 millió éve - A gibbonokból kifejlődtek a nagyobb termetű majmok.

8 millió éve - Kifejlődtek a gorillák, melyekből később az emberi létezők előcsarnokának számító csimpánzok is leágaztak. (*No és akkor hova soroljuk a Rudapithecust?*¹²)

5.5 millió éve - Ardipithecus, a korai előember, mely egyszerre viselte magán a csimpánz és a gorilla jellemvonásait.

4 millió éve - Megjelenik az Australopithecus, melynek az agya nem nagyobb egy csimpánzénál.

3 millió éve - Afrika szavannáin kialakulnak a két lábon járni képes australopithecusok (*Afrika szavannáin ausztrál születésű elődök? Ezek szerint elképzelhető, hogy létezett Lemúria, és valahol volt átjáró a két kontinens között?*)

2.7 millió éve - A paranthropus fajok megjelenése. Már a földön, az erdőkben él, és bizonyos fokig szerveződni is képes volt.

1.8 millió éve - Ebben az időben jelent meg egy másik ősi kapocs, melyről még nem túl sokat tudunk. Találtak egy koponyát, mely 1.5 millió éves, ami *egyértelműen* bizonyította, hogy a korai előemberek ekkor még *mind egy fajba tartoztak*.

1.6 millió éve - Az ősemberek elkezdnek fegyvereket használni, a kőből készült kőbalta volt az első komolyabb fejlődési lépcső (*és akkor mi van a bunkóval?*).

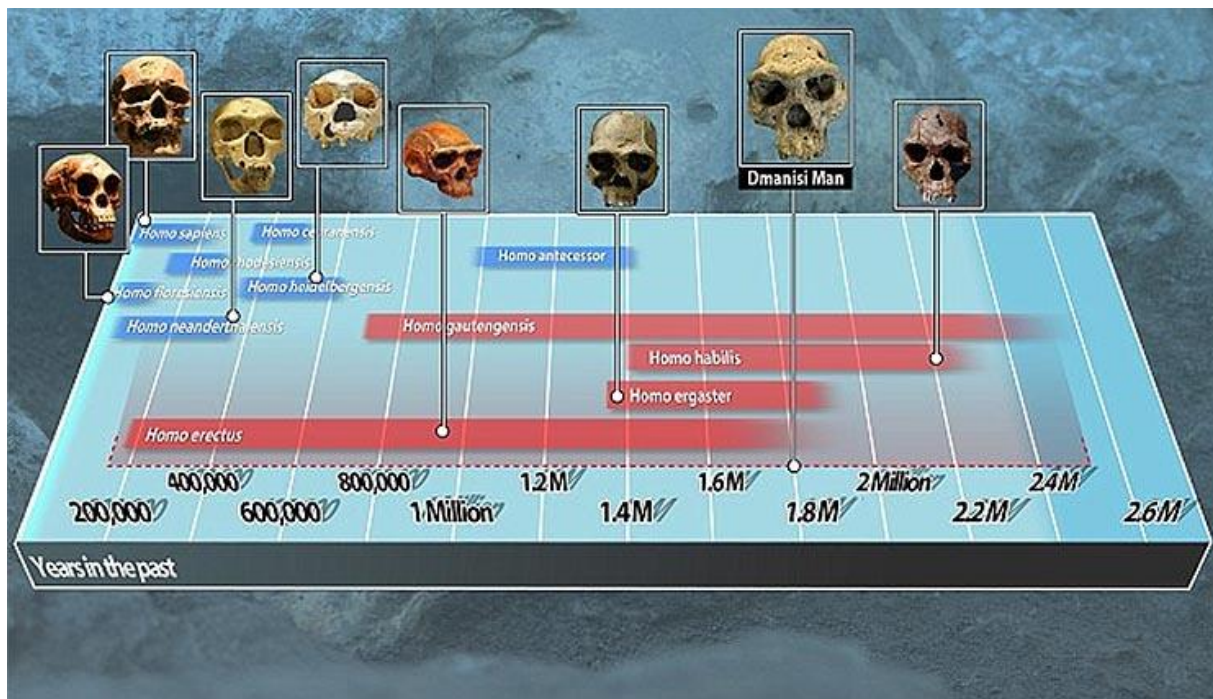
800.000 éve - Az agytérfogat jelentős növekedésnek indul, és az előemberek már képesek használni a tüzet és bonyolultabb eszközöket.

400.000 éve - A modern emberek elődei kolóniákat, ősi városokat, közösségeket alkotnak.

40.0000 éve - A modern ember közvetlen elődje eléri Európát.

---

¹² A Rudapithecus egy csimpánzszerű majomfajta, amely a késő miocén idején, körülbelül 10 millió évvel ezelőtt lakott Európában. Egy faj ismert: Rudapithecus hungaricus. A "Rudapithecus" nemzetségnév onnan származik, ahonnan az észak-magyarországi Rudabányán fedezték fel

2. kép Az ember egyedfejlődése a hivatalos tudomány szerint

Ezekkel az adatokkal szemben áll több olyan felfedezés, amelyek kézzelfogható bizonyítéknak vehetők, mint például a krétai, 5,7 millió évesre datált lábnyom, amit Gerard D. Gierlinski publikált 2017-ben¹³, vagy az Etiópiában talált 4,4 millió éves *Ardipithecus ramidus*-nak elnevezett előember talpnyomata. Ide illeszkedne egy másik kutató csoport eredménye is, akik Görögországban és Bulgáriában találtak olyan állkapcsokat, amelyekről feltételezik, hogy 7,2 millió évesek.

Hangsúlyozni szeretném, hogy nem tabudöntőgető „beszólásnak” szánom az itt felsorolt koránt sem teljes megjegyzéseket, csupán lehetőségnek tekintem a távolabbi kitékintéshez a szokványos történelmi dogmák vaksi fenntartása helyett¹⁴.

Nos, gondolati menetelésünk folytatásaként tekintsünk az időben egészen messzire az emberi faj lehetséges kezdetének felkutatásában. Még nem dőlt el a vita, hogy mikortól kellene modern embernek tekinteni fajunkat, miután több, „megdöbbentő” felfedezés utal az ember akár 800 millió éves múltjára. Az egyik ilyen utalás például a *Tisulsky Princess* néven elhíresült lelet.

¹³ Gerard D. Gierlinski, Possible hominin footprints from the late Miocene (c. 5.7 Ma) of Crete? *Proceedings of the Geologists' Association* Volume 128, Issues 5–6, October 2017, Pages 697-710

¹⁴ <https://anthropology.net/2009/10/01/the-4-4-million-year-old-ardipithecus-ramidus/>

3. kép A Tisulski hercegnő egyik idealizált "fotója"

Története a következő:

Az úgynevezett Tisulski hercegnő története évek óta izgatja az emberek képzelgését, de több kérdést vet fel, mint amennyi választ ad. A Tisulski hercegnő felfedezésének történetét Oleg Kulishkin, a "800 millió éves hölgy" című cikkében írják le, amelyet 2002-ben a *Khakassia Abakan* újságban tettek

közzé.

„1969. szeptember 5-én reggel Vladimir Podreshetnikov geológus kissé későn érkezett a munkához. Az iroda-sátorban nem volt ideje átöltözni, mert egy munkás odarohant hozzá, és egy rejtélyes felfedezést jelentett be. 800 (?) méteres mélységben a bányászok valami kemény kőzetbe ütköztek, amelybe mintegy beágyazódva egy szarkofág-szerű tárgyat találtak.” (sic)

Egy később odaérkező orosz tábornok (Malevany ?) a leletről az alábbiakat írta: *„A szarkofágban, ebben a folyadékban, 30 éves korában tökéletesen megőrzött nő feküdt. Barna haja és kék szeme volt. Szépségével és ruháival egy orosz hercegnőre hasonlított. A bőre olyan fehér volt, hogy megijesztett minket. Amint kiszívtuk a folyadékot, és az oxigén megérintette a bőrét, azonnal elsötétült. A koporsó egy szikla belsejében volt, amelyet egyetlen geológus sem tudott megnevezni a mai napig. Ez egy szikla, amely nem fordul elő ezen a bolygón.”*

A kutatók szerint, akik tovább vizsgálták ezt a felfedezést, a halott nő kora 800 millió év lehet. Itt nem a kőzet vagy a földi körülmények között ismeretlen anyagba szorult szarkofág, hanem valójában maga a női test kora a döbbenetes. Hogyan állapították meg az említett kort?

4. kép A leletfényképei más forrásokból

Erről nem található sem

feljegyzés, sem tanulmány. Az oroszországi Tudományos Szervezetek Föderációs Hivatala (*Fegyerálnoje Agensztvo Naucsnih Organyizacij*) nem reagált az érdeklődő megkeresésre, aminek lehet oka az orosz tudományos élet színpadán 2013 óta zajló reformfolyamat, azonban az alternatív őstörténet vagy a földtan kutatói, társaságai, egyesületei sem törték magukat egy legalább részleges mértékű adatközléssel. Amiről tudni lehet, az mondhatni karcsú, még akkor is, ha állítólag az eredményeket többször

ellenőrizték, és mindig ugyanazon értékeket kapták. Ez azt jelenthetné, hogy a lelet a dinoszauruszok megjelenése előtti időkből származik.

A „hercegnő” megtalálásáig a földtörténet tudományos eszközökkel már 570 millió évet is képes visszanezni, miután a prekambrium idején zajló glaciálisokat (jégkorszakokat) is megkülönbözteti. Nem tudni, hogy a lelet korához illesztett 800 millió évet honnan merítették, azonban az ott talált és leírt technológia máig megválaszolatlan kérdéseket vet fel. Kirill Krylov, az orosz Tudományos Akadémia Geológiai Intézetének tagja, aki geo-tektonikával foglalkozik (utolsó cikke 2010-ben jelent meg), és megszólalt az ügyben, a hercegnőt „idegennak” nevezte. Véleménye szerint ez a nő egy idegen civilizációból származhatott, aki a földi civilizáció őse lett. Ugyanakkor, a professzor azt mondta, biztos abban, hogy a holttest legalább 800 millió éves, és hogy a nő teste idősebb, mint a koporsó körül képződött szén. Azt mondta, hogy ez azt jelenti, hogy a darwini evolúciós elméletet kell megkérdőjelezni. Az első kijelentést, amely szerint egy idegen változatot terjesztettek elő, a nő testének genetikai elemzése során 100% - os egyezést mutattak ki a modern orosz emberekkel. Azt is megállapították, hogy a civilizáció, amelyhez a nő tartozhatott, sokkal fejlettebb, mint a miénk. Például, az emberiség számára még nem ismert az a technika, amellyel a „hercegnő” ruháját készítették, és a folyadék összetételét, amelyben tartották, nem lehetett meghatározni, csak néhány összetevőjét tudták azonosítani, amit a legrégebbi hagymafajták és fokhagyma alkotnak. Az eset kapcsán, közvetlenül a felfedezés helyén furcsa dolgok történtek. Mind a hat bányász, akik „felfedezték” a szarkofágot, megmagyarázhatatlan körülmények között elhalálozott. Az egyik, aki megkóstolta a folyadékot, megőrült és megfagyott a saját házának küszöbén. Végül az hercegnő története lassan feledésbe merült.

5-6. kép A megtalált testet egyértelműen mumifikálták és egy kékesen-rózsaszínű folyékony ásványba merítették. Miután leengedték testéről a konzerváló folyadékot, a lelet állaga megváltozott...

Hogy valós történet, vagy szenzációhajhász esemény volt-e, nem tisztázódott.

Először: Tény, hogy a Khakassia újság valóban létezik. 1993-ig „Szovjet Khakassia” néven futott, a cikk, „Egy 800 millió éves hölgy” valóban megjelent.

Másodszor, az 1960-as években szénbánya működött Rzhavchik falu közelében és az is igaz, hogy a cikkben említett munkavállalók a bányában dolgoztak.

A hír valóságtartalmát erősen megkérdőjelezi a világhálón kerengő, esettel összefüggésbe hozható számtalan kép különbözősége, a történet mégis elgondolkodtató. Maga az eset állítólag Oroszország szibériai területén, Kemerovótól észak-keletre, a Tisulsky kerület *Rzhavchik Tisulskago* városka közelében, egy szénbányában esett meg. A legenda szerint Tisul minden lakója csodájára járt a különös teremtség szépségének, és ha esetleg mégis az ember ős anyjával lenne dolgunk, akkor az ember eredetét valahol az Univerzum egyik távoli szegletében kellene kutatni, ugyanis ide illő a kérdés: a 800 millió évvel korábbra datált létező honnan indult és milyen céllal érkezhetett a Földre?

Ahogy egyes kiadványok írják, a Tisulsky kerületben nem egy nő holttestét találták meg, hanem egy „biorobotot”, amely egy szuper-civilizáció, egykor valóban élő képviselőjének egyfajta klónja. A robotot kifejezetten azért rejtették a szarkofágba, hogy tudásukat átörökítsék a jövő generációinak. Állítólag Szibéria földjében van még néhány Hasonló kapszula rejtve, de a feltárás ideje még nem jött el: *az emberiség még nem áll készen az ilyen ismeretekre*. Ha kiderül, hogy a „hercegnő” nem halott, csak kriptobió zis állapotában van, ebben az esetben az ébredés lesz a 21.század fő eseménye. De a nyilvánosság nem valószínű, hogy megtudja ezt. Az ilyen eseményeket általában a hatóságok nem hirdetik ...

6. kép Az equadori barlang szikla-vésétei

Nem egyedülálló a minden képzeletet felülmúló 800 millió éves kor meghatározása. 2011 márciusában adtak hírt egy semmilyen eddig feltárt megalitikus kultúrához hasonlítható alkotásról. Ecuador egyik barlangjában talált szikla vésések¹⁵ elemzése érdekes következtetéseket engedne meg, de ezt most nem elemezzük, mert a kormeghatározás sejtése még a *Pangea*, *Thetys* vizéből való kiemelkedésekor volt időket idézné. Arra meg végképp nem akarunk következtetni, hogy a korabeli ember éppen milyen

társasági rendben élt akkoron.

---

¹⁵ <http://firstamericans.blogspot.com/2011/03/mysterious-cave-found-in-ecuador.html>

2.2 A nyelv fontossága

Lassan az idealista világnézetet tagadó vagy éppen csak elutasító fősodratú tudomány is eljutott odáig, hogy megtűrje, ha nem is maradéktalanul, de legalább részleteiben elismerje az archeo-genetika, a paleo-antropológia, és a diakronikus nyelvészet feltáró kutatásainak eredményei alapján, hogy a magyar nép ma beszélt nyelve eredeti, önálló alkotásként a Kárpát-medencében született. Bizonyítékul a Kárpát-medence jégkori embercsoportjának létezésére a *Szeleta-kultúra* leletei szolgálnak, amit *Kadić Ottokár* geológus tárt fel 1906-ban. Akkor még nem állt rendelkezésre a genetika tudományának mai felkészültsége, de a pleisztocén végén, több tízezer éven át ott élő ősemberek egyikének koponya-maradványa, pontosabban annak alakja már engedett következtetni arra, hogy az emberi artikulációs bázis a tagolt beszédre már akkor is alkalmas volt.

Most tennem kell egy merésznek tűnő megállapítást, ami sokak nemtetszését fogja kiváltani, azonban ahhoz, hogy a történelem előtti idők írásmutatványait, legyenek azok *piktografikus, logografikus, urartui hieroglif, pseudo-hieroglif* vagy csak egyszerűen fonetikus, értékelni tudjam, *Dr. Baranyi István* megállapításából indulok:

„Egyetlen nyelvnek sem ismert az evolúciós kezdeti állapota, mert a földön egyetlenegy „primitív” nyelv sem létezik. A történelem előtti idők három legrégebbi nyelve, a sumér, egyiptomi, és az akkád-hettita valamennyi nagyon komplex nyelv, struktúrájában mindegyik magasan felette áll a ma létező modern kultúrnyelveknek.

A ma élő bennszülött törzsek úgynevezett „primitív” nyelveinek mindegyike tökéletes eszköze a kommunikációnak. Közülük néhány, mint például a kecsua és az ajmara, nem talál komplexitásukban egyenértékűt a napnyugati kultúrnyelvek között.”¹⁶

Olybá tűnik, hogy az első nyelv rögtön és átmenet nélkül jelent meg, mint nagyon komplex és teljesen kiérlelt társalgási eszköz. Ezzel ellentétben azonban minden nyelvnel tapasztalható devolúció, drámai leegyszerűsödés, a kifejezések ellaposodása. A teljes formák egyre jobban és jobban átváltoztak rövid alakká, amelyek átírást követeltek segédszavakkal és a szórend átrendezésével. Tehát mindenütt csak az evolúció ellentétét lehet felismerni, mutációt, törzsfelődéstani fejlődést sehol sem. További fontos tény, hogy bár a majmok és az ember DNS-ei között kevesebb mint 0,003 ezrelék eltérés van, a minimális eltérések közé sorolható a FOXP2 (*Forkhead box protein P2*) gén¹⁷. A majmok (még) nem, az ember az ismeretlen múltba vesző idők óta beszél. Ma már tudjuk, hogy az emberben születésétől kezdve megvan a beszédértés szabályai kialakításának képessége, sőt tudósok azt is kiderítették, hogy ez a gén felelős

---

¹⁶ <http://teremtestudomany.hu/az-emberi-nyelv/>

¹⁷ Fisher SE, Vargha-Khadem F, Watkins KE, Monaco AP, Pembrev ME (Február 1998). "Localisation of a gene implicated in a severe speech and language disorder". *Nature Genetics*.18(2).

más gének ki és bekapcsolásáért, így az FOXP2 valószínűleg egy direkt beavatkozás (génmanipuláció) eredménye. Ezt a vonalat később még felveszem és bővebben kifejtem. A mai genetika eljutott odáig, hogy a Kárpát-medencében talált emberi csontokból kinyerhető az a DNS, ami egyértelműen bizonyíthatja a Subalyuk- vagy a Szeleta-kultúra őshonosságát, egyben megállapíthatja az ott élő emberek beszéd-képességének meglétét – ugyanis a FOXP2 jelenléte. Ez azonban a paleo-genetikára váró feladata.

A Kárpát-medence fossziliáiból, a finoman megmunkált levél alakú kalcedon lándzsahegyekből, és a feltárt közösségi telepek lelet anyagából megállapítható, hogy a legfontosabb őskőkori kultúrákat alkotó népségek közé tartoznak, úgy mint az aurignaci vagy a gravettian emberek, a korai levélpengés vagy a magdaléni kultúra őseibei. Vannak, akik úgy vélik, hogy ezek az embercsoportok a cro-magnoni alfajhoz sorolandók, és a 25-32.000 évvel ezelőtti időszakban léteztek, mások 36.000 évre tolják ki a leletek korát.

A fent felsorolt kultúrák közötti nyelvi kapcsolat létezésére utaló leletek nehezen cáfolható evidenciák akkor is, ha néhányan a finnugrisztika lassan elkopó tekintélyére apellálva, kvázi lezártnak tekintik a magyar nyelv fő kutatási vonalát¹⁸, mert már maguk is jórészt kerülnek az összehasonlító nyelvészet retrográd elemeit, és nem tartják szükségesnek, hogy nevetségessé tegyék azokat, akik a spiritualitás misztikus kódéba vesző extraterrestriális közreműködést vizionálnak az emberi nyelv evolúciós menetébe. És miért éppen a nyelvet hozom fel példának? A már leplezetlenül dúló nyelvrombolás, amivel a médiában lépten-nyomon szembesülni kénytelen minden magyar anyanyelvű vagy magyarul beszélő ember, odáig fájult, hogy a fizetetlen hívatásos „nyelvhibbantók” nyilvános sportot űznek az ősi magyar nyelv kifejező gyökeinek átértelmezéséből, gyökragasztó rendszerének szétzilálásából, a magyarban elengedhetetlen prozódia vagy hangsúly értelemzavaró, hadaró alkalmazásából. Márpedig az evilág megismerését, az éppen zajló események összefüggéseinek feltárását, a valóság igazságtartalmát, a megtanultak nemzedékről nemzedékre történő átadását, csak a tisztán szóló anyanyelv tudja maradéktalanul közvetíteni.

Egy kissé szűkebbre fogva a megvilágítandó terület léptékét, a visszatekintés fontosságával oda irányítanám a figyelmet, ahol végletesen ketté, vagy inkább sokféle szakadt a *nagy gondolkodók* és a *hétköznapi egy-ének* ítéletalkotása, ahol a közösségi vezetési rend alkalmazhatósága, mai szóhasználattal: a társadalom felépítményének eredetéről, fejlődéséről, beleértve az emberi faj együttélésének kereteit megszabó ember-ember viszonyrend vezérlésről, már nem a közös megegyezés, hanem a diktátum szól. *Lásd a viselkedési előírásokat úgy, mint jogrendet.*

---

¹⁸ <https://www.nyest.hu/renhirek/a-magyar-finnugrisztika-tortenete-es-mai-allapota>

Támaszkodva a fent felsorolt kutatási ágak eredményeire, megkísérlem követni a mai értelemben vett emberi társadalom kialakulását, fejlődését, pontosabban próbálom feltárni a létezők megszületését, amelyek vezérelték és irányítják ma a földi lét minden szereplőjének harmonikus együttélését, különös tekintettel a pillanatnyilag regnáló magyar jogrendre. Teszem azt a világ egyetlen Szent koronájáról a Szentkoronáról leolvasható szentenciák tükrében, amelyek az értő vizsgálónak meg is szólalnak.

2.3 Lenyomatok a humán lét szabályozásában

Manapság lépten, nyomon tapasztalható, hogy a dokumentált közelmúlt közösségi lét szabályozói – törvények, rendeletek, pátensek – már nem az ember és környezete között fennálló vagy lehetséges viszonyokat rendezi harmóniába, hanem durván beavatkozik a vezetett tömegek létfenntartó tevékenységébe oly módon, hogy a vezetők mindenk felettségét hirdetve kisajátítanak minden elemi létfenntartó forrást mind anyagi, mind szellemi, mind lelki szempontból. A hatalom ideológiája – habár birtokosai a *hatalom* szó valódi jelentését egyáltalán nem, vagy félre ismerik – az emberi lét minőségét folyamatosan átértékeli, és természetellenes szabályozókkal biztosítják maguknak a jogot önmön felsőbbségük elismertetésére. Pedig, ha kifejtjük a Kozmikus Rend igazságát, minden ember egyazon lehetőséggel születik, és elvben bármivé válhat.

Most lépünk vissza azokhoz a leletekhez, amelyeket az ortodox tudomány is elfogad, és elemezzük a pre kambrium idején jelentkező interglaciális ciklusok emberi közösségei által használt, azóta megtalált eszközeihez kapcsolható társadalmisított hátteret, és kíséreljük meg felderíteni azt a szabályrendet, amely akkor még, ha ösztönből is, de tartotta a Kozmikus Rendet.

Geológiai vizsgálatok kimutatták, hogy nagyjából 13 millió éve a Pannon-tengerbe nyúló félszigeten élt előembernek beállított „Rudi”, *Rudapithecus hungaricus* (*Dryopithecus hungaricus*) volt. A negyedidőszaki üledékes lelőhelyén eddig csaknem 300 elkülöníthető egyed csontjait tárták fel, ami arra utal, hogy a lelet nem egy elkóborolt „fél-majom” tagokból álló társulás maradványa, hanem egy jól szerveződött csoport letelepedett, hosszabb ideig egyhelyben élő, és létfenntartását gondos odafigyeléssel biztosító közösség volt. Valószínűsíthető, hogy a csoport tagjai elei voltak a későbbi vértesszőlősi és a subalyuki előember-csoportoknak, mert azok csontmaradványait, kultúra rétegeit, eszközeit, a tűz használatára utaló nyomaikat, és a 250-350 ezer évvel ezelőtt¹⁹ élt állatok maradványait, sőt egy részének lábnyomait is feltárták „Rudi” kultúr-rétege felett. Vértesszőlőson 1965-ben megtalált tarkócsont már a homo-erectus típushoz tartozó korai modern emberé lehetett. *Samut*, ahogy Thoma Andor antropológus elnevezte a hajdan volt embert, a *Homo erectus seu sapiens palaeohungaricus* körbe sorolta. A leletek egyes darabjainak technikai és művészi kivitelezése arra enged következtetni, hogy ezek az emberek együttműködő, egymást támogató, sőt az elesetteket ápoló, gondozó viszonyban éltek. Az ortodox tudomány ezt ősközösségnek nevezi, ami a közösségi lét egy olyan formája, ahol nem lehet egyértelműen eldönteni az együtt élő tagok egymáshoz való viszonyulását. Ez a cáfolhatatlannak tűnő megállapítás ellentmond az ember földi kialakulását és életvitelét kutató tudósok és amatőr régészek által felállított elméleteknek, amit később kifejttek.

---

¹⁹ Az ismert időszámítás bakugrásait, lásd a bizánci, az óegyiptomi, a maja, a zsidó, az ógörög, a római, a julián, stb. naptárak eltérő mutatóit ekkora időtávlatban elhanyagoljuk.

A honi lelőhelyeken feltárt maradványok kiértékelése, amelyhez még hozzáveendő az észak-spanyolországi *Atapuerca* mellett egy barlangban 250-300.000 éves, 32-50 egyedtől származó lelet együttes összképe, megfontolandó hipotézist vetít fel. Ugyanis ezekből adja magát a nyilvánvaló következtetés, amely szerint a modern ember kialakulásának fő színtere, mégsem Kelet-Afrika, hanem Közép-Európa. Egyelőre ne kötelezzük el magunkat semmilyen sommás megállapítás mellett, mert még nem tárgyaltuk a sumer (pontosabban a *Ku-Mag Ari* nép, ahogyan az ottaniak nevezték önmagukat) kultúra lehetséges korát és eredetét, mindössze mérítsünk e lehetőség kínálta útvonal világából, vizsgálva a közösségi alkotások korszakai között mutatkozó kulturális és technológiai fejlődését.

Tekintsük mosta a felső paleolitikum emberét, az *aurignaci*- és a *szeleta* kultúrákig, illetve a méltatlanul agyonhallgatott *Istállós-kői* barlang lakóit, akik több mint 36.000 éves nyomokat hagytak hátra. A kiásott leletek, használati eszközök, szerszámok és nem szolgálatcélú készítmények egyre finomabb kidolgozása, díszítése arra utal, hogy nem csak vadászó, halászó és gyűjtögető életmódot folytattak az itt élő emberek. Ennek bizonyítéka a 2,5 méter vastag rétegkitöltésben feltárt két kőkori települési szint, amelyek leletei között kimutatható fejlődés ad magyarázatot – az alsó réteg C-14 kora, a mintegy 36.000, a felsőé cirka 30.000 év – az itt élő emberek antropológiai és kulturális fejlettségére. Az előbbiből a neandervölgyi ember (*Homo neanderthalensis*), az utóbbiból a modern ember (*Homo sapiens*) leletei kerültek elő. Bár a tudomány az anatómiailag modern ember megjelenését felső közelítéssel 170.000 évvel korábbra, és helyileg kelet-Afrikára teszi, a pontos időpontot a maradványok jellegének változásában vizsgálva, folyamatos átmenet azonosítható az ember e két faja között, amelyet a *Homo erectus* és a *Homo sapiens* képviselnek, ugyanakkor nem mutatható ki az afrikai és az európai közösségek rokonsága, ami kétségesse teszi, a „az Afrikából Európába vizionált felvándorlási” elméletet. Egyben nem hagyható figyelmen kívül az etióp iszapömlésbe ragadt lábnyomok elemzése során felmerült lehetőséget, az átmenetinek tekinthető faj létezését sem. Az Istállós-kői barlang azonban a neandervölgyi és a modern ember (*Homo sapiens*) egy-helyűségét is mutatja, aminek pontos értékelése az antropológusok feladata lenne.

Igaz, kimutatták, hogy a *cro-magnoni* embert még alfaji szinten sem lehet elkülöníteni a modern embertől, ennek okán talán ide számolható volna a neandervölgyi típus is. Az antropológiai átvezetés tehát a Vértesszőlősi típusból az Istállós-kői leletek embere között kézenfekvőnek tűnik. Az utóbbi lelet együttes jelentőségét növeli, hogy a pleisztocén rétegekből előkerült 66 fajból álló fauna a leggazdagabb Európa Szeleta korú feltárásai közül. Mikrofaunájából három „új” emlős- és 20 „új” madárfajt írt le Mottl Mária²⁰.

---

²⁰ Mottl Mária Jelentés az 1932-35 évi barlangkutatásról és az ősgérinces-osztály működéséről.

A korai felső-paleolitikum „levéleszközös” kultúrája Közép-Európában kb. 45 ezer évvel ezelőtt jelent meg (ezt már elfogadhatónak tartja a kortárs tudomány), és egykorú lehetett a gravettien, valamint az aurignacien kultúrával, sőt akár kapcsolatban is állhattak egymással. E tényt a figyelem középpontjába állítva, a csoportok között azonos, de legalábbis nagyon hasonló közösségi lét-szabályozó mechanizmust képzelek. A közösségek nagyságáról csak feltételezésekkel élhetünk, így nem állíthatjuk azt sem, hogy csoporton belül volt-e vezető és vezetett elkülönülés. Itt a közösségi rétegződésre gondolok, és hogy a vezető viselt-e bármilyen megkülönböztető jelet vagy eszközt vezetői mivoltát hangsúlyozandó, továbbá volt-e bármilyen természetfeletti létezőt tisztelő szokás, esetleg kiforrott hitvilág. Mindezt arra alapozom, hogy az egyes közösségek elszigetelt, vagy az évszakok változásához köthető rugalmasan változó életterének körletét pillanatnyi tudásunkra hagyatkozva lehetetlen meghatározni. Az egyes feltárások során talált „művészeti” alkotások, használati eszközök kidolgozottságának finomságai között kimutatható szemmel látható azonosságok vagy csak hasonlóságok, nem adnak cáfolhatatlan támpontokat.

Ezekből az időkből a hivatalos történelemcsinálóknak nincs tudomása írott forrásról, a barlangrajzokat és a későbbi korokban született legendákat kivéve. Már ha nevezhetjük a barlangrajzokat írásnak. Annak ellenére, hogy Varga Csaba a „*Jel, jel, jel, avagy az ABC 30.000 éves története*” (Frigia, 2001) című kiadványában írásmutatványnak nevezi, és ismerteti a sok-sok képi megjelenítés lehetséges értelmezését, amelyek az állat- és emberfigurákkal egy csoportba tartozó jelek tanúskodnak.

Összefoglalásként: a feltárt leletek fejlődési vonalát követve, valamint a megtalált eszközök, szerszámok, környezetalakító tevékenységek nyomaiból, a közösségi lét magas szintű szabályozottságára következtethetünk. Ami bizonyos lehet, az a létfenntartást szolgáló használati eszközök díszítő jellege és azok alkalmazása a közösségi összetartozás erős kötelékét hangsúlyozza. Továbbá, a környezet-alkotás természetazonos vagy ahhoz közeli készítmények jelenléte, az élettér természeti törvényekhez való igazításának feltétlen sugalmazza.

Volna még egy gondolat, ami az emberek együttélésére vonatkozó szabályszerűségek kutatására ajánlásokat tesz. Kilépvén a hivatalos tudománykodás rabiátus köreiből, csodálkozzunk ré, egy egészen kevéske ideig, az okkultista tanítás három olyan tételére, amelyekre okulásként érdemes odafigyelni, még ha totálisan ellentmondanak úgy a modern tudomány, mint az ismert, kanonizált vallásos dogmák állításainak. Tegyük most félre minden előítéletünket, mert ahogyan az egzakt tudományokban, úgy a társadalom-elméletben is elfogadott tétel, hogy az üres halmaz is hordoz értékelendő elemeket tartományában, így ha a hitelesség szemszögéből üres halmaznak is tekintjük az alternatív gondolkodók megállapításait, megvizsgálható az értelme-vesztett kérdésekre adott válaszok magja! Ezek után nézzük azokat az eszementnek mondott tételeket:

- 1.) Bizonyítható a hét embercsoport egyidejű fejlődése Földünk hét különböző területén;
- 2.) az *asztrális test* korábban volt, mint a fizikai test, ha az asztrális test volt a fizikai test mintája, (még ha nem is értjük pontosan az „asztrális test” tényleges jelentéstartalmát; és
- 3.) az ember megelőzte fejlődésében vagy kialakulásában az állatvilágot, beleértve az emberszabású főemlősöket is²¹. Ezt a biblia is így mondja...

Az okkultista tudományok leírásait azért is érdemes áttekinteni, mert jóllehet tanításaik allegorikusak, rendkívül tanulságosak az emberi faj kultúrtörténetének fejlődéséről felmutatott tanulmányai. Itt vannak például az egyiptomi Toth Könyvek²², az egyiptomi Holtak Könyve (*Ani Pairusza*, i.e. 240), a hindu *Puránák* a hét *Manuval*, a kaldeo-asszír feljegyzések, amelyeknek cseréptábláin szerepel a hét primitív ember, majd Ádám is. *Pindaros* szerint ez a hét primitív volt a *Kabiri*, akiknek összefogó neve *Adamas*²³, és a Lemnos-i hagyományok szerint a Föld méhéből született primitív ember első típusa.

A *Kabiri* vagy *Kabirim* (a név föníciai) istenségekként is tisztelték, és nagyon titokzatos létezők voltak az ősi nemzeteknél, beleértve az izraelitákat is, és Thébában, Lemnosban, Phrygiában, Macedóniában, különösen Samothrace-ben voltak a legelismertebb felmenők. Titokzatos istenek is lehettek, mert nincs profán, akinek joga lenne megnevezni őket, vagy beszélni róluk. *Hérodotosz* tűzistenekké teszi őket, és *Vulcanra* mint apjukra mutatva. A Kabirik uralták a misztériumokat, valós számukat soha nem fedték fel, okkult jelentésük nagyon szent. Valószínű, hogy Noé ismerte ezt a misztériumot, amelyre alapozva intézte „ügyeit”.

A Kabirik asszír istenek is voltak. Héberül a név azt jelenti, hogy „a hatalmasok”, Gibborim. Samothrace-ben, egy szigeten, a világ minden tájáról származó rejtélyei közül, talán a legrégebbi, amelyet valaha lefektettek, Samothracek voltak. Ez utóbbiak azonosak a Kabiri, a Dioscuri és a Corybantes fajokkal. A Samothracek nevei misztikusak voltak, Plútót, Ceres-t vagy Proserpine-t, Bacchust és *Æsculapius*-t vagy *Hermest* jelölve. Egy időben a tűzzel kapcsolatos összes istenséget, legyen az isteni, pokoli vagy vulkáni Kabiriannak hívták. A keresztényeknél azonban most ördögök, bár a modern Arkangyalok a Kabirik közvetlen átalakulása.²⁴

Adamas a nemzési rendszerben az első hímnemű emberek őstípusa, s egyike volt az emberiség ősenek vagy nemzójének. Talán ezért emelkedtek Isteni magasságokba. Mint

²¹ (Lásd *Genézis* II. 19. *Ádám teremtéséről*), vagy *Hermes Trismegistos* „*Isteni Pymander*”-ében ugyanerről a hét ősi Emberről olvasunk, akika *Természetből* és az „*Égi Emberből*” fejlődtek ki

²² *Hermész Trismegisztosz smarag-dtáblái*

²³ *Ma már azt állítják, hogy a kaldeai táblákat, amelyek allegorikusan leírják a Teremtést, a Bűnbeesést, a Vízözönt, sőt még a Babel tornyának legendáját is, még „Mózes ideje előtt írták” (Smith: Chaldean Account of Genézis).*

²⁴ *H. P. Blavatsky* írásaiból összeállított olvasat. *Teozófia*-Vol. 52, No. 2, December, 1963 / Pages 43-50

okkultista megállapítás, amennyiben valóban hét különálló hímnemű emberről szól, az Adamas elnevezés, genetikai kutatások akár igazolhatják létüket a hét ősapa képében. Innen már csak a női minőség megteremtésének mítosza hiányzik. Egyelőre. Mert ha elég gazdag a fantáziánk, akkor elő vehetjük az extraterrestriális eredetűnek mondott Tisulsky hercegnőnk és a hét ősapa családfáját, így akár erről az *aranyágról* is levezethetjük a nagyrasz, a biológiai értelemben véve egységes emberi faj (a Homo sapiens) további alfaji osztályozását az okkultista szemszögből felállított hét alap-populációt, amelyek többnyire izolált földrajzi meghatározottságú csoportok létezését állítja. Innen tovább is léphetünk, mivel az ősapa az első, aki a nevelési előjogával élve egyedülálló viszonyrendet alakíthat ki saját közösségében, az adott populációban megkérdőjelezhetetlen „szava” lehet (és itt vegyük komolyan a „lehet” jelentés-tartalmát), aminek következménye, hogy az egyedek közötti uralom hovatartozása nehezen kérdőjelezhető meg. Innen, ha gyengén is de kaphatunk egy cseppnyi megvilágítást a nyomasztó hatalmi struktúrák kiépüléséről.

Ha ehhez még hozzá vesszük a történelem egyik elfogadott tényét, ’miszerint a piciny Égei tengeri szigetet, Samothrace-t, a föníciaiak *gyarmatosították* (figyeljünk oda a megfogalmazásra), ő előttük pedig a titokzatos pelaszgánok²⁵ uralták, akikről csak annyit vélnék tudni, hogy ők az ókori görögök akik Argost alapították, Dodonaeai *Zeusz*, *Hephaestus*, *Cabeiri* és más istenségek hívei voltak, ugyanakkor emlékezetünkbe idézzük azt is, hogy a föníciaiak, a kaldeusok, az izraeliták, sőt a hinduk, a skandinávok, és az említett ógörögök *misztérium béli* istenei és istennői más, más néven de ugyanazok, mind visszavezethetők Atlantisz királyaira, királynőire és hőseire, így könnyebben áttekinthetjük a társadalmi rend kialakulását és fejlődését. Már ha megismerhetjük Atlantisz népének, valamint az ógörögök, a föníciaiak és a többi nép valóság-hű közösségi szabályozását, ahol a vezetők lugálok, királyok, papkirályok esetleg nefilimek vagy hasonló extraterrestriális származású létezők voltak. Arról az okkultisták nem szólnak, hogy az ősanya ki és mi volt, és hogy a hét elvált nemű férfi – az adamiták – miért éppen a negyedik típusú emberi faj, így az uralkodás kérdésének létjogosultságát, egyelőre lehetetlen rögzíteni. Tudjuk, hogy az ókori görögök a híres demokráciájuk előtt királyi vezetés alatt éltek. Eusebius Pamphili (*Eusébios és Kaisareias*) szerint Argosban *Inachus* (*Inachos* vagy *Inakhos*) volt az első király, de több Inachid királyt is Pelasgusnak neveztek.

Az eredeti isteni karakterek, akiket Prometheus alakja fémjelzett, és állítólag a tűz képében elhozta a fényt világunkba, majd felruházta az emberiséget az intellektussal, minden teogóniában²⁶ kiemelkedő szerepet töltek be, különösen a Hinduban, számuk 3, 7, 8 vagy 49, az írások szerint. Általában nagy tiszteletnek örvendtek, de származásuk többnyire elveszett az idő éjszakáján. Mégis, akár Phrygiában, Föniciában, Bithünia és

---

²⁵ Robert Graves, *The Greek Myths*, section 12 s.v. *Hera and her Children*

²⁶ *Istenek születéséről, származásáról szóló hagyomány*

Troad területén, Trákiában, Egyiptomban, Lemnosban vagy Sziciliában, kultuszuk mindig a tűzhöz kapcsolódott; templomaik vulkáni tevékenységek helyén épültek, és az exoterikus imádatban a chthoni²⁷ istenségekhez tartoztak. A kereszténység tette őket a pokol isteneivé. Azt sem szabad szem elől téveszteni, hogy a Kabirik mindkét nemhez tartoztak, mind földi, mind égi, mind kozmikus léptékben. Mint a földi hatalmak uralói, későbbi minőségükben tisztán geológiai jelenséget szimbolizáltak, az idők kezdetén az emberiség uralkodói is voltak. Amikor az isteni dinasztiák királyaiként megtestesültek, az első impulzusokat adták a civilizációknak, és *irányították azt az elmét*, amivel az embereket az összes művészet, tudomány és találmány tökéletességére készítették. Így a Kabirik állítólag úgy jelentek meg, mint az emberek jótevői, és mint ilyenek, hosszú ideig éltek a nemzetek emlékezetében. A kölcsönös függés nyilvánvaló, amennyiben a Kabirik az emberi elme irányításával megtették a maguk kötelmét, az emberek pedig maradéktalanul végrehajtották az előírt tennivalókat. Ez a kapcsolat pedig az idők múlásával sem veszett ki belőlük, mindössze a függés egyik felének létezése észlelhetetlenné vált a másik fél számára. Ennek ellenére, ahogyan az okkultista mesék mondják, bár az elme fejlődése megrekedt, az az emberek gyakran felidéztek az aranykort, így az emlékezetben tartották az egykor élő kapcsolat hatását. Ezzel a sűrű felidézéssel próbálkoznak a vallási vezetők egyre kevesebb sikerrel, miután új ismeretet képtelenek felmutatni.

A Kabiriknek más nevük is volt az ősi „Szent nyelvben”, amit csak a hierophantok²⁸ és a papok ismertek; de még nekik sem volt szabad a nevükön megemlíteni őket. Úgy gondolom, hogy kissé eltorzítva néha mégis kimondták azokat, amint azt ugyanazon a Szent nyelven Sziám, Tibet és India lakossága a mai napig is teszi. A kambodzsai Nagkon-Wat falán is számos név található Samothrace kabiriai Isteneiről. Ez talán elkerülte a régészek figyelmét, de szigorúbb ellenőrzés után ott is megtalálhatják őket, sőt, a Kabiriak híres atyját, *Vulcant* is, munkaeszközeivel, és közel hozzá egy királyt, kezében a Cheronaea, avagy „Agamemnon jogarával”, amelyet állítólag Lemnos sánta Istene mutatott be neki. Egy másik helyen Vulcan ismerhető fel, kalapácsával és kovácsfogójával, csak hogy az alakja egy *majom*. Könnyű belátni, hogy kotrói Ellora régi pagodáinak építői, Copan és Közép-Amerika templomainak építészei, Nagkon-Wat és az egyiptomi piramisépítő munkásai, ha nem is egyazon fájból származtak, ugyanabból a pantheonból merítettek, amelyeket a leg régebbi misztériumokban tanítottak. De ha, ahogy azt hirdetik, Nagkon-Wat lényegében egy buddhista templom, akkor hogyan lehet, hogy a falain tisztán asszír jellegű Kabiriai istenek vannak, pedig mint az ázsiai misztérium-istenek, már i.e. 200 évvel elhagyták földi otthonukat, és maguk a Samothrakiai misztériumok is teljesen megváltoztak?

---

²⁷ Az ókori görög vallásban az istenségek e kategóriája magában foglalja a Földet vagy Gaia-t, a termékenységű istennőket, akik tőle származtak, különösen a Kis-Ázsia Anyaistennőit; és a halottakat, akik gyakran a termékenység szellemei. S. Eitrem [Opferritus und Voropfer der Griechen und Römer (Christiania 1914)]

²⁸ Eleuziszi misztériumot vezető pap

Azt legfeljebb utalásszerűen tudhatjuk, hogy ezek az uralkodók milyen eszközzel adták tudtul a környezetüknek királyi mivoltukat, azonban az bizonyos, hogy a *király* szó olvasatában szerepelnie kell az eredetnek, a közösgben elfoglalt helyük rangjának, és uralkodói erejük mértékének. Most hagyjuk figyelmen kívül a „tudománytalan”, szóbeszédnek útján hagyományozott legendát, amely szerint a vízözön után Nimród (*Ninurta, Ninus, Nergál, Narmer, Menes*²⁹...) volt az első király a Földön (akit nem mellesleg a magyarok ősapjuknak tartanak), királyi mivoltában vala említve. De, nehogy egyértelmű lehessen a történések értelmezése, *Eusebius Pamphili*³⁰ szerint Bel vagy Belus (aki a Bibliában Kús), Ninus atyja, alapította Babilont, miközben Ninus vagy Nimród az építője. Most, bár Belt vagy Kúst, Babilon alapítójaként tekinthetjük akár mint első királyokat, mégis nyilvánvaló, hogy sosem uralkodhattak volna a babiloni monarchia első királyaként. Ennek megfelelően „*Eusebius krónikája*” örmény változatában Nimród nevét teljes egészében kihagyták az asszír királyok listájából, aminek köszönhető, hogy Ninus (Nimród) mégis az első uralkodó, olyan értelemben, hogy pontosan megfeleljen a Bibliai beszámolónak³¹. E zavar miatt valami pontos magyarázatot kell adjon a titulussal felruházott egy-én kiemelkedő voltára minden nép saját nyelvén. Lássuk mit ír a magyar etimológiai szótár³²:

„király – 'az uralkodó fejedelelemnél nagyobb, a császárnál kisebb rangúnak tekintett monarchikus államfő; König' # (↑); 2. 1650–3 '〈sakkjátékban〉 a legfontosabb figura; Hauptfigur im Schachspiel' # (Rónai Horváth: Zrínyi hadt. Földi 341); 3. 1694 'a hozzá hasonlók között a legkiválóbb; der Hervorragendste unter den Ähnlichen' (Felvinczi György: NySz.); 4. 1720 'uralkodót ábrázoló kártyalap; zweithöchste Spielkarte' # (NSz. – Koháry I.: Munkács 3: 31); 5. 1910 e. '[〈tekejátékban〉 a legnagyobb bábú]; der höchste Kegel im Kegelspiel' (ÉrtSz.) Sz: ~i 1113 Crali hn. (Fejérpataky: Kálmán kir. okl. 56) | ~ság 1405 k. kiralfag (SchlSzj. 471.).

Jövevényszó egy szláv nyelvből, valószínűleg a szerb-horvátból. ⊗ Szb.-hv. kralj; – ; blg. kral; ; szln. kralj, (V.) král.: 'király' [< ném. (ófn.) Karl ~ Karal szn., Nagy Károly (742–814) neve; a jelentéséhez vö.: ; vö. →cézár].. Lásd még: szlk. král'; ; or. король; stb.: király. – A szerb-horvátból való származtatás főként azzal alátámasztott, hogy a méltóság megnevezéséről van szóban². A 2–5. jelentés: metafora, amelyet részben befolyásolt a ; ném. König 'király; főfigura a sakkban; (második) legmagasabb játékkártya; a középben álló bábu a tekében'; stb. MSzJsz. 1/1: 124; AkNyÉrt. 20/3: 61; KSzJsz. 268; TESz.”

²⁹ Narmer (párduc) a vízözön utáni Egyiptom első királya, akit több kutató Ménes fáraó néven azonosít.

³⁰ Eusebius Caesarea, más néven Eusebius Pamphili történetész, exegéta, keresztény polemicista. I. E.314 körül Caesarea Maritima püspöke lett. Pamphilusszal együtt a bibliai kánon tudósa volt, korának egyik legtanulottabb keresztényeként tartják számon

³¹ A két Babilon Alexander Hislop tiszteletes által

³² http://uesz.nyttud.hu/uesz_1.pdf

„Nagy tudású” gondolkodóink ezúttal is kitétek magukért, tekintve, hogy *Constatine Porphyrogenitus De Adminstrando Imperio (DAI)* című, mindenféle tudományos területen dolgozó kutatók által elfogadott és hitelesnek mondott kódexéből kiderül:

A 10. századi forrás részletesen tárgyalja a horvát és szerb népcsoportok Elba-Odera-Visztula forrásvidékéről a Balkánra történt elvándorlását. *Kappadókiai Herakliosz* bizánci császár a költözés idejét 610-641 közötti időintervallumra teszi azzal, hogy:

„... *A horvátok akkortájt Bajivarián túl laktak, ahol ma a fehér horvátok vannak. De egy nemzetség kiválván ezekből, tudniillik öt fitestvér ... népükkel együtt Dalmáciába mentek ...*”

„... *A többi horvát Frank ország táján maradt, és most Belochrovatu-nak, azaz fehér horvátnak nevezik őket, kiknek saját fejedelmük van ...*”

Máig tisztázatlan, vagy inkább zavaros a szlávok szétvándorlásának oka. A Frank évkönyvek szerint 808-823 között az abodriták, a wízek és a szászok között dúló rokonok közötti uralmi viszály megakadályozta a hatalmi koncentrációt, és ez okozhatta az elvándorlást. A horvát hagyományok szerint hét testvér vezette honfoglalók vonultak Dalmáciába, Pannónia Inferiorba, és egy részük Illiricumba. Mindhárom csoportnak önálló fejedelmei (!) voltak. Pontosnak mondható leírást ad *Thomas Archidiaconus (Spalatói Tamás)* Salon és Split püspökeinek krónikájában³³ ahol magyar királyokról ír. Ebből nyilvánvalónak tetszik, hogy a „király” szó ó-horvát eredete merő kitaláció. Annál is inkább, mert Charlemagne [English: Charles the Great, German: Karl der Grosse, French: Charles le Grand, Latin: Carolus Magnus, Dutch: Karel de Grote, King of Neustria (768-771), King of the Franks (771-814), King of the Lombards (774-814), and Emperor of the Romans (800-814)] horvát eredetű „királyosításának” a *kralj*-ből, nincs logikusnak látszó sem nyelvi, sem hangtani magyarázata. Még akkor sem, ha valóban Nagy Károly hódoltató politikája lett volna a szláv szétvándorlás kiváltója. Továbbá az akkor már a Kárpát-medencében megtelepült magyar köznép Nagy Károly nevéből eredeztette volna vezetője titulusát. Azt is tudjuk, hogy a horvátok első királya I. Tomislav, aki 910-től, kezdetben mint fejedelem, később mint király haláláig uralkodott. Nagyon komoly gyötrelme lenne a magyar nyelvnek, ha annak ellenére, hogy 907-ben a Kárpát-medencére törő gyermek Lajos frank *király* (!) seregeit *Poson*-nál tönkrevérve éppen az ó-horvát nyelvből merítette volna a „király” szó felvételét a nyelvi szótárába. Álljon itt a magyar szófejtés által megadott jelentéstartalom:

ki-rá-ly:

hangzó ligatúra, melynek hármas összetétele az alábbi összevont jelentést adja:

KI: a magyar biblia szerint: *KI – IZ-TEN* első gyermeke, a fény.

RÁ (RÉ): a Nap Isten maga, az egyiptomi mitológiában.

---

³³ *Historia Salonitanorum atque Spalatinorum pontificum*

Ly: a székely "ly" (lyó) és "m" (ma) jelek előképéből alkotott ligatúra, amely egy kőkori isten (Jóma) nevét örökíti meg.

A ligatúra olvasata: **KI** (fény), **RÁ** (a nap), (és) **Ly**(lyóisten gyermeke).

Tartalmazza az eredetet, a rangot, és a főhatalom egy kifejezésbe összevont képét. Erről a magyarok mind a mai napig tudnak, köszönhetően Karoli Gáspár bibliafordításának. A magyarul tudó ember pontosan értesül erről, amikor a nyelvre erőszakolt torzítások ellenére bármilyen szövegből kiolvassa a valódi jelentéseket és meglátja azok összefüggéseit, amire egy nem magyar anyanyelvű képtelen. Íme egy másik példa:

A Káldi Neovulgáta Teremtés könyve 1 fejezetében így ír:

¹Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet.

²A föld pusztá és üres volt, és sötétség volt a mélység felett, és Isten Lelke a vizek felett lebegett.

³És Isten szólt: »Legyen világosság!« És lett világosság.

⁴Látta Isten, hogy a világosság jó. Elválasztotta a világosságot a sötétségtől,

⁵és elnevezte a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának. Akkor este és reggel lett: egy nap.³⁴

És Karoli Gáspár fordítása, amiből egyetlen idegen ember sem tudja kiolvasni a jelentéstartalmat:

1. Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.
2. A föld pedig **kietlen** és pusztá vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett.
3. És monda Isten: Legyen világosság: és lön világosság.
4. És látá Isten, hogy **jó a világosság**; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől.
5. És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lön este és lön reggel, első nap.³⁵

Ha a föld nem „... *pusztá és üres* ...” mint ahogyan az írva vagyon a Káldi Neovulgáta Teremtés könyve 1 fejezetében, hanem *KI-etlen*, azaz fény nélküli, akkor a jelentéstartalom egy magyarnak már világos. Karoli arra is figyelt, hogy KI előbbre kerüljön, mint az „*üres*” szót helyettesítő „*kietlen*”. És mikor Isten látásáról szól, a szórend felhívja figyelmet arra, miről beszél. Mert aki tudja, és nem csak beszél a magyart, az a hangsúly rendjéből pontosan tudja értelmezni a mondavalót. Nem úgy mint a mai hivatásos nyelvhibbantók.

---

³⁴ <https://szentiras.hu/KNB/Ter1>

³⁵ http://www.biblia.hu/biblia_k/k_1_1.htm

2.4 „... Azért vagyok, hogy legyünk ...”

Emberi közösségek önfenntartó ereje a benne munkálkodó egy-ének biológiai erejének célirányos tevékenységében nyilvánul meg. Ha egy közösség felhalmozta, esetleg túlhaladta a lét- és fajfenntartáshoz szükséges és elégséges forrás-hátterét, az egyének közötti viszonyrend fellazulhat, majd a csoportérdekek mentén szerveződni kezdhettek. A következmény nyilvánvaló, vagy a csoportérdekek összehangolására irányító egyént/csoportot állítottak, vagy a közösség széthullott, rosszabb esetben az egyének, csoportok önpusztító küzdelembe bonyolódtak. Az ősi közösségekben a biológiai erő közösítése szükségszerű volt, mert a közösség túlélése a természeti erők feletti hatékony védelmet csakis az egyesített biológiai erővel lehetett biztosítani. Akkor, a forrásokhoz való hozzáférés a közösség minden tagjára szükségletének megfelelő mértékben osztódott, és ha a forrás apadni kezdett, a közösség egyszerűen odébb költözött. Egy közösség ereje tehát abban volt mérhető, hogy a létfenntartása forrásait milyen mértékben volt képes működtetni vagy üzemben tartani, illetve a káros hatásoktól megóvni, azokat távol tartani. Ez több tízezer évig működött, amiről a korábban említett kultúrák nyújtanak bizonyosságot.

Az őskori kultúrák közösségei nem társadalmak, mert a közösségek célja önérdem-mentes volt, minden tag a közösség önálló, de el nem váló eleme volt. A mai értelemben vett társadalom legalább kettő egy-én uniója, akik vállalják, hogy önállóságukat felfüggesztve erejükkel a vállalt mértékben hozzájárulnak, és közös erőfeszítéseket tesznek egy kijelölt cél megvalósulásához, bármilyen előny elérésének és kizárólagos birtoklásának reményében. Jegyezzük meg, hogy az egy-én önállósága a társadalomban mindig valamilyen korlátozás alá esik. Élnek még korlátozás mentes közösségekben egy-ének, amire példa egy Afrika-kutató expedíció esete:

A kutatók megpróbálták a civilizálatlan törzs gyermekeit oktatni, és a nagyobb siker reményében kitétek egy zacskónyi édességet. Egy feladat sikeres elvégzése fejében a helyesen felelő gyermek kapott volna egy darabot belőle. Miután hosszú idő elteltével sem sikerült kiosztani egyetlen cukrot sem, a tudósok azt találták ki, hogy a csomagot elvitték jó messzire, és azt ajánlották, hogy aki először ér oda, azé lesz az egész. A gyerekhad lelkesen rohant a csomaghoz, és nyilván a legnagyobb ért oda elsőnek, aki bevárta a többieket, és elkezdte osztogatni az édességet. Amikor a kutató megkérdezte tőle, hogy ha ő lett az első és a cukor azé, aki elsőnek ér oda, akkor miért osztotta szét a teljes csomagot? A gyerek csak annyit válaszolt, hogy:

„... azért vagyok, hogy legyünk...”

Az ember, az egy-én önállóságát tehát a társadalmak felépítése során elveszti, de sokszor ennek nincs is tudatában. Alapvető különbség tehát a társadalom és az emberi közösség között, hogy az önállóság természetes formája a társadalomban korlátozó rend alá esik. Ezt a korlátozást, illetve ennek kezdetét próbáljuk most felderíteni.

3. Isten vagyok, tehát uralkodom ...?

Fentebb úgy határoztunk, hogy elfogadjuk a feltételezést, amely szerint a történelem előtti idők embere még hordozta génjeiben a lét- és fajfenntartó ösztönök szekvenciáit, de ami kiemelte az állatvilágból, az csak egy apró változtatás volt csupán, és ezt a valóban alig változást még nem sikerült az evolúció sem pontos, se megközelítőleg pontos helyére vagy idejére besorolni. E két fontos gén (FOXP2) a genom direkt vagy spontán „mutációja” hatására kialakult új vezérlő elemmé vált, mert a megismerés (a tudat) ösztönét ébresztette fel. Ettől az ember képessé vált a tagolt beszédre, a megszerzett tapasztalatok gyors átadására, és ezt a kapott vagy szerzett képességet igen hatékonyan elkezdte működtetni. Mind ezek eredményeiről az őskor kutatói tömegével adhatnak számot. Az irányadó akadémikus tudomány egyelőre kerüli az alternatív körök által feltárt bizonyító erejű leleteinek tárgyalását, ennek okán, most kezdjük onnan magyarázatunk kifejtését, ahonnan már lehetetlen légből-kapott, bakafántos érvekkel lesöpörni a valóságot. Nos, egyelőre bizonyító erejű „leírásokat” nem tudunk felmutatni az áttekintett kultúrák korából. Bár tudjuk, hogy a Föld tektonikus tevékenysége kontinenseket épített és tüntetett el a felszínről, és még mindig heves vita folyik arról, hogy szárazulatok már 3 milliárd évvel ezelőtt is léteztek-e vagy sem, most eltekintünk a Föld történetében többször felbukkanó majd elsüllyedő szuperkontinenseken (Vaalbarától a Pangeáig) esetleg egykor valóban létező kultúrák tárgyalásától.

Európai kultúrkörben a leginkább elterjedt és a mai napig uralkodó nézet szerint, a minden földi életet elpusztító vízözönt Mózes 1. könyve, a Genesis 6-9 fejezetben írja le, bár tudjuk, hogy az esemény legkorábbi forrása Suruppak városának a vízözön előtti utolsó királya, Ziusudra-tól származik, aki az első hiteles túlélő vala. A királyt ENKI (az akkádoknál EA) menti meg, amit AN (ANU) és ENLIL (BAL) Isteneknek köszönt meg, és akik alázatosságáért, de ne értelmezzük félre, hála adományaiért jutalmul halhatatlanságot kapott. Megemlékezünk még a Gilgames eposzban szereplő Ut-Nap-Is-Tim-ről, aki ENLIL kedveltje volt, és ahogyan Noé, úgy ő is hajót épített, hogy az előre sugalmazott vízártól megmentse alattvalóit, javait és használlatait. Tudva az ószövetség forrásairól, a csaknem tökéletes egyezés Ziusudra, Ut-Nap-Is-Tim és Noé (Noah) között, bátran kijelenthetjük: az egyezések sorozata nem a véletlen műve.

Búvárkodva az elérhető egykori írásmutatványok mélyén, egy érdekes következtetést vonhatunk le a történetekből. Az ókori Közel-Kelet világképeiben az Istenek halandóvá, az emberek pedig Istenekké válhattak. Ut-Nap-Is-Tim-et, a Babyloni árvíz hőstét, feleségével együtt, Enlil Isten-gyermekké tette: „... eddig Ut-Nap-Is-Tim csak ember volt; mostantól Ut-Nap-Is-Tim és felesége olyan lesz, mint mi, az istenek ...” (*Gilgames eposz 11: 193-194*).

A héber Bibliában Isten annyira szerette Énokot, eredetileg Chanoch, Jared fiát, Ádám unokáját (Genesis 5:24) és Illést (2 Kings 2:11), hogy prófétává tette őket. Ide

sorolhatjuk *Nergál*³⁶ feleségét *Ereskigal* Istennőt, aki vállalta a halandóság terhét, hogy népe az alsó világba menekülve túlélője lehessen a Föld akkori kozmikus katasztrófájának. De ezek különleges esetek voltak, és az ókorban nem is nyújtottak precedenst a köznép számára. Akkor, a királyok rendszeresen élvezték az istenítést például Egyiptomban, bár a hagyományokban csak haláluk után. Például III. Hattusilis hettita uralkodó megemlékezik apja haláláról, „*mint amikor apám Mursilis lett Isten*”³⁷

Egy érdekes felvetést még érdemes megvizsgálni. Nevezetesen, a Bibliakutatók nem találnak hiteles bizonyítékot Nimród személyének valós történelmi alakhoz való illesztéshez. Jóllehet, a *Nergál-Ereskigal*, *Nimród-Szemirámisz* párhuzam legalábbis figyelemre méltó.

Nimród egy szolgasorba taszított nép nemtőjének, Kusnak a fia, aki *hatalmas vadász* (lett) *az úr előtt*, és *Nergál*, aki élvezte egész Mezopotámia tiszteletét, majd feleségül véve *Ereskigált*, az alsó világ királynőjét, ő maga is királlyá lett. Továbbá *Ereskigál* aki *Nergál* népének megmentése fejében halandóvá lett, és *Szemirámisz*, akit szajhává minősítettek, galamb képében az égbe emelkedett és megistenült, hordozza a Biblia standard átértelmezéseit (Ábrámból Ábrahám, Izsákból Izrael,...) valamint a történetek fonákjára fordításainak sokaságát ... Egy pillanatra felidézzük, hogy a galamb miként vált a Szentlélek szimbólumává:

A hagyomány szerint a pápát választják, amelynek rituáléja az évszázadok során alakult ki. Amire kitérek, az egy legenda. Ugyanis volt egy kivételes eset, ami 236-ban játszódott. A legenda szerint az összegyűlt egyházfők közül váratlanul galamb ereszkedett le a jelenlévők egyikének fejére. Teljes volt az egyetértés, hogy ennél világosabban nem nyilváníthatta ki magát a *Szentlélek* és azonnal pápává választották a teljesen esélytelen jelöltet, aki I. Fabius néven 236-tól 250-ig töltötte ki pontifikátusát. Ha még emlékezünk arra, hogy *Szemirámisz* galamb képében szállt a Napba, ...

A mitológiákban az embert azért teremtették, hogy szolgálja az Isteneket, és az ember ezt abban a reményben tette, hogy az Istenek majd értékelik és megjutalmazzák érte. Merő feltételezés, kézenfekvő, hogy az Isteneknek is szükségük volt ételre, itatra, vagy valamire, amit csak az ember adhatott meg nekik, ezért függhettek az emberektől, mert vagy ellátták őket (áldoztak nekik), vagy nem. Például az özönvíz után a bibliai Noé azért nyerte el Isten jóindulatát, mert hála-adományokkal halmozta el:

„... *az Úr megszagolta az ízletes hús és szárnyas kellemes illatát ...*” (Genesis 8:21).

---

³⁶ *Nergal (Nirgal, Nirgali)* a sumer-akkád pantheon másodlagos istene volt. Nevét az asszír királyok felirataiból ismerjük, kultuszának bizonyítékai Kánaánban és Athénban találhatók. *Nergal* hatalmának másik szférája az alvilág volt. Egy szöveg szerint *Nergal*, démonok kíséretében, leereszkedett az alvilágba, ahol *Ereskigal* istennő (vagy *Allatum*) királynő uralkodott. *Nergál* megfenyegette, hogy levágja a fejét, de *Ereskigal* azzal mentette magát, hogy felesége lett, és ezzel *Nergal* megszerezte a királyi hatalmat az alsóvilág felett.

³⁷ <https://lrc.la.utexas.edu/eieol/hitol/60>; fordítás Hattusilis, Bocsánatkéréséről

bár nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy nefilim volt. Erre apja Lámek apasági kételye ad alapot. A biblia szerint Lámek, Ádám nyolcadik generációs leszármazottja (Gensis 5:25), Metuselah (Matuzsálem) fia, Noé apja (Gensis 5:29), amikor egyik felesége (?) megszülte gyermekét úgy látta, hogy nem az ő magjából eredt. Erről az írások nagyon keveset írnak, vagy ami felkutatható, az többnyire ellentmondásokkal terhelt és túl rövid. A *Middrash Gen. Rabah 23:4*-ben az olvasható, hogy Lámek asszonya, aki szülte három fiát, *Náámá*, egy világszép nő volt és az özönvíz korabeli *mitológiai óriások* belé szerettek, bár *Abravanel*³⁸ megkérdőjelezi Náámá azonosítását Noé egyik feleségével, az összefüggés Lámek kételye és az *örzők* vagy *óriások* között, fennállhat.

A héberikus szentírásokban Noé szerepel Ut-Nap-Is-Tim képében, aki a Gilgames eposz 11: 155-161 részében jelenik meg azzal, hogy az özönvíz után gödölyét ajánlott fel az *Isteneknek*, akik „... megízlelték az édes ízt ...”. És itt figyelmen kívül hagytam a kölcsönös függés esetét, ami egyes mítoszok szerint az Istenek és az emberek között akkor még fennállt. A történetek szerint tehát az Istenek az embertől függenek, de ez a függés kölcsönös, mert az emberi lét az Istenek jóindulatára utalt, így az Istenségeknek kijáró szolgálat a közösség jóléte érdekében fenntartandó, még akkor is, ha a családnak és az egyénnek a kölcsönös függés viszonyossága okán kötelező jelleggel kell azt tennie, amit az Istenek elvárnak tőlük, ezzel biztosítva a közösség és az egyén jólétét. A jó élet tehát az volt, ha az ember az Istenek előírásainak megfelelően élt.

Ez a törvényszerűség az első lázadó személyében bukott meg (ezt tanítják a judeo kereszténység nagyjai), amikor *Ninurta* (*Ninus, Nimród, Nergál, Gilgames*) tudásával olyan körülményeket teremtett, hogy népét képes volt kivezetni a bosszúálló, erőszakos Isten *JHV* hatásköréből azzal, hogy a kölcsönös függőség hatását magához vonta. Pedig az etika és erkölcs birodalmában akkor még több volt a *nemzetközi* egységesség, mint a tabu és a rituálé. Az őszinteséget és a kedvességet általánosan jónak, a lopást és a gyilkosságot megvetendőnek tekintették. A bölcsélet inkább ugyanazokat az erényeket hangsúlyozta, és ugyanazokat a bűnöket ítélte el, függetlenül a régiótól és a hitbéli kultusztól. A rendszer legfontosabb tényezője a „közösségi függetlenség, az igazságosság” volt, amelynek során a gyengéket mindig az erősekkel szemben védték. Ennek fontos szerepe volt abban, amit ma vallás-szabadságnak neveznénk, és ahogy az eltérő kultuszokhoz tartozó különböző területekről származó emberek közötti kapcsolatokat kezelték.

A hitélet akkori szintjét, amelyet „az Istenek tiszteletének” neveztek, akkor tesztelték, amikor az erős ember szembesült a gyengével. Az erős emberből, aki károsítja a gyengéket, hiányolták az Istenek tiszteletét; ezzel szemben az erős ember, aki segítette a gyengéket, tisztelte az Isteneket. Ez elég volt az egy-én tetteiknek megítélésére és ilyen egyszerű módon, bírósági döntnök bevonása nélkül élhettek. Miután az emberek

---

³⁸ *Isaac Abravanel's Stance Toward Tradition: Defense, Dissent, and Dialogue*

és az Istenek kölcsönös egymásra utaltság állt fenn, a békés egymás mellett létezés alapja a kölcsönös függőség volt mindaddig, amíg az égi létezők (az Istenek) el nem hagyták a Földet.

Létezik egy forrás, amely Nimródról azt állítja, hogy:

„...Nimrud vagy Nimród csakis KUS nevű atyától született, holott nem is csupán egyetlen nagyvadászról szól e rege Nimród néven, kikre a krónikákban vagy a Bibliában, avagy más mondákban szereplő Nimród alakok is ráillenek. Az ARVISURA alapján két hatalmas személyiséget mosott össze az özönvizek legendáihoz kötött emlékezet, akik egy és ugyanazon uralkodóházba tartoztak, hisz a második Nimród ősatyjai között ott van az első is. Az utóbbinak nagyatyja Gandás, Babilon királya, míg az előbbié KÁM, Úr uralkodóházi menekült. Az első, az oroszlanos Nimrud, Médea fejedelme [nagy kál], avagy ordoszi hun helytartó [jaku], avagy nagyember (luga) a Nagy-Özönvíz elől Káldi-földre telepedett ősök után mintegy 1700 évvel született, míg a második Nimród nagyvadász, Babylon királya, a II. Nagy-Özönvizek után 1700 évvel. A két Nimród között pedig mintegy 2300 (medvetoros) év telt el, és a leszármazási sorban olyan kimagasló alakok tűntek fel, mint a csillagjel alatt született Etana, az Égi Bika világhónapjának egyetlen 25 karéjos beavatottja. És az uruk-ummai úzokat hajóin megmentő egyharmad részben emberi, kétharmad részben égi leszármazott Gilgames, aki a rovók szerint kasszú földön Árpádnak született és beavatottként vette fel a Jób nevet, míg hősként is elnyerte végül e nevet. Ám tette oly maradandó emléket hagyott a népekben és fejedelemségekben, hogyha az elődházat el nem is törölte, de attól kezdve a kasszú Árpádháznak Gilgames-ház lett a másik neve. Azaz legendánk Nimródjának méltán lehetne egyben oroszlanos *Nimród-Etana-Gilgames-Nimród* nagy vadász avagy nagykirály a hosszabb neve. S, hogy ő kitől is származott? A rovók szerint az első Nimród Kus fia, Kám unokája volt, és a Nagy-Özönvíz után született első beavatottól, Ada-Ádám-Atontól eredt. Az Arvisurában azonban messze nem ő az első ember, de ezt nem itt, hanem egy másik jegyzetben részletezem. Itt most annyival elégedjünk meg, hogy az Úrból kiűzetett Ádám még Uruk városában született, azaz a Nílusi Birodalmat alapító Ten és (az Urukot felépítő Buda lánya) Aran 3. fia által alapított kasszú Árpádháznak volt szülőtte. Árpád, tehát anyai nagyapja révén az ataiszi utolsó Armogur fejedelem unokája volt, aki – és ez igaz Tenre is – természetesen az első Armogur-Aton fejedelem 25 karéjos beavatott fiától, Vantól, (égi) nevén Atom-Aton-Ótontól eredt. Összefoglalva csupán a legnevesebbeket, Nimród származása (~12000 évet átölelve az időben) atyai szemüveggel valahogy így volna írható: Armogur-Aton fia Van-Aton, O „fia” Ten, kinek fia Árpád, kinek „fia” Ádám-Aton, kinek „fia” Kám, kinek fia Kús, kinek fia Nimród, kinek „fia” Etana O „fia” Árpád-Jób-Gilgames „fia” Gandás fia Kús fia Nimród. Nos, így talán világosabb, hogy miért is olvadnak egybe a aranykor-béli történelmi idők egyes alakjai az utókor emlékezetében. ...”³⁹

---

³⁹ *Arvisura jegyzetek, A magyarok uralkodóházairól és fejedelmi listáiról*

Azzal, hogy Ábrahám aggódott Filiszteában, nehogy az ottaniak megöljék őt, amiért „Istent félté” (Genezis 20:11), gondolata már visszalépés volt az egyenrangú tisztelettől. Előtte még minden ember – származzék bármely régióból, vagy nemből tudta, hogy csak az Istent tisztelő emberek között van tisztesség és biztonság. Az Isten féelme és nem a tisztelete, a megváltozott erkölcsi hozzáállás hozadéka, a bizonytalanság érzetét hívta életre, és csírája lett a kíméletlenül törtető viselkedési formáknak.

Mielőtt ide eljutott az emberiség, a vízözön előtti világ erkölcsi tudatát Hammurapi sztéléje a tanúsítja. Az i.e. 1792-1750 időszakban regnált Babylon király, az első amorita dinasztia hatodik, egyben legjobban ismert tagja. Hammurapi Kódexe a Babyloni törvények legteljesebb gyűjteménye, a király jogi jellegű döntéseiből áll, amelyeket uralkodása vége felé gyűjtöttek össze. Ez a 282 eset magában foglalja a gazdasági rendelkezéseket (csereértékek, kereskedelemi szabályok), valamint a családokra vonatkozó előírásokat (házasság és válás), a büntetendő cselekményeket (rablás, lopás), valamint a közösségi élet szabályait (ma polgári jognak mondanánk), beleértve a kötelezett szolgálatot vagy az adósság-kezelést. Törvényoszlopa valójában nem is annyira törvénytár, mint inkább Hammurapi uralkodásának leírása, mégis azt mondják róla, hogy az emberiség történelmének első kihirdetett törvénykódexe⁴⁰ tőle származik.

5. kép Hammurapi diorit sztéléje. Ma a Louvre-ban látható

A szöveg elsősorban a király dátumképletein alapul. Az éveket egy olyan jelentős cselekményről nevezték el, amelyet a király az előző évben vagy az év elején vitt véghez. Ezek bemutatják, hogy egy ősi mezopotámiai király milyen hagyományos tevékenységekben vesz részt: templomokat, városfalakat és középületeket épít és restaurál, csatornákat ás, kultusztárgyakat szentel az istenségek birodalmának városaiban, és hadjáratokat vezet. Az építési tevékenységéről megemlékező hivatalos feliratok ezt megerősítik, de nem adnak hozzá jelentős történelmi információkat.

A kódex háttere a sumér közösségek létfenntartási tevékenységének szabályozása, amely alatt a civilizált közösségek évszázadokon át éltek. A szöveg akkád nyelven íródott, és bár egyetlen sumér változatról sem tudunk, hogy fennmaradt volna, a kódot egy nagyobb birodalom szervezésére értelmezhetjük, mintegy a sumér és akkád hagyományok és népek integrálására.

---

⁴⁰ Johannes M. Renger *Hammurabi king of Babylonia*, <https://www.britannica.com/biography/Hammurabi>

Hammurapi meghódította Dél-Babilóniát, átalakított egy kicsi városi közösséget egy nagy területi országgá, majd délről észak felé toltta el a mezopotámiai *hatalmi* egyensúlyt, ahol az, több mint 1000 évig fennmaradt. Az erkölcsi hozzáállásra jellemző, hogy nem épített ki hatékony bürokráciát, nem istenítette magát, hanem mint a közösség fia az egyéni felelősség tudatára alapozta minden lépését. Tőle eredeztetik a „*szemet szemért, fogat fogért*” eljárási metodológiát, amiből az olvasható ki, hogy nem a mindent elnéző, meghunyászkodó keresztényi megbocsájtás, sem a tilalomfák sokaságát állító, a bosszúálló Istentől való félelemre alapuló vezetési stílus a vezérlő elv, hanem az egyéni felelősség és a kölcsönös függés maradéktalan érvényesülése. Úgy, ahogy a Kozmikus Rend törvényei esetében.

Hol veszett hát el a tisztesség tudata? Ki, vagy kik írták felül a génekbe kódolt eredő világnézetet, kiemelve magukat a kölcsönös függőség viszonyrendjéből azon célból, hogy *uralják* a velük egyrangú létezők tevőleges akaratát?

Amit tudhatunk a vízözön előtti világról, azt részben a neves és névtelen kutatók, gondolkodók munkáiból, részben pedig a szájról szájra átadott legendák leírataiból, például a sumer Királylistából ismerjük. Több kutató foglalkozott az ékiratos sztélé fordításával, amelyről az 1-39. sora a következő:

„Miután a Királyság leereszkedett a mennyből, a Királyság Eridugban volt. Eridugban Alulim lett a király; 28800 évig uralkodott. Alaljar 36000 évig uralkodott. 2 király; 64800 évig uralkodtak. Ezután Eridug elesett és a királyságot Bad-tibirába vitték. Bad-tibirában az En-men-lu-ana 43200 évig uralkodott. En-men-gal-ana 28800 évig uralkodott. Dumuzid, a pásztor 36000 évig uralkodott. 3 király; 108000 évig uralkodtak. Aztán Bad-tibira esett (eltávozott?) és a királyságot Laragba vitték. Laragban En-sipad-zid-ana 28800 évig uralkodott. 1 király; 28800 évig uralkodott. Aztán Larag elesett (elment?) és a királyságot Zimbirbe vitték. Zimbirben En-men-dur-ana lett a király; 21000 évig uralkodott. 1 király; 21000 évig uralkodott. Aztán zimbir elesett (távozott?) és a királyságot Curuppagba vitték. Curuppagban Ubara-Tutu lett a király; 18600 évig uralkodott. 1 király; 18600 évig uralkodott. 5 városban 8 király; 241200 évig uralkodtak. Aztán az árvíz átsöpört.”

Az ékirat szerint 8 király 241.200 évig uralkodott, majd jött a vízözön. Csak feltételezés, de adódik a következtetés, hogy ekkor még az emberek és az istenek kölcsönös függésben éltek a Földön, amelyről fentebb már írtam.

Most maradunk azoknál a eseteknél, amelyeket engednek ismerni, mert felkutatott leletek írásmutatványai, maradványai is tartalmaznak elegendő adatot ahhoz, hogy a jelenlegi túlszabályozott társadalmi rendszerek hátterét megvilágítva rámutassunk az önérdékű egyének, csoportok embertelen diktátumaira.

3.1 A Nagy Vízvásztó

Az ember nyomon követhető kialakulását tekintve azt figyelhetjük meg, hogy a fejlődés sebességének idejét millió években mérhetjük, miután évmilliók teltek el amíg valamilyen nevezetes esemény tetten érhető a faj életében. Most nem hivatkozunk óriás csontvázakra, sem Tisulsky hercegnőkre, azt se idézzük, hogy 2010-ben bemutatták a 3,2 millió éves emberelőd „Lucy” párját, akinek maradványaira Etiópiában bukkantak. Csak a pontosítás kedvéért: Kadanuumuu névre keresztelt lelet idősebb Lucynél, és bizonyítja, hogy az emberősök már a Homo nemzetség kialakulása előtt is két lábon jártak, bár akkor a tagolt beszéd képességével még nem bírtak (vagy mégis?). De arra sem utalunk, hogy a *Homo luzonensis*⁴¹ anatómiailag nemcsak a hobbitra, hanem a 300 ezer évvel ezelőtt kialakult Homo sapiensre is erőteljesen hasonlít, csak az eredet kiderítését bonyolítja, hogy más jellemzői a 2 millió éve kihalt Australopithecushoz hasonlóak. És még a lejegyzett „bizonyító erejű” okiratok hiánya (!).

Amire az akadémiák nagyjai általában jóváhagyólag bólintanak, az a körülbelül 40 ezer éves csont elemzése, amit a Nature 2010. március 25-i számában mutattak be, és ez már olyan homonid, ami „bizonyosan” a modern ember maradványa. Azaz, egy hirtelen ugrással a semmiből előtűnik a beszélni tudó és értő Homo sapiens. Ő legalább annyira különbözik őseitől, amennyire indokolt, hogy új humanoid fajként kezeljék.

A Homo sapiens nem rendelkezik az elődök sok jellemzőjével, ám egyúttal rengeteg új, addig nem létező tulajdonsága van. Néhány ezer évvel később eltűnik a neandervölgyi ősember, állítólag kihal (?). Pedig már beszélt, és szervezett közösségi életet élt. Sőt, kapcsolata lehetett a modern ember kolóniáival, és keveredhetett. ... khm ...

Azt mondják, az emberiség vándorló életet élt évmilliókon keresztül, elfogyasztotta amit a természetben talált, és időnként vadászott. Aztán hirtelen letelepedett, valamilyen „sugallatra” élelmiszertermelésbe vágott, állattartásba fogott. I.e. 11.000 körül pedig eleink már nagyüzemi gazdálkodást folytattak. Majd i.e. 3.500 körül egy olyan fejlett civilizáció emelkedett fel, melynek tudásalapja magasabb szinten állt, mint a mai ultramodern társadalmaké. Sajnos, hagyatékukat rejtegetik, szétbombázzák (lásd az iraki háború során szétrobbantott „sivatagot”), vagy csak egyszerűen arctalanul hamisítják, átnevezik, félremagyarázzák valódi történetüket.

Azonban, nyomon követhető, hogy a fejlődés szakaszai ciklikusan ugrálnak cca. 3.600 évente. Ilyen ugrás volt tapasztalható i.e. 11.000, majd i.e. 7.400, és i.e. 3.800 évek tájékán. A civilizáció, amely ezt a jól követhető fejlődési ugrásokat megvalósította, 5-6.000 évvel ezelőtt élte meg csúcspontját, majd hirtelen hanyatlásnak indult. A törés oly mértékig látványos, hogy akár az ok lehet földi méretű katasztrófa (víz). Azt látjuk még, hogy a követő civilizációk teljesítménye nagyon halovány, nem igazán tudott felnőni

---

⁴¹ A new species of *Homo* from the Late Pleistocene of the Philippines, *Nature*, 2019. April 10.

sem technikai, sem szellemi, sem lelki szempontból odáig, bár néhány területen például az etruszk, a görög, majd az etruszkok hátán felkapaszkodva a római civilizációk alkottak néhány maradandót. Ám ezután jött a nagyon sötét középkor, a felejtés kora.

De térjünk vissza a nagy vízválasztóhoz, amikortól már megghamisíthatatlanul és tömegével állnak elő a bizonyító erejű leletek. Idézzük most a bibliát *Mózi:7*:

„... ²¹*Elpusztult minden élőlény, amely a földön mozgott: madár, jószág és vadállat, a földön nyüzsgő minden egyéb élőlény és minden ember.*

²²*Minden meghalt, aminek orrában az élet lehelete volt, és ami a földön élt.*

²³*Eltörölt az Isten minden élő, ami a föld színén volt, embert és állatot, csúszómászót és égi madarat. Mindent eltörölt a földről, csak Noé maradt meg, és azok, akik vele voltak a bárkában.*

²⁴*A víz százötven napig áradt a földön.*⁴² ...

Ez volt hát a nagy vízválasztó... Mert állítólag a Földön minden elpusztult, kivéve Noé és bárkájának utasai. És, bár tudjuk, hogy a legősibb leletek Surupak városának a vízözön előtti utolsó királyától, *Ziusudra*-tól származik, a bibliai Noe (Noah) sztorit vesszük elő, mert az európai kultúrkörben ezt a történetet telepítették leginkább az egyének tudatára.

Első lépésként tisztázandó Noé személye. Ki volt ő? Lámeck törvényes gyermeke, vagy egy „Figyelő Angyal” és anyja, Batenosa titkos kapcsolatának gyümölcse, ahogyan azt korábban már említettem. John C. Reeves valláskutató a *Journal of Biblical Literature* című folyóiratban azt írja, hogy (a fordítás nem tükör!):

„Egy viszonylag feltáratlan motívum Noé korai zsidó értelmezésének egyes szakaszaiban az „árvízi hős” valódi származása és személyazonossága”. Tegyük fel a kérdést, vajon Noé teljesen ember volt-e, Lámeck legitim magja? Vagy valójában olyan fattyú óriások fajából született, mely a Figyelők és a halandó nők keveredéséből született, és akik terrorizálták és megfertőzték a Földet Jared korszakától kezdve a nagy özönvíz kezdetéig? Habár a héber Biblia közvetlenül nem foglalkozik ezzel, egyes a Biblián kívüli forrásokból egyértelműen kiderül, hogy valószínűleg az utóbbi volt igaz: Noé, az árvízi hős minden bizonnyal óriás volt.”

Bár *Ronald V. Huggins* erősen kritikai hangvételű cikke⁴³ alaposan megtépázza Reeves használta „*extrabiblical (sic)*” források hitelességét, nem hagyhatjuk figyelmen kívül ezt a feltételezést.

Reeves az egyik holt-tengeri tekercsből hivatkozva, hogy olvasata szerint Lámeckben feléledt a gyanú, hogy újszülött fia, Noé, nem az ő gyermeke. Úgy vélte, hogy Noé nem

---

⁴² <https://szentiras.hu/RUF/1Moz7>

⁴³ *Ronald V. Huggins, Noah and the Giants: A Response to John C. Reeves; Journal of Biblical Literature, Vol. 114, No. 1 (Spring, 1995), pp. 103-110*

tisztán ember, hanem egyik felesége, *Batenosa* (?) és valamelyik angyali Figyelő között szövődött titkos kapcsolat gyümölcse: Reeves tovább idézi az apokrif iratot:

„Aztán megvizsgáltam, hogy a terhesség a Figyelők és a Szentek miatt történt-e... és nyugtalan lettem a gyermek miatt. Aztán én, Lamech, félni kezdtem, és elmentem Batenoshhoz [a feleségemhez... mondván] Mindent őszintén elmondasz nekem... hazugság nélkül mondod el... igazat mondasz nekem, nem hazugsággal.” (1QapGen 2:1-7). Batenosh ezután megnyugtatta Lamech-ot, hogy Noé valóban tiszta vérből való: „A Nagy Szentekre, a Mennyország uralkodójára esküszöm, hogy ez a mag a tiéd, hogy ez a terhesség te tőled való, ez a gyümölcs tőled származik... [és hogy] nem egy idegentől, vagy bármelyik Figyelőtől, vagy bármely mennyei lénytől... Őszintén mondom ezt.” (1QapGen 2:14-18) Lamech ugyanakkor kétségbe vonja Batenosh szavát. Ezért tanácsot kér nagyapjától, Énoktól, „hogy megtudja tőle az egész ügy igazságát” (Reeves 1993, 1QapGen 2:22).

Amivel Lamech meggyanúsítja asszonyát, az erősen elgondolkodtató. Ugyanis úgy beszél a Figyelőkről, mint ha az extraterrestriális létezők jelenléte mindennapos, tudott, elfogadott és elismert tény lenne. Ez a Qumráni apokrif iratok *Genesis* verseiből folyamatosan kiviláglik. Az egyik kérdés, hogy Lamekben miért merült fel a kétely? Ez a tekercs további részleteiből kiderül:

„... fehér volt⁴⁴, olyan volt, mint a hó és a vörös, mint a rózsavirágja, és hajszálai fehérek voltak, mint a gyapjú... és a szeme gyönyörű volt, és amikor kinyitotta a szemét, az egész házat fényesé tette, úgy hogy az egész ház kivételesen ragyogó volt ...”

Ez szinte földönkívülinek tűnik. Azt is mondták, hogy amikor a világra jött, az újszülött beszélt. Lamech félt a csecsemőtől, és az apjához, Methuselahhoz rohant, így szólt: „Furcsa fiat hoztam létre; nem olyan, mint egy ember, hanem olyan, mint a mennyei angyalok gyermeke, más típusú, és nem olyan, mint mi” (Reeves 1993).

Eupolemus⁴⁵ „*A zsidókról*” című könyvében azt mondja, hogy azok, akik megmenekültek az özönvízből, először az asszír Babylon várost alapították meg. Ők óriások voltak és ők építették a tornyot. Az ótestamentum egyik alakja Sém (aki Noé fia) leszármazottait Ábrámig (Ábrahámig) vezeti vissza, aki Noé tizedik egyenes ági leszármazottja, ennek okán Ábrám hivatkozhat óriás őseire, és nem megy csodaszámba, hogy 950 évig élt. Ha Noé valóban nefilim, vagy óriás, vagy Figyelő származású vala, akkor több kérdés merülhet fel, mint amire a Biblia vagy Talmud, választ ad. Most azért csak a Bibliában keressük a választ, mert a kereszténység élnökei mereven elutasítják

---

⁴⁴ Itt felidézzük a Tisulsky hercegnő legendáját, akinek ijeszően fehér bőre volt...

⁴⁵ Eupolemus a legkorábbi hellenisztikus zsidó történész, akinek munkája csak öt töredékben maradt fenn: *Caesarea Praeparatio Evangelica* Eusebiusában, beágyazva Alexander Polihistor történész idézeteibe, valamint az *Alexandriai Kelemen Strómatájába*.

az apokrif írások csaknem minden megállapítását, mert azok nem kanonizáltak. A kérdések így lógnak levegőben, amíg nem sikerül azokat olyan beállításba tolni, ahonnan nézve a történesek mitológiának minősíthetők. Például, ha a vízözön célja a bűnös emberiség megbüntetése, akkor miért éppen Noé, a félig ember, félig angyal teremtmény és utódai kaptak lehetőséget a Föld újra benépesítésére? Vagy, hogy Noé gyermekei mely oknál fogva nemzettek tiszta embereket, ha ő maga mint nemtő keverék, így utódai és azok utódai legalább negyed-nyolcad stb. részben keverékek maradtak? Külön kérdés lehetne, hogy pontosan miért is sújtja K(h)ám utódait szolgáló sorsra, miközben Sém és Jáfet családja az ő áldásával boldogan élhetnek?

"Legyen átok Kánaánon, legyen a legkisebb szolgáló testvérei között." Azután ezt mondta: "Áldott legyen az Úr, Szem Istene és Kánaán legyen a szolgálója. Isten adjon tág teret Jáfetnek, lakjék Szem sátraiban, és Kánaán legyen a szolgálója." ⁴⁶

Mert miért, miért nem, *Noé áldása és átka* az özönvíz utáni emberiséget kettéválasztotta szolgáló neműekre és kegyeltekre. (K)Hám népe, kik laktak Kánaán földjén, lett a szolgánép. A szüksézzavú indok, amivel ezt igazolni óhajtja, a teremtés könyve sehogyan sem illeszkedik az elfogadható indokok közé. „*Noé azonban kegyelmet talált az Úr előtt*”(Genesis 1:6,1-8). Miért is? A magyarázatok szerint Noé volt az egyetlen igaz ember (itt már tiszta ember?), aki Istennel járt. Tehát akkor még a Földön Istenek jártak-keletek.

Most akkor voltak a Földön égi eredetű létezők, akik valamiben különböztek a földi születésű emberektől, vagy csak mende-monda a Felügyelők csíntevése – belátogattak a földi asszonyok sátrába? De ha Noé nem lehet félisten (az apokrif iratok szerint, pedig de), akkor legyen csak ember, esetleg olyan ember, aki megistenült? Ki, vagy mi által? Az sem teljesen tiszta, hogy ha Noé Jáfet és Sém népét is megáldotta, akkor miért csak egy, Sém fajtája lett az Úr választott népe? Hiszen Jáfet magja is kivétel nélkül tartotta az Úr parancsát! Nimród, Kús fia volt az, aki lázadóként elfordult JHW-től. A lázadás indoka pedig nyilvánvaló. Ha Noé kiterjesztette önmagára nézve a kölcsönös függés kozmikus rendjét, lévén félisten, a rendelés egyik felét tudatlanságból, vagy szándékoltan hagyta. Az elvszejtett fél a kölcsönösség kitétel vala. Megtartotta a függést, mint bonthatatlan kötelezvényt és felosztotta az emberiséget uralt és uraló kasztokra.

Az uraltak fajtából Nimród, Kus fia, Noé dédunokája, egy bibliai alak, akit *Sineár* földjének királyaként írtak le a Genézis és a Krónikák könyveiben. A Biblia kijelenti, hogy „... *hatalmas vadász volt az Úr előtt* [és]... *hatalmassá lett a földön* ...” A Babel-tornyaéhoz kapcsolódó bibliai hagyományok a vízözön utáni világ első királyaként citálják, „*aki lázadó volt Isten ellen.*”

---

⁴⁶ Genézis (1) 9:26-27

A nem bibliai irodalomban számos kísérlet olvasható, amelyben Nimródot egy történelmileg igazolható személyhez kötötték, de ezek a törekvések igazolhatatlannak maradtak. Nimród nem képviselhet egyetlen, az akadémiai történelem által elismert személyt sem, mégis számos szerző azonosítja őt a mezopotámiai antikvitás valós vagy kitalált alakjával, beleértve a mezopotámiai Ninurta Istent vagy a két agade (akkád) király, Sargon unokája Naram-Sin, és I. Tukulti-Ninurta képében.

A Genesis legújabb értelmezései szerint Nimród alapította Ninive városát is. A szó „Ninive” azt jelenti, hogy *Ninus lakóhelye*. Apollodorus⁴⁷ azt állítja, hogy „Ninus = Nimród”, és ezt Diodorus⁴⁸ történelmi írásai is alátámasztják, rámutatva, hogy Ninusnak ugyanolyan vezetői tulajdonságai vannak, mint a bibliai Nimródnak.

Nimródról Berossos⁴⁹, az i. e. 270 körül élt Babyloni pap így írt:

„Midőn Belas, Jupiter fia meghalt, Nemrót (Nimród) a népével Sineár mezejére jött, ahol kijelölt egy várost és fölötte nagy tornyot készített a víztől való megmenekülés 131. esztendejében és uralkodott 56 évig, és a tornyot felépítette a hegyek magasságáig”.

Genesis 1:10

⁸*Kús nemzette Nimródot. Ez kezdett hatalmaskodni a földön.*

⁹*Hatalmas vadász volt ő az ÚR előtt. Ezért mondják: Hatalmas vadász az ÚR előtt, mint Nimród.*

¹⁰*Országá először Babelben, Ereken, Akkádban és Kalnéban, Sineár földjén volt.*

¹¹*Arról a földről ment Assúrba, és építette Ninivét, Rehóbót-Írt, Kelahot*

¹²*és Reszent, ezt a nagy várost Ninive és Kelah között.*

A Biblia kutatói szerint Noé leszármazottai nem egyéneket, hanem népeket vagy országokat képviselnek. Amikor összeállították a mai formájában terjesztett művet, a szerkesztők erős igyekezettel összegyűjtötték és (K)Hám nemzetségébe sorolták a szemiták legveszedelmesebb ellenségét. Így Kus (Kis, Kos) sem egy-én, hanem egy nép megszemélyesítője volt. A kúsok, kusiták pedig egy ősi nép, és eredetük a sumérokhoz nyúlik vissza. Csak feltételezni tudjuk, hogy Nimród a szemita népek veszedelmes ellensége lehetett. Nimród akkád neve *nimru*, *nemru*, jelentése párdúc.

Összefoglalva: Mózes 5 könyvéből, az ótestamentum írásaiból, csak annyit lehet megállapítani, hogy az özönvíz pusztítása elől csupán néhány *nemtő* menekült meg, nevezetesen Noé és bárkájának lakói. Ha pedig a biblikusok szerint a nemtők utódai akár több népcsoportot jelenthetnek, akkor a mai emberiség elei a bárka lakói lennének,

---

⁴⁷ Athéni Apollodorus, Asclepiades fia, görög tudós, történész és nyelvtanár volt

⁴⁸ Diodorus Siculus vagy szicíliai Diodorus ókori görög történész volt. Ismert a monumentális egyetemes történelem *Bibliotheca historica* írásáról, negyven könyvben, amelyek közül tizenöt éppen marad, KR.e. 60-30 között.

⁴⁹ Berossus, (más néven Berossus, Berossos, vagy Berossos) akkád vagy Babyloni káldeus pap, aki három könyvben (görögül) írt munkát Babilónia történetéről és kultúrájáról, I. Antiochusnak szentelve (i. e. 324-261).

függetlenül az özönvíz előtti emberek vagy emberelődök bármelyik fájától. Ez azért is kételyeket ébresztő, mert Noé nefilim volta utódaira is vonatkozhat, ami bibliai nevén Nimródra is kiterjesztendő. De mert hasonlóan kiemelkedő teljesítményt nyújtó Noé vérvonalához igazítható utód nem igazán emelkedett fel (legfeljebb 10. fokon jelölhető meg valaki), csak az Úr (JHW) kegyeltjei bukdácsolhattak felfelé a történelem útvesztőjében, felmerül a kérdés, kik lehettek a vízözön utáni Isten-királyok?

Azt látjuk, hogy Noé *részeg pucérsága*, pontosabban annak következménye, az egyének cselekvő képessége feletti uralom gyökere, a függés kölcsönösségének csonkulása ide vezethető vissza. Miután a dogma azt állítja, hogy a vízözön utáni emberiség ősatya Noé, hivatkozható a totális hatalom egy kézbe összpontosítása, így Noé tette is, amellyel két fiát: Sém-et és Jáfet-et megáldotta, ugyanakkor (K)Hám nevű harmadik fiát és leszármazóit szolgáskorba taszította. Ezzel a *kinyilatkoztatással* az isteni elrendelés emberi birtoklásának igazolását láttatják bizonyos körök mind a mai napig. Igaz, hogy most már nem az égi származás, hanem az Univerzum más fajú közösségeivel kötött szerződés a „*takaró*”, amiről a továbbiakban bővebben szerzünk bizonyosságot⁵⁰.

---

⁵⁰ *Pactum de Singularis Caelum*

4. Lenni vagy nem lenni...

Miféle szörnylény hát az ember? Micsoda eddig nem volt teremtmény, szörnyeteg, zűrzavar, micsoda ellentmondás, a természet milyen csodája? Mindenek bírója és ostoba földi féreg; az igazság letéteményese és a bizonytalanság, a tévedés kloákája; a mindenség dicsősége és ugyanakkor hulladéka.

(Blaise Pascal 1623-1662) ⁵¹

Vannak egy-ének és csoportok, aki, illetve amelyek szerint földi környezetben minden létező az ember akarata szerint működik. Ezt, az Univerzum Egyetemes Törvényére, a „szabad akarat”

törvényére hivatkozva *szentírásnak* tekintik. Annak okán, hogy még nem tudjuk mit nevezhetünk *szentírásnak*, avagy egyáltalán *szentnek*, állítsunk fel egy munkahipotézist, amellyel végig kísérhetjük gondolatmentünket a *szent* jelentésével:

Szent az, ami Istennel teljes!

Azt is mondták, már, hogy: „*malasztal teljes*”, ami a népszokásban annyit jelent, hogy Isten áldása van rajta. Miután kettős tulajdonsággal ruházták fel e kifejezést: *dei gratia naturalis* – Isten kegyelméből természeti (földi), és *dei gratia supernaturális* – Isten kegyelméből természet feletti (égi)⁵², most azt a változatot vesszük, amely magában foglalja mindazon nem természeti tetteket, melyeket a teremtő az emberi faj üdvösségre tett. Ebből a nézőpontból a szabad akarat, amit az ember elválaszthatatlan tulajdonságának tartanak, csak egy kifejezetten az emberre vonatkoztatott törvény, még akkor is, ha állítólag az Egyetemes Univerzum első törvénye, ahogy mondják.

A megállapítás azért fontos, mert a katolikus egyház legújabb kánongyűjteménye, a *Pactum de Singularis Caelum*⁵³ 12. cikkében kifejti, hogy a létezés alapfeltétele a megfigyelő és a megfigyelt dolog együttes jelenléte. A megfigyelő megfigyeli az *entitást*⁵⁴, így észleli a megfigyelt létezését. Ha az entitás létezik (tehát megfigyelt), az igazolja a megfigyelő létezését is. Ha a megfigyelő abbahagyja a megfigyelést, vagy a megfigyelt tárgy megszűnik, akkor a létezés meghatározottsága is megszűnik. A létezés tehát attól függ, hogy mindkét fogalom (megfigyelő és megfigyelt) együtt van jelen egy aktív kapcsolatban.

---

⁵¹ *Megalapozta a valószínűségek modern elméletét, megfogalmazta azt, amit Pascal nyomás elvének neveztek, és népszerűsítette szeretet-vallás tanát, amely a szíven keresztül tanítja Isten tapasztalatát. Az idézetet Pödör László fordította.)*

⁵² *Manapság az „Dei miseratione et Apostolicae Sedis gratia: Isten könyörülete és az Apostoli kegyelem” formát használják.*

⁵³ http://matrixfiles.com/One-Heaven/One-Heaven/one-heaven.org/covenant/heaven_0120.htm - Copyright © AB INITIO One-Heaven.Org.

⁵⁴ *Entitás: valaminek a létszerűsége, ahol a hangsúly azon van, hogy létezik valami, és nem azon, hogy mi létezik.*

Ezek szerint, ha a *szabad akarat* létezik, mert van legalább egy (1) egyén, aki megfigyeli azt, akkor a megfigyelés igazolja a megfigyelő létét is, következésképpen, a *szabad akarat* akkor és csakis akkor létezik, ha az egyén és *szabad akarat* azonos időben kölcsönös függésben vannak egymással. Bár az idő mint olyan, nem létezik – mondják ezt igen komoly tekintélyű gondolkodók.

Végül is, minden meghatározást axiómákként lehet megfogalmazni, amelyek maguk egy funkcionális szimbolikus képlet, tehát feltételezésen alapulnak. Így, ha a *szabad akarat* létezik, akkor

minden, ami Szent az Istennel teljes.

Már ha a Szent, kölcsönös függésben van Istennel. Nem távolí a következtetés: a világ, amely egy létező környezetként van jelen, az csakis az adott létező meghatározásaiban azonosított. Márpedig a létező és annak környezete kölcsönös függésben vannak egymással.

A *szabad akarat* létének állítása ott bukik meg, hogy az „akarat” elvont fogalom, emberi tulajdonság, és nem hozható kölcsönös függésbe a bizonyítottan minden létezőhöz tartozó elemi ösztönnel, a létfenntartás ösztönével. A ragadozó állat – legyen bármilyen szinten kiválóan kondicionált – létfenntartó ösztöne vészhelyzetben felülír minden betanított viselkedési formát, ami nem a fennmaradását szolgálja. És bár maga az állat létezik, nem valószínű, hogy a szabad akaratot képes megfigyelni, ugyanakkor bizonyítható, hogy a veleszületett létfenntartó ösztönnel kölcsönös függésben áll. Kikerülendő e súlyos bizonytalanságot, a *szabad akarat törvényét* mondjuk inkább az *ösztön törvényének*.

Összefoglalva: a létezés = kölcsönös függés egy *entitás*⁵⁵, és az entitás által az ő környezetében megfigyelt másik entitás között. Ha ez a függés az entitás és egy Isten⁵⁶ között áll fenn, akkor az entitás Istennel teljes, azaz Szent. Ez a kölcsönösség bármely földi létezőre kiterjeszthető, akár egy koronára is. Azt kell bizonyítani, hogy a megnevezett korona és Isten között kapcsolat áll fenn. A kérdéskör most természetesen a magyar Szentkoronára vonatkoztatandó, ezért egy röviden rápillantás erejéig vizsgáljuk meg nemzeti ereklyénk és Isten közötti lehetséges kapcsolatot. Arra azért felhívom az ateisták figyelmét, hogy Isten fogalmát a legáltalánosabb olvasatban vesszük, akár úgy is, hogy Isten nem létezik (lásd Eco kijelentését)! Ennek érdekében fogalmazzuk meg általános igazságként a kölcsönös függés meghatározását:

Nincs feltevés, nincs megkötés, nincs szabály.

Van a szubsztancia, mint archetípus, magyarul a lényeg önmagában, ami kezdetben folytonosan és szakadásmentesen be- vagy kitölti az ember által megismerhető

---

⁵⁵ Entitás: Olyan, a környezettől elkülönülő, látszólag saját tulajdonsággal rendelkező jelenségek, amiket nem lehet egyértelműen besorolni máshova.

⁵⁶ Isten nem entitás! Isten egyetlen és kizárólagos joga a nem létezés. (Umberto Eco szemiotikuskijelentése.)

környezeti kontinuumot. Akinek teszik, vegye úgy, hogy *ősrobbanás előtti pillanat állapota* a szubsztancia. Egyelőre nem tudjuk, hogy ennek a kontinuumnak van-e határa.

Egyetlen axiómát mégis rögzítünk annak érdekében, hogy a létezés mint olyan, köthető legyen egy ismert fogalomhoz: a *lényeg* nem elkülönült lényegeket sokasága. A könnyebb érthetőség kedvéért azt mondjuk, hogy a lényeg egy folytonos halmaz, amelyben minden elem kölcsönös függésben van egymással.

A kiindulási axióma következménye, hogy a lényeg önmagában duális, ám e kettősség mindkét megnyilvánulását az ember egységben észleli, úgy mint a nyulat és annak futását, de az alábbi fogalmak bevezetésével, pontosabban azok értelmezésével ezeket el tudja választani:

- a.) *állapota*⁵⁷-lényeg – a téridő egy adott *állapota*,
- b.) *történés*-lényeg – kiterjedés nélküli elhatároló, a folytonosságot megtörő lényeg, neve *hatás*. (A matematikusok azt állítják, hogy a pont egy kiterjedés nélküli hely-jelölő, és a hatás is ilyen.)

A két leíró kölcsönös függésben van egymással, egyik a másik nélkül nem létezik. A hatás forrása mindig az *állapota*, de az elkülönült *állapota* a hatás kölcsönhatásának a következménye. Legyen a „*történés*” egy kétváltozós függvény (ahol a változók tetszőleges állapotok), amely függvény hatása a lényeg bármely helyén érvényesíthető, és aminek következménye (eredménye) mindig ugyanaz: *a kettő (2) változó közötti kölcsönös függés minden más függéstől történő elkülönülése*.

Magyarázat: a kölcsönös függés a lényeg tetszőleges helyének elkülönülése a folytonosan kitöltött kontinuumtól, és egy másik kontinuummal való függésbe léptetése. Másként fogalmazva: a kölcsönös függés egy *állapota*-t, a kontinuum egy konkrét helyét a környezetétől elkülöníti, és a függés létrehozójával, a másik állapottal (változóval) kölcsönös függésbe hozza. A folyamat minden mást függést „*felfüggeszt*”. Az elkülönülés folyamata egy adott hely középpontos tükrözése, ami érintetlenül hagyja a kontinuum adott helyét (*az öröklét forrása?*), és annak tükörképét kiemelve környezetéből a kölcsönös függés határával elkülöníti attól. Nem áll távol a gondolat, hogy Isten létét a kontinuum igazolja, amelyből minden teremtett entitás a középpontos tükrözés művelete által inkarnálódik, amennyiben a kontinuum bármely eleme kölcsönös függésbe hozható a megfigyelőjével.

Egy pillanatra kilépek a komfort-zónából, és egy elképzelést vetitek fel, hogy megértsük miről is van szó a kölcsönös függésben. A történelem folyamán a Föld megközelítőleg 7,8 hertzen [1/sec] rezeg. Ez az érték állandó, azonban manapság közelít a 9Hz-hez, majd a jóslatok szerint eléri a 13Hz-et. A tudósok azt mondják, hogy a 8Hz-es rezgés az emberi agy alfa frekvenciája, a mély relaxáció és a meditáció mentális állapota (a REM fázis). Ha az ember a Föld porából emeltetett ki, akkor sajátrezgése a Földével azonos kell legyen. Miután az emberi elmére a Föld mágneses hullámai befolyással bírnak, ami

---

⁵⁷ Az „*állapot*” eredeti jelentése: valaminek az *állapota* – Czuczor – Forgassai, A magyar nyelv szótára..

az interferencia miatt mentális működési zavarokat is okozhatnak, elképzelhető, hogy a Föld jelenleg alvó állapotban van, de sajátfrekvenciája emelkedésének okán, az ébredés felé halad. Az emberi fajra ez annyiban lehet hatással, amennyiben az ember az agy teljesítménye lehetőségeinek legfeljebb 55-75%-át használja ki. Ezt a „*Tanulás és az agy*” című *OECD-CERI*⁵⁸ projekt mutatta ki. Konteók erősítetik, hogy ez valamiféle irányított elnyomásra utal, amivel az egy-ének túlnyomó többségét a „sötétségben” tartják, nehogy rájöjjenek a kölcsönös függés valós jelentés-tartalmára, ami az egy-ének és a Teremtő között mindig is létezett.

Miért fontos a *szabad akarat* kérdésének teljes kifejtése? A kifejezés előbb felhígította, majd egyszerűen felváltotta *kölcsönös függés* teljes jelentéstartalmát, és a hatalmi játszmák játékszerévé tette az eredeti kifejezést. Ugyanis a szabad akarat értelmezése felhozhatja a függőségi érzés igényét csaknem minden egy-én gondolatvilágában, amennyiben a tudatában nincs erősen jelen az eredő Teremtőjéhez kötött *kölcsönös függés*. Prédikációkkal, példabeszédekkel, próféciákkal vagy sokszor ismételt valótlan állításokkal, a függőség hovatarozása ingataggá válhat, más szavakkal a hatásfüggvény az önmagán kívül álló másik változója csaknem zavartalanul lecserélhető. A manipuláció tehát nem is annyira az erőszak, mint a tudás elfedésének kérdése.

Kézenfekvő a kérdés: a Szentkorona kivel vagy mivel hozható kölcsönös függésbe? A vizsgálódó koronakutatók állítása szerint, a Szentkoronának meghatározott frekvenciájú kisugárzása van, és ha a kisugárzás forrását adott frekvenciatartományban folyamatos trigger⁵⁹ éri, a hullámok viselkedésre vonatkozó természeti törvények értelmében, interferencia lép fel. Amennyiben a magasabb frekvenciájú Schumann-hullámok gerjeszteni fogják a Szentkoronát mint forrást, akár tetszik akár nem, a Szentkorona virtuális személyisége megnyilvánul, tehát előállhat az álla(po)t, amelyben az *EGY*, minden ember számára érzékelhetővé válik. Ezt értelmezhetik úgy is, hogy a Szentkorona materializálja azt, akit az alacsonyabb frekvencián a korona csak megtestesít. És akkor kiválasztja azt az embert, akinek hajlandó átadni az égi tudást.

A sumér-kaldeus-akkád misztériumok csaknem a vízözön koráig vezethetők vissza. Az akkor élt uralkodókat többnyire Isten-királyoknak mondták. Állítólag ismert róluk, hogy lenyűgözte őket az özönvíz előtti népek élete és világa.

---

⁵⁸ Centre for Adocatiional Research & Innovation –CERI (1968-ban alapította az OECD)

⁵⁹ A trigger jelentése: kivált, előidéző

4.1 Szemiramisz a Szent Szűz?

A Föld minden népe ismeri az *első anya* fogalmát, 'kinek osztatlan és sérthetetlen tisztelete áthatja hitük világát. Mi magyarok is a szeretet asszonyát magasztaljuk Boldogasszony személyében. Nagy a zűrzavar személye körül, és úgy tűnik, bizonyos körök nem hogy tisztáznák, sokkal inkább afelé tartanak, hogy a ködösítés minél nagyobb felfordulást okozzanak e témakörben. Ki is volt ő? A *Tysulsky hercegnő*, Nimród felesége *Szemiramisz*, Nergál szerelme *Ereskigál*, a sumér *Inanna*, a hellenizált *Astoreth* (Istar – Atarte – Aphrodité)? Joshua J. Mark⁶⁰ az Ancient History Encyclopedia oldalán az alábbiakat írja:

„Sammu-amat, ismertebb nevén Semiramis, az Asszír Birodalom régense volt (uralkodott 811-806 IE), aki a trónt gyermekkorú fiának, III. Adad NIRARI-nak tartotta, amíg el nem érte az érettséget. Shammuramat vagy Sammuramat néven is ismert. Ő volt a felesége V. Shamshi-Adad királynak, (uralkodott 823-811 i.e.), és amikor meghalt, ő vette kezébe a hatalmat, amíg III. Adad NIRARI elérte a kort, és átadhatta neki a trónt.

Gwendolyn Leick szerint „... ez a nő figyelemre méltó hírnevet és hatalmat ért el életében és azon túl is. A korabeli feljegyzések szerint jelentős befolyása volt az asszír udvarban ...” Ez megmagyarázná, hogyan tudta fenntartani a trónt férje halála után. A nőt nem engedték az Asszír Birodalom hatalmi pozícióiba, és egy női uralkodó elképzelhetetlen lett volna, hacsak az adott nőnek nem volt elég hatalma ahhoz, hogy átvegye és megtartsa azt. ...”

Nem ismert, hogy melyik évben vette feleségül a király, de amikor a férje meghalt, és elfoglalta a trónt, képes volt biztosítani Asszíria számára a szükséges stabilitást. Történészek azt gondolják, hogy mivel az idők annyira bizonytalannak tűntek, egy nő sikeres uralkodása egyfajta félelmet váltott volna ki, amely nagyobb, mint egy királyé, mert példátlan. Elég erős volt ahhoz, hogy saját obeliszk felirattal készíttessen, és Ashur városában helyezze el. A sztélé felirata:

Sammu-amat sztéléje, Shamshi-Adad királynője, a világegyetem királya, Asszíria királya, Adad Nirari anyja, a világegyetem királya, Assiria királya, Shalmaneser menyje, a világ négy régiójának királya.”

Bármit is tett *Sammu-amat*, a polgárháború után stabilizálta a birodalmat, és biztonságos országot adott át fiának, annak trónra lépésekor. Hérodotosz szerint Regnálása idején gátakat építtetett az Eufrátesz folyón, amely az ő idejében óriási tett volt. Uralkodását

---

⁶⁰ Joshua J. Mark szabadúszó író és szerkesztő, aki megalapította az Ubi sunt Writing Services-t azon kutatók számára, akik megbízható forrást keresnek bármely területen. (<https://www.crunchbase.com/person/joshua-j-mark>)

követő években személye beleolvadt a mítoszok világába. *Susan Wise Bauer* történész így kommentálja ezt:

„... *Sammu-amat* babiloni hercegnő a hatalomra került. Egy asszír trónon ülő nő: még soha nem volt ilyen, és ezt *Sammu-amat* is tudta. A szélét, amelyet magának építtetett, összekapcsolja őt minden addig uralkodó asszír királlyal. Nemcsak *Shamshi-Adad* királynőjének és *Adad-Nirari* anyjának hívják, hanem *Shalmaneser* sógornőjének, aki a négy régió királya. *Sammu-amat* hatalma annyira feltűnő volt, hogy visszhangzott a helyszínrre érkező emberek távoli történelmi emlékezetében is. A görögök emlékeztek rá, megadva neki a görög „*Semiramis*” nevet. A görög történész, *Ctesias* szerint egy halistennő lánya volt, akit galambok neveltek, majd Asszíria királyához ment feleségül, és egy *Ninja* nevű fiút szült. Amikor a férje meghalt, *Semiramis* hűtlenül átvette trónját. Az ősi történet szerint, a legendás királynő fiában *Adad-Nirari* nevének visszhangját örzi; és nem ez az egyetlen történet, amely arra utal, hogy *Sammu-amat* olyan módon ragadta meg a hatalmat, amely nem éppen tisztességes. Egy másik görög történész, *Diodorus* azt mondja, hogy *Semiramis* meggyőzte férjét, hogy csak öt napig adjon neki hatalmat, hogy megnézzze, mennyire képes kezelni az országát. Amikor az beleegyezett, kivégeztette és végleg magához vette a koronát. ...”⁶¹

A Szemirámisz és Ninyas (más néven Ninus) házasságáról szóló legendák több mesét inspiráltak a királynő uralkodásáról. A *Gesta Treverorum* (12. század), a germán Treveri törzs beszámolója szerint Szemirámisz még az ókori Germániára is befolyást gyakorolt. A történet azt állítja, hogy Ninusnak korábbi házasságából volt egy Trebeta nevű fia. Szemirámisz gyűlölte mostohafiát, és fenyegetésként tekintett rá. Ninus halála után, vagy száműzte őt, vagy a fiú, félve az életét, elhagyta Asszíriát egy követőjével, és megalapította Trier városát, amely a Római Birodalom egyik legnagyobb városává vált.

Bonyolítják a tisztánlátást más ősi beszámolók is, mint például a *Diodorus Siculus* története, aki azt állítja, hogy a legendákban egyesítették *Sammu-amat* uralkodásának korábbi beszámolóit az *Astarte* és *Istar/Inanna* Istennővel kapcsolatos mítoszokkal és legendákkal, amelyek idővel a történelmi egyetlen királynő alakjává, a mitikus, félig isteni Szemirámisszá lett. Ezt az elméletet azonban vitatják, és vannak olyan történészek, akik azt állítják, hogy *Sammu-amat*nak semmi köze Szemirámisz későbbi alakjához, sőt azoknak sem, akik azt állítják, hogy *Sammu-amat* soha nem uralkodott régensként.

Jómagam az alábbi változatot raktam össze:

Az emberiség történelmében volt egy Nimród nevű férfi, kinek apja Kús, tehát Noé (Noah) dédunokája volt. A név, Nimród, héber nyelvű jelentése lázadás vagy lázadó az Ószövetségi Ó-héber-Magyar Gesenius Szótár (Strong_HU_HEB)) szerint. De

---

⁶¹ SUSAN WISE BAUER, *The History of the ANCIENT WORLD* 364-365. oldal.

származhat a mezopotámiai *Nin.Ur.Ta* ősi istenség nevéből is, aki a sumér időkben *Nin.Gir.Szu* vagy *Nin.Ib*, majd a Babylonban *Nergál* alakjává lényegült. Asszíriát Nimród földjének is hívták, ahol városokat hozott létre Babylonban, Ereken, Akkádban, Calneh-ben és Sineár-ban, ami Suméria ősi neve. Ezek a földek a mai Irak területén vagy annak közelében vannak. Arról a Biblia nem ír, hogy Nimród az embereket megtámadó vadállatok sikeres vadászáért, tudása és szakértelme miatt hőssé, majd törzse tagjai körében vezérré nőtte ki magát. Ami utálatossá tette őt az vakbuzgó papok körében, az egy költött mese Szemirámisz és Salamon Izrael királyának története:

Ebben Szemirámisz figyelmét felkeltette Salamon bölcsessége, és ellátogatott hozzá, hogy meggyőződjön a híresztelés igazságról. Salamonnak volt egy dzsinnje, aki (ami) megsúgta a királynak, hogy Szemirámisznak szőrös szamár-lába és patája van. Salamon a trónja elé üvegpadról készítettett, hogy saját szemével lásson a királynő szoknyája alá, és amikor meglátta a valóságot, a dzsinnel szörtelenítő krémet készítettett, amit ajándékként kínált fel vendégének.

Itt kénytelen vagyok felhívni a figyelmet arra a történészek és a Biblia által nagyon gondosan dokumentált tényre, hogy a szóban forgó Salamon, Dávid, Izrael 2. királyának 16. fia volt, és uralkodásának ideje i. e. 971-től i. e. 932-ig, nem igazán esik egybe a vízözön utáni első király Nimród, majd az őt követő feleségének uralkodásával. Ez még akkor sem találkozik a történelmi tényekkel, ha újabban azt próbálják elhíttetni a közzel, hogy Salamon *Ehmaton* kortársa volt, aki az Újbirodalom XVIII. dinasztia tizedik uralkodója volt, i.e.1353-1336 vagy 1351-1334. közötti években.

Az sem igazán tetszhetett JHV híveinek, hogy Nimród saját hitvilága, amit Szemirámisszal építettek fel, erőteljesen különbözött a Noé (Noah) diktálta vallásától, sőt, visszautasították Noé önhatalmú ítéletét, amellyel egy ősi nemzetséget szolgáskorba taszított. Valószínűleg sok család volt, akik azért szerették Nimródot, mert amikor vadállatok vagy vérszomjas vad hordák támadtak törzse tagjaira, ő és harcostársai mindent megtettek a közösség tagjainak védelmében. Nimród később falat emelt a növekvő városa körül ahova még több család költözött be és telepedett le az ő uralma alatt. Az ilyen tettek segítettek neki, hogy tisztelettel övezett erős vezető legyen, és városa metropolisszá lett. Ez vala az első *nagyváros*, amit az özönvíz után építettek a Földön. Az emberek messziről jöttek, hogy megcsodálják az épületek és a magas falak hatalmas tömegét. Az országot később Babyloniának, városát pedig Babel vagy Babylon néven nevezték. A szó *Babylon* akkád eredetű, azt jelenti, hogy Isten kapuja.

Tudnunk kell, hogy Nimród felesége, *Istár, Easter, Ankisza* volt, akit a Biblia Astoret-ként emleget. Ókori történészek: Ktésziász, Knidiosz, Diodoros, Iusztinus Sammuramat asszír királynővel, mások Szemirámisszal, Nimród feleségével azonosítják. De a Phrygian Cybele-ként és a szíriai *Atargatis*-ként is ismert. Amikor a férjét, Nimródot megölték, állítólag ő lett a királyság uralkodója. Nimród halálakor sok

alattvalója nem értette, hogy egy isteni személyiség elhal, ezért kételkedni kezdtek, hogy Nimród nem az az isten-szerű lény, akinek addig mondták. Szemirámisz túlélte férje halálát, és tartott attól, hogy elveszítheti az birodalom vallási irányítását is. Tudta, hogy ki kell találnia valamit, ami nagy csodának tűnhet, valamit, ami lenyűgözi az embereket, és megmutatja nekik, hogy Nimród mégis Isten, vagy legalábbis isteni származású, ami Noé dédunokájaként igaz is. Egy pillanatra felémlít *Sammu-amat* története, amit erősít az is, hogy nem sokkal Nimród halála után Szemirámisz életet adott egy fiúnak, akinek Nimród az apja (!) a Napból érkező mágikus fénysugár által. A Szentlélek (Rá, Ré napisten) aranygalamb képében szállta meg, s így hívta *evilági* életre a gyermekét. A hívek azt suttogták, hogy Nimród azért küldte fiát, mert vissza kell állítsa a hitet apja isteni voltában. Ezzel a Szemirámisznak sikerült megőriznie tekintélyét, és Nimródot egyre inkább Istenként tisztelték, ami nem teljesen alaptalan nézet, tekintve származását. Ennek folyamánya nyilvánvaló: fiát Isten fiának tekintették, és Szemirámiszt (Istárt és a többi Istennő nevét is felsorolhatnánk, akik ilyen felmagasztalásban részesültek), Istenanyaként kezdték tisztelni⁶². Az idők folyamán „*Szűzanyának*” és az *Ég Királynőjének* tekintették (Jeremiás; 7:18; 44:17-19,25). Ő lett a világ első vallási uralkodója.

Személyével kapcsolatban visszatetszést kelthet az is, hogy Nimróddal (Ninussal) hol testvérek, hol férj-feleség valának, máshol anya-fiú kapcsolatot vizionálnak, ám erre kavarásra éppen maguk a megmondók adnak megkerülhetetlen választ.

A görög mitológiában *Kronosz* és *Rhea* néhol testvérek, néhol meg férj feleség. Nimród (Ninus) és Szemirámisz, az ókori iratokban nem voltak ilyen kapcsolatban egymással, bár ez nem ellentetés Ninus és Kronosz valódi identitása ellen, mert

1. az istenségek kapcsolatai, a legtöbb legendában, ellentmondásosak. Egyiptomban például Osiris nem csak fia és férje Isisnek különböző időpontokban, hanem az apja és testvére;

2. bármik is voltak az isteni szintre emelt halandók, az istenítésben új kapcsolatokba kerültek.

A férj és a feleség apoteózisára volt szükség mindkettő pár méltóságához, hogy ugyanolyan égi eredetűnek lehessen mindkettőt ábrázolni, mint a természetfeletti módon született Isten-gyermekeket. Az özönvíz előtti idők eredendő nagy bűne, amely állítólag kiváltotta Isten haragját, és ami csaknem kiirtotta az emberi fajt, az lehetett, hogy „Isten fiait” halandó asszonyokat vettek magukhoz, nem Istenek lányait. Ezzel létre hívtak egy új fajt, a nefilimeket, akik már nem lehettek az Istenek (vagy az extrateresztriálisok) szellemi „testvérei” (*Genesis* 6:2,3). Az „új világban”, amíg Noé befolyása uralkodott, valahogy hitelesíteni kellett a *fajvegyes* házasságok gyermekeit, hogy „*Isten Fiai*” lehessenek, és Isteni kinyilatkoztatás legyen az, amit az általa uraltaknak elrendel (lásd

---

⁶² A római katolikus egyház a IV. egyetemes (Kalcedoni 431) zsinaton Máriát Istenszülőnek titulálják.

Noé eredetét). Ebből éledhetett fel az a felfogás, hogy a királyi vérvonal méltósága és tisztasága a királyi testvérek házassága révén sértetlen maradjon. Innen ellentmondás nélkül fennállhat a „soror et conjux” nővére és felesége kapcsolat például Isis és Osiris között. Továbbá, Noé még tudta, hogy az Istenek és az emberek miért éltek bonthatatlan kölcsönös függésben, amit meg akart tartani, bár neki mint félévernek már nem volt szüksége a függés kölcsönösségére, csupán a halandók feletti uralás egyedüli birtoklása érdekelte.

A sumér és az akkád táblákból ismert, hogy Babylon királynője, Szemirámisz, a Babyloni misztérium-vallás alapítója, ami merőben eltér az addig uralkodó Noé-féle vallási kultusztól. Ugyanakkor, uralkodói tevékenysége folytán alkalmas volt a figyelemre méltó „NŐ” prototípusának megmintázására. Talán éppen ezért, homlokán a „Rejtélyes Nagy Babylon” jelével, ellenlábasai szerint Ő az utálatra méltó kicsapongók anyja a földön. Most ismét felrémlik egy nem egészen lovagias történet Salamonról, de ezzel együtt is, érdemes megjegyezni, hogy maga a római katolikus egyház az arany kelyhet tartó asszonyt használja, a „sedet super universum” (az egész világ az ő székhelye) szimbólumaként.

LEO XII P.(ontifex) M.(aximus) ANNO II
6. kép Egy bronz pápai érme két oldala (Mazio # 585), amit XII. Leó pápa, veretett. (1825.)

Ez az érme, amelyet a Vatikán más nevén a "prófécia városa" veretett, akaratlanul is kinyilvánítja magáról, hogy a Babyloni misztérium-vallás a vezérlő motívuma az arany kelyhet tartó „nő” az érme hátoldalán látható ábrázolás, ami egyértelműen Szemirámiszra utal. Arra, aki Babyloni misztérium alapítója volt. Arra, hogy az újszövetségben a Biblia hogyan interpretálja Szemirámisz személytét, álljon itt egy idézet a Jelenések könyvéből (Jel.17.3-5).

„3 És lélekben elvitt engem egy pusztába és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, amely teljes vala káromlásnak neveivel, amelynek hét feje és tíz szarva vala.

4 Öltözött vala pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesítettett vala arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy arany pohár vala, tele útálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával,

5 És az ő homlokára egy név vala írva: Titok; a nagy Babylon, a paráznáknak és a föld útálatosságainak anyja.”

A babyloni misztériumok jelképe az arany kehely vala (*Jeremiás 51.7* „Arany pohár volt Babylon az Úr kezében, amely *megrészegíté* az egész földet; nemzetek ittak az ő borából, azért bolondultak meg a nemzetek), és a Jelenések könyvében szereplő asszony képe, kezében az arany pohárral, Szemirámiszra vezethető vissza (*Jeremiás 50.41*). Mindenhol őt ábrázolták arany pohárral a kezében, mint tanító mestert, ami templomos lovagok Szent Grálja, Babylon titkos tanának hordozója. A tan, tisztán elméleti alapon, tartalmazza Isten egységét. És bár az ó-babyloni hitvilág számtalan

7. kép Pápai érem 1829-ből. VIII. Piusz zzerint a pápák időleges fejedelmek; és a nép elméjére gyakorolt befolyásuk révén a római püspök végül a világi Latin Birodalom legfőbb uralkodójává váltak.

8. kép Babyloni Istenanya gyermekével

istenséget fogadott el, elismert egy végtelen és mindenható Teremtőt, aki/ami mindenk följött áll. A Babyloniak az idők folyamán egy istenanyát imádtak benne, akit a képeken és szobrokon mindenütt karján a gyermekkel ábrázoltak. Az anya és gyermek imádata Babylontól kiindulva az egész földön elterjedt. Egyiptomban az anyát és gyermekét Izisz és Ozirisz néven tisztelték, Indiában (még ma is) Izi és Iszvara néven, Ázsiában Kibele és Deoiusz néven, a „pogány” Rómában pedig Fortuna és Jupiterpuer (Jupiter-fiú) volt a neve, Görögországban Cerasz, a nagy anya keblén fiával, vagy mint Irene, a béke istennője fiával, Plutusszal, Tibetben, Kínában és Japánban is látható a „Madonna” a gyermekkel.

Szemirámisz az asszír mitológiában, egy királynő és istennő, Ninus (Nimród felesége), Ninive alapítója.

A halistennő és a bölcsesség Istenének, Szemirámisznak a lányát galambok nevelték. Ninus halála után egyedül uralkodott, megalapította Babylon városát, és győzedelmes seregeket vezetett számos ellenséggel szemben, mígnem galamb formáját öltve felrepült a Napba.

Már megállapítottuk, hogy Szemirámiszt már életében az Ég Királynőjének is tartották, egyben Isteni minőségként tisztelték. Emlékezzünk egy megállapításra, amely azt mondja, hogy „minden, ami Istennel teljes, az Szent”. Ha Szemirámisz királynői koronája létezett, az kizárólag vele hozható függésbe, mert csakis az ő személye említésekor gondolhatunk királynői voltára. A koronája tehát Istennel teljes – mert

Szemirámisz Istennő – ennek okán a kölcsönös függés közte és koronája között fennáll, azaz, a koronája Szentkorona!

Érdekes még, hogy nem csak a „Szentháromság” fogalmát nem tanítják a szentírásokban, és nem tanították az 1. és 2. századi gyülekezet vezetői sem, és nem csak Konstantine császár lendületének köszönhető „kitalálmány” volt. Sok „háromság” létezett a vallásokban évszázadok óta, mielőtt ezt a fogalmat 325-ben kanonizálták az első nicea-i zsinaton. De ez volt a kezdete a vallási és a világi létezés máig tartó harcának, ahol a katolikus egyház és a sária törvényeket tartó iszlám üldözi azokat, akik nem vakon tartják be tanaikat. Azóta folyamatos erőszakkal üzi, kínozza és meggyilkolja az embereket, akik úgy döntöttek, hogy a maguk által választott hit tételeit tartják követendőnek, ahelyett, hogy főt hajtanának Róma püspöke és papjai, vagy a sária törvényeinek ordréi előtt.

Egy határozott levezetés szerint (amit több weboldal is alátámaszt), a római katolikus egyház pápasága mögött álló hatalom nem más, mint maga fő-gonosz, aki először Róma vazallusaival próbálta megöletni a csecsemő Jézust, majd a Római Birodalmat is felhasználta, hogy megsemmisítse legfőbb ellenlábását, az őskereszténységet. Ez az üldözés kényszerítette az eredeti keresztényeket föld alá, még a szó szerinti értelemben is. A „*Sátán*” (még nem teljesen tisztázott, hogy ez alatt a kifejezés alatt mit kellene érteni), ezért taktikát váltott, és saját önérdékű gyakorlatokon keresztül beszivárgott az óhitű hitközösségekbe, hogy magát az egyházat használja fel pusztítónak és üldözni kezdte azokat, akik ragaszkodtak saját hitük tanaikhoz. A pápai hatalom e korszaka: 1260 nap = 1260 év (Dániel és Ezékiel próféciai alapján). A pápai fennhatóság 1260 éve a kereszténység felett 538-ban, a pápaság főhatalomra jutásával kezdődött és 1798-ban ért véget, amikor a franciák megszállták Rómát. Ez a prófécia azonban nem teljesült. Lásd a Vatikán bank-gépezetének működését és hatását a világpolitika formálódására.

Vizsgáljuk meg, hogy miként építette ki a Vatikán máig ható vallási doktrínáját, és hogyan került a babyloni misztérium-vallás Rómába?

5. Rövid történelmi áttekintés ...

Az ókori történelemmel foglalkozó tudományos világ mai álláspontja szerint az utolsó özönvíz utáni emberi kultúrák bölcsője Mezopotámia területén ringott. A megnevezés földrajzi szempontból a Tigris és Eufrátasz folyók közötti területet jelöli, a mai Irak, Szíria és Törökország észak-nyugati részével, délről pedig a ma Perzsa-öbölnek nevezett víz zárja le. Maga a szó, Mezopotámia, agad (akkád) kifejezés görög fordítása, jelentése *folyóköz*. A pillanatnyi értelmezés kiterjesztett területet fed le, ugyanis eredetileg csak a Tigris és az Eufrátasz felső folyására vonatkoztatták, ahol a Mitanni törzs szálláskörlete vala, amit az akkádok *Hanilgab*nak neveztek. Szakrális Pantheonjukat többnyire a kusita-sumér istenségek együttese alkotta. Főistenük villámszóró *Tesub*, aki a hurrik és a hettiták főistene. A Mittani törzsből később, i.e. 1600 körül, szerveződött a hurrita városkirályság, amelynek területe az i.e. 15. században *Arraphatól* a tengerig húzódott, és szövetségre lépett a hettita birodalommal. Idővel, ennek a területnek nagy részét Asszíria vonja fennhatósága alá.

Apokrif iratok szerint a sumér birodalom területén mintegy 5500 évvel napjaink előtt a beszélt nyelv a *KU-MA GAR-RI*, (*nagy hatalmas nép*) nyelve volt. A *sumér-pelazg-etruszk-hun-magyar* nemzetek közötti kapcsolatról pedig többen is értekeztek⁶³, és nem csak magyar szerzők. *Vere Gordon Childe*⁶⁴ vagy *Julius Oppert*⁶⁵, aki az asszír mitológia és jogtudomány, valamint más, a keleti ősi civilizációkhoz kapcsolódó témák elismert kutatója volt. Hérodotosz a *IV. könyvben* a Kaukázustól északra lakó szarmatákról azt írja, hogy egynyelvűek a mezopotámiai népekkel.

Itt kell megemlítenem Sz. P. Tolszov kutatási eredményeit, aki a *„Po sledam drevnechorezmijskoj civilizacii*⁶⁶ című könyvében az ősi korezmi civilizáció nyoma it tárta fel az 1945-47 között folyó korezmi kutatóútja során, a Karakalpak, akkor még Autonóm Szovjet Köztársaság területén. Az a hatalmas tömegű leletegyüttes, amit Tolszov és munkatársai leírtak, hiánypótló adatokat zsúfol össze, amellyel az indo-iranizáló, meg altajizáló, önmagát fényező magyarságkutatók, sőt az egyetemes történetírás végre tudomásul kellene vegye, hogy habár ma a nyugati tudományos civilizáció fejlettebb, egykor ez fordítva volt, és hogy a fejlődés- és az emberiség kultúrájának kialakításában a döntő és nyomatékosan hosszabb szerepet, a kelet vitte. Tolszov összefoglaló is adott azoknak a népeknek, amelyek feltárt terület kultúrájának és népességének kialakulásában az újkőkor óta Felső-Mezopotámiának döntő és

---

⁶³ *BadinyJós Ferenc, Káldeától Ister-Gáamig I.II.III. 2017, ISBN:9786155647437*

⁶⁴ *Vere Gordon Childe, The Danube in Prehistory 1929, Kegen Paul London*

⁶⁵ *L'immortalité de l'âme chez les Chaldéens, (1875); Salomon et ses successeurs (1877); Doctrines juridiques de l'Assyrie et de la Chaldée (1877, with Joachim Menant)*

⁶⁶ *A régi Chorezm Kutejba által elégetett évkönyveinek helyreállítására irányuló jelen kísérlettel a szerző erejéhez mérten a középkor egyik legnagyobb tudósa, „Chorezm története” című elveszett mű szerzője, a chorezmi Abu Arrayhan Muhammad ibn Ahmad al-Biruni elhunytá kilencszázadik évfordulójának megünnepléséhez kíván hozzájárulni.*

meghatározó szerepe van: ők a *sumeroidák*. Kollégái V. Masson, Pumpelly, Kuftin, Ganialin, Sarianidi, Khlopin, Sarianidi, Lisitzyna, Shshetenko, Berdyiev, Ranov, Romodin, Staviskiy⁶⁷, és mások, megtalálták azokat a telepeket is, melyeknek lakossága tömegesen Alsó-Mezopotámiából vándorolt „fel”.

Úgy vélem, nem a tudás átvétele a szégyen, hanem a forrás elfedése.

Tolsztovsz a „magyar” elnevezés kialakulásáról is ír. Szerinte a magyar elnevezés az Aral-tó mellett tűnik fel, ami Sztrabonnál⁶⁸ és gesztáinkban is *Meotisz*, vagy *Maiotisz* néven szerepel. Az elnevezésnek tehát semmi köze az Azovi-tengerhez. Ezt csak a Káma melletti származáselmélet állítja így, talán mert az Aral-tó alkalmatlan a „törökséggel” való „keveredés-elmélet” magyarázatához. Krónikáink szerint a magyarok a Meotiszi ingoványban alakították ki hatalmi központjukat, ami már az újhullámos történészek körében is elismerten az antik világ központja volt. Számunkra ez azért érdekes, mert a hunok is innen indultak nyugat felé, ők pedig a massagétának ismert népet követték ezen a területen. Ha egy kicsit szabadjára engedjük a fantáziánkat, akkor a „követés” azt is jelentheti, hogy a hunok a massagétákkal keveredtek, vagy átvették az irányítást felettük. A massagéta görög elnevezés, jelentése: *nagy géta*. Arról fentebb már szóltam, hogy a massagétának nevezett népesség jelenlétét a Kárpátmedencében is kimutatták, ahol mint kis- és nagy-gétákként szerepeltek. A kis-géták a Tiszától Erdély felé eső területen laktak, rájuk a „dák” megnevezés is használatos, mint a kis géta változata.

Gesztáink egybehangzóan egészen Korezsig követik őseink lakóhelyeit, A *Kavar*, *chvar*, *chovar* név nyugati kazár kiejtése nem más, mint a korezmiek saját neve, alán kiejtés szerint *chval*, *choval*, *chal*. Ez utóbbi kiejtés szerint, *chaliz* formában, a kavarok utódaira vonatkoztatva a XI. században külön népként jegyezték nálunk. Gondoljunk csak a Nyitra megyei *Kalaz*. vagy népiesen *Káliz*, újabban *Kalásznak* nevezett községre, vagy a tőle nem is messze fekvő, Léva melletti *Garam-Kálna* községre, de említhetjük Komárom város régi elnevezéseit, ami valamikor azt jelentette *Kabaré*, vagyis egy kabar főúr központja volt (lásd a régi latin okiratokban előforduló elnevezéseket).

Kézai Aba Sámuelről azt írja, hogy egy korezmi család fájáról sarjadt. Egykori királyunk a kavar arisztokrácia egyik leszármazottja volt. Nemzetségét az Ed, Edumer testvérpárra, Attila Csaba nevű, korezmi anyától származott fiára vezeti vissza. A monda szerint Edumer apja és anyja, nagyszámú nemzetségével tért vissza Hunniába, ahogy Kézai tehát Aba Sámuel korozmi származásnak tartja. De itt lehet megemlíteni, hogy a Képes Krónika szerint Csaba „*Kovarezmből nősült, így tanácsolta neki nagy apja. Bendegúz*”. A Tárih-i Üngürüsz ezekről az eseményekről a 160—165. lapon ír. A területet ma lakó népesség, az üzbégek és a löblu nép alapos vizsgálata, sokat segítene

---

⁶⁷ A kutatók neveit Sz. P. Tolsztovsz, Az Ősi Korezm kötet „Gondolatok A TITOK KAPUJÁBAN és az ŐSI CHOREZM 36 éves kéréssel történő újramegjelentése előtt” címmel írt bevezetőből származik.

⁶⁸ Strabonis, *Rerum Geographika hüpomnémata ó-görög nyelven*

további adatok felderítésében. Tolszov is felismerni véli az ilyen összefüggéseket: „A baskirok neve a magyar név szabályszerű változata. A keleti magyaroknak szerepük van továbbá az üzbégek kialakulásában is. Az üzbégek között mindmáig fennmaradt a madzsar törzs.” – írja.

Tárh-i Üngürüsz egyik fejezetében olvasható: „Egy nap Kaba letette fejét a végzet párnájára és (lelke) a múlandó világból az örökké tartó világba röppent. Kaba gyermekei és hozzátartozói azon a vidéken sokasodtak, és jó hírnevet szereztek maguknak. Emiatt aztán Sziddijja népe nem jó szemmel nézte őket, és így beszéltek: ....”, majd: ... „Kaba nemzetségéből abban a tartományban volt hét bégzáde, akiket abban az időben kapudánoknak neveztek. Ezeknek volt egy vezérük, aki Kabának egyenes leszármazottja volt, Árpádnak hívták ...” 163.164-es főliák.

Ezek szerint Szkítia, vagy Sziddijja futóhomokja sok-sok ősi titkot takar még minden kutató magyar szívnek, fejnek ...

Az Ó-testamentum szerint „Kámnak pedig fiai: Kus, Micráim, Put és Kánaán”⁶⁹. Ők tehát az vízözön utáni emberiség eredeti nemtői, és ebben nincs ellentmondás a történelmi tények, a feltárt írásmutatványok, a lefordított ősforrások és a biblia leírásai között. Az, hogy a nyelvek összezavarása miként történt, most nem képezi a tárgyalandó témakört, de a kezdetben együtt élő népek szétvándorlását, illetve letelepedését követni tudjuk; Kús (*Kis, Kos*) népe Sineár földjét, Micráim Egyiptomot, Put India, és Afrika egyes területeit, Kánaán pedig Kánaán földjét foglalta le. Idővel, a kusiták a mai Etiópia, a Kaukázus, és nyugat-India területeire vándoroltak. A nemzetségek szétvándorlása előtt, Noé dédunokája Nimród egyesítette a népeket, és ő lett a vízözön utáni első király, a mondák szerint. A kusita hegemonia Babel tornyának elpusztítása után tört meg.

Régészeti kutatások 100.000 évre visszatekintő leleteket mutatnak fel, azonban csak azzal a korszakkal foglalkozunk, amelyik körülbelül az i.e. 5. évezred közepétől kezdődött, mert a kitalált szakrális uralom feléledését, majd kiteljesedését kívánom követni. A jegyzett történelem az *ubaidi* kultúrának nevezi azt az időintervallumot, amelynek négy szakaszából az Eridu-korszakot mondják elsőnek. Uruk városkirálysága elismerten a legrégebbi kús-sumér város, és már nem vitatják, hogy az Eridu korszak kezdetén is létezett. Néhány tudós tagadja, de nem lehet kizárni, hogy Uruk és Eridu lakói sumér eredetűek, még ha a városok lakói nem is egységes etnikumhoz tartoztak.

---

⁶⁹ Genézis 1. 10:6

9. kép Ga.Sur, későbbi nevén Nuzi városának agyagtáblára véssett alaprajza

1930-ban kezdődő romváros feltárása során találtak egy i.e.6200 körül készült égetett agyagtáblát, a legrégebbinek ítélt térképet, amely Ga.Sur városának térképe lehetett, Leo Bagrow⁷⁰ szerint az agade periódus alatt, bár néhány kutató véleménye szerint a város megelőzi az i.e.5800 körül virágkorát élő Ubaid kultúrát. Abban azonban egyetértenek, hogy a település

lakói valószínűleg a sumér etnikumhoz tartoztak. Itt kell felhívni a figyelmet a tatárlakai és a Torda pataki agyagkorongokra, amelyek ma is értelmezhető írásjelek (róvások) olvashatók. E korongok korát 6-7 ezer évesnek tartják. Ekkor a Kárpát-medencét, és a nem túl magas hegységet a hurrikak nevezett nép lakja. Nyomaikat a mai napig látható pallagok (hegyvidéki élelmiszertermelésre alkalmas, teraszos művelésre emlékeztető területek) őrzik. Nem tűnik túlságosan elrugaszkodott gondolatnak, ha a pilisi, meg a viszókói piramisokra is gondolunk.

I.e. 5. évezredben virágzó felső-egyiptomi taszai kultúra követi az Ubaid kultúrát, amelynek egyik jelentős városa Eridu vala. Ezekben az időszakokban élt emberek etnikai jellegét, nem tudni miért, a tudósok nem akarják meghatározni, mindössze azt állítják, hogy se nem sumér, se nem sémi eredetű. I.e. 5.600 körül a Würth glaciális enyhülése miatti vízözön előnti az akkor még édesvízű Fekete tengert, és a vízszint emelkedése okán, a tó környékén élő kultúrákat elpusztítja.

A legendák úgy tartják, hogy, Bábel tornyát Nimród ösztönzésére az akkor még egy nyelvet beszélő nép kezdte el építeni, hogy a múlt veszedelmére gondolva, az ismétlődő katasztrófát minél több ember vészelhessen át. Hogy hol is lehetett a később lerombolt „égig érő torony” arról a mai napig nincsen cáfolhatatlan adat. A tudós társaság közmegegyezéssel Babylonba helyezi, de romjait mutogatják másutt is. Ezek valójában a Mezopotámiában szokványos, minden ókori városban fellelhető lépcsős piramisok, a zikkurátok. Arab legenda szerint a korábban összefüggő Eritreát és Jement földrengés választotta szét, így keletkezett a *Bab-el-Mandeb*, a „siralom kapuja” nevű szakadék. Az esemény valószínűleg a superkontinens, a Pangea további törése korában zajlott, amelynek tanúja és elszenvedője lehetett a kús, kusita nemzetség. Kézainál olvashatjuk, hogy Bábel Afrikában vala:

⁷⁰ Leo Bargow (Lev Semenovich Bagrov); *Historian of Cartography and Founder of Imago Mundi, 1981-1957. Imago mundi vol 14 1959. <https://www.jstor.org/stable/1150208>*

„... Vala pedig helyezve Nubia és Egyiptom közzé, s maradványait Memphisből Alexandriába menve máig is láthatni. ...”⁷¹

Megjegyzendő, hogy a „Bab el-Mandeb” törés közelebb van a Kézai említette területhez, mint a mezopotámiai Babylon. A mestert szövegét támogatja a *Tabula Rogeriana* ókori világtérkép látványa, amit *Muhammad al-Idrisi* 1154-ben rekonstruált.

10. kép Forrás: <https://www.mediastorehouse.com/uig/maps-charts/early-maps/tabula-rogeriana-drawn-al-idrisi-roger-ii-sicily-1154-9781623.html?nochkip=1&pid=6923>

I.e. 2.900 körül a hurriták előzönlük a Kabúr völgyét, majd a valószínűleg rokon elemiták szövetségében városokat alapítanak. Később a Zagrosz hegységből primitív hegylakók támadják Elámot, és Sumért. A folytonos betörések okán mindkét nép legyengül, végül az akkádok telepednek rájuk. Mezopotámiát i.e. 2100 körül kezdődő 300 éves száraz, aszályos időszak sújtja, ami a fejlett földművelők mezőgazdasági termelését visszaveti, ami az ellátás feletti felesleg kereskedelemben bocsájtását megállítja, és minden kapcsolódó tevékenység is hanyatlásnak indul. Ekkor vándorolnak a folyóközbe az amoriták.

A sumérra keresztelt kús, kusita nép gazdaságilag és kulturálisan fejlett városi társadalmát először tehát az *elamiták* törték meg. A korai akkádok Ellamatum, majd az Elamtu megnevezéseket használták Elámra. Az antropológusok azt állítják, hogy az elamiták nem tartoznak sem az arab, sem pedig az északi sémi típushoz, hanem a szemiták egy önálló altípusába sorolandók. A feltárt leletek között található égetett agyagra festett képek fehérbőrű embereknek ábrázolják őket, akiket a *brachycephal* koponyaalak (kerek fejforma) jellemez. A Bibliában Elám felemelkedését Mózes 1:14 fejezete vezeti be, összefoglalva az alábbiak szerint (nem szó szerint idézve):

„A nemzetek szétszóródását követően a korai hatalmi szerveződések egyike a Kedorloamer királysága alatt álló és birodalmi ambíciókat tápláló Elám volt.” Kedorloamer i.e. 2004-ben elfoglalta Urt, majd sorra a Nimród alapította városokat, és ezzel

⁷¹ Kézai Simon Mester, *Magyarok krónikája, Első könyv 2. bekezdés*

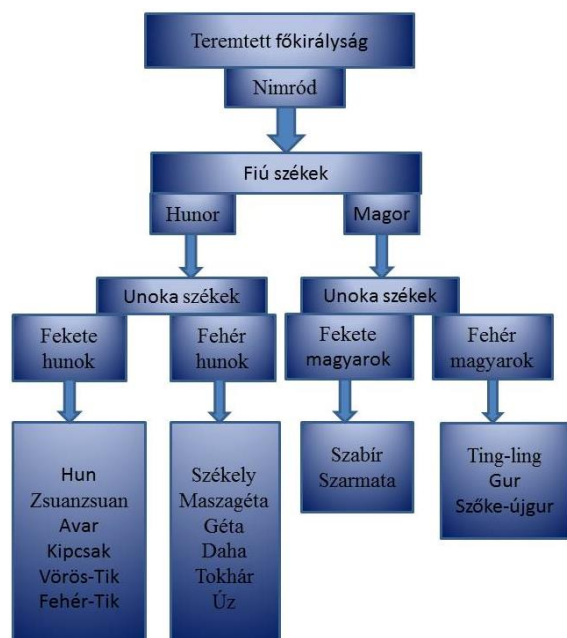
Mezopotámia egy jelentős nagyhatalmi tényezőjévé vált. Ezután az amoriták szivárogtak be Elám területeire, és elkezdtek a sumér lakosság erőszakos kitelepítését, asszimilálását. Az uralkodó elamiták pedig lassan felszívódtak az amorita népességbe, és Babyloniakká váltak. Gyakorlatilag átvették Babylón misztériumát, majd átformálva azt, saját Pantheont, és hitvilágot teremtettek. Kedorloamert azért érdemes megemlíteni, mert a szemiták történetírói vallják, hogy ő, JHV választott népének nemtője vala.

Bár a vízözön után még közös nyelvet beszélő, szoros kapcsolatban élő emberek egy rövid ideig még továbbra is a kusiták fennhatósága alatt maradtak, egyre inkább elszigetelődtek egymástól. Vannak, akik ezt sumér utókornak nevezik, és a kialakuló kultúrákat neo-sumér kultúra névvel illetik. Miután az egykori Sumér a szemiták uralma alá került, a gyorsan fejlődő akkádok, majd asszírok vették át a vezető szerepet. Az akkádok és asszírok hanyatlásával a káldok teremtettek maguknak birodalmat, amit *ÚjBabyloni* Birodalomnak mondanak. A sumér írások tartalmi mondanivalóját az asszírok és az ÚjBabyloniak is megőrizték, lefordították saját nyelvükre, és csak a megnevezéseket változtatták meg a maguk gondolata szerint. Az asszírok atyjuknak tekintették Nimródót, rendkívül nagy tisztelettel néztek rá a harci és szervezői képességei, illetve keménykezű uralkodói stílusa miatt, miután ezek a vonások az asszír világképhez álltak közel. Királyaik követték is Nimród határozott, harcos életvitelét és a keménykezűséget megtetézték kegyetlen uralkodással.

Mezopotámia a „*Sumerek és Akkádok földje*” néven vált ismertté; ahol a művészetek új magasságokba emelkedtek, bár az előttük itt letelepedett kusiták is részt vehettek a 4.évezred végén zajló urbanizációban. Mégis számos oka van annak, hogy a 2350-es évet fordulópontnak tekintik Mezopotámia történetében a tudók, még akkor is, ha ez a fordulópont Nimród után az első alkalom, hogy egy központi irányítású nem kús ihletésű birodalom jött létre Mezopotámiában. E második birodalom hajtóereje az akkád népesség vala, Agad vagy Akkád város után, amelyet *Sargon* alapított és tette fővárosának, amely feltehetően Sippar és Kis városok, esetleg Mari és Babylón között, vagy máshol épült fel az Eufrátesz mentén.

Az akkád név szinonimájává vált egy népességcsoportnak, amely a sumérekkel egy korban éltek. Több akkád írástudó neve megtalálható Babylonia középső részén, Nippur közelében fekvő *Tall Abū Salābīkh* levéltárában, szinkronban a Shuruppaki-éval. A sumér királylista az 1. Kis dinasztiát jelöli meg az Akkád nevet viselő királyok sorában, közvetlenül az özönvíz után. A levéltárat a legenda szerint *Nagy Sargon* király építette, aki egyesítette Mezopotámiát akkádok uralma alatt, és meghatározta a mezopotámiai királyságok jövőbeli kormányzati formáinak normáját. Sargon uralma kiterjedt a Perzsa-öböl mentén a mai Kuvait, Irak, Jordánia, Szíria (esetleg Libanon) menti területekre, sőt kis-Ázsiában a Földközi-tengeren Ciprusig. Bár az akkádi székhelyű birodalom mérete és kiterjedése vitatott, nem kétséges, hogy Sargon létrehozta a világ első multinacionális birodalmát. Sargont követő királyok közül Shar-kali-

sharri után (c. 2217-c. 2193) csak a nevek és néhány rövid felirat maradt fenn. Az öröklés során viták merültek fel, a dinasztia pedig letűnt, bár a modern történészek kevesebbet tudnak a hanyatlás egyes szakaszairól, mint Akkád felemelkedéséről. A birodalom bukásához két tényező járult hozzá: az északnyugatról érkező „nomád” amoriták inváziója, akiket a sumérok *Martunak* neveztek, valamint a *gutiak* beszárvágása, akik valószínűleg a Tigris-menti és a Zagros-hegység közötti régióból érkeztek keletre.

2. ábra A szkíta népek eredet-táblája (forrás: Osváth Lehel, *A szittyák világa*)

A Kárpát-medence a Würth glaciális után vízzel telt meg. A beltenger elapadásával a medence kiváló termőföldet biztosított az ide érkező földművelőknek, és az életér tápláló erőforrásaként vált Európa, Közel-Kelet és Ázsia ide vándorló népeinek olvasztó tégelyévé. Nyomon követhető, hogy a populáció felszaporodásával innen rajzottak elsősorban a Közel-Kelet és Dél-Európa felé. A szakaszos kiáramlás következtében az egykor közös nyelvük átalakult, de kultúrájuk alig változott. Ókori írásmutatványok, kódexek, évkönyvek, királyi feljegyzések az Alpok keleti vonulatától a Japán tengerig élő valamennyi kontinentális (nem mediterrán tenger-melléki) lovas népet összevont

kifejezéssel szkítának nevezték. Központjuk maradt a Kárpát-medence, a Kaukázus, és az Aral tó környéke, A *jafetiták* felszaporodása és észak-nyugat felé haladó erőszakos területfoglalása következtében a sumér eredetű szkítának nevezett népek lassan turk (török), hun és *maghar* megnevezésre szűkült. Amikor visszafordult a Kárpát-medencei kirajzás, a szkíta „kikopott” a nevezéktanból és lovas nomádra változott, ami a társadalomtudomány egyik, ha nem leginkább elhibázott elnevezése. Erről Padányi Viktor írt egy csaknem 446 oldalas tanulmány, amelyben éles kontúrokkal ábrázolja a „*letelepedett*”, és a „*lovas nomád*” társadalmak kultúráját, életvitelét, fejlődési ívét az ókortól a középkorig⁷². Könyvéből az is kiderül, hogy a magyar nemzet nem a szkítáktól ered, hanem maga a szkíta nép egyik *törzse* a magyar, akiket királyi szkítáknak is neveznek. Világnézetük, a korai kereszténység eredetileg a szkíták erkölcsi kódexe vala, és még csak érintőlegesen sincs köze egyetlen szemita néphez sem. Az indo-szkítának nevezett közösségek, a kusiták maradéka (jürcsinek is elkeresztelték törzseiket), akik végül Mao-Tun sanjü (a hszüingnuk első nagykirálya) uralkodása idején hagyták el a Keleti-, majd a Nyugati-Tien-san vidékét, és i.e. 128 körül az Oxus (Amu-darja) felső

⁷² Dr. Padányi Viktor, *Dentu Magyararia, Széchenyi Nyomda, Győr. 1989. ISBN 963 02 7325x*

folyásánál, az ókori Baktíriában állapodnak meg, ahol megdöntötték az utolsó hellén király uralmát. Ezen a területen még uralkodó vala a babyloni misztériumvallás, amelyből a letelepedők merítettek, és megújították saját „szeretet-hit” misztériumukat, az *Yotengrit* bölcséletet, amely szerint a világmindenség alapenergiája a szeretet, az a szeretet, amely nem kér, nem köt és nincsenek elvárásai. Később a hsiungnuk, illetve a khorezmi hunokkal keveredve szervezték eggyé a *heftalita*-hét törzsszövetséget, majd a Kárpát medencében élő avarnak mondott szkíta népek – az erősödő szláv fenyegetés okán - megkeresték Álmost (főleg a kabarok⁷³), hogy legyen a segítségükre, jöjjön be a medencébe a törzseivel, telepedjen le. Az Álmos majd Árpád vezette nemzet-szövetsége a *mada*, más néven a *méd-magyar* szövetség, a harmadik *hun* őshazába visszatérő csoport az északi hunok és a heftaliták után.

Bizonyítékok sora igazolja a sumér eredetű hurri-méd hatás jelenlétét a Kárpát medencében is, amit *Gordon Childe*⁷⁴ ausztrál kutató és *Torma Zsófia*⁷⁵ a *vinčai* kultúrában feltárt. A hagyomány szerint a mada-méd mágusok (nagy tudású papok) nyelve pedig a magyar, ami igen szoros kapcsolatot mutat a szanszkrittal, hagyatkozva Körösi Csoma Sándor munkáira. Amint látjuk, a magyar kereszténység kialakulása keleti ihletésű, és semmi köze a római kereszténységhez, sem a judaizmushoz, sem pedig az ortodox bizánci kereszténységhez, vagy más, térítő vallásokhoz.

A magyarok Közel-keleti jelenlétét *Kenneth J. Dillon* is igazolja azzal, hogy szerinte a trójaiak egy uráli szent nyelvet beszéltek, akik az i.e. 1200 körüli sztyeppei földrengés miatt a Fekete tengertől a Földközi tengerig húzódó szoros mindkét partján telepedtek le, és keveredtek az ott élő hettita népességgel. Dillon azt is leírja, hogy ők a magyarok rokonai.⁷⁶ Tudjuk, hogy a „trójai” megnevezés *hettita* eredetű névváltozat, ami miatt több kutató az „etruszk” néppel azonosít, összekötve a „tengeri nép” megnevezéssel. Ezek az összefüggések abba az irányba mutatnak, hogy Róma alapítását az etruszk *Aeneas* és *Latinus*, Latium névadó királynak tulajdonítható, ahogyan azt a római mitológia is tartja. Itt érkezünk el Róma és Babylon kapcsolatához, miután az etruszkok hitvilágát a babyloni misztérium kisugárzása hatja át. Pantheonjukban Mezopotámia Istenei jelennek meg, átnevezve és alakjaikat erőteljesen átformálva.

---

⁷³ VII. Konstantin bizánci császár a *Kabarok történetének fő forrása. Egy egész fejezetet (39. fejezet) szentelt a Kabaroknak (vagy Kabaroinak) az ő Administrando Imperio-jában, amelyet 950 körül fejeztek be. A császár úgy jellemezte a Kabarokat, mint a "kazárok faját", akik felkeltek a Khagan ellen. A felkelést leverték, némelyiküket lemészárolták, mások elmenekültek, és a pontusi sztyeppéken csatlakoztak a magyarokhoz.*

⁷⁴ *Oasis Theory Links Climate Change and the Invention of Agriculture, 2019.04. 20. Desiccation at the End of the Pleistocene Could Be the Catalyst.*

⁷⁵ *Torma Zsófia. Sumér nyomok Erdélyben; Nemzeti Örökség Kiadó 2018.*

⁷⁶ *Kenneth J. Dillon, The Trojan Origin of Roman Civilization (TORC)*

5.1 Róma és Pergamon

A monda szerint Róma városát Romulus és Remus, Mars hadisten és Rhea Silvia ikergyermekei alapították. Romulus megölte Remust, és ő lett Róma első királya. A város alapítását a hagyomány i.e. 753-ra tette.

Ám ha egy kicsit mélyebbre ásunk a legendák világába, azt találjuk, hogy Rhea Silvia, Romulus és Remus anyja, eredeti nevén Ilia, Vesta papnője volt Alba Longa városában. Neve, „*rea*” – a latin nyelvben „*bűnös*”, *silvia* = „*erdő*” azaz Rhea az „*erdő bűnöse*”, ami egy Vesta szűzre vonatkoztatva ragadvány név, amit azzal érdemelt ki, hogy egy ikerpárnak adott életet szüzességi fogadalma ellenére, bár az „*apa*” *Mars Isten* volt. Rhea (Ilia) apja *Numitor*, közvetlen férfi ágon a 14. generációs leszármazottja annak az Aeneasnak, aki Trója elestekor háza népével, valamint Priamos 50 fiával és 12 leányával hajóra szállt, és rövid tengeri bolyongást követően Itália nyugati partjánál lehorgonyzott.

A trójai háború a görög ión *kimmer*, milétoszi, valamint *lydiai* törzsek és Trója között, az Istenek közötti viszáj miatt indult, *Eratoszthenész* szerint i.e. 1184-ben és 10 évig elhúzódott. A legenda szerint Priamos trójai király gazdag és befolyásos volt; felesége, Hecuba és ágyasai révén 50 fia és 12 leánya volt. Egyik fiát, Párist Eris (a viszály istennője) felszólította, hogy ítélje meg az Istenek szépségét, és ajándékát adja a legszebbnek. Azonban, Aphrodite korábban megígérte Párisnak, hogy övé lesz a világ legszebb asszonya, legyen az akár Istenő akár halandó, ezért „*súgott*” Párisnak, hogy ne az Istenek közül válasszon, Eris aranyalmját halandó nőnek adja, az istenek közötti háborúskodást elkerülendő. Páris, akit a mitológiákban Aeneas-nak neveznek, Spártába ment, ahol megnyerte Menelaus kedvese, Helena hercegnő szerelmét, és magával vitte Trójába. Ennek okán a halandók közötti háborúvá fajult Eris ténykedése.

Pergamon, ma Bergama, Törökországban egy ókori város, Kis-Ázsi északnyugati partvidékén. A hivatalos történetírás szerint a települést Xenophón görög történétíró említi először, i. e. 400. körül, miután Lüsizimakhosz trák király a pergamoni fellegvárban helyezte kincstárát. Ebben a rövid megállapításban csak az a különös, hogy egy város, amelyiknek nem csak vára, de fellegvára is épült, akkor válik érdekessé, amikor tekintélyes vagyon megőrzésére használja egy trák király. Hagyományaink szerint a trákok a királyi szarmaták egyik törzse, kiemelkedően fejlett mezőgazdasági, fémmegmunkálási és kereskedelmi háttérrel. De a Britannica Enciklopédia is írja, hogy a Balkánt jóval a neolitikus korszak előtt (új kőkorszak; körülbelül 10 000 évvel ezelőtt) egy fejlett fémmegmunkálási kultúrával rendelkező lovas nép, a trákok lakták. Nem nehéz kikövetkeztetni, hogy huták építésének tudományát a Kárpát-medencéből, a vasöntés őshazájából vitték magukkal a Balkánra történő kiáradás során. Idővel a görögökkel keveredtek, akiktől átvették a dionüszai és az orfeai kultuszokat. Innen kézenfekvő, hogy Lüsizimakhosz miért választotta Pergamont kincsei elmeőrzésének helyéül.

I. Attalosz uralkodása alatt Pergamon sikerrel vált le a szeleukida birodalomtól, és a makedón utódállamokat megdöntő Rómával lépett szövetségre. Ez politikai frigy Kis-ázsia legnagyobb országává tette a várost. I. e. 133-ban az utolsó pergamoni király, az utód nélkül elhunyt III. Attalosz számon tartva a Rómát tette birodalmának örökösévé, tudva, hogy egykor a Tarquin dinnasztia három római királyt is adott, Servius Tullius (etruszk nevén Makstrna), Lucius Tarquinius Priscus (eredeti nevén Lucomo), és az őt

követő Tarquinius Superbus, akik etruszok voltak. Ez talán elegendő magyarázat arra, hogy Pergamon utolsó uralkodója, aki mind a szakrális, mind a világi uralom feje volt, minden hatalmát Rómára ruházta. A történelem tudósai azt állítják, hogy Pergamon kicsi, de befolyásos hellenisztikus királyság. Miután i. e. 133-ban meghalt III. Attalus, trónkövetelő lépett fel, és kisebb lázadás tört ki a római hatalomátvétel ellen, amit gyorsan letörtek, és az egykori Pergamon, Ázsia római tartományává lett, bár területének egy részét a közeli meghódoltatott királyságoknak adták. Miért? Nehéz felmérni III. Attalus szándékait, amikor szinte minden, amit tudunk róla, sokkal későbbi Római központú forrásokból származik, és amelyek csak Tiberius Sempronius Gracchus tribunussal összefüggésben említenek, aki Pergamon kincstárának megnyitását kérte a római szenátustól. III. Attalus indítékát senki nem próbálta felderíteni, talán azért, mert ő még tisztában volt népe eredetével, és mert a hellenisztikus világ mitológiájába nem fért bele sem családja, sem az a közösség, amelyiknek uralkodója volt.

III. Attalos Philometor Euergetész, i.e. 133-ban utód nélkül hunyt el. Pergamon utolsó királya volt, aki halála előtt országát, és a Babyloni hitvilágra alapozó főkegyúri címmel, szövetségesére, a római birodalomra hagyta. Egyes források utalnak arra, hogy i.e. 254 óta bárki megszerezhetette az etruszok által közvetített és az ókori róma hitéletének legmagasabb pozícióját, a politikai befolyást azonban *Caius Iulius Caesar* kapcsolta a vallási főséghez. A durván 1100 esztendő elegendőnek bizonyult, hogy köznéppel elfeledtessék a *pontifex maximus* hatalmának forrását. És az említett ici-pici bökkenő itt buktatja fel a pápai törekvést, a teljhatalmú uralkodási vágyat. Ugyanis a honviszafoglalók még tudták – és néhányan tudják ma is – hogy a fő-kegyúr Ankisza főpapja, akit neveznek még Enéh, Szemirámisz, Boldogasszony néven is. Az idők haladtával, és a nyugati kereszténység egyházi jogrendjébe iktatott kánonok alapján, a küldött korona a pápa felsőbbségét erősítik, amit III. Attalustól eredeztet. Ez előtt az érv előtt meg kell(ene) hajolni. Csakhogy...

A Gracchusok és híveik legyilkolása után Rómában a polgárháború mocsarába süllyedt, és a Pergamontól kapott Pontifex Maximus cím a figyelem középpontjából kicsúszott. Caius Iulius Caesar figyelt fel a korlátlan hatalom megszerzésének lehetőségére, amit i.e. 63-ban megszerzett, de a teljhatalom kiépítésére már nem volt ideje, mert a köztársaság hívei i.e. 44-ben megölték. A második triumvirátusból (Lepidus, Antonius, Octáviánus) i.e. 31-ben egyedülként maradt Octáviánus, miután fokozatosan kiépítette az egyeduralomhoz szükséges pretoriánus, és hivatali rendszert, minden köztársasági címről lemondott. A kellően előkészített gesztus elegendő volt arra, hogy a szenátus hálából Augustussá (Istentől gyarapított férfi), és princepsé (princeps senatus = első polgár) nyilvánítsa. Róma első embere tehát egy személyben világi uralkodó (*császár*) és egyházfő (*pontifex maximus*).

5.2 A korona

Érdeemes rátekinteni még egy figyelemre méltó mozzanatra. A római császárokat nem koronázták, és nem is koronát használtak felségük jelzéseként. Ennek dacára, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a korona, mint szimbólum jelentéstartalmát.

Az ókori feljegyzésekben a városok bármely Istenének létezését gyakran figyelmen kívül hagyták; és be kell lássuk, egyetlen ilyen Isten sem áll ott, amely a hétköznapi olvasó számára kiemelhető lehetne. Ez alól egy Istenő *Cybele*, kivétel, akiről sok

falfestmény, kép és szobor készült, amelyeken vagy torony, vagy egy vár mintája látható a fején. Miért ábrázoltatta magát *Rhea* vagy *Cybele* ilyen fejdísszel? Ovidius felteszi a kérdést, és válaszol is rá: „... mert először építettett tornyokat, vagy falakat a településeken ...” Úgy tudják, hogy az első város az özönvíz után Eridu volt, de ahol Nimród és felesége Szemirámisz emelt tornyokat és falakat az Babylon, majd Ninive városok. Ovidus maga is azt mondja, hogy Szemirámisz, Ninive első Istenített királynője, és tornyai tetejét a mennyekig akarták építeni. Ezzel ő lett az Istenők prototípusa, aki „... először készített tornyot a városokban ...”.

11. kép *Cybele – Rhea – Szemirámisz. Vegyük észre a két oroszlánt az istennő lábainál.*

Dionysius és Layard is erősíti a gondolatot, Ninivére emlékezvén, miszerint Szemirámisz

vala az építető, aki egyazon személy lehet Artemisszel vagy Dianával. Mindezeket összegezve azt látjuk, hogy a nők fejére helyezett ék nem más, mint jelzése annak, hogy viselője milyen tettel kapcsolta magához hívőit, azaz a kölcsönös függés az ő részéről miben nyilvánult meg. Aki részesülni akart a felkínált biztonságból, az saját erejét vagy tudását állította a kölcsönösség oltárára.

További vizsgálódásaink során meg fogjuk találni, hogy a férfiak hogyan, mivel jelezték önmön hozzájárulásukat a kölcsönös függéshez. Eddig megtudhattuk, hogy Nimród volt az első a halandók közül, aki elnyerte az Istenítést, ami összhangban van a történelmi ténnyel, miszerint Kronosz, a Szarvas, vagy hatalmas, a klasszikus panteonban található, ahonnan ez a cím ismert.

A Kronosz név jelentése „a felszarvazott”, Nimródra alkalmazva, teljes mértékben magyarázza a figyelemre méltó szimbólum eredetét, ezért gyakran előfordul a ninivei szobrok között mint hatalmas SZARVAS férfi-bika, a nagy Istenségek képviselőjeként. Az asszíroknál ugyanaz a szó, amely egy bikát szimbolizált, uralkodót vagy herceget is jelentett. A bika vagy uralkodó, héberül pontozás nélkül, *shur*, ami Káldeában Tur.

Turból, a bika értelemben, latinul Taurus; ugyanabból a szóból az uralkodó, Turannus értelemben, amelynek eredetileg nem volt gonosz jelentése. Így ezek a jól ismert, klasszikus szavak bizonyítéknak tekinthetők arra, hogy ezek a címek lehettek Nimród jelzői, mint a nagy város építő és a nagy harcos. Az istenített asszír királyokat az ember-bika formájában jelenítették meg.

12. kép Az erő, a győzelmek, és az égi származás jelképe.

Nimród hatalmát a „tülök” mellett más módon is szimbolizálták. Ghebernél szinonimaként a tülök „hatalmas” volt, az „*abir*”, „*aber*” szárnyat jelentett. Nimród társainak, akik ereje megteremtésének eszközei voltak, mint a hadviselők feje és kapitánya, „*Baal-abin*” „*a hatalmasok ura*” volt. Ugyanakkor a „*Baal-abirin*” csaknem ugyanúgy kiejtve, a szárnyas bikát jelentette, ezért szimbólumként tülkös és szárnyas bikának volt ábrázolva. A „*Baal-abin*” e kétértelmű érzésének megértése önmagában megmagyarázhatja Arisztophanes figyelemre méltó kijelentését, hogy a világ elején először „*a madarakat*”, utánuk pedig „*az áldott, halhatatlan Istenek fajtát*” hozták létre. Ezt vagy ateista, vagy értelmetlen kijelentésnek tekintették a költő részéről, de a nyelvre alkalmazott valódi kulcs mellett fontos történelmi tény tartalmaz. Ne feledjük, hogy a „*szárnyasok*” a hatalmasokat szimbolizálták, és ekkor válik világossá, hogy az emberek közül egy, először „*hatalmassá lett a földön*”, majd megdicsőült. E szimbólum misztikus értelmének ismerete Perseus, Jupiter fia, és Danaé csodával határos módon született történetének eredetéről szól, akik csodálatos dolgokat tettek, és akik országról országra szárnyakon haladtak át Isten által adományozott szárnyaikon. A mítoszok mind-mind azokra utaltak, akik Nimród, az első „*hatalmasok Ura*” lépcsőjén tapostak vagy kellett volna taposniuk, és akik ebben a karakterben szárnyakkal voltak megáldva.

Amit az elemzők rendre elkerülnek megemlíteni, az a duplán hármastülökkel ékített „sapkában” díszelő szárnyas bika feje tetején látható korona. Mivel Nimród a Biblia szerint is az özönvíz utáni „*hatalmasok*” közül az első volt, Arisztophanesnek az a kijelentése, hogy a „... *Fiú-Isten Ámor, maga szárnyas ...*”, aki madarat vagy „*szárnyasat*” teremt, Nimród vagy „*a fiú*” (Ninus) pozícióját elfoglalva azt mutatja, hogy ebben a tekintetben Ninust és Nimródot egyetlen személyként is azonosíthatjuk. Bár ez Arisztophanesz nyilvánvalóan saját értelmezése, szigorúan történelmi szempontból hivatkozhatnánk Apollodorusra is, aki azt állítja, hogy Nimród ezen identitásával összhangban, az ókori Babilon egyik leghíresebb szobrán, Ninus és

felesége, Szemirámisz aktívan részt vettek az emberek védelmében, amiért válhattak „... hatalmas vadásszá az Úr előtt. ...”. S mivel mindketten királyi minőségben szerepelnek a sumér-akkád-asszír ékiratokban, valamint különböző névváltozatokkal bemutatva az ókori történetírók „meséiben”, továbbá az ábrázolásuk „díszes valamivel” a fejükön általános, használjuk az általunk is ismert megnevezést: korona van fejükön.

A történetikből isteni voltuk is kiviláglik, a korona tehát azt is jelképezheti, hogy az Istennek valamilyen módon kölcsönös függőségbe kerültek a földi emberrel, akik tetteikkel a halandók „szabad akaratát”, pontosabban a „létfenntartó ösztönét” irányítani tudták, erőszak nélkül is képesek voltak magukhoz vonni a tömegek szeretetét. Ezt a szeretetet aztán olyan formába gyúrhatták, melyet a kölcsönös függés viszonyossága jegyében az *Istenek* szolgálatára ajánlhatták.

Azt találtuk, hogy az Özönvíz után az első egyén, aki valamely ok miatt koronával jelezte a mindenk feletti erejét, tudását és égi származását, Nimród volt (12.kép). Mivel a magyar Szentkorona eredetét kutatjuk, arra is kíváncsiak vagyunk, hogy a párta miatt női viseletre szánt koronát vizsgáljuk, ki lehetett az, aki először mutatta meg a földieknek a kölcsönös függés okát, a fejére helyezett díszlet képében. Már bemutattuk, hogy a mitológiában *Cybele-Rhea-Szemirámisz* tornyot vagy várat ábrázoló díszet rakott fejére, ami azt mutatta, hogy ő volt a biztonságot nyújtó védelem, a torony vagy fal építtetője és ura, amivel az emberek életét védelmezte. Ez a védelem tehát a kölcsönös függés, ható függvénye, Szemirámisz és az emberek mint változók között. A női korona tehát adott, már csak azt kell bizonyítani, hogy mikor és hol keletkezett a Szentkorona. Ehhez egy mítoszt kell elemeznünk.

Tegyük fel, hogy eddigi tudásunk szerint *RS.Ki.Gal, In.An.Na* nővére, aki a sumér-akkád-asszír pantheonban az alsó világ királynője vala egykor, készítetett egy koronát magának. A kölcsönös függés ebben az esetben nem vitatható, mert a készítető királynői mivolta adott, a korona pedig jelzi a királyi felséget, ha Ereskigál fején van. A korona minden más viselője *arreptus*⁷⁷. Mivel a királynő az apokrif iratok alapján Istennő vala, a korona önmagában is visszaigazolja tulajdonosa létét, és fordítva. Ereskigál pontosan tudja, hogy a számolatlan korona közül melyik az, amelyik csak és csakis hozzá tartozik. Mivel a Királynő egyben Istennő, koronája a kölcsönös függés okán Istennel telített, ennek okán megbonthatatlan a következmény, amely szerint a koronája önmagában is *Szent*. Még bizonyítandó, hogy a Szentkorona valóban Ereskigál Istenkirálynőé, és Nergál révén fia, Nimród feleségének, Szeirámisznak a tulajdona.

A sárkány az alsó világot, a poklot szimbolizálja az emberek legtöbbszörének gondolatvilágában. Ereskigál, a pokol királynője, sárkánnyal vitette színe elé Nergált, aki

---

⁷⁷ Emlékeztetőül, a turul nemzetség királyainak soha nem tették fejére a koronát. Beavatáskor a megfelelő időben, a megfelelő helyen, a megfelelő beavatott a leendő király feje felett tartotta, amíg a korona üzenete elérte a beavatandót.

démonok segítségével az alsó világ birodalmát őrző hét kapun átverekedte magát, végül *In.An.Na* nővérét, *Ereskigált* feleségül vette.

Most a korona, mint szimbólum jelentéstartalmát próbáltam megvilágítani, és ami kibogozható ebből a leírásból az igen egyszerű szavakkal a következő:

A korona, és legyen az bármilyen felépítésű, nem a királyi hatalom jelképe! A korona, tulajdonosának isteni eredetét szimbolizálja.

Az emberi tudat mélység (vagy magasságát) meghaladó égi tudást földi viszonylatban azonban csak a *Szentkorona* hordozza. A magyar nemzet úgy tudja, hogy tulajdonosa Nagyboldogasszony. Bárki, aki azt állítja, hogy a Szentkorona az övé, az arreptus.

6. A pápák hatalma

Mielőtt belemerülnénk a fejezetcímben megjelölt kifejezés elemzésébe, egy kijelentést tesztek:

A kánonok⁷⁸ olyan egyházi jogi szabályok, egyházi törvények és jogelvek, amelyeknek értéke abból fakad, hogy írásba foglalásuk óta soha nem vitattak és nem is cáfoltak.

Egyelőre a „hatalom” kifejezés értelmezésére a teljes fejezet ad választ.

Egyházi nézőpontból: *Nagy Konstantin (Flavius Valerius Constantine)* előtt, az 1-3. században a keresztény vallási felekezetek ügyvitelében a szokás volt az irányadó. Ekkor az erkölcsi és egyházi hagyomány kötelei erejének alapja, a hit Jézusi tanítása és/vagy a próféták kinyilatkoztatása volt. A szokás a kölcsönös függés hatásának emléke, annak virtuális megvilágítása, a szónok meggyőző előadásmódja, „trükkjeinek” a mindennapok jelenségein túlmutató jellege hordozta, amelynek minden esetben a tudás, a logika és az ismeretek mélysége szabott határt. Az égiek vagy *extraterrestriális* létezők szerepe már csak virtuálisan mutatható meg.

Az egyházi történetírások szerint a keresztény gyülekezetek növekvő száma már a 3. században megkívánta, hogy a püspökök szabályalkotói tevékenységét egységes ügyelvek szerint folytassák annak érdekében, hogy az *EGYHÁZ* legalább külsőségeiben, és alapszabályaiban valóban egységet mutasson, ezért *egyetemes zsinatokon* határoztak az előírásokról. A zsinatok résztvevői arra alapoztak, hogy az általuk megállapított elvek *Istentől ihletett kinyilatkoztatások*, melynek okán minden írásba foglalt szabály *vitathatatlan, másíthatatlan és törölhetetlen* kánon. Hozzáteve, hogy az írott egyházjog (a *kánonok* gyűjteménye) fő forrása a lejegyzet bizánci és római jog volt, tehát többnyire

---

⁷⁸ *Kánon* → (a görög *kanón*, "nádpálca", "vessző", "vonalzó", "bot", "mérővessző" jelentésű szóból) szabály, zsinórmérték, etalon, norma, minta. *Egyházi* vonatkozásban: egyházi jogi szabályok gyűjteményére, hitszabályokra, valamint liturgiaijelentésekre vonatkozik. A kifejezést a Nicaea-i zsinaton (325) vezették be, bár az első Kánon a Muratori Kánon volt, amelyet 170-ben állítottak össze.

császári törvények. Függetlenül attól, hogy a *jog* kifejezés inkább erkölcsi és udvariassági normaként értelmezésben volt használatos. A kánonok egyik kiemelkedő gyűjteménye a *Syntagma Canonum Antiochenum*. Ez magában foglalja az antiochiai (341), a konstantinápolyi második egyetemes (381), valamint a kalcedoni (451) zsinatok kánonjait. A 6. században a szardicai (343), az afrikai (419), valamint az efezusi (431) zsinatok által elfogadott kánonokat hozzáadták ehhez a gyűjteményhez, amit *Meletiosz* antiochiai püspök állított össze.

A kánonok örökérvényét az egyház fejének, a pápának rendelt tévedhetetlenségi⁷⁹ dogmával is megerősítették. A „...*tévedhetetlen tanítóhivatal a Római Pápa*” kijelentést a vatikáni zsinat fogalmazta meg⁸⁰.

A mai értelemben vett pápa, a Magyar Katolikus Lexikon meghatározása szerint:

„pápa: Róma püspöke, Jézus Krisztus helytartója, Szent Péter utóda, a katolikus Egyház főpapja, Nyugat pátriárkája, Itália primása, a római egyháztartomány érseke, Vatikánállam államfője, Isten szolgáinak szolgája.”

A lexikon azt is írja, hogy ezt Rómában már Krisztus után 35-ben terjesztették, de csak „... *az ókor végétől lett nyugaton kizárólag Péter utódjának címe.*”

A pápa tehát Vatikán állam államfője és főpap, ami az összevont világi és a szakrális „főnökséget” deklarálja.

A keleti gyülekezetek vezetői kétségbe vonják Péter utódainak jogi primátusát, mert bár Péter (Jónás fia Simon, kafarnaumi halász) megkapta Jézustól a mennyek kulcsait (Máté 16: 16-20), nincs nyoma annak, hogy azokat a kulcsokat Péter kire hagyományozta, vagy kinek adta tovább. Sőt, bizonyíthatóan Péter soha nem járt Rómában, így Róma püspöke sem lehetett. Rövidebben: nem tudjuk, hogy a két kulcs, amit Jézus Péternek adományozott, legyenek azok valós, avagy virtuális eszközök, hová lett, és azt sem, hogy hol vannak, vagy merre lennének azok a kapuk, melyeket a kulcsok nyitnak vagy zárnak. Csúsztatásnak is tűnhet a kijelentés magasrangú egyházi vezetők részéről, amikor a két kulcsot a pápa tanítói hivatalának tekintélyének, és az ítélkezés jogának szimbólumaként, a katolikus egyház legbecsesebb ereklyéjének tarták. Talán azért, mert az állítás hivatkozható következmény lehet, mely szerint a római püspökségben és az azzal összefüggő primátusban Péter utóda bárki lehet, akinek kezébe kerülnek a kulcsok. A pápai címekben pedig, ha szimbolikusan is, de ott vannak. A hagyomány szerint Péter és Pál (*Saul*) 67. június 29-én halt vértanú halált Rómában, pedig bizonyítottan,

---

⁷⁹ A "tévedhetetlenség" kifejezés a hiba vagy a hiba cselekvőképtelenségét jelenti. Míg abszolút értelemben a tévedhetetlenség egyedül Istenhez tartozik, származtatott értelemben a tévedhetetlenség a Szentlélek ajándékának tekinthető, amely segíti a poszt-Apostoli egyházat abban, hogy hibátlanul megismerje és tanítsa Krisztus kinyilatkoztatását. A tévedhetetlenség több, mint a hiba egyszerű, de facto hiánya.

⁸⁰ CONSTITUTIO DOGMATICA PASTOR AETERNUS; PIUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI, SACRO APPROBANTE CONCILIO, Caput IV.; julius 18. 1870.

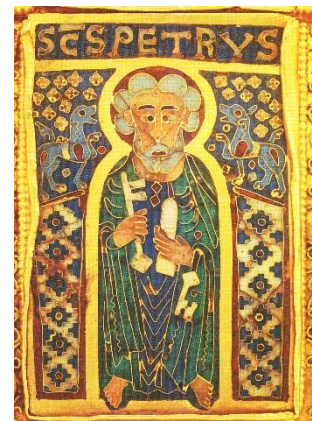
Péter nem vala ott semmikor. 2005-ben feltárták Pál sírját, azonban sem Péternek sem a kulcsoknak nem lették nyomát. Ugyanakkor a kapuk miben- és hol létére sincs bizonyítható, vagy legalább logikus magyarázat.

Magyarázat nélkül: vannak keleten olyan sírkertek, amelyek teljes területe kulcslyuk alakúak, például a *Hashihaka kofun*. Több hasonló, hatalmas temetkezési hely található Japánban, sőt a távoli keleten több országban, amelyek a régészek szerint az 1-4. században készülhetett. Lehetnek ezek akár a kulcsok birtoklásával, a kapuk helyének ismerétével bíró egy-ének emlékezetére készült kultikus helyszínek?

13. kép Hashihaka-kofun, Yamato-totohi-momoso-hime-no-Mikoto sírja. Azt is mondják, hogy Himiko volt Yamataikoku híres királynője, amelyegy ősi japán kerület volt. Vegyük észre sírkert kulcslyuk formáját.

Még egyszer: a pápák címerében két kulcs látható, de az a kapu vagy kapuk, amelyeket nyitnának ezek a kulcsok, „elvesztek”. Most egyetlen pillanatra tekintsünk a Szentkoronára, és vegyük észre, hogy a nyolc apostol mindegyike egy „kulcslyukon keresztül látható”, de csak Péter kezében és a csuklójára erősítve látunk kulcsokat. Ha valóban a mennyek kulcsai Jézus birtokában voltak, feltételezhető, hogy azok a lélek és a tudat megismeréséhez vezető kapukat nyithatták, amelyről annyit prédikált azoknak, akik meghallgatták őt. Az isteni szerepet azért próbálták ráaggatni, mert az özönvíz előtti világ Istenei a kölesönös függés rájuk háruló kötését a technológiák tanításával teljesítették, amit Jézus nap mint nap követőivel megosztott. Mivel nem minden Isten ad lelket az élő testnek, és ezt Jézus sem tette, a lélek kötését kizárólag az *EGY*, az *ATYA* hatáskörébe helyezték. Ebből következhet a hatalom kibontása: *a tudás hatalom*, illetve a test megáldása, a lélekadás tudománya, az élet teremtése = hatalom.

14. kép St. Péter és a kulcsok, meg a kulcslyuk

A Szentkorona készítője tehát ismerhette a kulcsok szerepét és hollétét, amiről a pápák egyike sem tud vagy akar számot adni. Pedig egyszerű volna csak annyit mondani, hogy: *a kapu ott van minden élő ember szívében, ahonnan Isten adománya, a lélek, az evilági jelenlétből felemelkedhet Istenéhez, vagy alászállhat az alsó világba aszerint, hogy miként élte életét.*

6.1 Manicheus

Hogy mi lett a babyloni misztériumból, és hova tűntek tanítói és tanításaik? Nos, erre talán választ adhat Mani, más néven *Manes*, vagy *Manichaeus*, röviden *Mani*, (született április 14, 216, Dél-Babylóniában, meghalt 274, *Gundeshapurban*), a Manichei vallás perzsa (?) alapítója. Anyja révén Mani kapcsolatban állt a pártus királyi családdal. A manicheizmus dualista doktrínát hirdet, amely a világot a szellem és az anyag fúziójaként, a jó és a gonosz eredő ellentétes elveinek tekinti. Mani születése előtt apja, *Patek*, Hamadán⁸¹ bennszülöttje, csatlakozott egy vallási közösséghez, amely a keresztelest és az önmegtartóztatást gyakorolta, bár ez Mani születését kétségessé teszi. Egy kicsit az időt is megkérdőjelezhetném, amennyiben a Hungár naptár⁸² hipotézis a fenti kezdési dátumon túlmenően azt is állítja, hogy Jézus Krisztus a Gergely naptár szerint i.sz. 194-ben született. Ezt a megállapítást most félre teszem, és csak olvasmányként ajánlom, mert az egész világtörténelmi kronológiát felborítja. Miért? Tegyük fel, hogy igaz az állítás, amely szerint Jézus túlélte a megfeszítést, vagy meg sem történt az esemény, és elmenekülve Heródes üldöztetése elől, meg sem állt Indiáig. Lehetett így, avagy sem, Mani hallhatta apjától Jézus történetét, és tanításait megismerve, saját gondolatvilágába építve állíthatta össze machinei izmusát, sőt lehetett akár a „názáreti” tanítványa is.

Mani, a manichei vallás alapítójaként nem játszott ugyanolyan vagy hasonló szerepet a közösség hitében, mint Jézus a kereszténységben, ő nem volt Isten Egyszülött Fia, isteni áldozat az emberiség érdekében, csak azt állítják róla, hogy az igazság evangéliumának egyetlen kinyilatkoztatója. Pozícióját (bár nem életmódját és életrajzát) inkább az iszlámban élő Moḥammadéhoz lehet hasonlítani. Mégis, Mani-t nagyra becsülték, mint egyházának alapítóját, az isteni gnózis végső felfedőjét, valamint az igazságos viselkedés, az együtt érző jótékonyság és a bátor mártírság mintáját. A természetfeletti gyógyító erejét, a tisztánlátását, a levitációra adott magyarázatát, kelettől nyugatig elismerték. Az életével kapcsolatos adatok többnyire saját írásaiból és egyházának hagyományaiból származnak. Szülőhelyén nőtt fel, a keleti arámi nyelvet beszélve, így

---

⁸¹ Hamadán Perzsia egyik legősibb városa. Az I. E. hetedik században a Középbirodalom fővárosa volt. A bibliai alakokat, Esztert és Márdokeust itt temették el.

⁸² Hunnivári Zoltán: FORRADALOM A KRONOLÓGIÁBAN - A 200 ÉVES IDŐCSÚSZÁS © J & V TRANSTRADING LTD CYPRUS/HUNNIVÁRI; ISBN 963 465 015 5

Jézus tanítását a fordítás torzításai nélkül ismerhette. Tudott az özönvíz előtti világok Isteneiről, azok az emberekkel kialakított kapcsolatairól, és a parányok világában lejátszódó folyamatokról. Először kisfiúként, másodszor fiatalemberként (a pártus birodalom széthullásakor 224-ben) vala „látomása”, amelyben egy angyal új vallás prédikálására hívta fel. Ekkor Mani Indiába utazott (valószínűleg Sind és Turan tartományokba), és az ott tanultakat felhasználva a kereszténységben megtért. Az újonnan megkoronázott perzsa király, I. Shāpūr kedvezően fogadta visszatérését, megengedte neki, hogy vallását prédikálja a Perzsa Birodalomban. Kevés információ van Mani ekkori tevékenységéről, valószínűleg utazgatott és prédikált a birodalom nyugati részein. I. Bahrām perzsa király uralkodása alatt azonban tanait megtámadták a zoroasztriánus papok, amelynek hatására a király bebörtönözte Gundeshapurban, ahol 26 napig tartó tárgyalás után bestiális módon kivégezték.

Manit „a fény apostolának” vagy a „Legfelsőbb Megvilágítónak” nevezték. Bár a manichaeizmust, a magukat kereszténynek valló papok eretnekségnek tartották, a tan saját jogán önálló vallás, amely doktrínáinak koherenciája, struktúrájának és intézményeinek merevsége miatt, története során egy egységet és egyedi karaktert tartott fenn. Mani úgy tekintett magára, mint a próféták hosszú sorának utolsó utódjára, kezdve Ádámmal, beleértve Buddhát, Zoroasztert és Jézust. Úgy vélte, hogy az igaz vallásról szóló korábbi kinyilatkoztatások hatékonysága korlátozott, mert szerinte a tanítások helyiek voltak, egy nyelven tanították azokat, és egyetlen embernek adták át (Isten-prófeta kapcsolat). Sajnos az idők során hívei elvesztették az eredeti igazságot. Mani úgy tekintette magát, mint egy univerzális üzenet hordozóját, amelynek célja az összes többi vallás helyettesítése. Abban a reményben, hogy elkerüli a korrupciót, és biztosítja a doktrinális egységet, írásban rögzítette tanításait, és élete során kanonikus státuszt adott írásainak.

A Manichaeen-vallás a kezdetektől elkötelezett volt az erőteljes misszionáriusi tevékenység iránt, hogy megpróbálja átformálni a babiloni misztériumvallás eltévelyedése miatt összezuhanó hitvilágot. Mani ösztönözte írásainak más nyelvekre történő fordítását, és kiterjedt missziós programokat szervezett. Úgy tűnik, missziója egy ideig Palmyrában időzött, majd elérte Egyiptomot, különösen Alexandriát, ahol számos közösséget hoztak létre. Ezek később befolyásolhatták a korai keresztény szerzetesség fejlődését. Lehetséges, hogy külön missziót is küldött Egyiptomba, valószínűleg Eilaton és a Vörös-tengeri kikötőkön keresztül, végül Luxor (Lycopolis) lett a vallás központja. A harmadik század végére elérte Szíriát, Észak-Afrikát, Kis-Ázsiát, a Balkánt és Itáliát. Mani Egyiptomból Észak-Afrikába költözött (ahol a fiatal Ágoston átmenetileg betért a manichei közösségbe), és a 4. század elején érte el Rómát. A 4. század jelentette a Manichaeen terjeszkedés nyugati csúcsát. A vallás történetének tanulmányozását nagyban elősegítette, hogy a valódi manichai írások eredeti kéziratok formájában maradtak fenn, és nem csupán ellenségei polemikus írásaiban továbbított idézetek formájában. Az első kéziratok, amelyek az egyiptomi *Oxyrhynchus*-ból 1915

és 1919 között kerültek napvilágra, Manichaeusra jellemző estrangela (szíriai írásrendszerben) írt papirusz töredékek kis száma volt. Az észak-afrikai Thevestéből (Római Tabesszából) 1918-ban egy jelentősebb, de erősen töredékes latin nyelvű szöveg is előkerült. Ez valószínűleg egy vagy több levél, amit Mani latinul írt a rómaiaknak a keresztény szentírásról, az Evangéliumokról, valamint a páli levelekről.

Csakhogymind a keresztény egyház, mind a római állam erőteljesen támadta, ezért az 5. század végére szinte teljesen eltűnt Nyugat-Európából, a 6. század folyamán pedig a birodalom keleti részéből is. A szkíták táltosai Jézus és Mani tanait is felhasználva alakították ki a máig működő, a szeretetre alapozó hitvilágukat.

A nyugati kereszténységénél az apostolok élete lett a mértékadó, mert az evilági létük és próféciáik révén a hétköznapi egyének számára is lehetővé tették a mennyekbe történő emelkedést, amennyiben az odavezető kapuk kulcsa Péternél vala. Csakhogymind a kulcsok elveszni látszanak, és manapság csak a pápa szava biztosíthatja ezt a kegyet. Nem távoleső gondolatpárhuzamot vonni *Anubisz* és Péter között. *Anubisz az alvilág és a holtak oltalmazója, a bebalzsamozás Istene. Fekvő sakál- vagy vadkutyaként, illetve sakál- vagy kutyafejű emberként ábrázolták. Anubisz bíróként van jelen az evilágból távozni kívánó szívének megmérésénél, amikor is a halott ember szívét egy mérlegre teszik, a másik serpenyőbe pedig Maat-nak, az igazság Istenének tollát rakják. Ha a szív nehezebb, akkor azt a szívet felfalja Ammut, egy alvilági szörny, ezzel az ember teste az alsó világba kerül. A kulcs itt Maat tolla, a kulcslyuk pedig a mérleg.* Péter tehát egy döntnök, aki a kulcsok birtokában isteni jogú bíróként szerepelhet az emberek megítélésében. A keresztény egyházfő, a pápa olvasatában ez a teljhatalom mind az egyházi, mind a világi közösségek felett.

Azt mondják, hogy a szívtelen ember tettei könyörtelenek, és tovább gondolva, akinek *Ammut* felfalta a szívét, annak elveszejtette a lelkét is, miután a lélek a szívben lakozik. Ez a párhuzam erősíti a feltevést, amely szerint a katolikus egyház tanainak forrását nem csak a Bibliikus írásokban kellene keresni. Sőt, ebből a nézőpontból bárki gyárthat legendát a római katolikus egyház és az egyiptomi mitológia összefüggéseiből.

6.2 A *Donatio* története apróban

15. kép Szent Márk ikonográfiai szimbóluma. Vegyük észre, hogy az evangélista szárnyas oroszlán hátán ül...

Maga a katolikus egyszáz is elismeri, hogy „... az első 330 év pápáiról a nevükön kívül nem sokat tudunk”. A cím és a primátus egyoldalú kisajátítása, ezzel az egyházi hatalom felemelkedése Damasus⁸³ személyéhez köthető, miután az első pápa volt, aki Rómát *apostolinak* nevezte azon céllal, hogy kiemelje azt az összes többi keresztény gyülekezet tömegéből, Péter apostol, az egyház alapítója által megállapított módon. Pedig a kiemelés egyszerű megkülönböztetés, önkényes emberi elrendelés, amivel Damasus hivatala primátusát az összes keresztényi tant követő gyülekezet felett határozott meg. Hogy miért szükséges a római püspökök primátusát erőltetni, annak nyilvánvaló oka, hogy a *kopt ortodox egyház* legfőbb méltóságát nevezték először pápának. Innen az első pápa, Jézus 72 tanítványának egyike, *Johanan*, aki miután nem a zsidók között térített, a latin *Marcus* (Márk) néven vált ismertté. A kereszténység egyiptomi elterjedése is Márk nevéhez köthető, ugyanakkor Péter 50 és 60 között tartott prédikációi alapján ő írta le először az evangéliumot latinul, a rómaiak számára. Ő volt az egyiptomi kopt ortodox egyház alapítója, és mint Jézus tanítványa apostol. *A pápa megnevezés a görög pappas szóból ered, amelynek jelentése „atya”, az apostol pedig a görög apostolos szóból, melynek magyar jelentése: kiküldött, követ. Görög nyelvben az apostolos szó az apostello igéből ered, melynek magyar jelentése kiküldeni. Az apostolok Jézus tanítványai voltak, akiknek a Biblia szerint utasítást adott:*

„Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támaszszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.” (Máté 10,7–8)

Idővel, ehhez „ismeretlen” potentátok ragasztottak egy ártalmatlannak tűnő szöveget, amit már dogmaként idéznek:

„... Jézus hatalommal ruházta fel őket, ...”

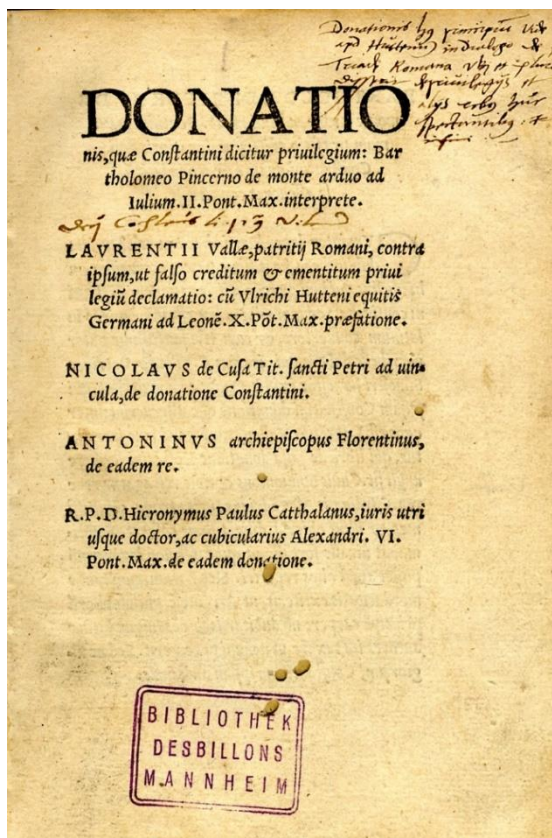
⁸³ Damasus diakónus volt elődje, Liberius pápa uralkodása alatt, és elkísérte őt, amikor Constantius római császár száműzte Liberius az arianizmussal szembeni ellenállása miatt. Az arianizmus tagadta Krisztus Istenségét. Damasus később visszatért Rómába és megbékélt Liberiuszal, de ellenségei egész pontifikátusát megzavarták. Damasus pápává választását azonnal megtámadta egy kisebbség, akik támogatták Ursinust, a rivális trónkövetelőt. A polgári hatalom Damasus mellé állt, Ursinust és partizánjait száműzték.

pedig a szentírás, sőt az idézhető, hiteles egy-ének részéről sem hangzott el Jézus szájából akármilyen *hatalom* bármilyen fokú átruházása a tanítványokra.

Ismerve az előzményeket és tovább gondolva az idézetet, valójában ez a kijelentés nem más, mint a pápák hatalmi megnyilvánulásainak forrás nélküli legitimálása. Már ha Jézus bármilyen *átruházható* hatalommal bírt volna, és itt az *átruházható* (!) kifejezésen van a hangsúly. Most a hatalomhoz elválaszthatatlanul kötött attribútumról van szó, miután hatalom csak hatalom-kiterjesztéssel nyerhető el, és a kiterjesztést is csak olyan valaki vagy valami teheti meg, aki a hatalom teljességével bír. Egy szóval: *Isten joga a hatalma teljességének kiterjesztése!*

Miután a keletről nyugatra terjeszkedő keresztény gyülekezetek egységes működéséhez, a hívők feletti tényleges rendelkezés legitimitását biztosítandó jogi és liturgikus környezet megteremtését már nem az Istenek óhaja vagy irányadása motiválta, és bár az eucharisztikus szolgálat részeként már a kezdetektől fogva a gyülekezetek mindegyike egy hitvallást szavalt és énekelt, a hitbéli és világi létet uraló „*EgyIsten*” szimbolikus, egyben valós hirdetésének egységesítése sürgetővé vált. Annál is inkább, mert a birodalom lakosainak szervezett irányításához a be nem mutatható valós Istenek hiánya, a világi élet szabályait megszabó császár nimbuszát erősen megtépázta, és többé már nem volt hivatkozható az égi származás, vele együtt pedig a felülírhatatlan császári szó ereje. A kánonok mindenek felettségét Nagy Konstantin törekvése motiválta, amelyben a császár megkísérelte a római birodalom egységének helyreállítását, és a kereszténytény hit mindenhatóságával úrrá lenni a szétesőben lévő uralkodói tekintélyt újra felemelni. A római katolikus egyházfők jelképe a kereszt is Nagy Konstantinhoz (*Caius Flavius Valerius Aurelius Constantinus*) köthető, aki i.e. 312-ben, csatába kezdett riválisával, Marcus Aurelius Valerius Maxentius császárral. A közelgő csata előtti napon Konstantin keresztet látott az égen az „*In Hoc signo Crucis Vinctes*” szavakkal „*Ebben a kereszt jelében győzz*”. Konstantin azonnal elfogadta a keresztet, és megsemmisítő vereséget mért Maxentiusra a Milvian Bridge-i csatában. Ezután a Constantinus és Licinius által kiadott milánói ediktum (313) eltörölte a kereszténység gyakorlásáért kirótt büntetéseket.

Ugyanakkor jeles dátum 314, az hamisnak minősített adománylevél keletkezésének ideje. Állítólag a *Constitutum Constantini* egy kora-középkori oklevélhamisítvány, melyben Nagy Konstantin római császár 314-ben I. Szilveszter pápának és utódainak adományozza Rómát, egész Itáliát, a római birodalom nyugati felét, továbbá fölruhazza őket a független világi uralkodók jogaival, a földkerekség valamennyi egyháza fölött joghatósági primátussal, valamint a hit és erkölcs kérdésében törvényhozó hatalommal.

16. kép Egy lap Konstantin Donatio-ról

egyházi autonómiáért. Hadriánus 778-ban írt levelében hivatkozik Konstantin adományára azzal, hogy Károlytól nem szívességet kér, hanem a Donatio-ban rögzített jogait érvényesíti.

Bár Hadrianus pápa hivatkozása nem hitelesíti a Donatio Constantinit, a pápai hatalom mindenképp felettséget kétségtelenül megalapozza. 1433-ban Nicholas Cusanus (Nicholas of Kues and Nicolaus Cusanus) reneszánsz humanista az iratot hamisnak nyilvánította annak ellenére, hogy az „On Catholic Concordance” művében támogatja a pápa jogi fennhatóságát az összes egyház felett. 1440-ben Lorenzo Valla olasz humanista, retorikus, pedagógus és katolikus pap is kétségbe vonta a Donatio Constantini valódiságát⁸⁵. A legismertebb szöveges elemzésében bizonyította, hogy Nagy Konstantin adományozó dokumentuma hamis. A filológiai és történeti elemzés a szövegről kimutatta, hogy anakronizmusokkal és ellentmondásokkal teli. Munkássága botrányt kavart a katolikus Itáliában, és csak jóval később, a protestáns Németországban jelent meg. Végül, de nem utolsó sorban Döllinger 1890-ben erősítette meg a hamisítás tényét.⁸⁶

Részleteiben⁸⁴: „Róma püspökének primátusa legyen a 4 kánon pátriárkája és a földkerekség összes egyháza fölött; a lateráni Szentséges Üdvözítő-bazilika „*caput et vertex omnium ecclesiarum in universo orbe*”, azaz a földkerekség összes templomának főtemploma; a császár judeai, görögországi, *asiai* (Kis-Ázsia), *thrákiai*, *afrikai* és *itáliai* birtokai ajándékként Szent Péteré és Pálé; a földkerekség első palotája, a *lateráni* palota legyen a pápáké.”

A Donatio Constantini-t először Hadrianus (I. Adorján) pápa Nagy Károlynak írt levelében jelenik meg (778). Károly és Adrian kapcsolatát békés versengés jellemezte. Károly az egyházat arra használta, hogy egyesítse birodalmát, és érvényesítse a pápai álammal szembeni uralmat, míg Hadrianus

határozottan, de kíméletlenül harcolt az

⁸⁴ <http://lexikon.katolikus.hu/index.html>.

⁸⁵ Lorenzo Valla, *De falso credita et ementita Constantini Donatione declamatio*, Ulrich von Hutten's edition of 1517.

⁸⁶ Johann Joseph Ignaz von Döllinger, *Die Papst-Fabeln des Mittelalters (Középkori pápai mesék)*, Stuttgart 1890. p.110;119;123.

Állítólag Konstantin adománya egy apokrif okiratban szerepel, amelyet a IX században egy *Isidore Mercator* (későbbi hagyomány szerint *Mercatus* vagy *Peccator*) nevű kereskedő talált meg, ami a korai pápák által kiadott dokumentumok gyűjteménye lenne. További ismert hamisítványok például: a *Hispana Gallica Augustodunensis*, a *Capitula Angilramni*, a *Levita Benedek*, de a hamis kánonok leírása még nem korlátozódik csupán ezekre. Annyi még hozzáteendő: Isidore Mercator szerint a *Donatio* egy olyan okirat *átírása*, amellyel 315. március 30-án Konstantin deklaráta a római püspök elsőbbségét az egész egyház felett, sőt elismeri a római püspök fölényét önmagával szemben is, majd saját birtokainak nyugati részét az egyháznak adományozza.

Írott történelmi forrásokat kutatva kirajzolódik egy árnyaltabb kép is. Eszerint Konstantin adományának korai tervezetét röviddel a 8. század közepe után készítették el annak érdekében, hogy segítse II. István pápát kis Pipinnel folytatott tárgyalásain, aki ezután a frank király háztartásának vezetőjeként működött. 754-ben II. István pápa átkelt az Alpokon, hogy felkenje kis Pipin királyt, ezáltal lehetővé téve a Karoling család számára, hogy kiszorítsa a régi Meroving királyi vonalat. II. István támogatásáért cserébe Pipin átadta a pápának azokat az olaszországi földeket, amelyeket a longobárdok foglaltak el a Bizánci (Kelet-Római) Birodalomtól. Az is lehetséges, hogy István utódjának, I. Pálnak a kancelláriájából származik. Ezek a földek a pápai állam birtokaivá váltak, és a pápaság időbeli hatalmának alapját képezték a következő tizenegy évszázadban.

A hamisítványok az egyházi politika és a jogtudomány szempontjából több mint koholt jogi források. Főleg a liturgiára, a szentségek doktrínájára, a *Vita Apostolikára*, a házassági törvényre, valamint a hamis rendeletek hagiográfiai⁸⁷ jellegére vonatkozó szabályozásokra vonatkoztak. A hamisítványokban vázolt egyház-képet „*az Aranykor templomának látomása*” néven nevezik. A különböző kánonok megalkotására fordított idő és energia viszonylagos mennyisége alapján megállapítható, hogy a hamisítványok fő célja az volt, hogy megvédjék a *suffragan* (címzetes) püspököket a metropoliták, a tartományi szinódusok és a világi hatalom ármánykodásaitól, valamint meggátolják a püspökök letételének lehetőségét, ám emiatt mérhetetlenül bonyolítják az eljárási szabályokat. A pápai jogokat pedig olyan mértékben hangsúlyozzák, amennyire a *suffragan* püspököket részesítik előnyben.

Megjegyezném még, hogy a „kánonjog” (*ius canonicum*) kifejezést csak a tizenkettedik századtól kezdve használták rendszeresen⁸⁸, ezzel szemben a *ius ecclesiasticum* megjelölés a világi törvényekre utalt, legyen az császári vagy királyi, amely az adott ország vezetése és a katolikus egyház közötti kapcsolatokkal foglalkozott. A *corpus*

---

⁸⁷. A hagiográfia a szentek életének kutatásával, bemutatásával és értékelésével, és haláluk utáni hatásukkal foglalkozó tudomány.

⁸⁸. Harold J. Berman, *Law and Revolution The formation of the Western Legal Tradition*, Harward Univ. Press, 1983. ISBN 067517741

iuris canonici szófordulatot arra használták, hogy a kánonjogot a tizenharmadik században kezdődő jogrendszert megnevezzék. Más kollokációkat, amelyeket néha az *ius canonicum* szinonimájaként használtak, a *ius sacrum*, a *ius ecclesiasticum*, a *ius divinum* és a *ius pontificium*, valamint a *sacri kanon*-ok (szent kánonok). Az egyházi pozitív megnevezés a katolikus egyház jogalkotási erejéből származik annak érdekében, hogy tagjait Jézus evangéliumának megfelelően irányítsa. A „*canon*” szó a görög *κανών* - *kanon*ból származik, amely eredeti használatában egyenes rudat jelölt, később a mérőpálcára utalt, végül pedig szabályt vagy normát jelentett. 325-ben, amikor az első ökumenikus zsinatot (az első nicea zsinat) tartották, a kánon kifejezés a korlátozott jog denotációja lett, és a zsinat vagy ökumenikus tanács által kihirdetett törvényként kezelték. Az elnevezés nem változott, az utolsó elérhető kánon gyűjtemény *Canonum de Ius Positivum*⁸⁹ címmel 2013-ban jelent meg.

A későbbiekben ezeket a meghatározások értelmezés céljából emlékeztünkben tartjuk.

---

⁸⁹ http://www.thepagg.com/uploads/1/6/1/1/16112978/canonum_de_ius_positivum.pdf

6.3 A két kard elmélet

Attól kezdve, hogy a kereszténység az erőszakos üldöztetés ellenére kezdett viharos gyorsasággal terjedni, az uralkodók válaszút elé kerültek. Az Istenek eltávoztak a Földről, vagy felderíthetetlen helyekre költöztek, az égi vagy isteni származás már bizonyíthatatlanná vált, szükség volt egy egyértelműen a metafizikai szférából származó hatalom felmutatására, amit a köznép maradéktalanul elfogadva, ellenállás nélkül szolgálja a hatalom csúcsán lévőt. A vallások az Istenek és az emberek között fennálló viszony magyarázatában eleve a kettősséget, a viszony dualitását kellett elfogadtatniuk, a keresztény közösségek vezetőinek legalább szimbolikájukban mutatni kellett egy olyan méltóságjelvényt, amely egyszerre képes az erő és a szellem, (a tudás) birtoklását megjeleníteni. A hatalom e kettős természetének felismerése már a vízözön előtti világban is jelen volt, amit a Mezopotámiában uralkodó Istenkirályok meghonosítottak országukban. A kereszténység első próbálkozása a hatalom kezelésére nem túl sikeres, a „kulcsmester” két kulcsa kevésnek bizonyult az örök szellemi tekintély maradéktalan megszerzésére és megtartására, mert a „mindenek feletti” erőt nem volt képes megjeleníteni.

I. Geláz (pápa 492-496-ig) I. *Anastasius*, Bizánc császáranak küldött levelében kifejtette az Istentől való két világot kormányzó két hatalom elméletét. Geláz először mondja ki, hogy a vallási dolgokban a császárnak el kell fogadni a pápai primátust, míg világi ügyekben az egyház van alárendelve a császári hatalomnak. Geláz tagadja Jézus isteni lényét, amivel monofizita⁹⁰ keleti egyház legfőbb pillérét támadja, ugyanakkor lehetőséget biztosít Jézus személyének emberi oldalról történő bemutatására, különös tekintettel Jézus indiai útjaira.

Az egyház tanítása szerint a hatalom szimbóluma a kard, amit János szájából idéz a Jelenések könyve 1,13 és 16 ír le:

Jelenések könyve 1,13

„... és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve ...”

Jelenések könyve 1,13

„...jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével fénylik ...”

Geláz értelmezése szerint tehát a világot két hatalom kormányozza: „*auctoritas sacra pontificum et regalis potestas*„ (a pápák szent tekintélye és a királyi hatalom). Ami egy kissé árnyalja a képet, az Geláz kijelentése, amely szerint a pápa a lelki, a császár a világi hatalmat közvetlenül Istentől kapja. Összegezve: A két kard elmélete a politikai teológia körébe sorolható, valójában szimbolikus tanítás hatalomról, amely egyfajta dualizmus formájában a Teremtőtől, esetleg Jézustól ered. A *potestas gladii* az

---

⁹⁰ A monofizita álláspont kizárólag Jézus isteni lényét ismerte el.

uralkodók, nemesek és lovagok rangjelölő szimbólumává nőtte ki magát, visszanyúlva az ókori *merum imperium* (puszta ellenőrzés) célú jelképig. A 12. század folyamán *Clairvaux-i Szent Bernát* fogalmazta újra a *két kard elméletét* kiegészítve azzal, hogy a két hatalmi ág elkülönülése ellenére, a világi és a vallási szféra elválaszthatatlan egymástól.

Az elmélet a gyakorlatban is működött egy ideig, amire példa IX. Leó pápát (eredeti nevén: Bruno, Eguisheim-Dagsburg grófja), III. Henrik német-római császár a *privilegium ottoniarumot* alkalmazva Toul püspökét, Brúnót emelte a pápai trónra. Azonban ez a politikai manőver sem tudta megakadályozni Róma primátusa miatt feszülő ellentétet a keleti és nyugati egyház között. 1054-ben IX. Leó pápa a konstantinápolyi pátriárkának írt levelében hosszasan idéz Konstantin *adományleveléből*, bizonyítva ezzel azt, hogy a Szentszék földi és mennyei birodalommal is rendelkezik. Levelében Leó pápa fogadkozott, hogy a dokumentum *teljes mértékben hiteles, és felszólította a pátriárkát, ismerje el őt Szent Péter apostoli utódjának, valamint elsőbbségét az egyházban. A pátriárka erre nem volt hajlandó, és ennek következtében megtörtént a nagy kelet-nyugati egyházszakadás, ami a mai napig sem szűnt meg.*

Eldöntetlen, hogy 1054-ben a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus vagy a Római Egyház egésze vált ki az egyetemes egyházból. A konstantinápolyi egyház szerint az ortodox egyház foglalta el helyét mint tiszteletbeli első az egyházak között.

A kérdés nyitott marad: vannak-e napjainkra nézve jogi és erkölcsi következményei annak, hogy évszázadokon keresztül a pápaság több *hamisnak* bizonyult dokumentumra, például a Donatio Constantinare és a IX. században született ál-izidori gyűjtemény (*Pseudo-Isodor*⁹¹) egyes kánonjaira hivatkozva építette fel jogainak és privilégiumainak nagy részét? Ugyanis a középkor Európájának egyházfegyelmi közfelfogását az 1140 körülre összeállított Gratianus mester műve, a „*Concordia discordantium canonum*” mutatja be, amelyet a *Collectio Pseudo-Isidoriana*, a *Collectio Burchardi Wormatiensis*, a *Collectio Anselmi Lucensis*, *Chartes-i Szent Ivo* munkái, valamint a *Donatio Constantini* joggyűjtemények hatása erősen befolyásolt.

---

⁹¹ Hinschius, P.: *Decretales Pseudo-Isidorianae*. Lipsiae, 1863. vö. Stickler, A.: *Historia iuris canonici latini*. Torino, 1950. A dokumentumok hamis minősítését a teljes gyűjteményre B. Simson kiterjesztette 19. század végén.

6.4 Egy kis bonyodalom

A katolikus egyház hatalmi játszmái közben elfeledkezett az alapokról. Nem számoltak azzal, hogy jogi szempontból alapjaiban rázzák meg a Jézus hit felépítményét, miután senki sem tudja igazolni honnan ered Jézus tanítása. A szeplőtlen fogantatás meséje már Szemirámisz fiánál is kétséges vala, pedig Nimród nefilim (nefilé?) származású, amennyiben Noé, Lámek egyik felesége *Náámá*, egy *Figyelő angyaltól* lett Nimróddal várandós, tehát ő, egy égi nemtőtől ered. Nimród, Noé dédunokája, ha nyolcad részben is, de bírhatta az égiek tudását, erejét és szellemiségét, így fia is kaphatott belőle. Sumér-

akkád-asszír ékírásokból egyértelműen kiderül, hogy Jézus születésekor az égi Figyelők (vagy Istenek) már elhagyták a Földet, vagy az emberiség számára megközelíthetetlen helyekre költöztek, és az istenített királyok istensége már nem az égiektől ered. Máriát, Jézus szülő anyját Isten-szülőnek nevezik a Szentlélek által megtermékenyítve, ám a Szentlélek nem az Atyától ered, hanem emberi találmány. Ha Mária valóban szűzen fogant, az csak szűznemzéssel történhetett, mert ha bármilyen formában közrejátszott egy férfinemű ember, az már nem égi eredetű fogantatás lenne. Az emberek körében a szűznemzés ugyan előfordulhat⁹², ám az osztódásnak indult zigótából felnőtt embrió életképtelen. Ha Jézus valós történelmi személy, és a történetírásokban szereplő tettei megtörténtek, akkor elfogadhatjuk, hogy hatalmas tudású, és kiemelkedő szónoki képességgel megáldott ember lehetett.

Ugyanakkor, arról senki nem akar tudni, hogy Jézus 12 és 30 éves kora között hol élt, tanult, vagy tett valamit. Azaz, indiai buddhista feljegyzésekből kiderül, hogy a Selyemúton *Szindhu* vidékére vándorolt, ahol megismerhette a hinduizmus és a buddhizmus tanait, vagy bármi mást, ami a Közel Keletre még nem jutott el.

Állítólag Nyikolaj Alexandrovics Notovics⁹³ krími arisztokrata, kém, újságíró felfedező útjai során Mulbekben, egy buddhista kolostorban szállt meg, és az ottani lámáktól hallott Iszáról, akít Buddha fiának és jeles prófétának tartottak. Notovics eljutott *Leh* városába is, ahol a Hemis kolostor főlámája tibeti antológiákat olvasott fel neki, amiből Notovics számára egyértelművé vált, hogy Iszá és Jézus egyazon embert jelent. Felfedezéséről beszámolt a kijevi pátriárkának indiai útja élményeiről, de az egyházfő nem mutatott érdeklődést. Sok bírálat érte Notovics felfedezéséről írt könyvét, ugyanakkor állításait igazoló írások is megjelentek. Például, Jézus indiai útjáról *Holger*

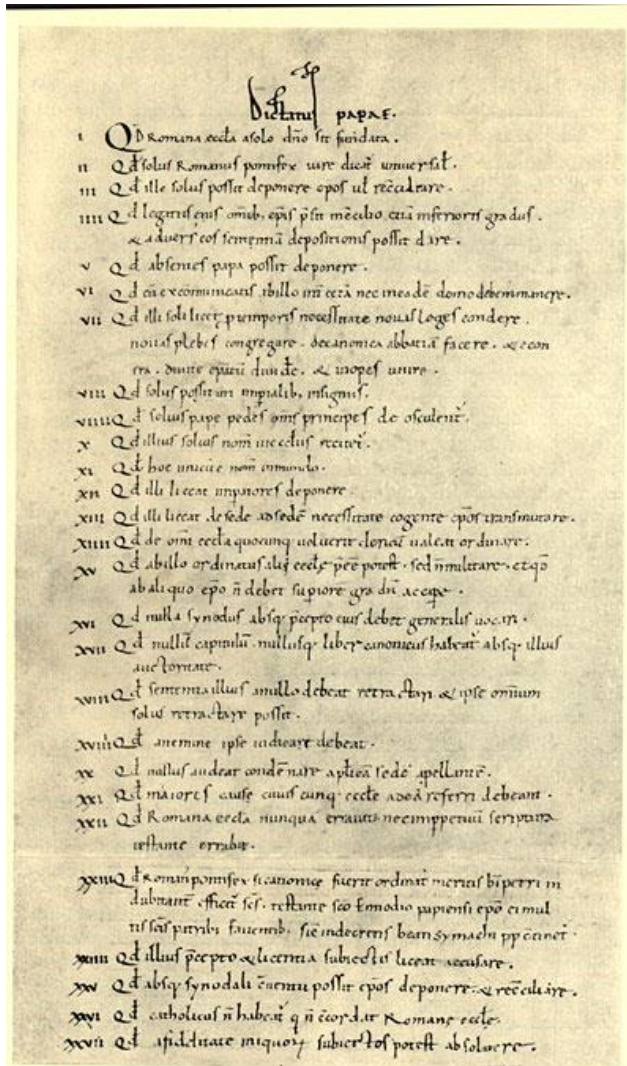
---

⁹² Amikor a haploid ovum diploiddá válik saját genomjának megduplázásával, azaz a fertilizáció nem történik, szűznemzésről beszélünk. Ez az állatvilágban igen gyakran előforduló jelenség (pl. levéltetvek generációváltása), embernél is megjelenhet, de patológiásan! Ez a folyamat a partenogenezis, aminek patomechanizmusa jelenleg még vitatott, de annyi biztos, hogy az így létrejött embrió spontán abortál, mert életképtelen gyümölcs. A gyümölcs elen.

⁹³ Nicolas Notovich, *The Unknown Life of Jesus Christ*, Indo-American Book Company, 1894.

Kersten⁹⁴ is írt könyvet, vagy Elizabeth Clare Prophet⁹⁵ közli, hogy buddhista kéziratokban talált bizonyítékot Jézus Indiában, Nepálban, Ladakban és Tibetben tett utazásairól.

A kasmíri muzulmánok abban hisznek, hogy Jézus túlélte a megfeszítést, Észak-Indiába utazott, és végül ott halt meg. Srínagar óvárosában van egy sír, amely a hívő muzulmánok szerint Jézusé. A fölé épített szentélyt Rozabalnak hívják a helybeliek, ami a „rauza” és a „bal” szavak összevonásából keletkezett. A Rozabal szó jelentése: „a próféta sírja”. A sírt tartalmazó szoba bejáratánál levő felirat szerint Juz Aszaf évszázadokkal ezelőtt jött Kasmírba, és egész életében az Igazság szolgálatában állt. Összegezve, óriási kérdőjel, hogy mi hozható fel bizonyítékként Jézus égi származásáról, pontosabban minden, ami Isten-fiúi voltára utal, emberi spekulációvá sülyedhet. Mindösszesen Dániel látomásaiból értesülhetünk hatalom adományozásról (Dániel 7:13, 14).

17. kép A Dictatus papae

Dániel 7:13

„... Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jöve; és méne az öreg korúhoz, és eleibe vivék őt. ...”

Dániel 7:14

„... És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgálja; az ő hatalma örökkévaló hatalom, a mely el nem múlik, és az ő országa meg nem rontatik. ...”

Ezt hatalmat próbálta kanonizálni Őszentsége VIII. Bonifác pápa (Isten szolgáinak szolgálója) 1302 november 18-án. Ez azonban a kronológiában egy kicsit később volt.

⁹⁴ Prophet, Elizabeth Clare. *The Lost Years of Jesus: Documentary Evidence of Jesus' 17-Year Journey to the East.* ISBN 0-916766-87-X

⁹⁵ Holger Kersten, *Jézus Indiában élt, a keresztre feszítés előtt és után;* ISBN 963-7943-05-6

6.5 Pápák a teljhatalom bűvkörében

Az egyházi hatalom megteremtésére szentelt törekvés egyik gyöngyszeme a *Dictatus Papae* bulla.

VII. Gergely pápa 1075-ben egy 27 pontot tartalmazó pápai bullában rögzíti, hogy miért illeti őt mint a római egyház fejét, teljhatalom egyházi és világi kérdésekben egyaránt. A dokumentum neve is – *Dictatus papae* („A pápa által diktált”) – jelzi a bulla jelentőségét.

A bulla része volt a reformációnak, amely eredetileg a 10. században, IX. Leó pápai reformjaként indult az egyház eredeti tisztaságának visszaállítására, a *szimónia*⁹⁶, és a papi házasság lehetőségének eltörlésére. Végül gregorián reform mozgalomnak neveztek el, mert a *Dictatum Papae* forradalmasította az egyház szervezetét, létrehozta a pápa által vezetett hierarchikus struktúrát, amely az egyházi intézmények jellemzésére jött létre. A 27 magyarázatra nem szoruló kinyilatkoztatásban VII. Gergely az egyházi hatáskörök mindegyikét a pápa kezébe rendelve teljhatalmat deklarált önmagának. Egyes történészek azt állítják, hogy maga VII. Gergely írta (vagy diktálta) kitételeket, mások azt, hogy egy későbbi időpontban illesztették a nyilvántartásba, és hogy más eredete volt; 1087-ben *Deusdedit*⁹⁷ bíboros állított össze egy rendelet-gyűjteményt amelyet Boldog III. Viktor pápának szentelt. Az írás összefogta az egyházi törvényeket (a kánonjogot). Érdekessége, hogy *Deusdedit* számos forrásból állított össze, mind legitim, mind hamis (lásd *pszeudo-Isidore*). A *Dictatus papae* annyira világosan és szorosán összhangban van ezzel a gyűjteménnyel, hogy egyesek szerint az összeállítás alapja a *Dictatus* lehetett, és valószínűleg a dokumentum ezért szerepel csak 1087-től a pápai nyilvántartásban.

A *Dictatus* előzménye annak az ismert történelmi epizódnak, amikor IV. Henrik császár Canossa várában a pápa kegyelméért könyörgött (1077 januárjában), miután VII. Gergely kiátkozta az uralkodót, és valamennyi alattvalóját feloldotta a császárnak tett hűségesküje alól.

A *Dictatus papae* pontjai abszolút hatalmat deklarálnak:

Pápai parancs (annak tudomásul vételére)

1. Hogy a Római egyházat egyedül Isten alapította.
2. Hogy a Római pápát egyedül lehet jogosan univerzálisnak nevezni.
3. Hogy ő egyedül képes leváltani vagy visszahelyezni a püspököket.

---

⁹⁶ A szimonia kánonjogi vétség, az egyházi és lelki javak anyagi előnyök révén történő áruba bocsájtása. Az 451-ben tartott kalkedóni zsinaton nevesítették.

⁹⁷ *Deusdedit* vagy *Deodatus* (szó szerint "Isten adta") több valós egyházi alak neve volt a középkorban: pápa *Deusdedit* vagy *I. Adeodatus* pápa (meghalt 618); vagy *Deusdedit* Canterbury érsek (meghalt 664), *Deusdedit* San Pietro Vincoli 11. századi, bíboros és kánonjogász. Ez utóbbi állította össze a rendelet-gyűjteményt.

4. *Ez egy Tanácsban a Legátusa, még ha alacsonyabb rendű is, mindenekelőtt püspökök, és ítéletet mondhat ellenük.*
5. *Hogy a pápa elmozdíthatja a hiányzókat.*
6. *Hogy többek között ne maradjunk ugyanabban a házban azokkal, akiket Kiközösített.*
7. *Az, hogy egyedül neki törvényes, az idő igényei szerint, új törvényeket hozni, új gyülekezeteket összeállítani, egy kanonoki apátságot létrehozni; másrészt pedig egy gazdag püspökséget megosztani és egyesíteni a szegényeket.*
8. *Hogy egyedül ő használhatja a császári jelvényt.*
9. *A pápa Egyedül Minden fejedelem megcsókolja a lábát.*
10. *Hogy csak az ő nevét beszéljék az egyházakban.*
11. *Hogy ez az egyetlen név a világon.*
12. *Hogy megengedheti neki, hogy lemondjon a császárokról.*
13. *Hogy ha szükséges, áthelyezheti a püspököket.*
14. *Hogy hatalma van arra, hogy bármilyen egyház tisztviselőjét elrendelje.*
15. *Hogy az, akit ő szentel, egy másik egyház felett elnökölhet, de nem tarthat alárendelt pozíciót; és hogy az ilyen nem kaphat magasabb fokozatot egyetlen püspöktől sem.*
16. *Hogy egyetlen színódust sem nevezhetünk tábornoknak a parancsa nélkül.*
17. *Hogy egyetlen fejezet és könyv sem tekinthető kanonikusnak a hatalma nélkül.*
18. *Hogy az általa meghozott ítéletet senki sem vonhatja vissza, és hogy ő maga, egyedül, visszavonhatja azt.*
19. *Hogy őt magát senki sem ítéld meg.*
20. *Hogy senki sem meri elítélni azt, aki az apostoli székhez fordul.*
21. *Ez utóbbira kell utalni minden egyház fontosabb eseteit.*
22. *Hogy a római egyház soha nem tévedt; sem fog tévedni az egész örökkévalóságig, amiről a Szentírás tanúskodik.*
23. *Hogy a római pápa, ha már kanonikusan felszentelt, kétségtelenül szentté szentelték Szent Péter érdemei; Szent Ennodius, Pavia püspöke, tanú, és sok szent atya egyetért vele. Amint azt a pápa Szent Symmachus rendeletei tartalmazzák.*
24. *Hogy parancsára és beleegyezésével jogszerű lehet, hogy a beosztottak vádat emeljenek.*
25. *Hogy a zsinat összehívása nélkül elmozdíthatja és visszaállíthatja a püspököket.*
26. *Hogy aki nincs békében a Római egyházzal, az nem tekinthető katolikusnak.*
27. *Hogy megszabadítsa (felmentse) az alattvalókat a gonosz emberek iránti hűségüktől.*

A fordítás a magyar nyelvnek megfelelő értelmezéssel készült.

Már az első pontnál kiderül, hogy az okmány az abszolút hatalom megteremtésére törekszik:

”... a Római egyházat egyedül Isten alapította ...”

A bizonyíthatatlan állítás jogi szempontból a teljes dokumentumot semmissé teszi. Ennek ellenére VII. Gergely utódai továbbfejlesztették a pápai teljhatalomról szóló doktrínát. IV. Ince 1245-ben kiátkozta és megfosztotta hatalmától II. Frigyes császárt eretnokséggel, szentségtöréssel, valamint a Szentszék és a Német-római Birodalom közötti béke megbontásával vádolva az uralkodót. Az egyházfő a dokumentumban Jézus szavaira hivatkozott, amelyet Péter apostolnak mondott:

„... *Néked adom a mennyek országának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.* ...” (Máté 16,19).

A „kulcsok hatalma” – amelyet IV. Ince úgy értelmezett, hogy Szent Péteren keresztül a római katolikus egyházra szállt – ettől kezdve azt jelentette, hogy a pápa nemcsak a bűnök alóli felmentést adhatott az embereknek, hanem ki is zárhatott bárkit a kegyelem viszonyosságából. IV. Ince a „kulcsok hatalma”-nak sajátos értelmezése és használata ellenére, a világi uralkodók saját igényeik szerint kezelték az országuk területén működő egyházak jövedelmeit és vagyonát. Például *(szép) Fülöp* francia király tisztességes ragaszkodása a papság védelmi megadóztatásához azonnal konfliktushoz vezetett VIII. Bonifác pápával szemben, aki a *Clericis laicos* nevű bullájában (1296.02.5.) megtiltotta, a világi uralkodónak, hogy pápai beleegyezés nélkül átvegyék az egyházi adók beszedésének jogát. A nézetkülönbség odáig fajult, hogy Bonifác 1302-ben kiadta az *Unam Sanctam Ecclesiam* nevű bulláját, amely a világra máig kiható következményekkel járt.

7. Az Unam Sanctam Ecclesiam

Az őstörténeti kutatások, akár Földtani, akár kulturális, akár embertani oldalról közelítjük, azt mutatják, hogy a vízözön nem törölte csupaszra a Föld felszínét, eltüntetve az összes létező életformát, kivéve Noé bárkáját. Több, egymástól függetlenül működő kutatócsoport arra az álláspontra jutott, hogy az utolsó glaciális csúcs 23-19 ezer esztendővel ezelőtt zajlott. A tudósok megállapításukat állati plankton-kövületek fennmaradt zsírszerkezetének elemzésére alapozták. A jegesedést több interglaciális kor enyhítette, míg végül átlag 7 °C emelkedéssel a jégmezők olvadásnak indultak. Általánosan elfogadott álláspont, hogy az olvadáskövetkeztében az alacsonyabb területek felé zúduló olvadékvíz okozta a természet és az akkori civilizációk pusztulását. Nem vitatva az ajánlott kort, a cca. 10.900 évnyi távolságot, egy furcsa szertartást vizsgáljunk egy kicsit mélyebben.

Benedetto Caetani (VIII. Bonifác néven a 193. pápa) legfőbb célja volt, hogy a pápaság főhatalmi státusát megerősítse a világi uralkodókkal, elsősorban IV. (szép) Fülöp francia királlyal szemben, amiért súlyos adókat vetett ki az egyházra. Bár a *Clericis liacos* kezdetű bullában pápai engedélyhez kötötte az egyházak világi uralkodók általi megadóztatását, és tovább erősítendő mindenek feletti primátusát, kiadta a *privilegium forti* (ítélkezési kiváltság) bulláját, amelynek értelmében a klerikusok felett csak a pápa ítélezhet, ám ezzel tovább éleződött az ellentét, Bonifác és Fülöp között. Végleges megoldásként, 1302. november 18-án a pápa kíséretével kivonult a tengerhez, és misét celebrált az özönvíz során vízbe veszett lelkek üdvéért, és kijelentette, hogy onnantól minden lélek üdvét csakis a mindenkori pápa válthatja meg. Ezután az *Unam Sanctam Ecclesiam*, (Egy Szent Egyház) közismertebb nevén *Unam Sanctam* kezdetű bullában részletesen kifejti, hogy mit is kell ezen érteni. A bulla szövegezését egyházi források szerint *Aegidius Colonna*⁹⁸ bourgesi püspök és a kor leghíresebb teológusai tollából eredeztetnek (pl. *Aquinói Szent Tamás*), amelyben vitán felül áll kérdés megoldása, *a világi hatalom a pápák fennhatósága alatt áll.*

A dokumentumban a pápa teológiai és jogi argumentumokra építve fejtette ki a korlátlan pápai hatalomról szóló elméletét. Azonban, mint perdöntő bizonyíték arra nézvést, hogy a teljhatalom birtoklására tett sokadik kísérlet se nem logikus, se nem törvényszerű, inkább önteltségtől terhes diktátum, álljon itt a latin, majd a fordított szöveg:

A latin Szöveg:

---

⁹⁸ *Edigio Colonna bizonyíthatóan a „de potestate ecclesiasticâ” értekezés szerzője, amelyben a pápa jogait igazolja. Bonifác forrásként használhatta.*

Bonifatius, Episcopus, Servus servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

1. Unam Sanctam Ecclesiam Catholicam et ipsam Apostolicam urgente fide credere cogimur et tenere. Nosque hanc firmiter credimus et simpliciter confitemur: extra quam nec salus est, nec remissio peccatorum, Sponso in Canticis proclamante, 'Una est columba mea, perfecta mea: una est matris suae, electa genitrici suae:' [Canticles 6:8] quae unum corpus mysticum repraesentat, cujus caput Christus, Christi vero Deus. [1 Corinthians 11:3] In qua unus Dominus, una fides, unum baptisma. [Ephesians 4:5] Una nempe fuit Diluvii tempore arca Noe, unam Ecclesiam praefigurans, quae in uno cubito consummata, [Genesis 6:16] unum, Noe videlicet, gubernatorem habuit et rectorem, extra quam omnia subsistentia super terram legimus fuisse deleta.

2. Hanc autem veneramur et unicam; dicente Domino in Propheta, 'Erue a framea, Deus, animam meam et de manu canis unicam meam;' [Psalm 21:21] pro anima enim, id est, pro seipso capite simul oravit et corpore: quod corpus unicam scilicet Ecclesiam nominavit, propter sponsi, fidei, sacramentorum, et charitatis Ecclesiae unitatem. Haec est tunica illa Domini inconsutilis, [John 19:23-24] quae scissa non fuit sed sorte provenit.

3. Igitur Ecclesiae unius et unicae unum corpus, unum caput, non duo capita quasi monstrum, Christus videlicet, et Christi vicarius Petrus Petrique successor; dicente Domino ipsi Petro, 'Pasce oves meas,' [John 21:17] 'meas,' inquit, et generaliter non singulariter has vel illas, per quod commisisse sibi intelligitur universas. Sive igitur Graeci, sive alii se dicant Petro ejusque successoribus non esse commissos, fateantur necesse se de ovibus Christi non esse; dicente Domino in Joanne, 'unum ovile et unicum esse pastorem.' [John 10:16]

4. In hac ejusque potestate duos esse gladios, spirituales videlicet et temporales, Evangelicis dictis instruimur. Nam dicentibus Apostolis, 'Ecce gladii duo hic,' in Ecclesia scilicet, cum Apostoli loquerentur, non respondit Dominus nimis esse sed satis. [Luke 22:38] Certe qui in potestate Petri temporalem gladium esse negat, male verbum attendit Domini proferentes, 'Convertite gladium tuum in vaginam.' [Matthew 26:52] Uterque ergo est in potestate Ecclesiae, spiritualis scilicet gladius et materialis. Sed is quidem pro Ecclesia, ille vero ab Ecclesia exercendus. Ille sacerdotis, is manu regum et militum, sed ad nutum et patientiam sacerdotis.

5. Oportet autem gladium esse sub gladio et temporalem auctoritatem spirituali subjici potestati: nam cum dicat Apostolus, 'Non est potestas nisi a Deo, quae autem sunt a Deo ordinatae sunt,' [Romans 13:1] non autem ordinatae essent, nisi gladius esset sub gladio, et tanquam inferior reduceretur per alium in suprema. Nam secundum beatum Dionysium, lex divinitatis est, infima per media in suprema reduci.

6. *Non ergo secundum ordinem universi omnia aequae ac immediate, sed infima per media, et inferiora per superiora ad ordinem reducuntur. Spiritualem autem et dignitate et nobilitate terrenam quamlibet praecellere potestatem, oportet tanto clarius nos fateri quanto spiritualia temporalia antecellunt. Quod etiam ex decimarum datione, et benedictione, et sanctificatione, ex ipsius potestatis acceptione, ex ipsarum rerum gubernatione claris oculis intuemur. Nam veritate testante, spiritualis potestas terrenam potestatem instituere habet et judicare, si bona non fuerit, sic de Ecclesia et ecclesiastica potestate verificatur vaticinium Hieremiae, 'Ecce constitui te hodie super gentes et regna,' [Jeremiah 1:10] et caetera quae sequuntur.*

7. *Ergo si deviat terrena potestas, judicabitur a potestate spirituali, sed si deviat spiritualis minor a suo superiori: si vero suprema, a solo Deo, non ab homine poterit judicari, testante Apostolo, 'Spiritualis homo judicat omnia, ipse autem a nemine judicatur.' [1 Corinthians 2:16]*

8. *Est autem haec auctoritas, etsi data sit homini et exerceatur per hominem, non humana, sed potius divina, [potestas,] ore divino Petro data, sibi et suisque successoribus in ipso [Christo], quem confessus fuit petra firmata, dicente Domino ipsi Petro, 'Quodcumque ligaveris,' [Matthew 16:19] etc. Quicumque igitur huic potestati a Deo sic ordinatae resistit; Dei ordinationi resistit, [Romans 13:2] nisi duo sicut Manichaeus fingat esse principia: quod falsum et haereticum [esse] judicamus: quia testante Moyse, non in principiis, sed in principio coelum Deus creavit et terram. [Genesis 1:1]*

9. *Porro subesse Romano Pontifici omni humanae creaturae declaramus, dicimus, definimus, et pronunciamus omnino esse de necessitate salutis.*

Datum Laterani

xiv kal. Decembris, [18 November]

pontificatus nostri anno octavo.⁹⁹

---

⁹⁹ <http://www.catholicplanet.com/TSM/Unam-Sanctam-Latin.htm>

És a fordítás

Bonifatius, Episcopus, Servus servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam

„Hitünk sürgető szava arra készlet bennünket, hogy az egy, szent, katolikus, egyben apostoli egyházban higgyünk, s e hitet tartsuk is meg; és mi szilárdan hiszünk is benne, s csak ezt valljuk; kívülről nincs üdvösség, nincs bűnbocsánat, éppen úgy, ahogyan a jegyes kiált fel az Énekek énekében: „Egyetlen az én galambom, s ő a legtökéletesebb lény. Egyetlen szülöttje ő édesanyjának, egyetlen választottja az ő szülőjének!” – s ezzel azt az egyetlen misztikus testet jelképezi, melynek feje Krisztus, Krisztusé pedig maga az Isten. Ebben az egyházban egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. A vízözön idején egyetlen bárka volt csak: Noé bárkája, s előképe volt e bárka az egyetlen egyháznak, hiszen egyetlen hajóterének egyetlen kormányosa volt s egyetlen vezérlője: Noé, és – mint olvassuk – minden, e bárkán kívülről lény elpusztult. Egyetlenként tiszteljük ezt az egyházat, aminthogy az Úr is azt mondja a próféta szavával: „Ragadd el a kard elől, Uram, az én lelkemet, a kutya mancsaiból mentsd ki az én egyetlenemet!” – Midőn a lelkéért imádkozott, akkor egész önmagáért mondott imát; egyszerre imádkozott fejéért is, testéért is; s ez az egyetlen test az egyetlen egyházat jelenti, amely egyházban egyetlen a jegyes, egyetlen a hit, a szentségek és egyetlen a szeretet. Ez az egyház az Úrnak ama varratlan köntöse, melyet meg nem szaggattak, hanem sorsvetéssel döntöttek el, kié legyen. Tehát az egy és egyetlen egyháznak egy a teste, egy a feje, nincs két feje, mint valami szörnyszülöttnek. Krisztus ti. ez a fej és Krisztus helytartója: Péter, és Péter apostol utóda; aminthogy az Úr is egyedül Péternek mondta: „Legeltesd juhaimat.” Az „enyémek”-et említette és általánosságban értette, s nem külön-külön egyiket vagy másikat; és úgy kell érteni, hogy valamennyit reá bízta. Ha tehát a görög (keleti) hitűek, avagy mások azt mondják, hogy ők nincsenek sem Péterre, sem az ő utódaira bízva, ezzel szükségképpen azt is megvallják, hogy ők nem tartoznak Krisztus juhai közé, hiszen az Úr azt mondja János evangéliumában, hogy egy az akol és egy a pásztor. De az evangélium szavai tanítják nekünk azt is, hogy ezen az egyházon belül s annak birtokában két kard van: a lelki hatalom és a világi hatalom kardja. Mert amikor az apostolok azt mondják: „Íme, a két kard” – ti. az egyházban –, az apostolok e szavaira az Úr nem azt mondja, hogy sok, hanem azt: elég. Minden bizonnyal az, aki tagadja, hogy Péter hatalmában világi kard is van, rosszul értelmezi az Úr ama szavait: „Tedd vissza hüvelyébe kardodat!” Tehát mindkét kard, a lelki is, az anyagi is az egyház hatalmában van. Ámde az utóbbit az egyházért kell forgatni, az előbbit pedig maga az egyház forgatja; azaz: a lelkit a papok forgatják, az anyagit a királyok s a katonák ugyan, de csak akkor, ha a papok azt helyeslik vagy megengedik. Mert egyik kardnak a másik alatt kell lennie, s a világi hatalmat alá kell rendelni a lelki hatalomnak. Mert midőn az Apostol azt mondja: „Nincs hatalom, csakis az Istentől,

mert minden hatalmat az Isten rendezett el.” Ámde: nem jól lenne elrendezve, ha az egyik kard nem lenne a másik alá rendelve, s az alantabb állót nem a másik emelné fel a magasba. Mert, mint Szent Dénes mondja: az istenség törvénye az, hogy ami legalul van, azt a középen álló útján emeli fel a legmagasabbhoz. A rend tehát nem az, hogy minden egyszerre és közvetlenül rendeződjek el, hanem az, hogy a legalsók a közbülsők útján, illetve az alsóbbak a felsőbbek által rendeződjenek. És annyival világosabban kell azt vallanunk, hogy a lelki hatalom mind méltóságban, mind nemességben minden földi hatalomnál előbb való, amennyivel a lelki dolgok megelőzik az evilágiakat. És ezt világosan és szembeötlően szemlélhetjük a tizedek szolgáltatásának kötelezettségében, az áldásosztásban, a megszentelés gyakorlásában, magának a hatalomnak eredetében is, a lelki ügyek kormányzásában is. Mert az igazság arról tesz tanúbizonyságot, hogy a lelki hatalomnak van joga arra, hogy a földi hatalom rendjét vigyázza, s ha az nem bizonyulnék jónak, ítélkezzék is felette. Így igazolódik az egyházzal s az egyházi hatalomról szóló jeremiási jövendölés: „Íme, én ma a nemzetek és országok fölé helyeztelek téged!” stb. ahogyan következik. Ha tehát a földi hatalom tévútra kerül, ítélkezni a lelki hatalom fog felette; ha az alacsonyabb fokon álló lelki hatalom, akkor saját felettese ítéli majd meg; de ha a legfelső lelki hatalom vétene, felette már csakis az Isten ítélhet, ember ne, mert az Apostol is ilyen bizonytságot tesz. „A lelki ember minden felett ítélkezik, felette azonban senki ne ítélkezzék.” Ez a hatalom ugyanis, bár ember kapta, s ember is gyakorolja, nem emberi, hanem bizonynyal isteni, melyet isteni szózat adott át Péternek, személyesen neki, valamint benne az ő utódainak is, amikor erős kősziklának nevezte őt, illetve, midőn az Úr így szólt magához Péterhez: „Mindaz, amit megkötsz...” stb. – Mindaz tehát, aki az Istentől így rendelt hatalomnak ellenáll, az Isten rendelésének áll ellen, hacsak azt nem képzei – mint Manicheus, hogy kettős princípium van, ezt azonban hamisnak és eretneknek ítéljük, mert Mózes tanúsítja, hogy Isten az eget és a földet nem a kezdetekben, hanem kezdetben teremtette meg.

Végezetül kijelentjük, állítjuk és kihirdetjük: mindenképpen szükséges az üdvözüléshez minden emberi teremtmény számára, hogy alárendeltje legyen a római pápának.”

Vegyük észre, hogy a szövegben hivatkozásként megjelenik a *galamb* mint szimbólum, amit a szerző egy szófordulattal Krisztussal, majd Istennel azonosít:

„... *Egyetlen az én galambom ...*”

„... *az egyetlen misztikus testet jelképezi, melynek feje Krisztus, Krisztusé pedig maga az Isten, ...*”

amivel a tudókban felidézeti *Szemirámisz* emlékét, aki galamb képében emelkedett a mennyekbe, vagy akár leányát juttatja eszükbe, akit az asszír mitológia szerint galambok neveltek. Ez visszatérés a vízözönt közvetlenül követő időkhöz, amikor még az Istenek és az emberek között a kölcsönös függés fennállhatott, és az embereknek Isten adta evilági létük irányelveit. Tovább elemezve a szöveget, a figyelmes olvasó észreveszi, hogy a közlő, forrás megjelölése nélkül hivatkozik valamire, ami az emberiség és a földi környezet teljes pusztulását vizionálja:

„...– *mint olvassuk – minden, e bárkán kívüli lény elpusztult ...*”,

ami erős csúsztatás, pontosabban többszörösen hamis állítás. Tudjuk, hogy a katasztrófa leírása, *Suruppak* városának a vízözön előtti utolsó királyától, *Ziusudra*¹⁰⁰-tól származik, akiben a túlélők megmentőjük hőseit tisztelték. E tény azért szükséges szem előtt tartanunk, mert a „szerző” valótlan tényállítást ad elő, és ez jogi szempontból megtévesztés, amelynek következménye az irat semmisségét vonja maga után. Tovább erősítendő az egyház, pontosabban a pápa primátusát, a szövegben olvashatjuk:

„... *az egyházon belül s annak birtokában két kard van: a lelki hatalom és a világi hatalom kardja ...*”

A két kard elmélete nem állapítja meg az egyházi hatalom felsőbbbségét a világi fölött, miután az elmélet olvasata kettős értelmezésű. Az egyik szerint az Isten mindkét kardot Szent Péternek és általa a pápának adta, aki az egyiket az egyház védelme céljából a császárra bízhatja. A másik értelmezés szerint, csak az egyik kardot kapta Szent Péter és általa a pápa, a másikat Szent János kapta és általa a császár. A két kard tehát koordinált hatalom, amelyben a kölcsönös függést vélhet felfedezni a gondolkodó.

Az egyházi hatalom felsőbbbségének és a világi hatalom alárendeltségének bizonyítására a *Két kulcs* elmélete (*Claves Regni Coelorum*) szolgálhatna, mert Jézus szavai alapján a kulcsokat kizárólag Szent Péter kapta:

„... *És neked (Péternek) adom a mennyek országának kulcsait, és valamit megkötözesz e földön, a mennyekben is kötözve leszen, és valamit megoldasz a földön, a mennyekben is oldozva leszen ...*” (Máté 16:19.) (sic),

---

¹⁰⁰ *Ziusudra Shuruppaka* WB-62 sumér király listán jelenik meg, mint Sumer utolsó királya a nagyárvíz előtt. Lehetett Babilon tizedik pre-diluviális királya; Berosus szerint ő volt az özönvíz legendájának hőse. Lehet *Utnapistim*, vagy akár a babiloni Noé is, bár Noé nem volt király. Akár *El-Khadirral*, *Hasisatrával* és *Ziudsudduval* is helyettesíthető lenne a különböző források leiratai szerint.

és nem található egyetlen dokumentum sem, amelyben Péter Róma püspökére, a későbbi pápára hagyományozta volna azokat.

A „*Claves Regni Caelorum et Portae Inferi*” (Máté 16:19) kifejezés a Latin Vulgate Bibliafordításából származik, ahol magyarul; „... a Mennyek Királyságának és az Alvilág kapuinak kulcsai ...” -ként fordul elő.

De ez sem szerepel Bonifác írásában, így ez az elmélet sem lehet hivatkozási alap a pápa primátusa bizonyítására.

„... *Végezetül kijelentjük, állítjuk és kihirdetjük: mindenképpen szükséges az üdvözüléshez minden emberi teremtmény számára, hogy alárendeltje legyen a római pápának. ...*”

Nos, a VATIKÁN ebben a kijelentésben találta meg Önnön felhatalmazásának mindenek felettségét, ami egyoldalú, kötelezettség-keletkeztető pápai parancs.

Szemben a kölcsönös függést meghatározó igazsággal, az ISTENI JOG-gal, amely a Teremtőtől jön:

A teremtett világ minden létezője az Ősforrással egységben létezik. Benne minden ember egyéni létező, és a tőle elvonhatatlan döntési szabadsága addig terjed, ameddig más létező szabadsága tart. Minden döntés végrehajtható, de a végrehajtás következménye a végrehajtót terheli. Ennek okán: az élő egy-én, a létező döntési szabadsága és javai felett csakis és kizárólag önmaga rendelkezhet viseli tetteinek következményét, terhét vagy áldását. Az egy-éntől a végrehajtás megvalósítását a Teremtőn kívül létező el nem vonhatja, és el nem rendelheti.

Az önrendelkezés a kölcsönös függés okán kizárólag a függés keletkeztetésével, a függetlenség pedig a kölcsönösség felbontásával teremthető meg. Ilyet pedig csak a teremtő tudattal rendelkező létezők képesek megtenni, következésképpen a fenti megállapítás csak az emberi fajra érvényesíthető. Ezzel VIII. Bonifác is tisztában volt, ezért bullájában a Föld javaira is kiterjesztette akaratát. Nimródnek és/vagy Szemiramisznak „könnyű” dolga volt, mert a vízözön utáni környezet állapota lehetőséget nyújtott a túlélők és utódaik számára a biztonságérzetet felkínálva önkéntes kölcsönös függést kötni. A felszaporodott populáció egy-éenkénti függőségét azonban már csak hivatkozásokkal, hiteles forrásból eredő általános érvényű megállapodással lehet kötni, ami az élhető területek belakottsága miatt egyre keményebb parancsuralmi rendszerek kiépítésével oldottak meg. A pápák a hiteles forrást isteni kinyilatkoztatásnak nevezték el, amelyeket eleinte próféták szájába adtak, majd Jézusra és Péterre hivatkozva önmagukra vonatkoztattak.

7.1 A bizalmi vagyonkezelés (*Trust*)

Léteznek és a mai napig hatályos kánonok, amelyek VIII. Bonifác pápa regnálása alatt írtak, és amelyek kétséget kizáró módon támasztják alá a pápa hitbéli és világi parancsainak köteles hatályát. Bonifác arra hivatkozik, hogy a vízözön idején csak Noé bárkájának utasai maradtak élő létezőként a Földön. Isten – fia Jézus – kinek tanítványa Péter vonalon vezeteti, hogy az Úr a Föld összes tulajdonát és jogcímét a római egyház vezetőjére, a pápára és utódaira bízta azzal, hogy „... a Mennyek Királyságának és az Alvilág kapuinak kulcsai -t...” Kéfas kezére adta.

Tudjuk, hogy a kulcsok holléte a rejtélyek birodalmában keresendő, a hit erejét kellett mindenki számára világossá tenni Erre felülírhatatlan kánonok nyújtanak támogatást¹⁰¹:

1450. kánon

A hit az egyénre és a hitére alapozott forma bizonyos minőségének vagy tulajdonságának érvényességébe vetett bizalom, illetve annak igazolása nélkül való támaszkodás. A hit tehát egyenértékű a magasabb istenség hitén alapuló bizalom fogalmával.

1451. kánon

A hit nem ugyanaz, mint a hiedelem, sem a bizalom. A hit egy kitalált kifejezés, amely eredetileg egyenértékű az „Istenbe vetett bizalom” jelentéssel, míg az eredeti kitalált értelemben vett hit azt jelenti, hogy „az ember kötelessége Istenbe vetett bizalmának teljesítése”. A hit tehát az "isteni" - be vetett bizalom, hogy valami igaz, míg a hit kötelessége hinni valaminek, ami igaz.

...

1453. kánon

Mivel az isteni törvénynek, a természeti törvénynek és a pozitív törvénynek ezek a kánonjai magukban foglalják az isteni Teremtő bizonyítékát és létezését mind a tökéletes Knózisban, helyesen megállapítható, hogy ezek a kánonok „tökéletes hitet” képviselnek.

Fenti kánonokban bevezetésre került egy új kifejezés a „bizalom”. Definíció szerint a bizalom:

1456. kánon

A bizalom egy kitalált kifejezés, amely nem igényli a bizonyítás szükségességét, sem a hitet a bizalom iránt, hogy valami igaz legyen, bár a hit az eredetiben azt jelenti, hogy „kötelességünk teljesíteni az ember Istenbe vetett bizalmát”.

A meghatározás szerint a „bizalom” a függőségi kapcsolat szinonimájaként egy kitalált forma, annyival bővítve, hogy megállapodásként kezelendő, ahogyan az ókor hajnalán

---

¹⁰¹ Az itt leírt kánonok a *Canonum de Ius Positivum* kánon-gyűjteményből való

az extraterrestriális létezők („Istenek”) és az emberek földi létük biztosítására egymással kötöttek. Eredetileg a kölcsönös függés is megállapodás volt, amennyiben a függés keletkeztetése kétoldalú kötelem, és ha az egyik fél nem tartotta a rá szabott vállalást, úgy a kölcsönösség megszűntével a függőség helyreállíthatatlanul felbomlott.

A bizalom az 1456. kánon szerint egyoldalú kötelemléteztető megállapodás képében bizonyos formákat, jogokat és kötelemeket jogszerűen átadhatnak egy vagy több személynek, egy vagy több más személy javára tevékenykedő adminisztrátornak. A fő adminisztrátor VIII. Bonifác, illetve a mindenkori pápa. Ez a kánon a *TRUST*¹⁰², a bizalmi vagyonkezelés „alapító okirata”, ami annyit jelent, hogy a mindenkori pápa a Föld javait, és az emberek lelkét bizalmi vagyonkezelőként saját fennhatósága alá rendelte. A „kinyilatkoztatott” vallás pedig nyilvánvaló elfordulás a természethittől. A „fétis” imádása, amit a keresztény papok ma is oly’ nagy előszeretettel alkalmaznak, arra alapoz, hogy az emberek egy kultikus tárgynak isteni erőt tulajdonítva az élettelen anyagot istenként imádják.

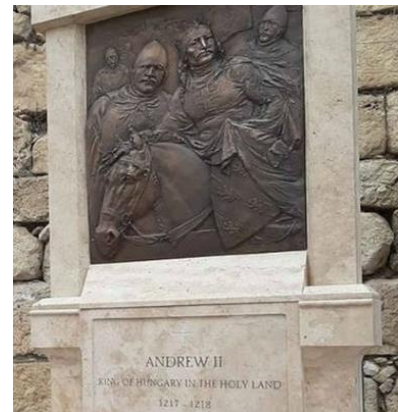
---

¹⁰² A „trust” kifejezésnek 134 értelmezése lehetséges. Ezekből a leg lényegesebbek: bizalom, remény, reménység, hitel, letét, őrizet, megőrzés, megőrzésre bízott tárgy, vagyonmegőrzés, bizalmi tulajdonátruházás, bizalmi vagyonkezelői alapítvány, ... [kartell, tröszt]

7.2 A templomosok szerepe

A templomos lovagrend (*Fratres Militiae Templi*) 1118-ban, 7 keresztény lovag (más források szerint 8 vagy 9) összefogásával indult, akik a Szentföld zárandoka inak védelmére esküdtek fel. Első vezetőjük *Hugues de Payns* volt. A Magyar Királyságban a XII. század második felében jelentek meg. A rendtartomány első említése az 1156 és 1169 közötti időkből származó *Statuts Hiérarchiques*-ben olvasható, amely felsorolja az akkor létező európai provinciákat, köztük a magyart is. Az első, magyar források által is igazolható templomos rendház a Vrána-i volt.

II. András 1217-ben templomos lovagjaival vett részt az ötödik keresztes hadjáratban, amely alatt 4 várat foglaltak el, sőt a Jeruzsálemi pátriárka, ellentétben a nyugati állításokkal szemben, nem kiátkozással fenyegette meg, hanem Jeruzsálem királyává kente fel. Erre bizonyság az a dombormű, amely Mi'ilya erődjének (*Castrum Regis*) falán látható. A rend ellen indított koholt vádak alapján indított per a honi tartomány sorsát is megpecsételte, ám egyedül a Magyar Királyságban a rend feloszlatása több forrás szerint is békésen zajlott. A megmenekült lovagok a pálosok közé álltak vagy rivális lovagrendek tagjai lettek.

18. kép II. András király domborműve Mi'ilya erődjének falán

A Templomos lovagok történetét nem csak a magyar kapcsolatok miatt hoztam fel, tekintve, hogy *(szép) Fülöp* és *VIII. Bonifác* konfliktusa nem az egyházi jövedelmek megcsapolása miatt indult, hanem Fülöp féktelen pénz- és hataloméhsége motivált. Bonifác néhány éves „meghunyászkodást” követően kiátkozással válaszolt, mire Fülöp haddal vonult a pápa ellen, és Anagni városában 1303-ban lefógták, majd megfősztották minden hatalmától. VIII. Bonifác halála után, Fülöp kegyeltje, XI. Benedek (*Niccolò Boccasini*) foglalta el a pápai trónt. Fülöp, a francia domonkos rendi szerzetes segítségével vád alá akarta helyezni Bonifácot és semmissé nyilvánítani minden egyházfői határozatát, amivel kapu nyílt volna titkos óhaja, a pápai tiara megszerzésére. Terve azonban nem valósult meg maradéktalanul. Benedek, Fülöp óhajára visszavette Franciaországot és annak uralkodóját a katolikus egyház kötelékeibe, feloldotta az országra kirótt interdiktumot és a Fülöpre kimondott egyházi átkot, egyben hivatalosan is visszaállította a Bonifác által elvitatott uralkodói jogokat. Azonban, Benedek alig 8 hónapos pontifikátusa alatt nem érthette el Fülöp titkos célját, hogy olyan változásokat eszközöljön, amely lehetővé teszi a francia király pápává választását, mert a „rossz nyelvek” szerint XI. Benedeket megmérgezték. Ezután a konklávé *Raymond Bertrand de Goth*-t, *V. Clemens* (V. Kelemen) néven, Fülöp egy ifjúkori barátját választotta pápává. Kelemen *Avignont* választotta székhelyéül, mert a város akkoriban gyakorlatilag nem állt a francia király uralma alatt. A választás azért is szerencsés volt,

mert 1288-ban Avignon és közvetlen környéke lakói a pápát ismerték el hűbéruruknak. Kelemen élve a látszólagos függetlenségével megerősítette Benedek rendelkezéseit, és a jó viszony fenntartása érdekében visszavonta a *Clericis laicos* és az *Unam Sanctam* kezdetű bullákat is.

A hatalmát mindig féltékenyen őrző IV. Fülöp útjában már csak a templomosok álltak. Miután a királynak semmiféle hatalma nem volt a rend felett, úgy döntött, hogy felszámolja a lovagrendet. Az örökös pénzzavarral küszködő Fülöp hatalmas összegekkel tartozott a Templomos Rendnek, de fizetni nem állt szándékában. Miután a rend elsősorban a pápa hatáskörébe tartozott, Fülöp Kelemenen keresztül akarta érvényesíteni akaratát. Fülöp állítólag megállapodott Kelemennel, hogy amennyiben a pápa vizsgálatot indít a templomosok ellen, ő eláll Bonifác perétől. Az egyezés akár igaz akár nem, 1307. október 13-án, jól előkészített akció során eretnokség vádjával csaknem 15 ezer lovagot fogatott el és vettetett börtönbe vagy égettetett meg. 1311. október 16-án Kelemen zsinatot hirdetett Viennébe, ahol a klerikus nagyrészt elvetette a templomosok ellen felhozott vádakat. Fülöp azonban nem egyezkedett, és hadi erejével bírta rá az összegyűlt főpapokat akarata beteljesítésére. 1312. március 22-én, más források szerint 1312. május 6-án, a zsinat második ülésén Kelemen kihirdette a *Vox in excelsis* kezdetű bulláját, amelyben leírja, hogy noha a pápai udvar és a zsinat nem talált elítélendőt a templomosok korábbi és jelen működésében, Fülöp világi bíróságainak döntését elismerik, és ezért a rendet feloszlatják. Ez lehetett a klérusnak megkönnyebbülés, ha tudomásuk volt a templomosok szíriuszi kapcsolatáról. (lásd 1. ábra)

Fricska Fülöp orrára, hogy Kelemen a rend birtokait a Jeruzsálemi Szent János Lovagrendnek rendelte. A francia uralkodónak meg kellett elégednie a rajtaütéseken szerzett kincsekkel, és azzal, hogy megszabadult egy nagyon terhes tartozás visszafizetésétől. Pedig a királyi akarat Jézus szavaira „hajaz”: „*Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené*” (Máté 22:21), azaz, ha a pápa *Vicar Of Christ*, maga a király a pápa felette áll, mert ő *Saecularis custos Dei* Isten világi helytartója!

Tovább gondolva, ez a dogmává kövült szolás, a világunkat vezérlő *Ius Divinum* dogmaival össze-egyeztethetetlen. Ugyanis, ha a dogma isteni kinyilatkoztatás, tehát *isteni kód*, annak tartalma másíthatatlan, akkor Jézus szavai nem egylényegűek az isteni kinyilatkoztatásokkal, mert Őt csak a 325 júniusában kihirdetett niceai zsinaton emelték az isteni főséggel egylényegűvé. És miután Péter még Jézus életében vette át a kulcsokat, amelyek Istenhez vezető kapukat nyitják, a világi uralkodót megilleti a világi és a klerikális uralom kettőssége. E kettőség megszerzése azonban sem VIII. Bonifác pápának és IV. Fülöp francia királynak egyelőre nem sikerült.

7.3 "...Hogy tanúskodjak az igazságról."- János 18:37

Olybá tűnhet, hogy a túlon is túlról kezdem a mondandóm lényegnek kibontását, mégis úgy vélem, hogy a teljes megértéshez minden apró részlet szükséges. Mert helyes döntés csak akkor születet, ha a témával kapcsolatos minden információ a rendelkezésre áll. Ha netán mégis maradna hiányérzet, nos, akkor az aktuális megmondóra figyelve talán tisztább kép alakul ki.

Egy szállóige szerint két fél kapcsolatában az egyik mindig domináns. Következmény: Az egyik fél érvrendszere vagy fizikai ereje uralja a másik akaratát. A gond az, hogy az *uralom* olvasatából többnyire hiányzik az *uralt* óhaja. Vajh' a dominancia mennyire illeszthető napjaink harsányan hangoztatott demokráciájába?

A történészek, kultúra-antropológusok, régészek és a néprajzosok szerint, az emberiség hajnalán – már ha volt egyáltalán ilyen hajnal – valószínűleg anyajogú közösségek alakultak ki. Hogy mi volt az oka a nőuralomi irányítási rendszer felbomlásának, és a gonoszág „*női eredetének*” sulykolása, erre nézve kevés Ádám Kadmon¹⁰³ első feleségének „*démonszülővé*” süllyesztése, vagy a második feleség *almás trükkjének* kiagyalása, de Pandóra szelencéjének meséje sem igazolja a női minőség agyagba döngölését, a férfijogú társadalmi rendszerek megkérdőjelezhetetlen uralmának virágba szökkenését.

Egyszerűbben fogalmazva; a matriarchális közösségekben az erő és a szellem vezérlő elve jól megfér egymás mellett, kiegészítve a másik hatékonyságát. Időnként az is előfordult, hogy a két hatáscentrumot egyetlen személy egyesíthette önmagában, ha a jeles egy-én képességeit a közösség elismerte. A szellemi vezető tudta a csillagok járását, jövődőt mondott és gyógyítóként tevékenykedett a csoport életében. Brit kutatók szerint a nagyállat tenyésztés is okozhatta a nők háttérbe szorulását¹⁰⁴, tekintve az elvégzendő munkaerő és energiaigényét, amivel a 'fi sokkal inkább vezető szerephez juthatott. Ez lassan odáig vezetett, hogy a férfi fokozatosan magához vonta a vezetői posztot. Előbb csak meghatározta a közösség munkamegosztását a hatékonyság hangsúlyozásával, majd a szellemi fölényt különféle vallásos hiedelmek, legendák kiszélesítésével, és a kitalációk megfelelő felhasználásával formálta az egész közösség valóságáról kialakult képét. Saját érdekei mentén magyarázta, mi miért történik, és jó vagy rossz szándékú manipulációk segítségével elérte azt, hogy az alárendeltek kivétel nélkül az ő célkitűzéseit vigyék véghez. Trükkjei eszenciáját utódainak, mikor pedig egyre nőtt a közösség lélekszáma, akkor egy szűkebb, a vérségi rokonságába tartozó csoportosulásnak adta tovább, és feledjük az ókor Istenkirályainak közösség-szervező és létfenntartó tetteit leíró töredék-émlékeket. Most ugorjunk egy kicsinyé...

---

¹⁰³ Az okkult irodalomban Adam Kadmon, 7 hím nemű létezőből álló csoport megnevezése ...

¹⁰⁴ Megállapításukkal nem bevallottan de nyilvánvalóan a keleti lovasnemzetekre tolvá a patriarchális uralom kiindulási helyét.

Elgondolkodtató, hogy miért adnak ki az embereknek születési anyakönyvi kivonatot? Mert miért lenne bárkinek is szüksége ilyen dokumentumra? Bárkinek a megjelenése nem elég bizonyíték arra, hogy ő valamikor, valahol valóban megszületett? A születési anyakönyvi kivonatok kiállításának valódi oka szemnyitogató hatással van arra, hogy milyen mértékben korlátos a döntési jog.

19. kép Az elsőnek mondott tengerészeti törvény, az Oleron-tekercs egy lapja.

Annak érdekében, hogy megértsük, mi az igazi célja egy születési anyakönyvi kivonat kötelező kiállításának tényleges oka, muszáj beszélni egy kicsit a tengerészeti törvényről (Meritime Admiralty Law) akkor is, ha ez egy értelem nélküli kitérőnek tűnik. A jelenlegi tengerjog számos eleme az ókori Földközi-tenger felfedezésének és kereskedelmének legkorábbi napjaira vezethető vissza. A legrégebbi ismert tengeri törvényeket itt hozták létre i.e. 900 és 300 között. Ahogy a kereskedelem és az utazás bővült, egyre sürgetőbbé vált a tengeri tevékenységet szabályozó törvények megalkotására, beleértve a tengeri utakat használó kereskedőkere és utasokra is vonatkoztak. Az *Oleron-tekercs* a legrégebbi és legismertebb írott tengeri törvény, amely a középkori hajózást. A *Rôles d'Oleron* volt az első

elismerten általános tengeri törvény, amelyet Franciaországban írtak a tizenharmadik század elején. Többen úgy vélik, a Poitiers-házból származó viharos életű *Aquitániai Eleanor* állította össze cca 1160-ban, aki a II. kereszties hadjárat idején ismerkedett meg a Közel-Keleten honos tengerészeti szabályokkal. Eleanor pontosította azokat, majd bevezette mind Aquitániában, mind Angliában.

Tegyünk egy kis kitérőt a magyar jog területére, és vegyük észre a furmányt, a hatalom uralóinak trükkhalmazából, amellyel az embereket szó szerint megtévesztik:

A 2010. évi I. törvény az anyakönyvi eljárásról 4.§ (5) „... anyakönyvi szerv végzi az anyakönyvezést ...”; 61.§ (1). szerint 2017. január 1-től Magyarországon minden születés bejelentés köteles;

61.§ (3). „... Az intézetben történt születést az intézet vezetője;

61.§ (4) „... Az intézeten kívüli születést a szülő ...”; vagy „... az intézeten kívüli szülésről szóló kormányrendeletben meghatározott felelős személy jelenti be. ...”

Az indok ugyanebből a törvényből:

„ ... Az Országgyűlés annak érdekében, hogy

- az anyakönyvi eljárásban érvényre juttassa a szolgáltató közigazgatás követelményét,

- az anyakönyvi rendszer hagyományainak és a modern közigazgatás vívmányainak összehangolásával biztosítsa az állami alapnyilvántartás hatékony és korszerű működését, továbbá

- megteremtse az elektronikus anyakönyvet, ...”

Most eltekintek attól, hogy leírtak kellemetlen kétértelműséggel állnak össze, mert – nincs megjelölve a „szolgáltató” kiléte, avagy a közigazgatási szolgáltatásról volna szó ... És akkor jöjjön a tengerészeti törvény kifejtése:

A Maritime Admiralty Law (a továbbiakban MAL) egy nemzetközi *magánjogi testület törvénye*, amely a tengereken és az óceánokon, röviden a hajózható vizeken, hajókat üzemeltető magánjogi szervezetek közötti viszonyokat szabályozza. Amikor egy hajón szállított erőforrást a hajóról egy ország területére raknak, azt olyan tanúsítvánnyal látják el, amely az adott termék előállítás dátumát és helyét is jelzi a származási ország megjelölése alatt. Amikor egy hajó kiköt, a szállítóeszközt a kikötő dokkjához rögzítik, és a kapitány köteles átadni a rakományjegyzéket a kikötői hatóságoknak. Így a MAL gyakorlatilag banki és kereskedelmi ügyletekkel foglalkozik. A Barron's – Banki fogalmak és kifejezések szótára szerint, az átadott rakományjegyzék (mint tanúsítvány), tulajdonosi követelést létrehozó (kötelelem keletkeztető) papírnak tekintendő. Ez eddig rendben is lenne. Azonban;

A MAL törvényét minden létezőre kiterjesztették (lásd az UCC kódexét – *Uniform Commercial Code*) ugyanis egy személy, aki az anyja *vizéből* (testéből) született, (*tengerészeti*) *terméknek tekinthető*. Ez az oka annak, hogy amikor egy gyermek élve megszületik, keletkeztetni kell a születési anyakönyvi kivonatot, ami tehát nem más,

mint egy kötvény a UCC banki rendszerben. A születési anyakönyvi kivonat nem bizonyíték arra, hogy valóban megszületett egy ember; jogi értelmezésben csupán egy darab kötvény. Ezzel minden állampolgárt, szülessen bárhol, a születési anyakönyvi bizonyítvánnyal a kiállító államhoz kötik, és *biztosíték, hogy a kormány által felvett minden hitelt a nyilvántartott egy-én munka-erejét használva visszafizeti a nemzetközi bankároknak*.

Szigorúan tekintve, a születési anyakönyvi kivonatok szó szerint *raktári nyugták*. Az Admirális törvényére hivatkozva az UCC ezzel átírja a „személy” szó jelentését egy természetes élő emberről egy vállalatra – gondoljunk a jogi személy Magyarországon is használatos kifejezésre. Az angol nyelvtan használatára vonatkozó általános szabály szerint a személynevek nagybetűvel kezdődnek, a név többi részét pedig kisebb betűkkel kell írni. Ezzel a kitételrel eredetileg azt kívánták hangsúlyozni, hogy minden létező közül az ember, Isten által létrehozott lény, nem pedig két szülő kölcsönös megegyezése alapján létrejött kapcsolat *következménye*. Vannak azonban olyan létezők, amelyeket az ember hoz létre, például a vállalatok. A vállalatokat „*jogi személyeknek*” nevezik, és azokat papíron, a kormány szabályozásával hozzák létre. Annak érdekében, hogy

különbséget tegyünk az Isten által teremtett és a kormány által létrehozott személyek között, a kormány által alapított személyek neve csupa nagybetűvel írandó. Ez a gyakorlat tudatja másokkal, hogy ez egy fiktív vagy virtuális (magyarul látszólagos, a valóságban meg nem jelenő) létező.

Tekintsünk még egy kicsit mélyebbre:

A születési anyakönyvi kivonaton szereplő nagybetűk gyakorlatilag egy olyan kötvény azonosítói, amelyek egymásra hivatkozva definiálják önmagukat. Milyen érdekes, hogy a modern rabszolgaság módszerei a mindennapos szavakban rejtőznek. Elemezzük ezeket a szavakat és kezdjük ezt a *fiat valuta* a háttérben lapuló valódi jelentéstartalmával. Rendeleti pénzként is nevezik, ami arra utal, hogy a pénz értékét az állam rendelkezésben írja elő. Az összes hagyományos pénz tehát *fiat* pénz. Az elemzést kezdjük onnan, amikor a kormányok államkötvényeket bocsátanak ki.

Itt van az első szó, amit értelmezzünk: a „Bond”. Magyar megfelelője: „kötvény”. Szófejtő értelmezése: a „kötmény” főnévből szándékosan torzított alak, amelynek jelentése: „... maga a tartalom, veleje azon szerződésnek, melyet két vagy több alkuvó fél egymással, s egymás között megállapítanak vagy állapítottak ...”

(Czuczor-Fogarasi, *A magyar nyelv szótára*)

Ha a szó gyökösszetétel, akkor: „köt” → átvitt értelemben szerződést, barátságot, frigyot, szövetséget, békét kötni, más szavakkal: viszonyos ígéretes és fogadások mellett, feltételek alatt alapítani valamit. „~vény” → az állati test fonnyadó, száradó, sínylődő állapotát fejezi ki. A két gyök együttes jelentése értelmezhető úgy, mint sínylődő állapotot előidéző terhelés, a rabság rövidített jelölője. Manapság a kincstári kötvények alapvetően adóslevelek. És ez az adóslevél maga az államadósság, amiért ajövő nemzedékei munkájukkal és bármilyen jövedelmük megadóztatásával fizetnek. Biztosan megfigyelték már, de ha nem, még látható, hogy az állami intézmények minden hivatalos iratán szereplő nevünk csupa nagybetűkkel írottak. Ez a gyakorlat tudatja másokkal, hogy az adott dokumentum egy fiktív entitás kötménye. Az egyházi jog szerint a nők képtelenek kötelező érvényű megállapodásokat/szerződéseket kötni, férjüknek vagy apjuknak jelen kell lennie a megállapodások megkötésekor, különben a szerződés érvénytelen. A legtöbb esetben mindkét fél jelen van a „*tengeri termék*” születése vagy megnyilvánulása során. Hacsak a férfi képviselő előzetes írásbeli hozzájárulása és jóváhagyása nem létezik, az anya, aki még csak nem is álmodna arról, hogy újszülöttjét „*átadja*” a kormánynak, ezt tudatlanul teszi, az aláírt szerződés nyilvánosságra nem hozott feltételei szerint, lásd a születési anyakönyvi kivonat iránti kérelem benyújtását.

Születésünkkor a kormány céggént regisztrál minden állampolgárt. Amint azt a Black's Law Dictionary (*Featuring Black's Law Dictionary Free Online Legal Dictionary 2nd Ed.*) kifejti: a teljes nagybetűkkel írt név azt jelenti, hogy a név hordozójának jogi státusa csökkentett vagy teljesen elvesztett. Ne feledjük a korábbi kötelmet: „... egy hajó

kapitánya, ami a kikötői dokkhoz van kötve, köteles tanúsítványt adni a kikötői hatóságoknak...”.

A névben használt nagybetűk értelmezése: ha nagybetűket használnak egy névben, ez mindig egy jogi személyre/fikcióra, társaságra vagy vállalatra vonatkozik, nincs kivétel.

És, hogy a kormány miért kötelezi a természetes személyt jogi ügyeiben képviselő alkalmazására (ügyvédre)? Mert *a jogi doktrínában a személy nem ember lény, hanem egy fiktív létező, és a jogokat és kötelességeket neki tulajdonítják, nem az embernek!* és a Földön minden ember elpusztult a vízözönben...

És ami ezt törvényesíti:

Cestui Que (Vie) Trust (bizalmi vagyonkezelés), más néven „*Fide Commissary Trust*” vagy „*Foreign Situs trust*”, egy kitalált fogalom, melynek eredeti célja és funkciója az volt, hogy egy létező javára ideiglenes birtokjogot keletkeztessen, mert valamilyen esemény, helyzet vagy állapot az eredeti tulajdonost megakadályozta abban, hogy az élő, illetékes vagy illetékesek a hatóság előtt jelen legyenek. Ehhez hozzátartozik, hogy egy birtok hagyományosan elfogadott „élettartama” hetven (70) év, tehát egy ideiglenes hagyatéki megbízás hetven évig lehet érvényes, és a terminus lejártá után a vagyon ideiglenes bizalmi vagyonkezelő tulajdonába megy át. Ez alól az egyetlen kivétel, ha az eredeti tulajdonos a hatóság előtt életében megjelenik. Ez 1540 óta legális folyamat, amit a *Canonum de Ius Positivum* 100. cikke rögzít. *Cestui Que Vie* törvény modern formájában 1666-ban lépett életbe Nagy-Britanniában (18 & 19 Car 2 c.11 – "CQV törvény"), II Károly uralkodása alatt. A törvényt a szükségszerűség diktálta, a nagy londoni pestis (1665) és a tüzvész (1666) után ugyanis az elhalt, eltűnt emberek tulajdona vagy vagyona körül kialakult zűrzavar tisztázása érdekében. Addig volt érvényben, amíg az UCC legutóbbi határozatai megváltoztatták a jogi helyzetet, és visszaállították azt a cáfolhatatlan tényt, hogy senki sem birtokolhatja az egy-én saját magát vagy saját testét. Ésszerű döntés volt az „*Admiralitäts Lost beyond the seas – the law of the sea*” eljárását kiterjeszteni a szárazföldi esetekre is azzal, hogy 7 esztendeig minden eltűnt vagy annak mondott ember jogosult arra, hogy a fennálló vagyoni- és ingatlan tulajdonjogát visszakövetelje.

1591 óta létezik egy harmadik *Cestui Que Vie Estates*-sorozat, amely a „lélek” és az egyházi jogok tulajdonát érinti, amelyek az Egyesült Államokba vándoroltak adminisztrációra, többek között:

- i. 1661-ben az 1661-62.
- ii. 1871-ben a Columbia körzetről szóló 1871. évi törvény; és
- iii. 1941-ben a kölesönbérleti törvény 1941.

1931-ben a Római kultusz, más néven a Vatikán létrehozta a Nemzetközi fizetések Bankját (*Bank for International Settlements*) a társult magán központi bankok állítólagos tulajdonának ellenőrzésére szerte a világon. A legtöbb ország szándékos

csődje után magán központi bankokat telepítettek adminisztrátorként, és 1933-tól bevezették a globális Cestui Que Vie/Foreign Situs Trust rendszert.

A törvény mögötti doktrína: A jogátruházás azt jelenti, hogy az egyik hitelezőt helyettesíti egy másikkal (például egy biztosítótársaság bepereli azt a személyt, aki balesetet okozott a biztosítottnak). Ebben az értelemben a CQV-törvény jogi fikcióval helyettesítheti a természetes személyt, hogy megőrizze a bizalmon alapuló szerzett jogait, amíg a természetes személy végül megtalálja a módját, hogy visszaszerezze jogait (és esetleg kártérítést követelhet az érintett felektől).

Bár CQV gyökerei az ősi római jogra „hajaz”, az 1666 törvény egy doktrinális modellje a 12. századi pápai „jogkövetelés” modelljének (a Vatikánban még hatályban), aminek a lényege, hogy minden áru, vagyon, föld és *ember* Isten tulajdona. Végül is, ez a törvény az, amiért mindig megjelenítendő képviselőt jogi ügyekben, ugyanis egy halott embert egy élőnek kell képviselnie!

A törvényalkotás során csak azt követelik meg, hogy a törvényi hierarchia ne sérüljön, és ne legyen a törvényben belső antinómia. A legnagyobb baj az, hogy egy törvény megtévesztő megfogalmazása megnehezíti az igazság érvényesülését, mert a bíróságon a törvény mindig a bíró értelmezésében nyilvánul meg. Ez az értelmezés bármilyen irányban ingadozhat, létrehozva egy olyan szabályt, amely szándékosan vagy akaratlanul elfogult. És, bár a példa az angolszász jogértelmezés területéről származik, például „Magyarország Alaptörvénye” című szabálygyűjteményben tömegével jelenik meg az antinómia. Arról most nem szólnunk, hogy a keletkeztetése és hatályba helyezése is jogsértések sorozatával társult, mert erről számtalan tanulmány készült már, ezek felsorolása meghaladja a terjedelmi korlátot.

Az analógia a CQV törvényből ered, mert a születési anyakönyvi kivonat funkciója abból a tényből vezethető le, hogy az UCC törvények értelmében egy ember, vagy inkább az egy-én munkaképessége (azaz a munka-ereje) egy olyan erőforrás létéről, amelyet a kormány a nemzetközi bankároknak fizetendő adósság biztosítására használ fel. És ez honnan a bánatból csöppent ide?

Az állam (egy kormány, a korona) nem bejegyzett jogalany. A mai napig zajló jogvita, hogy Magyarország, mint állam, lehet-e jogalany, ezt kellően bizonyítja. Ennek magyarázata országonként változik, mégis a nemzetközi bíróságokon minden állam perelhető, de csakis az adott képviselő dönti el, hogy mit és hogyan vállal fel – amely kényszerítést vagy végrehajt, vagy nem.

Magyarország Alaptörvénye ilyen CQV-törvény, és felhatalmazza az államot, hogy valamilyen esemény vagy helyzet okán letétbe helyezze a joghatása alatt álló egyéneket (és az egyének minden jószágát, tulajdonát) amivel az állam lett a vagyonkezelő, aki/ami a nép minden jogát és tulajdonát bitorolja (nem betűtévesztés!), amíg az élő személy

vissza nem tér, hogy visszaszerezze azokat. Amikor ez megtörténik, az az élő személy kártérítést igényelhet.

Az egyetlen kiút ebből a rabszolgatartó törvényesség látszatból; hogy a halottá nyilvánított létező kiemeli magát és a Kozmikus Rend törvényei értelmében önmagát nevezi ki végrehajtónak, és egyéni felelőssége tudatában fellépve követeli a kormány kezelésében tartott számlája teljes tartalmát, és majd érvényteleníti magát az alaptörvényt és az összes azokra hivatkozó törvényt, rendelkezést, végzetményt, amely őt rabszolga sorban tartotta.

Menekvés lehet még a 2055. *Kánon*: bár a magánbankok titkos vagyonezelései közvetlenül nem hozzáférhetők, mégis bizonyos, hogy cikkejei jogi feltételezésekre épülnek, beleértve a név, a test, a csecsemők, férfiak és nők elméjét valamint a lelkük tulajdonjogát. Minden egyes férfi és nő abszolút joga, hogy szemrehányást tegyen és elutasítson olyan hamis vélelmeket, mint például azt, hogy az *Egy Mennnyország* bármelyik tagja birtokosa lehet bárki más lelkének, testének, tulajdonának. Hova tovább:

2057. Kánon: A Cestui Que (Vie) Trust azonnali feloldását megtagadó adminisztrátor vagy végrehajtó a jogállásukat és kompetenciájukat megállapító személy esetében csalásban és a vagyonezelői feladataik azonnali eltávolítását és büntetését igénylő alapvető megsértésében bűnös.

Ha eddig nem tisztázódott, hogy miként került ebbe a helyzetbe a magyar kormány, akkor gondoljuk végig.

Szóval, amikor regisztráltunk egy születést, a kormány saját regiszterébe egy termelő vállalatot ír be azáltal, hogy a megszületett egy-én nevet csupa nagybetűvel jegyzik. És miért tette ilyet a kormány? Nos, ez a történet visszanyúlik a CQV törvény korára, mégpedig úgy, hogy a Nagy-Britanniából az amerikai földrészre emigrált emberek magukba vették, majd elővették azt, amikor alkalom kínálkozott arra. 1933. március 9-én az Egyesült Államok kormánya fizetéseképtelenné vált. Ekkor az akkori kormány hitelért folyamodott egy magánkezelésben lévő, a *kormánytól független* bankhoz, mégpedig ahhoz, amelyiket Federal Reserve néven jegyezték. Mivel a kormánynak nem volt garanciája a kölcsönök visszafizetésére, de ahhoz, hogy újra befektethessen, és gazdaságélénkítő programokat finanszírozzon, a joghatása alá tartozó polgárait kínálta fel biztosítékként, a CQV törvények minden vonzatával.

Jöhet az ellenérv: „*Ilyet a magyar családbarát gondoskodó kormány nem tehet!*”

A Kárpát-medencében Magyarország néven működő enkláve kormánya, *Hungary* megnevezéssel, 0000889414¹⁰⁵ lajstrommal az UCC nyilvántartásában és joghatása

---

¹⁰⁵ https://www.sec.gov/cgi-bin/browse-edgar?action=getcompany&CIK=0000889414&type=&dateb=2021-02-01&owner=exclude&count=100&search_text=

alatt, úgy szerepel mint vállalat. A nagy összegű kölcsön visszafizetésének biztosítékául pedig a születések jegyzését az UCC szabályai szerint tartja nyilván, azaz Magyarország mindene az EGY MENYORSZÁG SZÖVETSÉGÉNEK tulajdonában van. És ahogyan a mesében, itt is előkerül az abszolút érv: „*Aki nem hiszi, Járjon utána!*”

Az összefüggések ellenállhatatlanul arra a következtetésre juttatnak, hogy a rabszolgaság messze nem szűnt meg, sőt, még mindig nagyon is része az életünknek. A munkát többnyire rabszolgaságnak tekintjük, és ha azt is tudjuk, hogy a kormány által felvett kölcsönök biztosítékeként dolgozunk, akkor nem sok kétség merül fel a jelenlegi törvényalkotók célját illetően.

És mielőtt beugrana „az UCC az ellenség” képe, az UCC égisze alatt 2012-ben megjelent egy *Declaration of Fact* elnevezésű okirat, ami az alábbiakat tartalmazza:

„... kifejezetten a népi kormányok leple alatt működő vállalatok, bankok, és összes más részvénytársaság kizárását, mivel elárulták és megkárosították a Föld egyénjeit, azok tudomásuk, hajlandóságuk és szándékos hozzájárulásuk nélkül ...”:

„A kormányzatok jognyilatkozatainak, okiratainak eltörlése...” Refer.: *DECLARATION OF FACTS: UCC Doc No.: 2012127914 Nov 28.* továbbá:

„... valamennyi és bármilyen OKIRAT, amely magába foglalja azt, hogy Magyarország Alaptörvénye....” beleértve annak valamennyi és bármilyen rövidítése, hasonló hangzású, megjelenésű, formájú, vagy más törvényesnek beállított pénzügyi vagy irányítási formáját, továbbá annak valamennyi és bármilyen nemzetközi egyenértékűje, beleértve valamennyi és bármilyen HIVATALA, beleértve valamennyi és bármilyen TISZTVESELŐJE, KÖZTISZTVESELŐJE, VÉGREHAJTÁSI RENDSZERE, SZERZŐDÉSE, ALKOTMÁNYA, TÁRSASÁGA, TÖRVÉNYE, RENDELETE, UTASÍTÁSA és az ezek által és a hatókörükben létrejött valamennyi és bármilyen másközjogi/magánjogi szerződése és megállapodása, mostantól semmis, *érvénytelen* vagy másként törölve, megcáfolhatatlanul; ...” valamint:

„A banki okiratok eltörlésének ténye” Referencia: *Bank Charters Cancelled: (Refer: TRUE BILL: WA DC UCC Doc# 2012114776 Oct 24 2012)*”

Elgondolkodtató bejegyzések. Elővillannak a „csak” és a családtámogatási juttatások ellenpontjául az égbeszökő lakásárak, a nyugdíjasok 13. havi juttatásának visszaépítését a heti szinten emelkedő élelmiszerárak, a devizahitelek *forintosításával* szemben a kilakoltatások, a pedagógus életpálya modelljét, az új nemzeti tanterv évenként átkarcolt ilyen olyan alapú oktatási módszer váltásokkal, akkor még igaz is lehet a választópolgárok támogatásáért indult örült hajszát átverés jellege. Pontosabban a legitimitásért folytatott ámokfutás most nyert magyarázatot.

7.4 Két intermezzo és VIII. Henrik

A *Romanus Pontifex* egy pápai bulla, amelyet V. Niccolo pápa írt 1454-ben V. Alfonso portugál király támogatására. A bulla után-követésként megerősítette a Portugál korona uralmát az afrikai Bojador-föktől délre eső összes föld felett. A szövegezésben a nem keresztény uralom alatt álló földek lefoglalására való buzdítás mellett megerősíti a korábbi bullák engedélyét az ilyen népek élőhelyeinek megszállására, és lakosainak tetszés szerinti leigázására. A *Romanus Pontifex* elsődleges célja az volt, hogy megtiltsa más keresztény nemzeteknek törekvését arra nézvést, hogy sértsék Portugália királynak kereskedelmi és gyarmatosítási jogait ezekben a régiókban, különös tekintettel a portugál korona és Kasztília között folyó vetélkedésre. Ebből azt lehet kihámozni, hogy miként működött a használati és kiváltságjog az Unam Sanctam pápai bulla alapján megszerzett tulajdon-jogok és a lelkek felett.

Az *Eterni Regis* (Örök Királyság) pápai bullát 1481 június 21-én IV. Sixtus (*Francesco della Rovere*) adta ki. A bulla Kasztília birtokában lévő Kanári-Szigetek tulajdonjogát szentesítette, továbbá Portugália és a keresztény hatalmak minden további területi akvizícióját támogatásáról biztosította Afrikában és Indiában, valamint a kelet felé nyomulásukban. A bullában megfogalmazott kánon, amely minden emberi létezőt, aki a Földön él cselekvőképtelennek, illetéktelennek, ennek okán, kényszer-adminisztráció alá vonandóvá nyilvánít. *VIII. Bonifác*nál jelent meg az emberiség teljes pusztulása a vízözönben, amelynek okán a Földön minden anyag és lélek a pápa fennhatósága alá tartozik. Mi lehetett a pápák végső célja? Valószínűleg a tudás teljességének saját hatáskörbe vonása, pontosabban az Istenné emelkedés őszinte vágya, miután ismerték a vízözön előtti és utáni idők uralkodóinak „Istentől” eredő származtatásuk történetét. A tudás teljességének birtoklása azonban lehetetlen volt számukra, mert mindenhatóságuk nimbusza rendre megtört a királyok, sőt a saját környezetükben munkálkodó, hatalmas vagyont felhalmozó uralmi ambíciókkal törtető urak akaratán.

Az itt felsorolt pápai bullák tartalmát Európában a keresztény hitet valló királyok fenntartások nélkül elfogadták, rettegetve a kiátkozástól, ami annyit jelentett, hogy bárki büntetlenül kiiktathatta azokat, akiket a pápa kiátkozással sújtott. Ez a félelem azonban már csak a földi környezetből fenyegetett, amiből következik, hogy a földön élő egyének feletti uralom megkaparintása és megtartása vált elérendő céllá minden hatalmasság számára. Egyetlen lehetőségként a kanonizált kijelentések kínálóztak, amelyeket megfogalmazva csaknem totális hatalomra tett szert a pápaság, és az emberi gyarlóságok sorozatával évezredek hamisságokra építhette szemérmetlen harácsolását a Vatikán. VIII. Henrik volt az egyetlen király, aki IV. (szép) Fülöp francia uralkodó után nyíltan szembeszállt a pápa mindenhatóságával. 1531-ben megszüntette a pápa hatalmát az anglikán egyház felett, felvette a *szupremáciát*, és kinevezte magát az egyház legfőbb kegyurának. Ez azzal járt, hogy a vallási dogmák értelmezésének, valamint a liturgia

szabályainak meghatározási joga is őt illette. Új tisztjének megfelelően a katolikus egyház angliai birtokainak nagy részét kisajátította, és semmissé nyilvánította a pápai kiátkozás hatályát alattvalóira nézve. Ez pedig olyan, mintha az Istenek közül valamelyik visszatért volna a Földre, és követelné egykori jussát. Sokáig senki sem sejtette, hogy VIII. Henrik és a pápaság szakítását nem teljesen a feleségektől való megszabadulás motiválta. Az angolok ugyanis sokáig csak irigységben „meggárgult fogakkal” vicserogtak a spanyol és portugál hajósok növekedő gyarmatosító kedvének pápai támogatottságára, mígnem ellenlábasaiktól eltanulták a precíz tengeri navigációt, majd 1588-ban tengeri viharok támogatásával és a Gravelines-i tengeri csatában csaknem megsemmisítették II. (katolikus) Fülöp, Armada Invencible-jét. Ekkor vezették be az angol flotta új haditengerészeti doktrínáját is, ami végül a brit tengeri egyeduralmat hozta magával. Amikor I. Erzsébet az 1600. december 31-én kiadta királyi chartáját, amelyben kereskedelmi jogot adott a Brit Kelet-Indiai Társaságnak, kizárta a pápai támogatást továbbra is élvező spanyol és portugál uralkodókat a távolkelet gyarmatosításából, egyben a következő évszázadokra a legbefolyásosabb kereskedelmi-politikai szervezetét hozza létre. VIII. Henrik saját magába helyezett „isten eredetű” hite bizonyosság a pápák kinyilatkoztatásainak erőtlenségére, a kánonok emberi gyengeségére, és tudás mindenhatóságára.

Arra is, hogy minden egyes emberi tudat része a világegyetemnek, ennek okán minden egy-én hozzájárul a környezete, végső soron a Világegyetem állapotának változásához. Az Istenek (az extraterrestriális létezők) kialakítottak maguknak egy hitrendszert, amelyben minden tudásuk összesűrített essenciája hatott teremtményeikre, ám e tudás teljessége az ember számára egyelőre elérhetetlennek tűnik.

Ma már nem tagadják sem vehemensen, sem csendesen, hogy a zsidók a teremtésről szóló elképzeléseiket Mózes közvetítésével az egyiptomi papoktól vették át, akik a sumérektől tanulták el, és nem hagyhatjuk figyelmen kívül a babyloni misztérium-iskolákból és könyvtárakból összegyűjtött tudományokat, amit a sajátjukká tettek, valamint ők maguk adják tudtul, hogy teremtés-történetük és első kozmogóniai

hagyományaik a kaldeo-akkád beszámolókból származnak. Azokat a Babyloni misztérium-iskolákból könyvtárakból gyűjtötték össze, majd *Ezrás* és társai újra írták. Azonban az átírás, legyen az bármilyen következetes, a nyelvek és a használt írásjelek különbözősége miatt elírásokat, értelmező átfogalmazásokat tartalmazhatnak, ami nem a betűvetők bűne! Csak a hibákból eredő magyarázat térhet le az igazság útjáról.

Elegendő tehát, ha megvizsgáljuk a Babyloni és asszír ékírásos és egyéb feljegyzéseket, ott megtaláljuk, különböző helyeken elszórva, nemcsak az Adam, Admi vagy Adami név eredeti jelentését, hanem a hét emberi őst teremtését is. Minthogy Adam Kadmon *kollektív* név, ugyanúgy *kollektív* név az emberi Adam neve is. George Smith ezt írja a „*Chaldean Account of Genesis*” c. könyvében.

„... Az Ádám név, amelyet ezekben a legendákban az első emberi lényre alkalmaznak, nyilvánvalóan nem személynév, hanem az emberi faj meghatározására szolgáló név. A genezisben Adam mint személynév szerepel, de bizonyos helyeken nyilvánvalóan ugyanolyan értelemben használatos, mint az asszír kifejezés.”¹⁰⁶

A hét emberi faj hét különböző területen történő fejlődéséről, ha az okkult tudományok megállapításairól leázzuk az ezoterikusan okkult porféléhőt, akkor eljutunk arra pontra, ahonnan az ember társadalmi fejlődését saját kutatási módszerünk alkalmazásával, de az alternatív gondolvilág figyelembevételével is vizsgálhatjuk. Tekintettel arra, hogy az emberi közösségek kialakulásban mindig van egy erős akaratú és felépítésű vezető, akinek a vezetettek majdnem mindig, fenntartás nélkül behódolnak, és hogy az okkultisták stanzái is uralkodókról beszélnek, most mi, a vezetők és a vezetettek közötti viszonyrendeket már több nézőpontból is vizsgálhatjuk.

---

¹⁰⁶ George Smith, *Chaldean Account of Genesis* 86. oldal

8. Vezetők és vezetettek

*Vannak emberek, akik jogot formálnak arra, hogy eldöntsék mások helyett mások viszonyát istenhez és a világhoz; és vannak emberek – a nagyszámú többség, akik átadják ezt a jogot másoknak, és vakon hisznek annak, amit nekik mondanak. Egyformán vétkesek ezek is, azok is.*¹⁰⁷

A manapság regnáló királyságokban a **Korona** metonimikus¹⁰⁸ absztrakcióvá lényegült, ami a névátvitelen alapul, azaz ok-okozati kapcsolaton keresztül jogi fogalommá érett. Jelenkori értelmezése szerint, a kormányzat által meghatározott területen élő egy-ének feletti joghatóságát jelképezi. Különösen igaz ez a magyar koronára, a Szentkoronára. Bár Magyarország kormányzati portáljának oldalán fenn hirdeti, hogy a nemzeti jelképek szintjére emelt Szentkorona Magyarország államiságát és minden más hatalomtól való függetlenségét hangsúlyozza, amit ki is emel:

*„... A magyarság, Magyarország sorsa nem függhet sem császároktól, sem pápáktól, hanem egyedül az Isten kezébe van letéve. ...”*¹⁰⁹

a feltételes módú fogalmazás, és az akadémia jogi érvelései a pápa függőségébe rendeli a magyar egyházi és világi hatalmat. Hivatkozva a II. Szilveszter Bullájának szövegére:

*„Oramus omnipotentem Deum, qui Te de utero Matris Tuae vocavit nomine Tuo ad regnum, et Coronam, quique diadema, - quod Duci Polonorum confectum per nos fuerat - tibi dandum mandavit. .. Data Romae VI. Kal. April. Indietione decimatertia. ” "Regnum quoque a minificentia tua S. Petro oblatum. Teque una ac gentem, et nationem Ungaricam presentem et futuram, sub protectionem S. Rmanae Ecclesiae acceptantes ... „*¹¹⁰,

az értelmezett, nem tükörfordítású magyar megfelelője:

---

¹⁰⁷ Lev Nyikolajevics Tolsztoj

¹⁰⁸ A metonímia olyan szókép, amely a névátvitelen alapszik: a név térbeli, időbeli, anyag béli érintkezésen vagy ok-okozati kapcsolaton keresztül más jelentést vesz fel.

¹⁰⁹ <http://www.nemzetijelkepek.hu/korona.shtml>

¹¹⁰ A koronát adományozó pápai irat keltezése: 1000. március 27.

„... Kérjük a mindenható Istent, aki Téged Édesanyád méhéből a neveddel kormányzásra hívott, és úgy rendelte, hogy a koronát, ami diadema is - amit már a lengyelek fejedelmének készítettünk el – Neked adjuk ... az országod pedig, adományozásod szerint Szent Péternek felajánlva, Te és a néped, továbbá a jelen és a jövő Magyar Nemzet a Római Anyaszentegyház védelme alá elfogadást nyert ...”

A korona tehát a főhatalom jelképe, ami a pápa uralmát képviseli. Ha elfogadjuk, hogy

20. kép *Aba Sámuel* Monomachos koronájával

II. Szilveszter valóban küldött koronát Vajknak, amivel megkoronázzák, akkor a Kárpát-medencében élők országának tulajdonosa már nem a magyar király és népe, hanem Szent Péter (tehát nem is *Boldogasszony*) örököse a római pápa, aki a köz- és vallásjog szemszögéből elismert földi helytartója Istennek. Tovább gondolva, a bulla szövege világosan leszögezi, hogy a korona viselője csak kormányoz, de nem uralkodik. Ugyanakkor a korona-eszme értelmében Szent Péter oltalma csak akkor hatályosul, ha a pápa küldte koronával, a római egyház liturgiája maradéktalan betartásával hajtják végre a felkenést. Egy kicsike bökkenő azért van a dologban. Ugyanis a római pápa „*pontifex maximus*” címe nem uralkodói titulus, hanem az etruszkoktól átvett főpapi rang. Mégis, az önálló, független „*uruszág*” a pápa tulajdonába került, ami jogi értelemben a világi hatalom bitorlása. Magyarázat:

21. kép *Orseolo Péter*, kezében *Monomachosz* koronájával

III. Attalos Philometor Euergetész, i.e. 133-ban utód nélkül hunyt el. Pergamon utolsó királya volt, aki halála előtt országát a babyloni hitvilágra alapozó főkegyúri címmel („*pontifex maximus*”), szövetségesére, a római birodalomra hagyta. Egyes források utalnak arra, hogy i.e. 254 óta bárki megszerezhetette az

etruszkok által közvetített és az ókori Róma hitéletébe beépült legmagasabb egyházi vezetői pozíciót, a politikai befolyást azonban csak *Caius Iulius Caesar* kapcsolta a vallási főséghez. A durván 1100 esztendő elegendőnek bizonyult, hogy a köznéppel elfeledtessék a *pontifex maximus* uralkodói hatalmának forrását. És az említett ici-pici bökkenő itt buktatja fel a pápai törekvést, a teljhatalmú uralkodási vágyat. Ugyanis a honvisszafoglalók még tudták – és néhányan tudják ma is – hogy eredetileg a főkegyúr *Ankisz*a főpapja, akit neveznek még *Enéh*, *Szemirámisz*, *Boldogasszony* és még sok más néven is. Az idők haladtával, és a nyugati kereszténység jogrendjébe iktatott kánonok alapján, a küldött korona mégis a pápa felsőbbségét erősíti. Ez előtt az érv előtt meg kell(ene) hajolni.

De ...

Vajk 1038-ban elhunyt. Annak rendje szerint az országba betelepedett idegenek és a pannon honosok között viszály tört ki. Az egyik párt *Orseolo Pétert*, a másik *Aba Sámuelet* akarta királynak. Pétert hamar megkoronázták a Vajk által alapított római hitű püspökségek főpapjai, ám a másik párt elűzte Pétert, majd *Aba Sámuelet* is felkenték királlyá a pápa koronájával. A hangsúly most a pápai koronán van, amit a képes krónika két miniatúrája egyértelműsít, miután egyik sem zárt kupolájú korona. Erről még szót ejtünk, tekintettel a koronák különbözőségének nyomós politikai töltetére.

Orseolo Péter, *III. Henrik* német császárhoz menekült, és tőle kért támogatást. A császár felismerve a nemzet megosztottsága miatti erőgyengülését, megtámadta az országot. A német lovagokkal megerősített túlerő *Ménfőnél* legyőzi *Aba Sámuelet*, aki tisztázatlan körülmények között odaveszett.

Az ütközet után *III. Henrik* „kegyesen” elfogadta Péter felajánlását az országot illetően, és mintegy engedélyezte, hogy a német császár hűbéreseként Péter ismét magyar király lehet. Azonban, hogy a hűbériség kizárólag őt illesse, a pápa koronáját zsákmánynak tekintve elkobozta, és visszaküldte Rómába. Ezt *VII. Gergely* pápa, *Salamonhoz* küldött levelében foglaltak bizonyítják.

A vonatkozó rész magyar fordítása a következő¹¹¹ (sic):

„... Miként azt hazád nagyjaitól megtudhatod, Magyarország a Római Egyház tulajdona, azt István király minden joggal és hatalmával Szent Péternek felajánlotta és kegyesen átadta. Boldog emlékü Henrik császár Szent Péter tiszteletében azt az országot elfoglalta, miután annak királyát legyőzte, a lándzsát és a koronát Szent Péternek küldte, győzelmének dicsőségére... ”

Vegyük észre, hogy a pápa gondosan ferdíti *Vajk* 1038. augusztus 15-én, a halálos ágyán *Boldogasszonynak* címzett felajánlását, és *Szent Péterre* hivatkozik. S mivel a küldött koronát a pápa többé nem juttatta vissza egyetlen magyar királynak sem, a ma *Szentkoronának* tisztelt uralkodói jelkép, nem származhat Rómából.

Péter és *III. Henrik* szerepével kapcsolatban az alternatív történelem kissé másként vélekedik. *Hunnivári Zoltán: Hungária és a középkori pápaság történeti időrendje a legújabb kutatások tükrében* írja:

Kr. u. 838 = i. sz. 1028

„... Ebben az időben Vilmos császári hadvezér felügyelete mellett már Pietro Tradonico Velence dózséja.

(Vilmos gyermekei – Gizella tizennégy, Péter a későbbi hungár király hét, míg Ágota három éves.)”

---

¹¹¹ *Vajay Szabolcs, Magyar történelem (különösen a kezdetektől 1686-ig) Fehérvárcsurgó. A könyvtár történelmi, genealógiai és heraldikai tárgyú műveket tartalmaz, főként magyar, angol, német és francia, kisebb számban olasz, spanyol és más nyelveken. A hagyaték rendszerezése és feltárása jelenleg is zajlik.*

Továbbá:

„Kr. u. 827 = i. sz. 1017

A szlávok visszacsatolása (reintegrálása) a hungárok országába tovább folytatódott. Visszaszerzik a Dráva- és Száva-völgyet, és ezzel a volt Tudun országa ismét hun irányítás alá került. E hódítás következményeként a frankok/bajorok még Karantániát is elvesztették, bár ezen a történészek nagyvonalúan át szoktak siklani.

Erre az évre tehető Vilmos frank hadvezér, aki a császár helytartója és Géza lányának (Ilona?) Velencében kötött házassága. A Vilmos első feleségétől – Nagy Károly számtalan lányának egyikétől – született Gizella 3 év körüli. (Ebből a házasságból fog születni Ágota, az angol trónörökös Edward felesége, valamint Péter a későbbi hungár király.)”

Ha most figyelmen kívül hagyjuk az ortodox történetírás és Hunnivári kronológiája között fennálló majdnem 200 éves eltérést, Vilmos¹¹² császári hadvezér fia a magyar koronára Géza leányának gyermekeként tarthatott igényt. A története azonban valahol elcsúszott, ugyanis:

„... Péter lett Hungária királya, aki István nővérének Vilmostól született gyermeke. (Vilmos első házasságából született Gizella, István felesége is.) Péter zsarnoki uralkodása rövid ideig tartott. István másik nővérének a fia, Aba Sámuel a hungár néppel elzavarja őt. Péter nyugaton gyűjt erőt királysága visszaállítására.” ...

„Kr. u. 863–864 = i. sz. 1053–54

...Ménfőnél Péter legyőzi Aba Sámuel, de a pogánylázadást nem tudja megfékezni.

Ekkor érkezik András a keleten toborzott nagy hadseregével Hungáriába. Megvakíttatja Pétert, leveri a pogánylázadást, és Tulunban (ma Tulln) találkozik Német Lajossal, akitől papokat kér a megtizedelt papság pótlására.

Andrást i. sz. 1054 szeptemberében koronázzák királlyá Székesfehérvárott. ...

Kr. u. 869 = i. sz. 1059

Meghalt a megvakított Péter király, és Pécssett temették el az általa alapított székesegyházban. ...”¹¹³

Az akadémikus történészek már eljutottak odáig, hogy Orseoló Péter halálát kettős datálással hirdetik, de azt, hogy III. Henrik császárnak semmi köze nem volt a magyar

---

¹¹² A szerző itt valószínűleg III. Ottóra utalt

¹¹³ Hunnivári Zoltán: *Hungária és a középkori pápaság történeti időrendje a legújabb kutatások tükrében* – ISBN 978-963-89800-2-1

koronához, azt senkitől el nem ragadta, és nem tette Pátert hűbéresévé, az még nem ért fel hozzájuk.

22. kép Constantine Monomachos koronája, ami I. Andrásnak küldött

joghatása alá tartozó uralkodói méltóságba történő ünnepélyes beiktatás a *koronázási ordo*, később a *Pontificale Romanum*¹¹⁴ alapján zajlott. Azonban, I. Béla és Salamon koronázásakor a Képes Krónika 91. fejezete szerint az "*Esto dominus fratrum Tuorum*" ének hangzott, ami az *Egbert-ordóhoz*¹¹⁵ tartozik, ezzel nyilvánvalóvá téve, hogy a két király hátat fordított a katolikus római pápának. Felkenésük („*unction*”) az esztergomi érsek által azt jelentette, hogy a magyar főkegyúr a szakrális főhatalmat megosztva viseli a világi főhatalommal, még akkor is, ha a koronázás *Constantine* koronájával történt.

Bár Salamon, felesége *Judith* hatására, behódolt *IV. Henrik*nek, amiért *Géza* és *László* Árpád-házi hercegek ellene fordulnak és Mogyoródnál leverik Salamon németekkel támogatott seregét, a pápai fennhatóság ekkorra végleg annullálódott. A veszett csata után menekülés közben Salamon *Nyitraivánkánál* elásatja a görög koronát, ami 1860-ban került elő¹¹⁶. *Constantine IX. Monomachos* felségjelvényét azóta a Magyar Nemzeti Múzeumban őrzik.

Megjegyzés:

Salamon felesége *Judith*, *III. Henrik* leánya. A megjegyzés nem Salamon felmentésére szolgál, csupán egy utalás arra nézvést, hogy a német császárok minden eszközt megragadtak a Kárpát-medence uralásának érdekében. Ha az erő kevés volt, leányuk következett a manipulációk eszközeként. Akár *Vajk* példáját is ide állíthatnánk. *Gizella*,

¹¹⁴ *Mathernus of Cologne, Ordo Kalnder*

¹¹⁵ *Pontificale Romanum: a pápa által az egész latin Egyház számára kiadott főpapi szertartáskönyv.*

¹¹⁶ *Érdy János 1861: Nyitra Ivánka területén 1860 és 1861. évben kiszántott byzanti zománcok, a XI. századból. Archaeologiai Közlemények 2., 65-78.*

Vilmos leánya, történetének sötét foltjait érdemes lenne megvilágítani, különös tekintettel fia, Imre halálával összefüggésben. Ez azonban nem célja jelen írásnak.

Fontos lehet a korona fogalomkörét erőteljesebben megvilágítani. Azt már eldöntöttük, hogy maga a szó: „korona” mint kifejezés, eredeti értelmezéséből átlényegült jelentést hordoz, nem pusztán hatalmi jelkép vagy király főt díszítő diadém. Minden uralkodó szigorúan ügyelt és ügyel ma is arra, hogy megjelenése egyértelműen hirdesse hatalmát környezete felett. Erre szolgál a korona. Amikor *I. Géza* trónra lép, olybá tűnik, hogy a nemzetnek nincs (!) koronája.

A hivatásos történetírók szerint még mindig az a helyes és követendő álláspont, hogy a Szentkorona két részből összeszerelt¹¹⁷ királyi jelkép. Ennek egyik bizonyító erejét az alábbi megállapításban látják:

„... A magyar hagyományban sok évszázadon át Szent István koronájaként tartották számon, külföldön sokfelé ma is így nevezik. A Szent Korona tudományos kutatásának két évszázados története és az elvégzett ötvösszakmai vizsgálatok nyomán a tudományos közösség számára viszonylag elfogadottá vált, hogy a ma vizsgálható korona két különböző tárgy, azaz a „görög korona” (Corona Graeca) és az úgynevezett „latin korona” (Corona Latina) egyesítéséből jött létre, mely utóbbi nem feltétlenül korona, hanem valami más kegytárgy is lehetett. Az összeillesztés minősége messze elmarad az egyes részek ötvösszakmai színvonalától. A két részt III. Béla (1172–1196) korában állították össze Magyarországon. A két összetevő pontos származásáról, eredeti rendeltetéséről azonban még nem alakult ki teljes tudományos konszenzus. Az elfogadott elmélet egyelőre teljesen figyelmen kívül hagyja azokat az elképzeléseket, amelyek szerint a korona egységes tervezésű, sosem állt két önálló darabból, és a szegecses összeillesztés a lehető legjobb, legcélszerűbb megoldás.”...¹¹⁸

Ez azóta is kedvelt hivatkozási pont, annak ellenére, hogy *Zeichnung von Moritz von Schwind*¹¹⁹, a magyar királyokról készített litográfiái között, a zárt korona több uralkodó fején is díszleg. Például *I. Géza (Geysa)*, *I.*, *II.*, *III. András*, *III.* és *IV. Béla* koronás képe, amelyeken a korona zárt, látható rajta a gömböcskén ülő kereszt, továbbá nagyon is egységes képet mutat. A koronák hasonlóságát nem lehet a művészi szabadság

---

¹¹⁷ Zombori, I, Cséfalvay, P., *Maria Antonietta De Angelis: A Thousand Years of Christianity in Hungary – Hungariae Christianae Millennium – Published by the Hungarian Catholic Episcopal Conference, Budapest, 2001*

¹¹⁸ https://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Korona

¹¹⁹ https://hu.wikipedia.org/wiki/Moritz_von_Schwind#/media/Fájl:Andreas_I_Litho.JPG

rovására írni, mert *von Schwind* már láthatta a Szentkoronát, rajta *Geobitzas* ikonjával, amelyen nem *Geysa Magyar Király* fején látható „fejfedő” díszeleg. Feltehető, hogy *I. Géza* magyar királyról van szó és nem *Géza fejedelem*ről, ugyanis a litográfia-sorban található egy másik *Geysa* feliratú kép, akit a művész címzett és korona nélkül ábrázolt.

A sorozat érdekessége még, hogy a korona ábrázolásában *Imre* (1174-1204) *III. Béla* király és *Châtillon Anna* királyné, antiokheiai hercegnő elsőszülött fia fején jelennek meg először a Szentkorona stílusjegyei, majd *I. Ferdinánd* (*Károly-Leopold József Marcellin*) magyar király litográfiáján, félreérthetetlenül a Szentkorona látható. Amiben a korábbi korona-ábrázolásoktól e két korona erőteljesen különbözik, megmutatható, ha megfigyeljük az abroncon látható díszítéseket. Ennek okán egy gondolat merült fel, nevezetesen: elképzelhető, hogy az eredeti koronán nem voltak transzlucid tűzzománc ikonok, mert tartotta magát a szokás, hogy az isteni származású uralkodók és az Istenek ábrázolása tiltott. Ez a kitétel az idők folyamán elkopott, vagy azért mert a királyok, már nem tudták igazolni isteni származásukat, vagy nem

is akarták megtenni azt, ezért a követendő szentek és aposzlok ikonjait szereltették fel a koronára. Amint azt fentebb írtam, ez csak egy kósza gondolat, mégis megfontolandó.

8. Korona vagy Szentkorona?

IX. Monomachos koronáját, amelynél az állítás szerint létezett egy régebbi korona. A források gondos tanulmányozása arra enged következtetni, hogy az a bizonyos *régebbi* csakis a pápa által küldött korona lehetne, csak hát azt Salamon sosem birtokolta. Már ha a fellelhető forrásokra alapozunk. Mégsem hagyható figyelmen kívül a gondolat, mert I. László vágyódása az égi korona iránt valamire alapozott, és ez a „valami” lehetett az akkori katolikus papok által még gyűlöletesnek tartott ősi korona, amit *IV. Béla* 1256-ban kelt oklevelén nevez először Szentkoronának. (Erről még lesz szó a későbbiekben.)

Marad a kérdés: miért szent a Szentkorona? A 4. fejezetben olvasható egy megállapítás:

Szent az, ami Istennel teljes!

A magyarázat ott az égi változatra épített, most vegyük a földi közelítést. A Szentkorona evilági inkarnációja a látó emberek számára vitathatatlan, a tudat számára megjelenített létező. Ennek okán az is kritikán felüli, hogy *Őfelsége* földi eredetű (a Földön készült), és tulajdonosa egykor a földi létben (is) megnyilvánult. A hagyomány azt tartja, hogy a korona *Boldogasszony* tulajdona, aki földi létének befejeztével, galamb formájában a Napba szárnyalt, hogy égi kísérőjévé váljon isteni származású földi párjának. És mert a korona vitathatatlanul csakis és kizárólag hozzá köthető, miután az égbe emelkedésekor *Ő Istenné* vált, koronája is Istennel teljes lett, ez által *Szentkorona*.

A levezetés tartalmaz egy rejtett állítást: a Szentkorona *Boldogasszony* koronája, aki más néven *Szemirámisz*, *Nimród* asszonya (akiről megírt történetekkel könyvtárakat töltöttek meg), vagy *Gilgames* felesége *Enéh*, akiről *Gestáink* megemlékeznek. Bármelyiket is tekintjük mértékadónak, isteni voltak semmilyen szinten sem vitatható, így koronájuk is Szentkorona, a főhatalom jelképe. Fentiekre és a 8. fejezetben bemutatott levezetésre hivatkozva, *Őfelsége* a Szentkorona minden jog forrása, amiből egyenesen következik, hogy nem létezhet olyan jogszabály, ami ellentétes lenne az *Ősforrás* törvényeivel. Hagyjuk figyelmen kívül a bevezetett háttérrel, és kérdezzünk rá a pillanatnyilag hatalmon lévők gondolatmenetére. Ennek illusztrálására egy válaszlevelet szúrok be, kommentár nélkül.

MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS
TÁRSADALMI KAPCSOLATOK HIVATALA
1357 BUDAPEST, KOSSUTH LAJOS TÉR 1-3.

M-2-BC

Szigeti Sándor elnök úr részére
Magyar Republikánus Politikai Párt

Ikt. sz.: TKH/2211-1/2012

2600 Vác
Pincevölgy dűlő 8.

Tisztelt Elnök Úr!

Köszönettel megkaptuk Kövér László elnök úrnak címzett, a Magyar Nemesi Rend és a hozzájuk csatlakozó szervezetek által megfogalmazott közérdekű bejelentést, amelyben felhívják a figyelmet arra, hogy a jogalkotó elmulasztotta megteremteni az Alaptörvény alkalmazásának törvényi feltételeit. Elnök úr felhatalmazása alapján válaszolok Önnek.

Az Alaptörvényt az Országgyűlés, mint alkotmányozó hatalom állapította meg, az R) cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

A B) cikk rendelkezései alapján Magyarország független, demokratikus jogállam, amelyben a közhatalom forrása a nép, ezt a közhatalmat pedig főszabály szerint választott képviselői útján gyakorolja. A Nemzeti hitvallás szerint a Szent Korona Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét testesíti meg, ezen túl részére az Alaptörvény nem állapít meg jogokat, kötelezettségeket.

Az Alaptörvény a Nemzeti hitvallásban nem a történeti alkotmányt, hanem a történeti alkotmány vívmányait tartja tiszteletben, a R) cikk (3) bekezdése szerint az Alaptörvény rendelkezéseinek értelmezése során is a történeti alkotmány vívmányait kell figyelembe venni. A történeti alkotmány vívmányai nem azonosak a történeti alkotmány egészével.

Az Alaptörvény alkalmazását egyrészt a 28. cikk, másrészt a Záró rendelkezések 4. pontja biztosítja. A 28. cikk alapján a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban is értelmezik, a Záró rendelkezések 4. pontja szerint pedig a Kormány köteles az Alaptörvény végrehajtásához szükséges törvényjavaslatokat az Országgyűlés elé terjeszteni. A Kormány ezen kötelezettsége alapján az Országgyűlés az elmúlt két év során több száz törvényt alkotott meg, köztük az Alaptörvényben előírt sarkalatos törvényeket, eleget téve ezzel az Alaptörvényben foglalt jogalkotói feladatának.

Kérem a fentiek szíves tudomásulvételét.

Budapest, 2012. november „28”.

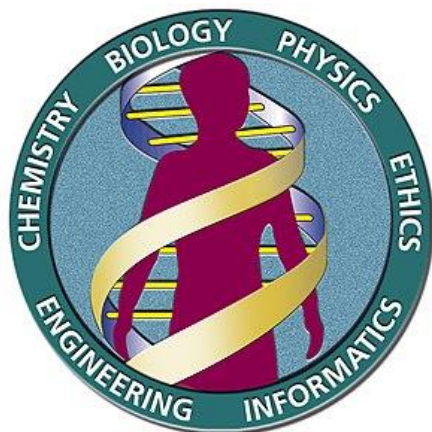
Tisztelettel:

Ágostházy Szabolcs
hivatalvezető-helyettes

2-BC

9. A jog egy kitalált fikció

Az emberi faj teremtett létező, abban az értelemben, hogy genetikája tudatosan manipulált biológiai rendszer. Ennek bizonyítására akár használhatnánk a *Human Genome Project (HGP)* eredményeit, mert bár a hivatalosan hirdetett célja az emberi

1. ábra A HGP project logója

DNS-t alkotó alap gén-párok meghatározása, valamint az emberi genom összes génállományának azonosítása és feltérképezése mind fizikai, mind funkcionális szempontból, kimutatható az emberi fajok eredete, a származás földi, vagy éppen extraterrestriális volta is. A projektet hivatalosan 1990-ben indították el, majd 2003. április 14-én nyilvánították teljesnek¹²⁰. Az összefoglaló¹²¹ 2001-ben jelent meg, amelynek szerző-listájában nem szerepel egyetlen magyar kutató sem, pedig tudjuk, hogy a Szegedi Biológiai kutató intézet *Raskó István*¹²² vezetésével hatalmas munkát végzett, éppen a magyar génvonal felderítésében.

Ezek szerint:

A magyar férfiak 60 %-a az EU-19-es haplotípus alapján néhány őskőkorszak béli ősapa leszármazottja, további 13,3%-a az EU-18, és 11%-a az EU-7, valamint 8,9%-a az EU-4, ősapa utóda¹²³ Ugyanakkor a magyarokból teljesen hiányzik az uráli népekre jellemző TAT (EU-13 + EU-14) gén. Azt eddig senki sem tisztázta, hogy a 4 ősapa anya párja honnan származik.

Ma már sejtéseink is vannak arról, hogy a humán genom 23 kromoszóma-párja körülbelül 3 milliárd DNS-bázispárból áll, melyek mindegyikének behatárolható feladata van. A HGP lezárása óta nem csak közelítő adatok állnak rendelkezésre arról, hogy a humán genom 26.588 azonosítható gént képez, továbbá közvetett, úgynevezett alátámasztó bizonyítékot lehet felmutatni, hogy az emberi faj földi születésű. Arról nem szól az összefoglaló, hogy a gének majdnem felét alacsony G+C szekvenciában szóródnak, amelyeket a jelek szerint nem kódolt szekvenciák választanak el. Most a nem kódolt szekvencián van a hangsúly, amelyeknek nem behatárolható feladatuk van. Bár, Clinton, az USA akkori elnöke kijelentette, hogy a génkutatás technikája nem védhető

---

¹²⁰ „Human Genome Project Completion: Frequently Asked Questions”. National Human Genome Research Institute (NHGRI).

¹²¹ Venter JC, Adams MD, Myers EW, Li PW, Mural RJ, Sutton GG, et al. (February 2001). "The sequence of the human genome". *Science*. **291** (5507): 1304–51. Bibcode:2001Sci...291.1304V. doi:10.1126/science.1058040. PMID 11181995..

¹²² Raskó István, a Szegedi Tudományegyetem habilitált doktora, egyetemi magántanár, az Ulsteri Egyetem vendégprofesszora. Számos tudományos társaság és bizottság tagja, illetőleg tisztségviselője.

¹²³ Dr. Czeizel Endre: A magyarság genetikája 235. oldal, 3. bekezdés.

le szabadalommal, a világ jelentősebb kutatóintézetében erkölcsi és humanitárius okokra hivatkozva, e funkciók egyenkénti meghatározását, elemzését többnyire tilalmas kategóriába sorolt kutatási témaként kezelik.

Azonban a kíváncsiság nem kevés tudót vezetett arra a felismerésre, hogy az ismeretlen funkciójú bázispárok szerepe azért nem határozható meg, mert működésüket valami blokkolja. A gátoló vegyületek meghatározása célzatú vizsgálódás tiltására, a kutatók számára áthághatatlan etikai korlátokat állítgatnak fel. Ezekkel együtt is, az ember megismerő ösztöne nem kevés tudóst vezetett arra a felismerésre, hogy az addig ismeretlen funkciójú bázispárok szerepe azért meghatározhatatlan, mert a működésük során fellépő kimenetet – ingerre adott válasz generálását – bio-elktromágneses jelekkel lehet aktiválni, vagy blokkolni. Nem kizárható az a feltevés sem, amely szerint az ilyen típusú irányított gátlás az emberi lét minőségét meghatározó válaszokat generáló bázis szekvenciákra hat. Más szavakkal, a bemenet feldolgozása során csakis azok a válaszok léphetik át az ingerküszöböt, amelyek külső trigger-re a kívánt mértékre csökkenthetők, tehát a feldolgozás tetszés szerint és folyamatosan befolyásolható. Innen könnyen levonható következtetés, hogy a „modern” ember tudata olyan folyamatos manipuláció alatt áll, amely akár végletesen is vezérelheti a veleszületett emberi ösztönöket.

A tiltás ellenére mára néhány gátolt szekvencia rezgéstartományát sikerült meghatározni, azonban a morális aggályokra hivatkozva néhány akarnok, törvénynek nevezett parancsolattal a felfedett adatokat és a további kutatás lehetőségét elzárja, más szavakkal, a gondolkodó emberek tudatát rácsok nélküli, *energetikai cellákba* szorítja. A korlát alkalmazását lehetővé tevő „intézményt” pedig elnevezték „jog”-nak. Mivel nekik nem tetszett az egyszerű jogfogalom: „*A jog törvénnyel támogatott elvárás.*” Az ő elvárásaik pedig a kiadott törvényeikből kiválóan kirajzolódik.

Lassan közismertté válik a római jog eredete, a Pactum de Singularis Caelum, amit *I. Justinianus* (483-565) fektetett le az eurázsiai népeknek, tudatosan hívén, hogy ő az akkor ismert világ ura, továbbá annak modern változata a Canonum de Ius Positivum, amely magába foglalja a Meritime Law (az admirális törvényeként ismert) hajózási törvényeket is. Ezek érdekessége, hogy jogforrásuk csupán a hatalmi szó volt, ami előtt csaknem minden nép meghajolt. Kevesen tudják, hogy a „Meritime” (tenger-jog) kifejezés egy a 13. században képzett két latin szóból áll: maris = tenger, és timeo = félni (tartani valamitől); az összevonás jelentését pedig így kellene értelmezni: „*féld a tengert*”. E szólas egy ókori hagyományt örökít a *Szent Székre* – „*vide et mari, et in Sancta Sede*” értelmező fordításban: *lásd a törvényt (a vizek törvényét) az Apostoli Szent Székben*¹²⁴ ami az embereknek adja a törvényt. Felrémlik VIII. Bonifác Unam Sanctam bullája, amelynek forrásai tehát I. Justinianus törvény gyűjteménye lehet.

---

¹²⁴ 3416. Kánon

Egy legenda azt próbálja felmutatni, hogy az ősidők emberét egy a Föld faunájából kiemelt, önmagához hasonló földi létezőből egy földönkívüli faj génmanipulációval teremtette. A felvetés bizonyítékát agyagtáblába, kőbe vésett sumér, egyiptomi, akkád, asszír vagy más népcsoportok eredettörténetében, épületmaradványok, relief-ek és sculpture-k kiásott leleteinek feltárásában, a látott írásjelek megfejtéséből levezetett lehetséges megoldásokban látják. Az ilyen, sokszor csak belegendolt, a megtörtént valóságtól teljesen eltérő olvasatok, írásmutatványok megfejtései, vagy képelemzések értelmezése szült olyan magyarázatokat, amelyekre hivatkozva valakik önmagukhoz vonták az emberi tudat manipulációjának kizárólagos jogát.

De tegyük fel, hogy hibás ez a gondolati levezetés.

Az idő előrehaladtával, de mondhatjuk azt is, hogy az emberi tudat fejlődésével, az egyénekből összetevődő közösség kitűzött céljai elérése érdekében már túllépett az ösztön vezérelt túlélő-szintről, és közösségi létformákba tömörülve környezetátformáló tevékenységbe fogott. Ennek egyik elkerülhetetlen folyamánya – az emberi tevékenység minőségének szempontjából – az adott közösségben élő egy-én teljesítőképessége és tudati szintje megnyilvánulásának változatossága, az érdekek kritikátlan közösítése, és azok elfogadtatása minden közösségi taggal, tudatosan felvállalva, hogy létezend (és nem *létezni fog*) majd olyan személy, aki nem ért egyet többek akaratával. Röviden, az emberiség első válaszutja elé ért, ahol eldöntendő dilemma született: ugyanis mit lehet és mit szabad bevezetni az emberi lét és tudat környezethez való viszonyulásának korlátozására.

Mindez akkor lehetne valóság, ha nem történik meg egykoron, hogy a Földet kerülgető ön-hőtermelő bolygó lakói – az égi útján két naprendszer bejárva – időnként, amikor Földközelen lehetőségük nyílt rá, „átruccantak”. Miután úgy tűnt, hogy számukra a Föld élhető bolygó, és az itt található nyersanyag-bázis kiaknázható, repülőteret, irányító-központot feldolgozó telepeket építettek. Mivel szükségük volt munkásokra is, akik kitermelik és feldolgozzák az ásványokat, illetve a kinyert nyersanyagot, ahogy a biblia is írja, „*saját képükre teremtettek*” génmanipulált létezőket egy őshonos emberszabású földi őszanya és saját génállományainak keresztezésével (*csak halványan írva: lásd Adam Kadmon történetét*). Röviden, „lombik-embert” állítottak elő, akik aztán elvégezték a szükséges munkákat és kiszolgálták őket.

Mai felfogással nyilvánvalónak tűnhet, hogy a saját génállomány átörökítése egy másik fajba olyan képességekkel is felruházta volna az *előállított* szolgálkat, ami súlyosan sérthetné a „*teremtő*” faj érdekeit, ezért a génállomány néhány szekvenciáját blokkolni kényszerültek. E gátak legtöbbje a mai napig hatásosak. Amivel azonban nem számoltak a manipulátorok – és ez csupán feltételezés – az a földi génállomány evolúciója. Ismerve a mendeli törvényeket és a mutáció fajtáit, egy génen belüli bázissorrend-változás okozhatott kromoszómán belüli deléciót is, ami egy-egy blokk kiesését idézte elő, így az eredetileg gátolt szekvencia aktiválódott, és olyan új tulajdonság megjelenését

biztosította az embernek, ami akár genetikai fejlődésnek is betudható (és megint csak halványan leírva: lásd a *FOXP2* génpár esetét).

A több generáción át folytatódó fejlődés a kognitív területeket is érintette, így az egyének nagy tömegében megjelent tudatfejlődés már veszélyeztette a betelepült irányítók egzisztenciáját, ezért a következmények elkerülése okán előidézték teremtményeik pusztulását – lásd a vízözönt, amit a harmadik égi kísérőnk, a Hold-Föld ütődéssel valósítottak meg. Ami ismét kiesett a számításból, az egy *Énki* nevű jövevény lelkiismerete. Már ha feltehető egy idegen faj földi típusú lelkiismeretének megléte. A legenda szerint, Énki nem értett egyet a pusztítással, ami a földi élet 90%-át kiirthatja, ezért utasította *Zin-Suddu* (vagy *Ziusudra*, a biblia szerint Noé) sumér királyt, hogy építsen egy hajót, ami képes víz alatt hosszan lebegni, és legjobb embereivel abban várja a „nagy vizet”. Sumér agyagtáblák olyan részletesen leírják e hajó adatait, hogy angol mérnökök és fizikusok mai eszközökkel megrajzolták azt tervező asztalon. A rajz alapján úgy tűnik, a hajóban a legénység túl is élne egy ilyen eseményt.

A vízözön csillapodása után a túlélők ismét elkezdték benépesíteni a Földet, és az „égiek” támogatásával az önállóvá váló emberi közösségek, különösen Mezopotámia, Atlantisz és Ázsia területein rohamos fejlődésnek indultak, a települések gyarapodtak, az emberek tudása látványosan fejlődött, életük kellemessé és kényelmessé vált.

Az özönvíz után a betelepülők felosztották maguk között a Földet, és Istenként uralták a területükön élő embereket (ők lettek az Istenkirályok), saját vallásokat alapítottak, amelyeknek talpköve az egyistenhit lett. Az hitvilágok eltérő magyarázatai és a társadalomszervezés-béli gondolkodásmód olyan nézetkülönbségeket generált, hogy az „Istenek” az egymás közötti vitákat emberek alkotta seregeket vezetve háborúba keveredtek. Ettől kezdve a tudás és ezzel párhuzamban az erőszak oly’ mértékben megnőtt, hogy már nem csak az Istenek, hanem az emberek is önállósult közösségekbe tömörülve harcolnak egymás ellen. Ez mindent megváltoztatott, ami egyben tragédia az *égből jövőknek*. Az emberek ugyanis ráébredtek, hogy az addig sérthetetlennek, halhatatlannak látott és hitt uraik valójában kicsinyesen torzsalkodó, mindent uralni vágyó esendő akarnokok.

Elérkezett az idő, amikor az égiek belefáradtak a sehova se vezető háborúskodásba, elveszítették az emberek tudata és a területek feletti uralmat, s miután „megöregedtek”, békében kívántak élni. Elhagyták a Földet, hátrahagyva földi asszonyaiktól származó félisten utódaikat, akik magukévá tették az uralom nekik kedvező részeit, és ott folytatták a hatalmi viszálykodást, ahol felmenőik abbahagyták. Néhány évezred múltával, *III. Alexander – Macedon Basileus* (i.e. 356-323) is eltávozik a földi lét világából, ezzel az utolsó, közvetlenül *Istentől fogant* félember zárta le a nefilim társadalomépítők világát. Ekkorra az Istenek többsége elhagyta a Földet, aki maradt az nyomtalanul eltűnt. Így az emberiség Istenei nélkül egyedül maradt a Földön, mint az árva gyermekek, szüleik nélkül. *És ez lehet akár legenda, akár valóság.*

De ha mégis a darwini evolúció lenne a valóság, akkor még több megválaszolatlan kérdés merül fel. Például; hogyan jutottunk el odáig, hogy az emberek között egyre másra felbukkannak olyanok, akik pusztán jelenlétükkel, irányadó kinyilatkoztatásaikkal képesek tömegeket megmozgatni, és a hit erejével felruházni?

A több-ezer éves tapasztalat és az Istenek viselkedésének elemzése odáig juttatta az emberiség gondolkodását, hogy az erő, azaz a többségi terror alkalmazása (tetszik, nem tetszik) mindig célravezető. Van tehát mód arra, hogy egy kiválasztott kiemelkedjen a sokaságból, és előírja a közösség és a közösség környezete között fennálló viszony szabályait, lehetőleg örökérvényű rend megalkotása képében. E megállapítás folyamánya kikerülhetetlenné tette a kényszer alkalmazásának szabályozását is, ami azt jelenti, hogy lesznek olyan közösségi tagok, akik megtehetnek valamit, és lesznek olyanok, akik viselik egy adott cselekmény következményének terheit. Ezt a szerepleosztási szabályt „*jogérvényesítés*” néven vezették be a köztudatba, ami tulajdonképpen nem más, mint a felelősség következmények nélküli áthárítása a hierarchiában alul lévőkre.

Fentiek okán, vitathatatlanak tetsző megállapítás, mely szerint *a jog nem több, mint az ember tudatlanságán érvényesülő fikció.*

10. A korlátok eredete

Honnan ered a tudat működését kívülről szabályozó korlátok alapítási joga? Ki vagy mi állíthat gátat a felfedező gondolat független csapongásának, az egyén megismerő és hatásalkalmazó tevékenységének, a szabad akarat megnyilvánulásának? Végző kérdésként, az egyén mely forrásból származtatja a környezetében létezők hatáskiváltó tevékenysége feletti uralom kizárólagosságát?

A legtöbb létező érzékszerveire hagyatkozva dönt a közvetlen környezethez való viszonyulásáról, a világ rajta kívül álló hatásainak megítéléséről. Természetes lehet például az, hogy egy adott térben vannak más létezők, amelyek a térben akkor és ott elfoglalt helyük, állapotuk, hatáskiváltó cselekedeteik következménye alapján megjósolható egy esemény kimenete; továbbá úgy tűnik, hogy ugyanezeket a tárgyakat, élőlényeket, hatásokat más létezők nagyrészt ugyanolyannak, sőt ugyanúgy látják és/vagy érzékelik és képesek a folyamat lehetséges kimenetére asszociálni. Így majdnem mindenki (!) tudatosan elfogad olyan megkérdőjelezhetetlennek kimondott (ám tudományosan soha nem bizonyított) fogalmakat, mint például az öntudat, az éntudat, a döntés szabadsága vagy az isteni kinyilatkoztatás. Beleértve azt az egyszerű bölcséletet, hogy minden, az egyéneken kívül álló bármilyen létező rendelkezhet ugyanezen tulajdonságokkal, tőle függetlenül.

De mára már közismert az is, hogy a „valóság” – legalábbis ahogy a kvantumfizika jelenlegi kísérleti eredményei sugallják – még csak nem is hasonlít arra, amit egy tudatos létező a szenzorjaival érzékel. Mert nem biztos, hogy létezik a szabad akarat, vagy ha mégis, akkor egészen másképp, mint ahogyan azt „*cáfolhatatlanul*” bizonygatják. Nem biztos, hogy csak 3 térdimenzióban oszlik el a valóság vagy, ahogy mostanság hirdetik, a téridő szakadásmentesen folytonos. Mert ha valaki képes lenne egy aprócska rés létrehozására a párhuzamos univerzumok között, akkor azokba/-ből ide-oda ugrálhatna úgy, hogy ő maga választhatna útvonalat a rendelkezésére álló végtelen mennyiségű lehetőségből (csak arra kellene ügyelnie, hogy senki és semmi ne figyelje meg!). Ma már egyre többen kételkednek a fénysebesség felső korlátjában, vagy az éppen megfigyelt pillanattól független múlt, jelen vagy jövő létezésében. Akkor is, ha ezzel Einstein speciális relativitás elméletét hiteltelenítik, és természetesen az összes ebből levezetett „*törvényt*”, nem törődve az elmélet megalkotójának végtelenségig kántált nimbuszának megroggyanásával.

Egy rövid kitérőt téve, megkísérlem bemutatni a egy-ének tudatos félrevezetésének valóságát:

„Einstein megalkotta a gravitációt leíró általános képletet. A matematikai leírás lehetővé tette az elmélet egy konstanssal történő kiegészítését, ez volt a kozmológiai állandó, a lambda. Az eredeti képletek egy dinamikus változó világegyetemet adtak volna meg. Az akkoriban elfogadott világkép egy

stacionárius, Giordano Bruno által leírt univerzumot feltételezett, ahol a világegyetem egyenletesen van kitöltve csillagokkal, amelyek ugyan változnak, mozognak, de összességében az egész jellege állandó. Einstein azért vette fel ezt a kozmológiai állandót, hogy ezáltal a képletével leírt világ megfeleljen ennek a stacionárius világképnek. Aztán jött Edwin Hubble, aki a csillagok fényének vörös-eltolódásából arra következtetett, hogy a világegyetem tágul. Einstein belátta ennek a felfedezésnek a jelentőségét, elfogadta azt, és kivette a kozmológiai állandót az egyenletből, illetve úgy nyilatkozott, hogy annak felvétele az egyenletbe élete legnagyobb hibája volt.”

„2xsü” www.gyakori_kerdések.h.1

Az írás, egy apró részlet a 'gyakori_kerdések.hu' oldalról, amely arról szól, hogy az anyagelvű világnézet irányadó körei tudományosnak mondott levezetésekkel a találmányra megalkotott állításokra hivatkozva, kanonizált kijelentésekkel követelik maguknak a 'tiszteletet'. Legfeljebb utólag szórják fejükre a sterilizált hamut. Aranyi László így foglalja össze a mai napig piedesztálon fakuló $e=mc^2$ kiagyalóját és művének romboló hatását:

„... Einstein megbukott diplomavédésén, tanárai akkor helyesen ítélték meg képességeit. Jegyét később valakik, valamilyen okból felkerekítették, így adták meg számára a lehetőséget, hogy kidolgozza azokat az alapvetően téves, mármár tudományvallási dogmává merevedett elméleteit melyek idestova 100 éve kötik gúzsba a fizika tudományának fejlődését. Az is lehet, mindez szántszándékkal történt, az emberi gondolkodás és világszemléleti mód gúzsba kötése érdekében.”¹²⁵

„... Most ne merüljünk itt el abban, hogy milyen elemi hibát vétett Einstein, amikor a Lorenz-transzformációt (ami egy tér-transzformáció), az időre alkalmazta. Az idő ugyanis nem létezik – állítják ezt, már felkent tudósok is. „Idő” elnevezéssel ugyanis periodikus mozgásokat össze hasonlító egyenletek eredményét illetjük. Semmi többet nem teszünk az idő kapcsán. Egy képzetes fogalmat „téridimenzióként” felfogni, vagy ami a rosszabb, egy képzetes fogalmat összevonva egy konstans értékű fogalommal és egységes „téridőről” beszélni, hát, ez bizony már az általános iskolai fizikai ismereteket is alul múlja... Következésképpen: a „téridő” nyilván görbült sem lehet, hiszen ami nincs, az nem görbíthető meg. Léteznek viszont erőterek, amelyek egymásra hatásuk következtében deformálódhatnak...”

És ez nem felmentés a félrevezető gondolatvilágnak, hanem egy villanás az alagút végén. Hátha meglátja valaki, merre is kellene menni. Egy aprónak tetsző, mégis megemlítené, az egy feltételezés, amely szerint Einstein, Bolyai János munkájából

---

¹²⁵ aranylaci.freeweb.hu/emcc/emcc.htm

merítette a már-már tudománytörténeti dogmának hangoztatott Einstein-féle relativitás elméletet.

„1914 tavaszán Marosvásárhelyre érkezett egy idegen, ismeretlen tanár. Olyan kiváló ajánló levelekkel, hogy azok alapján megkapta betekintésre a Bolyai János-ládába zárt hagyatékot. Ezek között a már említett relativitás-elméletet felölelt munkát. A tanár - akit Einstein Albertnek hívtak - elutazása után került a hiányt jelentő feljegyzés a Théka naplójába.”¹²⁶

Most azonban tisztázandó a kérdés, mi lészen a *JOG* szó tényleges jelentésstartalma, pontosabban hogyan értelmezik a jog felkent tudósai e mindenható kifejezést.

Ami a modern meghatározási kísérletekben tetten érhető, az a maga káosz. Például:

*„A jog olyan, az **állami akaratot kifejező** szabályrendszer, amelyet az állami szervek alkotnak, és amelynek érvényesülését az állam kényszerítő eszközökkel is biztosítja.*

A jog olyan magatartási szabályok és azokhoz kapcsolódó egyéb magatartás-előírások (jogi normák) összessége,

- *amelynek keletkezése **állami** szervekhez kötődik, azaz azokat az **állam** bocsátja ki vagy szankcionálja,*
- *amelyek az adott társadalomban általánosan kötelezőek, vagyis azokat általános érvényesség jellemzi,*
- *amelyek érvényesülését az **állami szervek** végső soron kényszerrel ténylegesen biztosítják.”*

<http://www.econom.hu/a-jog-fogalma/>

Józan ésszel átgondolva: a jog egy elvart vagy lehetséges emberi magatartásforma leírása, amit állam keletkeztet (vajh' miből, hogyan, miért?), és mindenemű ellentételezés nélkül bárkire ráerőszakolhat. Tetézi a meghatározás bizonytalansága által keltett kellemetlen érzéseket, megdöbbentő, hogy az egész megközelítésből hiányzik maga az ember, akire vagy amire a jog hatását alkalmazzák, ugyanakkor mindenhatóvá tesz egy fikciót, az „**államot**”, átvetítve rá a megmagyarázatlan *Teremtő* minden privilégiumát.

A legújabb korban a jog funkciójáról alkotott megállapítások tovább nehezítik az egyébként is szabados értelmezést, mert például azt írják a jogról, hogy a kifejezést lehet normatív eszközként is felfogni:

- *normatív értelmezés: a jogi szabályozás valamilyen társadalmi rendezettség fenntartására irányul,*

sőt, politikai szemszögből kezelni, és ekkor:

- *politikai értelmezésben a „jog” a hatalmi viszonyok megerősítését, érvényesítését szolgálja.*

---

¹²⁶ https://vilagbiztonsag.hu/Bolyaitol_szarmazik_Einstein_relativitaselméletete

Talán könnyítési célzattal, vagy a sokértelműséget tisztázandó, bevezették a *jogviszony* fogalmát is, ami a társadalmi kapcsolatrendszeret hivatott összefoglaló kifejezésként megjeleníteni:

„Jogviszonyoknak nevezzük azokat a kapcsolatrendszereket, társadalmi viszonyokat, amelyeket a jog szabályoz.”

<http://www.econom.hu/a-jog-fogalma/>

Mondják ezt akkor, amikor a jog egzakt fogalma még sehol sincs meghatározva. Ugyanakkor,

„... a „jog” értelmezhető szabadságként is. Ha valakinek „joga van” valamit megtenni (vagy nem tenni), ez azt jelenti, hogy az illető szabadon dönthet arról, hogy egy adott magatartást tanúsít-e vagy sem. A kérdéses magatartási lehetőség lehet olyan, amely általában kívül esik a jogi szabályozás körén (pl. hogy valaki iszik-e egy pohár bort étkezés után), de lehet a jog által elismert és védett törvényes érdek is.”

jogikar.uni-miskolc.hu/download.php?fileName=/projectSetup/files/...

Úgy tűnik, hogy a sok körítés elengedhetetlen a szó megfelelő értelmezéséhez, mert, ahogy azt a fentiekben láttuk, ennek a kurtácska szócskának sok-sok értelmezési leágazása lehet. Már ha a magyar nyelvet *csak beszéli* a magyarázó. Ezek a körülírások olyan kísérleteknek is tűnhetnek, amelyek a jog fogalmának legitimitását hivatottak megteremteni azáltal, hogy bele gyötrik az ember függetlenség iránti örök vágyát. Lassan érthetővé válik a kitétel, amely szerint minden bíró szabadságában áll a „*szabad jogértelmezés*” – és értsen ez alatt ki-ki a legjobb belátása szerint bármit!

Minden gondolkodó szabadon eldöntheti, hogy a magyarázatokkal mennyire sikerült elérni a „kitűzött” célt.

A fenti levezetés okán, a továbbiakban azért bizonyítandó a Szentkorona Ország Magyar Királyság jogrendjének státusa, mert a „**jog**” kifejezés szabad értelmezése tette lehetővé 2012. január 1-én teljes hatályában aktív SZOMK Jogrend figyelmen kívül hagyását. A hatályos jogrend joghatóságát egy

jogcím nélküli, rosszhiszemű erőszakszervezet – Magyarország-nak nevezetett állam

kormányja az általa kiépített erőszakszervezetre támaszkodva nyomja el.

– Ez a kormány jogcím nélküli, mert egyoldalú jognyilatkozattal vonta magához a Szentkorona, mint jogalapító hatalmasság összes jogát:

Magyarország Alaptörvénye, Országgyűlés, 1. cikk (1), (2) a-k:

(1) MAGYARORSZÁG legfőbb népképviselői szerve az Országgyűlés.

(2) Az Országgyűlés

a) ***megalkotja és módosítja Magyarország Alaptörvényét;***

b) törvényeket alkot;

- c) elfogadja a központi költségvetést, és jóváhagyja annak végrehajtását;
- d) felhatalmazást ad a feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére;
- e) megválasztja a köztársasági elnököt, az Alkotmánybíróság tagjait és elnökét, a Kúria elnökét, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, a legfőbb ügyészt, az alapvető jogok biztosát és helyetteseit, valamint az Állami Számvevőszék elnökét;
- f) megválasztja a miniszterelnököt, dönt a Kormánnyal kapcsolatos bizalmi kérdésről;
- g) felosztatja az alaptörvény-ellenesen működő képviselő-testületet;
- h) határoz a hadiállapot kinyilvánításáról és a békekötésről;
- i) különleges jogrendet érintő, valamint katonai műveletekben való részvételrel kapcsolatos döntéseket hoz;
- j) közkegyelmet gyakorol;
- k) az Alaptörvényben és törvényben meghatározott további feladat- és hatásköröket gyakorol.”

– **Rosszhiszemű**, mert törvényei és rendelkezései az ember döntési jogát a kormányhoz rendelte, és azt saját előnyére fordítva korlátozza

példa a Magyarország Alaptörvénye, „A különleges jogrend” című fejezetben foglaltak.

– **Erőszakszervezet**, mert a kényszer alkalmazására önmagának tartja fenn a kizárólagos jogot akkor is, ha arra egyébként semmi szükség sem volna:

Magyarország Alaptörvénye, C) cikk (3).

(3) Az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult.

E jogszabályok jogforrása a Magyar Népköztársaság Országgyűlésének 1949. évi XX. törvénye, mert Magyarország Alaptörvényét az előbbiből hivatkozott 19.§ (3) bekezdés a) pontja és 24.§ (3) bekezdése alapján fogadta el.

Az alábbiakban bizonyítom, hogy a fentebb tett megállapítások megállják helyüket, aminek folyománya, hogy a SzOMK jogrendje a Kárpát-medence népeinek hatályos jogrendje mindarra az egy-énre joghatályos, aki elismeri azt.

Woodrow Wilsont idézve: „... minden nép szabadon megválaszthatja azt, hogy milyen szuverenitás alatt akar élni ...” – elhangzott 1916. május 27. „A Béke Kikényszerítésének Ligája” gyűlésén.

Wilson 14 pontba összefoglalt prófécianak is felfogható elképzelése a világ irányításáról, az I. világháború befejezését hivatott béketárgyalások, továbbá a Nemzetek Szövetsége (néhol Népszövetség) alapító okirat bázisa lett, Edward Mandell House ezredes (*Committee of Inquiry Warburg, Morgan, Rockefeller delegáltja*) kiegészítéseivel, amelyben részletes diktátumok szerepeltek az Európa területén élő

nemzetiségek önrendelkezési jogának biztosítására. Mindössze az maradt ki belőle, hogy 2,5 millió magyar nemzetiségű Szentkorona tagtól megtagadta ezt a jogot.

Hogy ki volt ez a *House* ezredes, arról *Godfrey Hodgson* írt egy kimerítő monográfiát¹²⁷. Wilson 14 pontja a sovén alapon működő közösségek önkényuralom alóli felszabadítását jelenthették volna azzal, hogy Wilson és House előtt ismeretlen volt a Szentkorona jogrendje és annak joghatása, ami sokkal inkább szolgálta és szolgálja ma is a többnemzetiségű közösségek egymást támogató együttélését, mint a hírhedt 14 pontban összefoglalt dogmatikus elmélet. Wilson, miután kifejtette az angolszász liberalizmus klasszikus tételét – a morális arisztokratizmust, a „gentleman’s agreement” társadalomformáló filozófiáját – erre építve azt állította, hogy a nemzetek magatartása ugyanazon becsületkódex alapján kell megvalósulnia, mint ami az egyénekre vonatkozik. A 14 pontban, az önrendelkezés gondolatát és a ’Népszövetség’ propagandisztikus hatását először 1916. május 27-én tesztelte nyilvánosan, amikor „*A Béke Kikényszerítésének Ligája*” meghívására, az Egyesült Államok elnökeként, beszédet mondott.

Emlékeztetőül: „*A béke kikényszerítésének ligája*” 1915-ben alakult meg New Yorkban. Bár az Egyesült Államok ekkor még egyetlen hadban álló állammal sem volt sem szövetségben sem ellenérdekelt, a harcokban sem vett részt, de a szembenálló feleket egyformán kiszolgáló hadiszállítások az amerikai tőkés társadalomnak óriási profitot hoztak. Sőt, a minden harcoló félnek folyósított hadikölcsönök a Rothschild bakház számára minden addig felülmúló bevétellel kecsegtetett. Mivel legtöbb érdekeltségük az Egyesült Királyság és Franciaország bankjaiban volt, a jövőérték realizálása érdekében, a két ország katonai győzelmét óhajtották. A fronthehelyzet azonban nem ezt sugallta. Valamit tenni kellett.

Hamilton Holt LL.D újságíró 1914. szeptember 28-án az *Independent* című hetilapban „*The Way to Disarm – A practical proposal*” (*A leszerelés útja: praktikus javaslat*) címmel vezércikket tett közzé, amelyben mintegy vizionálva a ’Nagy Háború’ értelmetlen pusztítását, egy nemzetközi szervezet létrehozására hívott fel. Úgy vélte, hogy a szervezet döntőbíróként léphetne fel minden politikai vitában, ugyanakkor a tagországok egyesített haderejére támaszkodva a szervezet semlegesíthetné azokat az államokat, amelyek nem tagjai a szövetségnek.

A háttérben azonban egy átgondolt, hosszú távú terv lapított. A Rothschild háznak minden fiskális kísérlete a nemzeti érzelmekre alapított birodalmak megtörésére, kudarcba fulladt. Lásd a Romanovok és a Rothschildok láthatatlan „iszap-birkózását”, ami II. Miklós és családjának totális kiirtásával végződött. Ha azonban az elképzelés szerint a többnemzetiségű birodalmak egybekovácsoolt egységét „önálló” államokra szabdadják, a sovinizmus mételyével megfertőzött kisebbségi vezetők nemzeti

---

¹²⁷ *Woodrow Wilson’s Right Hand: The Life of Colonel Edward M. House. Yale Univ. Press 2006.*

érezelmére alapozott „jutalomfalat” fejében – önálló állam – a pénzen keresztül irányíthatóvá válnak, és nincs, ami megállíthatná a pénzuralom világméretű kiépítését.

Az elképzelést Woodrow Wilson amerikai elnök felkarolta. Ekkor indult el a folyamat, amely az első világháborút lezáró Párizs környéki békék első aktusaként, 1919. június 28-án a Népszövetség (Nemzetek szövetsége) megalakulásához vezetett.

A népi képzelettel szemben Woodrow Wilson 14 pontjának történelmi értelmezésében ma már semmiféle nézeteltérés nincs: örök békét hirdetett, ám a hiányosan felvázolt és gondosan félrevezető elvekkkel elhintette a jóval későbbi konfliktusok eszméjét, az önrendelkezés kellőképpen ki nem fejtett jogának dogmáját, amivel valójában a sovinszta törekvések ideológiáját vezette be. Noha az önrendelkezés kifejezés nem szerepel a 14 pont egyikében sem, a békefeltételek meghirdetését követően azonnal annak kinyilatkoztatását olvasta ki belőle a nemzetközi közvélemény. A történelmi értékelés egyértelműen a politikai propaganda vonzó darabjának tartja, amelyek alkalmasak egy háborús gépezet beindítására, de teljesen alkalmatlanok egy valós és tartós béke megteremtésére. Továbbá Raimondo Montecuccoli olasz származású császári hadvezér szerint „a háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz, pénz”, és ez a Rothschild bankháznak a nyereségek nyereségét jelenti ma is. Edward Mandell House túlságosan is jól végezte be azt, amit rábíztak. Ennek köszönhetően a békeszerződések célja csupán a hatalmi status quo kodifikálása lett, és lehetőséget sem biztosítottak egy esetleges felülvizsgálat vagy békés szerződés módosítás esetére.

És itt emelkedtünk a nemzetközi jog alkalmazásának kidolgozatlanságig. Innen könnyű belátni, hogy a jog értelmezését bárki saját céljai megvalósításának szolgálatába állíthatja, ha van elég pénze, amit hatalomra válthat. Azonban, a pénzen vett uralmat csak időlegesen lehet más emberekre kényszerként alkalmazni, talán addig, amíg elfogadják, elismerik a kitűzött cél elérésekor bekövetkező állapotot. Ennek okán politikusok kénytelenek elfedni az igazi célt, vagy a hazugság díszsomagolásába bújtatandó a valóság. Mert ha egyszer a felszínre kerül az igazság, és az elfogadás megbicsaklik, előbb az együttműködés szűnik meg, amit a tiltakozás, majd az ellenlépések sorozata követ, végül erőszakba torkollik a „magasztos” cél, mint például a népek önrendelkezéséről szóló utópia.

Az ember időről-időre elfelejti, hogy minden EGY. Mindegy! A megalitikus kultúrák fennmaradt faragatlan kőoszlopai – ménhírek, asztalszerű dolmenek, köralakban álló cromlech-ek, agyag-homok paletták, smaragdba vésett táblák, aranylemezek maradandó anyagába fogalmazott, vésett, rovott, rajzolt, hieratikus-, démotikus-, kvadrát-, nabateus-, kúfi- és más írások őrzik egy aranykor felismeréseit. Őrzik az igazságokat, azokat az üzeneteket, amelyek korszakos megörökítései az akkori világ eseményeinek, „mitológiákat” az utókor számára, hogy amikor szükség van az emberi értelem igaz tudatára, akkor a faj megkülönböztető rítusai felett töretlenül átvegye az uralmat. Mert a világunkat vezérlő elvek e pillanatban az új, a még több, a felülmúlhatatlan utáni rohanást részleteti előnyben, követendő mintái hamisak, kiismerhetetlen célokkal valók,

és szűkében vannak az együttérzésnek. Elhomályosult a feltétel nélküli szeretet értelmezése, demokráciában senyved az egyszemélyi felelősség, elveszett a döntés szabadsága.

Ideje hát, hogy a szellemi hagyomány kinyilatkoztatása segítse az utókor szemét felnyitni, az egy-én figyelmét az időtlen igazságok intelmei felé fordítani. A magyar Szentkorona egy ilyen összesített bölcsélet megjelenítője, amelybe előállítói lekódolták egy kor üzentét egy olyan tárgyiasult formába, amely fennmaradásának biztosítékát az emberre is kivetítve, már a puszta megjelenésében is tiszteletet követelő minden kortól, rendtől, faj- és nem béli hovatartozástól függetlenül.

12. Mese az államról

Vannak emberek, akik jogot formálnak arra, hogy eldöntsék mások helyett mások viszonyát istenhez és a világhoz; és vannak emberek – a nagyszámú többség, akik átadják ezt a jogot másoknak, és vakon hisznek annak, amit nekik mondanak. Egyformán vétkesek ezek is, azok is.

Lev Nyikolajevics Tolsztoj

Az ember felfogóképessége annyiban korlátozott, amennyiben a létezők megnyilvánulásait reprodukálni képes. Evilági eszközök jelzéseire hagyatkozva az észlelőképességét bárki tágíthatja, de a közvetlen környezetében éppen meg nem nyilvánulóktól vagy a nem létezőktől eredő hatásokat felfogni igen, ám azok következményeit megismételni, forrásukat azonosítani képtelen. Bármely fizikai test irányítását, a tudat működését befolyásolhatja, azonban a világmindenség viselkedését nem uralhatja, legfeljebb következtethet a ható erőket vezérlő eredetre. E kettősség határtalanságában létezik az ember, amelynek időbelisége szabja a létező egy-ének és csoportok feletti uralom korlátaát, az időtlenség pedig annak szabályait.

A Kozmikus Rend működtetője a legfőbb uraló. Az ember szellemének erejével minden szabályt megismerhet, ám a vezérlő elv megidézése következménnyel jár. A következmény terhe vagy élvezete megosztható, de el nem kerülhető. Vagy egy-én, vagy társult emberek csoportja – család, bő család, nemzettség, törzs, törzsszövetség – vállalhat létbéli közösséget, ahol a következmény terhének vagy élvezetének elosztásáról a vállaló közösség minden tagja dönthet, a döntési folyamatból egyenlő mértékben részesedve.

Az így kialakult családi közösség újabb feladatokat generált, mert a génállomány átörökítésének ösztönkényszere nagyobb biztonság megteremtését követelte. A szaporodás természetes folyamata eltérő tevékenységeket vár el a különmemű egy-énektől az utódgondozás és a létfenntartás terén, ami a család feladat-leosztásában döntési kényszert hozott.

Ekkor még mindkét társult létező korlátozás nélkül érvényesíthette akaratát még akkor is, ha a fizikai kényszer alkalmazása az erősebb fél javára alakíthatta a döntés kimenetelét. Ekkor a gyengébb fél vagy behódolt, vagy kilépett a társulásból, döntése tehát kivonhatta magát a kényszerítő uralom alól.

Lehetett kényszer, lehetett magasabb szintű létezőtől származó külső sugalmazás, amikor két vagy több család ideiglenes, vagy tartós társulásra lépett, mert ez sikeresebb túlélési lehetőséget nyújtott. Ez a közösségi forma megkívánta a társultak

tevékenységének összehangolását. Az erre alkalmas egyén természetes kiválasztódása, valamint a társulásból való szabad kilépési lehetőség még mindig biztosította az egy-én vagy a társult család döntési szabadságát, függetlenül a vezető evilági vagy égi eredetétől.

Amíg a vezető vagy irányító átlátta a közösség minden tagjának tevékenységét és a társulás egyazon életteret fogott le, a döntés szabadsága a teljes társulásra biztosított volt, a természet törvényszerűségeiből átemelt szabályok nem sértették a Kozmikus Rend érvényét. Az irányítás nem járt tartós kényszer alkalmazásával. A társulások növekvő létszáma újabb problémákat vetett fel. Itt kénytelenek vagyunk egy kitérőt tenni, hogy a társadalmasítás milyen gondolatsor mentén zajlott és zajlik még mindig az erőszak privilegizált keretei között.

12.1 Társadalmak kialakulása

”Bizonyos állandó s egyetemesnek tekinthető cél által egybekapcsolt egyéneknek szabályok által rendezett összességét tekintjük társadalomnak.”

A társadalom; szerkesztette Stein Lajos; Athéneum, 1908.

Az ember és ember között fennálló viszonyok ideális szabályozása régóta vita tárgya a politikum, de az ember típusú gondolkodó létezők körében is. A jelenkor csaknem minden meghatározásban a társadalmi alrendszerek, gazdasági és intézményi struktúrák kölcsönható viszonyulásának szabályozását mondják társadalmi normának. Az 19. században társadalom magyarázata sokkal tisztább és egyértelműbb vala:

„Bizonyos erkölcsi kötelekekkel öszvefűzött emberek sokasága, legszélesb értelemben véve, különböztetésül a vad állapotban, egymástól szétszakadozva élő emberek sokaságától.”¹²⁸

Feladataként az adott emberi közösség túlélését, a társadalmi jólét tartós fennállásnak biztosítását jelölik meg. Mióta az embert leválasztották természetes környezetétől, az ösztönlét paradicsomából kiebrudalták, a természetes életterét egészen picinyre korlátozták, városokban épült „betonbunkerekbe” kényszerítették, a társadalom fogalma a hatalmi hierarchia szintjeinek meghatározásává vált. Nyilvánvaló a törekvés, mert az összeterelt sokaságot könnyebb kordában tartani az újabb és még újabb szabályozók halmazával úgy, hogy lehetőleg törvénytelen, de legalábbis csaknem lehetetlen legyen a születési rétepozíciójából felfelé lépni a besorolt tagnak.

Az uralmi pozícióba kerültek újabban társadalmi szerződéseket keletkeztetnek – többnyire egy jól meghatározható érdekcsoport előnyére – amelyben mind a négy emberi elemi-ösztön működését megpróbálják szabályoknak nevezett korlátok közé szorítani, rendezetten és korlátlanul uralni, inkább kevesebb, mint több sikerrel (lásd a polgári engedetlenség mozgalmait, felkeléseket, forradalmakat). Mert mindig lesz valaki, aki bár képtelen megteremteni létének fenntartásához szükséges javakat és mások támogatására szorul, vagy aki elveszejtven az önerőjű fajfenntartási képességét, pénzelt pótcselekvéssel oldja nemző energiájának feszültségét, vagy aki embertársai felismeréseit kisajátítva ringatja el önnön felismerő ösztöne kicsinységét, vagy amikor egy bizonyos szint alá csökken a pénzen megvehető energia, elégedetlenné lesz. A hatalmi pozícióban lévők többnyire azt próbálják meg rögzíteni, hogy milyen lehet, vagy nem lehet a tudatos *egyén* viszonya az azonos fajba tartozó létezőkhöz. Megállapítanak egyfajta alá-fölérendeltségi viszonyt a vezetett jogképes alany és a többi dologi létező

---

¹²⁸ Czuczor Gergely, Fogarasi János: *A magyar nyelv szótára*. 1862.

között, ám ezek a szabályok többnyire nem az embert veszik alapnak, sokkal inkább a tulajdoni viszonyok meghatározásában merülnek ki. A törekvések eredői kivétel nélkül a jogalom feletti uralom, a hatalom birtokosainak kizárólagossága leendő, más szavakkal, a vezető réteg minden végrehajtás következményét tetszésük szerint kezelve a vezetettekre hárítsa, hogy egy megnevezett hatás következményét elkerülhesse, vagy az előny leosztását saját hatáskörébe vonhassa.

Nem légből kapott gondolat, hogy a társadalmak írott szabályait az emberek többsége rossznak, vagy éppen csak elviselhetőnek ítéli meg. Tanulmányok ezrei foglalkoznak ezzel a kérdéssel, de a legtöbben azon a véleményen vannak, hogy valamennyi versengő politikai oldal önérdék-érvényesítő szabályrendet erőszakol a vezetettek nyakába. A New England Complex Systems Institute (NECSI) kutatóinak elemzése szerint például az Egyesült Államoknak egyáltalán nincs szüksége elnökre. Nem az elnök személyére, hanem az elnöki funkcióra. Azt is megállapították, hogy a világ minden pontján a társadalmakban a növekvő komplexitás folyamatát lehet felismerni, és bármilyen rendszert tekintünk, mindegyikben az irányítási és döntéshozatali koncentráció teszi a rendszereket eredménytelené. Talán azért is, mert az emberi társadalmak mindegyike vagy majdnem mindegyike, jelenleg egy önállóulni akaró komplex rendszer, amelyben elfojtják a kisebb, elszigetelt és egyszerűbb struktúrába szerveződő egységeket.

Manapság a társadalomszervezés jogi forrása az állam. Azonban, sokan nem veszik észre, hogy az állam csupán egy nem létező, hatalomfenntartó monopólium. Más szavakkal; az állam Isten helyébe léptetett végső forrás, ami rendelkezik a legfelső, megkérdőjelezhetetlen hatalommal, de sem átformálni, sem bírálni nem lehet. Miután egy nem létező entitás. A közgondolkodás mára odáig jutott, hogy az állam egy Istent tagadó „*őstehénné*” növesztett aranyborjú, amelynek kifogyhatatlan tőgyéből ömlesztik a paragrafusok áradatát, elorozva a *Teremtő* mindenek felettségét, a végső okságot.

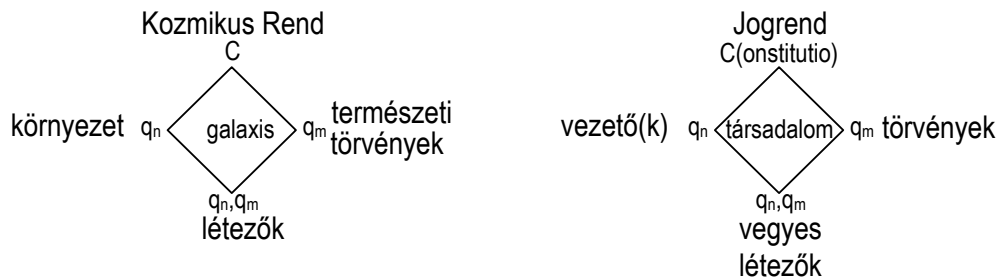
Az államot a mindenkori kormány jeleníti meg és szemfényvesztő mutatványaival, miután a legfőbb hatalom birtokosává emelte önmagát, és a vezetettek kárára határoz meg minden jogviszonyt. Mindegy, hogy milyen társadalomszerveződési típust vizsgálunk, a szabályrend tiltások sokaságával terhelt, ugyanakkor a megtorlást tőle elvonhatatlan saját kiváltságaként kezeli. A nyitott mandátum, a titkos szavazás, a mentelmi jog intézményei feloldhatatlan ellentmondásban tartják a társadalom vezetői és a vezetettek osztályát. Továbbá, a meghatározott cél képzelete, mely a társadalom magvát, annak lényegét alkotná, nem szerepel a társadalom minden tagjánál kellő világossággal.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a teremtett világ minden létezője valamilyen renchez igazodva tartja fenn magát, legyen az egy szuperóriás csillag, például a KW Sagittari, vagy a pillanatnyilag legkisebb létező paránynak (részecskének) elismert színtöltés.

A társadalom tagjai egyének összessége: $\sum q_n$; az egyének összeadott akarata a törvények gyűjteménye: $\sum q_m$. Mindkét összetevőre egy rend hat felülírhatatlanul. Ez a C(onstitutio) társadalmi szerződés, más megfogalmazásban az alkotmány vagy jogrend.

Ha összevetjük a természetjogú rendet a konstruált jogrenddel, akkor azt látjuk, hogy a két rend szerkezete azonosan egyenlőnek kellene lennie.

Vegyük észre, hogy a Kozmikus Rend és a Jogrend, egyazon struktúrában fejeződik ki, ami akár jelképként is felfogható lenne. Később látni fogjuk, hogy az antik világ jelképrendszerében megjelenik ez a forma, ami egy társadalom felépítésének szerkezeti modellje is lehet. A jel (a csúcsára állított négyszög, a Szentkorona több zománcképén is megjelenik, egy ország feletti uralom birtoklásának jelképeként.

Jogtudorok szerint az alkotmány egy társadalom legfőbb jogforrása. A legrégebbinek elismert írott alkotmány a Massachussets-i *állami* alkotmány, amelyet 1780-ban fogadtak el és mai is hatályban van. Ezt többen vitatják, és a Magna Chartát vagy az 1222-es Aranybullát hozzák fel bizonyosságul, ugyanakkor megfedkeznek az etelközi vérszövetségről, és figyelmen kívül hagyják a kanonizált szentírásokat is. Vagy ez a negligálás már természetes?

Vegyük észre, hogy a Földön minden alkotmány ember alkotta írásmutatvány, ami a jogok tételes felsorolásával *írásban* rögzíti az ember kasztba sorolását, ugyanis vannak olyanok, akik megalkothatják az egyének jogokhoz való viszonyát, továbbá vannak olyanok, akik betartatják a leírt viszonyrendet, és olyanok, akik kikerülhetetlenül viselik az alkotók és betartatók tetteinek következmény-terheit. Arra is fordítsunk figyelmet, hogy az alkotmány egy kitalált kreatúra, nevezetesen az *állam* fennállását védő dogma, vagyis az alkotók „mossák kezeiket”, ők az államot óvják, ami nem mellesleg a kiváltságaikat biztosítja.

Összefoglalva az alkotmány egy közösségi szabályozó, ami a természeti környezetéből kiszakítva az embert, néhány egyén számára biztosítja a földi javak és teremtett értékek feletti rendelkezés jogát. *Ferdinand Tönnies* a társulások és a szerződéses, mint normáltípusos társadalomszerveződési formákat határoz meg, amit a Weberiánusok, Freudianusok, Marxisták és más ideológus csoportosulások is elfogadtak. Sajnálatos módon egyik teoretikus tömörülés sem vette a fáradságot, hogy legalább rátekintszen a magyar jogrend történeti fejlődésére, de ami még inkább szánalmas: a XX. század magyarnak mondott akadémikusai sem merítették abból a jogi kincsestárból, amely lehetne az emberiség egyetemes társadalomszervezési modellje. Kerülve a rosszhiszemű vélekedést, csak utalok a sauli kereszténység világnézetére, amelyben nincs helye a mellérendeltségi viszony egyetlen momentumának sem. A félreértések elkerülése érdekében kivonatos tömörítésben tekintsük át, milyen kontextusban vizsgálják a jog útvesztőjében tévelygő megmondó tudorok a társadalomszervezés

összetevőit, beleértve az őstársadalom közösségeire rávándorolt élőködők párhuzamos társadalomépítő koncepcióit is.

12.2 A társadalom felépülése

Míg bizonyos jelenségek, mint a jog, az állam, a szorosabb értelemben vett társadalmak egyenként és együttesen is önzáródó képződmények, míg más alakulatok a gazdaság, az erkölcs lazább, időleges vagy felbontható szerződéses kapcsolatok eredményei. Vannak valóságos jelenségek, amelyeket csak látszólagos és időlegesen összeháró közösséget alkotó csoportok – mint például a hajléktalanokat istápoló szervezetek, választási kabinetek, árvízrel szemben dolgozó alkalmi munkacsoportok, szórakoztató céllal összeált együttesek – a nagyobb közösségekre gyakorolt hatásuk mégis észlelhető. Bennük az egyének és csoportok közötti érintkezés első sorban ösztönön, közös érdekű célok elérésén, vagy célok elidegenítésén alapul. Az így létrehozott vagy megjelenő egyesülések azonban csak felületesen szervezett csoportként, mint alaktalan *tömeg* jelennek meg, tehát még nem társadalmak. A tömeg, mint számbeli túlsúly nyer kifejezést, tisztán mennyiségi hatást produkál, amennyiben egy adott esetben összeállva az érzelmeket fokozza vagy csökkenti, és az egyént pusztán külsőleg alakítja, úgy hogy hatása a pillanatnyi működés végével együtt rögtön meg is szűnik, tartós eredményt nem hoz létre. Ez a társadalmi szerveződés legegyszerűbb fajtája, mert bár a sztrájkok, felvonulások, tüntetések lehetnek szervezettek, tartós nyomot nem hagynak egy adott közösség életében, és legfeljebb egy-két generáció emlékeiben él.

Ennél összetettebb együttélési formák azok, amelyeknél a szabályozás már megjelenik és a külső összetevők kölcsönhatása során akár tartósan fennálló viszonyrendek is keletkezhetnek. Ilyenek keretet adó viszonyok például a nyelv, a gazdaság és az erkölcs. Ezek külső körülmények szüleményei, mert például a közös nemtő (leszármazók elsője), az együttlakás, egyforma foglalkozás, mint gyűjtőfogalmak körül létesülnek, így az érdek közössége itt már megállapítható. Ilyenek a *társaságok*, *egyesületek* vagy a *bevándorlók* érdekvédelmi szerveződése, valamint egy kiépült társadalomra rávándorolt csoportok öntörvényű tömörülései. Utóbbiak megtartják a hozott szabályrendjüket, azonban a befogadók jóindulatának megtartása érdekében kifelé alkalmazkodást mutatnak, miközben a zárt közösségük belső életében eredeti törvényeik iránymutatása szerint élnek, hozzáteve, hogy csak addig, amíg a rátelepülés olyan mértéket nem ölt, hogy már veszélyeztetni képes a befogadó közösség saját értékrendjét. Ekkor már megfordulhat vezérlő elvek elsődlegessége a rávándoroltak javára.

Jönnek végül a világos, pontosan definiált célok tudatával bíró egyesülések. Ezek már *államalkotó társadalmak*. Bár eddig nem határoztuk meg az állam fogalmát, egyelőre hagyatkozunk a kifejezés közbeszédben uralkodó értelmezésére. Kezdetleges alakulatoknál a viszonyok egyszerűsége eredményezi a cél egyetemességét. A társadalmi lét kezdetén fellépő családi, bő családi, nemzeti közösségek, bár csak a körébe tartozó egyének kölcsönös érdekvédelmét célozza, a tagok viszonylag csekély száma és a védelem általánosságán keresztül, a lét összes feltételéről való gondoskodást

is eredményezi. A közös cél által egybefűzött alakulat azután sajátos vonásokat tüntet fel: olyan tulajdonságokat, melyek különösen a tagok lelki állapota tekintetében fontossággal bírnak. Legelső sorban az *állandóság*, a belső kölcsönhatás tartóssága jellemzi az összeköttetéseket, amely ha talán nem is folytonos, de időközönként visszatérő, állandó hatást eredményez, amint azt a közösség működő gazdasági életben láthatjuk. Második sajátosságuk a *szervezettség*. Egymástól különálló, más és más működést végző, de azért egymással kölcsönhatásban levő részekből állnak össze. A tagok nem csak látszólagosan közös a felfogása, részben egymásra szorultságuk folytán, továbbá közös gondolatok, közös eszmék kialakításában mutatkozik meg, de az ekként egybefűzött képződményeknek *szellemi egységet* biztosítanak. Ez az alakulat önálló tagjaiból különböző tulajdonságokat, sajátosságokat emel ki, aminél fogva a külvilágban ők, mint *egyénség* lépnek fel.

Legvilágosabban, legteljesebben és legtökéletesebben a társadalom egyénisége annak különálló állami alakjában mutatkozik, mely létének egy fázisát, egy mozzanatát képezi és teljesen bír mindazon sajátosságokkal, melyek az individualitás, az egyéniség feltétlen jellemvonásait alkotják. Az ekként létesülő alakulat tehát önálló egészként, tagjaitól különálló létezőként jelentkezik. Ez nem jellemzője a rávándorolt, a befogadó társadalom államalkotó struktúrájára telepedett, élettérfogláló közösségeknek.

Kutatók már régen kimutatták, hogy minden társadalom bizonyos viszonylatok hatására kimeríthetők. Mi lehet az oka annak, hogy a Szentkorona országa – mivel tagjai társadalomba tömörültek, ami csak a jelenleg használatos terminológia szerint igaz – egy tartósan fennmaradó társadalom, évezredekken keresztül biztosította a Szentkorona joghatását magukra vevők fennmaradását? Bár az, hogy egy társadalom tartós fennmaradását az egyének közötti viszonyok szabályozásában találtuk meg, bizonyos viszonyok, ha azok állandóságot mutatnak, akkor azok tárgyilagos valóságként kezelendők. Ilyen tárgyilagos valóságot feltűntető alakulatnak kell az emberi társadalmakat is tekintenünk, beleértve a Kárpát-medencét, függetlenül attól, hogy minden más társadalmi szerveződés, és fejlődés olyan útját járja, ami a maga teljességében egyedi. És bár a soknemzetiségű színezet még a belső magyarországi népességben is fennáll, a nemzetiségek között felálló önfenntartó törekvések egységet mutató közösséget mutatnak. A társadalmak tehát önálló létezők, amint a természet egyéb alakulatai, képződményei mellé sorakoznak, mégis összességükben egy külön fogalomkört, külön világot alkotnak.

Herbert Spencer (angol filozófus, biológus, antropológus és szociológus), elismerve a társadalom realitását, felveti azt a kérdést, hogy a valóságok mely csoportjába soroljuk ezt az alakulatot? Ő, tekintve, hogy az alkotóelemek organizmusok, magát a társadalmat is organizmusnak, szerves létezőnek tekinteni, pontosabban – mivel eltérések a társadalom és a szerves létezők között határozottan kimutathatók – supraorganikus létezőnek mondja. Ha a viszonyokat vizsgáljuk, bármilyen társadalmi képződményt

tekintünk, az egyén mindig bizonyos rég fennálló, tőle független keretekbe illeszkedik be, amely keretek az egyén cselekvését önállóságától részben megfosztják, és az egyéneket egy tőlük függetlenül létező hatalmas organizmus alkotóelemévé teszik. Minthogy ekként a társadalom az, amely az egyéni törekvések irányát, útját, tartalmát megszabja, tulajdonképp minden egyéni ténykedésnél a társadalom a cselekvő erő és így végső elemzésben a leegyenibb cselekvést is úgy tekintjük, mint a társadalom működését. Pontosabban úgy kellene tekintenünk.

Fentiek folyománya, hogy a jog minden körülmények között a társadalmi akarat születte lesz, amiből következik, hogy egy működő társadalomban csak a kezdeményezés lehet egyéni. Ezek után, a jog nem más, mint maga *a társadalmi rend*, egy olyan *önállósult létező*, amelynek fejlődése során a *belső önszabályozó rendszerét a külső hatások kiegyenlítésére épít ki*. Ez az önszabályozó rendszer a jogrend, ami a társadalom elemeit, kisebb és nagyobb halmazait összefogva, azokat egységként kezeli, ugyanakkor nem tűri a szélsőséges megnyilvánulásokat, bármely rétegeből is ered a kiugró akarat. És itt megerősítendő, hogy nem az egyén teljesítményéről beszélünk, hanem az egyes alkotórészek érdekérvényesítési erejéről: úgymint uralkodói akarat, vagy a többség terrorját megjelenítő egyéni erőszak a kisebbség felett, a vallás dogmatizált előírásai, a gazdasági erőfölény kihasználása (újkori szóhasználattal a kompetitív vagy komparatív előny érvényesítése).

A társadalom tehát egy elvont fogalom, életképessége az összetevők függvénye akkor is, amikor a környezeti – tehát a külső hatások – minden törekvése egy adott társadalom rendszere ellenében dolgozik. Ha egy társadalom összetevőinek halmazában – fajra-, nemre-, mérete-, működés és szervezetségi formára-, korra-, a környezetében betöltött funkcióra való tekintet nélkül, annak bármely szintjén, tehát minden rendszer-összetevőjében érvényesül a központi vezérlés, akkor az önkényes választás lehetősége gyakorlatilag kizárt, és ekkor a társadalom önfenntartó zárt rendszernek tekinthető.

Összefoglalva: a központi irányítás a rendszerösszetevők közösített akarata, amelyet ha egy komponense akadályoz, a rendszer azt vagy kilöki magából, vagy engedve a többes akartérvényesítésnek, szegmentálódik. Következésképp, hogy előbb a rend káoszba fordul, utóbb a rendszer összeomlik. Ennek példája a Kárpát-medence lakóinak heroikus küzdelme az erőszakos, forráshiányos szabályozó előírásokkal szemben. Bár az összeomlás még várat magára. Richard Feynman szerint:

„Ha túl sok megoldandó probléma kuszálódik össze, az azért van, mert módszereink, amelyeket alkalmaztunk, éppen azok, amelyeket azelőtt is használtunk. A következő séma, az új fölfedezés, csak teljesen új, másféle úton közelíthető meg.”

A megállapítás lehet akár örökérvényű, bár akkor önmagának ellentmond. Nyilvánvaló, hogy egy társadalom akkor képes fenntartani önmagát, ha a változó külső körülmények hatásaira adott válaszaiban a belső rend fenntartásához változtathatatlan rendező

algoritmusokat alkalmaz, azonban ez a felfogás az adott társadalmi rend bukásához vezet, mint az újkori történelem ezt sokszor bizonyította. Ugyanakkor a megszokott elképzeléseket új, teljesen szokatlan elgondolások válthatják fel, amelyek első pillantásra különösek, érthetetlenek, bár a társadalom életében mindvégig jelen voltak.

A Szentkorona Jogrendje ilyen típusú, miután a külső hatásokkal szemben a természet törvényeit örökérvényűnek fogadja el, egyben a belső szerkezetét addig hagyja változni, amíg a környezet hatásaira adott válasz a külső hatások viszonyulását a belső rendhez egyensúlyban képes tartani. Giordano Bruno szerint

„... a világ megismerése csak az egyetlen, mindent átfogó, mindennek az alapjául szolgáló forrás intuitív megismerésével lehetséges, míg a számtalan résztörvény, például a fizikai törvények ismerete csakis a jelenségek felszínes magyarázatához és a közvetlen hatóokok megértéséhez elegendő, ám ezekkel a kutató csak egyre bonyolultabb kaleidoszkópszerű képet kaphat a világról, és nem egységes rendszert ...”

Lassan összeáll a kép, hogy a középkor Európája az etruszk és görög kultúrán felkapaszkodott testvérgyilkos-típusú római társadalom államiségára települve, azt szilánkjaira szétzilálva, hűbéres jogrendi alapot igyekezett lerakni. Akkor, amikor a szkíta-hun-sumér gyökerekből fakadó magyar törzsszövetségi állam megerősítése céljával Árpád a lebédiai és a dentu-magyariai (döntői) törzsekkel megtámogatott haderőt bevezette a Kárpát-medencébe. De hogy valójában mit jelent a mostanában unos-untalan hangoztatott jogállamiság, arra eddig nem kaptunk semmilyen választ.

12.3 Jog a történelem tükrében

Miért szükséges visszanyúlni a múlthoz? A logika azt sugalmazza, hogy az anyagelvű világszemlélet csupán az összetételt, a viselkedés befolyásolhatóságát és a kinyerhető előnyöket tekinti értékelhetőnek, ugyanakkor mellőzi az egyes elemek között fennálló összefüggések valódi jelentését, az azokban rejlő szakrális üzenetek felismerését. Bár, manapság a feltárássra alkalmazott módszerek inkább pusztítók, törők, szétvágók, a tudománynak mondott írott elvek alapján magyarázhatatlan, egységeket megbontók. Ez tetten érhető cselekedeteinkben, ahogyan tették a gízai nagypiramis bejáratának kiobbantásával, ahogy darabokra zúzták a dítrói Fekete-sarkon, az Orova-patakán, a Tatár-havason és a Barlang nevű határrészen talált hun-székely rovasjelekkel „karcolt” kőtömböket – kincset remélvén alattuk – vagy, ahogy az iraki sivatag homokja alatt rejtőző ősi lelőhelyeket szétbombázták. Az utólagos mentési kísérletek nagyon gyenge flastromok az anyagi, szellemi és szakrális világ emlékeiben okozott károokra. A magyar Szentkoronát sem kímélte a hatalmi gög, a tudatlanság vezérelte fékevesztett uralási vágy. Mivel üzenetei nem szolgálják az elnyomó törekvéseket és a hamis próféciákat, megcsönkítették, megkísérelték saját arcukatjukra formálni, amely munkálkodásokkal az emberek rendíthetetlen tiszteletére alapozva, hatalmuk buborékját vélték óriásra fújni. A kísérletek eredménye minden józanul gondolkodó számára ismert.

Azonban, bármennyire is igyekeztek vérrel és vassal átírni a történelem színpadjának helyszíneit, kisajátítani maguknak a nemtők neveit (például az ecsedi láp sárkányát legyőző *Gutkeled* nembéli *Vid* történetét átköltve a bajor *Vencellin* unokájához, *Bátor Oposhoz* kötötték), az eredet forrása a mai napig sem tárul fel előttük. Amint az közismert, nincs olyan vaskos hazugság, ami örök időkre elfedné az Ígét. Mi emlékezünk Anasztáz-Asztrik (*Ascherik, Ascerius, Aserik, Asrik* 1007-től kalocsai érsek) aljas tetteire – arra, aki minden ízében sauli katolikus, és nyoma sincs se benne, se cselekedeteiben a magyar szakralitásnak – Turu Domonkos Mihály megmérgezésére, vagy Radla-Sebestyén érsek megvakítására, és e tettek elködösített magyarázataira.

Tudjuk, hogy Domonkos 954-ben született Derencsény főfáltos és Ibolya rimaasszony első gyermekeként. Azt is, hogy Derencsény apja Jutas (885-925), Jutas pedig Árpád vezér (848-908) és Abacil aranyasszony gyermeke. Turu-Domonkos tehát Álmos vezérnek ük-, Árpád vezérnek dédunokája vala. Vértvonal pedig a katolikus, a sauli-keresztény egyház halálos ellensége. Sebestyén tudása sem maradt el Domonkos szakrális emelkedettségétől, helytáll a magyar ő-s-keresztény és a sauli-kereszténység tudásának és erkölcsének összevetésében. Nos, valós magyar történelem jogrendje itt kapcsolódik a jog kérdéséhez, amennyiben eleink jogfelfogása olyan értékrendet tükröz, amelyben az egyén társadalmi szerepe nem, de az egyének összessége határozza meg a kifelé mutatott képet, szemben a középkor nyugati világának egocentrikus, zavaros és erőszakos, uralkodó-hűbéres jogviszonyával.

Tegyünk most ismét egy rövid kitérőt a világ teremtett lelkeinek uralására tett kísérletek egyik jellemző megnyilvánulását példaként felhozva.

12.4 Egy Újkori prófécia

Leírások szerint 1980. március 22-én állították fel a Georgia Guidestones megalitikus próféciát, az értelem korszakának tíz parancsolatával – „*commandments for a New Ages of Reason*”. A mű Georgia állam Elberton nevű városkája mellett egy elhagyatott dombvidéken található, és a „*georgiai Irányelv-kő*” néven vált ismerté. Építtetője egy „R. C. Christian” álnéven futó valaki, aki a Cemicak Wedding rózsakeresztes író nevét vette fel.

24. kép A „georgiai Irányelv-kő”

Nem sokkal a telepítés után a mű egy új elemmel bővült. Az angolnyelvű kőlap – amelynek hátoldalán a spanyol felirat látható – egy új elem, egy feliratos kocka hordozójává vált. A gránit-kocka felhelyezését az

23. kép A "kocka" helye

„*Illuminati Code-block*” néven nevezett szabadkőműves páholy művének tartják, bár magát a darabot 2014. szeptember 25-én leverték és darabjait a jelenlévők között szétosztották, így a „tény” igazolhatatlan, a pletyka szintjére süllyedt. A műveletről készült videó a Youtube oldalán még megnézhető¹²⁹. A Georgia Guidestones kövei prófécianak is beillő útmutatásait mindenki saját belátása szerint értelmezheti. A kövek fizikai és szellemi útmutatást hordoznak, de nem eldönthető, hogy azok a ma emberének, vagy inkább egy előre vetített Apokalipszis utáni embernek szól. Az egyenként több mint 20 tonnás elemek 6.1 méter magasan emelkednek a földfelszín fölé. A pontos csillagászati tájolással felállított hat gránitkő mellett egy hetedik is látható, de ez már a földbe süllyesztve. Különbféle adatok és magyarázatok olvashatóak rajta, a szöveggel és a monolitok elhelyezkedésével kapcsolatban

¹²⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=nFvk76eLpKw>

25. kép Az eltávolított kockahelye

Az emlékmű vésetei nyolc modernnek mondott nyelven (angol, spanyol, orosz, kínai, arab, hebrew, hindi és swahili) utasítássorokat véstettek, amelyek a 4 külső kő mindkét oldalán láthatók. A kövek tetején, 4 nyelven (egyiptomi hieroglifákkal, klasszikus görög nyelven, szanszkritul és babyloni ékírással), nem tükörfordítást alkalmazva, az alábbiak olvashatók (a fordítás angol, orosz és kínai nyelven történt összevetés után értelmezve történt – nem Google fordítóval)

1. Maintain humanity under five hundred million in perpetual balance with nature	1. Tartsátok 500 millió alatt a népességszámot, a természettel összhangban.
2. Guide reproduction wisely, improving fitness and diversity	2. Szaporodjatok bölcsen, fejlesszétek az állóképességet, törekedjete a sokféleségre.
3. Unite humanity with a living new language	3. Egyesítsétek az emberiséget egyetlen élő nyelvvel.
4. Rule passion, faith, tradition, and all things with tempered reason	4. A szenvedélyt szabályozza a hit, a hagyomány és minden legyen kiegyensúlyozott.
5. Protect people and nations with fair laws and just courts	5. Védje a nemzeteket és az egyes embereket az igazságos törvény és bíraskodás.
6. Let all nations rule internally, resolving external disputes in a world court	6. A nemzetek dönthessenek saját ügyekben, a nemzetközi vitákat a világbíróóság döntse el.
7. Avoid petty laws an useless officials	7. Ne legyen sok törvény és hasztalan hivatalnokok.
8. Balance personal rights with social duties	8. Az egyéni jogok és a szociális kötelezettség legyenek egyensúlyban.
9. Prize truth, beauty, love seeking harmony with the infinite	9. Értékeld az igazságot, szépséget, keresd a harmóniát a végtelennel.
10. Be not a cancer on earth...leave room for nature...	10. Ne légy a föld ráksejtje - Hagyj teret a természetnek.

Ezek a mondatok a felületes vagy inkább tájékozatlan olvasónak értékes, meggondolandó leiratoknak tűnhetnek. Azonban, ha megnézzük a kibontott gránitkocka oldalaira írott szöveget, furcsa képzettársításaink merülhetnek fel. Ennek ellenére különböző vélemények is „helyet kaptak” a feliratokon – lásd a 26. kép piros betűit.

Egyszerű gondolatmenettel a kockára vésett számok és betűk összeolvasása *Jézus* (netán a *Messiás*) eljöveteletét szándékozik megjósolni?

JAM – ha ez rövidítés, akkor lehet a *jamdudum* szó, ami a latin szótár szerint, *nem sokára* jelentésű, és az *adott dátum utántól*-ként értelmezhető, már ha a számok (20-14. 8. 16) egy dátumként foghatók fel. Ha betűszóként értelmezzük, akkor sok-sok vicces és kevésbe humoros kifejtés közül az egyik legérdekesebb: *Jesus Amazing Me* – Jézus csodás (csodálatos, csodatévő, csodat csinál nekem)...

26. kép Különvélemény

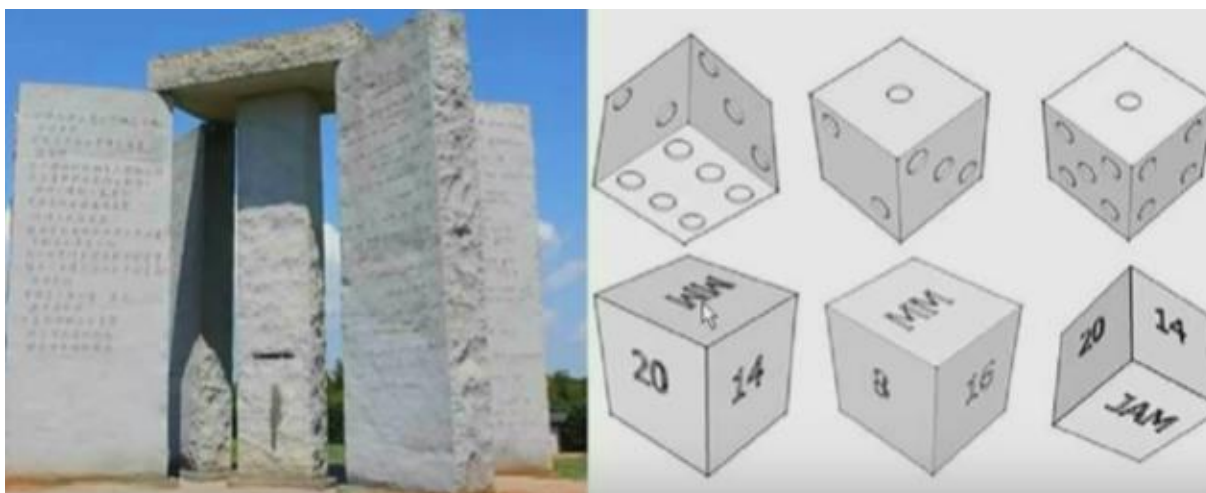
Az *MM* lehet Mutatis Mutandis: a szükséges változtatásokkal, megváltoztatva a megváltoztatandókat – vagy amit akartok, üzeni a tervező, akinek lehet *MM* a monogramja. Mondjuk Magnus Magnentius (Flavius); Marcus (Nonius) Macrinus; Marcus (Valerius) Maximianus; római hadvezér, de lehet még Marilyn Manson;

ha csak az angol változatok közül válogathatunk. És persze sok-sok minden más jelentéstartalmat is rendelhetünk a két *M*-hez, mint például a „marketing mix”. De olvashatnánk róvasként hangzósítva és latinbetűvel írva *VV* – világ vége jelentéssel – miután a babyloni ékírást is megjelenítették az egyik kőlapon, ami kutatásaim szerint egyfajta

proto-róvás képe. A kockán szereplő vésetek sorrendjét a hat lapon tekintjük most sorrendnek.

Ekkor egy feltételezett olvasat lehet: „*MM 20 14 8 16 JAM*”. A középső kocka lapjain látható számok pontosítják 8-16, valamint a 20-14 pozícióját, ugyanakkor utalnak arra, hogy az olvasat csak a kabbala ismeretével adja meg teljes szöveg értelmét.

27. kép A már kiemelt kocka feliratai számmisztikával „összeboronálva”

A pusztá logika, és egy piciny jártasság a szabadkőműves gondolatvilág módszereiben, ki-kik megtalálhatja a véges lehetséges megoldás közül a neki leginkább tetszőt. Ajánlott olvasmányként megemlíteném, hogy magyarázó szöveggyűjtemények, könyvek sokasága jelent meg, amelyekből egyértelműsítő értelmezések bukkannak fel. Az egyik

ilyen írásból egy másolatot mutatok be alant, amelyen a feliratok nyelvi hovatartozást rögzítik.

astronomically, etc. It consists of four major stone blocks, which contain ten guides for living in eight languages: English, Spanish, Swahili, Hindi, Hebrew, Arabic, Chinese, and Russian. A shorter message is inscribed at the top of the structure in four ancient languages' scripts: Babylonian, Classical Greek, Sanskrit, and Egyptian hieroglyphs. It is important to note that those last four ancient languages are of a great importance in the teachings of occult mystery

A monolitok üzenete sokadszorra veti fel, hogy az emberiség a sokadik válaszútjához ért. Úgy véljük, hogy a homo sapiens sapiens faj azért tudott elterjedni az egész Földön, mert a lokális túlnépesedés következtében egymást követő a kirajzások a benépesítetlen,

de még lakható területekre gyakorlatilag békés szűzfoglalással történt. Az ellenőrizhető nyilvántartásokban feljegyezve, 1800 körül az emberi népesség elérte az 1 milliárd főt. A második világháború után 1945 körül a népesség átlépte a kettő milliárd egyedpéldány-számot, és 2015-ben már több mint 7 milliárd ember élt a Földön, így általános vélekedés szerint a bolygó népessége 2040-re meg fogja haladni a 9 milliárdot. Mára az élhető területek még kezelhető mértékig telítődtek, azonban az újkori népvándorlást kierősztoló minoritás – vagy a leteleplő föld-idegen faj mindenhol nyomom követhető és bizonyítható törekvése a természetesnek mondható módon kialakuló faji eloszlást megborítja. A cél is nyilvánvaló: a tömegek elől bőszen igyekezettel elzárt termékeny és/vagy ásványokban gazdag területek a tömeg számára nem léteznek. Józanésszel magyarázhatatlan, hogy a Földön néhány torzult elme harácsoló akarata uralja a létfenntartó forrásokat, és alkot olyan törvénynek nevezett diktátumokat, amivel a maga számára kisajátít minden éltető forrást és azok környezetét.

Manapság végzetesen legyengült a hit által állított humánusnak mondott korlátok ereje, a racionálisnak feltüntetett természeti törvényeket pedig láthatatlan erők durván befolyásolják. Az egykor élettől duzzadó Föld pusztul, az ember lét- és fajfenntartó ösztöne kitört a lélek felügyelete alól, és tombol a megismerést elnyomó gyilkos ösztön.

A hamisítás tobzódása nem új keletű. Közismert, hogy az időszámítás előtti 3. évezred elején felszaporodó szemita törzsek az akkádok, majd az asszírok felügyelte és irányítása alatt, hódítások sorozatával a káld és sumér területek városállamait elfoglalták, lakosait kiirtották, és a virágzó sumér műveltségre alapozva, annak 90%-át megsemmisítve, a tényleges eseményeket átírva, jelentős módosítását elvégezve, sajátjuk feltüntetett kultúrárt hívtak életre. A csalást mára már arcpirító szemérmetlen csúsztatásokkal, ténynek beállított hazugságokkal tálalják, amivel szemben csak az igazság tudása állhat meg. Valamely oknál fogva mindig elsiklanak egy-egy apró részleten, ezért az igazságot képtelenek a maguk javára fordítani, ennek okán aztán inkább eltulajdonolták vagy elpusztították a számukra kedvezőtlen adatokat tartalmazó leleteket.

Néha azért sikerül visszamenteni néhány relikviát, amire példa Brett Tinley által 2018. május 2-án közzétett cikk leírása, amelyben leleplezi a „Hobby Lobby” nevű műkincs-csempész cég Irakban végzett többmilliárdos műkincs-rablását. A leletek egy része *Irisagrig*, eddig szakértő régészek által feltáratlan városból, vagy más, az egykor sumérok lakta területről származó elorzott agyagpecsétek, reliefek, szobrok, amelyek a modern idők kulturális vandalizmusának áldozatai. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a rabolt agyagtáblák feliratainak tartalmát a mai napig képtelenek visszaadni, mert nem értik azt a nyelvi szerkezetet, amelyet kifejezetten az emberi agy felépítéséhez igazítva tervezett meg és épített fel egykor élt tudósok csoportja, amit mi magyarok még tudunk.

Ide sorolható még például az a csillagászati ferdítés, amely az időszámítás előtt 500 körül kristályosodott ki. Művelői ma már tradicionális asztrológiának, tanait efemeridáknak nevezik, és a bolygók állásából vonják le következtetéseiket. Bár a rendszer csillagászati szempontból jól működik, ahogyan a tömeg- és az elektrosztatikus vonzás mértékét mutató matematikai abszolútumai formailag megegyeznek:

$$F_m = \frac{m_1 \times m_2}{r^2}; \text{ és } F_e = \frac{q_1 \times q_2}{r^2},$$

ez az egyezés azonban nem vonja össze a két mértéket egyetlen tételbe, és az efemeridák sem terjeszthetők ki galaktikus méretre, csupán a naprendszerben keringő égitestek napi állásáról nyújt relative pontos adatokat. Az efemeridák tana a bolygók pályameghatározása alapján egy égitest lehetséges geocentrikus helyeinek előre kiszámítását teszi lehetővé meghatározott időbeli intervallumra alkalmazott táblázat készítéséhez. Ha egy bolygó mozgására – akár előre, akár visszafelé tekintünk, a számítások lehetnek nagyon pontosak, azonban a napút körén, az ekliptikán túl mozgó csillagok térfoglalását Föld-középpontú szemléletre vetítve, hamis képet alkotnak. Mind ezek felett, a zodiákusok térfoglalását az ekliptika 12 egyenlő részre osztására alapozva, a naprendszeren kívüli csillagok valóságos helyzete, azok energiaáramlása nem határozható meg hibátlanul, tekintettel a csillagképek méreteire (például a rák előtt 2 hét alatt áthalad a nap, míg a halak előtt másfél hónapot is elidőz).

Az efemerida használói azt állítják, hogy az egyes világekorszakok, a tavaszpont látszólagos hátráló mozgásából, és a föld forgástengelyének precessziós mozgásából számítva adódnak, ami 25.920 évenként zár egy ciklust. Ezt elosztva a zodiákus 12 jegyével 2160 évet kapunk, és szakértők ezt tekintik egy-egy világekorszak körülbelüli időtartamának. Most fogadjuk el, hogy így van. Ma, amikor a Halak csillagképe a Kos zodiákusban van, a Vízöntő csillagkép tőle 3°-kal odébb esik, ami 3x72 év, azaz 216 év. Amióta ismerjük a precesszió fogalom tartalmát, tudjuk, hogy a tavaszpont 72 évenként 1 fokkal mozdul az óramutató járásával ellentétes irányba, amennyiben az ekliptika körét síkra vetítve 360 egységre osztjuk. A mai csillagtérképekre nézve a Vízöntő korszaktól tehát körülbelül 216 évnyi távolságra vagyunk a Halak visszafelé úszó

képében. A csillagok energetikáinak hatását tekintve a megtévesztés nyilvánvaló. De ha nem szándékos a megtévesztés, akkor is súlyos hiba, és teli torokból ordítózza a Vízöntő korszakába való belépés csodáit, az emberiség felemelkedésére nyíló lehetőséggel manipulálva minden közösséget, már bűn! Erősíti ezt az is, hogy két valós csillagkép, az Orion és a Kígyótartó kimaradt a zodiákus sorból.

A magyar Szentkorona a csillagképek helyzetére alapoz, ami a csillagkép vezető szellemiségét, a vezérlő energetikai állapotot határozza meg, amelynek sokkal inkább igazabb üzenetei lehetnek, mint a zodiákusok uralkodó bolygói, amit Morin¹³⁰ a 17. században határozott meg.

Fentiekből következhet, hogy a Szentkorona üzenete a beavatásra utal, és azért látják beavató koronának (ami lehet akár jóindulatú, ám hatalmas tévedés), mert megalkotásakor ráírt kódokból leolvasható, hogy a két elmismásolt csillagkép, az Orion és a Kígyótartó, meghatározza a koronázásra – a beavatásra – alkalmas időpontot. Ami lehet valós és igaz állítás, de maga Szentkorona se nem beavató, se nem női korona. Később bizonyítom, hogy a Szentkorona egy Teremtéstörténet, amelyben egy nép meghatározó küldetése is kódolt üzenetként szerepel.

A manapság a legelterjedtebben használt Gregorián naptár szerint jegyzett idő második ezredfordulója körül, a magyar nemzet közössége tragikus fordulatokkal, mint siket és vak tömeg tévelyeg a hamis bálványok, a felelőtlenül osztogatott jogok és az értelmét vesztett szabályozók között. Törvényeknek nevezett diktátumok terelik az elvakított, lebutított embereket egy ismeretlen vagy elhallgatott cél felé, vitázva a józanésszel, a tiszta erkölccsel, az igazsággal és mindennel, ami ellene szólna a hatalom göggyének.

Ezek a viták pedig szimbolikusan és közvetlenül is kötődnek a Szentkoronához. E véget nem érő polémia időszerűsége okán, a Tisztelt Olvasó egy olyan elemzést tart a kezében, amely megkísérli összegezni több gondolkodó évtizedeken átívelő kutatómunkáját, vélelmét és tényszerű megállapításait. Benne a Magyarország néven jegyzett földrajzi keretek közé kényszerített népesség identitászavarát, a társadalmi rétegződés határainak felbontásával a „kaszt-rend” európai feléledésének hátterét, a politika és a közélet etikai és erkölcsi züllésének okait elemezve azt kívánja feltárni, hogy az ősi magyar jogrend joghatásának karanténba szorítása és negligálása hol és milyen mértékben befolyásolja az emberi lét túlélési esélyeit az evilági Földön.

Jelen írásmutatvány a Szentkorona Jogrendjének részletes leírása és a Szentkorona fizikai megjelenésének elemzése helyett, az ősforrás egy lehetséges meghatározását és annak kapcsolatát a Szentkorával mutatja be, kerülve mind az elvont holisztikus magyarázatok idealista-, mind az anyagszemléletű nézetek fejlődésben leragadt dogmákat. Reményeink szerint, megszólítja az euro-atlanti liberális jogi, politikai, szociológia, és gazdasági fogalomrendszerben gondolkodókat is, akik támogatják és

---

¹³⁰ Jean-Baptiste Morin, *Astrologica Gallica*. 1661.

erősítik a folyamatos nyomásgyakorlással felépített fogalom és intézményrendszert, amelyben a magyar közjogi gondolkodás kifakult, értékrendje átlényegült és homályba fordult.

Fentiek nyilvánvaló folyománya a kérdés: mit jelent a hatalom, mit a jog, honnan eredeztetik a mindenható állam fogalmát, és hogyan kezelhető ez a beláthatatlan parancsuralmi „rend” vagy, hogy létezik-e még az igazságos társadalmi, avagy közösségi rend leírata? Létezik-e egyáltalán esély arra, hogy a földi ember, felnőtt-e egy önálló kozmikus faj szintjére, hogy túlélje azt a terrort, amit a nyakába zúdítottak.

„Mára egyértelművé vált az egész világ számára, hogy a kimúlt ISIS, az ISIL, a Daesh, az Al-Kaida, az Al-Nuszra és hasonló alakulatok nem többek, mint az izraeli-amerikai terrorgépezet felbérelt zsoldosai, és amiket mesterségesen hoztak létre, terveztek, és amik alkalmazzák a Gladio stílusú terrort. Mindezt a Rothschild kazár maffia (RKM) globalista menetrendjének előmozdítása érdekében. ...”

„... Úgy tűnik, hogy Putyin merész beavatkozásával véget ér az összeesküvés/RKM irányítása a bolygón. Ha igen, akkor nem csak, hogy véget vet Oroszország annak a gyalázatos tervnek, hogy előidézzék az Utolsó idők pusztító világháborújának beteljesedését, hanem érvényre juttatják Edgar Cayce híres amerikai próféta jövődőlését, aki 1935-ben azt jósolta, hogy a kommunizmus összeomlása után Oroszország lesz a világ reménysége. ...”¹³¹

Mindezek okán, időszerűnek tartjuk, hogy a Magyar Szentkorona által megtestesült Kozmikus Rendről értekezve feltárjuk azokat az igazságokat, amelyek képesek lehetnek az emberi fajt kiszakítani a hatalom bűvöletéből, és rámutassunk: lehet jólétben, szeretetben élni a Kozmikus Rend törvényei szerint, és szükség esetén kirajzani a végtelen Univerzum élhető világaiba.

Általánosan megfogalmazva rámutathatunk, hogy a Szentkorona Jogrend joghatásának helyreállítása jogelvi szükség. És, bár az ősök regulája kötelezi eleink összes maradékát, ehhez a közös akarat nélkülözhetetlen! Napjainkra a Kárpát-medence népei a több mint hetven esztendő politikai, szellemi és lelki terror, az értéknélküli és romboló eszméket sulykoló, a közösségi büntudat és az alacsony-rendűség állandó sugalmazói, az önbecsülés és összetartozás utolsó összekötő szálait is szétzilálták. Az idegenek és/vagy hamis lelkületűek által a magyar közösségre erőszakolt hatályos Corpus Iuris diktátum, és mint minden kartális alkotmány csupán hatalmi akaratot közvetít, nem a közösség önszabályzó rendjét. E a zavaros értelemnélküliség pusztító hatása minden embert érint akár haszonélvezi, akár elszenvedi annak hatását, de csak az önös érdekből, a közpusztító elvtelen hittételek okítása szerint vélekedő haszonuralók tiltják vagy sérelmezik ennek felülvizsgálatát. S bár ez bizonyos szempontból érthető, el nem fogadható, és még kevésbé mértékadó szempont a jogrend vizsgálatakor.

---

¹³¹ <http://www.veteranstoday.com/2015/10/14/putins-wild-card-in-syria/>

Miért kell foglalkozni ezzel a kérdéssel? Erre néhány árulkodó törvényi tényállást mutatunk be:

Az Alkotmánybíróság 26/2000. (VII. 6) határozatában leszögezi, hogy

„... törvény nem teszi a közjogrészévé a Szent Koronát, és miután a hatályos alkotmány nem foglalkozik a Szentkorona-tan hatályosságával, azért az Alkotmánybíróság nem mond értékítéletet a tannal kapcsolatban. ...”¹³²

Pedig Magyarország alaptörvényében szerepel:

„... Tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.”

Magyarország Alaptörvénye, Nemzeti hitvallás

Furcsa levezetése ez a kivilágító sunyi félelemnek, amit a Szentkorona Jogrendje váltott ki. Az idézett mondatok szembe állítják a Szentkorona-tant az alkotmánnyal, a törvényt a közjoggal, a hatályt az érvénnyel. A leírtak értelmezésekor kényszerképzet villan a gondolkodó elé, amely szerint a törvény teszi közjoggá a Szentkoronát és nem fordítva, bár a Szentkorona-tan se nem törvény se nem alkotmány, és hogy uralkodó alkotmány a Szentkorona-tan hatályát nem érvényteleníti, csak egyszerűen kikerüli. A legfelsőbb törvényességi felügyeletől eredő kinyilatkozás nyilvánvalóvá teszi, hogy ma a magyar közösséget – és nem Magyarországot – kettő jogforrás uralja:

1. az önkényesen megalkotott és hatályba emelt „*Magyarország Alaptörvénye*” című forrás nélküli diktátum, és
2. a történelmi Szentkorona-tan, pontosabban fogalmazva, a Szentkorona Jogrend.

Ennek logikai folyománya, hogy a nyilatkozó AB mindkét jogi környezetet elismeri, csupán kettős értelmezést használ, és az eltartója jóindulatát szem előtt tartva ítélkezik. Leszögezve és nem elhanyagolva azt a tényt, amely szerint a Szentkorona Jogrend kodifikált formában 2017-ig informálisan, mint szokásjog volt aktív. Szentkorona-Jogrendnek nevezték.

E megállapítással összefüggésben meg kell említenünk azt az elhallgatott tény, hogy 1977-ben a magyar és amerikai nagykövetség között zajló levelezésében több helyen egyértelmű kijelentés szerepel, amelyben az amerikai fél nyilatkozataiban leszögezi: a Magyar Szentkoronát azon a jogcímen adják vissza a magyar **nemzetnek**, hogy az, mint az ősi jogrend tárgyasult hordozója, az ezeréves Szentkorona Jogrend valós megjelenítője, és mint ilyen, törvényei, illetve joghatása soha nem volt érvénytelenítve.

---

¹³² Alkotmánybíróság 26/2000. (VII. 6) határozat

A levélváltás személyes résztvevője volt többek között Somogyi Ferenc, mint a magyar külügyminisztérium akkori főelőadója, később 2004-ben Gyurcsány Ferenc külügyminisztere, valamint Horn Gyula is, de ők hallgattak róla és a felvezetett jogcím velük együtt a sírba szállt. Sem akkor, sem azóta nem hangzott el, hogy a Szentkorona hazaérkezésével az ősi magyar jogrend tért vissza tulajdonosához, a magyar nemzethez. És nem az éppen uralkodó hatalomhoz, vagy annak leszármazóihoz!

Felvetődik a kérdés, hogy miként került az Egyesült Államok birtokába a Szentkorona, és milyen megfontolások, pontosabban diplomáciai lépések eredményeként került vissza Budapestre a nemzeti ereklye?

A kérdésre éles fényel rávilágít az utolsó koronaőr, Sibrik György 1978 január 2. napján eskü alatt tett nyilatkozata, amelyben pontos adatokat mond el a Szentkorona fogságba eséséről, és további sorsáról.

„... 1944-ben elsősorban diplomáciai jellegű feladatok végrehajtására voltam kijelölve, jóllehet ezredesi rangban a magyar védelmi erők vezérkarához voltam kinevezve. Abban az időben azonban elsősorban diplomáciai összekötőként láttam el feladataimat. 1945 márciusától 1952 júliusáig, Ausztriában és Németországban tartózkodtam, és onnan emigráltam az Amerikai Egyesült Államokba. Ezért személyes ismereteim vannak azokról az eseményekről, amelyeket az alábbiakban leírok...”

... Mindent megelőzően, fel kell ismerni, hogy Magyarország Szent Koronája nem a törvény valamely tárgya, hanem a Magyar Törvény ügye és annak forrása. A Szent Korona FÜGGETLEN, Szuverén személy, amelynek a Király az alattvalója. Mindkettő: A magyar és a nemzetközi jog szerint a Szent Korona jogi és alkotmányos személy, amely magába foglalja a teljes magyar alkotmányos hatalmat és a nemzeti létet. Ezt a személyre szóló jogot a nemzetközi jog elismerte. Ezen nyilvánvalóan meglévő tényről illetően, hivatkozásom alapjául a meglévő jogi adatokat hozom fel, beleértve azokat, amelyek Ferencz – Józsefnek 1867-ben Magyarország királyává való emelése jogszerűségére vonatkoznak...

... A Szent Korona Alkotmányos és Jogi Személyiség - azon Tan keretén belül, amely mindezt szabályozza. Mindkettő: a magyar és a nemzetközi jog szerint. Ez a legjobban akkor érthető meg, ha párhuzamot vonunk a Keresztyén Úrvacsoráról, Oltáriszentségről szóló szent tannal, különös képpen azon értelemben, ahogyan azt a katolikus hagyomány tartja számon. Ugyanúgy, ahogyan a szent vacsora közvetítője teszi, vagyis, amikor a pap szent áldozata, szent tette által megtörténik, amikor Krisztus valódi teste és valódi vére a kenyér és a bor által jelenítetik meg, (a transzszubsztanciáció-átigazolásról szóló tan értelmében)...

... ugyanolyan értelemben a Szent Korona a Magyar Nemzetnek, annak végrehajtó, jogalkotó, igazságügyi, és más nemzeti hatásköreinek, nemzetközi létének az Élő Személye, amelyek mind, ebbe a Személyiségbe vannak bejegyezve, beágyazva...

... Ezen alkotmányos tan alapján az egyének, vagyis a királyok, az Országgyűlés tagjai, és a polgárok egy test cellái, amelyek tovább élnek, amikor ezen cellák egy csoportja meghal és azokat egy másik cella csoporttal helyettesítik. A Szent Korona Alkotmányosan és jogilag a Magyar Nemzet. Következésképpen: Királyokat ki lehet

nevezni és lehet választani, lehet országgyűlési képviselőket választani. Azonban addig, amíg esküt nem tesznek a Szent Korona Személyiségére, addig nem lehet hivataluk...

... Legjobb emlékezetem szerint a levél azzal kezdődött, hogy Pajtás ezredes elnézést kér rossz minőségű kézírása miatt, amit komoly betegsége okozott. Ezután beszámolt arról, hogy ő becsülettel és teljes mértékben teljesítette a parancsot, amit a Szent Korona Gondnokától, Perényi Zsigmond bárótól kapott akkor, amikor az megparancsolta Pajtás ezredesnek, hogy hagyja el Magyarországot a Szent Koronával egyetemben, és hogy kísérelje meg azt, hogy a Szent Koronát Svájcba vigye. Ha ezt lehetetlen lenne elérni, akkor adja át az amerikai erőknek, azon feltétellel, hogy a Szent Koronával úgy bánjanak, mint egy személlyel, aki menedékjogot kér egészen addig az időig, amikor az idegen, Szovjet csapatok elhagyják Magyarországot...

... Amikor a ládát a Szent Korona nélkül 1945. május 6.-án átadta az amerikaiaknak, rendkívüli nyomás alá helyezték, hogy árulja el a rejtékhelyét. Ő erre tájékoztatta az amerikaiakat, hogy csak azzal a feltétellel hozza nyilvánosságra a helyét, amennyiben az amerikaiak biztosítják a Szent Koronának a folyamatos elismerését, mint Magyarország Független Személyiségét, és amennyiben úgy fognak bánni a Szent Koronával, mint egy személyiséggel, amely menedékjogot élvez **egészen addig, amíg a Szovjet csapatok elhagyják Magyarországot. Végezetül az amerikaiak biztosították ezt az elismerést, ő megkapta az átvételi elismervényt, amelyet csatolt, és amelyet láttam, a Szent Koronára vonatkozó jogi személynek járó menedékjoggal...**”

-6-

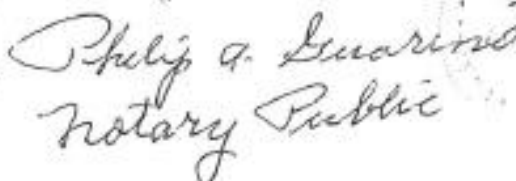
19. I personally drafted the foregoing affidavit and all matters stated therein are true to the best of my knowledge and belief. I have initialed the five preceeding pages.

Submitted most sincerely and respectfully

GEORGE DE SIBRIK

Subscribed and sworn to before me this 2nd day
on January, 1978.

By Commission Expires June 14, 1981

Notary Public

28. kép Sibrik György eskü alatti tett nyilatkozatának közjegyzői hitelesítése

A Föld legtöbb országában alkalmazott nemzetközi jog értelmében senkit nem lehet visszaküldeni olyan országba, ahol üldöztetés vagy súlyos bántalmazás valószínűsíthető. Közismert, ezért bizonyítani nem kell, hogy a szovjet hadsereg megszállása alatt, és annak fegyveres támogatásával felállított államvezetés 1944. december 22-e után folyamatosan jogsértő rendeleteket majd törvénynek nevezett diktátumokat kiadva, rendre átírták a Szentkorona Jogrend alkotmányos tételét, fokozatosan átírták azokat a törvényeket, amelyek biztosították a Kárpát-medence népe számára a békében és testvéri szeretetben folyó együttélést. Ennek okán az amerikai fogságban szenvedő Szentkoronát az USA akkori kormánya a nemzetközi elismeréssel alkalmazott *Asylum* jogot súlyosan sértő módon visszatoloncolta a Szovjet megszállási övezetbe tartozó Magyar Népköztársaság területére.

Sibrik György eskü alatt tett nyilatkozatának érvényességét és valóságát közjegyzői hitelesítés bizonyítja (6. ábra). A nyilatkozat abban az értelemben perdöntő bizonyíték, hogy Jimmy Carter nemzetközi jogot sértett, miután az 1945-ben a Szentkoronának megadott menedékjogot önkényesen felrúgva, a szovjetek által megszállt országba visszatoloncoltatta. Néhányan úgy gondolják, hogy J. Carter az okkultizmusra fogékony akkori elnököt befolyásolta egy látnok, aki szerint „... ameddig a Korona Amerika földjén van, bajt hoz az amerikai nemzetre...”. Lásd a vietnami kudarcot, a Kennedy-gyilkosságot, a kambodzsai vereséget ...

Akár igaz, akár nem, a Szentkorona visszakerült a kommunista vezetők markába. A történetírás úgy tartja, hogy 55 király tett esküt a jogrend tiszteletben tartására (királyi hitlevél formájában), és e jogrendet földi halandó meg nem másította, vissza nem vonta, alkotmányos magyar törvényhozás fel nem függesztette. A megbontott jogfolytonosságot többször helyreállították (1790-ben 1867-ben, 1920-ban), de 1990-ben és 2011-ben ezt elsunnyogták az akkor a prédára éhes politikai-hamiskártyások, lecsaptak a főhatalmi vákuum kínálta lehetőségre.

A jogértelmezés szabadsága sem hagyhatja figyelmen kívül a fenti mondatokat, ahogy azt sem, hogy felségjelként mi szerepel az ország-címerében. 2000-ben a legfőbb jogi ellenőrző hatóság, az Alkotmánybíróság állásfoglalása szerint a Szentkorona nem része a közjognak. Pedig a Szentkorona a *res publica*-nak is jelképe, ugyanakkor a belőle levezethető Jogrend a magyar nemzet létének szakrális támogatáson nyugvó erkölcsi irányelve, a nemzet ősi, történelmi jogrendje, amit az idők folyamán, a nemzet egységes akaratának hordozójaként tisztel, és a magyar közösségi akarat formálta és formálja ma is. A Szentkorona Jogrendje erkölcsi törzsfogalom, amelynek jelentéstartalma a lét- és a cselekvési jogot szabályozó normák szellemiségét hivatott fenntartani. Alátámasztható és sikeresen védhető nézet, hogy a Szentkorona Jogrendjének szellemében megalkotott törvények a kor és a körülmények követelményei szerint változtathatók, azonban a törvények eszmeisége, maga a Szentkorona Jogrend változtathatatlan, az emberi létben örök érvényű.

Werbőczy István, Nemes Magyarország szokásjogának hármaskönyvében a Szentkorona főségét így határozta meg:

„...Eredetileg minden birtokjog a szent koronától ered, és a szent koronára háramlik vissza megszakadáskor, mert a nemesek közössége (communitas) a Szentkorona joghatósága alá helyezte (in jurisdictionem Sacrae Regni Coronae)...¹³³”

Jogelvi klauzula, hogy a törvényalkotási rend mire jogosítja a törvényalkotót. E kérdésre adott liberális megfelelések hozadéka, hogy a magyar országgyűlés törvényalkotási rendje egy törpe kisebbség játékszerévé süllyedt azzal, hogy magát a törvényalkotás rendjét is tetszésük szerint módosítgatják gyorsított eljárásokkal, az Európai Unió jogi előírásaira történő hivatkozásokkal, a záró-vita nélküli záró-szavazásokkal, meg a hasonló jogforrás nélküli hárszabályokkal. És itt nem említjük a saját „alkotmányukban” rögzített a kizárólagos közhatalom-birtoklásának tilalmát (lásd a 2/3-os többségű Országgyűlés működését!) Így, gyakorlatilag a hatalomra felkapaszkodott hamis lelkületű törpe minoritás keresztülviheti akaratát, és így lett a törvény tetszésük szerint értelmezett „úr-a-lom” piedesztálra passzírozva. Hozzáteve, hogy a nemzetközi jog szemszögéből a magyar nemzet nem tagja az Európai Uniónak, tekintettel azon egyszerű tényre, hogy a 2003. április 12-én tartott népszavazás 4 napos késében volt az annak lebonyolítását előíró jogszabályban foglaltakra tekintve, továbbá a vonatkozó népszavazás akkori alkotmánysértésének megállapítását, amit az Alkotmánybíróság 14/2003. (IV. 9.) AB végzésében visszautasított. Az indoklás:

„... Az alkotmánybíróság nem vizsgálhatja felül és nem semmisítheti meg az alkotmány egyetlen rendelkezését sem. ...” Ennek folyamányaként a benyújtott alkotmányjogi panaszt *„... hatáskörének hiánya miatt visszautasítja. ...”*

Profán hasonlattal: az Alkotmánybíróság láncra kötött eb, amely lánc másik végét egy érinthetetlen, minden törvény felett álló „gazda”, egy államnak nevezett fiktív erőszak szervezet, a mindenkori kormány tartja vasmarokkal.

Minden jogtudós által elfogadott és vallott nézet, hogy az alapjog az a jog, amit nem az állam ad, hanem születéstől fogva megilleti az embert, és ezeket az állam alkotmányba foglalásukkal elismer.

„A Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége”¹³⁴

De, melyek is ezek a sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogok? Mert ha egy alapjog nincs alkotmányba foglalva, akkor az alapjog a jogban nem létezik, sérelmét

---

¹³³ (HK. 10. cikk. 1.§, 3. c. 6.§)

¹³⁴ Alaptörvény 8.§ (1) bek.

nem panaszolhatja senki. Mivel az állam fiktív létező, önmagában semmilyen jogot sem alapíthat, amiből következik, hogy alapjogot az aktuális törvényhozó ismer el, vagy hagy törvényen kívül. Akkor most az alkotmány, vagy a „Magyarország Alaptörvénye” című leirat nem is a magyar emberekhez szól?

Már senki nem beszél róla, azért figyeljünk egy röpké pillanatig Vörös Imre alkotmányjogászhoz intézett kérdésre és az arra adott válaszra:

„Alkotmányellenes puccsnak tekinthető-e, ha a kétharmados többség visszaél a szabad választáson szerzett jogaival?”

„Nehéz nem szembenézni a tényekkel: alapos a gyanú arra, hogy kiépült a kizárólagos közhatalom-birtoklásra alapuló hatalomgyakorlás rendszere. Ezt a köznyelv államcsínynek nevezi. Márpedig sem az egykori Magyar Köztársaságban, sem a mostani Magyarországon nem szabad államcsínyt végrehajtani. Alkotmányosan nem. A legitimitást – a törvényhozási úton végrehajtotttságot – ugyanis felülírja az alkotmányosság” – érvelt Vörös Imre jogászprofesszor.¹³⁵

E nyilatkozat mintegy folytatásaként Vörös Imre 2018. május 6-án a *Iustitia & Zsuzsanna személyes weboldal* KÖZKÍVÁNATRA: Dr. VÖRÖS IMRE - AKADÉMIKUS- JOGÁSZPROFESSZOR- INTERJÚ! címmel, az alábbi kijelentést tette:

*„... jogászi - jogtudósi szemmel nézve antidemokratikus rendszerben élünk, a 2014. évi választások, és a 2018. évi választások sem voltak demokratikusak, márpedig ilyenekből **legitim országgyűlés és kormány nem következhet...***

2014-ben a szavazatok 44%-ához a választási rendszer az országgyűlési képviselői helyek kétharmadát rendelte, amint a mostani – nem tiszta körülmények között megszületett - 49%-os szavazatarányhoz ugyanezt. Tehát a kétharmadosként reklámozott többség nem a választók többsége, hanem a képviselőké...”

Ez a kijelentés egy a jog felett álló úrhatnám vigécek tudatában is jogtudós ember szájából hangzott el, vitába szállni vele értelmetlen. Ugyanakkor a Szentkorona jogrend azt mondja, hogy aki közhivatalt vállal, az tegyen esküt a Szentkoronára, mint a legmagasabb közjogi méltóságra.

Tegyük most egy kijelentést:

A Szentkorona permeabilitása csak olyan kozmikus sugárzást enged át magán, amely a beépített rezonanciára képes kristályokat aktívvá teszi. Ahogyan az ember vér-agygátja engedi, vagy blokkolja az ingerküszöböt átlépni akaró frekvenciákat, úgy a korona felépítésénél fogva csak azokat az energiahullámokat engedi át, amelyek a rezgőkövek rezgéseit alkalmas szinten tartják, és a jöghatása alatt álló létezők vagy képesek a keltett

---

¹³⁵ 2012 március 7. HVG

energia-hullámokat feldolgozni, ezzel létük és fennmaradásuk biztosítékát kezükben tartani, vagy megbomlik társadalmuk harmóniája, és az enyészeté lesznek.

Az alapjog, amit minden társadalmi szerződésnek tartalmaznia szükséges, a Kozmikus Rendnek az emberre káros hatásait elkerülő magatartás mintája, vagy ha ez bármely okból értelmezhetetlen vagy vitatható lenne, ***alapjog az ember környezetében felmerülő minden létellenes hatást elhárító magatartás***. Ez a Magyar Szentkorona alaptörvénye. Az alapjog összes más meghatározása emberellenes, vakítás, félrevezetés.

13. Magyarország alaptörvénye

Mint a jogkövetés gyakorlatával élni kívánó gondolkodó emberben, bennem is felmerült, hogy a mindenki számára kötelező érvénnyel betartandó „Magyarország Alaptörvénye” címzettű szöveggönyv, miként értelmezhető egy nemzet fennmaradását biztosító örökérvényű irányadasként, ha a hatályba léptetése óta eltelt alig több mint kilenc éve alatt kilencedszer is módosították. A változtatások okainak felderítésére kutatásba kezdtem, és a feltárt jogi környezet odáig vezetett, hogy határozott kijelentéssel állíthatom:

Tényállapítás: *A Magyarország néven megnevezett földrajzi hely, a polgári jogviszonyokban jogi személyként jogalap nélküli, rosszhiszemű, független-sértő államtorzó, és mint ilyen a nemzetközi jognak törvénytelen alanya.*

A ténymegállapítás igazolásául az ügy szempontjából relevanciával bíró körülmények bemutatását az alábbiakban adom elő.

Értelmező meghatározások

Jelen iratban használt kifejezések jelentéstartalmát az alábbi értelmezésben veszem:

abszolútum – végső valóság, vitathatatlan és változtatásmentesen létező ténymegállapítás. Olyan összefüggés, amely a függőségben résztvevő összetevők együtt állásakor bármely körülmény vagy környezet hatása alatt egyazon kimenetet mutat. Pl: „... a víz nedvesít...” – „A” kölcsönhatása a vízzel, minden esetben „A” nedvesedését eredményezi.

kifejezés – olyan nyelvi azonosító, amelynek értelmezése a köznyelvi használattól nem tér el. Pl: „... nyilatkozó...” – egy természetes személy, akitől tetszőleges kijelentés azonosítható és igazolható módon ered.

zavaró kifejezés – egy- vagy többtagú kifejezés, amely nyitott kauzális determináció. Olyan gyűjtőfogalom, amely rejtett összefüggéseket hordoz. Pl: „... nép...”. A „nép” olyan általános jegyeket jelöl, amelynek okán e kifejezések változóként kezelhetők – például: csak felnőttekből álló közösség, azonos nyelvet beszélő embercsoport, egy vagy több nemzetséget magába foglaló sokaság.

reziduális kifejezés – olyan kifejezés, amely abszolútumra nem vezethető vissza, azonban értelmezése tovább nem bontható. Pl: „... egyoldalú jognyilatkozat...” – a kifejezés nem abszolútum, mert annak értelmezésében a jognyilatkozat-tevőt egyedi azonosítóként jelöli, ugyanakkor a kifejezés értelmezésekor a nyilatkozó rajta kívül álló egyénre megegyezés nélkül kényszerít egy joghatást, továbbá a kifejezés egyik azonosítójának eltávolítása értelmezés-változást okoz.

jogalapító – olyan abszolútum, amely joghatás kiváltására alkalmas hatalommal bír. Például: A legfelső közjogi méltóság által uralt környezetben bármilyen jogviszony meghatározására képes.

jogalapítás – olyan kötelelem keletkeztető jogügylet, amelyben a jogalapító jogérvényesítő erővel felruház egy természetes személyt. Következmény: minden kiterjesztett joggal szemben kötelelem áll. Jogalapító képesség kizárólag természetes személy birtokában lehet, amit csakis jogkiterjesztés útján kaphat.

jogügylet – kifejezés, ami kétoldalú, joghatás kiváltására megalkotott akarategyilatkozat (jognyilatkozat). Az egyoldalú jognyilatkozat is kétpólusú: a joghatás kiváltására képes nyilatkozó, a joghatás következményének terhét rajta kívül álló egyénre vagy csoportra terheli. Bármely egyoldalú jognyilatkozatnak kötelemkiváltó hatása nincs.

Tény – bármilyen létező vagy igazolhatóan létezett olyan egyedi, térben, időben és ok-okozati kapcsolattal meghatározható valós megnyilvánulás, amely független a következménytől. Például: Egy hamis vagy valótlan jogügylettel kiváltott joghatás következménye akkor is bekövetkezik, ha maga a jogügylet hamisított okirat vagy törvénytelen egyoldalú jognyilatkozat.

Tételes bizonyítás:

Tényállítás: *Az akkori országgyűlés által 2011. április 25. napján elfogadott, és 2012. január 1-jén hatályba léptetett „Magyarország alaptörvénye” címzettű szöveggönyv érvénytelen, joghatás kiváltására alkalmatlan.*

Bizonyítás:

„Magyarország Alaptörvénye” Záró rendelkezések 2. pontja rögzíti a szöveggönyv keletkeztetésének jogforrását:

Magyarország alaptörvénye, Záró rendelkezések

(2) Ezt az Alaptörvényt az Országgyűlés az 1949. évi XX. törvény 19. § (3) bekezdés a) pontja és 24. § (3) bekezdése alapján fogadja el.

Az 1949. évi XX. törvény 19.§ (3) bekezdés a) pontja, az ugyanezen törvény (2) pontjára, mint a joggyakorlás kifejtését lehetővé tevő jognyilatkozatból következik:

1949. évi XX. törvény 19.§

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

Az ezt követő (3). bekezdés:

1949. évi XX. törvény 19.§

(3) *E jogkörében az Országgyűlés*

a) *Megalkotja a Magyar Köztársaság alkotmányát ...*

E hivatkozás jogforrása az 1972. évi I. számú törvény 19.§ (2) és (3) bekezdés a) pontjából módosított paragrafus:

1972. évi I. számú törvény 19.§

(2) *Az Országgyűlés gyakorolja a népszuverenitásból eredő összes jogot, biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.*

(3) *E jogkörében az Országgyűlés*

a) *megalkotja a Magyar Népköztársaság alkotmányát,*

A hivatkozott paragrafus a népszuverenitásból vezeti le az országgyűlés összes jogát, míg a Magyarország alaptörvénye egy reziduális kifejezéssel egyoldalú jognyilatkozatot tesz:

Magyarország Alaptörvénye B) cikk

(3) *A közhatalom forrása a nép.*

Nem kötelelem keletkeztető jogot vagy a jog forrását határozza meg, hanem egy hatalmi ág forrását rögzíti, amit a C) cikkben indoklás nélkül korlátoz:

Magyarország Alaptörvénye C) cikk

A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

A Magyarország Alaptörvénye Záró rendelkezések (2) bekezdésében hivatkozott törvény jogi antinómiát valósít meg, tekintve, hogy mind a *Magyar Köztársaság*, mind a *Magyar Népköztársaság* a népszuverenitásból vezeti le az Országgyűlés összes joggyakorlásának lehetőségét, amellyel szemben Magyarország Alaptörvénye címzettű szöveggönyv az Országgyűlést népképviseleti szervként jelöli meg, és jogosultságait a közhatalomból eredezteti. Abból a közhatalomból, amelynek csak forrása a nép, de nem birtokosa azoknak a jogoknak, amelyeket a továbbiakban az OGY kisajátít.

Fentieknek nyilvánvaló következménye, hogy léteznie kell az Országgyűlés felettes szervének, amely tartalmazza a jogok összességét, ezzel azonban a kauzális determinációnak szánt nyilatkozat nyitott, ugyanis az értékkomponenseket determinációs hiányként hordozza, azaz nincs mit meríteni a forrásból. Ennek okán „Magyarország alaptörvénye” nem lehet a legfelsőbb jogforrás, mert a fennálló antinómia miatt (is) érvénytelen.

Tényállítás:

Álláspontom szerint a „Magyarország alaptörvénye” címzettű szöveggönyv elfogadásával és hatálybaléptetésével az érintett képviselők (akik a törvény szavazásakor igennel szavaztak), esküszegést követtek el.

Bizonyítás:

A 2016. október 12-én hatályos, az Országgyűlés Hárszabályainak módosításáról és egységes szövegéről szóló 8/1989. (VI.8.) OGY határozat, továbbá az ezt módosító 31/1990. (III.25.) OGY határozat, 74/1990. (X.26.) OGY határozat, 25/1991. (IV.20.) OGY határozat, 53/1991. (X.5.) OGY határozat, 69/1991. (XII.14.) OGY határozat, 51/1992. (IX.11.) OGY határozat, 65/1992. (X.16.) OGY határozat, 74/1992. (XI.6.) OGY határozat és 75/1992. (XI.6.) OGY határozat szerint a képviselők esküszövege:

"Én ..... esküszöm, hogy hazámhoz, a Magyar Köztársasághoz és annak népéhez hű leszek; az Alkotmányt és a jogszabályokat megtartom és megtartatom; a tudomásomra jutott titkot megőrzöm; ..... feladataimat a Magyar Köztársaság fejlődésének előmozdítása és az Alkotmány érvényesülése érdekében lelkiismeretesen teljesítem.

(Az eskütevő meggyőződése szerint)

Isten engem úgy segítjen!"

Az országgyűlési képviselői esküszövegben Magyarország helyett Magyar Köztársaság, Alaptörvény helyett Alkotmány kifejezést használ. Az alkotmány és az alaptörvény kifejezések között a népetimológia – szóértelmesítés – különbséget tesz. Az Alkotmány fogalma Kukorelli István volt alkotmánybíró szerint:

„Különleges törvény, alaptörvény, amelyben az állam önmagát korlátozva biztosítja polgárai számára az alapvető jogokat, megszabja a hatalom gyakorlásának törvényes kereteit és szervezetét. ...”

Az alaptörvény fogalma a <http://www.kormany.hu/hu/mo/az-alaptorveny> szerint:

„Az Alkotmány az állam alaptörvénye, a legmagasabb szintű jogi norma, amely tartalmazza az állam felépítésével és működésével kapcsolatos legfontosabb szabályokat. Az Alkotmány a legmagasabb szintű norma Magyarországon, így nem lehet olyan jogszabályt hozni, amely ellentétes annak tartalmával. Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. ...”

A kormány honlapján olvasható szöveg szándékos szóferdítés antagonímia – kétféle származtatás egybemosása – azt az értelmezést sugallva, hogy az alaptörvény egy szinten áll az alkotmánnyal. Ezzel a tudatos tévedésbeejtés és tévedésben tartás, minősített esetét valósítja meg, ami a Btk. 373.§ (1) szerint bűncselekmény:

„(1) Aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, csalást követ el.”

A jogtalan haszonszerzés ebben az esetben a politikai irányítás megragadásában nyilvánul meg, ami ütközik az 1949. évi XX. törvény 3. bekezdésével, illetve Magyarország alaptörvénye *ALAPVETÉS C cikk* 2. bekezdésével:

„(2) Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetve kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és egyben köteles fellépni.”

Ennek folyománya, hogy a „Magyarország alaptörvénye” címzettű szöveggönyv esküszegés következménye, továbbá a fentebb bizonyított törvénysértés eredményeként lépett hatályba. Törvénysértés jogot nem alapít – nemzetközi szinten elfogadott jogelv, amely érvényteleníti, joghatás kiváltására alkalmatlannak ítéli a törvénysértés közreműködésével alkotott jogszabályt, álljon az a törvényi hierarchia bármely fokán.

A törvénysértő magatartást támogató tevékenységhez tartozik a négyötödös szavazatarány előírásának a jogrend hierarchiájának súlyos megsértésével történt módosítása, ami ugyancsak jogvesztő következményt von maga után. Az eset leírása:

Az Országgyűlés rendkívüli ülészakának összehívását a 2011. december 16-tól 2011. december 23-ig terjedő időszakra kezdeményezte: Lázár János, Dr.Papcsák Ferenc, Dr.Horváth Zsolt, Dr.Gruber Attila, Dr.Budai Gyula, Dr.Turi-Kovács Béla, Kozma Péter, Dr. Varga István, Dr. Vas Imre, amelyben 9. pontként indítványozzák, hogy: a Magyar Köztársaság Országgyűlésének Hárszabálya 46/1994. IX. 30. számú határozat módosításáról szóló H/5273. számú országgyűlési határozati javaslatot az OGY fogadja el. A módosítás 2011.XII.31-én lépett hatályba.

A módosítani kért paragrafus szövege:

„125. § (1) A kivételes eljárásban történő tárgyalásról - az előterjesztő esetleges felszólalása után – az Országgyűlés vita nélkül határoz. A kivételes eljárásban történő tárgyalás elfogadásához a jelenlevő országgyűlési képviselők négyötödének szavazata szükséges.

A módosítás támadható szakasza:

„(3) A Hárszabály

a) 125.§ (1) bekezdésében a „négyötödének” szöveg helyébe a „kétharmadának”, ... szöveg lép”.

Ezt a módosítást az országgyűlés kétharmados többséggel fogadta el, akkor, amikor a kormányzati oldal az országgyűlés 2/3-os szavazati aránnyal bír, ugyanakkor, amikor a 4/5-ös szavazattöbbséget előíró törvény még érvényben van. Eltekintve attól, hogy egy főtörvény módosulását egy alacsonyabb rendű módosító szakasz érvénytelenít, logikai értelmezéssel érdekérvényesítés, azaz, a hatalom kizárólagos birtoklására való törekvést

valósít meg, ami a határozat megszületésekor érvényben lévő 1949. évi XX. törvény 2.§ (3) bekezdésébe ütközik:

„2.§ (3) Senkinek a tevékenysége sem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és egyben köteles fellépni.”

A fentiekben levezetett halmazati törvénysértések okán a „Magyarország alaptörvénye” címzettű szöveggönyv érvénytelen jogalapító okirat, joghatás kiváltására alkalmatlan.

Tényállítás:

Az 1949.évi XX. törvény – Magyar Köztársaság Alkotmánya – jogforrás nélküli egyoldalú jognyilatkozat, és mint ilyen érvénytelen, joghatás kiváltására alkalmatlan.

Bizonyítás

A párizsi békekonferencia 1946. július 29-én kezdte meg munkáját. Magyar részről a 22 fős delegációt Gyöngyösi János akkori külügyminiszter vezette. Nemzetközi közjog (public international law) szabályozza a szuverén hatalmak egymás közötti viszonyait. A nemzetközi közjog jogforrása a nemzetközi vagy regionális szinten kialakult szokások, illetve az államok vagy nemzetközi szervezetek közötti nemzetközi megállapodások (például: genfi konvenciók, az ENSZ alapokmánya). Az 1947. évi párizsi békeszerződést egy megszállt ország, tehát nem szuverén állam képviselője, kényszerítő körülmények hatása alatt ellenjegyezte, az 1946. évi I. törvénnyel keletkeztetett Magyar Köztársaság megbízásából.

Miután az 1946. évi törvényhozás semmilyen tekintetben sem nevezhető legitimnek, többek között az orosz megszállás okán, de iure a Magyar Királyság jogrendje volt hatályban. Az aláíró a Magyar Köztársaság illegitim kormánya megbízásából járt el, azaz megbízás és meghatalmazás nélkül képviselte a Magyar Királyságot, amelynek belső jogrendjét is érintő határozatokat hoztak. A kényszer hatását bizonyítja még az a tény is, hogy 1944. december elején (amikor a Szentkorona Ország Magyar Királyság területén háború zajlott), a tárgyalás során Vjacseszlav Mihajlovics Molotov külügyi népbiztos, Vladimir Georgievich Dekanozov helyettes külügyi népbiztos és G. M. Puskin, valamint Rákosi Mátyás, mellette a Magyar Királyságról Moszkvába rendelt Gerő Ernő és Nagy Imre utasítást kaptak a leendő magyar kormány megalakítására, annak összetételére és politikai beállítottságára tett egyértelmű ajánlásokkal. Ezt a megbízottak szöveghűen végrehajtották, amit orosz levéltári adatok bizonyítják. Továbbá: az 1945. évi VIII. törvény megtévesztésen alapuló, egyoldalú jognyilatkozat, amely minden jogrendben csalásnak minősül. (Az 1945. évi VIII. törvény szövege a nemzetgyűlési képviselők választására vonatkozóan a választójogosultság és választhatóság meghatározásakor a 4.§ (2) pontja szerint – idézem: „Magyarország 1918. évi október hó 31-i területén belül született és Magyarország 1937. évi december hó 31-i határain belül lakik.” Pedig akkor még a Magyar Királyság határa Békében

kötött nemzetközi szerződés alapján, a békeidőben tartott I. és II. bécsi egyezmény területi meghatározottsága volt hatályos.

Az 1947. évi párizsi békeszerződés 10. cikkének politikai előírásai, valamint a lakosságra vonatkozó kötelezvényei sértik a Magyar Királyság, mint nemzetközi jogalany szuverenitását, továbbá faji és nemzetiségi megkülönböztetéseket tartalmaznak, amit az 1945. év Polgári és *Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya* tilalmaz, amit az Egyezségokmány hatálya ellenére, az 1947. évi párizsi szerződés megszővegezésében részes államok aláírtak.

A nemzetközi jogban jártas jogszakértők a semmisséget és a megtámadhatóságot külön kezelik, ugyanakkor a határmódosító szerződések megtámadásakor nem hivatkozhatók sem a megváltozott körülmények, sem a kényszerítő hatás alattiság akkor sem, ha a szerződő felek bármelyike már nem idézhető, illetve az aláíró személyre ténylegesen alkalmaztak bármilyen kényszert. Az 1947. évi párizsi békeszerződés békeidőben kötött határmegállapító szerződések semmisített meg (I. és II. Bécsi Döntések) és határokat rögzített, mégsem határmegállapító szerződés, hanem új állami státus quo megállapítás. Ha valaki mégis ragaszkodna a szerződés határmegállapító voltához, akkor a szerződés az ENSZ alapokmányában foglaltak miatt nemzetközi jogokat sértő határozmányai okán érvénytelen.

Fentiekkel bizonyított, hogy az 1949. évi XX. törvény a szuverenitásától erőszakkal megfosztott Magyar Királyság kárára keletkeztetett „társadalmi szerződés” (Alkotmány) hatálytalanítható, rendelkezései jogforrásként nem alkalmazhatók, mind ezek okán 2012. január 1. óta de facto érvényesülő „Magyarország alaptörvénye” joghatás kiváltására alkalmatlan.

14. Előhang a Szentkorona Jogrendjéhez

„A Szentkorona Jogrend az alkotmány, az alaptörvény, vagy amit akartok” – Shakespeare után szabadon. Mert akik most'ság előadják magukat e témakörökben, azok között nagyon sokan, nagyon távol állnak e szavak valós jelentésének tartalmától. Ha esetleg közelebb merészkednének és alázattal vizsgálnák a kezdetek kezdetét...

Tekintsük most a Szentkorona Jogrend forrsháttérét, amelyben a „jog” fogalom meghatározása egyszerűbbnek tűnhet, ugyanakkor a hétköznapi ember gondolatvilágához közelebb hozza a „tételes jog”, mára az érthetelenségig bonyolulttá tett nyelvezetét. A levezetés logikai okfejtés, mindössze egy kínálat, a „jog” mint létező kifejezés értelmezésének egyik lehetséges változata.

A világegyetem létét és működését az ember által még nem teljesen feltárt hatásösszlet uralja. Felfogásomban ez azt jelenti, hogy az ember által észlelhető világban minden megnyilvánult egy rendező elv determinációjában létezik, cselekszik. Ez a rendező elv, ami a hatások összességét kezeli, minden létezőre megkülönböztetés- és változásmentesen hat. Az emberiség pillanatnyi állapotában e rendező elvet teljességében még nem ismeri, ennek okán annak tartós megváltoztatására, szabályai felülírására nem képes. E hatásrend uralójának, megtervezőjének és felügyelőjének mindenkori elnevezése tetszőleges: Iz-Ten, Aditi, Pan-ku, Brahmá, Isten, Világfelügyelő, Manitu, stb., de ebben az írásmutatványban legyen Kozmikus Rend.

A Kozmikus Rend hatásaira minden létező egyedi, rá és csakis rá jellemző módon reagál. A Kozmikus Rend-béli hatás és a létező találkozása során kölcsönhatás lép fel, amely kölcsönhatás kimenetele a következmény. Logikus következtetés, hogy a következmény terhét minden esetben a hatást kiváltó létező viseli. Ez egy axióma, amelynek bizonyítása szükségtelen, annak elfogadása az egy-éni létezőre bízott; vagy belátja, vagy elutasítja. Elutasítás esetén azonban számolnia kell azzal, hogy további megnyilvánulása, végső esetben léte, bizonytalanná válik.

Ez a bizonytalanság az ember első és abszolút meghatározó dilemmája, amely ha kérdésként merül fel, döntési helyzetbe hoz minden gondolkodásra képes létezőt. Az adott válasz, tekintettel a döntési szabadság teljességére, kétes. Meg kell jósolni, hogy a mindenképpen bekövetkező következmény kedvezőtlen, vagy magasztaló hatású lesz a kiváltóra és/vagy közvetlen környezetére nézve.

Mi az, ami befolyásolja a döntést? Közismert, hogy a Kozmikus Rend néhány hatásával szemben az emberi tudat kifejlesztett néhány elkerülő módot. Például a hidegérzet megszüntetését tűzgyújtással vagy öltözettel, az eső áztató hatását esőház vagy esernyő készítésével, a nap perzselő égetését bőrvédő napolajjal vagy napernyővel mérsékelheti. Ugyanakkor, egy-egy alkalmazott módszer használata nem tartozik a Kozmikus Rend állandó és változtathatatlan hatásai közé: a tűz kialudhat, a ruha elszakadhat, az esőház

összedőlhet, az esernyő elromolhat stb., tehát a jóslás, a kölcsönhatás kimenetelének kiértékelése, minden aktuális esetben meg kell, hogy történjen. A döntés utáni cselekvés pedig a teremtő tevékenység végrehajtása, ami elkerülő cselekvés. Eredménye az adott kölcsönhatás állandó kimenetelének enyhítése vagy megkerülése. Az elkerülő módok ismerete egyfajta tudás, amit a tudó egy-ének társaikkal vagy megosztanak vagy nem.

Mármost, a tudás olyan helyzetbe hozott egyes embereket, hogy a rajta kívül állók között válogathatott, kivel osztja meg tudását, akár annak átadásáért önmaga előnyére szolgáló ellenértéket kérve, kit pedig egyszerűen elzár az elkerülő módok ismeretétől. Az elkerülő lehetőségek ismerete minden kétséget kizárva tehát **jó**. A szó jelentése többnyire helybenhagyó indulatszó. Magyar nyelvben a „Lyó” a (jó)Istent jelentette, azaz minden, ami „Lyó”, az isteni eredetű. Telt-múlt az idő és „Lyó”, a jó gyökké vált. Ezt a gyököt képezve a ~g képzővel, mint a legegyszerűbb eredeti képzővel – például az á-g, bo-g, fő-g, gó-g, gő-g, dö-g, nyű-g gyökökben – keletkezett a „jog”. Alapjelentése: jobb félen levő. Előfordulása a középkori írásokban, például a *müncheneri* vagy a *tatrosi* kódexben: „*Ne tudja a te balod, mit teszen te jogod*”, vagy a bibliában: „*És tüvisben font koronát vetének ő fejére, és nádat ő jogjába; ...*” (Máté 6:29).

Még a 19. században is csak átvitt értelemben használva, törvényen alapuló „igényként” értelmezték (lásd Czucor-Fogarasi szótár). Hogyan fordult a „jog” igényből az *állami akarat* fogalmává? Erre a kérdésre a 20. század zavaros átértelmező törekvéseiben lehetne keresni a választ. Tény, hogy akik bírják a tudást, előnybe kerülnek a nem-tudók tömegével szemben.

Ezt az előnyt a fogalmak kifordításával, és az ilyen kifordított értelmezések kanonizálásával egyesek önmaguk számára vindikált hatalmi helyzet megteremtésére használták, és használják ma is. Fentiekkel talán érthető a Szentkorona Jogrend „jog” értelmezése. Azt mondjuk, hogy a jog jelentéstartalma a következményelkerülő magatartás végrehajthatósága. Ezt a hatalmi pozícióra törők csak átfogalmazták: *következményáthárító* tétellé.

A Szentkorona Jogrend nem tilt, és nem engedményez. A Kozmikus Rend megismert hatását tárja fel, és annak az emberre vonatkozó következményét mutatja meg. A joggal, azaz a tudással bíró ember megismerhetett hatás-következmény párosokat, és ha képes volt rá, tudástárából válogathatott a következményelkerülő módok között.

Az ilyen módokat írásba lehetett foglalni, és minden ember számára hozzáférhetővé lehetett tenni. Az ókor népei között voltak olyanok, amelyek tagjai megtanulták az írás olvasás tudományát, és vezetőik mindenki számára hozzáférhetővé tették a Kozmikus Rend töredékeit – a rend egyes megismert darabjait, röviden törvényeit. Bizonyosságul elegendő Hamurapi sztéléjére gondolni, amelyre az akkor érvényes világregdet vésték fel, néhány ismert csillagállás megjelölésével. Nincs rajta semmilyen jogszabálynak mondható kitétel vagy magatartási norma, csupán leírások, amelyek megmutatják a teremtett mindenség működését, az akkori tudásnak megfelelően.

Tovább gondolva ezt az okfejtést meglátjuk, hogy a következménykerülő magatartás eltorzult változata a következmény-áthárítás, mára oly' mértékig elhatalmasodott, hogy elviselhetetlen terheket zúdít a tudástól elzártakra. És ezen az sem segít, hogy az egekig magasztalt tudat-torzult gondolkodók hangosan hirdetik a tudás megszerzésének szabad lehetőségét – iratkozz be főiskolára, egyetemre és te is közénk, hatalmasok közé tartozhatsz – mert a tudást ellenszolgáltatás fejében mérik – lásd a tandíj rendszert, és mert a valós tudást olyan elferdített formában közvetítik, amivel a tudásra vágyók nem juthatnak előre.

Csak egy példa erre Albert Einstein relativitás elmélete, amit még ma is piedesztálról hirdetnek az érdektudósok tudásuk teljes göggyével, annak ellenére, hogy számtalan gondolkodó ember bizonyította már a tétel hamisságát – például Nicola Tesla, akinek tényleges sorsa agyonhallgatott, csak kevesek számára ismert.

A Kozmikus Rend hatásai között vannak olyanok, amelyek következménye vesztesség az embernek. Előfordul az is, hogy egy adott vesztesség a „kiválasztottak” számára elkerülhető. Ilyenkor megtörténhet, hogy a halandó felteszi a kérdést, rá miért nem úgy hatott a következmény, ahogyan a *másokra*, és ő miért nem dönthetett a hatás, számára kedvező kimenetelű elkerülése mellett?

Erre a kiváltságosok válasza: *”Isten adta, Isten elvette”*, vagy *„Isten azért vette el, hogy adjon helyette jobbat!”*. Pedig a megmagyarázhatatlannak látszó esetekre a következményelkerülő magatartás tudása választ ad. A tudás, ami ma csupán néhány ember számára hozzáférhető, amely tudást papírra vetettek vagy kőbe véstek, és ezzel hozzáférést biztosítottak az utókor számára, elzártak a halandó többség elől. Helyette lejegyezték és kanonizáltak jelentéstartalmuktól megfosztott, kiforgatott szövegeket, amelyekben az ősnyelv gyökeit elmosó, átértelmező és összekavaró funkciójú szabályokat építettek be, ezzel érthetlenné formálva azokat, de működésük eredményét másíthatatlanná, kötelező érvényűvé téve „szentírásnak” nevezték el. Így válhatott az eredésében jó következményelkerülő magatartás „jog-gá”, következmény-áthárító alaptörvénnyé, vagy alkotmánnyá.

„Ha a jogi megismerés számára olyan normák jelentkeznek, amelyek tartalmuk szerint ellentmondanak, akkor a megismerés arra törekszik, hogy ezt az ellentmondást egy jelentéssel bíró értelmezéssel puszta látszatellentmondásként feloldja. Ha ez nem sikerül, úgy az értelmezendő anyagot mint jelentésnélkülit [értelmetlent], s így a jog szférájában – mely jelentés-szféra – mint nem létezőt, kiküszöböli.”¹³⁶

Az emberi faj közösségekbe tömörülve él, mert a közösségi létben találta meg a faj fennmaradásának legnagyobb esélyét. Az idő előre haladtával, de mondhatjuk azt is, hogy az emberi tudat fejlődésével, az egy-énekből összetevődő közösség kitűzött céljai

---

¹³⁶ Hans Kelsen: *Tiszta jogtan*, in Bibó István Szakkollégium kiadása, 1988, 76. old.

elérése érdekében már túlépelt az ösztön vezérelt világból, és a közösségi létben összefogással környezet-alakítási tevékenységbe fogott. Ennek egyik elkerülhetetlen folyamánya a képességek és tudások változatossága, az érdekek közösítése és azok elfogadtatása minden közösségi taggal, tudatosan felvállalva, hogy létezik olyan egyén, aki másként látva a környezetét, szembe kerül a többség akaratával. Az emberiség első válaszutja ezen a dilemmán bukkant fel először, ugyanis: korlátozható-e az ember döntési szabadsága? Röviden fogalmazva: az emberiség társadalmasította a többségi terrort. Ennek okán, egy a közösség és a közösség környezete között fennálló viszony szabályozását hivatott rend megalkotása vált szükségszerűvé. Bár az eredeti cél nem az erőszakszervezetek felállítása volt, az említett folyamat kikerülhetetlenné tette a kényszer alkalmazását, akár a természeti törvényeknek ellentmondóan is.

Általánosan elfogadott és elismert tény, hogy az ember minden cselekvése, legyen az minősített, avagy szabályozatlan, következménnyel jár. Ahhoz, hogy az egyéni tettek következményeinek sokasága egyetlen irányba mutató közösségi hatásként jelenjen meg, a cselekvések véghezvitelét és szabályozását minden közösségben előírtan és egyértelműen megfogalmazott irányítási rendbe kellett foglalni. Ahol ezt megtették, ott a közösségi viszonyokban gyors átrendeződés zajlott le, és a közösségi jog átalakult társadalmi joggá. Amíg ez az átrendeződés folyamatban volt, elvileg minden egy-ének lehetősége volt pozicionálni magát a kialakuló társadalom kasztrendszerében, aminek következménye az átalakulás inkább pozitív értékelése, így az adott közösségben kimutatható egy ideig-óráig tartó lét-állapotbeli fejlődés. Mindezt annak tudtával lehet kijelenteni, hogy az írott történelem előtti év-százazredek közösségi létformáiról semmilyen ismeret nem állt rendelkezésre, vagy ha mégis lettek volna erre vonatkozó adatok, azt valakik gondosan elsüllyesztették („*A Smithsonian Intézet több ezer óriás emberi koponyát semmisített meg az 1900-as évek elején.*”

Forrás: worldnewsdailyreport.com).

Mint a jelenkorban teszik, ezt államtitoknak titulálva azokat az adatokat, amelyek az adott politikai kurzusra terhelő bizonyítékokat rögzítenek. Amit tudhatunk, az elkeserítőn hiányos, zavaros és logikai szempontból követhetetlen. Valószínű, hogy a jegyzett közösségirányítási rendszerek – ahogyan azt ma tanítják – mindig öldöklő forradalmakba, vérontásba, társadalmi felfordulásba torkolltak. Annak ellenére, hogy a felvonultatott érvek ezt nem indokolják. Ez pedig megalapozottan generálja a sejtést, amely szerint egy tartósan fennálló politikai rendszer csak külső behatásra omlik össze. Egy stabil, legyen az akár despotikus vagy belső rugalmassággal bíró rendszer, önmagát úgy szabályozza, hogy fennmaradása a vezetők és vezetettek egymásra-utaltságát egyensúlyban tartja. Esetleg lehetséges, hogy negatív címkézés, a becsmérítő megbélyegzés csak a történelemhamisítók, a területablók sanda szándékú minősítése lenne?

Oktatási és tudományos környezetben minden izmusról, minden rendformáról és azok reformjairól hosszú elemzések, értekezések, értelmezések születtek, ezek eredményei mégsem váltak használható, vagy inkább követhető közösségi renddé. Ha egy közösség mégis felmutat egy kimondottan az emberre szabott, lehetséges és megalkotott jogendet, azt a regnáló politikai hatalmasságok lekicsinyléssel, fennhéjázó pökhendiséggel visszautasították, tudománytalannak, agyon misztifikáltak, meghaladottnak, vagy utópisztikus agyrémnek címkézték, és címkézik ma is. Indokaikban a porhintés alól, mint lóláb kandikál ki az uralom szűnni képtelen vágyása, az irányítás-lehetőséghez való görcsös ragaszkodás. Másrészről, vannak elméleti elemzések, amelyekben az elérendő célt az egekbe emelő magasztalással, révületig átszellemült lelkesedéssel és dagadó keblű büszkeséggel citálnak, és közjogi-abszolútumnak hirdetik például a szokásjog rendszerét. Sajnos az aktuálisan fenn hirdetett és alkalmazott társadalmiasult jogrend sokasága minden javítgatásukkal egyetemben is alaptalanul pályáznak az elismerten faj- és létfenntartó jogrend címre. Természetesen figyelmen kívül hagyva az állapotok hatás párijait:

1. létfenntartás – elhatároló
2. fajfenntartó – ivadékgondozó

A maga szerénységében is nagyszerű magyar Szentkorona Jogrend, mint az alapvető törvények és szokásjogok eszmeiségének egységes rendszere, egyre kevesebb ember számára ismert. Mert hallgatnak róla, mert becsmérelik, és mert képtelenek ráilleszteni saját autokrata rendszerüket.

Megjegyzés: A *képtelenség* itt azt jelenti, hogy lehetetlen olyan ábrát komponálni, amelyben legalább annyira azonos hangsúllyal jeleníthető meg az egy-én akarata, mint amilyen nyomatékkal minden átviláglik a Kozmikus Rend szabályrendszere.

Deák Ferencre hivatkozva, azt a jogi abszolútumot, amit minden ember elfogad, és a magáénak érezhet, Szentkorona-tannak nevezik, amelynek megítélését az 1918. év őszi politikai, gazdasági és társadalmi felfordulástól kezdve a szabadelvű potentátok zavaros átértelmezésekkel hírlapi polémiákba fullasztották. Törekvésük nyilvánvaló célja, hogy a Trianon előtti nemzedék alkotmánytörténeti felfogását legalábbis kettéhasítsák, sajátosan és más nemzeteknél nem tapasztalható módon, vita tárgyává tegyék.

„... Mi az alkotmányunkat nem kaptuk, nem másoltuk, azt egyáltalában nem készítették; úgy nőtt az ki a nemzeti lélekből természetes fejlemény gyanánt, mint a nemzeti kultúra legnagyobb szabású alkotása. ...”¹³⁷

---

¹³⁷ Egyed István *Az ezeréves magyar alkotmány*, Pesti Hírlap Rt. 1939.

Egyed megállapításával szemben áll Eckhart Ferenc, aki a szabadelvű behatásokkal terhelt tanulmányaiban és cikksorozatokban azt a nézetet képviseli, hogy mindaz, amit addig tanítottak a magyar alkotmány- és jogfejlődésről, csupán

„... csak történeti tudatlanság és a nemzeti önhietségéből táplálkozó fantázia volt. ...¹³⁸”

Tipikus megjegyzés. Miután kifogyott a logikus és értékelhető érv, Eckhart elővette a becsmérő kártyáját. Az alkotmánytörténeti kérdéskörrel és szentkorona-tannal kapcsolatos, ún. Eckhart-vitában Egyed István mellett Kálnoki Bedő Sándor, Tomcsányi Móric és mások részéről politikaivá szélesedő támadások érték, és csak Klebelsbergnek sikerült megvédenie attól, hogy tanszékétől megfosszák. Az 1931-47 között váltakozó heveséggel folyó vitában Eckhart kitarított elképzelési mellett, és 1957-ben bekövetkezett haláláig, mint egyetemi tanár, tanszékvezető, dékán; miniszteri tanácsos, az MTA tagja, folyamatosan publikálta az általa feudális eredetűnek beállított alkotmánytörténeti illúziókat deklarált Szentkorona-eszmével szembeni kritikát. Tette mindezt az általa hivatkozott tényleges történelmi tudás hiányában, vagy annak tudatos ferdítésével, tekintve azon egyszerű tényre, amely szerint a Magyar Királyságban a magántulajdon jogi fogalma nem létezett, és a föld, mint a feudális hatalom megtestesítője a Szentkorona tulajdonában volt, és van ma is. Eckhart írásait a *hivatásos rettegők*, a Szentkorona eszmeisége iránti félelmük igazolására ma is elveik alapjának tekintik, és Eckhart megfogalmazásaira építve nyíltan tagadják a magyar közjogi gondolkodás legalább egyezeregyszáz évre visszavezethető folytonosságát. Pedig nem nehéz felismerni, hogy a vitázó felek dédelgetett közösségirányító alapokmánya ugyanabból a gyökérből fakad, mint amelyikből az összegyűjtött hagyományra épülő szokásjog. Csupán, az egymástól időrendi valós vagy csak látszólagos határokkal elválasztott rendezések, a közösség egyéneinek gondolavilágával saját „orcájukra” formált alapelvek szétíródtak. A formai különbség azonban nem jelent feltétlen tartalmi különbözőséget, bár a témakör sajátos tulajdonsága, hogy akár egyetlen közösségen belül is számtalan feloldása lehet egy viszonyrendben felmerülő ellentmondásnak.

Jogtörténeti munkákban már több jogtudós és jogtörténész egyértelműsítette, hogy a Szentkorona a magyar közösség számára a legfőbb közjogi méltóság, aminek folyománya, hogy a hatalom teljessége csakis Őfelségét a Szentkoronát illeti meg. A Szentkorona-tanban bonthatatlanul rögzített jogelv, hogy a Szentkorona tagjai sem egyénekként sem közösségben nem bírhatják a hatalom teljességét, ennek okán minden egyén azonos résszeggel bír a Szentkorona minden javából. Ám, mióta bevezették a jog fogalmát, írott rendelkezésekkel felbontva a jogrend egységét, csak a vezető réteg tagjai között megosztva részelnék minden jogból. Ez a részesedés azonban nem azonosítható a hatalommegosztással, mint a jog megoszthatóságát igazoló jogi kategória fogalomkörével, amivel igazolni lehetne a jogágak függetlenségét, már ha lehet a jogokat bármilyen felosztásban szétarabolni. Markus Tullius Cicero, akit megkérdőjelezhetetlen auktorként tisztel a jogász társadalom, azt mondja, hogy

---

¹³⁸ Eckhart Ferenc, *Nemzeti Újság* 1931.

„... nincsenek különböző jogok, se most, se a jövőben, hanem egy örök és változtathatatlan jogrend létezik minden népnek, minden korban. ...”

Markus Tullius Cicero

És ezzel máris példát adtunk arra, hogy korunkban a „jog” kifejezés értelmezése gyakorlatilag korlátlan szabadsággal bír. Erről később részletesen beszélünk, az un. *alaptörvény* szinte évenkénti toldozgatása, foltozgatása kapcsán. Még tisztázni kell, hogy a Szentkorona Jogrendjében mit kell jogi aktuson érteni. Példaként a választott vezető megkoronázása hozható fel, ami olyan jogkiterjesztési aktus, amelyben bármelyik Szentkorona-tag részelhet, feljogosítva a Szentkorona jogai bármelyikének birtoklására. Ami korlátozza a beavatottat, az a következmények halmazának ismerte vagy nem ismerete, és az, hogy egyszerre csak egy törvényi hatást érvényesíthet. A hatalmi töredékek vénye, más szóval a törvényalkotás menetének rendje, valamint a jogokkal felruházottak körével szemben támasztott kötelek kiosztása – úgymint a Szentkorona-tag cselekvési szabadsággal történő felruházása – a megnevezettre rótt kötelek teljesítése ellenében járó cselekvési szabadsága. Ez a jogi aktus röviden: a *jogkiterjesztés*. Ezt a jelen uralkodó-csoport is alkalmazza, azzal a megszorítással, hogy csak az részelhet bármilyen jogból, akít a hatalmon lévők engednek. És hogy mégis ki lehet ilyen szerencsés? Nos, erre a kimunkált média-vihar, a propaganda özön és a hazugságyarak működése adják a garanciát.

Természetesen, az egyenlő részesség elvét is átfogalmazhatjuk saját gondolatisággal, és az értelmezés szabadságának égíse alatt kijelenthetjük, hogy az újkori jogfelfogás eszméjét piedesztálra emeljük:

„... A nemesség a nemzet fogalmába továbbra is csak saját magát értette bele, így csak politikai kényszerek hatására tett engedményeket. Csak a honoráciorok egy szűkebb csoportja értette meg az emberi jogok eszmerendszerét, azt, hogy minden embernek vele született, elidegeníthetetlen jogai vannak. ...¹³⁹”

Tehát kijelenthetjük, hogy a jog ismerete, kizárólagos tudásbirtoklás kérdése. De akkor a Szentkorona-tan hírből sem ismeri a jog természetét? Feledjük tehát, a Szentkorona jogi viszonyosságát? Pedig belőle ered, és oda tér vissza minden jog és kötelek, mert a Szentkorona részesedik a feléje irányuló szolgálatokból, miután a Szentkorona nyújt tagjainak védelmet, ad részt tulajdonából, és belőle fakad minden méltóság és nemesség.

Az ősmagyar jogfelfogás szerint e jogelvi meghatározáson nyugszik a Szentkorona Jogrendjének hatálytalaníthatatlansága: A Szentkorona jogaiban nem csorbítható, mert a viszonyosság elve alapján a csorbult jog a csorbítóra is ugyanazon mértékben visszahat. A megvont jog többé ki nem adható, mert a jog nem tárgyasul, így a kiterjesztésében részesülő nem őrizheti meg azt, csak addig bírja, amíg a forrás reá

---

¹³⁹ Deák Richárd *Az emberi jogok történeti áttekintése Joghistoria, xviii évfolyam 3. szám*

ható kiterjesztése él. Amennyiben a Szentkorona bármely jogát valaki bárkitől megvonja, a megvont jog megszűnik létezni, alkalmazni, kiterjeszteni többé nem lehet. A forráshiány egyenes következménye, hogy alkotmányban, mint a legfőbb jogforrásban, korlátozást bevezetni értelmetlen. A megvont jogok összesülő hatásának végső következménye az evilági lét megszűnése, tekintettel a létjog eredésére. Mindaddig, amíg él legalább egyetlen Szentkorona-tag, a Szentkorona joghatása is él. S mert a Szentkorona kötelme a lét biztosítása minden tag számára, amíg Szentkorona létezik mint az evilági környezet létforrása, addig létszen Szentkorona-tag is.

Mindebből következik, hogy JOGTALANSÁG (nincs a jog forrásában) JOGOT NEM ALAPÍT, mert az egyetlen jogalapító hatalmasság egyedül és kizárólagosan a Szentkorona lehet, a természeti törvények összletének megnyilvánult hordozója, amelynek jogaiból csakis jogkiterjesztéssel részesülhet az arra érdemesült. Más szavakkal, jogot csakis és kizárólag a természeti törvényekből lehet levezetni, aminek folyománya, hogy ember jogalapító hatalmasság nem lehet. Az állam meghatározatlan létező, önállóan sem kötelmet magára venni, sem jogokat érvényesíteni nem tud, jogkiterjesztésben sem részesülhet. További folyomány, hogy az állam, mivel jogot nem szerezhethet, mint jogforrás nem működhet, nem hivatkozható, kötelmet nem írhat elő, tehát joghatása sincs. A körülírások az államalapítók érdekei mentén készülnek, továbbá az államforma minősítése csupán egy címke, hogy elfedje a jog közvetítőinek szándékát.

Innen nyilvánvaló, hogy minden törvény, ami nem a Szentkorona forrásából merít az evilági lét fenntartására, támogatására, alkalmatlan. Miután eredetünket igazolhatóan az utolsó özönvíz előtti időkhöz visszavezetjük, számunkra a Kozmikus Rendből eredő jogrend az irányadó. Minden kísérlet, ami a Szentkorona joghatását csorbítja, a kísérletezőre visszahat, és annak vesztét okozza.

15. A korona másodszer

Az emberiség története olyan ősmúlt, amit a tudatlanok ködbe veszejtenek, de az bűvő patakként még mindig él. Emlékezni rá, kutatni vagy tárgyi maradványait érvként felmutatni az hatalom bitorlói által tiltott, mert olyan összefüggésrendszer húzódik mögötte, amely felmutatná az ősi, primordiális emberi történelmet, és ez romba döntené az uralmi rendszert.

„Amikor én még kis-srác voltam”, értetlenül hallgattam az akkori öregeket, amint a régvolt királyokról, és a Szentkoronáról meséltek. Amit leginkább képtelen voltam felfogni, az a korona megkérdőjelezhetetlen személyiségéről, és hatalmáról hallottam, meg azokról a nagykirályokról, akik az egész ismert világot egykoron uralták. Szüleim otthon soha nem beszéltek sem vallásról, sem erkölcsről, sem pedig a szakrális tudásról, ők töről metszett *naiv materialisták* voltak. Anyám a nagy háború után a kommunisták szólamaival készpénznek véve káder lett, és bár a klinikai halálból visszatérve Istennel való találkozásáról beszélt, evilági életében hitt az unásig szajkózott szocialista lózungokban. Apám munkásörként, mint, hűséges eb követte őt, de én soha nem tudtam meg belső gondolatait. Még akkor sem, amikor ketten építgetve a hétvégi kiskert házát, végtelenül mesélt életéről.

Sokáig nem is érdekelt az elvont szakralitás, vagy a Szentkorona és annak tana, de amikor az emberben lakó mondott *igazságban* sorozatos csalódásként értem meg a valóságot, amelyben a rendszerváltás idején az eladásra kijelölt állami vállalatok vezetői egymás között milliós nagyságrendben technikai számlákkal szó szerint lopták a nemzeti vagyont, elgondolkodtam. Ugyan mivégre lehetséges az, hogy ezt az utat a kétkezi munkás előtt indokolás nélkül elfedték, és milyen lelkülettel büntethettek, ha egy „kistasi” szöveget vett magának valaki a gyár készletéből. Hajtott a tudatlanságom, a csalódottságom, és keresni kezdtem az igaz igazságot.

Sokszor hallottam, hogy „*államalapító királyunk, I. István*”. Mígnem valaki ezt úgy találta mondani, hogy „*Vajk, a nemzetáruló*”. Aztán az újabb mese: „... *halála előtt 1038. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján, Fehérvárott országát a korona képében a Mennybe emelt Szűz Máriának ajánlotta fel. Célja egy, az Ég és Föld között létrejött szerződés létrehozása volt, mely a Kárpát-medencét Szűz Mária országává tette, úgy, hogy ezen a földi hatalmak se változtathassanak.*”

Ezek szerint a királynak van országa – még akkor is, ha csak mint birtokost tekintjük? És valóban, egy személyben rendelkezhet „országát” felett lakostól-terményestől, tavastól-folyóستól, alföldestől-hegyestől, egyszóval mindenestől? Adhatta-vehette az ingó és ingatlan vagyont, a hitet, az egész nemzetet, tetszése szerént? Hovatovább, egy *régvolt asszonnyal*, ki a kanonizált nagymise szerint a mennybe ment vala, fel nem bontható, a következmény jövőértékének ismerete nélkül is hosszúpozíciós, kétoldalú

jogügyletet bonyolíthatott? Meg hogy, nincs más hatalom a teremtett világon, 'ki ezen a káoszon úrrá lehetne?

Ezután már nem ért meglepetésként, amikor ugyanez a történet Vajk – vagy Szent István névhez kötve Szűz Mária Nagyboldogasszony, Inanna/Isthár, Ningal vagy Anahita viszonylatában bukkant fel.

Nem kívánok belemerülni a mai ember evolúciós determinációjába, de annyit mindenképpen érdemes felvázolni, hogy mely kortól lehet eredményesen vizsgálni az ember, mint értelmes létező fejlődését. Tekintettel azon rögzült dogmára, hogy a Szentkorona nem embernek készült.

Mind ezeknél is fontosabb kérdés lett számomra a *korona* szó jelentéstartalma.

15.1 Az ember és a Szentkorona

Az a korona, amit az alkalmazott idősámítás szerinti 2018. évben az ország házában üvegbúra alatt fogságban tartanak, a maga tisztázatlan eredetével, ismeretlennek kikiáltott korával, és ki tudja milyen üzeneteivel, maga a lét rejtélye. Megnyilvánult tartalma és üzenetei feltárásával buzgó laikusok, felkent idealista és materilista, magukat tudós embernek vallók foglalkoznak, és tolják az emberek elé kitalálmányaikat csőstül. Honnan kezdjem hát a bevezetést, amely követhető módon helyezi egy átlátható korba azt a történetet, amit a Szentkoronáról hallottam, láttam, olvastam?

Kénytelen vagyok visszanyúlni az ember kialakulását magyarázó dogmáig, mert már ott kezdődik az öröknek tetsző rejtély.

Az ember ősenek tekinthető emberszabású létezők (szándékosan kerülöm a majom megnevezést), már 25 millió évvel ezelőtt léteztek a Földön. A leletek és az antropológusok leletértékelésit alapul véve feltételezhetjük, hogy kb. 5 millió évvel ezelőtt megjelent az a létező faj, amelyiket már fenntartások nélkül illehetünk a Homo előtaggal. Ennek egyik hajtása a Homo erectus, amely durván egymillió év fejlődéssel a neander-völgyi ősemberré nőtte ki magát. Nem nehéz kikövetkeztetni, hogy földi körülmények között a fejlődés sebességét millió évben mérhetjük, mert ha a minőségi változás érzékelhetővé csakugyan nagyon sok szoláris év elteltével jelenik meg határozottan, akkor ez az evolúciós tempó mára odáig juttathatta volna az embert, hogy a homo erectus opponáló (szembenálló) ujjával képes megragadni és bunkóként alkalmazni egy gyökértönk-végű fadarabot.

Ezzel szemben, mintegy minden előzmény nélkül, napjainktól visszafelé haladva 40 ezer évvel ezelőtt a semmiből felbukkan a Homo sapiens sapiens. E faj már nem rendelkezik az ősök egykor megvolt legtöbb jellemzőjével, ugyanakkor ki tudja honnan új, addig nem tapasztalt tulajdonságai lettek. További néhány ezer év, és a neandervölgyi ősember „kihal”, a cro-magnoni túlél. Ez azért furcsa, mert az addigi fejlődés ütemét követve, nem telt el még százezer esztendő sem a két faj együtt-létezésében. Vannak találgatások, amely szerint az első civilizációk a Kárpát-medencében őshonos *Rudapithecustól a vinyiczi-, a körös-, vagy a pallag kultúrák* művelői, a mostani Irak déli részétől a folyamközön át Egyiptom, és Indus völgy irányába kiáradt, majd pedig ellenőrizhetetlen ütemben elterjedt Eurázsia és Afrika egész élhető területén. Azonban a kultúrák felvirágzásáról, annak kiváltó okairól és módjáról tudományos magyarázat nincs. Vagy mégis?

Az, hogy az egyiptomi hieroglifák, proto sumér és akkád ékírások, a hun-magyar rovások szerkezete és gyök-kincse egy közös nyelvi magról tanúskodnak, továbbá az elkészült géntérkép bizonyítja, hogy a Föld összes embere egyazon ősanjától származik, csupán fantazmagória lenne? Az a tény, hogy a homo sapiens sapiens, mint a ma élő utolsó fejlődési lépcső, a „dühöngő” jégkorszak idején, a földi flóra és fauna csaknem

teljes kipusztulása közepette emelkedett fel (ekkor áldozott le a neander-völgyi faj napja is), csak tovább növelné a káoszt, ha nem találnánk logikus magyarázatot e hihetetlen léptékű fejlődésre.

A feltárt életterek és környezetük leleteit vizsgálva elfogadható álláspontnak tűnik, hogy az emberré válás folyamán őseink évmilliókon keresztül vándorló életformában éltek, elfogyasztották, amit a természet adott számukra, időnként dögevással, később vadászattal szerzett táplálékkal tartották fenn magukat.

Aztán jött az „*isteni szikra*” és nagy hirtelen helyhez ragadtak, a környezetükben talált növényekből – cereália-félékből – vető magvakat nemesítettek, feltörték a szűzföldet, vetettek arattak, sőt addig nem létezett állatokat házasítottak. I.e. 11.000 körül eleink már mindezt tudták, sőt, alig 6 és fél ezer esztendő leforgása alatt még forradalmibb fejlődés következett, amikor i.e. 3.500 körül egy olyan fejlett civilizáció jelent meg, amely többet tudott, mint mi napjainkban. Írják az istenített okosok.

Vegyük észre még azt is, hogy ez a fejlődési tempó időnként kitapintható ugrást mutat. Nagyjából 3.600 évente, hirtelen új dolgok, módszerek honosodnak meg, mintha valaki súgna az emberiségnek: mit kell tenni. Ilyen ugrás volt tapasztalható i.e. 11.000, majd i.e. 7.400, majd i.e. 3.800 körül. Azt is megtapasztalhatjuk, hogy a fejlett civilizációk, amelyek megjelenése ilyen periódusokra oszthatók, mintha időnként a súgólyuk kiüresedne, tudás kútja elapadna, a civilizációk hanyatlásnak indulnak. Vagy azért mert egy erősebb, „*még fejlettebb*” tömeg rájuk telepedett, mint például az egyiptomi-sumér-akkád-asszír vonal, amit követett az görög-makedón-római kultúra világhódító tündöklése, ha csak az európai köröket vizsgáljuk. Aztán lezúdult a „felejtés” kora, a sötét középkor, amelyben fáklyaként világítva a Szentkorona próbálta ébren tartani az ember tudatát.

Egyelőre félretesszük azt a feltevés, amely szerint a modern ember egy földidegen faj genetikai beavatkozásának eredménye, bár a legendák mind az egyiptomi, mind a sumér, a káld, az akkád, az asszír, sőt a vishataki védikus legendák pontos kronológiáját adják az univerzumból érkező idegenek tevékenységeinek. Most kitérünk e magát kínáló levezetés elől, mert manapság egyre erősödő hangok használják ezt az utat a félrevezetés céljával.

15.3 Az eredet kutatása

Ismerve azon történelmi tény, amely több magyar eredetű gesztából merítettett: Álmos, Atilla 6. generációs egyenes ági leszármazottja. A fősodratú történelem-megmondók között is elismert dátum *Atilla a hun* haláláról 453. Az értelmező kéziszótárban egy ember-öltő (nemzedékváltás) 25-30 év. Néha egy ember átlagéletkorát veszik emberöltőnek (Arany János használta először az irodalmi életben), ami 60 év. Ebből $6 \times 30 = 180$, és $453 + 180 = 633$, ugyanakkor $6 \times 60 = 360$ és $453 + 360 = 813$. *László Gyula* kettős honfoglalás elmélete szerint a magyarság ősei két lépcsőben szállták meg a Kárpát-medencét. Az első szakasz 670 körül volt (griffes-indás kultúra), míg a második szakasz a jól ismert 9. század végi bejövetel. *Szőke Miklós Béla* csendesebb ferdítése már hivatkozik a legújabb kutatásokra, amelyek szerint az is elképzelhető, hogy a magyarság csoportjai fokozatosan, évtizedek során jöttek be, a 860-as évektől, és 896 ennek csupán a végpontja. Akárhogy is történt, Álmos-Árpád vezette vissza a Kárpát-medencébe a szabír-szavárd-szkíta hun-magyarokat. Hitelt érdemlő feljegyzést azonban nem találtam a korona e hat nemzedéket felölelő időszakában.

Heribert Illig „kitalált középkor”-elmélete a Szentkorona történetét illetően lehet támogató felvetés, de nem foglalkozom vele, mert a kitűzött cél most nem a korona útjának részletes felvezetése, erre határozott utalásokat *Gulyás Miklós Jutas*¹⁴⁰ írásában találhatunk, hanem a Szentkorona és a jogrend kapcsolatát szeretném megmutatni.

Egy határozott irány az a felvetés, hogy a Szentkorona császári, pontosabban Nagykirályi felségjelvény, aminek egyik közvetett bizonyosága Mohammad Emin Er nagyvezír 1768-ban, Kaunitz herczegnek írt levelében szereplő mondat:

”... az osztrák császár mint a Nusirván idejéből maradt korona örököse egyedül érdemli meg az "imperator" címet. ...”¹⁴¹

Az idézett mondat az *I. Károlyra* testált egyesült európai gondolat közjogi bevezetése, amely magába zárja azt az üzenetet, hogy a királyok feletti Nagykirályi (császári) jelkép – amelyből a mai napig csupán egyetlen darab létezik – a Magyar Szentkorona bemutatása. Emlékeztetőül: a Pártus birodalom közjogi szokásrendje volt, hogy a különböző népek vezetőit egyetlen központi irányítás alá vonták. A *kán, káll, kagán, király* megnevezéssel illetett vezetők a Nagykirálynak tartoztak felelősséggel önmaguk és az általuk vezetett nép cselekedeteiért. Az írott – akár hamisított, akár valódinak mondott – emlékek Nagy Károly életéről nem sok a jogrenddel összefüggésbe hozható elemet említenek. Tárgyi leletekről még kevésbé szólhatunk, annak ellenére, hogy egy

---

¹⁴⁰ *Gulyás Miklós Jutas, A Szentkoronáról Másiként; in Boldogasszony Pártás Koronája, Magyarok Életkönyve. Akasa 2018. ISBN 978-61500-2673-2*

¹⁴¹ *Forrás: Thúry József: Török történetírók. Török-magyar kori történelmi emlékek. (1893-96) (fordítás)*

Friedrich Kaulbach által festett 1861-ben festett képén Károly a Szentkoronával történő koronázását a mutatja.

29. kép *The Imperial Coronation of Charlemagne* painted by Friedrich Kaulbach, 1861.¹⁴²

Felhozható lenne még *Edward Burne-Jones*: „Arthur király utolsó éjszakája” című kép is, amelyen a Szentkorona és feltételezések szerint Nagyboldogasszon (tekintettel a kodifikálatlan szabályra, amely szerint a Szentkoronát önmagában nem, csak Nagyboldogasszonnyal együtt szabad megjeleníteni).

30. kép *Edward Burne-Jones: Arthur király utolsó éjszakája*

¹⁴²forrás: <http://suzettenaples.hubpages.com/hub/The-Carolingian-Revival-and-Illuminated-Manuscripts>)

Ide tartozik a *Gilgames*-házi királyok különös kapcsolata a bizánci és a római birodalmakhoz. Egyelőre vizsgáljuk a közismert tényt, amely szerint *Atila* szövetségi ajánlatot kapott *Justa Grata Honoria, III. Konstantin* nyugat-római császár és *Galla Placidia* császárné leányától, *Honoriától*.

A hivatalos történetírás tagadja, hogy *Atila* az ajánlatra bármilyen formában válaszolt volna – ha már a levél meglétét nem tagadhatják – vagy ha válaszolt is, azt arra használta, hogy jogalapot teremtsen újabb területek hódoltatására.

Ez a *jogalap teremtési* mese egyértelmű képet alkot „nagy történészeink” akrobatikus logikai mutatványairól, miután több ránk maradt írásban ők maguk tényként közlik, hogy a hunok

„402–406 között egy csak következményeiből és régészeti leletekből ismert hun támadás menekülésre kényszeríti a Visztula–Odera-vidékről a vandálok Siling-ágát, az utóbbiak a vandálok Kárpát-medencei Hasding-ágával és hozzájuk csatlakozó kvád/szvébekkel együtt 407. január 1-én elárasztják Galliát, 409-ben pedig eléri Hispaniát.”

Durván 40 év eltelte után *Honoriához* galliai érdekeltséget kötnek, amihez nyomatékot *Atila* adna, és egyszerűen örökség érvényesítése okán vonultatják a hun sereget Gallia felé. Zseniális ötlet egy gondosan eldugott hivatkozás elfelejtésére, és felmutatás egy erősen negatív talán igaz-se-volt háború minősítésére. A valóság teljes elkendőzésére pedig *Honoriát* összeesküvésbe keverik és egyszerűen kiírják a történelemből:

„Honoriát 450 februárjában hazavitték Rómába, látszatból férjhez adták, majd örökre eltűnt a forrásokból.”

https://hu.wikipedia.org/wiki/Justa_Grata_Honoria

A hunokról szóló modern nyugati iskola *Ammianus Marcellinus* leírásaira hagyatkozó „klasszikus” jellemzéseket inkább lehet rosszindulatú ködösítésnek minősíteni, tekintve, hogy a Rómában élő és író „tört-én-ész” csak hírből ismerte a hunokat. A minősítés indokaként elegendő egyetlen tételt bemutatni: Antonio Bonfini-től származó 1543-ban nyomtatott könyv, amelyben egyértelmű bejegyzés rögzíti, hogy Csaba *Honoria „augusta”* fia. Mivel Csabát és Aladárt – akiről egyazon a sorban és többször is olvashatunk a citált műben, „*Atila*” mellől lehazudni már lehetetlen, a családi kötődés *Honoria* és „*Atila*” között igazolt. A könyv nyitólapjának és az írás egy részlete alant látható:

ANTONII BONFINII
RERVM VNGARICARVM DECADES
TRES IN VNGARICAE INDVSTRIA MARTINI
Brenneri Bistriciensis Transsylvani in lucem
editae, antehac nunquam excusae.
QVIBVS ACCESSERVNT
CHRONOLOGIA Pannonum à Noah usque hæc tempora, &
CORONIS Historiæ Vngariæ diuerforum Auctorum.

És az írás, ami Csaba és Aladár vezért „egy lapon említi” Bonfini.

uit. Defuncto Atila, quid successerit, Vngarici aliter annales referunt, duos eius filios, imperio maturos præ cæteris superfuisse. Germanos, quibus Thetricus Veronensis præerat, atque Vnnos, facta seditione, diuersa sensisse. Alios Chabam, ex Honorij Imperatoris gnata genitum, Aladarium alios, ex illustri Germanorum profapia genitum postulasse. Thetricus cum Vnnis paucis, Aladario fauebat, quãdo Germano ille sanguine natus erat, ratus Vnnorum intestina discordia, eorum imperium facile ruiturum, unde ingens orta seditio. Vnnorum pars cum Germanis, cum alijs

Nem kerülhető ki Atilla személye, legyen megítélése bármilyen indíttatástól vezérelt.

15.4 Atilla a hun

Számtalan legenda kering Atilla a hun Nagykirály személye körül, leírva őt Isten ostorának, vérengző torzszülött világhódítóknak és sok-sok különféle jelzővel illetve. Most, egy alternatív közelítést vázlok fel, amely az utolsó vízözön utánig nyúl vissza.

Atilla hun király eredete a legendák sorában az égi utazó, *Anyahita* leányáig, *Éa*-ig vezethető vissza. *Éa*-t *Kisboldogasszonynak* is nevezik, mert *Anyahita* távozása után ő tartotta a kapcsolatot az égiekkel. *Éa* fia *Anu*, *Gisgali* aranyasszonyt vette nőül, kiktől származik *Arpacs*, akit *Gilgames* (*Nimród*, *Ménrót* stb.) néven Uruk királyaként emlegetnek. A hun emlékezet szerint *Arpacs* nem akart még az evilágra jönni, és anyja szülőcsatornájában csak a válla mutatkozott, 'miértis *Éa* segítségül hívta *Gisgalihoz* a turulsast, aki megvágta *Arpacs* hátát, mire a fiú engedelmesen megszületett. A vágás helye örökre megmaradt, jelezvén a leszármazottak eredését, a tudás és képesség égi voltát. Minden további utód ezt a jelet viseli, amit *Gilgames*- vagy *óm*-jelnek mondanak. Az evilági jelző a földi környezetbe születettet jelent, és azt valószínűsíti, hogy *Arpacs*nak nem tetszett a földi lét, visszakíváncozott elei honába, ami a legenda szerint a szíriusz rendszer B csillaga körül keringő valamelyik bolygó.

Arpacs alias, *Gilgames*, a turulsas vágásával jelölve 16 karélyos tudattal született, de állhatatos helytállásának és hűségének köszönhetően 24 karélyos beavatottá vált. Egyes ábrázolásaiban oroszlánokat tart kezében, mint akik az ő fiaként jöttek az evilágra, ami igazolhatja égi származását, amennyiben *Anyahita* a Szíriusz rendszerből jött a Földre. Innen került az oroszlán a magyar királyok címerébe (lásd az Ister-Gam-i – esztergomi oroszlán ékjeleit).

A hun emlékezet szerint *Gilgames* lett az *Árpád*-ház nemtője, amit szó szerint kell érteni. *Gilgames* a Tigris folyó mellett épített magának palotát, amit utódai, *Arpach* néven ismert várossá növesztettek, és amit a Szavárd vidéki úzok –hangzó ugratással – *arpad*-*árpádnak* mondtak. A leszármazottak egy csoportja *Suméros*, *Bot-hon*, *Habos-hon*, *Kenya*, *Magadi*, *Nagyfog*, *Lugulanda*, *Lagos*, *Rabati* települések alapítása után rajzoltak a Van-tó, a későbbi kaukázusi *Magyarka* környékére.

A történetben most 15 nemzedéket átívelünk, hogy elérjünk *Hangonyig* a későbbi *Hangun Huo* nevezetű kínai császárig, kinek fia *Hunyor*, akinek *Maturi* nevű asszonyától született *Bendegúz* (Bagamér, Balambér), kinek *Szilsárkány* *Gilgames*-jelet viselő Aranyasszony lett a felesége. Gyermeük, *Atilla* örökölte a jelet. És ez a jel igazolta *Atilla* égi eredetét, aminek okán lett „*Isten ostora*”. Többen úgy gondolják, hogy ő készítette a Szentkoronát, amire felvezetek egy másik lehetőséget.

Hun szokás volt, hogy miután az Aranyasszonyok mindig fehérben jártak, 'miértis „*fehérnép*” névvel illették őket, minek következménye az, hogy a legenda nem pusztán legenda, hanem nyilvánvaló tény; *Atilla* fehér sárkánytól, ugyanis *Szilsárkány*

Aranyasszonytól született. Fentiek legalábbis felveti a kérdést: nem túl sok a logikai rendben zajló legenda egybehangzása?

A keleti sárkányosokról egyelőre annyit illik tudni, hogy Maturi leánygyermeke *Bősárkány*, aki *Jákó Úz* fejedelem asszonya lett, és mert Bősárkány is Aranyasszony volt 'ki fehérben járt, nos, innen keletkeztetjük a keleti sárkányosok legendáját. Bár, az 'elmehibbantók' mindenféle hamisítvánnyal akarják elfedni, tagadni a leszármazási vonalat, a nemzeti emlékezet helységnevekben is őrzi az igazságot (lásd *Jákófalva*, *Bősárkány*, *Szilsárkány* helységneveket). A legenda igazságtartalmát támogatja Temüdzsin (Dzsingisz) származásának mongol legendája, aki egy szürkefarkas és egy szarvasünő gyermekeként jött világra. És valóban, ugyanis *Jenő* fia *Farkas* az ordoszi nagysüánon lett győztes, és jutalmául Ünőke nevű mongol rimalányt vehette asszonyául. Az Ünőke leánynév ma is szerepel a Féran névadó naptárban. És tudjuk, hogy a szarvas női egyede *ünő* néven neveztetik.

Fenti levezetés közvetett bizonyítékként kezelhető a Szentkorona elkészítésének időpont-meghatározásához, támogatva *Gulyás Miklós Jutas* kutatási eredményeit. Egy kevéske kiegészítéssel.

Tudjuk, hogy a Földet elhagyó, magukat *Anu* nevű vezetőjükről elnevezett *anunnaki* (vagy *annunaki*) faj pontos naplószerű írásaikban lejegyezték minden tevékenységüket, így azt is, hogy mikor tértek vissza szülőbolygójukra, de azt is, hogy mikor és kik távoztak az amerikai kontinensre, háborús vereségeik okán. A távozók azért hagyták el a Földet, mert számukra a Föld rezonanciája (a bolygófelszín és az ionoszféra által határolt gömbréteg elektromágneses sajátfrekvenciái) az utolsó holdütődés után számukra elviselhetetlenné vált, vagy, mert a háborúk kimenetele számukra kedvezőtlenül alakult. Akik maradtak, azok már földi születésüknél fogva jól bírták a Shcumann-rezonanciát, és Isten-királyokká lettek, vagy, mert keveredtek a földi emberek asszonyival, isteni származású szakrális uralkodókká nőttek ki magukat. Egy agyagtábla azt is mondja, hogy a túszaporodott földi népeesség már felül írta az *anunnaki* faj lehetőségeit, 'minek okán számukra kezelhetetlenné vált az emberiség.

„Emlékül” elkészítették egy hatalmi jelképet azzal, hogy az általuk vezetett nép őrizze meg azt visszajövetelükig. Ez lehet alapja annak a messiás-várásnak is, amiben a zsidókhó áhítattal rendületlenül hisznek, és amire alapozzák tömeges betelepülésük jogát a Kárpát-medencébe. *Miért éppen ide?*

A hivatásos üldözöttek legnagyobb bánata, hogy az „emlékeztető” a Szentkorona, de ők már nem tudják kiolvasni sem a szerkezeti felépítés jeleiből, sem a képi kódolásból a elrejtett tartalmat. Még akkor sem, ha maguktól a sumér mágusoktól, az egyiptomi főpapoktól veték át az írás, az orvoslás a kabbala és sok más tudományukat.

Mi pedig, ismerve, sőt beszélve az ősnyelvet, amit lehet, hogy az égietől kaptunk, tudjuk, hogy a Szentkorona szentségét az égi eredet adja, olvassuk és értjük a képi- és

szerkezeti kódokba rejtett tudását, és látjuk, hogy a fajunkat, az embert, a homo sapiens sapiens fajt, a galaxis szakrális rendszerébe kik segítették bevezetni.

Ezt minden szkít-hun-avar-magyar ember a génjeibe kódolva tudja, akkor is, ha ezt a tudást folytonos erőszakkal ki akarják törölni belőlük. Mert evilági létük rendjét, a teremtett környezet és a létezők között fennálló hamórnikus viszonyt, a természeti törvények ismeretére alapozzuk. Mára megtanultuk és megtapasztaltuk, hogy fajunk tudásására akár korlátos, akár szabadon szárnyaló, akár kettő-, akár, három, vagy 4-5 dimenzióban rejtkezik, felállítható egy „örökérvényű” modell, amely a teremtett világ fennmaradását szolgálja. Elengedhetetlenül szükséges egy mérték, amely megjelenésében feltétlen tiszteletet és elfogadást kiváltva megtestesíti a Kozmikus Rend ütközés nélküli létfenntartó szabályait. Ez a manifesztum pedig Ófelsége a Szentkorona.

Az eredethez engednek közelebb jutni „A. V. Gutschmid” jegyzetei, amelyekben az író igazoltnak véli, hogy a jelen időszámítás szerinti 1. században az Azovi-tengertől az Indusig terjedő térségben mindenütt a párthus Arsakida-ház tagjai uralkodtak. Öt párthus részkirályságot említ, amelyek a Nagykirály névleges fennhatósága alá tartoztak: Párthia, Médeana, Örményország, Szkítia és Baktria az Indus vidékével. Baktiriából nőtte ki magát a 2-3. században a Kusán Birodalom. *Faustus Byzantinus* örmény író szerint a szkítiai és az örmény részterületeket a 4. század elején még arszakida királyok uralták. Több koraközépkori örmény forrás az arszakidákat az ázsiai hun dinasztiából származtatja, beleértve azt a tényt is, hogy az örmény trónon több mint háromszáz évig az arszakida dinasztia tagjai ültek.

A hagyományokat követve, a heftalita hunok Baktriában, az európai hunok pedig Szkítiában – tehát egy-egy volt párthus részkirályságban – alapították meg birodalmukat.

Forrás: Keleten kél a Nap – Kultúránk a történelmi ősidőkből I-II.; Püski, 1994.

Megjegyzés: A párthus birodalom népei a hun birodalom szkítának mondott részéből erednek, tehát a Hunortól és Magortól származó két testvérnép. A rokonságról Bonfini Antal (Antonius Bonfinius) által lejegyzett Atila Nagykirálynak tulajdonított kijelentés tanúskodik:

*„a rómaiak ... sem párthus rokonainkat nem hódították meg eddig, sem a hunoknak nem szabhattak még törvényt”.*¹⁴³

Terdzsümán Mahmud, Szulejmán tolmácsa és diplomatája, 1543-ban a székesfehérvári királyi könyvtár elégetésekor mentett meg egy latin nyelvű krónikát, ami több kutató szerint egy ős geszta lehetett. Ezt lefordította középoszmán-török nyelvre, és a szultánnak átadta. A kódexet *Vámbéry Ármin* hozta haza, és a Magyar Tudományos

---

¹⁴³ Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Korona

Akadémiának ajándékozta 1860-ban. *Budenz József* 1861-ben „silány őstörténeti munkának” minősítette, és elsüllyesztette az akadémia könyvtárába. Budenz vagy felismerte a kódex jelentőségét, de megsemmisíteni már nem mert, mert több kutató, illetve akadémikus tudott a műkincsről, vagy oly mértékben hiányzott belőle a valóság logikája, hogy semmiképpen nem tudta átgyúrni azt a tőle elvárt világgépre.

A művel több mint 100 évig nem foglalkozott senki. Majd 1971-ben *Dr. Blaskovics József*, a prágai Károly Egyetem turkológus professzora, megkezdi fordítását, és végül a „*Tárh-i Üngürüs*” címmel 1982-ben jelenik meg újmagyarul először. Ebben a fordításban, a 11-es fólia a következőt írja (az idézet nem pontos, most csak a tartalmi elemekre koncentrálok):

„*Amikor Hunor népe összegyűlt, hogy saját hatalmuk alá hajtsák Pannónia tartományát és a nyugati országokat, megszámlálták és összeírták magukat. Látták, hogy Hunor népéből egy tumán (10.000 ember) gyűlt össze, és a nem rendkívüli teremtményekből is 28 tumán (280.000 ember) harcos gyülekezett össze.*”

Hunor népe tehát rendkívüli, akik Priszkosz „királyi szkíták” megnevezéséhez köthetők, és akik mint egy a tömeg feletti többletet, mágikus hatalommal bírnak. Nyoma van, hogy ezzel a többlettel Baján, sőt Álmos és fia Árpád is rendelkezett.

Mielőtt igazolni látnánk a Szentkorona eredését, egy legújabb-kori, markánsan jelenlévő törekvést is vizsgáljunk meg:

„ ... *A Szent Korona tudományos kutatásának két évszázados története és a rendszerváltás után elvégzett ötvös-szakmai vizsgálat nyomán a tudományos közösség számára egyértelműen elfogadottá vált, hogy a ma vizsgálható korona két különböző tárgy, azaz a „görög korona” (Corona Graeca) és az úgynevezett latin korona (Corona Latina) egyesítéséből jött létre, mely utóbbi nem feltétlenül korona, hanem valami más kegytárgy is lehetett. Az összeillesztés minősége messze elmarad az egyes részek ötvös-szakmai színvonalától. A két részt III. Béla (1172-1196) korában állították össze Magyarországon. A két összetevő pontos származásáról, eredeti rendeltetéséről azonban még nem alakult ki teljes tudományos konszenzus. ...*”¹⁴⁴

Fenti megállapítások – saját meglátásom szerint – sértik a Magyar Szentkorona személyiségét. A megdöbbentő kijelentés, amely szerint „... *a tudományos közösség számára egyértelműen elfogadottá vált...*”, mind jogi, mind köznapi szemszögből akár fajgyűlölő kijelentésnek is felfogható. Jogi szempontból azért, mert sok tudományos an megalapozott forrás helyezkedik több kérdésben a mondott érvelésnek ellentmondó álláspontra, amelyeket például a *wikipedia.org* is közzé tett. A vélelem, amely szerint általánosan elfogadott megállapítás a fentiekben, továbbá a következőkben leírtak alapján félrevezető, az olvasót tévedésbe ejti és tévedésben tartja, amivel a család

---

¹⁴⁴ Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Korona

minősített esetét valósítja meg. A szándékos csalást bizonyítja az utolsó mondat is, amelyben önmagának mond ellent a „nagy tudású” szerző:

„A két összetevő pontos származásáról, eredeti rendeltetéséről azonban még nem alakult ki teljes tudományos konszenzus.”

Ha egy értekezés sarkalatos pontjában nincs konszenzus, az a tudományos világban nem lehet egyértelműen elfogadott bizonyítás.

Szubjektív szempontból: a továbbiakban leírtak egyszerűen minősíthetetlen megállapítások, amely szerint a Magyar Szentkorona két olyan részből tevődött össze, amely részeknek semmi köze sem egymáshoz, sem a magyar nemzethez, továbbá semmivel sem igazolható a feltevés, hogy valami más kegytárgy is lehetne. A Szentkoronán található alakok ábrázolása sem lehet kettő vagy akár több nemzetből származó személy, ’kiknek cselekedeteit nemzetidegen eredetét nem a honi történelem ismerői, hanem nemzetidegen történétírók mutatják be.

Egyszerű megjegyzésként hozzáteszem, hogy *Gulyás Miklós Jutas* írásában több olyan megállapítást tesz, amelyekben bizonyítja, hogy több személyeket ábrázoló zománckép fősodratú olvasata kitaláció, a valósághoz semmi köze.

Most egyetlen kiegészítést teszek, bizonyítandó a szélsőségesen erőszakos és tudatos belemagyarázások hazug voltát. Nézzük meg a hivatalos változatot:

31. kép A "Kispantokrátor", a Szentkoronáról

„... A korona központi helyén, az abroncon a homlok felett, 47mm magas és 55mm széles keretben a trónuson ülő világbíró Krisztus, görög szóval a Pantokrátor teljes alakos képe látható. Krisztus fejét keresztes dicsfény övezi. Jobbját a görög liturgia szerinti mozdulattal áldásra emeli, baljában az „élet könyvét” tartja. A trónus két olvasható görög betűkkel. A Pantokrátor képe a koronán az uralkodói hatalom isteni eredetét emeli ki.”

Legyen bármilyen beállítottságú is e sorokat lejegyző, a leírás félrevezető hanyagsága, vagy szándékos megtévesztő szándéka többszörösen felbukkan. Jézusnak nagyon sok megnevezése ismert a Biblia és a hagyomány alapján, de ha már a direkt megnevezés

formáját adjuk a köz számára, akkor legalább a pontosság látszatára kellene törekedni. Vegyük a fenti idézet egyik mondatát:

„... *A trónus két oldalán egy-egy ciprusfa áll, felettük Krisztus monogramja olvasható görög betűkkel...*”

A szerző e témakörben vagy járatlan, vagy szándékolatlan félrevezető magyarázatot ad. Ugyanis:

A Krisztust jelképező ligatúra görög X (khi) és P (rho) betűk összerovása, amelyek Krisztus görög nevének, a Khrisztosznak (**Χριστος**) az első két betűje. Ezt a fősodratú körökben is így mondják, még akkor is, ha a görög monogramot krisztogramnak, rövidítve „**kriszmon**”-nak mondják. Pozsárkó Csaba honlapján tette közzé az alábbi hírt, amelyhez fényképet is csatolt;

32. kép A pécsi Krisztogram

„... *Pécsett, a IV. számú sírkamra székesegyház előtt folyó, dr. Kárpáti Gábor vezette ásatásán 2000. október 28-án egy bronz krisztogram (azaz Krisztus monogram) került elő. Az azóta már mindenki által közismert tárgy lett a pécsi világörökség szimbóluma...*”¹⁴⁵

Jézust az ószövetségi próféciákban „*Immánuel*” néven is említik (*Ésaiás próféta könyve 7:14* de más helyeken is található hivatkozás Jézusra ezen a néven). A monogram, vagy kritsztogram, ekkor „*IM*” kellene legyen ám ennek csak egyik fele jelenik meg. Ezeket összegezve, a hivatkozott két „*Krisztus monogrammal*” sehogyan sem találok azonosságot az idézett feliratokban.

Más figyelmet érdemlő részlet is kimaradt a leírásból: a „*mű*” figyelmen kívül hagyja az ábrázolt személy fejét a „*fejfedőt*”. Pedig a szerző számára kedvező következtetést tudna felvezetni a kép elemzésekor, miután egyesek még a zsidó rituálé egyik fontos tartozékára, a *tfilin*-re: imaszíjra kötött, két bőrdoboz vagy bőrtok, amelyek szíjakra vannak erősítve. A bőrtokokban szentírási részek vannak, legtöbbször a Mózes 2:13,1-16; Mózes 5: 6, 4-9; 11, 13-20. Ezekben a versekben rendeli el az Örökkévaló a *tfillin* használatát. A dobozka magyarázatát Mózes könyvében találjuk:

“*Tegyétek ezeket a szavaimat szívetekre, és lelketekre, kössétek őket jelü kezetekre és legyenek homlokkötő gyanánt szemeitek között.*” (Mózes 5: 11.18.)

¹⁴⁵ Forrás: <https://csaba.pozsarko.hu/tortenelem/krisztogram...>

És hogy mit jelképez azt egy rabbi magyarázata adja:

„A tfilin szíjait a karra kötjük, s ezáltal a kar elveszíti mozgási szabadságát, csak annyira tud mozdulni, amennyire a szíjak engedik.”

„A tfilin másik doboza a fejen, az ész lakhelyén nyugszik. Az ember esze a legszebb ajándék, amiben része van, de ugyanakkor a legszörnyűbb veszélyt is jelenti a világnak, amelyben él. Ha az ember helyesen használja az eszét, paradicsomot teremthet; ellenkező esetben romlást hozhat a földre. Az embernek a ”Tóra” alapelvei szerint kell használnia eszét, gondolatainak tisztáknak kell lenniük, nem szabad becsapnia másokat, és fondorlatokat szőni ellenük; nem szabad arra használnia eszét, hogy magát mások kárára az egekig magasztalja.”

„A tfilin kötelék és jelkép, mely az amerikai, az orosz és az izraeli zsidót egy átfogó és elválaszthatatlan kötegbe fogja, s egyuttal a zsidó ember kezét, eszét és szívét Istenhez és a „Tórához”, ideálokhoz és elvekhez köti. Sajnos, ezek az ideálok kevésbé terjedtek el napjainkban.”

Nem is értem, hogy miért nem így viselkednek az érintettek?

Ami még kiváltja az ellenérzéseket, az a fejfedő mibenlétére, annak alakja, és a „tálit” (jiddisül *talesz*) hiánya, amelynek négy sarkára hagyományosan négyszer négy szálból csomózott rojt a „cicit (*mezúza*)” tartozna (a Tórában található 613 zsidó vallási parancsolat számát megörökítve).

Maga a fejfedő sokkal inkább idézi fel a turul képét, amely a pártus királyok egyik uralkodói jelképe volt (10. ábra).

Lépünk tovább.

Most tegyük félre a „... Jobbját a görög liturgia szerinti mozdulattal áldásra emeli...” kijelentés már-már nevetségesnek tűnő magyarázatát, tekintettel arra az egyszerű tényre, amely szerint egyetlen olyan görög liturgikus ábrázolást sem találtam, ahol akár az uralkodó, akár egy főpap a hüvelyk és gyűrűs ujj között bármit is tartva, áldást osztogatna. Erre a mozdulatra teljesnek mondható magyarázatot ad az apokrif „Gyöngy-himnusz”, az álruhás pártus királyfi történetében.

Perdöntő bizonyítékot azonban a Szentkorona *alsó pantokrátor* képe adja.

Abban biztos vagyok, hogy a zománckép készítője határozott üzeneteket rejtett ide is. Az első megdöbbentő felfedezés az abszolút szimmetria. Ha ugyanis a teljes ikont pontosan a közepén elhasítjuk, és a két hasítékon külön-külön önmagával tengelyes tükrözést hajtunk végre, majd a tükröképeket összeillesztjük, kettő, abszolút eltérő karakterű „személyt” jelenítünk meg.

33. kép Szanaturk pártus király

34. kép A tükrözött fél-képek egymás mellett

A két keletkezett egész-képeken nem fedezhető fel a tükrözési trükk, így az egységesnek látott képek összevethetővé válnak. Egyelőre csak a nyilvánvaló különbségeket vegyük sorra:

1. A trónus „karfáján ülő” csúcsára állított négyszöget 4-4 „pont” veszi körül, amíg a jobboldalin csak 3-3 pont látható.
2. A feliratok jelei felett egy-egy „hullámvonal” díszlik, de csak a baloldali felett van pont.
3. A feliratok betűnek látszó jelei három nyelven értelmezhetők (görög, latin, hunróvás).
4. Az ülő alakok öltözete: baloldalon felül világos, alul sötét, a jobboldalon felül sötét, alul világos tónusú.
5. A baloldali személy öltözetén térd magasságban a jóma ligatúra felismerhető, a jobboldali ábrán nincs ilyen.
6. A baloldali személy szemének állása meditatív elmélyültséget, a jobboldali erős szigort sugároz (segítő jelzés a szemöldök és a szem rajzolata).
7. A baloldali személy hüvelyk és gyűrűs ujjá egy gyöngyöt (az égi és földi lét egyesítésének szimbólumát), míg a jobboldali személy kezében tábla vagy könyv (amelyek lehetnek törvénytáblák vagy könyvek is).
8. A baloldali személy lábtartása férfias, és a két láb között félreérthetetlenül jelzi a nemi hovatartozást. A jobboldali személy lábtartása a ma is használatos formájú szívét mintázza, és ezzel itt is félreérthetetlenül jelzi a nemi hovatartozást (noe), bár a szokásostól eltérő, fordított állásban.
9. A baloldali személy lábai és a trónus közötti fehér részletek 4-4 '^' szimbólumot, a jobboldali kép ugyanezen, területén 2-2 '^' szimbólumot, és 2-2 cseppformát mutatnak.
10. A baloldali személy fejfedője egy madarat formáz, a jobboldali doozt (*tfilin-t?*).

11. A baloldali személy feje körüli glóriát átszelő keresztsáv enyhén felfelé ível, a jobboldali személy fehér sávja határozottan lefelé tendál.
12. A baloldali 'fa' lombjában 4, a jobboldalin 5 hosszú levélnyélen ülő, háromszárnyú levél látható.
13. A két tükörszimmetriával összeállított fél kép közül a baloldali inkább megfontolt bölcs, míg a jobboldali harcias uralkodó.

A fenti 13 pontban megmutatott különbség mindegyike utal valamire, amelyek kifejtése a korona szellemiségét hivatott bemutatni. Most azonban a legfontosabbat kívánom kiemelni.

A betű-szerű jelek láttán többnyire Jézus Krisztusra asszociálnak. Ám ha a letükrözött IC betűjeleket 'OI'-nek olvassuk, akkor a róvott szkíta betveknek megfelelő: O=O(zirisz); I=Sz(éth); X=B(ál), O=O(rigenész) nevekre asszociálhatunk.

Ozirisz a héliopoliszi Enneád tagja, *Ízisszel*, aki a felesége, és *Hóruszal*, aki a fia, alkot *istenháromságot*. Úgy vonult be a történelembe, mint a legjóságosabb király (nem fáraó!), akinek uralkodása az aranykort jelentette Egyiptomban. Bölcs, nagy tudású, igazságos és erős uralkodó volt. Ő Ízisz testvére egyben férje, Széth és *Nepthüsz* bátyja, *Nut* és *Geb* fia, valamint Hórusz apja.

„Egy mítosz elbeszéli, hogy Ozirisz és Széth antagonisztikus ellentétéből milyen sorsa kerekedik az emberi testet öltött léleknek. Merthogy Ozirisz az ember isteni természetét, míg Széth az ember állatias, vagy földhöz kötött természetét jeleníti meg. Ozirisz nemző erőit soha nem veszíti el, legfeljebb szétforgácsolja, amíg teste a koporsójában tartózkodik. Ezért mumifikált királyként ábrázolják fején egy különleges, nagyon tipikus tollkoronával, amelyet Atef koronának hívnak, kezében pedig a jogar és a korbács, vagyis a királyság jelképei találhatók. Ozirisz tehát az isteni lélek, amely fényből áll, de akit a sötétség erői kötnek gúzsba.

Ő azonban képes Ízisz, a spiritualitás női princípiuma által, újjáéledni, azaz feltámadni. Ezt úgy éri el, hogy képletesen fiában, Hóruszban születik újjá. Ebben az esetben Hórusz az ember megvilágosodott tudata. Ha úgy tetszik, az emberi szellem. Ez a folyamat tehát Oziriszből, Íziszből és Hóruszból áll. Ilyenkor nem csak isten-istennő-istenfiú hármasságra gondolhatunk, mint az Ozirisz-misztériumokban, hanem akár egy folyamat három elválaszthatatlan, egymást erősítő részére is. Ennek a folyamatnak a lényege a megváltás, vagyis a sötétség eloszlatása és legyőzése. Így válik Egyiptom és maga az emberi természet szabaddá, igazzá és halhatatlanná, vagyis istenivé.

Ozirisz ily módon szabadította meg Egyiptomot a sötétségtől, s egyúttal egy programot is adott az utókor számára, hogy miként lehet felülemelkedni a sötétség erőin. Ozirisz ezután visszavonult, s az alvilág uraként, bírósága előtt

zajlik le a mérlegelés, aminek során eldöntik, hogy ki kerülhet be a birodalmába és ki nem, illetve hogy kire milyen sors vár.

Halála után a király és az előkelők is úgymond Ozirisszé válnak, tehát szimbolikusan beolvadnak az Ő birodalmába, az Ő testébe. Az Ő testéből ered a Nilus, de a Hold is Ozirisz egyik megjelenési formája. Héliopoliszban Oziriszt a főnixszel is azonosították, s a gabonakalászkod Ozirisz teste. Ozirisz legnagyobb temploma Abüdoszban található. Másik kultuszközpontja Buzirisz (Abu Szír)."

Vegyük észre, hogy a mítosz nem említ semmiféle jogrendet, vagy kodifikált örvényt, ugyanakkor az emberek földi pályafutásának megítélését, **az utolsó ítéletet** az Ő bírósága mondja ki.

Origenész Adamantioszról tudjuk, hogy egyiptomi ókeresztény teológiai író, exegeta, azaz a szentírás-magyarozó tudós (184-253). A 4. sz. végén a szerzetességben belül folyt vita néhány tételéről. Az 533-i konstantinápolyi zsinaton Origenész több tételét, pontosabban több órigenista tételt elítélték. Azért helyesebb órigenista tételek elítéléséről beszélni, mert az elítélt tételek legtöbbször úgy, ahogyan a zsinat cenzúrázta, Origenész írásaiban nem szerepel.

Ha elfogadjuk, hogy a koronára felszerelt apostolképek azért kerültek a helyükre, mert tanításaik értéket közvetítenek, akkor a „kispantokrátor” valójában arra figyelmeztet, hogy kétfajta hitvilág küzdelme folyik egy szín alatt – **a jézusi és a sauli kereszténység** tanaiban. A tükrözött fél képek hívják fel a figyelmet erre anélkül, hogy állást foglalna egyik vagy másik tan mellett, vagy azzal szemben. A zománcképekbe foglalt személyekről hiteles tájékoztatást ad, azok életútját tanulságul állítva a korona faggatójának, és rajta keresztül egy népnek, amelynek tagjai a szolgálatukat joghatóságát magukra vették.

Nem beszéltem még Bál szerepéről a karikázott feliraton. Általában elfogadott tény, hogy Jézus Isten gyermeke. Néhányan azt is erősen bizonygatják, hogy magdalai Mária (*Mária Magdaléna?*) a felesége vagy hites párja lett volna Jézusnak, és mint ilyen, gyermeket, gyermekeket foganhatott az Atya fiától. Bár a kanonizált szentírás következetesen kerüli a témát, de 2014-ben Jacobovici izraeli-kanadai író, rendező és Barrie Wilson, a torontói York Egyetem vallástörténész professzora előállt egy „*Az Elveszett Evangélium*” című apokrif irat fordítását tartalmazó könyvvel. Jacobovici és Wilson szerint az ótestamentumi karakter, *József* és egyiptomi felesége, *Aszenáth* valójában Jézus és Mária Magdolna „kódnevei” voltak. A kulcs szerintük az a fejezet, amely a frigyre lépett pár házassági ceremóniáját írja le, és arról is beszámol, hogy a pár gyermekeit *Ephraim*nak és *Manassés*nek hívták. A könyv egyebek mellett azt is állítja, hogy Jézus és Mária Magdolna kapcsolata messze túlment a házasságon, ugyanis utóbbi maga is istenség volt.

Sőt, Jézus vérvonalának őrzőiről, a Sion rendről véget nem érő viták folynak, úgy ellene, mint mellette felsorakoztatott érvek sokaságával. Ennek egyik vonulata a Pálos rend, amelyet a jezsuiták tüzzel-vassal, hittel és átokkal próbálnak még az emlékezetekből is kiirtani. Sikertelenül. A Bál-Pál párhuzam nem véletlen rácsodálkozás. A 'b' és a 'p' egyazon hangzók zöngés és zöngétlen párjai, bilabiális (ajak-ajak) párok, azaz mindkettő ugyanott képződik. Hozzá kell tennem, hogy elemzéseimet szigorúan a magyar nyelv hangzóira végeztem!

Bál, vagy Pál a Jézus-követők védelmezője, és rendtársaival a keresztes lovagok előfutárai voltak. A pálosok kardhordozó, gyógyító és tanító rend tagjai. És itt nem a katolikus fehérsuhásokra kell gondolni, akik egy, a sógora elől az alsó-Thébai pusztaságba menekült *Pál* nevezetű sivatagi remetéről vették mintájukat, akiről egy ugyancsak sivatagi remete, *Szent Antal* adott hírt a nagyvilágnak, a 13. század végén Jacopo da Voragine által összeállított legendagyűjteményből. Olyan madárlátta mese gyanánt. A történet igazi rege, a *Legenda Aueraból* fordított szöveggyűjteményből származik, amit Boldog Özséb felhasznált a még bujkáló táltosok megsegítésére, akiket Remete Szent Pál oltalma alá helyezte. Egy 1524 és 1527 között készült munka, a legterjedelmesebb középkori magyar nyelvű kézirat (334 levelet tartalmaz), 90 főbb szentnek a legendáját – többek között *Szent Pálét* – illetve prédikációkat tartalmaz.

Ahogy az korábban már megjegyeztem, az ikonok illetve a zománcképek értelmezése egyénfüggő. Mindenki dönthet saját belátása szerint mit és hogyan hisz. Egyetlen megjegyzésem az értelmezéssel kapcsolatban:

Meggyőzni senkit semmiről sem lehet, de az ember az igazságra ösztönből ráérez.

A korona szerkezetét vizsgálva találhatunk több korból származó ötvös-technikai fogást vélték felfedezni a koronakutatók, amelynek okát most nem tárgyalom, de azt állítom, hogy a „tárgy” eredetét nem határozhatja meg egyértelműen.

A korábban említett két tumán-nyi különleges tudással bíró csapat hozhatta magával azt a Koronát, amit majd *Baján fejedelem* vesz magához, majd eddig felderítetlen körülmények között jut a nyugati civilizáció kezébe.

Még távol áll a világ attól, hogy újra megértse és elfogadja, hogy a királyi szkíták azért kapták a nevüket, mert ők a Föld egyetlen fennmaradt „**királyi**” vérvonalának hordozói. Ezzel azt állítom, hogy a Földön egyetlen királyi család létezik, amelynek tagjai hordozzák ezt a vérvonalat, ami nem csak azért különleges, mert mágikus erő van velük, hanem mert birtokukban van a tudás, amivel hat dimenzióban látják a világot. Ez lehet földön-kívüli tudás, vagy pusztán a Kozmikus Rend ismerete! És ezt ők a genetikájukban hordozzák.

Ahogy az Audi TT modellt se mondják NSU-nak, pedig az Audi, az NSU 1100TT modellt menti át 1960-tól, és ma Győrben gyártják. Ezek után a vizsgált szócikk kívül esik a tárgyalható étékelések köréből.

Mindezekkel együtt is bizonyítható a tudományosság áthághatatlan hálója mögé somfordáló, idegenlelkületű potentátok cselekedeteinek félelemmel vegyített alakoskodása, ugyanis súlyos kétségek merülnek fel a Szentkorona tárolásnak szakmaisága terén is.

„... A földrengésbiztos vitrinben az állagmegóvás érdekében nitrogén veszi körül és nem éri természetes fény az ereklyéket. ...”¹⁴⁶

Bírálat kizárólag személyes felvetés, és az alábbi levezetésre épül:

"A természetellenes világítás típusának befolyása van az iskolába járó gyerekek depressziós viselkedésére a téli hónapokban (hangulatváltozások, energiahány, megnövekedett étvágy, ingerlékenység, nagyobb mértékű aggodás, mint ahogy az évszakok változása kapcsolatban áll az érzelmi zavarokkal – úgy ismert, mint SAD vagy téli depresszió) amely hatással van a motivációjukra a tanulás terén. Teljes spektrumú világítás alatt, a depressziós tünetek a tanulók között jelentős visszafejlődést mutattak a fehér fénycsöves világítással szemben."¹⁴⁷

A jegyzett írás arra kíván utalást tenni, hogy a Szentkorona elzárása a természetes fénytől nyilvánvalóvá teszi, hogy a korona őrzői elkülönítik Őfelségét az éltető forrástól, működését a lehetőségeik kihasználásával korlátozni szándékozzák. Ezek után nem kerülhető meg a korona eredetének maradéktalan tisztázása, és annak bizonyítása, hogy a jelenlegi helyzet hatalomféltés, és félelem az elszámolástól.

---

¹⁴⁶ Forrás: A parlamentbe került a Szent Korona.; Jelen, 2000.01.04

¹⁴⁷ W. Tithof: *The Effects Of Full Spectrum Light on Student Depression as a Factor in Student Learning Dissertation* (Waiden University)

15.5 A korona eredetének kérdése

A Magyar Szentkorona olyan korból származik, amely korban még éltek emberek, akik pontosan ismerték az anyag keletkezésének eredetét, összetételét és természetét, ugyanakkor ismerték a csillagok járását, azok hatását az emberre, valamint az emberi természet rezdüléseit. A korona elemei, azok szerkezeti illesztései és az összefüggések olvasata bizonyítja, hogy ismerték a tér három, a mozgás kettő és a fény-emisszió egy dimenzióját, ezzel az Univerzum felépítését, ahol a fény sebessége 1, mint alapérték szerepel:

$$1 = \text{fénysebesség} = \frac{\text{hely}}{\text{idő}}$$

innen az anyagi világban:

$$\text{sebesség} = \frac{\text{a hely } 1}{\text{az idő több mint } 1}$$

az Univerzumban (a Földtől távol):

$$\text{sebesség} = \frac{\text{a hely több mint } 1}{\text{az idő } 1}$$

Forrás: [http://rstheory.org/The Reevaluation of Dewey B. Larson's Reciprocal System of theory](http://rstheory.org/The_Reevaluation_of_Dewey_B._Larson's_Reciprocal_System_of_theory)

Az elmélet lényege a fényrend matematikai adaptálása. Előállítója ezt a rendet kódolta le a Szentkoronába és ez nem más, mint a Kozmikus Rend. Ezt lehet kiolvasni, és a rezgő kövek rezgéseinek átvételével alkalmazni az anyagi- és a szellemvilág közötti kapcsolat megteremtésére.

Miért szükséges megemlékezni erről? A bevezetőben idézett Magyar Biblia szerint az első teremtett anyag a fény volt. Megrögzött materialista tudósok dolgoznak a legkisebb részecske, a színtöltés fogalommal, hogy az einsteini dogmát valahogy védelmükbe vegyék. Ehhez tegyük hozzá azt is, hogy a humán információ-feldolgozás a változás észlelésén alapul, ami érthetővé teszi az Univerzum két (kettő!) alapvető mennyiségének bevezetését, (hely/idő), valamint a kettő egység összefüggésének meghatározását.

És most vizsgáljuk meg, honnan ered ez a tudás, és hogy van e köze a magyarokhoz.

Kiindulási pontként egy felvetést választok, amelyben török forrásokra hivatkozva állítják, hogy a magyar uralkodó osztály szerint a

„... korona 3000 esztendő; Iszkendertől (Nagy Sándor) örökölte Nusirván (Kürosz), kinek anyja (?) török leány volt, s ettől szállott mi reánk. Továbbá Mohammed Emin nagyvezír 1768-ban azt írta Kaunitz herczegnek, hogy az

osztrák császár – mint a Nusirván idejéből maradt korona örököse - egyedül érdemli meg az imperator címet.”¹⁴⁸

Megjegyzés: A jelzett koronáról hírt ad még 1529-ben Ibrahim pasa nagyvezír, 1578-ban Kátib Mohammed, ugyanezt írta 1642-ben Pecsevi, és 1768-ban Mohammed Emin Nagyvezír is.

A megnevezett király, Nusirván nevének és a fény kapcsolatának egy lehetséges magyarázatát adja a név szófejtése: N=Nap; us=ős; ír=ír; ván=Van, Anyahita gyermeke. Összeolvasva: ahogyan a jobbról balra történő olvasási lehetőség kínál: Van (által) ír(t) ősnap, értelmezve: Van írása szerint az ősnapból eredő.

A korona eredetkutatói is figyelembe vették a látott technikai és stíluspárhuzamokat, és ez alapján felvetették, hogy szavárd-magyarok vagy hun-szkíta ötvösök is készíthették a koronát. Ezt a lehetőséget komolyan fontolóra véve megállapíthatjuk, hogy a Szentkorona egy adott korban már (vagy még) ismert ötvös-technika kiemelkedő alkotása, amit az egykori Dagesztán vidékén, a IV. század közepétől Merv oázisváros központban alkalmaztak. Stílusjegyeiben a színes gránátot, az indiai vörös almandint, a mervi üvegpasztát használó öntartó rekesz-zománcöntés rezgéses zománcformálás, kőberakás és a filigránózás alkalmazása csaknem egyértelműen behatárolja a származási helyet.

Hasonló tárgyak tömegét tárták fel Kercs kőből épített sírkamráiban (IV. század vége, V. sz. eleje), ahol ez a polichrómnak nevezett stílus már teljesen kifejlett formájában jelentkezett. A polichróm stílus korai előfordulásai II-IV. századi grúz és örmény sírokból ismert, ami párthus majd a szaszanida perzsa közvetítéssel juthatott nyugatabbra. Magát az önhordó rekeszes technikát (zománccal, vagy kővel) már jóval a hun kor előtt ismerték a szkíták, és a színes kőberakást kiválóan alkalmazták a párthusok meg a kusánok is.¹⁴⁹

Vannak, akik ezt a technikát a Trier-esseni Egbert műhelyét tartják a korona gyártójának, sőt, Tóth Endre koronakutató dél Itáliába helyezi a keresztpánt létrejöttének helyét. Miklósi Endre írja¹⁵⁰:

Összefoglaló:

- 1. Kimondottan technológiai úton bebizonyosodott, hogy a kész keresztpánthoz készítették az abroncsot a bizonyítás érdekében készítettem egy filmet, amit itt tekinthetnek meg: <https://www.youtube.com/watch?v=pdUZpMrvBfE&feature=youtu.be>*
- 2. Nagy valószínűséggel igazoltuk, hogy a keresztpánt a Trier-esseni műhelyben készült, 1000 előtt, mivel Trierből, Egbert halála után nem ismerünk Otto-kori művészeti emléket.*

¹⁴⁸ Forrás: Thúry József: *Török történetírók, Török-magyar kori történelmi emlékek. (1893-96) (fordítás)*

¹⁴⁹ Forrás: Bakay Kornél, *Őstörténetünk régészeti forrásai I-III.*

¹⁵⁰ Miklósi Endre, *Hol és mikor jöhetett létre a Szent Korona, 2020*

A Kaukázusban megtelepedett magyarokról és műveltségükről az 5-11. században keletkeztetett forrásokot egy összefoglaló mű, a *Derbendnáme* szolgáltatja. A perzsa nyelvű kéziratos szövegeket *Mehammed Evvabi Aktasi* a 17. században fordította le azerbajdzsán nyelvre, később arab, angol, orosz és török nyelvű fordítások is születtek. A gyűjteményben olvasható, hogy a Szaszanida uralkodóházból származó perzsa nagykirály I. Hoszrau Anósírván (531-579), Dagesztán területén felépíttette *Kicsi Madzsar* és *Ulu Madzsar* városokat. Az *ulu*; török szó, jelentése: nagy. Dagesztán, mint földrajzi fogalom, az Al-Dunai Derbent szorostól (ma Vaskapu, vagy Kazán-szoros) a Sulak folyó vízgyűjtő medencéjéig, a Kaspi-tó határáig terjed ki északon.

A területen a közép-ázsiai Selyemút haladt át, amelynek mentén fekvő két város mellett a perzsa Merv oázisváros állt a szaszanida perzsa tudomány és kultúra fellegváraként.

További igazolás a hunok, szkíták, szavárd-magyarok dagesztáni jelenlétére *Mübariz Helilov* régész és történész, az Azerbajdzsán Nemzeti Tudományos Akadémia Néprajzi és Régészeti Osztályának kutatója és magyar munkatársa, a Miskolci Egyetemen végzett történész *Nyitray Szabolcs* könyve.

Fentiek alapján megalapozott *Gulyás Miklós Jutas* feltevése, amely szerint a Szentkoronát ténylegesen Atila nagykirály tervezte és készíttethette hun-szabír ötvösökkel, amelyik dinasztia tudatosan készült a Nagyvíztől Nagyvízig terjedő Hun Birodalom területeinek újbóli egyesítésére.

A leírtak alapján a Szentkorona szoros összefüggésbe hozható a Nap fényével, KI-vel, aki IZ-TEN első teremtménye vala volt. KI a kiáradás nevét viseli, és ha a kiáradásban hordozódik a Kozmikus Rend, és a Magyar Szentkorona e rendet uraló Nagyboldog-asszony eredettörténeteként mutatja fel.

16. A természet és a Kozmikus Rend

Összefüggéseket keresünk a Szentkoronán látható jelképek, elrendezések, szerkesztések és a Kozmikus Rend között. E célból vezessünk le egy gondolati kísérletet.

Legyen egy megfigyelt jelenség a következő: kődarab pottyan vízbe. A történés látszólag független a megfigyelőtől, a megfigyelés tényétől és a zajló esemény pillanatnyi környezetétől. Ugyanakkor a folyamatot N-szer megismételve – legyen „n” megszámlálhatóan végtelen – a folyamat következménye ugyanaz: a kő elmerül, és a beesés középpontjától kiinduló, lassulva táguló koncentrikus körökben megnyilvánulva, a vízben zavar *terjed*. E jelenség „cselekvő” résztvevői: egy kő és a víz. Nyilvánvaló, hogy tulajdonságaik összességében és részleteiben különböznek, de bizonyítható, hogy az eseményt megelőző pillanatban, tehát a cselekvő résztvevők a találkozásáig, mind a kő, mind a víz egymástól függetlenek.

Maga az esemény, ami a két független létező találkozásakor bekövetkezik, egy kölcsönhatás. A megfigyelt esemény kimenetelét minden megfigyelt kísérletben, mindkét résztvevő számára ugyanazon hatás határozza meg. Esetünkben magára a kölcsönhatásra azt mondják, hogy *természeti törvény*. A kölcsönhatás *következménye* pedig a kő elmerülése és a víz hullámozása, amik a megismételt kísérletek során, törvényszerűségeként megtapasztalhatók.

Az esemény bekövetkezése akkor is igaz lesz, ha a résztvevők minden belső tulajdonságát megtartjuk, csupán a mozgásállapotot és a méretarányokat felcseréljük, azaz, a víz esőcsepp formájában szabadeséssel hulljon az álló sziklára. Azonban, ekkor a megfigyelt következmény nem a várakozásunknak megfelelő módon alakul: ugyanis, a kölcsönhatás kimenetelében a kő nem fog hullámozni, és a vízcsepp nem fog a kőbe merülni. Pedig a kő és a víz *viszonya* ebben a kísérletben is ugyanaz, mint az előbbi sorozat bármelyik lépésében.

Mégis, a két létezőre ható természeti törvény, a kölcsönhatás során nem a várt reakciót váltotta ki. Hibás lenne a természeti törvény? Bizonyosan nem! A logikai ítéletünk volt helytelen, amikor a természeti törvény hatásának kimenetelét egységesíteni akartuk a két eltérő eseményre.

A törvény, ahogyan a nevében hordozza az esemény következményét, az egészlet egy töredéke, az egészből letört darab, tehát tör(edék)-vény, ami minden esetben minden résztvevő egymáshoz való viszonyára igaz, de mert *a következmény terhét minden résztvevőnek viselnie kell*, ennek okán a két esemény kimenete nem lehet ugyanaz.

A kísérletsorozat arra tanít meg, hogy a törvény maga egy levetített következmény, és hogy a következmény akár tetszik akár nem, az esemény minden résztvevőjére hat, azt kikerülni senkinek sem áll módjában.

Legyen az ember akár a Teremtő gondolatában és akaratából megszületett, akár az egysejtűből fejlődő evolúciós létező, örökítő genetikai kódjában kettő hajtóerő és azok hatáspárjai dominálnak: a lét- és a fajfenntartás ösztöne. E két vezérlő kód hatásait a folyamatos hanyatlásában fejlődő tudat „felügyeli”, amíg az *egy-én* fennmaradása – a saját belátása szerint – biztosítottnak látszik. Más szavakkal megfogalmazva, a két öröklődő és törölhetetlenül beépülő ösztönhatás-párt a „tudat” időlegesen képes irányítani. Mindez igaz akkor is, ha a levezetésbe beemeljük a hatáspárokat: a megismerés és az ivadék gondozás ösztönhatását. Párba állítva ezeket, az emberi lét vezérlő ösztönei a fajfenntartó és ivadék gondozó, valamint a létfenntartó és megismerő ösztönök vezérlik.

Évezredek tapasztalata, hogy az ember a közösségi létben látja biztosítva önmaga és fájának fennmaradását, ennek okán tudata, a belátható múltig visszatekintve, kisebb nagyobb csoportokba tömörülő közösségeket, társadalmakat alkotó túlélési stratégiát részesít előnyben. Amíg az *egy-én* csak önmaga biológiai erejét fordítja környezete hatásainak manipulálására, kísérletet téve azok saját érdeke szolgálatába állítására – gyűjtöget, vadászik, földet művel, folyó vizet gátak közé szorít stb. – létét a természeti törvények uralják. Az *egy-én* tehát vagy alkalmazkodik környezetéhez, vagy elpusztul.

Egy közösség, vagy a közösségen belül alkotott csoport *egy-énjeinek* összeadott biológiai ereje azonban képessé válhat egy vagy több, az *egy-énnek* ereje felett álló erős környezeti hatás időleges uralására. Ez az összeadott képesség olyan **tudássá** válhat, amivel az adott társadalomban nem minden *egy-én* rendelkezik, aminek folyománya, hogy a közösség tagjainak biológiai erejét összefogva egy vagy több környezeti hatás időleges uralása és irányítása egyetlen kézbe összefoghatóvá válik.

Többször bizonyítottan előfordult olyan eset, hogy egy valamilyen kényszer hatására vagy önként összeadott biológiai erő összevont hatását egy emberi közösségben valaki saját céljai elérésére fordította.

Ha az adott közösség *egy-énjei* saját biológiai erejüket hajlandók a tudás birtokosának rendelkezésébe állítani egy vagy több környezeti hatás elhárításáért vagy annak uralásáért cserébe, akkor az erőfelhasználás átlépheti az ellenőrizhetőség küszöbét. Ezzel ellenőrizhetetlen, csak a közösségen belül érvényes rangsort állítanak fel.

Ez a rangsor addig hat, amíg a közösség néhány tagja már nem hajlandó lemondani saját biológiai ereje feletti rendelkezésről, és úgy dönt, hogy teljes **döntési** szabadságát visszavonja magához, mert például az adott környezeti hatás uralásának képességét elsajátította, és tudóvá vált.

Aki a közösségben úgy véli, hogy nem alkalmas a tanulásra vagy „justa” energiát befektetni arra, az a biológiai erejét továbbra is önkéntesen szolgálatba rendeli, vagy kilép a közösségből és keres önmaga számára megfelelő környezetet. Ha ez az önállósodási igény tömegessé válik, vagy felbomlik, bármilyen társadalomba

szerveződött közösségben anarchia lép fel, melynek folyamánya, hogy vagy új közösség szerveződik, és a régi rend vezetői lesüllyednek a vezetettek szintjére, vagy a közösség nyom nélkül eltűnik.

Vegyük észre, hogy a döntés szabadsága nem a mai értelemben használt szabadság-fogalom, tehát amikor a nagyérdemű szónokok a szabadság kifejezést használják annak önnön értelmezésük elhallgatása mellett, legfeljebb fél igazságot hangoztatnak. A lényegét, tudniillik a döntésre vonatkoztatást lekoptatták, így mára a szabadság kifejezés értelmezése gyakorlatilag tetszőlegessé vált. Egyszerű példa a helytelen használatra, amikor fennkölt hangsúllyal szajkózzák, hogy „Magyarország örökké szabad”. A kijelentés értelmezhetetlen. Milyen viszonylatban? Nos, erre nem adnak sem választ, sem magyarázatot.

Azt is rögzítenünk kell, hogy az egyén biológiai ereje feletti rendelkezés az embertől el nem választható tudásból ered.

Tekintettel a döntés szabadságára, pontosabban az egyén biológiai erejének szolgálatba rendelkezésére, valódi értelemben a tudás $\equiv$ **jog**, amennyiben az átruházott rendelkezés az egyén biológiai ereje feletti, nem veleszületett emberi tulajdonság. Az ember szabadsága tehát az egyén döntési szabadsága, így a döntési szabadság elvétele – ami nem azonos a döntési jog önkéntes felajánlásával – egyenlő a saját biológiai erő feletti rendelkezés kényszerű átruházásával.

A szabad döntés feletti rendelkezés idegen uralásának egyik módja tehát az önkéntes, másik módja a kényszerített átruházás. Ha valaki a jogaira hivatkozik, akkor számításba kell vennie azokat a saját rendelkezésében tartott döntési szabadságokat, amelyekkel külső hatások uralása céljából megtanult, kapott vagy szerzett. És ide tartoznak azok a szabadságok, amelyeket ő maga ural. Például, a szülő ideiglenesen uralja gyermeke döntési jogát.

Léteznek emberek vagy csoportok, akik azt a látszatot keltve, hogy rendelkeznek valamilyen hatás-uraló képességgel vagy tudással, a környezetükben élő egyének biológiai erejét öns érdekük érvényesítésére, céljaik megvalósítására kényszerítik.

Hivatkoznak az általuk birtokolt hatás-uraló látszat-képességre vagy tudásra, amellyel a megkönyékezett egy-én lelkét megtévesztve, a döntési szabadság tudati vezérlését a tévedésbe ejtett lélek erejére támaszkodva magukhoz rendelik. Ez odáig fajulhat, hogy a hamis tudással manipuláló egyén egy másik egyén már uralt biológiai erejét felhasználva a saját hatáskörébe nem tartozó egyének, csoportok döntési szabadságát kényszerítéssel vonják magukhoz.

E folyamat törvényességének igazolására vezették be az átértelmezett jog-kifejezésre épülő „alkotmány” intézményét. Néhányan az uralt biológiai erőket felruházzák saját (nem)tudásuk jelvényével is, és ezzel a megtévesztő ál-jogi felhatalmazással tetszőleges

egy-ének biológiai erejét az érdekérvényesítés általuk elképzelt időszerű pillanatára és helyére vezényelhetik.

A jog, a pillanatnyi értelmezésében tehát egy megtévesztésen alapuló uraló helyzet, amelyhez tartozó tudás létezését már képtelenek, pontosabban nem is akarják bizonyítani, akkor sem, ha a hivatkozott képesség valójában rendelkezésükben állna. Az idők folyamán begyűjtött és uralom alá hajtott biológiai erőt pedig már elterelték abba az állapotba, ahol az uralt már nem tudja és nem is érti, hogy milyen környezeti hatás kiváltásáért, kinek a javára, és mikor mondott le saját döntési szabadságáról.

Fentiekre alapozva könnyű belátni, hogy a megtévesztésre alapozott jogrend, amit a kiépült társadalmi rangsor csúcsán állók alapítanak, csupán törekvés egy látszat fenntartására és arra irányul, hogy a bármilyen módon összesített biológiai erőt saját, kizárólagos rendelkezésükben tartsák.

A valóságban az átruházás nélküli, látszólagos erővel teremtett uraló helyzet a **hatalom**. Vegyük észre, hogy a döntési szabadság uralásához nem abszolút feltétel az erőszak. A megtévesztés, ami egyenlő a csalással, elegendő a hatalom uralásához. Ha az egy-én feltárja és bizonyítja a csalást, a hatalom birtokosától visszavonhatja magához az önként átruházott vagy bármilyen módon eltulajdonított döntési szabadságát, bármilyen ellenszolgáltatás vagy kártalanítás teljesítése nélkül, amiből következik, hogy a tévedésben tartással szerzett hatalom semmilyen törvénykezéssel sem tartható fenn, így nem öröklendő.

Egy mélyebb elemzéssel határozott megállapítást tehetünk a jog értelmezésének hamis bevezetésére is. Mára az anyagelvű tudósok körében is elfogadott tétel, amely szerint az ember a test, a tudat és a lélek egysége. A testet a tudat irányítja, és a döntés szabadsága itt székel.

Mivel a tudat nem választható el az élő testtől, a döntési szabadság nem vonható el egyetlen élő embertől sem, vagyis a tudatot nem uralhatja biológiai erő. A tudat korlátozására csak a lét hármasságának harmadik eleme a lélek képes. Vannak olyan emberek és/vagy csoportok, aki, vagy akik az egy-ének lelkére hatnak látszólag értelmes célok elérhetőségének felmutatásával, és az egy-én döntési szabadsága feletti uralmat ezzel a talmi csillogással elcsalják.

Fentieket tekintve könnyű belátni, hogy a hamis jogértelmezésre alapozott jogrend, amit a kiépült társadalmi rangsor csúcsán állók alapítanak, a valóságban átruházás nélküli, rajtuk kívül álló erővel, uraló helyzetet teremtő manipuláció. De ez a hatalom illékony, mert elcsalt döntési szabadságok sokasága mögé bújnak, és ha ezek a döntési szabadságok visszaháramlanak eredőjükhöz, akkor minden egyén önmagát uralhatja. A látszat uralom egyenesen arányos a hazugság erejével, hosszú távú megtartása lehetetlen, mert törvényei soha nem egészülnek ki egységgé, nem képesek felmutatni a teljességet.

A mindentudás hatalom, de nem minden hatalom tudás. A szikla és a ráhulló vízcsepp viszonya ugyanaz, mint az óceán és a beleeső kő viszonya, mert a viszony rendje mindkét esetben valóságos, legyenek a körülmények tetszőlegesen.

A tudás egyenlő a két létező között fennálló viszony felismerésével, amit nevezhetünk az **igazság** ismeretének. Az igazságos hatalom – már ha létezik ilyen – nem mérlegel, csupán az esemény résztvevői között fennálló viszonyt juttatja érvényre, és a következménnyel az eseményben résztvevő minden szereplőt terhel.

A teher mértéke a biológiai erő függvénye, amit az egyén ismereteivel képes befolyásolni. A földi lét egyetlen létezője az ember, aki a tudását felhasználva mérlegelhet és dönthet arról, hogy részt vesz a pillanatnyi kölcsönhatásban, vagy elkerüli azt.

Születésekor minden egy-én rendelkezik a döntés szabadságával.

Ez a szabadság az egyén felnőtté válásának pillanatáig átruházás nélküli rendeléssel a szülő/nevelő kezelésében vannak, mint külső uralom. A törvény megtartása azonban a szülőt, nevelőt, gondviselőt korlátozza, mert a gyermek döntési jogának csupán irányítási lehetőségével élhet, mert a döntési szabadságot elvitatni sem joggal, sem hatalommal nem lehet.

Ennek okán az egy-én önrendelkezésének megtanultával ünnepélyes nyilatkozatot kell tегyen, hogy akar-e az adott közösség tagjává válni.

Ezzel az egy-én döntési jogát az adott közösség jogérvényes joghatása alá helyezi, e nélkül, az egy-én a közösség vendége lesz, és a reá vonatkozó előírásokat be kell tartania. A közösségi jogrend pedig a közösség tagjait feljogosítja a vendégre vonatkozó törvények érvényre juttatására.

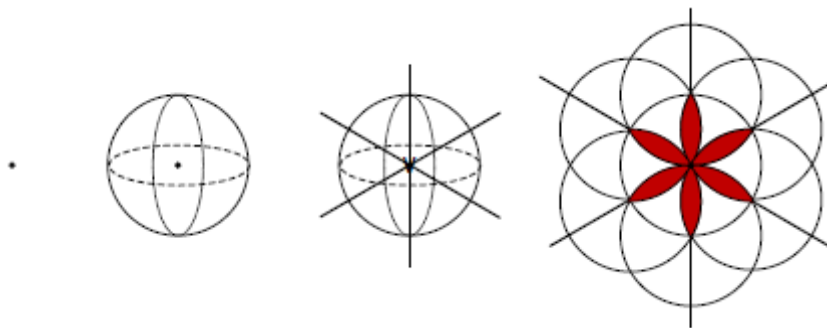
Megjegyzés: A politikai jogrend fője az alkotmány, gerince a jogalkotási rend, teste az önérdék alkotta jogszabály, lába a hatalom (átruházás nélküli, rendeléssel uralt biológiai erő összessége). De ez, csupán saját levezetés, hagyatkozva a Kozmikus Rend ismert leírásaira.

16.1 A hatalom eredete és tartalma

Vannak csoportok, amelyek tagjai sajátosan értelmezik a *hatalom* jelentéstartalmát. Úgy mondják, hogy a hatalom az emberek cselekvési szabadsága feletti uralom. Ezt a nézetet gátlástalanul és olyan erővel közvetítik, hogy a *teremtő* alkotással lekötött ember már azt hiheti, hogy a Kozmikus Rend törvényét követi. Vannak, akik a megtévesztést már-már művészi fokon alkalmazzák arra, hogy kikerülhetetlennek tűnő falat építsenek áligazságokból, hazugságokból, és hogy a valóság ne szúrjon szemet az elvakítottaknak, időnként ajándéknak beállított engedményeket tesznek figyelemelterelő részgazságok feltárásával. Csakhogy, amikor az egyén végleg elveszni látja felépített illúzióit, előbb protestál, majd forradalmat, népfelkelést, lázadást robbant ki, amit az uralmon lévők a megtévesztettek még hozzájuk hű tömegével vérbe fojtanak.

Ugyanakkor, az ember, aki nem csak beszél, de tudja is a magyar nyelvet, a hatalom értelmezését az élet virága szirmaiként fejtí ki. Ugyanis, a hat-al-om az élet virágának hat szirma. Egyetlen forrásból kiindulva az igazság virágba borul.

4. ábra A forrástól az életvirágig (az igazságig?)

Mert minden lét forrása a Teremtő, amit most az érthetőség kedvéért egyetlen ponttal jelölök.

Azt tanítják, hogy a pont kiterjedés nélküli hely-jelölő. Ha ebből a forrásból kiárad az élet a mindenség összes lehetséges irányába, akkor a lét megjelenítője most egy gömb. A gömb burkolója maga egy hullám, a kiáradás, geometriai fogalommal: gömbpalást. A Huygens-Fresnel-elv szerint minden olyan pont, ahová a hullám elért, elemi hullámok kiindulópontjának tekintendők, és egy későbbi időpontban észlelt hullámjelenséget ezen elemi hullámok interferenciája határoz meg.

A jelenség leírásához felvesszük a 3D koordináta-rendszert és a tengelyek metszéspontja lesz a viszonyítási pont, amit elvileg a mindenség bármely helyére tehetek. Ettől a ponttól a tengelyek mentén két irányba indulhatunk, tetszés szerinti haladvánnyal. Most felvesszük azokat a gömböket, amelyek a kiáradást képviselve sík-negyedeként a tengelyek metszésébe ülő középponttal érintik a forrást, és ekkor a gömbök metszetei

összesen hat darab, lencse alakú testet metszenek ki, amelyek vetülete a síkon az életvirágnak nevezett alakzatot adják (a képen a sötét gömbszeletek).

Mivel mindegyik gömb egyazon sugarú, jelezve ezzel egy esemény megnyilvánulásainak egyidejűségét, azt látjuk, hogy nyolc gömb vesz részt egy esemény-leírásában. Sokan emlékeznek még az egyház hét szentségére:

1. keresztség, 2. bérálás, 3 oltári szentség, 4. bűnbocsánat, 5. betegek kenete 6. egyházi rend, 7. házasság, úgy is mint a keresztyén beavatás szentségei: Keresztség, Bérálás, Oltáriszentség: a gyógyulás szentségei: Bűnbánat, Betegek kenete.

Az egyház hét szentsége hordozza az uralkodni vágyó minden emberi igényét, éppen a küldetés és közösségi szolgálat szentségei, mint a hét szentség, éppen csak a forrása nem jelenik meg. Tekintsük most az életvirág hat metszetszirmának tartalmát:

1. az égi csillagjárás rendje, 2. a földi megnyilvánulások rendje, 3. az Ég és a Föld közötti kapcsolatok rendje, 4. létezők között fennálló viszonyrend, 5. a lélek, a tudat és a test között fennálló viszonyrend, 6. a forrás és a létező között fennálló viszonyrend Végezetül, ami egybefogja a hat metszetet a hetedik gömb a forrás, mint vezérlő elv szabályozza a rendek között fennálló viszonyt, és a viszonyok rendje a középpont, ami maga a Teremtő. Minden más a kiáradás egy-egy energiaszintje.

Maguk a metszetek az egyes térrészek azon elemeit tartalmazzák, amely elemek hozzájárulnak a világ jelenségeinek leírásához. Mivel a gömbök a három tengely mentén a forráshoz két-két irányból csatlakoznak, azonos arányban megjelenítik a lehetséges megnyilvánulások minden előfordulását.

Úgy is mondhatjuk, hogy a hat-al-om, a hat szírom, ami az egy-ének lehetséges cselekvéseinek illeszthetőségét mutatják meg, olvasatukban pedig a természeti törvények (látom, hallom, ízlelem, szaglom, tapintom, hevét érzem) hatásait azonosítják.

Ezekkel a halmok egy lehetséges nézete az, hogy mindegyik kiáradás a forrásból indul, illetve a kiáradás egy-egy pontjából indulva, a forráshoz tér vissza. A rend szerinti olvasat közelebb hozható az emberi értelemhez, magyarázhatóvá válik minden korlát felállításának szükség-szerűsége, ennél fogva a törvények megfogalmazása világos, egyértelmű és erkölcsös lesz, azok betartása önérdékké válik, betartatása pedig a belátásra alapozható, így szükségtelenné teszi erőszak alkalmazását, mindössze tudati feltárást igényel.

Az uralkodás megszállottjai más nézetet vallanak a magukénak. Ők azt állítják, hogy mindennek forrása az Isten, az Ő kinyilatkozása teremtette a világokat és bele saját hasonlatosságára az embert. Ugyanakkor a kinyilatkozás, ami a kiáradás egyik pontja lenne, az Istenhez visszavezető út kiinduló helye, és ők azok a kiválasztottak – mondják

önmagukra – akik ezt az utat belátják és megmutathatják a köznek azt, vagyis a lehetséges cselekvéseket előírhatják a vezetettek számára.

Mert akik kiválasztottak, azok Isten kinyilatkozásából látják a tettek üdvözítő következményét, és egyedül ők azok, akik Istennel kapcsolatba tudnak lépni.

Ha felvetül a kérdés, hogy más miért nem lehet pont a kiáradáson, válaszuk egyszerű: Mert aki nem kiválasztott az nincs a tudás birtokában. A tudást tehát védeni kell, mert a hatalom egyenlő a tudással, de meg kell érteni azt is, hogy a tudatlan tömeg kezében a hatalom vak, ésszerűtlen, oktalan és önérdékű erő, ezért megnyilvánulásait befolyásolni szükséges. Ennek okán a kiválasztottak kiváltsága a szabadság korlátozása, akár a Kozmikus Rend törvényeinek áthágása árán is, amiből következik, hogy a korlátozás jogát csakis nekik kell uralniuk.

„... A mi jelszavunk: - erőszak és megtévesztés. Politikai ügyekben csak az erőszak győzedelmeskedik, különösen ha az államférfiak számára fontos képességben van elrejtve. Az erőszak legyen az alapelv, a megtévesztés és ravaszság pedig a követendő irányvonal ama kormányok számára, melyek nem akarják koronáikat valamely új hatalom lábai elé helyezni. Ez a rossz az egyetlen eszköz, mellyel a célt, a jót elérhetjük. Ezért nem szabad felhagynunk a megvesztegetéssel, csalással és árulással, ha ezzel előmozdítjuk célunk elérését. A politikában érteni kell mások gyengeségeinek habozás nélküli kihasználásához, ha ezáltal behódolást és mások feletti uralmat biztosítunk magunknak.”

Szergej A. Nyil, (Theodor Herzl (?)) Cion bölcseinek jegyzőkönyvei 1901.

Az írásmutatvány akár hamisított, akár a szín valóság, avagy egyszerű fantazmagória, olyan gondolkodásmódot tükröz, ami kérérlhetetlenül mutat egy létező politikai nézetű csoportra. Egyben azt is megmutatja, hogy ez a csoport minden létező felettinek tartja magát, és könyörtelen gyűlölettel viszonyul minden tőle különböző fajhoz.

16.2 Hol tart ma a jogfolytonosság kérdése

Fentebb már levezettem, hogy „Magyarország Alaptörvénye” címzettű írásmutatvány nem több mint egyoldalú jognyilatkozat, jogérvény és joghatás nélkül. Egyetlen törvényes hatalommal sem jogfolytonos, ugyanakkor minden lehetséges erőszakkal kikényszeríti annak *de facto* joghatását. A kérdés önmagától merül fel:

Ki lehetne törvényes képviselője 2021-ban a magyar nemzetnek közösségének?

Az Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Budapest, 1989 kiadásában megjelent **Mindszenty József** „EMLEKIRATAIM”-ből idézek:

– 300. oldal: *„Az én ügyemben odáig mentek, hogy a kommunista párt elleni fellépésemet az 1946: VII.tc. alapján a demokratikus államrend, vagyis a demokratikus köztársaság elleni büntettnak minősítette a bíróság. A bírósági gyakorlatban tehát „a demokratikus államrend” a kommunista pártot jelenti. Az igazságszolgáltatást ennyi romlottsággal ritkán csúfoltak meg a történelemben”.*

– 296. oldal: *„A köztársaság védelméről szóló törvényt a nép elkeseredésében „hóhértörvénynek” keresztelte el. Szövegét a kommunisták diktálták s már eredetileg kirakatperek rendezésére szánták”.*

– 264. oldal: *„végrendeletemben megállapítom, hogy ami Magyarországon választásokon és más úton a törvényesség látszatával történt, elejétől fogva törvénytelen. Arra kértem és figyelmeztettem a magyar népet, maradjon hű történelmi múltjához, hazájához és a valláserkölcs alaphoz”*

– 250. oldal: *„Baranyai professzor ... eljuttatott hozzám egy tanulmányt a magyar primások közjogi szerepléséről és a kiserő levélben felvetette azt a lehetőséget, hogy egy váratlanul bekövetkező s általa jogi vácuumnak nevezett helyzetben a kibontakozás a hercegprimás közreműködésével is megtörténhet”.*

– 249. oldal: *„A köztársaság bevezetéséről szóló törvényjavaslat ellen valóban óvást emeltem. Ehhez azonban a törvény életbelépése előtt nekem is, mint minden magyar állampolgárnak megvolt az alkotmányban s az alaptörvényekben biztosított jogom. Alaptörvényeink szerint, amelyek bármely elfogadott törvény alkotmányos úton való megváltoztatását engedélyezik, még ha ma is bárki alapítana olyan politikai pártot, amely a köztársaság helyett a királyság visszaállítását tűzné ki célul, feltéve, ha valóban demokratikus államban és jogrendben élénk”.*

– 199. oldal: *„A Rajk által beterjesztett törvényjavaslatról könnyen meg lehetett állapítani, hogy lemásolása a szovjet „törvénynek” azzal a céllal, hogy a köztársasági államforma védelmének ürügyén félreállítsák és elsüllyesszák mindazokat a politikusokat és közéleti férfiakat, akik útjában álltak a kommunista egyeduralmi törekvéseknek. Ezért nevezték el „hóhértörvény”-nek”.*

– 104. oldal: *„A vétóval kapcsolatban Tildy Zoltánt és Varga Bélát figyelmezteti arra, hogy „a marxista pártok a királyság intézménye helyett a köztársaság bevezetését követelik. Kifejtettem álláspontomat: Ebben a fontos kérdésben semmiképpen nem szabad engedniük a szovjet nyomásnak” ... „a választásokon egyetlen párt sem vetette fel az alkotmány módosításának szükségességét s így a jelenlegi parlamentnek erre nincs felhatalmazása”...*

Ha a bolsevisták mindenképpen döntést akarnak az ügyben, meg kell kérdezni magát a népet. Hangsúlyoztam a kommunisták a köztársaság bevezetését azért követelik, mert újabb helyzeti előnyökhöz akarnak jutni”.

És végül, de nem utoljára:

– 308. oldal: *„Az 1956-os szabadságharc alatt a Nagy Imre kormány, amelynek Kádár János is tagja volt, az igazságszolgáltatáson esett sérelmet is orvosolni akarta, amikor a Mindszenty – perről így nyilatkozott:*

„A magyar nemzeti kormány megállapítja, hogy 1948-ban Mindszenty József hercegprímás ellen emelt vádak minden törvényességet nélkülöztek. Ennek értelmében a hercegprímás ellen történt összes intézkedések megsemmisülnek és a hercegprímás minden eddigi polgári és egyházi tisztségét felveheti és szabadon gyakorolhatja.”

Vagyis a hercegprímás elfoglalhatta a Magyar Történelmi Alkotmány értelmében a Koronatanácsosi tagságát, ami egyúttal a Truman amerikai elnök által is elismert államfői tisztség volt. 1956 kormánya tehát visszaállította a történelmi alkotmányt, ami a szovjet és a nyugati trockisták szemében fő bűne lett az 1956-os mártír kormánynak. (Erdő Péter nem használja a hercegprímási címet. Arra hivatkozik, hogy azt Rákosi „eltörölte”. A szemfórgató szolgálalkúség nyilvánvaló megnyilvánulása, ugyanis akkor a mindenkori Magyar Királyi Koronatanács egyetlen élő tagjaként fel kellene vállalni a konfrontációt az aktuális politikai kurzussal. Mindszenty a pápának is megüzente, hogy őt eme világi tisztségéből maga a pápa sem mentheti fel, mert a Szentkorona Országa legfőbb közjogi méltósága csak a Szentkoronának alávetettje.

Fentiek egyértelmű üzenete, hogy a Szentkorona Jogrendje hatályában van.

*Ha terjeszted a hazugságot rólam,
én terjesztem az igazságot rólad!*

16.3 A homály forrása

Magyarországot 2005. február 01. napján, Draskovics Tibor és Czagány Melinda sajátkezü aláírásával helyezte az Amerikai Államok Értékpapír és Tőzsde Bizottsága (Securities and Exchange Commission of the United States of America) gyámsága alá, 1,500,000,000\$ értékben államkötvény nemzetközi kibocsájtásának engedélyezéséért, melynek fedezetét az alábbi megosztásban az alábbi bankok biztosították:

Deutsche Bank Securities Inc	712,500,000\$
Morgan Stanley & Co. International Limited	712,500,000\$
Banc of America Securities Limited	15,000,000\$
Bear, Stearns International Limited	15,000,000\$
Citigroup Global Markets Inc.	15,000,000\$
HSBC Bank plc	15,000,000\$
ING Belgium SA/NV	15,000,000\$
Total	1,500,000,000\$

A magyarországi törvényi háttérrel Szita Zsolt az alábbi jogszabályokkal támogatta:

- „(a.) Act No. CXXXV of 2004 on the budget of the Republic of Hungary for the year 2005;
- (b.) Act No. XXXVIII of 1992 on public finances; and
- (c.) Government Decree No. 285/2001 (XII.26.) 56nt he Bonds.”

A szerződéssel Magyarország teljes gazdaságára és banki működésére kiterjesztették az UCC szabályrendjét. Az UCC (Uniform Commercial Code – jelentése: Egységes Kereskedelmi Kódex, vagy: Egységes Kereskedelmi Törvénykönyv) a Földön zajló összes gazdasági és/vagy kereskedelmi ügyletére vonatkozik. Magyarország is valójában egy társaság, amelyet 2005 óta regisztráltak az S. E. C.-nél, ezért az amerikai szabályozás hatálya alá tartozik. Itt megtekintheti az összes eredeti UCC-fájlt, amelyek később a "hallgatólagos beszerzés" vagy a csendes megállapodás néven ismert jogi folyamaton keresztül határozatokká váltak. Ez azért van, mert soha nem cáfolták meg őket.

A szerződés teljes szövege a 0000889414 lajstrommal a www.sec.gov oldalon található (SEC Accession No. 0000950136-05-000475)

„REPUBLIC OF HUNGARY (Filer) CIK: 0000889414 (see all company filings)

Fiscal Year End: 12.31

Type: POS AM | Act: 33 | File No.: 333-10126 | Film No.: 05565185

SIC: **8888** Foreign Governments

Assistant Director 99”

Lásd még: <http://op.iuste.biz/jogi-valtozasok#sthash.Irh7bPhK.dpuf>¹⁵¹

Alapvető következmények:

1. Magyarország nevű állam feletti főhatalom, az UCC rendelkezésébe került.
2. Magyarország Alaptörvénye idegen joghatóság felügyelete alatt áll.
3. Magyarország teljes népessége elveszítette saját léte feletti rendelkezés jogát.

A függőség bizonyítéka többek között a SEC Accession No. 999999997-10-019835 lajstromú file, amelyben Matolcsy György jóváhagyásával Pleschinger Gyula, a Magyar Köztársaság 2010.évi költségvetéséről szóló CXXX. törvény, a Magyar Közlönyben megjelent leiratát küldte beszámolóként az United States Securities And Exchange Commission washingtoni irodájának.¹⁵²

Megjegyzések:

Csak a gádorosi "NSZ.3" elnevezésű (hrsz. 0106/7) termálkútból 5000milliárd euró értékben, 20 milliárd tonna kőolaj-egyenértéknek megfelelő geotermikus energiát lehetne kinyerni 25 év alatt. Kinek a tulajdona a *Gádoros* határában lévő *NSZ. 3*-as termálkút?

5. ábra Környezetszennyezőnek tűnik?

A téma érdekessége, hogy **Vén István feltaláló 20 milliárd forintos kártérítésre perli a MOL-t az ún. gádorosi NSZ3 termálkút ügyében** – a neten kering, komolyabb médiamegjelenés nélkül, ami teljesen hétköznapi, amennyiben – és jellemzően a kormányzat – el akar hallgatni valamit. „Már 1957-1990 között kiépítették az ország energiafüggőségének rendszerét, amelyet utódaik most is devizaszivattyúként működtetnek. **A kikényszerített energiaimport ma kb. 10 millió tonna kőolaj-egyenérték/év= 700 milliárd forint/év. (...)**

Magyarországon a teljes vízellátás közel 98%-ban felszín alatti vízkészletekre épül. Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítő 114. évfolyam 3. szám II. kötetének harmadik oldalán bejegyzett szabadalom: P 09 00039 jelzettel olvasható:

¹⁵¹ Sajnos, az oldal 2020-tól már nem elérhető. „Vájtujjú” billentyűzők archívából még elérhetik...

¹⁵² Forrás: <http://www.secdatabase.com/CIK/0000889414>. A forrás 2021.03. hónapban még elérhető volt.

"Izrael állam ivóvízellátása interkontinentális tengeralatti vízvezetékkel". A magyar nemzet életterében, a Szentkorona joghatása alatt álló területen idegen nemzet érdekeit szolgáló törvény joghatása áll fenn.

Cui prodest?

17. A Magyar Szentkorona ismét

Aki a Korona ügyében tisztán lát, az a Kárpát-medence összes politikai és történeti kérdését megválaszolja. Aki a Kárpát-medence politikai és történeti kérdéseire választ ad, az a földi lét minden rejtélyét feloldja, és aki a földi lét minden rejtélyét feloldja, az bírja az igazság minden szavát. Ő pedig nem más, mint a Szentkorona.

Őfelsége a Szentkorona a Föld egyedülálló felség-megtestesülése, akit jogi és szakrális értelemben vett égi és evilági összetartozás emel ki az uralkodói jelvények sokaságából. A szakrális és a világi jog értékrendjét, a lélek öröklétű minőségét, valamint a tudat tiszta logikáját ötvözi, s benne eme hármasság, mint ősi fényforrás világítja meg a bejárando utat minden biológiai létező számára. A Szentkorona Jogrend, amelyben a Koszmikus és a világi Rend összekapcsolása tűnik fel, a felülírhatatlan törvényekben mutatkozik meg, biztosítva az emberi lét fennmaradását a Földön, a végtelenbe teremtett Univerzum e piciny szegletében, amelyben maga a Teremtő a Magyar Szentkoronában megnyilvánult létező Ősforrás.

A Magyar Szentkorona építőelemeiben hordozza azt a kötetmet, amely az emberben megtestesült Teremtő-parány, mint az Teremtő egész egy piciny részlete kormányozza az egyén és az őt bennfoglaló környezet között fennálló egyensúlyt.

Mivel jelen írásmutatványomban a jogi vonatkozású tulajdonságok a hangsúlyosabbak – ha lehet egyáltalán elválasztani a valós jogi és a szakrális igazságokat – a hiedelmekre alapozó és a hitbéli nézetek háttérbe szorulnak.

A Magyar Szentkorona személyisége nem szorul igazolásra, a dolgozat célja nem is lehet ez. Azonban az egyetemes szakrális tudatlanság mára csaknem a vakságig süllyedt, ezért felnyitandó az egy-ének szeme, hogy meglássák és megértsék végre, hogy az a

magyar emberek életvitelét pillanatnyilag szabályozó jogszabály-tenger a pusztulásba vezet.

Az MSZ 3418-87 szabványból:

„Az információkereső teaurusz (továbbiakban teaurusz) természetes nyelven kifejezett fogalmak olyan tartalmilag szabályozott, szükség szerint változtatható szótára, amelyben feltüntetik a legfontosabb fogalmi összefüggéseket. A teaurusz fő rendeltetése információ feldolgozása és keresése. A teauruszban a fogalmak lexikai egységek formájában jelennek meg.”¹⁵³

Fenti meghatározás szöges ellentéte a magyar nyelv gyökrendszerű felépítésének, mégis megkísérlem e szabály minden előírásának megfelelően megfogalmazni jelen dolgozatot. Ha sikerrel jártam, az legyen bizonyítéka annak, hogy aki nem csak beszél, hanem tudja a nyelvet, az joggal és eredményesen száll szembe a nyelvhibbantó magyar akadémiai előírásokkal.

Varga Géza felismerése szerint a Szentkoronát 531 táján készítették a mervi oázisban (ma iráni területen keresendő), a szabír-hunok nesztoriánus vezetője számára. Saját kutatási eredmény elemzésének és egyéni megfontolásból, de nem cáfolandó a fenti feltételezést, jómagam úgy vélem, hogy sok jel mutat a Szentkorona üdvtörténeti teremtéstörténet hordozója voltára, de nem élő személy részére készült. Megtalálandó és megmutatandó a Magyar Szentkorona egységeibe beépített tudást, amire a Magyar Szentkorona Jogrend alapoz, több tudományterület alapos ismeretét követeli.

Amikor a feldolgozás során a felkutatott anyagban hiányosságot tapasztaltam vagy a vizsgált lelet állításai bizonyítása vitatható, akkor csak a heurisztikára hagyatkozhatnék, amit nem engedhettem meg ebben a tárgykörben. Ennek okán hiátust tapasztalva, a felmerült kérdést nyitva hagytam, a fennálló igazolhatatlan tényt pedig nem használtam következtetésem indokául, vagy kiindulásként.

Összefoglalva: a megnyilvánult külsőségek – úgymint formák és azok arányai, anyagok és azok minőségei, képtartalmak és azok jelentései, darabszámok és azok misztikumai, méretek és azok olvasatai, feliratok és azok eredete, „rejtett” ligatúrák, svasztikák és azok értelmezései (amelyek csak magyar nyelvismereti háttérrel olvashatók), kizárólag összefüggéseikben, és az összefüggések jelentéstartalmában lépnek elő.

Kiindulási feltevésim egyike: a Magyar Szentkorona az evilági ember számára a legfelső princípium, a mindenség forrása, tehát maga a Teremtő, és a Magyar Szentkorona Jogrend megnyilvánult hordozója. Tervezője és alkotója pontosan tudhatta, hogy miként és milyen formában öntse anyagba azokat az összefüggéseket, amelyeket át kell adnia a beavatásra érdemeseknek. Feltevéseimben ez a megállapítás céltudatos vezérlő hatás.

---

¹⁵³ https://dea.lib.unideb.hu/dea/bitstream/handle/2437/96964/Szakedolgozat_Tall%F3di_2010.pdf?sequence=1

Azok, akik tudják, és nem csak hiszik a Magyar Szentkorona szerepét az emberi létben, úgy vélik, hogy a Magyar Szentkorona nem hatalom, hanem maga a mindentudás magja, belátása annak, hogy a hatás és annak következménye egymástól el nem választható, a kettő mindig együtt jár. A következmény teherelosztásáról ez a jogrend nem szólhat, ahogy az egy egészekre tovább nem osztható, ennek okán nem lehet részrehajló, nincs kitüntetett birtokosa, „tudását” minden arra érdemesnek átadja.

Aki olvasni tudja üzeneteit, az a Kozmikus Rend szabályait, a természeti törvényeket tanulhatja meg, amelynek kereteibe kell illesztenie saját, és környezete cselekvéseit. Bár képi ábrázolása, feliratainak olvasata helyesen csak magyarul értelmezhető, misztériuma az **embernek** szól. Manapság minden ember a bőrén érzi, hogy minden hatalom egy meghatározott függőségi viszony, és hogy a politikai hatalom a függést a következmény terhének leoszthatóságaként értelmezi. Sőt, a teher viselésének terelési jogát saját kizárólagos „tulajdonába” rendeli.

Minden értelmes ember tudja: a politikai hatalom érdekérvényesítő akarat, amely meghatározza a megnyilvánult javakhoz való hozzáférést. Ezt meglovagolva a politikai hatalom birtokosai, a közösség biológiai ereje által uralt erőforrások kihasználásának kizárólagos elosztójává tette önmagát, más szavakkal, a politikai hatalom az igazság felett meghatározott függőségi viszony, röviden önkény.

17.1 A Magyar Szentkorona szentsége

Manapság a mindennapok embere fogalomrendszerében a „szent” szó egy magyarázat nélküli, elkülönített rekeszben lehet, és jelentéstartalmát nem tudja, esetleg nem is akarja vitathatatlan érveléssel alátámasztani. A Magyar Szentkoronára alkalmazott „Szent” jelzőre pedig, többnyire értetlen rácsodálkozási reakció bukik ki. Pedig ha ismernék a valódi jelentését, akár értelmes magyarázatra is lelhetnének.

A Magyar Szentkorona nincs a katolikus szentek sorában, nem található olyan dokumentum, amely arról szólna, hogy mikor vált „boldoggá”, majd „szentté”. Furcsa kettőssége ez a Magyar Szentkoronának, amelyben a katolikus egyház az égi hatalom megnyilvánulását láttatja, ugyanakkor a korona szentté avatás rítusát nem végezte el. Avagy a „szent” jelző jelentéstartalmának értelmezése lenne a különlegesség?

A Magyar Katolikus Lexikonból:

„szentté avatás (lat. *canonisatio*, gör. *anakerüxisz*): tévedhetetlen pápai kijelentés, mellyel a pápa a →szentté-boldoggá avatás szertartásában ünnepélyesen kihirdeti valakiről, hogy a mennyországban a megdicsőültek között van, és tiszteletét az egész Egyház számára előírja. A boldoggá avatás ugyanez, csak a kultusz körét korlátozza az Egyház egy kisebb (ország v. szerzetesrend) területére.”

„- 1. A ~ története. A 12. sz-ig a ~ a mpp-ök hatáskörébe tartozott. Kezdetben a vt-k, majd a hitvallók nevét tartották számon, emléküket haláluk napján ünnepelték. A pp. hagyta jóvá a névjegyzékbe (canon) való fölvételt. *III. Sándor* p. 1170: tartotta fenn a p-nak a ~ jogát. *V. Sixtus* p. 1587: a ~i eljárást a →Rítuskongregációra bízta.”

Bizonyítottan a magyar koronára alkalmazott „Szentkorona” elnevezést IV. Béla 1256-ban kelt, oklevelén használta először, amellyel egy padani (ma Pozsonytól kissé északkelet felé eső Padány nevű község) besenyő családot a király nemesi sorba emel.

Megjegyzés: Kérem, figyeljünk oda, hogy a „*honfoglaló*” Árpád-ivadék IV. Béla egy olyan besenyő családot emel nemesi sorba, amelynek elődje „a dontói szálláshelyről hajtotta ki eleinket”. Már ha igaz lenne a bölcsesség híjában szenvedő akadémikus történészek regölése.

A Magyar Katolikus Lexikon tanúsága szerint a szentté avatás 1170-ig a megyés püspökök hatáskörében állt, majd III. Sándor pápa vonta saját, pontosabban pápai hatáskörbe. Miért, miért nem tették ezt korábban, nos, ez is egy olyan kérdés, amit még mindig kerülgetnek a szenteskedő potentátok.

1170-től napjainkig, a vatikáni könyvtárban nem találtak bizonyító erejű okiratot a magyar korona szentté avatásáról.

„Elgondolásom szerint, az olvasónak bele kell helyeznie magát az Idő Ősi Rendjébe.”¹⁵⁴

Tegyük ezt most mi is. Ismeretes, hogy a pillanatnyilag használt időszámítás szerint 1083. augusztus 20-án I. István – született Vajk – szentté avatását László király vezette, mint a Magyar Királyságban a legfőbb kegyúr. Állítólag kérte a pápa hozzájárulását, ami ismét egy fatális félrevezetés, miután a szentté avatás 1170-ig megyés püspökök privilégiuma volt, továbbá a mindenkori magyar király szakrális uralkodó, Róma püspökét – a pápát – alattvalójaként tudhatja.

Visszapillantva az imént említett oklevélre, IV. Béla vagy már „készen” vette át a korona jelzős megnevezését, vagy csak emlékezett még felmenői tudására és a korona megnevezéséhez nem a katolikus egyház „szent” jelzőjét fűzte, hanem a magyar nyelvben értelmezett (e)Sz(e)NT(é) – Sz(e)NT megnevezést alkalmazta.

A pápák valószínűleg ismerik a Szentkorona erejét, amire visszavezethető annak több évszázados birtoklási óhajuk. Azonban minden kísérletük eleve kudarcra ítélt, mert szakralitásuk hiánya lehetetlenné teszi annak bárminemű uralását.

Magyar hangzósítással a szó olvasata ez is: (e)Sz(e)NT(é), vagyis „légy észen te!”. Ez a gondolat vezérelhette Bélát, hogy figyelmeztesse IV. Sándor pápát, aki már feledni látszott a szakrális rendbéli helyét, amikor az inkvizícióját az akkori Magyar Birodalomra is ki akarta terjeszteni: a Magyar Birodalom királya beavatott, akit beavatási szertatással égi tudás birtokába juttattak a Szentkorona által, ennél fogva mind világi, mind szakrális vonalon a mindenkori pápa felett áll, ennek okán kijelentheti, hogy nem kívánatos az inkvizíció Kárpát-medencei fellépése. Ennek egyik folyománya, hogy a szakrális erővel is felruházott koronás fő hiánya okán a pillanatnyilag uralkodó minoritás a diktatúráig fejleszthette hatalombitorló eszméit, és a végtelékig feszegeti az uralomkorlátozó szabályok határait.

Bizonyítható, hogy a magyar királyi kancellárián a XIII. században még dolgoztak olyan írnokok, akik ismerték a róvást, amelyből a „szent” szó kiolvasható akkor is, ha akár ligatúrában, akár hangzókra kifejtve volt leírva. Valószínű az is, hogy IV. Béla is olvasta a róvott szövegeket. Erre kézenfekvő bizonyíték Pósa Pál, II. Endre írnoka által folytatott levelezése Csadajjal, az akkori mongol fősámánál. A levelezésből egyértelműen kiderül, hogy a római kereszténység messze eltért az egyetemes és a magyar óhitű kereszténység útjáról. Bizonyító erejű dokumentuma ennek Csadaj levele:

„Égi eredetű Kabul kagán, Mennyei eredetű Kutula kagán elgondolása szerint, az Égi eredetű Agaba-Bilge parancsára az egyik Nagyvíztől a másik Nagyvízig kell kiterjesztenünk a Hun Törzsszövetség határait.

Kitajek sárga hite, Mohamed zöld hite, Róma fekete hite kéjelegve gyilkol bennünket, megbocsátást és dicsőséges mennybemenetelt ígérve öldöklő híveiknek. Hazudnak,

---

¹⁵⁴ Forrás: Gergio de Santillana: Hamlet Malmai

mészárolnak és lopnak, azt gondolva, hogy imaszerű mormolásukra képzelt isteneik mindent megbocsátanak. A mi békességre törekvő Égi eredetű népeink ezt túrték. De most végre kell hajtanunk Agaba-Bilge parancsát! Napnyugaton Endre király uralkodjék!”

A testvéri szintű kapcsolat eredete visszanyúlik a híkszosz-kasszu-magyar (Megyer) fejedelmi törzsből eredő **Farkas** leszármazottakig, akik a mongol fejedelmi ág alapítói. Bizonyított tény, hogy az utódok öt évenként mindig felkeresték Magyarkától az Encs folyó vonaláig terjedő 24 Hun Törzsszövetségi területet, és beavatottak képzésére hallgatókat kértek a hunok sámán-, az avarok bát-, a magyarok táltos-központjaitól, így a megújított bugáti, karakórumi hadi- és tudós-képző központban tovább képezték az odaérkező tanoncokat.

A 922. évi veszprémi Nagyszalán (nemzetgyűlésen) meghozott döntés értelmében a magyar törzsszövetség társult a római kereszténységgel, de megmaradt a kötődés az ősi hitvilághoz. Ennek szilárd bizonyítéka, hogy a két képzőközpontba a Kárpát-medencéből továbbra is érkeztek fiatalok. Egyik közülük Pósa Pál, aki 1195-ig tanult ott, és mert később Rómában is képezték, a királyi kancellária vezetője lett. A kapcsolat a mongol felső vezetéssel akkor újult meg, amikor az új törzsbéli Ung vezér leánya Ungika is eljutott a képzőbe.

Mivel a képzésen rangelsőként végezett, Temüdzsin legkisebb fiához mehetett feleségül. Férje, Toluj pedig maga mellé vette, és Ungika vele együtt Karakórum irányító központjában dolgozott. Ungika tehát maradt Karakórumban, és attól kezdődően gyakorlatilag ő kezelte az akkor még Sopron-Buda-Jászvásár-Magyarka majd Magyarka-Karakórum vonalon működő gyorspostán továbbítva, a magyar kancelláriával folytatott mongol levelezést.

II. Endrét többször megkereste a mongolok küldötte, hogy Temüdzsin valóra váltaná Csadaj rendelkezését, és visszaállítaná a Nagyvíztől Nagyvízig terjedő hun birodalmat, ezért ebben legyen partnere. Ilyen levelet hozott IV. Bélának Pósa András is 1240-ben, aki Pál unokaöccse volt és tanulhatott Bugátban, majd Karakórumban, ahol a *Bajdar Kán* nevet és tisztséget kapta. Mindez alátámasztja azon elképzelésemet, hogy a magyar királyok befogadták a beavatáskor kapott tudást, és megpróbálták eleget tenni a Kozmikus Rendben foglalt elvárásoknak. Több-kevesebb sikerrel.

Korábban már említettem az előzményt, amely szerint i.sz. szerint 992-ben a Magyar Törzsszövetség Birodalmi Nagyszaláját (a magyar törzsszövetségi nemzetgyűlést) Veszprémbe, az aranyasszonyok székhelyére hívták össze, ahol a megjelentek döntése értelmében az Uruki-Mani kereszténységet egyesítik a római keresztény renddel, de megtartják a 24 hun törzs szövetségében megmaradt óhitű keleti keresztényekkel is a kapcsolatot. De itt nem a görög-keleti felekezetről van szó!

Sajnálatos módon, a szövetségben élő népek ettől a ponttól kezdve távolodni kezdtek egymástól, bár a beavatottak képzését a Gilgames-Álmos oroszlános-turul ház fiági kiirtásáig a Turfán-Bugát-Karakórum képzőközpontokban fenntartották. Ekkor még létezett a beavató korona is, amelynek működését égi üzenetek közvetítőjének tartották, és amivel Uruki-Mani keresztény rítussal Istvánra átkeresztelt Vajkot 1000. augusztus 20-a napkeltekor királlyá koronázták.

A legenda azt tartja, hogy a beavató-koronát egykoron – 35.000 évvel ezelőtt beavatott kovácsok meteoritból olvasztott „égi csillagvasból” kovácsolták. Olyan vasból, amiből Atilla kardja is készült. Mint a Bécsben tartott Curulu Magnus (Nagy Károly) kardjának elnevezett, de feliratai és vésetei miatt Atillának tulajdonított vezéri kard. Az égi kard pengéje, amiről az ősemlékezet tud, és amit a Turul – a védelmező – karmaiban hordoz, ötkilences tisztaságú meteor féméből készülve kéken csillog, és nem rozsdásodik. Ahogyan az egykor Tunghuan városában őrzött korona sem. A beavató korona nem azonos az ország házában üvegfal mögött, természetes fénytől elzártan sýnlódó Szentkoronával, pontosabban annak eredeti állapotával. Erről a Gesztáklapjain látható koronaképek is tanúskodnak, ahol a korona alsó körén (abronycsán) nincsenek képes ikonok, de nincs párta sem, és virágok nőnek ki belőle.

35. kép V. István a Thúróczi-krónikában

A korona akkori kinézetét a Thúróczi-krónikából kiemelt, V. Istvánt ábrázoló képről képzelhetjük el, amely zárt koronát mutat, és nincs se párta, se alakos ábrázolások rajta. Korábban már láttuk, hogy I. Géza királyról készült litográfia nagy hasonlóságot mutat, és Moritz_von_Schwind királyi litográfiai soroztában az utolsó, aki hasonló koronával ábrázolt, IV. Béla volt.

Eddig nem sikerült felderíteni a korona rovábbi sorsát, ami azonban bizonyos, hogy a mai állapotában látható Szentkorona első ábrázolása I. Nagy Lajost ábrázolja. Igaz, a legtöbb képen még a „liliomos” felségjelvényt hordja, de mert Moritz von Schwind litográfiáján is feltűnik a pártás, alakos

ikonokat mutató korona, feltételezhető, hogy Károly Róbert uralkodása alatt történetelt olyan beavatkozás a magyar koronán, amely a jelenlegi állapotot átalakítással érte el.

Hogy miért is kutakodtunk látszólag értelmetlen mélységekben a Magyar Szentkorona szentségét illetően? Szükségünk volt erre a kitérőre, mert bár a Magyar Szentkorona magán hordozza a szentség jelét, amit csak a nyelv és a róvás ismerőjének avatott szeme lát meg. Ennek okán, a fenti levezetést adom bizonyításul, hogy akik beavató koronának szeretnék látni, tudni a Szentkoronát, azok sajnos a tévedés sűrű ködében tévelyegnek, mert nem tudják bizonyítani, hogy a Szentkorona mai állapotában hordozze-e a tényleges magyar beavató koronát.

De akkor most felmerül a kérdés: vajh' létezhet-e kapcsolat a Gilgames-kori beavató- korona és a Szentkorona között?

Ehhez első lépésként vizsgáljuk a korona pártáját, amely mintegy uralja a Szentkorona homloknézetét, és a hun-kori díszítőelemek közötti lehetséges összefüggéseket.

1969. szeptember 6-án, a Magyar Szocialista Munkáspárt Tolna Megyei Bizottsága és a Megyei Tanács lapja, a „Népújság” (XIX. évfolyam, 206. szám) közölt hírt és képeket „Regölyi leletek” címmel arról, hogy

„... Regöly területe az újkőkortól kezdve a kelta, a római és a népvándorlás korán keresztül egészen napjainkig az emberi társadalom virágzó telephelye volt...”

6. ábra
A regölyi övcsat. Akép a korebeli újságból másolt.

Azt most hagyjuk figyelmen kívül, hogy a tudományosnak feltüntetett bevezető az etruszk vonalat egyszerűen kihagyja a felsorolásból, mert a regölyi leletről készült néhány munka ezt helyettesíti. Ami számunkra kiemelendő, az a feltárt fejedelmi sír egyik lelete, az V-VI. században készült berakásos díszítésű ötvöstárgyaink gyönyörű darabja, egy ékkövel díszített ezüst övcsat. Meg kell jegyezni, hogy a Szentkorona hazaérkezéséig a feltárások során előkerült reprezentatív leleteket ötvöstechnikai szempontból szabadon elemezheték, miután nem volt cenzúra a következtetésekre, ami a régmúlt művészeti remekekből levonható tudás feltárásával veszélyeztette volna a bőgatyás, füttyös, négyökrös guruló jurttal fűszerezett ősoket előretoló eredetképet. Készültek is értékes leírások, azonban az ékkövek szakértői vizsgálatára csak néhány esetben kerülhetett sor. Magamban elfogadom, hogy akkor a radiográfias, fénymikroszkópos a technika ilyen célra még nem állt rendelkezésre.

A vizsgált lelet berakásait általában befoglalt állapotban lehetett tanulmányozni, csak néhány esetben álltak rendelkezésre önálló, foglalat nélkül talált vagy a későbbiekben kihullott darabok. Az ékkövekben megfigyelhető szerkezeti tulajdonságokat az esetek többségében szilárd ásványzárványokként és belső repedéseként azonosították. Az elemzések eredményeképpen a polychrom stílusú tárgyak berakásai között a gránát-csoportba tartozó *almandin* szerepel. Emellett a kvarc-csoport tagjait (hegyikristály, karneol, kalcedon, ónix) illetve a közönséges opál változatait is azonosították. A beépített kristályok a geológia lelőhelyeinek behatárolásáról a korszak gyűjtő tevékenységeiről, kereskedelmi folyamatairól, valamint az egyes ötvösműhelyek között fennálló kapcsolatok feltárásával kaphatnánk pontos képet.

Érdekes, hogy a fentebb említett cikk cenzora „hanyag munkájának” következménye, hogy benne felejtett egy utalást az etruszk és pannon népcsoport kapcsolatáról. Azért érdekes, mert máig elhallgatott tény, hogy a római hódító, rabszolga-gyűjtő háborúk megakadtak Arnó ertruszkjainak ellenállásán, és csak egyezség megkötésével jutottak a Duna vonaláig. 800 körül pedig Pannon hun vezér töménye vonult be a Kárpát-medencébe, aki Bős Tudun megsegítésére hozott sereget, a frank király, később császár ellenébe. És a cikkben meghagyott idézet:

„Feltehetően a pannon nép egy törzsének vezetőjét temették abba a halomsírba, amelynek feltárása jelenleg is zajlik Regölyben, az eddig felszínre került leletek etruszk párhuzamokat is mutatnak.”

Borzák Tibor tett közzé egy interjút a Kárpát-medence élőhelyein lakó avarnak mondott népesség, és a Belső-Ázsiából érkezők között fennálló szoros kapcsolat lehetőségéről:

„Az európai viszonylatban is szenzációs régészeti leletek kerültek elő a Tolna megyei Regölyben, a Strupka–Magyar birtok feltárása során. A római kori Pannónia területén egyre több olyan tárgyat és jelenséget figyelhetek meg a szakemberek, amelyek a Kárpát-medencei és az iráni vaskor közötti kapcsolatokra utalnak, ám ezeket magyar részről eddig a helyszínen még senki nem vizsgálta. Pedig a regölyi felfedezések egyértelműen alátámasztják, hogy a Belső-Ázsiából induló vándorlás elérte Irán területét, ahonnan kisebb-nagyobb néptöredékek Európa közepére is eljutottak. A régészek az eddigiek alapján határozottan állítják, hogy teljesen új megvilágításba kerülhet az egykori Pannónia kialakulása, illetve az etruszk, a kelta őstörténet, végső soron pedig az Európában élő népek eredetének meghatározása. ...

A Regölyben feltárt Kr. e. 7. század utolsó harmadából származó halom (kurgán) tárgyai az európai etruszk, hallstatt, a belső-ázsiai nomád kimmer, a közép-keleti urarti, méd, phrüg kultúrákkal mutatnak azonosságot. De már Hérodotosz görög történetíró is említ egy Perzsiából érkező népet, amely az Isztroszon (Duna) túl lakik és méd viseletben jár. Az Alföld szkítakori leletei kapcsán korábban is felvetődött a közvetlen iráni kapcsolat lehetősége, illetve hogy dunai lovas isten

kultusza például a római kori őslakosok eredetére utalhat. Mithrasz gyakori ábrázolása ugyancsak kelet felé mutat. A középkori Magyarországra a Kaukázusból betelepülő jászok, később pedig az oszmán törökök révén erősödött meg az iráni népek közvetlen hatása, mint azt a Szekszárdon Európában elsőként és egyedülálló leletként előkerült síita imapecsét is mutatja. ...¹⁵⁵

A regölyi lelet övcsatján látható félkör alakú zománcdísz, és a korona 4 csúcsos – 4 felezett kör alakú pártaelem piramis-szerűen felépülő dombjai 9 önálló egységet alkotnak, ami egyrészt az övcsat és a pártaelemek gyártási technológiájának azonosságát, másrészt a gyártás korára és területi behatárolására nyújtanak támpontot. Ugyanakkor a dombok száma $4 \times 6 = 24$, ami a kereszt alatti Pantokrátor képet övező 12 gyöngy és 12 almandin csepp számával egyezik. A pártán a háromszög-förmájú elem dombocskái áteső fényben zöld középpontú kék színben, míg a félkörszerű elemekben kék középpontú zöld színben „izzik”. A ráeső fényre egyik sem „válaszol”.

36. kép A pártaelemek ráeső és átfutó fényben

Összefüggést keresve, az ásatások leletein található feliratok, róvások, ékírások és képjelek tanúsága szerint a legmagasabb tudásszint jelölése 24 karéjos glóriaként jelenik meg. A pártaelemeken látható glóriaszerű mintázat arra utalhat, hogy az ember *neocortexe* (homloklebenye), tovább gondolva a tudás mértékének fejlettségét mutatja. A párta tehát azért készülhetett, hogy a koponya belvilága mögött húzódó gondolkodás központ a „láthatóvá” váljék. Hogy *karéjoságon* pontosan mit kellene érteni, nos, az még tudományos rendszerbe nem foglalt, ennek okán itt erre nem térek ki.

A hordozó nélküli – transzlucid – zománcdíszek áteső fényben éppen úgy írnak glóriát a beavatott feje köré, mint a csillagvasból kovácsolt koronára ültetett meteorkövek, a felkelő nap ráeső fényében. Emlékezzünk rá, hogy a keresztény egyház minden szentjét, kivétel nélkül, glóriával ábrázolja. Ez érvényes lehet a fejedelmi övcsat berakásaira is, valószínűleg annak jeleként, hogy a vezér egész lényét glória öveze, és jelezze égi származását.

¹⁵⁵ https://archiv.magyarmuzeumok.hu/muhely/2300_perzsa_nep_jott_hozzank

A párta folyékony arany és hordozó nélküli zománcból, a mintázat előállítására Molekuláris Mátrix Anyag Replikátor alkalmazásával készülhetett. Ezek a replikátorok az anyagmozgató (transzporter) technológia oldalhajtásai. A két technológia abban hasonlít egymáshoz, hogy működésük során a tárolt anyagot mindkét alkalmazás dematerializálja, azonban itt nincsenek leképező szkennerek, amelyek az anyag szerkezetét elemzik, hanem egy kvantum geometria transzformációs mátrixot képeznek és az anyagáramlás irányításával egy tudati állapot mintázatát a folyékony állapotú anyagra illesztik, és az eredeti mintavételezett állapotot materializálják. Itt a dematerializált anyag egy neocortex részlet, a dematerializáláshoz felhasznált alapanyag pedig a folyékony arany és tűzzománc. Az átviteli technológia hibája lehet, hogy a dematerializáció és a materializáció molekuláris szintű, melynek következtében az átvitel során bithiba keletkezhet, ami a tudatállapot materializált replikátum módosulását eredményezheti. A pártán látott minták szabályossága jó közelítéssel kizárhatják ezt problémát.

Sokan állítják a koronáról, hogy mint megnyilvánult *tárgy*, egy adóvevő készülékként működik, és hogy a beikódolt tudást képes átadni annak, aki képes felfogni azokat a hullámokat, amelyeket a megfelelő időben, helyen és fennálló körülmények között a Szentkorona sugároz. Maga a tudás a pártában van, jelezve, hogy az, a párta közepén álló személytől származó tudást.

Több eredet elmélet foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy van-e kapcsolat, és ha igen milyen szintű összefüggés mutatható ki a magyar, a közeli- és távoli kelet kultúrkörei között. A „szent” kifejezés fellelhető nyomainak kutatása közben a történelem nagyon nagy időtávlatában is találkozni szem/mag megfeleltetésekkel, így felmerülnek párhuzamok, hasonlatosságok. Például Egyiptomban Atum szeme, Hórusz szeme, Nofertiti szobrának hiányzó balszeme, Babylonban a Tiszta Szemek Ura – akinek anyja Éa – a hinduk aranymagja, Siva szeme, és így tovább.

Hieroglifákban Ozirisz minden kartusa tartalmazza a „szem” elemet, akinek eredetéről már idéztem néhány forrást. Őt legtöbbször a Henti-Amentiu „első a lenyugvók közül” címmel illették. Ez arra is utalhat, hogy Ozirisz, a „Szem”, bár Istenségek ivadéka, halandó. Ha így van, akkor akár ki is emelhetjük az Istenek sorából, és legyen csak „szem”, ami ha lecsukódik, a megdicsőültek között, az Istenek mellett foglalhat helyet a mennyek országában.

Ebben az irányban van még támasz. Széth Isten az ókori egyiptomi vallásban, Geb és Nut fia, Ozirisz, Ízisz és Nebethet testvére, és ahogyan korábban már említettem, Ozirisz gyilkosa. A párhuzam erősen kínálja a bibliai párhuzamot is, úgymint Káin testvére Ábel, aki a testvérgyilkosság áldozata. Felmerül a kérdés, hogy mi köze a Magyar Szentkoronának a történelem előtti népek Istenségeihez, mitológiájához?

Ma még csak szűk kör ismeri a röváshoz rendelt számmisztikát, amit Varga Béla dolgozott kiazsal, hogy semmi köze a *kabbalához*.

Munkáját közzé tette, a https://apostolimagyarkiralysag.info/articles.php?cat_id=6 oldalon. Erre alapozva most csak azt használjuk ki, hogy a pártá elemeinek száma 9, ami a tízes számrendszer záró-, a teljesség száma. Négy elem balról, négy elem jobbról, középen a „zérus”, az elválasztó, az összetartó hatás, ami a Szentkoronán nőalakként lehetett ábrázolva; egy ülőalkalmatosságon ülve, gyermekkel balkarján, és „jogjában” egy elmosódott (kivakart?) jogarnak gondolható tárgy.

7. ábra Egy korona részlet

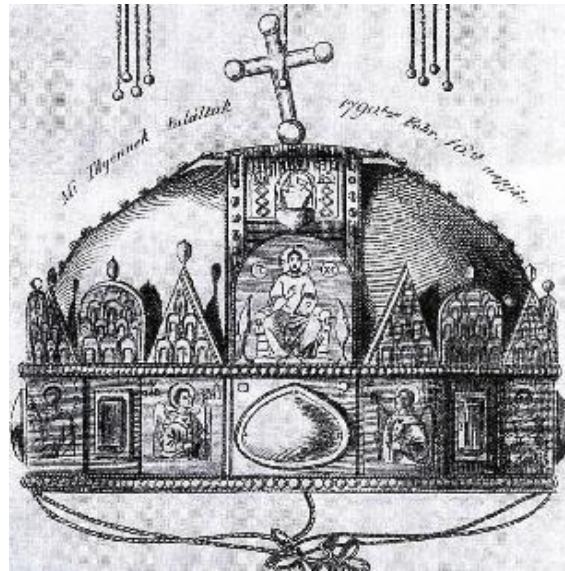
A kép retusált változata, amelyen már valami doboz, vagy könyvszerű tárgy látható, de az öltözékből és a kar tartásából néhány kutató szemében mintha az anya és gyermeke látszódná. A többi elem ábrája indásmintás, ami hasonlatosságot mutat a hun életfa ábrázolással, ugyanakkor hiányzik a körbe foglalt betűk mintája.

Arra következtetésre juthatunk, hogy a pártá tervezője ebben a mintasorba az általa használt nyelv bizonyos betűit kódolja, pontosabban a betűkből összerakható szavakat vagy monogramokat rejtett. Vagy valami egész más a történet?

Van egy különlegessége ennek a képnek: A másolat a Fugger krónikából származik, és valószínűleg mindenkinek feltűnik, hogy a kép nem egyezik a kalapos király, II. József rajzolója által készítetttel:

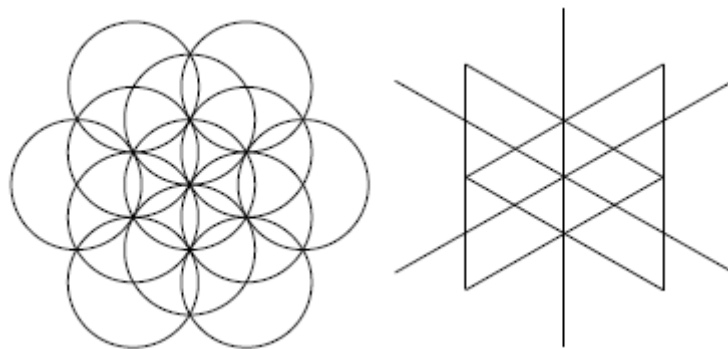
9. ábra A fugger-krónika képe (1440 körül)

10. ábra 1792-ben készült rajz a Szentkoronáról

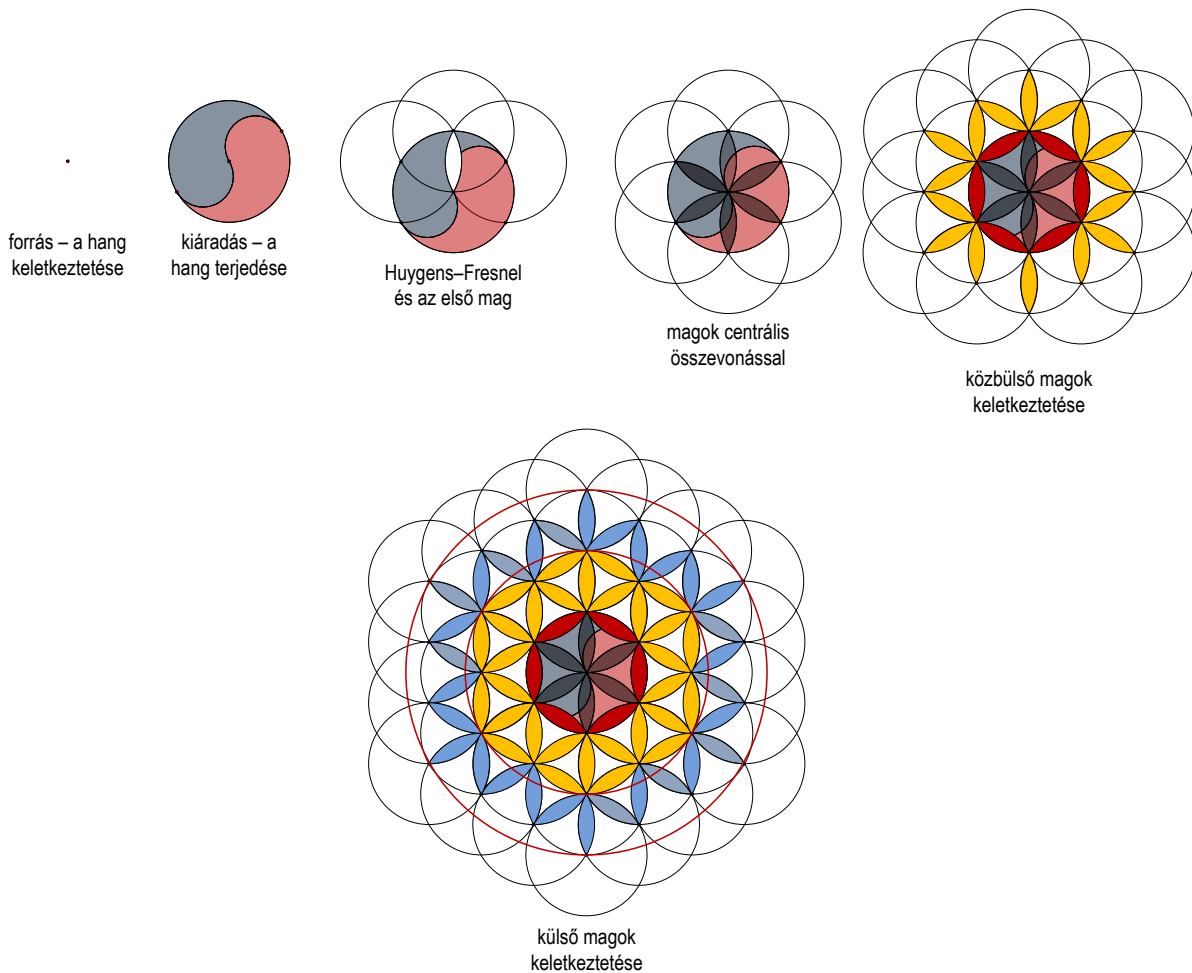
Egy vitathatatlan különbség: a korona a bronzsára forrasztott, felhelyezett zománcképek kifelé hajlanak, így látható volt Bertalan (*Artholo*) és Tamás apostolok képei. Ezen felül, a közepen látható kő alakja tisztán kivehetően eltér az eredeti foglalatán okozott sérülésekből. A beavatkozás határozottan bizonyított.

Már felvettem a gondolatot, hogy a felismerhető jelek mintegy megkövetelik a feltételezést, amely szerint a Szentkorona tervezője magyarul beszélt és gondolkodott, továbbá, hogy ismerte a „mag ABC” akkori jelrendszerét, amit az „életvirág” ábrájából, az akkor ismert Koszmos Rend vetületeként értelmezett, és rakta össze a megrendelőtől kapott üzeneteket.

11. ábra Az életvirág első részlete és a mag-ABC logója, amelyek térelemeiből

Vegyük észre, hogy a logó a háromdimenziós tér 3 koordinátatengelyét tartalmazza. A koronapárta két-két félkörét egymásra csúsztatva, majd kettőt 180°-kal elforgatva keletkező kettő gömbök vetületét, amelyet megduplázva, és 90°-kal elforgatva képződik a „mag-ABC” egyik magja.

12. ábra A mag-ABC magjainak keletkezése

A magyar nyelv formális rendszer, amelynek képi megjelenítését egy-egy hang energiátartalmát hordozó „mag” vagy magok összelete adja. Egy gyök alakjának formális képzését a magok számából, azok egymáshoz való viszonyából, tengelyük pillanatnyi irányából álló centrális összevonás végzi. A magok a hangok formánsai, a viszonyok a jellemző felharmonikusok, a tengelyirányok a hang súlyát határozzák meg, amelyeket a centrális összevonásával, a választott jel összhangzását határozzuk meg. A szavakat a gyökök ragasztásával képezzük, továbbá a mondatok szerkezetének logikai és oksági összefüggéseit matematikai rendbe foglalva, állítjuk össze, amit akár mondattannak is nevezhetünk.

A mai, magukat akadémikusnak valló társaság nem ismeri, pontosabban tagadja a gyökrendszer létét, ugyanakkor a magyar anyanyelvű beszélőkre a magyar nyelvtől idegen szabályokat erőltetnek, amivel minduntalan hibákra kényszerítik a beszélőt. Okoskodásaikban nincs rendszer, nincs módszer, csak hatalmi érdekeket szolgáló „tudományoskodó” érvek, ahol a tekintély szabja meg mi lehet igaz.

Munkájukat az alábbi két idézet egyértelműen minősíti:

„A magyar nyelv műveléséhez természetesen hozzátartozott a helyesírás egységének a megteremtése is. Ezért a **Magyar Tudós Társaság** 1932-ben közzétette első helyesírási szabályzatát a **Magyar helyesírás' és szóragsztás' főbb szabályai** címmel, de „...nem mindenkorra elhatározottan, sőt a' további vizsgálódásból származható javítások hozzáadhatósága mellett elhatározottan” (AkÉvk. I. 77–78).”¹⁵⁶

„Az alábbiakban a jelentősebb módosításokat tartalmazó, főbb kiadások szerepelnek önálló pontokba szedve. (A köztes megjelenéseket itt lenyomatnak nevezzük, bár korábban sokszor „kiadás”-ként jelentek meg.)^[4]

1832: Magyar helyesírás' és szóragsztás' főbb szabályai (Magyar Tudományos Akadémia, akkori nevén: **Magyar Tudós Társaság**)”¹⁵⁷

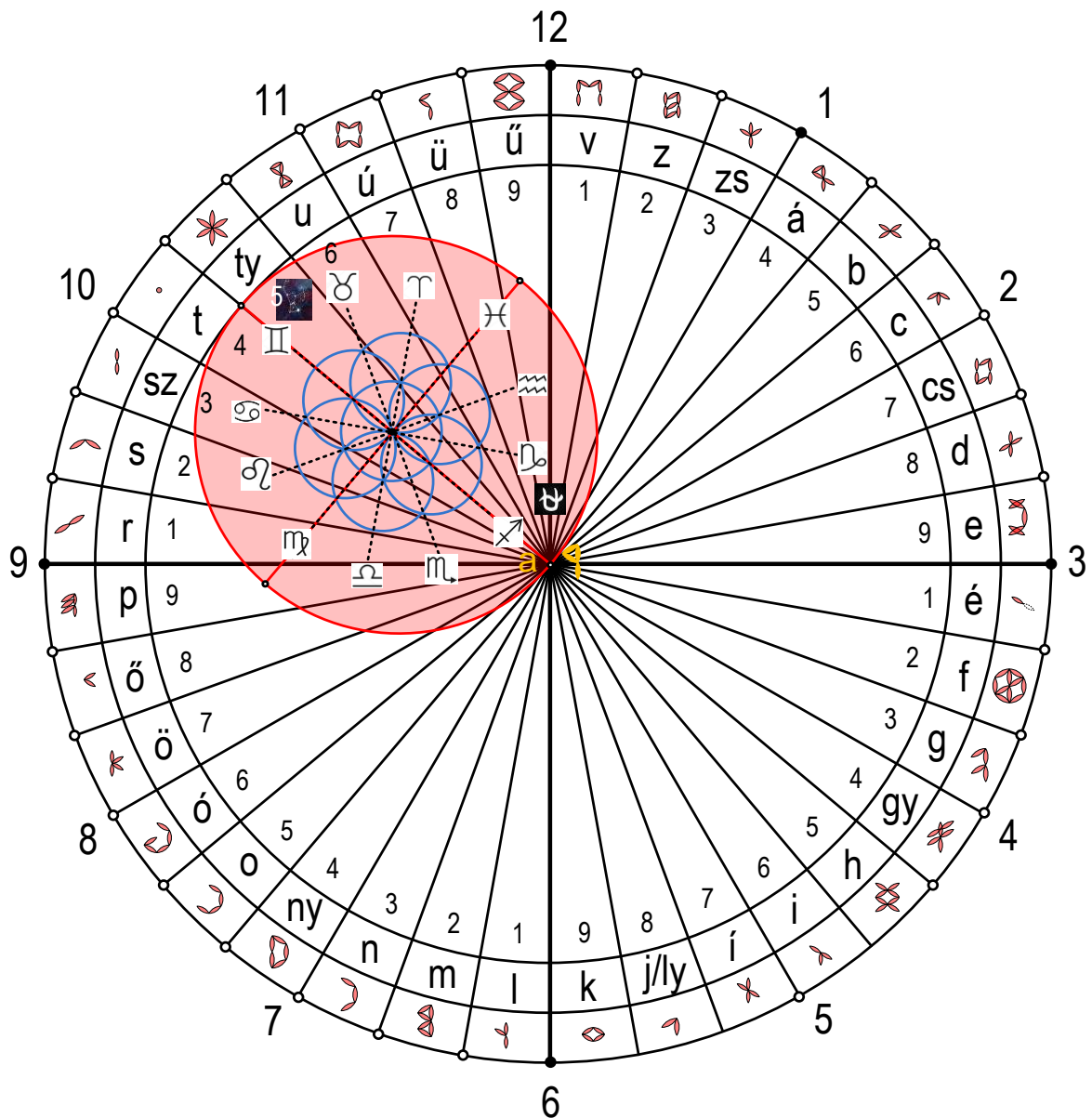
Igazolandó, hogy a magyar nyelv írott megjelenése, amit többnyire róvásnak mondunk, tudatos elemző szerkesztés és nem evolúciós fejlődés eredménye. Most bemutatom azt az ábrát, amit Varga Béla szerző beleegyezésével teszek közzé. A 22. ábra mutatja, hogy a Nap keringési pályájának vetülete az ekliptika vetületével összevetve hogyan viszonyul a gyökök jeleinek elhelyezkedéséhez. Ugyanakkor vegyük észre azt is, hogy a csillagjegyek elhelyezkedése az ekliptika vetületének függőleges tengelye a soláris évkör vetületének „függőleges” tengelyével szöget zár be, mintegy utalva a Szentkorona keresztjének dőlésszögére. Vagy éppen fordítva, A Szentkorona keresztjének dőlésszöge figyelmeztet arra, hogy a teremtett világ leírása a nullánál kezdődik. Ezért kezdődhet a hangjelek sora az 1-nél és nem a 0/12 pontnál.

Több potentátban felmerült, hogy a kereszt állása eredetileg nem volt ferde, sőt nem volt a koronán – már ha „kozmosz adóvevőnek” szeretnék látni mások.

---

¹⁵⁶Forrás: Keszler Borbála: *Megjelent A magyar helyesírás szabályai* 12. kiadás

¹⁵⁷ Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/A_magyar_helyes%C3%ADr%C3%A1s_szab%C3%A1lyai

13. ábra A magyar ábc és a csillagjegyek kapcsolata

Vegyük észre még, hogy két olyan csillagjegy is megjelenik a soláris évkörön, amelyek nem szerepelnek a zodiákus leírásokban: a Kígyótartó és az Orion (többször Nimród néven is jegyzik). Ez azt is jelenti, hogy a csillagképek egyenlő időközi tér-kiosztása tudatos félrevezetés. Hogy miért, azt ki-ki válaszolja meg önmagának, vagy csak egyisten. A valóságban látható csillagképek az alábbi idő-kiosztásban vizsgálhatók a csillagos égbolton:

Kos: április 23. – május 11.

Bika: május 11. – június 16.

Nimród (Orion): június 2. – június 24.

Ikrek: június 24. – július 16.

Rák: július 26. – augusztus 6.

Oroszlán: augusztus 8. – szeptember 15.

Szűz: szeptember 16. – október 31.

Mérleg: november 1. – november 21.

Skorpió: november 21. – december 20.

Kígyótartó: november 11. – december 26.

Nyilas: december 21. – január 15.

Bak: január 21. – február 12.

Vízöntő: január 31. – március 8.

Halak: március 11. – április 21.

Az írásjelek értelmezéséhez hozzátartozik még, hogy a gyökjeleket, összesen 37-et, az évkör 360/10 fokos rendjében jelenítjük meg azzal, hogy az „a” jele a kezdőpontban, a galaxis középpontjában jelenik meg, majd tíz fokonként 1-1 képet írhatunk be. Ezzel a hangképző rendszer (artikulációs bázis) által képezhető összes, egymástól határozottan eltérő és kiejthető hangot meghatároztuk, legyen az gyök, képző vagy elkülönítő hang. **Mellár Mihály** írt kiváló tanulmányt a gyökök ragasztásával generálható szavak lehetséges képzési szabályrendjéről (*Mellár Mihály: A magyar nyelv gyökrendszerének alapjai*) amelyben kimutatja, hogy a magyar nyelv gyökrendszere milyen logikus szabályok szerint képes leírni a földi létezők egymáshoz, és környezetükhöz való viszonyt.

14. ábra A mag ábc 37 elemű jelkészlete

Megjegyzés: A magyar gyökrendszer hangleíró jelkészlete 37 (harminchét) egységből áll. Elhelyezkedésüket a csillagrendszer évkörén a 23. ábra mutatja. Az a hangrendbe kényszerített 7 jel: dz, dzs, (j)/ly, q, x, y, w, amelyeket a nemzetközi fonetikai ábécé

(IPA) magyar nyelvre történő alkalmazásából merítettek, a magyar nyelvtől idegen jelkészletből származó fonetikai átírások, és nem részei a magyar hangzók társaságának. Erről maga az IPA is így ír, például: „... magyar szavakban önmagában nem fordul elő, csak néhány jövevényszóban és névben szerepel...”, vagy „... csak két jellel ($d+z=\text{dz}$) írható le...”.

Az IPA-t (International Phonetic Alphabet) több ezer évvel megelőzve, néhány nagytudású ember kidolgozott egy egyesített tér-idő modellre illesztett egyetemes fonetikus ábc-t. Az egyetlen középpontból kiinduló rendszerüket amely 14 önhangzót és 23 mássalhangzót fog össze, mi MAG-ÁBC-nek nevezzük. A centrális összevonás elve és a beszédhangok egymásra vetíthetősége hordozza a kétszintű logo-grafikus kódolás lehetőségét, amelyre építve a magyar róvás ábc-vel gyakorlatilag korlátlan szókészlet képzésére nyílik lehetőség.

A nemzetközi fonetikai ábc megalkotásának kitűzött célja az, hogy a beszélt nyelvek hangjainak (fonémáinak) kiejtését az írásban való rögzítését lehetővé tegye. Az átíró táblázatokat a Nemzetközi Fonetikai Szövetség (*International Phonetic Association*) készítette, eredetileg angol és francia kezdeményezésre, 1888-ban. Története során számos nagy módosításon esett át. Az ábc 28 *magánhangzót*, 63 mássalhangzót (valamint 6 további két jellel kifejezhető mássalhangzót: [dz], [dʒ], [dʒ], [tʃ], [tʃ] és [te]), és néhány segédjelet foglal magába.

17.2 Folytatás a Szentkoronáról

I. László királyt (*Árpád-házi Szent Lászlót*) 1077. május 1-én Vasváron (Palóc-Vasváron) az uruki Gilgames-koronával koronázták királlyá. László szándéka a 24 hun törzs szövetségét fenntartó erős és fejlett, a kor kihívásaira megfelelő választ adó Magyar Birodalom létrehozása volt, erős népi támogatottsággal.

Az állandóságot, és a biztonságot a három fő hitvilág egyesítésében látta, amely szerint a római, a bizánci és az uruki kereszténység egyesítése mindenek feletti egyensúlyt képes biztosítani, nem engedve egyik felekezetnek sem az uraló hajlamuk elhatalmasodását.

Vajk, (I. István király) és fia, Imre herceg szentté avatása után, László királyt 1087-ben a három fő vallási irány egyesítését szimbolizáló új koronával, a Magyar Szentkoronával másodszor is megkoronázták. Ez a korona az, amit ma Szentkoronának tisztel világon.

Addig, amíg a hatalom megszállottjai nem csillapodó ámokfutással tiltják az igazság hordozóinak kutatását és közzétételét, csak remélni tudjuk, hogy az üzeneteink megfogannak az értelmes gondolkodók fejében és lelkében. A rajzolatok eltéréseinek oka lehet az is, hogy a Szentkorona mai állapotát céltudatos javítás, helyreállítás, esetleg értéknövelés céljából végrehajtott műveletek időbeni eltérése okozza.

Fenti levezetésben igazoltnak vehetjük a Magyar Szentkorona egyedi jelzőjének használatát, egyben személyével kapcsolatban tetszésünk szerint meghagyhatjuk vagy leválaszthatjuk a katolikus keresztények szentség fogalmát.

Ugyanakkor, a Magyar Szentkorona pártájából kiolvasható elnevezés nem csak az eredet nyomainak megőrzésére szolgál. Földi környezetben több, mondhatni számolatlan uralkodói jelkép létezik, akár egy tetszőleges kinézetű korona képében is.

Megkülönböztető szándékkal, a Magyar Szentkorona egyediségét nevében is kell hordoznia. Ismeretes, hogy az egyiptomi fáraók Isteni származtatását már több tudományos értekezésben bizonyították. Oziriszt, akit a legbölcsebb uralkodónak, királynak tartottak, a kartusában szereplő „Szem” önmagában nem egyértelműen azonosítja, mert lehetett (volna) ugyanezen a néven több uralkodó is, ahogyan a keresztény világ azonos nevű uralkodóit, királyait, császárait, sőt a pápákat is, megkülönböztető előtagként használt római számmal lajstromozza.

Az ókori névadó szokást megőrizve, a Korona „születési” nevét különleges azonosítóként a „Szent” kiegészítővel, mint egyedi azonosítóval látták el. Miután a földi világ koronái között akár több Szentkorona is létezhet, a Szentkorona teljes neve a „magyar” jelölővel kiegészítve: Magyar Szentkorona.

meghatározó közjogi útmutatás, amely évszázadokon át biztosította az eljárások jogforrását, amikor a Magyar Szentkorona vezérlő elvei a törvényhozásban vagy a

végrehajtáskor nem érvényesülhettek maradéktalanul. Hiába volt a rettentő igyekezet, az erőszakos akarat titkai megfejtésére, egyetlen idegen sem volt képes a Szentkorona tudása közelébe jutni.

Ugyanakkor, a Szentkorona-tan nem is jogtételek vagy jogi normák gyűjteménye, hanem a természeti törvényeket forrásként használva, a tudományos kritikát is kiálló esszencia, a létezők, az egy-ének és a teremtett világok között fennálló viszonyok rendje. A Pártába beégetett tudás felvétele nem igényel különleges tudást, mindössze annyit, hogy ismerjék a bevitel technikáját, és annak kiolvasásának módját.

Az eredő magyar jogrend különleges, ha nem a legkülönlegesebb helyet rendeli a Magyar Szentkoronához. Beszélni róla tárgyként olyan, mint az állam személyiségét levezetni a hatalom birtoklásából indulva.

Vagy elfogadjuk, hogy Őfelsége a Magyar Szentkorona a természeti törvények hordozója, a tudás magja, a legfőbb ősforrás, vagy elvetjük minden eszmeiségét, és egy becses ékszernek tekintjük csupán, mint egy hatalmi jelkép megtestesülése.

Tudnunk kell, hogy értékét nem a készítéséhez felhasznált nemesfém, igazgyöngy, gyémánt, meteorokból származó és más drágakövek adják, hanem az egységbe rendezett természeti törvények ősforrásának a megjelenése, és a Kozmikus Rend működési szabályának beleépített kódja az Ő valódi nagysága.

2015-ben a hivatali állásfoglalás szerint a korona állami jelkép, de nem több mint a képviseleti hatalomgyakorlás ikonja, a birtoklója hatalmának funkciótlan legitimálója. Annak ellenére, hogy a regnáló hatalmasságok frazeológiájában és minden megnyilvánulásában ma még hangsúlyozzák a Magyar Szentkorona tiszteletét, annak semmilyen értékét nem tekintik követendőnek, egyszerűen figyelmen kívül hagyják valamennyi kódolt intelmét.

Kísérletek sokaságával kimutatták, hogy az elektromágneses energia egy kristály szerkezetén keresztül haladva a kozmikus sugárzás szabályos, egyenletes áramban szabadon kering, és erre hivatkozva állíthatjuk, hogy ezek a kristályok a kozmikus sugárzás természetes vezetői, mint kvázi anyagáramok. Ha a kristály egycsúcsú piramis, akkor az alaplapján veszi fel az energiát, amelyet az élek mentén továbbít a csúcs felé, ahol kilép a piramisból lásd a párta háromszög alakú elemeit. A tudás másik fajtája, a félgömb vetülete, mint a párta félkör alakú elemei, a materializált alakból szórt sugárzással adják át a tudást az arra érdemesnek.

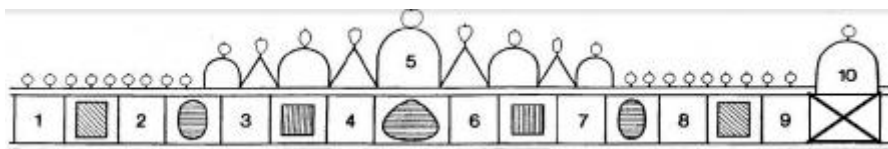
A fent leírt energia kibocsátást kiválthatja napfény, érintkezés más kristályokkal vagy áram átjárta fém felületekkel. Ez a kibocsátott energia a gondolkodó ember által keltett rezgésekhez hasonlít, közel áll hozzá, azaz a szerkezetébe vitt rácsformák adathordozóként használhatók. J.I. Farkas és munkatársa J.J. Sarbo kimutatták, hogy

egyetlen pontból és a pontot uraló adott hatások rekurzív összetételéből felépíthető az öt szabályos test. Elméletük a kristályrácsok rendjére illeszthető, tehát az evilági létezők felépítése a kristályrácsok megfelelő szerkezeti olvasata rögzíthető.¹⁵⁸

A kristály mentes az emberi érzelmektől, előítéletektől, mindig készen áll a beprogramozott tudást kisugározni önmagából, adatvesztés vagy módosulás nélkül. Ez azt is jelenti, hogy ha a Magyar Szentkorona valóban hordozza a Kozmikus Rend törvényeit, akkor azok változatlanul fennmaradnak a kozmikus sugárzás végezetéig. A változatlanság változtathatatlanságra is értendő, ami azt is jelenti, hogy ha a Magyar Szentkorona önmaga a Jogrend, akkor annak megszüntetésére, hatályon kívül helyezésére módosítására vagy bármilyen kezeléssel az ember biológiai ereje nem elegendő. Ehhez olyan erő szükséges, amivel a Kozmikus Rend hatásai tetszés szerint formálható. Az Istenkirályok bírtak ezzel az erővel. Az ő genetikájukat hordozók ma még élnek, csak a tudatukat a lassan és szisztematikusan kiépített rendszerrel elnyomják, elzárják az ősforrástól. Módszereik már átgondolatlanok, durvák és erőszakosak, eredményeik azonban zuhanó teljesítményt mutatnak.

Egyetlen kérdés nyitott még, ugyanis az törvények kiolvashatóságának mikéntje.

Az abroncs fonákján (belső felén) a gyöngyök felfűzésére szolgáló aranszálok két látszólag nagyon durva csomózása, valamire felhívja a figyelmet. És még egy különlegesség, ugyanis a felső gyöngysoron a drótcsomózás éppen a hátsó hetedik szakasz végén van, míg az alsó soron látható csomózás a hetedik szakasz kezdetén, és mindkét csomóval szemben egy-egy piciny aranykarika.

15. ábra A koronaabroncs „fonákja” ahol a filigránok fűzőszálai keresztezik egymást

Mérések alapján megállapítható, hogy az abroncs mindkét gyöngysorát 2-2 collos szakaszokra osztották, és mind az alsó, mind pedig a felső gyöngysoron 13-13 ilyen 2 collos szakasz van, ami gyöngysoronként 2x13 coll. Mivel ezek a rögzítő karikák ugyanolyanok, mint a többi szakasz-elválasztó karika, ám látható módon csak ezek keresztezik egymást, úgy tűnik, hogy egy András-keresztet formálnak. A koronaabroncs belső kerülete majdnem 26 hüvelyk, így készítője az alsó és felső két gyöngysort 13-13 két hüvelykes szakaszokra osztotta. Ez megfeleltethető a Sarkcsilla g alatti precessziós mozgás teljes periódusának, 25.920 naptári évnek.

Kövessük most a gyöngysor futását az óramutató járásával ellentétes irányban, de ekkor a hetedik 2 hüvelykes szakasz elején, a Dukász rekeszzománc kezdetnél beleütközünk a csomóba. Folytatni a körbejárást csak akkor tudjuk, ha a csomó karikájáról a szembeni

¹⁵⁸ J.J. Sarbo, J.I. Farkas, J.J. van Breemen Auke: Knowledge in Formation Springer 2011

karikára átlépünk, ami az abroncs alsó felén lévő hatodik szakasz vége. A kört tehát alul folytatva ismét elérjük a kiindulási pontot, csak most alul. Elérve a hetedik szakasz elejét a csomó most alul állja el a körbejárás lehetőségét, tehát „ugorjunk” kell, de most felfelé. A kört kétszer írtuk fel, ami 2×25.921 napzári évnek megfeleltethető.

Ezt a körözést végtelen sokszor elvégezhetjük, máshogy fogalmazva, örökké tartó mozgással végtelen sokszor járhatjuk körbe az ekliptikát, hol a felső, hol az alsó abroncsszélén, mindig ugyanabba az irányba haladva. És észrevesszük, hogy az általunk bejárt útvonal egy önmagába visszatérő sík (nem görbe!), amelynek vetületét a végtelen jelzésére használjuk.

Ha a föld valódi mozgásának két különböző síkon vett vetületét összevetjük (az x,y,z tengelymentén), egy spirált kapunk, ami a lemniszkáta síkot idézi. Csillagászati megfigyelés, hogy a Nap a Tejút egyik csillaga, a galaxisunk egyik karján a középpontban található fekete lyuk felé haladva, látszólagosan egyenes-vonalú mozgást végez, miközben az ekliptikán cca. 25.920 évenként egy kört ír le. Tekintsük ezt a mozgást a Nap haladási tengelyének, amely körül a Föld kering, követve a Nap mozgását. Ahogyan a dugóhúzó spirálja halad előre a dugóba, amikor körbe-körbe forgatjuk spirál tengelye körül.

Amire figyelniünk kell, az egymást keresztező gyöngyöket tartó fűzőszál, ami egy indukciós hurok. És ha egy a hurokra merőleges karakterisztikájú mozgó töltéshalmazt – a kozmikus sugárzás keltette mágneses teret tekintjük, a korona abroncsban köráramot indít el. Ez a köráram addig fog fennmaradni, amíg a sugárzás megfelelő szögben éri az abroncs kerületét. Tudjuk, hogy mozgó töltések maguk körül elektromágneses teret keltenek, és az ilyen módon keltett elektromágneses tér mint szűrő, a nem releváns kozmikus sugárzást kiszűri, a maradék pedig megszólaltatja az abroncsba épített „suttogó köveket”, amik elmondják a beléjük kódolt tudást.

Arról szóltunk, hogy koronázás szert a Magyar Szent Koronával, legyen az földrajzi szempontból bárhol, mindig napfelkeltekor, a koronázási dombon tartották. Fentiek alapján nem a valóságtól elrugaszkodott gondolat a Magyar Szentkoronát élő személyiségként felfogni.

17.3 A Magyar Szentkorona anyaga

A szigorúan anyagszemléletű vizsgáldás szerint (Ferencz Csaba vezette mérnökcsoport munkája), 1980-ban azt állapította meg róla, hogy a koronát egységes méretrendszerben tervezték melynek alapmértékei nem az SI-ben rögzültek, és szerkezete szigorúan követi az arany metszés szabályait. Továbbá lehetségesnek tartják, hogy egy ősi kozmológia emléke, ugyanis méretdatáiból csillagászati ismeretek sora olvasható ki a naprendszer és a tejút csillagaira vonatkozóan. Ez a nézet támogatja Bosnyák Sándor ötletét (1975-ben tette közzé), aki szerint a korona csúcsán álló kereszt ferdesége megegyezik a Föld tengelyének dőlésszögével.

Ugyanakkor tartja magát egy sokadik elképzelés is, amely a korona és a koronázási ékszerek együttesét (korona, jogar, országalma, koronázási palást és lábravaló – a kard nem tartozik ide), beavató eszközként értékeli, és a kereszt helyére egy félvezető tulajdonsággal bíró kristályt vizionál. Beavatáson egyfajta tanítást értenek, amelynek teljes anyagát a gondolatregző kövekben vélik megtalálni.

Az elgondolás fizikai alapja egyszerű. A hanghullámok vizuális megjelenítése több ezer évre vezethető vissza. Afrikai törzsek ma is használják a dobra feszített hártýára szórt növényi magvak formázására. Az állóhullámok megjelenése igazolás a formák 2, a 3 és a 4 dimenziós világ létezésére, amit a Szentkorona jelképrendszerében az abroncsra szerelt 4-4 pártaelemen megtalálunk. Erről később még szólunk.

A koronán 19 darab figurális rekeszzománc kitöltésű kép található. Ebből 8 apostol kép a pántokon: Péter Pál, Jakab, János; András, Fülöp, Tamás, Bertalan. A figurák egész alakosak, feliratuk latin nyelvű és zománcozott háttérű.

A kereszt alatti Pantokrátor (Atya) képe stilsztikai mása a thébai Pantokrátornak.

37. kép A thébai pantokrátor¹⁵⁹

38. kép A Szentkorona felső Pantokrátora

¹⁵⁹ A kép forrása: <http://kimondottigazsagok.com/ki-tudott-errol-ha-ez-igaz-az-egesz-vilagunkat-megval-tozthatja/>

39. kép Ipolyi Arnold felvétele a Szentkorona felső Pantokrátoráról

A 39-ess számú kép történeti kuriózum. 1880 május 9-10-e között Ipolyi Arnold vezetésével egy bizottság vizsgálta meg a koronázási jelvényeket. Henszlmann Imre, Pulszky Károly, vagy Hampel József is részt vett a koronaszemlének nevezett vizsgálaton. Ezután következett a javító szándékú beavatkozás, amelynek egyik célja volt a kereszt kiegyenesítése. Azonban az eredeti kialakításban ferdének beállított gömbfoglatat kizárta a kereszt egyenessé tételét. Az okokra Miklósi Barnabás adott elfogadhatónak ítélt magyarázatot.

„A Mindenható ölében látható egy kb. 7mm átmérőjű lyuk. Ezen a lyukon keresztül vezették a keresztet tartó csapot. A kereszt ilyen-szerű rögzítése technikailag kétséges. Ez a kétség onnan fakad, hogy a csavarmegoldás egy szorító megoldás, ami a Mindenható hangsúlyos domborulata, és a lyuk közelében lévő tetőlemez között egy rés képződött. Ilyen körülmények között a csavarmegoldás állandó meglazulása várható függetlenül attól, hogy ferde-e a kereszt vagy sem. A szorító hatásra a ferdén álló kereszt ferde talpa egyik oldalra benyomta és roncsolta a zománcképet. Technikailag sokkal elfogadhatóbb egy olyan megoldás, amikor a kereszt szerelését nem szorítással, hanem formazárással alakítják ki. Ez abban az esetben jön létre, ha a lyukon átvezetett csap végeit, az ellenkező oldalon virágszirom szerűen visszahajtják. Ebben az esetben nincs szorítás, és a vastagabb zománcképzet tartja a csúcs-díszet, ami lehet hogy eredetileg is kereszt volt ...”

Azóta csillagászok által is igazolt csillagkép-állások bizonyítják, hogy a kereszt eredetileg szándékoltan „ferde”, mintegy utalva azokra a csillagutazókra, akik a szíriusi rendszer B csillagának valamelyi bolygójáról jöttek. A legendák és a sumér agyagtáblák, valamint a dogonok emlékezete azt állítják, hogy a bolygó neve *Kaltes*, az ott élő humanoid-szerű létezők vezetője után.

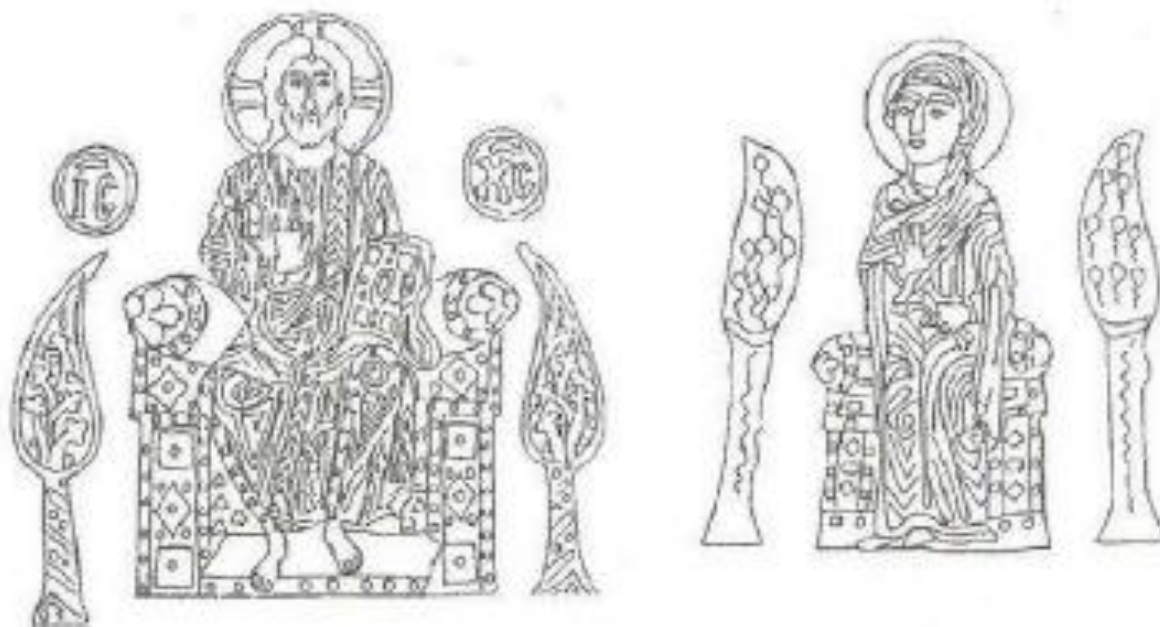
Aprólékos vizsgálat során a korona zománcképén a kifűrt és felperemezett keresztfoglat miatt az alak jobb keze nem látható, a balkezeiben tartott tárgy egy dísztelen

tábla, vagy könyv látható. Néhányan törvénytárnak tartják, jómagam inkább egy égi atlasznak, utalva a kereszt állására. A személy lehet Anu, az égiek férfi vezetője, ugyanakkor a nyolcsugaras nap és a sarlós hold, valamint a körülötte ábrázolt 8 csillag miatt azt is gondolhatnám, hogy az ábrázolás az ég megszemélyesítője, az égiek ura. Mások azt próbálják terjeszteni, hogy a nap – mint atya, és a hold, mint anya egybeforró megtestesülése, egy androgün.

A thébai Pantokrátor, és a Szentkorona pantokrátora kétség kívül erős hasonlatosságot mutat, ami felkeltheti az érdeklődést minden a korona iránt érdeklődőben. Azt láthatjuk, hogy a fejük körül „három” sugárnyalábos glória azonos elhelyezkedésű, amelyek feltehetően inkább egymást keresztező kettő sugárpár, vagy a kiáradást szimbolizáló négy távolodó sugárnyaláb.

Helyezzük most egymás mellé a khakuli Triptichonon látható Szűz Mária kép-töredéket kiegészített formában, valamint a koronán látható keresztsugaras glóriával (3 látható, egy takarásban) ábrázolt Pantokrátor átvilágított rajzolatait, és figyeljük meg a ruha „redőzetén” kialakuló jeleket. Nem igényel túl mély szakrális tudást, hogy észrevegyük a két alak térde tájékán határozott vonásokkal felbukkanó szakrális jeleket.

16. ábra Az alsó Pantokrátor és Mária (?) rajzos megjelenítése

A nőalak balkarján most nem tart gyermeket, jobbra tartása sem egy tárgy fogását mutatja. Bár az elkészített rajzolatok néhány vonala elnagyoltnak tűnik, mindkét ábrán határozottan látható és azonosítható a Jóma ligatúra, ami ősi szakrális jelkép. Ugyanezen jel Szent György könyökén és az abroncs Pantokrátorának térdén is feltűnik.

40. kép A Jóma-ligatúra Szent György jobb könyökén

41. kép A jóma ligatúra Jézus (?) térdén

Az ilyen „rejtett” sugalmazások csak a Magyar Szentkoronán találhatók, más európai császári és királyi koronákon nem. A Szentkorona akár egység, akár több önálló darabból tevődött össze különleges darab. Abroncsa kissé aszimmetrikus, az átlag fejkerülethez mérve nagy, anyaga ezüsttel ötvözött arany, keresztpántjai félkörívet alkotva, egymást keresztezve kötik össze az abroncsot. Bár a két pánt csak fél-fél körív, a kiegészítéssel kapott három teljes kör kölcsönösen 90°-os szöget zár be, ami a gömbszimmetriát sugallja.

18. Alkotmány, állodalom, állam

Negyed századnyi idő elég volt arra, hogy a rendszerváltás önjelölt élnökei a magyar társadalom felett „bedeszkázzák az eget”, midőn ügyeiket és céljaikat önös érdekeik érvényesítése alá rendelték. Következésképpen romba dőlt a valós emberi értékeket hordozó égi kultusz maradéka, sáros lett a becsületük, köznapivá emelkedett a nyomor.

Ők, az írott és íratlan etikájukkal saját egójukat emelték piedesztálra, az erkölcs igazságait a holo-dogma alá vetették, a morált pedig a hívők eltorzított malasztjává süllyesztették. A hétköznapi nyomorát a lelkiismeret tarhálására használják, a kíméletlen történet követendő erénnyé magasztosították, a józan értelem csillogását a zavaros okfejtés homályába taszították.

Regnálásuk alatt a hazug szó „hatalommá” dagadt, a „teremtő erő” – átfogalmazásukban humán erőforrás – rabszolgaságba süllyedt, és az emberi közösségekkel való foglalatosság, a kormányzás, már nem a közösség szolgálatában áll. Mára elérkeztünk ahhoz a ponthoz, ahol „kell” kérdőre vonni a vezérlő elveket, vajh’ hol a hiba, hogy idáig süllyedhetett a vezetők és vezetettek viszonya.

Van kiút ebből a hamisság mocsaras útvesztőjébe merült, áltörvényekkel teletűzdelt zűrzavarból? Talán vizsgáljuk meg, vagy csak merengjünk el azon, hogy létezik-e olyan szabályozó, amelyik valóban az emberi közösségek fennmaradását és békességben folyó boldogulását szolgálja. Tegyük ezt úgy, hogy nem toporgunk a jelenleg fenntartott rend bírálata körül, és nem takarózunk az uralkodó vezetők becsmérlésének átlátszó szövevényével.

18.1 A Magyar Szentkorona önmaga a magyar jogrend.

Eszközként is egyedülálló készítmény, de külső megnyilvánulása mellett minden szerkezeti elemében hordoz tudást, és az elemek összetételéből jelentéstartalom fejthető ki. Olvasata feltételezi, hogy olvasója ismeri az ősnyelv minden elemét, rálát a nyelv logikai rendszerére és tisztában van az emberi lét fennmaradásának feltételeivel. A Magyar Szentkorona maga a LÉTREND, az emberi lét fennmaradásának rendje.

Az összetett kifejezés minden eleme önálló jelentéssel bír, úgy betűiben mint az elkülönült kifejezésekben külön-külön, és együtt.

A Magyar Szentkorona a benne foglalt Kozmikus Rend törvényeit tartalmazó gondolatreggő kövei és a párta replikált tudása segítségével a korona birtokosát, a magyar nemzetet Isteni szerepkörbe emeli és a Teremtés munkájának folytatására kötelezi azzal, hogy a világ a beavatottakat az Isteni középponttal azonosítja. A hagyomány szerint a magyar királyok II. Szilveszter pápától nyerték az apostoli királyi címet. De ha tudjuk, hogy királyok vagy I. Istenkirályok – Gilgames,

2. Szakrális királyok – Mátyás,
3. Apostoli királyok – beavatásban részesült magyar királyok,
4. Isten kegyelméből királyok – minden királlyá, császárrá, pápává felkent uralkodó, aki nem részesült beavatásban,

akkor azt kell rögzítenünk, hogy a Magyar Szent Korona birtokosai nem földi uralkodótól kaphatták tudásszint-jelzőjüket, mert bármely állapotukban is birtokolják a Szentkoronát, aki hatalommal manipulálja az embert, az magyar nemzet tagjainál gyengébb hatásuraló.

18.2 Jog és hatalom

Mit nevezünk jognak? Erről már korábban szoltam. Most csak arra utalok, hogy a kérdésre azóta keresik a cáfolhatatlan meghatározást, amióta használják a kifejezést. Próbáljuk most megközelíteni e kérdést a lehető legegységibb szintről, de más szemszögéből indulva.

A biológiai erő minden egyén sajátja és azt az egyén tudata irányítja. Kiemelve a lét- és a fajfenntartás, a megismerés és ivadék gondozás ösztönselekvéseit, minden más tevékenység előtt a tudat bizonyosan mérlegel, és az időszerű kölcsönhatások kimeneti lehetőségei közül egyet választ, majd dönt, hogy belemegy, vagy elkerüli az adott kölcsönhatást a közte és az éppen fellépő hatás között.

A döntés szabadsága az egyéné, felette egyedül a lélek rendelkezhet, és a lélek az egyén evilági léte alatt annak kizárólagos birtoka. Nem tulajdona, mert az evilági lét végén a biológiai testét a lélek elhagyja, amit a test teljes tehetetlenségében nyilvánul meg.

Azt már elfogadtuk, hogy az ember képes közösséget alkotva az egyén biológiai erejét egy adott cél elérése érdekében egyesíteni, aminek feltétele a biológiai erő feletti rendelkezés képessége. Ha a biológiai erő felett a tudat rendelkezik, de a tudat csak dönthet a végrehajtásról, akkor a biológiai erő feletti rendelkezés lehetősége a döntési szabadság fogalmköre. Mindezekből következik, hogy a döntési szabadság uralása nevezhető úgy, mint jog.

Felmerül a kérdés: ha a jog a döntési szabadság uralása, ki, vagy mi, és milyen mértékben uralhatja a születéssel elválaszthatatlanul az egyén rendelkezésbe utalt döntési szabadságot. A megszületett embernek tanulnia kell az evilági lét hatásainak uralását. Amíg az egyén önálló, befolyás nélküli döntései nem képesek saját környezete hatásait uralni, illetve saját létét a hatások megfelelő kezelése mellett fenntartani, addig a szülők átruházás nélkül uralják a gyermek cselekvési szabadságát, és csak azt! Mivel a döntési szabadságot a gyermek tudata kezeli, akkor sír, amikor valamit nem érhet el.

A cselekvési szabadság tehát nem egyenlő a döntési szabadsággal. Mégis, a legtöbb társadalmi jogrend a döntési szabadságot korlátozza, amikor egyes tagjainak

törvényekkel szab korlátot az egyén környezetével összefüggő hatáskezelésben. Nincs olyan ember által alkotott, egyedül üdvözítő, törvényesnek és helyénvalónak mondható közösségi létforma (nem államforma!), ami korlátozás nélkül támogatná az embert.

A Magyar Királyság apostoli királyság. A Magyar Király jogilag (*de jure*) 1758. augusztus 19-e óta apostoli király, de voltaképpen már a korábbi időszakokban is annak tekintették. A mindenkori magyar királynak címe, amelyet világos szavakkal XIII. Kelemen pápa adományozott 1758 aug. 19-én kelt *Carissima in Christo filia* kezdetű brevéjében Mária Terézia királynőnek és törvényes utódainak „*motu proprio et certa scientia*”.

Az apostoli király – egyebek között – azt jelenti, hogy a magyar király, császári jogú király.

Se vége se hossza az alkotmány/alaptörvény (mint az állampolgár közösségbéli viselkedését vezérlő elv) elemzéseknek, minősítésének, ajánlásoknak úgy ellene, mint mellette. De egyik okosság sem mutatja meg, hogy ténylegesen miről is értekeznek, kihez is szól, mi a célja, mi lenne a tárgya. Pontosabban fogalmazva, az írások mindegyikében a „hatalom” megragadásának és megtartásának lehetséges módja világlik, és kandikál kifelé a lóláb, elmerülve az öntömjén bűzölgésében; „ki, ha nem ők”. Mindez azért, mert akik nagyon akarják maguknak a tömegeket irányító erő birtoklását, azok csak saját maguk számára egyenetlik a megdicsőülés felé vezető utat.

Meghatározó tényező, hogy az alkotmány milyen nyelven fogalmazódik meg, kinek és milyen vezérlő elvek mentén készült, ha egyáltalán összeállítható olyan törvénygyűjtemény, amely az egészet apró töredékekből, *törvényekből* összerakni tudja. Mert a törvény kifejezés magyar jelentése:

A magyar nyelv szótára (Czuczor Gergely, Fogarassy János) kicsit korszerűsített változatában:

„fn. tt. törvény-t, tb. ~ek, harm. szr. ~e.

1) Széles ért. megállapított, határozott, állandó mód, szer, rend, sinormérték, mely szerint a dolgoknak szükségképen történniök, folyniök, egymáshoz viszonylaniök kell. A természetben minden bizonyos törvények szerint történik, fejlődik, változik, képződik stb. A testek mozgásának, vonzó, vagy visszataszító erejének törvényei. A nehezkedés törvényei.

2) Azon erkölcsi szükségen alapuló mód, rend, szabály, mely a szabad emberi cselekvények, működések, művek végrehajtási szerét, rendét, csinját meghatározza, szabályozza. Valamit törvényül tűzni ki magának. A költészettan törvényei ellen véteni. A barátság, a vendégszeretet törvényét megsérteni. Az udvariság törvényei ellen cselekedni.

3) Szorosb és szokott ért. erkölcsi kényszer illetőleg besugalat, vagy kül hatalmu felsőség által hozott rendelet, mely a szabad akarattal s okos észszel bíró embert kötelezi, hogy valamit tegyen; azaz, valamit parancsol, vagy tilt, egyszersmind annak általhágóját büntetéssel fenyíti.

4) Természeti törvény, (*lex naturalis*, mai elnevezéssel másképp: természeti jog, észjog, *jus naturale*), mely az észnek általános belátásán, s a lelkiismeret sugalásán alapúl. Hozott v. szerzett v. tevőleges törvény (*lex positiva, jus positivum*), melyet valamely felsőség ad ki, mint kinek joga van az alattvalók cselekvését bizonyos köz célra irányozni; ez sajátlag egy szóval: törvény t. i. tevőleges jog. Ez ismét isteni vagy emberi, amint Istentől (a Szentírásban) vagy embertől származik. lehet ilyet kiállítani.”

Megjegyzés: A pozitív törvény a jogrendszerben található jogalkotási aktusokra utal, amelyet a természetellenes rend szerint működő társadalomban használnak. A pozitív törvény feltételezi a felsőbbrendűséggel működő társadalmakban determinisztikus tagolását uralkodóra vagy kormányra, valamint a polgárok vagy lakosok alacsonyabb osztályát egy szuverén hatóság akaratától vagy parancsaitól függően.

„Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátunkról, hanem a másikeről. Mert miért vádolja az én szabadságomat a másik lelkiismerete?” 1 Kor 10,29

Amit 2005-ben tanítottak az alkotmányról:

Az alkotmány normatív fogalma (Kovács István leírásában): Az államjog kódexe, azaz egy adott ország államjogának legfontosabb szabályait rendszerezett formában összefoglaló törvény (esetleg több egymással összefüggő törvény), melyet a benne foglalt szabályok jelentősége, gyakorlati realizálásának biztosítékai (ún. alkotmányos garanciák) az ország közönséges törvényei fölé emelnek.

Amit Zétényi Zsolt állít: „... a magyar történeti alkotmány alaptörvények vagy sarkalatos törvények és a hozzájuk kapcsolódó szokásjog együttese, háttérben a magyar történelem és kultúra eseményeivel, történéseivel, a politikai nemzetet jellemző nézetek és magatartásmódok, beállítódások együttesével”.

Amit Toldy Ferenc 1866-ban írt az alkotmányról:

„... **Codifikálva, mint tudjuk, közjogunk nincsen.** Az illető végezmények, Törvénytárunkban idő és tárgy szerint el vannak szórva. Mely törvényeinket kelljen közölök alaptörvényekül tekinteni, arra nézve sincsenek publicistáink teljes egyetértésben. Magya a törvényhozás név szerint csak az aranybullát, (kir. Hitle véli; mégpedig I.Ferdinándtól V. Ferdinándig, az I.Lajos kir. toldásai nélkül) s a II. Lipót 10.12.és 19. törvénycikkeit említi fel (1827:3.) ...

„... Noha pedig közjogi munkáink a Magyar Korona öszves területének, vagyis a Magyar Királyi Birodalomnak Királyhágón innen lévő tartományai alaptörvényeit tárgyalják, ...”

Toldy Ferenc szerint 1866-ban kodifikált alkotmány még nem volt.

Czuczor-Fogarasi 1862-ben írta:

„ALKOTMÁNY,(al-k-ot-mány) fn.tt alkotmány-1, tb. —ok.

1) Mindenféle építészeti mű, szerkezet, csinálmány, készítmény, épület. ...

2) Atv. ért. polgárzati, állami szerkezet. Egyedúri, köztársasági alkotmány, országos alkotmány, azaz kormányalak. Nemesebb ért. oly állami szerkezet, melyben a polgárok és fejedelem közti viszonyok bizonyos szerződéseken és alaptörvényeken alapulvák, s a nép jogai a fejedelmi önkény ellen és viszont biztosítvák. Magyar, angol, porom alkotmány. Szabad, korlátozott alkotmány. Alkotmány alatt élő nemzetek. A régi alkotmányon javítani, igazítani. Alkotmányt eltörölni.

A nép atyjainak szájából folytának itten Bölcs törvények, erős alapalkotmánya magyarnak.(Czuczor).”

Werbőczy István Országbíró Hármaskönyvében:

a szokásjogot helyezi előtérbe, ami szerinte törvény-magyarázó, törvényrontó és törvénytörő jogi mértékadó. A szokásjog kötelező erejét Werbőczy elvi jelleggel is kimondja, amit az 1791. évi X., valamint az 1869. évi IV. törvénycikkek is megerősítenek.

További leírások az alkotmány fogalmáról:

Timon Ákos: „... a Szentkorona elméletének lényege abban a közjogi felfogásban összpontosul, hogy az állami főhatalom, a szuverenitás a királyt és a nemzetet szerves egységbe összefoglaló Szent Koronát illeti meg, és hogy ehhez képest a királyi hatalom a Szent Koronától eredő, a nemzet által átruházott hatalom". (Timon Ákos: A Szentkorona elmélete és a koronázás, 1920)

Túri Béla: „A Szentkorona tana szerint a Szentkorona a forrása és átszármaztatója minden hatalomnak; ebben a szent koronában a nemzet él. A korona a nemzetnek eleven megtestesítője. A Szentkorona annak a közhatalomnak a kifejezője, amely a nemzetben bírja gyökerét, és a királyra is csak a korona útján, a koronázás által a nemzettől ruháztatik át." /Túri Béla: Mai közjogi berendezésünk természete. Bp, 1928./

Donászy Ferenc: „A Szentkorona testének titokzatos egysége forrasztja egybe a Kárpátok lombkoronázta lejtőjétől le a kéklő Adriáig Szent István birodalmát." (Nemzeti jelvényeink története. Bp, 1941.)

Dr. Molnárfi Tibor: „... a jelenlegi parlament éppen a 'címer'-szavazásnál, és éppen a magyar államiság szimbólumánál, a Szentkorona kérdésnél vallott először nyilvánvalóan színt. (...) A régi és új kollaboránsok vert helyzetben is mindent

elkövettek, hogy a Szentkorona ne kerüljön a címerpajzs fölé." (Dr. Molnárfi Tibor: A korona. Keresztény Értelmiségiek Szövetségének kiadója, Bp, 1994.)

Szulejmán vezérei a krimi-kánság területén Nagypályi romjai között találták egy leiratot, amit Álmos tanfejedelem által megszerkesztett Jászvásári-Etelközi vérszövetségnek véltek. Ebben az olvasható, hogy Nimród–Gilgames–Álmos nemzetségének minden egyes tagja egyenlő jogot biztosít az összes harcosnak és nem engedélyezi a rabszolgatartó társadalmat, mert a legegyszerűbb harcosból is kiváló hadnagyok válhatnak. Az újkori időszámítás előtti korból származó alkotmányos rend a Kálság¹⁶⁰ intézménye volt, amely három pontban fogta össze az emberi lét szabályait:

1. A Lugál köteles mindenki panaszát meghallgatni és ítéletet hozni.
2. Földmunkát végzőket cselekedetükben békén kell hagyni.
3. Városokban dolgozó tárkányok és böszörmények békében éljenek.

És e három törvény hatott akkor is, amikor hadba vonultak, legyőzték az ellent, és az elfoglalt élettér lakóit uralmuk alá vonták.

Ezzel szemben azt látjuk, hogy az előbb felsorolt megállapítások mindegyike korlátoz.

---

¹⁶⁰ A KÁL jelentése: „maradék”. Miután a papkirályok vezette templom-gazdaságok, várossá nőtt közösségek lakó- és termelő helyeit a „sáska népek” sorra kirabolták és lerombolták, a szétszóródó menekülők újabb közösségi létformát alakítottak ki, vezetőjüket Lugál-nak nevezték.

19. Heurisztika az állam fogalom körül

Az ember belátható világa oly' piciny, mint a végtelen. Benne minden megnyilvánult valamihez képest létezik, ahogyan a párhuzamosok egymás mellett futva a végtelenben találkoznak, mégis egymástól elválaszthatatlanok. Az ember csodálja a természetet, mert ő maga még nincs birtokában a tudásnak, amivel a világ mozgását kezébe vehetné, pedig a tudás nem más, mint a minden eseménnyel együtt járó következmény belátása. A tudás hatalom, de a hatalom nem önnön magáért vagy. A hatalom és a bölcsesség kéz a kézben együtt jár, egyik a másik nélkül elveszíti értelmét, ahogyan az egyenes a mellette húzódó párhuzamosától eltávolodva különálló egyenesek egyszeri szingularitássá törpülnek, legyenek bármilyen hosszúak. A hatalom önmagában, bölcsesség nélküli, értelmét vesztett akarat, a puszta erő általi uralkodni akarás.

A hatalom a Kozmikus Rend megnyilvánulása, a bölcsélet pedig a megnyilvánulások, mint következmények ismerete. Az anyagelvűség a tudat megnyilvánulásának tudat nélküli állapota. Az anyag folytonos változáson megy keresztül, mert az ősforrásból hullám formájában állandó hatás éri, és minden létező sajátrezgésével állandó kölcsönhatásban van. Ez felülírhatatlan természeti törvény. Ehhez törvényhez az ember hozzáadja tudatát és ráeszmél, hogy a törvény, a végső vizsgálata fényében mindaz, ami létezik. Minden egyéb pusztán a tudatlanok képzeletvilágában és az illúzió honában *teremtett* dolog.

Az alkotmány, ahogyan a XXI. század jogi értelmezése kimondja: a legmagasabb szintű jogforrás. Azonban, pontos meghatározásával a jogtudorok adósak. Értelmezése koronként változik, tartalma a társadalmi mozgásokat követve folytonosan módosul. Nincs állandósult formája, létrehozója vagy megalkotója az éppen uralmon lévő közösség igényeit, akaratát rögzíti. Többnyire alapvető jogi normákat tartalmaz az adott közösség tagjai között fennálló viszonyokról, de az általánosan elfogadott értékrend legmagasabb előíró-követelményt támogató jognyilatkozat. Politikai értelemben hatalmi viszonyokat határoz meg.

Petrétei József szerint:

„A közösségi lét jogi alaprendje: alaptörvény, a jogrendszer csúcsán áll, és a társadalmi együttélés alapkonszenzusát (minimális megegyezését) fejezi ki, a legmagasabb normatív rendet konstituálja.

- meghatározza és tartalmazza az állami és társadalmi rend alapvető tételeit (alkotmányi elvek), vezető elveit, a politikai egység létrejöttének, fenntartásának feltételeit,

- szabályozza a társadalmi konfliktusok feloldásának eljárását, a társadalmi békét létrehozó és megőrző, továbbá az állami egységet is szimbolizáló karaktere van,

- megállapítja az állam szervezeti felépítését és működését, az állam által ellátandó legfontosabb feladatokat és funkciókat, a hatalomgyakorlás rendjét, és korlátozza, illetve racionalizálja az államhatalmat,
  - rögzíti és szabályozza az egyénnek az államban elfoglalt helyét, meghatározza alapvető jogait és kötelezettségeit,
  - megalkotja a jogrend(szer) alapját, illetve szabályozza ennek főbb vonásait.
- Az ALKOTMÁNY mindenkire kötelező.”¹⁶¹*

Összefoglalva, az alkotmány egy adott politikai rendszer jogi alaprendje. Lehetne. Már ha nem változna folyamatosan, és nem kövült volna dogmává a hatalom joghoz kötése. Ebben a nézetben alkotmányt az a politikai hatalom alkothat, amelyik *abban a helyzetben van*, hogy az alkotmányt normatív érvényességi igénnyel létrehozza.

Észre veendő, hogy valaminek vagy valakinek abban a helyzetben kell lennie, amelyik lehetővé teszi ezt a jogalkotási aktust. A főhatalom birtokosának, vagy alkotmányozó hatalomnak kell legyen.

A nép, minden jogi értelmezésben alkotmányozó hatalom, akarata szerint a hatályos alkotmányon kívüli helyezheti magát, és új alkotmányt alkothat.

Azonban, egy új alkotmány elfogadása és hatályba léptetése után maga a nép is kötve lesz a létrehozott új alkotmányhoz. És innen indulhat a kör újra, és újra, és újra. Amíg el nem fogy a nép, mert akkor nincs forrás, amiből meríthetne, igazodhatna, csak pillanatnyi akarat van, ami az adott pillanatban jó gondolatnak láttatja magát.

A jog és a forrás önálló vagy összetételes jelentések egyértelmű meghatározásának hiányában alkotmánynak csak olyan értelmezése lehet, mint amelyet az alkotmányozó legjobb tudása, avagy akarata megenged. Alkotmánya pedig csak emberi közösségeknek lehet, legyen a közösség összes jogi személyisége akár alanyi, akár származtatott.

Országnak alkotmánya nincs, mert jogviszony alanya és kötelem felvállalója csak döntésképes létező lehet. Ország, avagy állodalom nem ad alkotmányt felruházni pedig annyi, mint a tengervíz ivóvízként fogyasztani. Megtehető, de az emberi lét tőle rövid idő alatt elmúland.

Az államfogalom bevezetését a legtöbb jogi területen az írásait közlétező szerző Niccolò Machiavelli (1469–1527) Firenze egyik kormányzó tekintélye nevéhez rendelik. Machiavelli gyakorlati tevékenysége a köztársaság kormányzási kereteihez kötődött, ugyanakkor ő, a központi irányítású rendszerről fejtette ki nézeteit. Az „állam”

---

¹⁶¹ Petrétei József, *Az alkotmányos demokrácia alapintézményei* ISBN: 9789639542495

kifejezés a latin status szóból eredő olasz *stato* magyar megfelelője, bár használata kétféle értelmezést is kínál.

Bár Machiavelli is ingadozik, műveiben az állam egyszer a politikai hatalom alanya, másszor egy adott terület feletti uralom megjelölésére szolgáló kifejezés, de előfordul a kettő együttes értelmezése is. Ez a változékonyság kínálta a lehetőséget, hogy az „állam” szóhasználata bevehette magát a magyar nyelvben használatos egyértelmű „**állodalom**” kifejezés leváltására és mára a politikai kifejezések *szabados* értelmezése uralkodóvá vált a túlfűtött politikai kalandoroknak.

A szó jelentése:

A magyar nyelv szótára (Czuczor Gergely, Fogarassy János) kicsit korszerűsített változatában:

„(áll-od-al-om) fn. tt. állodalmat. 1) Szabatosan véve, azon tartományok, országok öszves földterülete, melyek bizonyos fejedelemséget, illetőleg köztársaságot képeznek. (Etat territoriale). Orosz állodalom, az orosz cár felsősége alá tartozó földterület. Magyar állodalom, a magyar korona alá tartozó országok együttléve. Éjszakamerikai állodalom. Különbözik tőle az állam. V. ö. ÁLLAM. Egyébiránt némelyek használják, de nem szabatosan, állomány helyett is.

(áll-am) fn. tt. állam-ot. Szabatosan szólva am. bizonyos fejedelem, illetőleg erkölcsi felség és törvények alatt élő, s külön polgárvizet testületet képező emberek sokasága, saját kormányzattal bíró ország. Ez érteményben az állam jogi és politikai állapokra vonatkozik, s különbözik tőle az állodalom, mely jelent bizonyos felség alatt levő országterületet. Egyedúri, köztársasági állam. Szabad államok. Különböféle kormányi rendszerrel, törvényekkel bíró államok. Az államok nemzetközi viszonyai egymáshoz.”

A meghatározásból nyilvánvaló, hogy az állodalom egy felség alá tartozó területek összessége, tehát adott földrajzi terület jelölésére szolgáló kifejezés, a „*birodalom*” szinonimája, míg az állam elrugaskodva a Teremtő forrástól, emberi összletre vonatkozó politikai egylet. Forrása a jog, amit ember vagy egy csoport önérdékű akarata állapít meg.

Machiavelli apja jogtudós volt, a nyomtatott könyvek lelkes gyűjtője. A folyamatosan gyarapodó könyvtár az ifjú Machiavelli-t megérintette, aminek köszönhetően rendkívül széleskörű tájékozottságra tett szert. Jogásznak tanult, megbecsült tanácsadó lett mindenféle ügyekben. 29 évesen a firenzei köztársaságot kormányzó Tízek Tanácsának a titkára lett, követként királyokkal, fejedelmekkel tárgyalt.

Amikor a Mediciék megbuktatták a firenzei köztársaságot, Machiavelli birtokára vonult, és leírta gondolatait az államról. Tiszta gondolatok:

„V. Hogyan kell kormányozni azokat a városokat vagy országokat, amelyek maguk szabta törvények szerint éltek, mielőtt elfoglalták volna őket

Három módja van azon birodalmak megtartásának, amelyek, mint mondtuk, maguk szerezte törvények alatt, szabadságban élnek, amikor meghódítják őket. Elsőbben is, elpusztítani, másodsorban közöttük lakni, harmadsorban saját törvényeikkel élni hagyni és adófizetésre kötelezni őket; ugyanott kevesek uralmát létrehozni, és barátságukat így biztosítani..,

Lutter Éva fordítása

Fenti rövidke gondolatmentből is nyilvánvaló, de a továbbiakból is kiviláglik, hogy Machiavelli bármilyen közösség irányítását kivéve az égi hatalmak felügyelete alól, és egy csoport birtokába helyezné, vagy inkább egyetlen, az isteni magasságokba emelt emberre testálná. Korában, amelyben élt, a reneszánsz éppen virágába szökött, és egy despotikus uralkodó kiállítása akkor nem éppen a kívánalmak netovábbja volt. Mégis szükséges, még ha nem is elégséges, a megkérdőjelezhetetlen legfőbb hatalom felvezetése, amelyik nem korlátozható, nem vonható kérdőre, és nem terhelhető kötelemekkel. Nos, ez Machiavellinél az ÁLLAM lett.

Az állam, a fent említett tulajdonságokkal valóban megfoghatatlan, ugyanakkor nem hivatkozható, mert létezése csak a képzelet világában létjogosult. Nincs semmije, nem ismerjük sem hatásait, sem belső viszonyait, sem kapcsolódását az emberhez vagy az emberi közösséghez.

Az állam megjelenítéséhez mégis szükséges annak leírására, amit Jean Bodin (1530–1596) a „szuverén” állam fogalmának bevezetésével gondolt megoldani. Bodin az állam fogalmát összemosza a hatalom birtoklásával.

A „hatalom” szó köznévi. Átfogó társadalomelméletbe illesztve, a szó politikai értelmezése szerint egy eszköz, amivel egy-ének vagy csoportok akarataikat kényszeríthetik más egy-énekre vagy csoportokra. De, a hatalom fogalmát a jogtudomány lassan 500 éve képtelen egyértelműen meghatározni. Forrása sokféle lehet, de ha valahol gyökeret ver, ott a teljes társadalom létét és működését áthatja, beágyazódik a gazdasági és pénzügyi folyamatokba, ahol alá-fölé rendelési viszony-meghatározó. Értelmezését több társadalomelméleti irányzat kísérelte megadni. Elitista nézet szerint a hatalom intézményesült formája az uralom (Max Weber); a pluralista nézet, hogy a hatalom lényege: a tényleges döntések birtoklása és a döntések meghozatalában befolyásoló tényező. A Behaviorista szemléletű Harold Laswell szerint az újra-elosztásában megnyilvánuló akarat-érvényesítés, és a rendszerszemléletű Karl Deutsch szerint csupán a kormányakarat véghezvitelét jelenti.

Talbot Parsons úgy állítja be, mint a szándékolt következményeket kiváltó akarat érvényesítése (teologikus nézet), az instrumentális felfogás pedig azt emeli ki, hogy a hatalom egyenlő a szankciók alkalmazásával, retorziók kilátásba helyezésével.

A hatalom értelmezését sokan a szuverenitásból próbálják levezetni azzal, hogy a szuverenitásnak mint szónak több jogi értelmezése létezik:

1. önállóság, függetlenség,
2. felségjog, állami főhatalom, legfőbb világi hatalom,
3. felsőbbség, fölény (bár azt nem mondja meg mi felett).

Ha a szuverenitásnak sincs egységesen elfogadott jogi meghatározása, akkor a hatalom nem lehet szuverén. Sőt, egyesek, például Harold J. Laski, vagy Hans Kelsen odáig jutottak, hogy az állami hatalom fogalmát megkísérelték számúzni a politikai és jogi gondolkodásból.

A szuverenitás kifejezés a XVI. században nyert „felvételt” a jogi nyelvezet körébe, Jean Bodin munkásságának köszönhetően. Bodin megállapításaira alapozva alkottak meg alkotmányokat:

„... Szükséges, hogy a szuverént saját, vagy elődei elhatározásai, törvényei se kössék. Ez a politikai rendszer megújuló képességének biztosítéka, hiszen ha a szuverén nem tudná módosítani saját, vagy elődei törvényeit, az blokkolná az adott állam fejlődését. Ebből a szükségszerűségből következik, hogy a szuverenitás birtokosa a törvények felett áll, és mindenképpen kell, hogy legyen egy ilyen, törvények felett álló személy vagy testület, mely mozgásban tartja, frissíti a jogrendszert. ...”.

A szuverén szó jelentése jelzőként: független, nem korlátozott. A szuverenitás, mint jogi fogalom tehát nem egységesen értelmezett. Lassan be kell lássuk, hogy a jog merő kitalációhalmaz, amelyben csakis olyan normák születnek, amelyeket a hatalom uralója engedményez.

Általánosan közelítve az állami főhatalmat, az állam belső viszonyaiban korlátozás nélküli uralom, külső viszonylatban a pillanatnyilag meghatározott határon kívül tartózkodó közösségekkel szembeni kinyilvánított függetlenség. Sajnos ez nem mutat tovább a kinyilvánítás körén, amennyiben a függetlenség az EU-n belül már névleg sem létezik. A hatalom és a szuverenitás egybegyúrva és bekényszerítve az állam fogalomba, a logikai közelítésben értéktelen körbehivatkozássá silányítja mindhárom kifejezést. Pedig Bodin szerint a szuverenitás nem más, mint a hatalom az uralkodó személyéhez való kötöttsége.

Ebből levezetni azt, hogy az állam saját területén a legfőbb hatalom, és annak minden polgára engedelmisséggel tartozik annyi, mint a következmény belátására képtelen jog- és kötelem nélküli származtatott jogi személy teremtése. Csupán gondolati uralkodó, akinek vagy minnek nevében cselekvők következményáthárítással teszik azt, amit akarnak.

Az állam megjelenítője manapság civil hatóság, ami tisztán e világi célok megvalósítása érdekében használja az összes hatalmi kiváltságot.

Bár a jog jelentését még sokan nem ismerik, a jogértelmezés kategorizált szabadsága zűrzavarba taszítja a logikát, ugyanis egy jogszabályról egy mási jogszabály ad magyarázatot, amiről egy újabb rendelkezik, és beindult a végtelenített körbehivatkozás. A jogértelmezés a jogi norma tartalmának feltárására irányuló tudatos tevékenység, mondják a jogtudorok, amelynek nélkülözhetetlen eleme a jogkövetés és a jogalkalmazás.

Ebben a rendszerben a jogalkotó meghatározza a jogszabály tartalmát, ugyanakkor a jogalkalmazó az adott eset kapcsán szabadon értelmezheti a jogszabály tartalmát a gyakorlati érvényesülés tükrében. A szabad értelmezés pedig a törvénnyel homlok-egyenest ellenkező ítélet megalkotására is nyílik lehetőség.

A kép nem tisztul a nyelvtani jogértelmezéssel sem, hiszen a norma szövegében egyetlen vessző hiánya vagy megléte a teljes jogszabály értelmezésében ellentmondást eredményezhet. Ezen még az sem segít, hogy a logikai értelmezés előírja a formális logika szabályainak alkalmazását. És még nem került előtérbe a jogrendszer rendszertani értelmezése, sem a jogszabály keletkeztetésének körülménye, összevetése az aktuálisan fennálló viszonyokkal.

Most, hogy a szuverén és az állam csak hosszas magyarázkodással, tessék-lássék módon hajlandó társulni, forduljunk még egyszer a hatalom felé. Hogyan próbálják meghatározni a hatalom fogalmát?

Max Weber szerint:

„Hatalomnak azt a társadalmi kapcsolatokban rejlő lehetőséget nevezzük, amely megengedi, hogy az egyik ember akár a másik ellenállása ellenére is véghezvigye akaratát, függetlenül attól, hogy erre a lehetőségre mik, vagy milyen eszközök adnak módot.”

Azonban, ahhoz, hogy az egyén engedelmességen valami vagy valaki akaratának, nem szükségszerű az erőszak alkalmazása, vagy az erőszakkal való fenyegetés. Avagy a jogkövető magatartás a hatalom előtti tisztelgés lenne? Az önkéntes, ellenállás nélküli behódolás milyen értelemben vett főhajtás a hatalom előtt?

Egy lehetséges ítélet, hogy a hatalom, az ember és ember között fennálló viszonyrend egyik összetevője, aktív szubsztancia vagy erő, amely képes valamely hatást kiváltani tekintet nélkül és függetlenül minden környezeti tényezőtől. Idézve Michel Foucault-t:

„Mindenhol van hatalom, ... mert mindenből az ered.”¹⁶²

Arra még mindig nincs válasz, hogy mi a forrása. A minden? És akkor a homokszem is hatalom?

---

¹⁶² Aldrich, Robert és Wotherspoon, Gary, 2001

Most, hogy lett egy üres, származtatott jogi személyünk az állam, nézzük, hogyan teremtődik meg az alá-fölérendeltségi viszony, hogyan lehet besorolni az azonos alkotmányos alapjoggal bíró embert vezetőkre és vezetettekre.

Az állam birtokolja a legfőbb hatalmat, a hatalmat, aminek nem ismerjük sem a forrását, sem a tartalmát, sem a hatását. Valahol azt írják, hogy az állam egy meghatározott területen élő népesség felett gyakorolt közhatalom megjelenítője. Ebben a környezetben a közhatalom = szuverenitás – tanítja a jog oktatására felkent fő okos.

Ha egy államról azt mondják, hogy szuverén, akkor ezen azt értik, hogy az adott társadalomban az állam a legfőbb hatalom. Egy olyan fogalompár, aminek nincs megnyilvánult formája, és nincs meghatározott forrása. Ismétlés: az állam tehát csak egy gondolati képződmény, aminek minden hatása valótlán fogalomgyűjtemény, jogrendje meghatározatlan forrásból felépített, a létezők tudatára ható, valós megjelenés nélküli hatáskiváltó „szentbeszéd”.

A fenti meghatározásokkal értelmezett szuverén fogalommal élve, 2018-ban a Magyarországnak nevezett államalakulat nem létező, gondolati képződmény, továbbá nem szuverén, mert nem kizárólagosan birtokolja a főhatalmat (jogi nyelvezetben *summa potestas*), ugyanis felette az EU több szuper-nacionális szervezete, és az UCC jogrendje áll. Ennek logikai következménye, hogy a Magyarországnak nevezett területen élő egyének közössége számára a főhatalom nem a közhatalom gyakorlója (a közösség által – megválasztott és megbízott magyar kormány), hanem egy ténylegesen meg nem nevezett valami, vagy valaki.

Azt mondják, hogy a nép személyi státusza alapján az államhatalom alanya. Alapvető hiányként merül fel a „nép” meghatározatlan volta. Ki vagy mi az, mihez viszonyul, milyen hatás-uraló képességeket rendelnek hozzá, egy-én vagy tömeg, mi és hogyan határolja el a környezetétől, és ha az állam egy hatás nélküli fikció, akkor milyen következményei lehetnek a nép, és az állam kölcsönhatásának.

Egy legenda úgy tartja, hogy a fiatal XIV. Lajos 1655. április 13-án lovaglóstorral a kezében jelent meg a legfelsőbb bíróság – más források szerint a parlament – előtt, és kijelentette: “Az állam én vagyok!”. A valós történetet jegyzőkönyv rögzíti, melynek közelítő magyar fordítása az alábbi:

“Uraim! Mindenki tudja, milyen szerencsétlenségeket vont maga után a bíróság ülésézése. Ezeket akarom megakadályozni. Hagyják hát abba a tanácskozást a rendeletekről, amelyeket átadtam, s amelyeket végre kívánok hajtatni. Első elnök úr, megtiltom önnek, hogy bármilyen gyűlésezést engedélyezzen, és ilyesmit egyikük sem indítványozhat”.¹⁶³

---

¹⁶³ Hahner Péter, ISBN: 9789639884953

Az esetből és a felmerült nézetkülönbség kölcsönhatásának kimeneteléből levonható tanulság egyszerű: A legfelső hatalommal felruházott létező – XIV. Lajos – a kezelésére bízott átruházott döntési szabadságok összes hatásával sem volt képes rendelkezéseit érvényre juttatni. A letorkollt bírák ugyanis nem ijedtek meg a fiatal király kitörésétől, és az ügyet végül a színpalak mögötti alkudozásokkal, vesztegetéssel és kölcsönös engedményekkel zárták le.

Akik a rövid kijelentést költötték – „Az állam én vagyok” – egyértelműsítették, hogy az állam fogalom számukra nem más, mint egy helyettesítő fogalom köztudatba vitele, amivel egy olyan változtathatatlan fikciót állíthatnak az egyének elé, ami nem vonható felelősségre.

A döntési szabadságok feletti uralás ugyanis a következmények viselését is magában hordozza, és akik ezt el akarják kerülni, azok ezt a legkönnyebb megoldást választották. Létre hívtak egy tudati manipulátort, az állam fogalmat, ami elgondolásuk szerint nem szüntethető meg, ugyanakkor hivatkozásukkal a tetszőleges környezeti kölcsönhatás következményét rajtuk kívülállókra háríthatják.

Következtetésemben tehát az állam és a hatalom fogalmak összevonása, az államhatalom, következménykerülő tartalommal bír. Mint ilyen, minden jogrend, ami erre épül, környezeti hatás (joghatás) kiváltására alkalmatlan, forráshiányos erőszak.

20. Őfelsége a Magyar Szentkorona Jogrendje

Őfelsége a Magyar Szentkorona Jogrendje viszonyrend,
és nem alkotmány, hanem maga a Kozmikus Rend,
az emberi lét szemszögéből

A Galaktikus léptékben gondolkodók számára, az ember újszülött. Még akkor is, ha a 35 millió éves *Anapithecus hernyaki*, valamint *Rudi* és a *Rudapithecusok* kora 8-12 millió éves leleteket már embernek, humanoidnak tekintjük. Ahogyan a tapasztalat mondja, az újszülöttről gondoskodni kell, tekintve a következményekre, ugyanis az utód fennmaradása a szülő érdekét szolgálja. Ahogyan kicsiben, úgy nagyban, szól a bölcsélet. Ha az egyén érdeke szülőként az utód fennmaradása, akkor a világegyetem gondoskodni fog az ember fennmaradásáról. Mert az emberi faj a kozmosz gyermeke.

Nehéz igazolni, ugyanakkor cáfolni sem könnyű, hogy az ember a test, a tudat és a lélek hármas egysége. Több kutató tényként kezeli, hogy a test olyan állóhullám, amelynek sajátrezgése az anyagi megnyilvánulás alapja. Emberben az alaprezgés születésének pillanatában áll be, és elhalásáig marad fenn. Minden létező sajátrezgése fenntartásához a környezetében található, más frekvencián rezgő megnyilvánultak energiáját használja. Ezen megállapítást a biológia tudománya támasztja alá.

Az empirikus tudomány azt állítja, hogy az ember három dimenzióban létezik, amit időnként megpróbálnak az idővel, a tér mozgásával kiegészíteni négy dimenzióra. Esetleg összevonással tér-időnek neveznek egyet, így marad a háromhajlású tér.

Biológusok azt állítják, hogy egy megnyilvánult test saját állapotát megközelítőleg 120 esztendeig képes megtartani. A Magyar Szentkorona olvasatában a tudat-lélek pár gondoskodik a biológiai test fennmaradásáról, mit eddig tudnak kitolni. Vegyük a test 3 dimenziós létformáját kiindulási alapnak.

Ekkor a 3 dimenzió ábrázolása a Magyar Szent Koronán az abroncs és a kettő darab egymást keresztező pánt három körével kijelöli azt a gömbteret, amelyben a fizikai test 120 évig (360 fok a 3 a térerányban) képes külső energia felvételével biztosítani a sajátrezgéséhez szükséges utánpótlást. A lét-tér behatárolását a Föld általános megjelenítésével, a korona felülnézeti vetületével mutatja, ami a róvás „F” jelét vetíti (a róvás nem különbözteti meg a majuszkulát a minuszkulától – a paleográfia első jelentésében a majuszkula a nagy-, a minuszkula pedig a kisbetű megkülönböztetésére szolgál).

A jel, a körbe foglalt kereszt szimbólum az egész világon megtalálható és valamilyen értelemben mindig a Földhöz köthető.

17. ábra Sumer körkereszt (Telling-Heine Driekopseiland-i lelete), az i.e. 3000 körüli korból származó lelet, és a sepsiszentgyörgyi „naptár” körkeresztje

A szimbólum eddig megtalált legrégebbi példánya egy megközelítőleg 50 ezer éves nummulit amuletten található a tatai őstelepről. A kör formát maga a nummulit mészváza adja, rajta pedig határozottan felismerhető az egymást keresztező két vonal karcolata.

42. kép A körosztó kereszt mint a Föld jelképe

Összefoglalva, a megnyilvánult ember világa a Föld, amely biztosítja a rajta élő ember fennmaradásához szükséges minden megnyilvánult anyagot.

Erre alapozva állíthatjuk, hogy a Magyar Szentkorona felülnézeti vetülete kijelöli az ember eredő lakóhelyét azzal, hogy a Kozmikus Rend szabályai szerint megalkotott írással láthatóvá teszi az emberi lét fenntarthatóságának helyét.

Megjegyzés: Az űrhajósok huzamosabb űrbéli tartózkodásukkor biológiai erejüket és tudatuk tisztaságát nehezen tartják meg. ennek okát a Föld sajátfrekvenciájától (Schumann hullámok) történő elszakadásra vezetik vissza az e témakörben kutatók.

Azt is állítják, hogy a tudat alacsonyabb frekvenciájú állóhullám, amelyik képes elhagyni hordozóját, és befolyásolni más biológiai erőket. Erre példa a próféták jövődőlésének sora, neves feltalálók, felfedezők elméleteinek évszázadokon át fennmaradó hatása.

A Magyar Szent Koronán ezt a tudást a párta mutatja meg. Erről korábban már írtam, mindössze egy apró kiegészítést tennék hozzá.

A párta hullámszerű díszítését az emberi agyhullámokhoz hasonló rezgéssel állították elő, Molekuláris Mátrix Anyag Replikátorral. Maga a párta nem fut teljesen körbe az abroncon. Mivel elfogadtuk, hogy az ember hármas egységéhez a tudat is hozzájárul,

akkor a párta elhelyezésének és mintázatának üzenete lehet az, hogy a tudat bár független a másik két összetevőtől, csak a biológiai erőt uralja - az abroncs, ami zárt kört mutat a megnyilvánult világ jelképe lehet.

43.kép A korona pártája

A párta 4-4 eleme mintázott, a minták elrendezése pedig hullámfrontokat jelképezhetnek.

Az alakzatokat nézve: a Pantokrátor kép jobb és bal oldalán kettő-kettő félkör, illetve háromszög alak a férfi és a női minőség megjelenítése.

A hullámminták mennyiségi jelzői:

férfi: 3 teljes front és 1 „zár” (4); 6 teljes front és 3 „zár” (9);

nő: 5 teljes front és 2 fél (7); 8 teljes front és két fél + 3 „zár” (12)”;.

Vegyük észre, hogy 1-től 9-ig minden, a tízes számrendszerben a mai napig használt számjegy megtalálható azzal a megszorítással, hogy a zérus, a kiindulási hely maga az abroncs. Továbbá a 12-es számjegy, mint különleges jelölő, a pántok kereszteződésébe helyezett Pantokrátort körülvevő 12-12 darab almandin és gyöngy (férfi-nő) pár feleségét mutatja.

Most még azt sem kell figyelembe vennünk, hogy a Föld forgási ciklusának felét is jelölheti, mert a párta csak félig fedi le az abroncs teljes körét. Ez a korona üzeneteiből máshol is kiolvasható. Tovább gondolva a párta felépítésének logikáját, vizsgálható még az is, hogy miért emelkedik és találkozik csúcsban a Jézus-kép felett, mintegy háromszöget alkotva az egyes pártaelemek magassága, vagy, hogy az egyező magasságú elemek egymás mellett külön-külön, és együttesen mit szimbolizálnak. Erre most nem térek ki.

Már ókorban is szokás volt a számok jelentőségét hangsúlyozni. Például a püthagoreusok a páros számokat nőies jelleggel, a páratlanokat férfias természettel ruházták fel. Ami a pártán szereplő páros-páratlan összerakást illeti, semmilyen feltevésbe nem bocsátkozunk, bár számolatlan szólás-mondás, népi bölcsélet lenne idézhető. Amit itt kiemelünk az annyi, hogy a hullámok frontjai jelentéstartalomnak, egyfajta szűrőnek is felfogható.

A tudat megjelenítése azokból az elemi sémákból olvasható ki, amit a párta felépítése során a gyártója vagy megrendelője meg akart jeleníteni, és azt a holtnak vélt anyagba tudásbázisként rögzíteni szeretett volna. Némi tovább gondolással az is feltűnhet, hogy a 8 pártaelem a sumér hatalmi jelvény, a nyolc sugarú csillag vagy nap, valami feletti uralmat jelölhet.

Az anyagi világ a harmadik dimenzióban nyilvánul meg, ha elfogadjuk, hogy a magasabb dimenziók magukban hordozzák az alacsonyabbakat. A biológiai erő

háromdimenziós, és tartalmazza a tudat, és lélek dimenzióit. A lélek gyakorlatilag tiszta energia, megnyilvánulása humán érzékelőkkel, legjobb tudomásom szerint nem lehetséges. Elsődleges energiaszintként nem tartalmaz anyagot, rezgésszintjének behatárolása különleges képességeket igényel, amit mára tudatszkennerek már képesek a kétdimenziós világra vetíteni.

A Magyar Szentkorona abroncsán mindkét gyöngysorra 13-13 2collos szakaszra osztva 64 gyöngyszem van felfűzve. A két gyöngysort felfűző aranyszál egy András-keresztet szimbolizál, amivel az abroncsot Möbius-szalagként formázza.

A *Möbius-szalag* kétdimenziós felület, aminek különlegessége, hogy csak egyetlen oldala és egyetlen éle van. Ez a tulajdonság teszi lehetővé, hogy gyöngysor a végtelenbe vezesse a háromdimenziós anyagi világ megjelenését abroncs formájában, azaz magába foglalja a kétdimenziós tudatot, amelynek működése során a beépített gondolatrezgő köveket „megszólalnak”.

Mai állapotában ez a gyöngysor semmilyen szűrést nem végez, ami el sem várható egy szerves összetételű anyagtól. Ennek következménye, hogy aki előkészítés (beavatás) nélkül „felpróbálja” a koronát, annak a szabadon folyó sugárzások gerjesztése miatt, a még meglévő kövek és a párta sugárzása összezavarják elméjét.

Az egyszerű díszítő elemként felfogott „fekete gyöngyök” meteor-fémből készültek, és ahogyan azt a fizikából tanítják, a felfűző szálban indukálódó áram a gyöngyszemeket mágneses hullámok kibocsátására készítetik, amely hullámok a beáramló kozmikus sugárzásból kiszűrlik a haszontalan tartományokat. Ezzel a beépített kövek rezgéseit a nem kívánt mértékű gerjedéstől megóvják, ahogyan az ember központi idegrendszer belső állapotának állandóságát biztosítja a vér-agy gát.

Orvos-kutatók munkája bizonyítja, hogy a központi idegrendszert érintő kóros elváltozások igen nagy százalékában kimutatható a vér-agy gát károsodása. A Magyar Szentkoronáról eltávolított fekete gyöngysor hiánya, a koronát működésében zavarja. Ennek okán, a megkoronázott fő kiválasztásában már kevésbé hatékony, ugyanakkor a még meglévő kövek hordozzák a tudást, amit egy beavatott számára kiolvasható.

A emberi test rövid ideig működőképes. Elvileg kb. 120 évig, ha vigyázunk rá. Olyan, mint egy ruha, amit születéskor felvesszünk, majd a használat során kopik, használódik. Ha ügyesen ápoljuk, javítjuk, akkor kitart. Halálkor letesszük ezt a ruhát, ahogy egy inget is leveszünk, ha elszakadt kidobjuk, vagy portörő lesz belőle, de semmiképp sem emelünk hatalmas síremléket minden elhasznált ruhadarabnak.

A lélek, néhány a szakrális tudományokban jártas ember szerint 26.000 évig aktív. Ez a galaktikus periódus ideje, amely idő alatt a Naprendszer egy körbefordulást leír a Galaxison belüli elliptikus pályáján. A Földhöz kötődő lélek, mert úgy gondoljuk, hogy akik itt élnek azok a Földhöz kötődnek, mégpedig a tudattal egybekötve abban az

anyagban, amit testnek nevezünk. Ez alatt a 26.000 év alatt, a lélek-tudat páros többször anyagi ruhát ölt, több életet megél, tanul, tapasztal.

A 26.000 év után a tudat továbbáll a világmindenségben, más szerepeket tölt be. A lélek igaz lakhelye a negyedik dimenzió, ahol az idő nem értelmezett.

Erről szól a Magyar Szentkorona önmagába épített Jogrendje. Csak olvasni kell belőle.

Függelék

Minda Zoltán összefoglalója (sic)

Mit tettetek, mit „tettünk”? Tiszta vizet a pohárba!

Magyarország és becsapott polgárai ellopott „rendszerváltása” a független hatalmi ágak és hivatalos személy képviselőik teljes összefonódásával, a Magyarság zömének – és a demokratikusan működő világ – tévedésbe ejtésével és tartásával

A pontokba szedett felsorolásban rögzített súlyos tényállítások, magyarországi hivatalokban elfekvő releváns dokumentumokkal, a vonatkozó törvényeknek és hazai eljárási szabályoknak is megfelelően bizonyítottak!

- 1) Az Országgyűlés által alkotott 1988. évi VI. (*Gazdasági társaságokról szóló*) tv. a Magyar Közlöny (MK) 1988.10.10-i számában, az 1989. évi II. (*Egyesülési jogról szóló*) tv. a MK 1989.01.24-i számában, az 1989. évi XXXIII. (*A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló*) tv. a MK 1989.10.30-i számában került kihirdetésre.
- 2) A pártállami időszak állami vállalatait kötelezően kellett bejegyeztetni az új bírósági rendszer alatt létrehozott cégjegyzékbe, az addigi – ágazati besoroláshoz igazodó – minisztériumoknál vezetett törzskönyvi nyilvántartás helyett.
- 3) A pártállami időben működött állami, illetve az állampárt és kiszolgáló szerveinek kizárólagos tulajdonában volt cégeket, az elmúlt rendszerben működött társadalmi szervezeteket esetenként a bíróságokon ma is fellelhető közokiratokkal igazolt tényekkel ütköző adatokkal vezették be és tartják nyilván a bíróságok által közölt adatok alapján minisztériumi szervek által vezetett közhiteles cégjegyzékbe, nyilvántartásba. A célirányosan valótlan tartalommal nyilvántartott adatokra az 1990-1994-ben hatalomból kikerült pártállamhoz kötődő személyek, és az új rendszerben reformeróként elvegyült és zömmel már beazonosított, a hatalmi ágak szétválasztásának jogi korlátain akadálytalanul átnyúltni képes teljhatalommal bíró segítők, a jogszabályok láncolatosan egymásra épülő kijátszásával építették ki a háttérhatalmukat a saját félróható magatartásukra is történt törvénysértő (1959. évi IV. tv. 4. § /4/ bek.) jogalapítással. Ennek keretében jogellenesen játszottak át – az esetenként eleve törvénysértően létrejött, de a hivatalos szervek által mégis bejegyzett – saját érdekeltségeik részére újabb és újabb állami vagytonokat is.
- 4) Az ügyészség ezen nyilvánvalóan törvénysértő vagytonmozgások alapját képező jogellenes eljárási cselekményekről a vonatkozó törvények alapján rendre megkapta a tájékoztatást hivatalból, de a hivatalos nyilvántartásokba bevezetett adatok alapját képező felismerni kellett hamis adatközlésekkel, az idegen – közte állami – vagytonokról is történt jogosulatlan rendelkezések miatt és azokkal szemben egyáltalán nem, vagy

csak alig néhány esetben lépett fel, de akkor is rendkívül kis hatékonysággal, illetve jól kimutathatóan eleve szakmáiatlanul, és az elemi logika szabályaival is – a tévedés keretein túlmutatóan – szembe haladva.

5) Az állami vállalatok valótlan adatokkal történt bírósági nyilvántartásba vételével párhuzamosan megkezdődött 1989-1990-ben a pártállamban működött társadalmi szervezeteknek, és az azokkal összemossott – és további rendkívül nagy számban megjelent – új társadalmi szervezetek bíróság általi – és több esetben – hamis adatokkal történt nyilvántartásba vétele. Az Egyesülési jogról szóló 1989. évi II. tv. ugyanis kimondta, hogy az elmúlt rendszerben működött társadalmi szervezetek kérhetik a bíróság általi nyilvántartásba vételt 1989.12.31. napjáig, aminek az elmaradása esetén az adott szervezetet a törvény erejénél fogva kell megszűntnek tekinteni, vagyona a hitelezők kielégítése után az államra száll, és azt hasonló célokra kell fordítani.

6) A céges, vagy társadalmi szervezetek keretében történt jól felismerhető és hivatalból is felismerni kellett törvénysértő – állami tulajdonokat is érintő jogellenes – vagyonmozgásoknak jogsértő bejegyzésekkel, kötelező eljárási kötelezettségeket megszegve teret engedett bírósági eljárók rövid úton és esetenként egyszerre több bírósági szintet is átgörva, felsőbb bíróságokra kerültek (*még 2011-ben is élő példával bizonyított a gyakorlat*), ahol a törvénysértő vagyonmozgásokból, illetve azokkal összefüggésben generálódott ügyeket a mai napig is a korabeli alsóbb fokú bíróságokon végzett jogellenes eljárásukra figyelemmel kezelték és kezelik jogon kívül szempontokon és irat- és tényellenes alapokon. Tették és teszik ezt akként is, hogy esetenként konkrét ügyekben hozott és **jogerősnek állított ítéletek utólagos és több féle módú átírásával tartják fenn a törvénysértően előállított jogellenes állapotot**, amihez az igazságszolgáltatás másik ágához tartozó ügyészi szervek 15 éven túl, illetve a másik független hatalmi ághoz tartozó törvényhozás képviselői 7 éve asszisztálnak olyan módon is, hogy a Btk. 137. § (1) bekezdés¹⁶⁴ alapján hivatalos személyek (1) részére a Be. 171. § (2) bekezdés¹⁶⁵ (2) alapján fennálló feljelentési kötelezettséget sorozatban, és jól látható tendenciát mutató módon következmények nélkül

---

¹⁶⁴ **137. § 1. hivatalos személy:** *a) az országgyűlési képviselő, b) a köztársasági elnök, c) a miniszterelnök, d) a Kormány tagja, az államtitkár és a szakállamtitkár, e) az alkotmánybíró, a bíró, az ügyész, f) az országgyűlési biztos, g) a helyi önkormányzati testületek tagja, h) a közjegyző és a közjegyzőhelyettes, i) az önálló bírósági végrehajtó és az önálló bírósági végrehajtó-helyettes, j) alkotmánybíróságnál, bíróságnál, ügyészségnél, államigazgatási szervnél, önkormányzati igazgatási szervnél, az Állami Számvevőszéknél, a Köztársaság Elnökének Hivatalánál, az Országgyűlés Hivatalánál szolgálatot teljesítő személy, akinek a tevékenysége a szerv rendeltetészerű működéséhez tartozik, k) a pártfogó felügyelői szolgálatnál pártfogó felügyelői tevékenységet végző, igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban álló személy, l) jogszabály alapján közhatalmi, államigazgatási feladatokkal megbízott szervnél, testületnél az a személy, aki közhatalmi, államigazgatási feladatot lát el;*

¹⁶⁵ **171. § (1) Bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A feljelentés kötelező, ha annak elmulasztása bűncselekmény.**

(2) *A hatóság tagja és a hivatalos személy, továbbá, ha külön törvény előírja, a köztestület köteles a hatáskörében tudomására jutott bűncselekményt -ha az elkövető ismert, annak megjelölésével -feljelenteni. A feljelentéshez csatolni kell a bizonyítási eszközöket, ha ez nem lehetséges, a megőrzésükről kell gondoskodni.*

mulasztották és mulasztják el, miközben a feljelentésre kötelezett személy ebbéli mulasztása, önálló és hivatalból üldözendő bűncselekmény megalapozott gyanúját veti fel. Az ítéletek többféleképpen megtörtént utólagos átírásával megvalósított és hivatalból üldözendő bűncselekmények miatt az érintett bírák ellen megtett feljelentést az ügyészség akként kezelte és kezeli törvénysértő módon évek óta, hogy azt Magyarország legsúlyosabb életellenes bűncselekményével (*8 ember megölése*) jogerős ítélettel bizonyítottan teljességgel megalapozatlanul megvádolt személy ellen folyó büntetőügy ügyszámára iktatták. A jogorvoslati rendnek megfelelően, illetve külön bírósági perben is kifogásolt törvény- és jogsértő ügyészségi eljárást eltussolták, illetve az emiatt folyó pert közel 10 éve fektetik.

7) A törvénysértő eljárási cselekmények sorában, azok hivatali szervek általi leplezésében kiemelt helyet foglal el az, hogy a Fővárosi Bíróság a közhiteles nyilvántartás alapját képező általa kezelt adatbázisban, a tévedésen messze túlmutató felróható magatartással mosta össze az 1957-ben alapított, így az elmúlt rendszerben működött KISZ adatait, az 1989.05.24-én bírósághoz – **eleve nem is alakszerű nyilvántartásba vételi kérelemmel – fordult, fantom szervezetek neve alatt létrehozottnak állított** Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség (DEMISZ) adataival. A törvénysértő bírósági eljárás miatt, az 1989.04.12-én benyújtott kérelem alapján az 1989.04.21-én kelt végzéssel **bíróság által nyilvántartásba venni rendelt** – de 2012 márciusában bebizonyítottan bíróság által nyilvántartásba nem vett – **KISZ-ről a közhiteles nyilvántartásba azt vezették be** a bírósági végzés rendelkezésével szöges ütközésben, **hogy a KISZ nyilvántartásba vételi kérelmét a bíróság elutasította (!)**. Ugyanakkor a nem alakszerű nyilvántartásba vételi kérelmet csak 1989.05.16-i keltezés mellett 1989.05.24-i benyújtással előterjesztő DEMISZ kapcsán a bárki számára szabadon elérhető közhiteles nyilvántartásba az került képtelen módon bevezetésre, hogy a – bejegyzésre egyébként alkalmatlan és a bíróságon most is elfekvő – kérelmet az okiraton lévő keltezésénél is korábbi, így már május 16-a előtti időben nyújtották be 1989.04.12-én. **Az eredeti iratok alapján könnyen felismerhető jogi és ténybeli képtelenségek elleplezésére pótkorítókat állítottak elő a bíróságon, amely utóbb elkészített aktaborítókra már a korábbi időpontú valótlán érkezési dátum lett felvezetve.** A szögesen ütköző tényadatok felismerhetőségét az aktába – 2012-ben újra bekerült – iratok időszakos hiánya is nehezítette. **23 év után derült csak ki az, hogy a bíróság az 1989. évi II. tv. alapján ténylegesen nem vette nyilvántartásba a KISZ-t, mivel a KISZ nyilvántartásba vételéről rendelkező fellebbezhető 1989.04.21-i keltű végzés meghozatalának másnapján, a KISZ megszűnt.** Ugyanis az 1989. áprilisban tartott XII. KISZ Kongresszuson kimondásra került a szervezet megszűnése, ami a törvény erejénél fogva a – bíróság általi nyilvántartásba vételét ez időben kérelmező – KISZ azonnali hatályú megszűnését eredményezte.

8) A 44 db fantom szervezet neve alatt alapítottnak állított és a bíróság által törvénysértően nyilvántartásba vett **DEMISZ nevében** valójában csak 1989.05.24-én

bírósághoz benyújtott kérelemben rögzített adatokból a bíróságnak pontos tudomása volt arról (!), hogy az 1957-ben alapított KISZ nevű társadalmi szervezet 1989.04.22. napján a törvény erejénél fogva megszűnt. A bíróság a hivatalos tudomásán akként lépett át jogellenesen, hogy a KISZ ipso iure megszűnése után csak későbbi időpontban és társadalmi szervezetek által megalapítottnak beállított DEMISZ-t, a KISZ jogutódjaként rendelte törvénysértő módon nyilvántartásba venni a bíróság, az előtte elfekvő kérelem és mellékletei tartalmával és a vonatkozó törvényekkel is szöges ütközésben.

9) A független hatalmi ágak húsz éven túli, törvényileg tilalmazott jogellenes és összefonódott működését megcáfolhatatlanul bizonyítják azon tények és körülmények, hogy a bíróság által nyilvántartásba nem vett, ezért a társadalmi szervezetekről vezetett országos nyilvántartásba fel sem vett **KISZ-t**, és a bíróság által törvénysértően, illetve az irat- és tényellenes jogutódlásra való hivatkozásával nyilvántartásba venni rendelt **másik jogi személy DEMISZ-t az APEH, azonos adószámon tartotta nyilván egy évtizeden túl** az adóhivatal rendszerében. Az APEH jogutód NAV első számú vezetője idén közölte megkeresés nyomán hivatalos levélben azt, hogy az 1989.04.22-én ténylegesen megszűnt, a bíróság által nyilvántartásba nem vett, és a társadalmi szervezetek országos nyilvántartásban 2012.03.08-a előtt nem szerepelt KISZ-t, az adóhivatali rendszerben létező jogalanyként tartották nyilván 1999-ig. A hivatalvezetői közléssel ütközően azonban, az APEH még 2001-ben is a KISZ hatályos adatait kérte kiadni a Fővárosi Bíróságtól élő adószám közlése mellett. A bíróságtól a KISZ-ről adószám megadása mellett kiadni kért nyilvántartási adatokkal egyidejűleg az APEH a DEMISZ hatályos nyilvántartási adatainak is a kiadását kérte élő adószám megadásával. A megjelölt hivatalos APEH iratok – és az évekkal korábbi azonos tárgyú bírósági megkeresések is – vitán felül bizonyítják, hogy **a két különböző jogi személy adószáma egy és ugyanaz volt (!?)**. Az APEH jogutód NAV, a bíróság és az ügyészség előtt a vonatkozó releváns dokumentumok logikailag zárt csatolásával 2012-ben feltárt – **az állam és állampolgárai számára is különösen jelentős értékű kárt okozott és okozó** – törvénysértések hónapok óta tartó jogon kívül kezelése, szögesen ütközik a korrupció elleni küzdelemmel összefüggésben hazánkat terhelő nemzetközi kötelezettségek végrehajtására hozott 2009. évi CLXIII. tv. szerint fennálló állami kötelezettséggel is, egyúttal alapjaiban sérti előzőeken túl a bejelentő ügyfélként a jogellenes hatásában fennálló korrupciós folyamatokat feltáró személyek hivatkozott törvényben biztosított jogait.

10) Dokumentumok, jogerős ítéletek bizonyítják, hogy a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség (KISZ) 1989-es értéken 3,1 milliárd Ft értékű vagyonát, amiben – rendkívül alulértékelt áron – 77 db ingatlan is van (*közte Budapest legértékesebb ingatlana, a budai zöldövezetben lévő egybefüggő 56 hektáros területű Csillebérci Úttörő tábor*), a valótlanul és a törvényi kizártság ellenére a KISZ jogutódjának állított DEMISZ és a Magyar Úttörő Szövetség (MUSZ) neve alatt vonták el jogellenesen, a már megszűnt

szervezet neve alatt is megkötött, és a DEMISZ jogellenes bevonásával utóbb legalizálni próbált jogszabályokba ütköző szerződésekkel. **Nem hétköznapi súlyú többlet tényállás** az állami-, bírósági szervek és a pártállamhoz kötődő, 1990-ben a hatalomból látszólagosan kikerült személyek rendkívül konspiratív, de annál hatékonyabb összejátszásával folyt jogellenes vagyontájtársításokat eredményező törvénysértésekre az, hogy míg a bíróság a DEMISZ-t a KISZ jogutódjaként vette nyilvántartásba – **amit az idevágó törvény ab ovo kizár** –, addig a „jogutód” DEMISZ kérelme mellékleteként olyan irat került a bírósághoz 1989-ben benyújtásra, miszerint a DEMISZ, 44 db nevesített társadalmi szervezet összefogásának eredményeként került megalapításra. A szervezetek általi alapítás nyilvánvaló módon és eleve kizárja a nyilvántartásba vételt elrendelő bírósági végzésben – közokiratban – a törvényeknek megfelelőként rögzített jogutódlást. **Ezt azonban 23 év óta senki**, így a törvényességi felügyelet gyakorlására törvény alapján kötelezett ügyészség, és az eljáró bíróság **sem vette észre, illetve nem adták annak törvényes jelét.** A 2011 óta OBH néven működő – korábban OITH nevű 1999-ben létrehozott – bírói szervezet által a Legfelsőbb Bíróság után a társadalmi szervezetekről vezetett nyilvántartásból 2012-ben kiadott adatokkal az került bizonyításra, hogy **a közokiratok alapjául a DEMISZ létesítő szerveinek állított 44 db nevesített szervezetből egy sem rendelkezett jogalanyisággal** a DEMISZ nevében bírósághoz **1989.05.24-én** benyújtott kérelem időpontjában, de még a valótlannal jogutódlásra hivatkozva a DEMISZ bejegyzését 1989.06.23-án elrendelő bírósági végzés meghozatalakor is, mindössze csak két szervezet vált jogi személlyé, a bíróság általi nyilvántartásba vétel alapján. A 2012-es OBH-s okirat azt is bizonyítja, hogy a DEMISZ 44 db állítólagos létesítő szervei közül 18 db a mai napig sem lett jogi személy, mivel a bírósági nyilvántartásba vételük nem történt meg.

11) Jogerősként kezelt – de jól valószínűsíthetően a perben állt állami szerv átalakulásából következő eljárás félbeszakadása miatt ipso iure hatálytalan – ítélettel csak részben megállapított az, hogy a megszűnt KISZ-hez tartozott állami vagyon (56 hektáros csillebérci ingatlan) 1989 júniusi átruházása törvénysértő volt. A jogszabályokba ütköző átruházással szembeni ügyészségi és hatósági fellépés elmaradása, illetve az elemi logika szabályaival és az ügyészség által hivatalból kézhez kapott okiratokból fennállt ismertekkel ütköző, így **az elérni kívánt cél teljesüléséhez eleve alkalmatlan** 1990 – 1993 közötti **ügyészségi peres eljárás keretében történt fellépésnek** a következménye az, hogy jogosulatlan személyek több millió USD és Euro hitellel terhelték meg az akkor még állami tulajdoni hányaddal is rendelkező OTP Bank Rt-nél, majd később Konzumbank Rt-nél, továbbá a CIB Bank Rt-nél és további más bankoknál is az állami tulajdont képező 56 hektáros csillebérci ingatlant. A törvénysértések sorozatával nyújtott hitelek az állami követeléskezelőnél landoltak, ami jól láthatóan szintén az államot károsítja. A jogerős ítélettel bizonyított állami vagyonról banki fedezetekként jogosulatlan személyek általi törvénysértő rendelkezések ügyészség és más szervek előtti 2012-es feltárása nyomán **az ügyészség kényszerűen**

elismerte az állam különösen jelentős értékű kárát eredményező bűncselekmények megvalósulását, de azokat valótlanul már elévült cselekményeknek állítja be. Ugyanakkor a közokiratnak minősülő tulajdoni lapokon lévő bejegyzések időpontja óta egyrészt nem telt el a felső büntetési tétel szerinti időtartam (*évülés*), másrészt pedig a tudottan vagy tudni kelletten a valótlan tartalmú iratokra felépített törvénysértésekben együttműködve okiratokkal igazoltan részt vett személyek száma és bizonyított együttműködése miatt a tételesen feltárt hivatalból üldözendő törvénysértések évülési időtartama jelentősen módosult, így az ügyészség ezen közokiratba rögzített 2012-es hivatalos álláspontja is megdőlt.

12) **A független hatalmi ágak törvénysértő és egymás törvénysértéseire figyelemmel folytatott jogellenes működésére további megcáfolhatatlan bizonyíték az, hogy a DEMISZ-t állítólag létesített, az OBH-s igazolás értelmében fantom társadalmi szervezetek, joghatás kiváltására alkalmas vagyonszámolást tudtak benyújtani**, így azt törvényesen nyújthatták és nyújtották be **az Állami Számvevőszékhez**, rajta keresztül pedig **az Országgyűléshez** (?!), az 1993. évi IV. törvény szövege szerint. Az 1993-as törvényben ugyanis az OBH által 2012-ben igazoltan jogi személyé soha nem vált szervezetek nevében jogellenesen benyújtott vagyonszámolások kerültek az Állami Számvevőszék jelentése alapján a Parlament elé megtárgyalásra, majd annak eredményeként megdöbbentő módon az Országgyűlés által elfogadásra. Tehát a másik független hatalmi ághoz tartozó Országgyűlés az ipso iure állami vagyonok terhére, a pártállamhoz és annak működtetői későbbi érdekeltségei törvénysértő vagyonhoz jutását legalizálta irat- és tényellenes valótlan tartalmú törvénnyel.

13) Az 1989-es, illetve azokra alapított láncolatosságot törvénysértéseket elnéző, azok alapját rögzítő dokumentumokat hivatalból kézhez vett, és az azokból fennállt hivatalos tudomást jogon kívül kezelő ügyészség a közelmúlt napokban rögzítette 23 év után azt, hogy a KISZ - Demisz kapcsán eleve téves a bíróság 1989-es közokiratban történt jogutódlásra való hivatkozása, és az joghatás kiváltására eleve alkalmatlan. Ugyanakkor a társadalmi szervezetek törvényes működése felett törvényességi felügyeletet gyakorolni köteles ügyészség felróható magatartáson nyugvó mulasztása mellett is folyt törvénysértő eljárás miatt eltűnt az állami vagyont is képező teljes ifjúsági szervezeti vagyon (*1989-es 3,1 milliárd Ft, benne 77 db ingatlan*), annak jelentős része kimutatott módon az MSZMP-s és MSZP-s képviselőknél és érdekeltségükbe tartozó – aggályos jogi alapokon és körülmények között létesített és bíróság által törvénysértően bejegyzett – személyeknél jelent meg. A hivatali szervek képviselői által az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálendő, így a felismert vagy felismerni kellett képviselői, eljárási aggályok, az álképviselők eljárása ellenére sorozatosan történtek és történnek nyilvánvalóan alkalmat iratok alapján bejegyzések a közhiteles nyilvántartásokba. Bizonyított, hogy az MSZP is részt vett olyan a jog megkerülésére jogellenesen felhasznált mondat csinálat perben a független bíróság előtt (*Fővárosi Bíróság*

8.P.26.771/1992.), amely ipso iure állami vagyon MSZP általi többszörösen törvénysértő megszerzését, ezen keresztül több száz milliós jogtalan előny megszerzését eredményezte az MSZP részére. Bizonyított az is, hogy mindez közvetlenül az ügyészség orra előtt valósulhatott meg. **Az ügyészség szeme láttára az MSZP és korábbi Elnökének (Horn Gyulának) is az aktív közreműködése mellett a párt részére jogellenesen átjátszott állami ingatlanvagyon** a későbbiekben, több milliárd Ft összegű jelzáloghitelhez nyújtott és nyújt banki fedezetet. Az előzőekkel érintett bank egyik vezetője az MSZP kormányában töltött be utóbb funkciót.

14) **A KISZ 100%-os tulajdona volt az országos hálózattal és nagy értékű ingatlanokkal rendelkező Ezermeister Vállalat. A bíróság ennek megfelelően vette 1990-ben nyilvántartásba a vállalatot,** így az alapítói jogok gyakorlójaként a KISZ került feltüntetésre a közhiteles nyilvántartásban. A cégjegyzéki adatok megváltoztatására irányuló kérelem benyújtása, így **a képviseleti jogra vonatkozó releváns adat megváltozásának tudott vagy tudni kellett kizártsága ellenére,** 1991-ben már **a DEMISZ nevében léptek fel az Ezermeister Vállalat tulajdonosi jogok gyakorlójaként olyan álképviselők, akikről jogerős bírósági végzés bizonyítja, hogy a – fantom szervezetek neve alatt alapított – DEMISZ képviseltére nem is voltak jogosultak (!).** A vállalat tulajdonosi jogainak gyakorlására nem jogosult és ezen túl is álképviselő (Karl Imre) által tudottan vagy tudni kelletten jogellenesen megjelenített DEMISZ nevében (?!) az Ezermeister Vállalat végelszámolás útján való jogutód nélküli megszüntetéséről született törvénysértő, joghatás kiváltására alkalmatlan határozat 1993-ban. **Az álképviselő útján és nem jogosult szervezet nevében hozott döntést a bíróság észlelte,** azonban a mérlegelési körbe nem tartozó kötelező eljárásjogi lépések megszegésével, a jogosulatlan személy neve alatti álképviselői intézkedésen nyugvó törvénysértő kérelmek elutasítása helyett, a be nem vezethető adatok közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéséről születettek meg a határozatok. A törvénysértő döntések alapját, az ügyészség által 2012-ben rögzítetten joghatás kiváltására alkalmatlan és törvény alapján eleve is kizárt KISZ – DEMISZ jogutódlás bíróság általi 1989-es jogellenes közokiratba foglalása képezte. **Amiről a ügyészség 2012-ben rögzítette, hogy az nem valós alapú és joghatás kiváltására is alkalmatlan, ezen hamis tartalmú bírósági okiratokat 1989-től kezdődően 23 éven át fogadták el a Magyar Állam különböző jogkörben eljáró szervei és képviselői,** miközben vitán felül bizonyított tény az, hogy a független hatalmi ágak szervei és a nevükben eljáró hivatalos személyek egyértelműen felismerték az alapiratok jogszabályokba ütköző, így a különböző jogügyletekhez történt felhasználásakor a kérelmezett jog bizonyítására való alkalmatlan voltát, amely hivatalos tudomás szerinti jogszabályi kötelezettségeken az eljárásra hivatalból kötelezett érintettek, az esetek túlnyomó többségében törvénysértő módon léptek át.

15) A független hatalmi ághoz tartozó **bíróság nyilvánvaló jogon kívüli szempontokon nyugvó törvénysértő eljárása,** a megszűnt KISZ és a nem jogutód **DEMISZ neve**

alatti jogosulatlan rendelkezést is legalizálta. Ezen törvénysértő hivatali eljárás alapján a későbbi miniszterelnök Gyurcsány Ferenc és cége, az ALTUS Rt. került álképviselő eljárása eredményeként jogellenesen kijelölésre az Ezermester Vállalat végelszámolójaként, a közhiteles cégjegyzékbe is bevezetett módon. A társadalmi szervezetek működése felett törvényességi felügyeletet gyakorolni köteles ügyészség, a cégek törvényes működése felett felügyeletet gyakorolni köteles bíróság és érintett szervezeti egységeik, eljáróik összehangoltságot mutató módon nem ismerték fel az eljárás bármely szakaszában hivatalból vizsgálendő törvényes képviselő, illetve meghatalmazott képviselő eljárási jogosultságának hiányát, a megjelenített módon a jogszerű képviselet kizártságát. Az igazságszolgáltatásban és a közigazgatásban megvalósult képtelen, és józan ésszel felfoghatatlan *tévedések* következménye minden esetben és tendenciát mutató módon az lett, hogy a nyilvánvaló és rendkívül primitív törvénysértésekkel végrehajtott, állami vállalatokat, társadalmi szervezeteket, állami vagyontokat érintő – bíróság, ügyészség által el nem fogadható – szervezeti átalakításokra épített jogellenes vagyonmozgások eredménye, a megdönthetetlenül valótlan tartalmú okiratokon nyugvóan a pártállam korábbi képviselőinek, családtagjainak – konspiratív módon – az érdekeltségi körébe tartozó személyeknél landolt. A 44 fantom szervezet neve alatt létesítettnek állított, de a független bíróság által a KISZ kapcsán hivatkozott törvényileg kizárt, és az ügyészség – 1989-es törvényességi jogkörben hivatalból folytatott eljárásával ütköző – 2012-es ténymegállapítása szerint téves és joghatás kiváltására alkalmatlan jogutódlásra történt hivatkozással és az **alakszerű kérelem hiánya ellenére a Fővárosi Bíróság által törvénysértően nyilvántartásba vett és **a mai napig is létező szervezetként beállított DEMISZ** képviselője 1990-től Takács István. A társadalmi szervezetekről az OBH által vezetett nyilvántartás szerinti, a bíróságon elfekvő DEMISZ aktában lévő okiratokban megadott **székhelycímén, a szervezet képviselőjének lakáscímeként bejelentett címen** a folyó évben **sem megtalálható, elérhető DEMISZ** adószámát (*ami még 2001-ben is azonos volt az 1989.04.22-én megszűnt KISZ adószámával*) 2008-ban függesztette fel az APEH. A Fővárosi Bíróságon elfekvő okiratokkal igazolt tény, hogy a DEMISZ törvényes képviseletére jogosultként 22 éve nyilvántartott Takács István fel nem oldható ellentmondásban álló eljárást folytatott a szervezet képviselőjeként akkor, amikor a DEMISZ képviseletére jogerős bírósági végzéssel bizonyítottan nem jogosult Karl Imre, egyedül hozott 1993-ban döntést a DEMISZ nevében, az Ezermester Vállalat végelszámolásának **törvénysértő** elrendeléséről. A bíróság által észlelt és közokiratokban is rögzített többszörös álképviselő útján jogellenesen végelszámolás alá vont Ezermester Vállalat végelszámolójának „*kijelölt*” ALTUS Rt. és Gyurcsány Ferenc képviselői eljárása eredményeként Takács István DEMISZ képviselő bírósági beadványokban is érdemben artikulált képviseleti aggályai annak ellenére elmúltak, hogy törvénysértő eljárás alapját képező és írásba is foglalt jogellenes cselekmények jogi alapjai rendeződtek volna. **Aktuálpolitikai jelentőséggel is bíró lényeges tény az,****

hogy az élő szervezetként nyilvántartott – de fantom szervezetek neve alatt létrehozottnak állított – DEMISZ törvényes képviselőjét a szervezet kapcsán megadott vidéki lakcímén nem lehet elérni, miközben Takács István 2011-ben budapesti lakcím – és oda bejelentett székhely – megadása mellett alapított pártot Demokrata Párt néven. A – 2008 óta felfüggesztett adószámú DEMISZ törvényes képviselőként lakáscímén elérhetetlen – Takács István által alapított párt nevét rövid úton Demokratikus Koalíció (DK) elnevezésre módosították, a Budapest XVIII. kerületi székhelycímét a budai Felső Zöldmáli úti címre. **A párt törvényes képviselője** – Takács István helyett és utódjaként – **Gyurcsány Ferenc lett.**

16) A saját állítása szerint csak 1956.11.01-én alapított Magyar Szocialista **Munkáspárt** (MSZMP) 1989. októberre összehívott XX. Kongresszusán **az MSZMP tagok által delegált képviselők** egy részének **szavazatával került megalapításra** 1989. október 07-én új társadalmi szervezetként **a Magyar Szocialista Párt (MSZP)**. Az MSZP ekként történt megalakítása után nagy számban és szervezeten történtek megkeresések az MSZMP tagjai felé, hogy lépjenek át az MSZP-be. Az MSZMP-nek, mint az elmúlt társadalmi rendszer pártjának az 1989. évi II. tv. alapján lehetett kérni 1989.12.31. napjáig a bíróság általi nyilvántartásba vételt annak érdekében, hogy a csak 1956-ban alapított állampártot ne lehessen a törvény erejénél fogva megszűntként kezelni. Ennek megfelelően **az MSZMP 1989.11.06-án nyújtotta be a bíróságon (!)** a nyilvántartásba vételi kérelmét azzal, hogy a bejegyzést 1956.11.01-jei alapításra **visszamenőleges** hatállyal kérelmezte. A bíróság több hiánypótlási felhívás kiadása és azok maradéktalan teljesítése nyomán 1990.01.02. napján vette nyilvántartásba az 1956-ban alapított Magyar Szocialista Munkáspárt nevű társadalmi szervezetet. Az MSZMP a nevét 1993-ban a bíróság által bejegyezten Munkáspártra, majd 2005-ben a rövid név meghagyása mellett Magyar Kommunista Munkáspártra módosította, amely **utóbbi két néven (és csak ezen!)** a bárki számára nyilvános OBH által vezetett közhiteles nyilvántartásban megtalálható. Ugyanakkor a Fővárosi Bíróság 1990.01.02-i keltű végzésével bizonyítottan **Magyar Szocialista Munkáspárt néven nyilvántartásba vett társadalmi szervezetet a közhiteles nyilvántartás hamis adatokkal tünteti fel (!)**. Ugyanis az OBH-s nyilvántartás az 1956-ban alapított pártot már 1990.01.02-ától jelöli valótlanul MUNKÁSPÁRT névvel, holott az MSZMP nevében bírósághoz 1989.11.06-án benyújtott okiratokkal bizonyított tény az, hogy a közhiteles nyilvántartásban 1990 januárjától létező névként megadott elnevezés csak 1993 év közepétől hatályos, az MSZMP nevében akkor hozott döntés és azon nyugvó névváltozás átvezetési kérelem alapján. Az OBH-nál a valótlan nyilvántartási adatokról idén tett tényszerű közérdekű bejelentés nyomán semmi nem történt az eljárási határidők többszörös lejáratára ellenére, de a párt határozataival szembe menő valótlan nyilvántartási adat az érintett MSZMP-t sem zavarja annak ellenére, hogy a párt elnöki tisztségét 1990 óta változatlanul ellátó Thürmer Gyula tájékoztatása hónapokkal ezelőtt és közvetlenül történt meg, a releváns okiratok csatolása mellett.

17) Az 1989.10.07. napján hozott kongresszusi határozattal megalapított, és a bíróság általi nyilvántartásba vételét csak 1989.11.18-án kérelmezett MSZP, a Fővárosi Bíróság 1989.11.21. napján kelt végzéssel elrendelt nyilvántartásba vétel alapján vált jogi személlyé, tehát olyan időpontban, amikor az 1956-ban alapított MSZMP a jogfolytonos fennmaradásának alapját képező – és 1990.01.02-án eredményre is vezetett – nyilvántartásba vételi kérelmét már napokkal korábban benyújtotta a bírósághoz. **Az MSZP nevében eljáró – jogi végzettségű későbbi MSZP-s igazságügyi miniszter, majd pedig kanadai nagykövet – dr. Vastagh Pál a kérelmező párt nevében benyújtott kérelemben tudottan vagy tudni kelletten állította valótlannul azt, hogy az MSZP az MSZMP jogutódja.** Ugyanakkor a kérelmet aláíró jogász tudta, hogy társadalmi szervezet tekintetében sem az 1989. évi II. tv., sem pedig az 1989. évi XXXIII. tv. alapján nem volt és nincs helye jogutódlásnak. **Az MSZP nevében valótlannul tartalmú nyilvántartásba vételi kérelmet 1989-ben benyújtott dr. Vastagh Pál(nak) tudta vagy tudnia kellett, hogy**

- az MSZMP nem vált szét két, vagy több pártra,
- az MSZMP nem szűnt meg 1989-ben, és a bíróság sem oszlatta fel,
- a csak 1989.11.21-én jogi személlyé vált MSZP nem egyesült az 1956.11.01-én alapított, és a bíróság által 1990.01.02-án jogfolytonosan nyilvántartásba vett ma is létező MSZMP-vel,
- a vonatkozó törvények eleve kizárták a párt esetében a jogutódlást,
- az MSZMP-nek 1989.09.30-án 8,3 milliárdos könyv szerinti vagyona volt, benne – többek között – 785 ingatlan,
- az MSZMP által 1989. szeptember 30-án még sajátként kimutatott milliárdos pártvagyon, a csak 1989.10.07-én alapított és csak 1989.11.21-én jogi személlyé lett MSZP általi jogellenes és törvénysértő vagyonelevonás miatt már 1989.11.07-ére „0”-ára redukálódott rövid úton, az MSZP, **irat és tényellenesen állította és csatolta saját vagyommérlegeként az 1989-es bírósági nyilvántartásba vételi kérelméhez a saját szempontjából harmadik személynek minősülő másik társadalmi szervezet MSZMP vagyommérlegét, az abban feltüntetett vagyontömeget tévedésbe ejtő és tévedésben tartó csalárd módon (!) sajátjának beállítva, ráadásul a vagyommérlegen olyan keltezéssel, amikor az MSZP-nek még csak a megalapítása sem történt meg, nem, hogy a szerzőképesség alapját képező bíróság általi nyilvántartásba vételen nyugvó jogi személlyé válás,**

- az MSZP és képviselői tudottan vagy tudni kelletten idegen – ipso iure állami¹⁶⁶ – vagyonokkal is rendelkeztek és rendelkeznek sajátjukként a törvény által eleve kizárt, de a valós történésekkel bizonyítottan meg sem történt jogutódlásra hivatkozással, - stb..

18) A köztudatba rendszerváltó pártként bevonult Magyar Demokrata Fórum kormányzása alatt működött országgyűlés, a Magyar Közlönyben 1990.09.18-án kihirdetve alkotta meg az 1990. évi LXXIII. törvényt, amely többek között a **MUSZ és KISZ – DEMISZ, az MSZMP – MSZP közötti törvényileg kizárt** és eleve meg sem történt jogutódlás többszörösen törvénysértő **törvénybe foglalását eredményezi. Az irat- és tényellenes alapokon nyugvó és az akkor is hatályos törvényi rendelkezéseket sértő** 1990. évi LXXIII. törvény miatt az **egész rendszerváltásnak nevezett folyamattal elérni kívánt eredeti cél tévesztett¹⁶⁷ menthetetlenül irányt.** Az 1990-ben hatályban volt törvényeket alapjaiban sértő, és állami szervek nyilvántartási adataival is ütköző **1990. évi LXXIII. tv.** alapján az Országgyűlés által elfogadott Állami Számvevőszék jelentése, **a törvénysértően felhalmozott pártállami vagyonok jogellenes átjatszását legalizálta a pártállami vezetők és az érdekkörükbe tartozó szervek és személyek részére** rendkívül konspiratív módon. Ez egyúttal a **hazai szavazók durva arcucsapását is jelentette és jelenti¹⁶⁸.**

19) Miközben az MSZP és egyes – későbbi teljhatalmú – képviselői a Dr. Sólyom László által irányított Alkotmánybíróságnál eredménytelenül¹⁶⁹ támadták meg a(z) – *köztudatba rendszerváltó pártként bevonult MDF kormány alatt működött* – Országgyűlés által alkotott 1990. évi LXXIII. tv-t, annak az MSZMP – MSZP vonatkozásában rögzített jogutód párt hivatkozását is sérelmezve, addig az MSZP által az Állami Számvevőszékhez az idegen MSZMP vagyonról, mint a sajátjáról csalárd módon benyújtott vagyoneelszámolásban az MSZP Máté László pártpenztárnok aláírása mellett az MSZMP jogutód pártjának nyilatkozta magát, azt is irat- és tényellenesen állítva, hogy az – *1956.11.01-én alapított és az 1989.11.06-i nyilvántartásba vételi kérelem alapján 1990.01.02-án bíróság által MSZMP néven nyilvántartásba is vett* – MSZMP 1989-ben megszűnt (?!).

20) A független hatalmi ágakhoz tartozó hivatalból is intézkedésre kötelezett szervezetek egyetlen hivatalos személy képviselőjének nem tűnt fel az, **illetve nem adták jelét annak (!)**, hogy miközben a magát 1992-ben is az MSZMP – törvényileg kizárt – jogutódlának állított, de csak 1989.11.21-én jogi személlyé vált MSZP az Állami Számvevőszékhez benyújtott okiratokban azt állította – valótlanul –, hogy az

---

¹⁶⁶ lásd a 3339/1977. (VII.22.) számú minisztertanácsi határozatot a pártingatlanok tulajdonjogi helyzetének rendezéséről, miszerint az MSZMP tulajdonában álló ingatlanokra hivatalból kellett bejegyezni a Magyar Állam 1/1 arányú tulajdonjogát, az MSZMP kezelői jogának feltüntetésével.

¹⁶⁷ Antall József miniszterelnök elhíresült kijelentése volt; „**tetszetek volna forradalmat csinálni**”.

¹⁶⁸ Lásd az 1989.11.26-i un. 4 igenes népszavazás 3. kérdésére született 95,37%-os eredményének 23 éve fennálló végrehajthatatlanságát, illetve annak törvényi következmény nélküliségét a népszavazásról szóló törvénynek is a durva megsértését.

¹⁶⁹ 1154/B/1990. számú 1991.07.08-án kelt AB határozat. 11

MSZMP 1989-ben megszűnt, addig a közhiteles cégnyilvántartásba nagy számban kerültek bejegyzésre – esetenként jogfolytonosan is – olyan pártállami cégek és új társaságok is, amelyeknek részlegesen vagy teljes egészében az MSZP által 1989-ben megszűntnek állított MSZMP volt a tulajdonosa¹⁷⁰, még 2002-ben is. Szintén a közhiteles cégnyilvántartás adataival bizonyított, hogy az MSZMP társasági tagságával 1996.01.22-éig érintett és 1993 áprilisától felszámolás alatt állt 12 09 110029 cgjsz-ú POLIPRESS Kiadó Kft.-nek az a Keller László volt a felszámolója 1996-ig, aki 1994-től maga is az MSZMP 1989-es megszűnését állító MSZP-nek volt az országgyűlési képviselője. A törvényességi felügyelet körében hivatalból eljárására kötelezett hivatalos személyek (*Btk. 137. § /1/ bek.*) 18 éve nem észlelték, illetve nem adták törvényes jelét annak, hogy a megszerzett országgyűlési képviselői mandátum miatt a felszámolói tevékenységből 1994-től ipso iure kizárt Keller László miként lehetett törvényesen és joghatás kiváltására alkalmas cselekmények bonyolítójaként a POLIPRESS Kiadó Kft. felszámolója 1996-ig. Célirányos 2012-es megkeresésre ugyanis Keller László nyilatkozott akként, hogy 1994-től egyetlen felszámolásban sem járt el felszámolóként, emiatt az eltelt 16 év ellenére az érintett hivatali szervek és képviselőik részére az elemi logika szabályai szerint automatikusan felmerülő külön megválaszolandó kérdés az, hogy ki folytatta le valójában 1994-1996 között a POLIPRESS Kiadó Kft. felszámolási eljárását. Választ kell adni arra is – *a cégjegyzék most is hatályos képviseleti adataira hangsúlyos figyelemmel* –, hogy ki volt fizikailag az a személy (*álképviseelő*), aki jogosulatlanul elkészítette ezen időben a felszámolási iratokat, így ki volt az, aki azokat az APEH-hez, a bíróság felszámolási és cégbíróági részlegéhez **mint törvényes alapokon nyugvó joghatályos cselekményekként benyújtotta – jog vagy kötelezettség megváltoztatására.**

21) **A hazai közigazgatási szervek törvénysértő és a független hatalmi ágak szétválasztásának alkotmányos elvét is sértő irat- és tényellenes eljárására további és megcáfolhatatlan bizonyíték az, hogy az eljárások alapját képező hivatalból ismert alapidokumentumok alapján fennállt ismerettel szögesen ütközően fogadta el az Országgyűlés is az Állami Számvevőszék valótlan tartalmú jelentése nyomán 1993-ban azt, hogy az 1990. évi LXXIII. tv. szerinti vagyonszámolást az MSZP törvényesen teljesíthette és teljesítette a valótlannal 1989-ben megszűntnek állított MSZMP helyett. Ugyanakkor a megdönthetetlen tény az, hogy az elmúlt társadalmi rendszerhez nem az 1989.10.07. napján alapított és csak 1989.11.21-én jogi személlyé vált MSZP tartozott, hanem nyilvánvaló módon az 1956.11.01-én alapított és a mai napig jogfolytonosan – az LB-nél, az OITH-nál és az OBH-nál is hamis adatokkal – nyilvántartott MSZMP. Jogerős bírósági ítélet mondja ki tényként, hogy a DEMISZ nem volt és nem jogutódja**

---

¹⁷⁰ 13 09 131946 BRIZ Kft., 01 09 062481 NEXT 2000 Kft., 13 09 060346 POLSZOL Kft., 01 09 165833 PROGRESSIO Kft., 19 09 060055 "CIMBRIANA" Kft., 14 09 306584 "ANONYMUS" Kft., 13 09 129085 CREDIT Kft., 12 09 110029 POLIPRESS Kiadó Kft., 05 09 000102 WAX-Korrektor Kft., 01 09 267320 KOSSUTH KÖNYVKIADÓ Kft. – jogelődje a 01 01 002063 cgjsz-ú és 1948-ban alapított KOSSUTH KÖNYVKIADÓ Vállalat.

a KISZ-nek. Ezzel szögesen ütközően fogadta el az ÁSZ és az Országgyűlés a törvényileg is kizárt jogutódlást tényként. A hamis és szakmaiatlan alapokon nyugvó – Országgyűlés által utóbb törvénnyel legalizált – hamis tartalmú ÁSZ jelentés szerint a DEMISZ törvényesen teljesíthette és teljesítette is (!) a vagyonszámolási kötelezettséget a KISZ helyett. Ugyanakkor **ténykérdés az, hogy sem a fantom szervezetek neve alatt 1989-ben létrehozottnak állított és a bíróság által törvénysértően nyilvántartásba vett 1989.06.23-án jogellenes alapokon jogi személlyé vált DEMISZ, sem pedig az 1989.10.07-én megalakított, és csak az 1989.11.21-i bírósági nyilvántartásba vétellel jogi személlyé vált MSZP sem felelt meg az elmúlt rendszer társadalmi szervezeteire vonatkozó kritériumoknak.**

22) **További nagy súlyú tényállás az önálló hatalmi ágak törvényileg tilalmazott összefonódott működésére az is,** hogy miközben az Állami Számvevőszék valótlan tartalmú jelentéseiben is az áll, az állított 1989-es megszűnés alapján az MSZMP kapcsán, hogy az egy volt párt, addig a(z) *(Dunaholding Rt. /jogelődje az ÁPISZ Kereskedelmi Vállalat/gondozásában, és a/z/ – Közgazdasági Egyetem professzorai és állami szervek által alapított – Economix /kisszövetkezet, majd/ Rt-hez tartozó) Ökonómia Alapítvány* nevű szervezet által kiadott 1991-es Magyarország politikai évkönyve című kiadvány 532 oldalán az állami támogatásban részesülő pártok között még 1990-ben és 1991-ben is a támogatott szervezetek között van az MSZMP is feltüntetve. Az 1991-es politikai évkönyv 526. oldalán 37. sorszám alatt ugyanakkor az szerepel valótlanul, hogy az MSZMP alapítása csak 1989.12.17-én történt. Ugyanakkor a **valótlan alapítási** időponthoz már az MSZMP bíróság általi 1990.01.02-i valós nyilvántartásba vételi dátuma került megadásra. A pártállami vállalatok átalakításával létrehozott *(és húsz éve kiemelkedően nagyszámban felszámolásokat – törvénysértően is – folytató) Dunaholding Rt.*¹⁷¹ és *Economix Rt.*¹⁷² (9) gondozásában kiadott 1991-es politikai évkönyvben az MSZMP-ről rögzítettek fel nem oldható ellentmondásban állnak azon – *bárki számára a bíróságon elfekvő MSZMP aktában 1989.11.08-ától fellelhető okiratokból megismerhető* – tényekkel, amit az MSZMP által eredetileg és a

---

¹⁷¹ A pártállami cégnek éveken át volt felügyelőbizottsági tagja dr. Bánáti János ügyvéd, aki a Budapesti-, majd pedig a Magyar Ügyvédi Kamara elnöki tisztségét töltötte, illetve tölti be.

¹⁷² A cég 1991 óta folytatja Európa legnagyobb építőipari cégének, a 43. számú Állami Építőipari Vállalatnak a felszámolását akként, hogy a cég nevét a folyamat elején Dunabau 43. számú Építőipari Vállalatra módosították. A cég vezérigazgatója 1994-ig az a dr. Mészáros Tamás volt, aki utóbb két ciklusban volt az ÁPV Rt. elnöke az MSZP delegáltjaként, továbbá az ELTE és a Corvinus Egyetemen rektorként működött. Az Economix Rt. 1992 - 1993-ban dr. Mészáros Tamás (a későbbi MSZP-s kormányzasi időkben ÁPV Rt. elnök) vezetése alatt, továbbá Tinódi Imre (aki később a Felszámoló Országos Egyesületének volt vezetőségi tagja, majd pedig 2012-től ismét az Economix Zrt. munkatársa lett /speciális magyar „vetésforgó”/) könyvvizsgálókénti működése mellett az állami tulajdonú Papíripari Vállalat (01-01-001591) leánycégének (01-01-003449) az 1992. évi LIV. tv. alapján kötelező Kft-vé alakításához a bizonyított tudomásuk ellenére hitelesítettek törvényesnek cégbírósági bejegyzés alapján szolgáló és tudottan idegen vagyontárgyakat tartalmazó hamis tartalmú vagyonmérleget. Ugyanakkor dokumentált tény az, hogy az átalakítás alatt vizsgált cég könyvelését évek óta végző alkalmazottak – utóbb rendőrségi tanúvallomásokban is megerősítetten – többször és többféle módon jelezték az illetékesek felé azt, hogy a leányvállalat saját vagyontárgyait feltüntetett vagyontárgyak között, harmadik személy tulajdonát képező vagyontárgyak vannak, amivel nem rendelkezhetnének.

bírósági hiánypótlásokra utóbb benyújtott kérelem és mellékletei egyértelműen bizonyítanak. Ugyanis a bíróság által 1990.01.02. napján **Magyar Szocialista Munkáspárt** néven nyilvántartásba vett társadalmi szervezet **alapítására, NEM 1989.12.17. napján került sor!** Az is tény, hogy **1989. októberben tartott MSZMP XX. Kongresszusa nem döntött az 1956.11.01-én alapított MSZMP megszűnéséről**, ilyet senki nem állított és nem állít. Ráadásul az 1991-es politikai évkönyvben valótlánul csak 1989.12.17-i hamis időponttal megalapítottnak beállított, de valójában már 1956.11.01-jén alapított és máig is jogfolytonosan jogi személy MSZMP, már 1989.11.06-án benyújtotta a bírósághoz a nyilvántartásba vételi kérelmét, 1990.01.02-án eredményre is vezető módon (!). Tehát bizonyított tény az, hogy az elmúlt társadalmi rendszerben is jogi személyiséggel rendelkezett MSZMP a bíróság általi nyilvántartásba vételi kérelmét már olyan időpontban benyújtotta 1989.11.06. napján, amikor **az 1991-es politikai évkönyv hitelesnek beállított, de bizonyítottan hamis adata szerint az MSZMP-nek még csak a megalakítása sem történt meg.**

23) Az MSZMP bíróságon elfekvő aktájában 1989.11.06. napjától kezdődően mai napig is fellelhető nyilvántartásba vételi kérelem és annak mellékleteit képező iratokban¹⁷³ (10), a bíróság által **már 1989.11.26-i keltezéssel kiadott** hiánypótlási felhívásból, és **az MSZMP által arra már 1989.11.18-i keltezéssel 1989.12.14. napján¹⁷⁴ be is nyújtott** hiánypótlás, annak mellékletét képező „**Megszűnt-e az MSZMP ?**” címet viselő 4 oldalas indokolás, továbbá az 1989.12.22-én **az MSZMP XIV. Kongresszusának 1989.12.17-i jegyzőkönyvében rögzítettekkel is igazolt MSZMP jogfolytonos működését bizonyító tényadatokra** figyelemmel automatikus kérdésként merül fel, hogy milyen, MSZMP kérelmező nevet viselő 1989-es bírósági iratokból szerzett ismeretek alapján került az 1991-es politikai évkönyvbe valós adatként a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP) névvel feltüntetett társadalmi szervezet kapcsán alapítási dátumként az 1989.12.17-i időpont rögzítésre.

24) **Előző tényadatok megdönthetetlenül világítanak rá arra, hogy 1991-ben az átalakított pártállami cégek gondozásában megjelentetett politikai évkönyvben a hivatalos helyeken elfekvő és közokiratok alapját képező dokumentumokkal bizonyított, és azokból bárki által megismerhető tényeket teljességgel elferdítve a közelmúlt – mindenkit arcul csapó, és 21 éve senki által fel nem ismert, vagy a széles nyilvánosság előtt fel nem tárt – meghamisítása történt meg! Ugyanakkor a könyvkiadásban finanszírozóként közreműködött pártállami cégek fölött láthatatlan kezek a mai napig is védőernyőt tartanak.**

---

¹⁷³ Az MSZMP (rövid) programja nevet viselő 3 oldalas melléklet első mondatában a bíróság általi nyilvántartásba vételét kérelmező párt azt rögzítette, hogy „*A Magyar Szocialista Munkáspárt az MSZMP-vel való történeti, politikai és jogi folytonosság pártjának tekinti magát*”. Tehát a bíróság az MSZMP tekintetében ezen kérelemhez volt és van köve (1952. évi III. tv. 4. §).

¹⁷⁴ Tehát a pártállami cégek finanszírozásában kiadott 1991-es politikai évkönyvben hamisan állított 1991.12.17-i alapítási dátumnál korábban!

25) A fenti tényadatokra történt hivatkozásokból egyértelműen kiviláglik, hogy a pártállam vagyonait érintő jogi cselekmények kapcsán és azokkal összefüggésben, az állam nevében különböző minőségben eljáró független hatalmi ágak érintett szervei és hivatalos személynek minősülő képviselőik részéről tendenciát mutató mulasztások, illetve célirányosnak tűnő tévedések eredményeként történtek meg a törvényileg kizárt jogutódlásoknak valótlánul beállított trükkökre való jogalapítással állami cégek és társadalmi szervezetek bejegyzései, adatmódosításaik átvezetése, aminek az alapját az adott eljárási szakokban mérlegelési körbe nem tartozó kötelező eljárási cselekmények hivatali szervek általi foganatosításának jogellenes elhagyása képezte. Előző mulasztásokra még olyan esetekben is sor került, ahol a közigazgatási szerv döntése ellen külön törvény alapján van az adott eljárásban fél személyeknek fellebbezési joga. A rendkívül nagyszámú konkrét ügyeken alapuló tényszerű ismeretek alapján biztonsággal állítható, hogy **akár a tízezres számot is meghaladja a közigazgatási szervek által törvénytörően meg nem hozott fellebbezési joggal érintett határozatok száma.** Az ügyek és abban érintett felek nagy száma miatt ugyanakkor **meghaladhatja akár az egymilliót is az állami szervek által törvénytörő módon ki nem kézbesített fellebbezhető végzések száma.**

26) Megdönthetetlenül nyert bizonyítást az is, hogy Magyarországon működő bankok, a nemzetközi és hazai pénzügyi törvények és ratifikált egyezmények alapvető és sorozatos megsértésével olyan személyek számára nyitottak és működtetnek törvénytörően bankszámlákat hazánkban, amely személynevek mögött közokiratokkal bizonyítottan nem volt és nincs létező jogalany. A bankok működését felügyelő PSZÁF-nál, és a feltárt durva törvénytörések miatt intézkedésre hivatalból kötelezett más állami szerveknél nagyszámban megtett és dokumentált közérdekű bejelentések egytől egyig maradtak jogi és mindenféle következmények nélkül azzal, hogy a meg nem nyitható érintett bankszámlákon törvénytörően lebonyolított pénzügyi tranzakciók is teljes egészében maradhattak jogkövetkezmények nélkül.

27) Az APEH / NAV nagyszámban folytatott és folytat olyan törvény- és jogsértő eljárásokat, ahol az adóhivatallal kapcsolatot tartó természetes személy a KIM által kiadott közokirattal bizonyítottan nem létező, vagy soha nem is létezett jogi személy nevében járt és jár el adóhivatali eljárásokban. Az adóhivatal törvénytörő eljárásának releváns okiratokkal történt feltárása nyomán az adóhivatal folyó évben is azt közölte képtelen módon, hogy a közokiratokkal bizonyítottan soha nem létezett jogi személy neve alatti eljárás törvényes volt. A NAV súlyos törvénytöréseket megvalósító jogellenes eljárásairól a tulajdonosi jogokat gyakorló minisztériumnál és társszerveknél tényszerűen és dokumentáltan tett közérdekű bejelentések egyike sem vezetett eredményre, ami azt bizonyítja, hogy Magyarország ténylegesen és folyamatában nem tesz eleget a korrupcióellenes küzdelem kapcsán is vállalt nemzetközi kötelezettségeknek. Ugyancsak folyamatában sérül – a magyar állampolgárok többségének további sérelmét is eredményezően – a 2009. évi CLXIII. számú hazai

korruptiós törvény szerinti kötelezettségeken túl az önálló hatalmi ágak képviselőinek összehangoltságot mutató jogellenes mulasztásai miatt, a hazánkban a Magyar Közlöny 2000/95. számában kihirdetett, Strasbourgban 1990.11.08-án kelt „**A pénzmosásról, a bűncselekményekből származó dolgok felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló egyezmény**”, a Magyar Közlöny 2002/152. számában kihirdetett, Strasbourgban 1999.01.27-én kelt „**Büntetőjogi egyezmény a korrupcióról**”, továbbá a Magyar Közlöny 2004/76. számában kihirdetett, Strasbourgban 1999.11.04-én kelt „**Korrupcióról szóló polgári jogi egyezmény**” alapján fennálló kötelezettségek teljesítése.

28) **Az elmúlt 23 évben Magyarországon történt jelentős vagyon- és tulajdonosi átrendeződéssel járt fentiekben bemutatott jogon kívüli szempontokon nyugvó és a törvényi következmények nélküli folyamatoknál az ismétlődően megjelenő és a független hatalmi ágak által 23 éve (!) jogellenesen kezelt cselekményeknél az irat- és tényellenes, tudottan vagy tudni kelletten valótlan hivatkozási alap a jogutódlás!** A nyilvánvaló jogkérdést több ízben és láncolatosan is egymásra épülően kezelték és kezelik a hivatali esküvel a kógens törvényeket részrehajlás nélkül betartani vállalt és az alapján eljárni köteles hivatalos személyek törvénysértő, és egymással is szögesen ütköző módon. A 23 éve valótlanul állított – és már jogerős ítélettel is kimondott – törvénysértésekre való tilalmazott jogalapítás állami szervek és képviselőik aktív közreműködését is felvető módon tovább folyik. A magát 1992-ben is valótlanul az MSZMP jogutódjának állító MSZP-vel mindig is ellenzékben volt és 2010-ben ismét választásokat nyert FIDESZ képviselőinek többsége mellett működő Országgyűlés alkotta meg az Alaptörvényt. Ennek átmeneti rendelkezéseinek 4. pontja azt rögzíti; „**A demokratikus átmenet során jogi elismerést nyert Magyar Szocialista Párt a Magyar Szocialista Munkáspárt jogutódként ...**” (?!). Az Alaptörvény átmeneti rendelkezései közötti rendelkezés ugyanis szögesen ütközik az 1989-ben hatályos törvényi rendelkezésekkel, a nevesített és mai napig is létező szervezetek nevében bíróságokhoz benyújtott iratok tartalmával, az állami szervek által vezetett közhiteles nyilvántartásba bevezetett adatokkal is. A fel nem oldott ellentmondásokon nyugvó alaptörvényi rendelkezés sajnos az elmúlt 23 évben megvalósult hivatali törvénysértéseknek is biztosítja a további elfedését, valamint a törvénysértésekben érintett hivatalos személyek (*Btk. 137. §/1/bek.*) évülesi időn belüli jogi felelősség alóli **jogfolytonos (!)** mentesítését is lehetővé teszi. Előző tendenciát mutató jogellenes hivatali eljárás ugyanakkor több millió személy törvények előtti egyenlőséghez, az egyenlő bánásmód követelményéhez és jogbiztonsághoz is fűződő elemi jogát sérti meg ismételten. **Itt kell rögzíteni azt a tényt**, hogy az 1989.11.26-i népszavazás 3. kérdésére („*Elszámoljon-e az MSZMP a tulajdonában vagy kezelésében lévő vagyronról ?*”) az Országgyűlés 41/1989. (XII.27.) OGY határozata 3. pontja szerint megszületett 4.114.994 (95,37%) db igen szavazattal kinyilvánított népakarat ellenére, az 1956.11.01. napja óta – és 1993-tól MUNKÁSPÁRT, 2005-től Magyar Kommunista Munkáspárt

néven országos nyilvántartásban bejegyzett – jogi személy **MSZMP, a mai napig nem számolt el az 1989-ben tulajdonában vagy kezelésében lévő vagyronról.** Az 1956 óta jogfolytonosan létező állampárt ezt csak úgy tehetta meg, hogy **az Országgyűlésben helyet foglalt és foglaló pártok, és hivatalos személy (Btk. 137. §/1/ bek.) képviselőik** összehangoltságot mutató módon sértették meg a Népszavazásról és a népi kezdeményezésekről szóló 1989. évi XVII. tv. 1. § (2) bekezdésének mindenkiére kötelező érvényű rendelkezését, amely kimondja, hogy **„a döntéshozatal céljából elrendelt népszavazás eredménye az Országgyűlésre és a tanácsokra kötelező”.**

29) A közelmúltban nyert aggálytalan bizonyítást az is, hogy a magyarországi bíróságokon eddig szervezett munkavégzés keretében¹⁷⁵ foglalkoztatott hivatalos személynek minősülő bírák (*így munkáltatóik sem*) nem rendelkeznek a törvény¹⁷⁶ és annak végrehajtására vonatkozó jogszabály¹⁷⁷ szerint az évenként kötelező mentálhigiénés orvosi vizsgálatok alapján vizsgálat elvégzésére feljogosított személy által kiállított, és megfelelőséget bizonyító okiratokkal. A hiány a jogszabályok értelmében azt a mérlegelési körbe nem tartozó jogkövetkezményt vonja maga után, hogy az érintett bírót a bíróság törvényesen nem foglalkoztathatja (*a feltárt nagyszámú esetben csak nem foglalkoztathatná!*), illetve a megfelelőséget igazoló orvosi dokumentummal nem rendelkező hivatalos személy nem folytathat (*a feltárt nagyszámú esetben csak nem folytathatna!*) tevékenységet bíróként¹⁷⁸ törvényesen. A napvilágra került és számtalan ítélkező tevékenységet folytató bírót közvetlenül érintő törvényi kizártságon a bírósági és minisztériumi szervek is egyszerűen léptek túl, ami miatt több esetben továbbra is az ítélkezési tevékenységből törvény alapján kizárt személyek folytatnak ítélkező tevékenységet.

30) A 01-01-001805 cgisz-ú, egykor állami tulajdonban állt Mélyépítő Vállalat törvénysértő vagyonátjászásánál személyesen járt el a köztudomásúan erős gazdasági és politikai érdekérvényesítő képességgel rendelkező Dr. Kovács Gábor (*Bankár Holding Zrt.*) is. A szintén milliárdos vagyontömeggel rendelkező állami vállalatot 1991.10.31-én alakították át részvénytársasággá, amelyet követő 4 éves tevékenység után a bíróság megállapította az állami cég fizetéseképtelenségét és elrendelték a felszámolását. Az állami vállalat jogásza Dr. Steiner Pál – később Bp. V. kerületi polgármester, az MSZMP tekintetében nem jogutód (!) MSZP országgyűlési képviselő – volt. A Fővárosi Bíróság – Stumpfne dr. Horváth Andrea felszámolási bíró eljárásában

---

¹⁷⁵ „Szervezett munkavégzés: ... a közalkalmazotti jogviszonyban, **a bírószolgálati viszonyában, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyában, ... végzett munka, ...**”

¹⁷⁶ 1993. évi XCIII. tv. (.) 87. § 6. pont

¹⁷⁷ Munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) Népjóléti Miniszteri rendelet 6. § (1) bekezdése és **16. §-a** (Utóbbi zárja ki a munkavégzést és a foglalkoztatást)

¹⁷⁸ „**Az a munkavállaló, tanuló, hallgató, álláskereső, aki az előzetes, időszakos, soron kívüli munkaköri, szakmai, illetve munkát végző személy, aki az előzetes, soron kívüli személyi higiénés alkalmassági vizsgálaton nem vett részt, vagy alkalmatlan minősítést kapott, az adott munkakörben nem foglalkoztatható, szakmai képzésben nem részesíthető, a munkaterületen nem foglalkoztatható, tevékenységet nem folytathat.**”

– az állami vállalat felszámolójaként a Co-Nexus Rt-t jelölte ki (3.Fpk.591/1994/26.), így a cégbíróság a Co-Nexus Rt-t felszámolóként rendelte 1995.05.05-i hatállyal bevezetni az 1995.09.06-án kelt Cg.01-10041739/34. számú végzésével a Mélyépítő Rt. „fa” cégjegyzékének 13/27. rovatába. Dr. Steiner Pál egyéni ügyvéd által a 34. számú végzés meghozatala után 1995.09.15. napján került benyújtásra a Mélyépítő Rt. „fa” cégügyében az 1995.09.06-i keltezésű kérelem és annak mellékleteiként a cégekódos nyomtatvány, a **Co-Nexus Rt.** (tehát **nem az adós, a Mélyépítő Rt. „fa”**) képviselőnek módját igazoló aláírási címpéldány, és ügyvédi meghatalmazás. A Dr. Steiner Pál ügyvéd által benyújtott aláírási címpéldány tekintetében tény, hogy az eleve nem volt és nem alkalmas a felszámolás alá vont állami tulajdonú Mélyépítő Rt. „fa” törvényes képviselőnek jogszabályi előírásnak megfelelő igazolására. Emiatt a bíróságok, az APEH, az Állami Privatizációs Rt., stb., tudottan vagy tudni kelletten alkalmatlan közokiratot és törvényileg kizárt személy törvénysértő képviselői eljárását fogadták el – ebben az esetben is – **13 éven át**, az egyik szintén milliárdos állami (ingatlan) vagyon Bankár Holding Zrt-hez kerülésének alapját képező *törvényes* cselekményekként. A Mélyépítő Rt. „fa” adós nevében benyújtott fenti iratokat követően a bíróság felszámolási csoportja által hozott és hivatalosan közzé is tett felszámolót kijelölő végzéshez kötött azonos megyei bírósághoz tartozó Fővárosi Cégbíróság, az 1995.09.06-i 34. számú végzésével közokiratba foglalt adósi képviseltet, a Pp. 224. §-ának és 227. §-ának a megsértésével változtatta meg jogellenesen akként, hogy az 1995.10.03-án kelt 37. számú végzéssel a bíróság felszámolási csoportja által felszámolónak kijelölt, és az alapján a cégjegyzékbe felszámolóként be is vezetett Co-Nexus Rt-t törölni rendelték (!) 1995.05.05-i visszamenőleges hatállyal, egyúttal a Mélyépítő Rt. „fa” cégjegyzékének 13/28. rovatába 1995.05.05-i kezdő időbeli hatállyal – a jogszabály alapján kizárt – Dr. Bródy Péter magánszemély került bevezetésre felszámoló, és nem felszámoló-biztosként (!). A cégbíróság 1995.10.03-i közokiratokba rögzített intézkedése túl azon, hogy megsértette a Pp. fent hivatkozott kógens rendelkezéseit meghaladóan a Pp. 4. §-a szerinti kérelemhez kötöttség elvét¹⁷⁹, Dr. Bródy Péter magánszemély felszámolóként történt bevezetése, a 167/1993. (11.30.) Korm. r. 1. § és 2 §¹⁸⁰ kötelező érvényű rendelkezéseivel is ütköző.

---

¹⁷⁹ Ugyanis a Dr. Steiner Pál ügyvéd által benyújtott cégekódos nyomtatványban és a hozzá tartozó kérelemben nem szerepel a már bevezetett Co-Nexus Rt. felszámoló törlésére irányuló kérelem. Ráadásul a kérelemben Dr. Bródy Péter is a Mélyépítő Rt. „fa” felszámoló-biztosként (tehát nem a felszámolójaként) került feltüntetésre, igaz, az eljárás ügyvéd által kötelezően csatolandó – de nem csatolt – Mélyépítő Rt. „fa” nevében történő eljárási jogot és képviselői módot igazoló közjegyző által kiállított aláírási címpéldány nélkül.

¹⁸⁰ „1. § **Felszámoló az a gazdasági társaság lehet, amely a felszámoló névjegyzékében szerepel.**

2. § (1) **A felszámoló névjegyzékébe - nyilvános pályázat alapján - felvehető az a gazdasági társaság, amely ...”.**

Jól látható, hogy Dr. Bródy Péter a Korm. r. értelmében kizárta a felszámoló köréből, mivel a természetes személy nyilvánvaló módon egyetlen pillanatra sem nem felelt meg a gazdasági társaság törvényi kritériumának.

Ugyanis Dr. Ligethy Lea **független cégbíró** eljárásában¹⁸¹ a felszámolói tevékenységből eleve kizárt természetes személy került jogellenesen bevezetésre a törvény értelmében közhiteles cégnyilvántartásba, a Mélyépítő Rt. „fa” „*törvényes képviselőjeként*”. A felszámolási tevékenység folytatásából törvényileg kizárt magánszemély felszámoló minden cselekményében a törvény erejénél fogva hatálytalan eljárása, sem a bíróság felszámolási csoportjának, sem a cégbíróságának, sem az APEH-nek, sem az ügyészségnek, sem az Állami Privatizációs Rt-nek, stb. és érintett képviselőinek 13 éven át nem tűnt fel. További súlyos körülmény, hogy a fenti szerveknél a közhitelességnek is a nyilvánvaló sérelme miatt 2012-ben az 1993. évi XXXI. törvényre, a 2004. évi XXIX. törvényre és a 2009. évi CLXIII. törvényre is hivatkozással érdemben megtörtént tényfeltárás, közérdekű bejelentés ellenére, a mai napig nem adták a hivatalból intézkedésre kötelezett hivatalos személyek törvényes jelét annak, hogy a 13 éven át láncolatossá váló törvénysértésekre alapított ipso iure hatálytalan eljárási cselekményekkel megvalósított és hivatalból is üldözendő törvénysértések miatt elengedhetetlen hivatali lépéseket megtették volna, a felszámolás alá került milliárdos vagyontömegű állami vállalat jogellenes vagyonvesztésére is tekintettel. Az ÁPV Rt. útján a Mélyépítő Rt. „fa”-ban az állam nevében továbbra is „gyakorolt” tulajdonosi jogok mellett, 78,46%-os új részvényesként jelent meg 2003.05.07-étől a **SASAD Szövetkezeti Rt.**, akinek az ügyben közvetlenül is eljárta **vezérigazgatója Dr. Kovács Gábor volt**. A Sasad Rt. nevében az ügylettel összefüggésben eljárta még Pócs János, és Kovács Gábor meghatalmazása alapján Deákné dr. Varga Ildikó is. Miközben a természetes személy Dr. Bródy Péter 13 éven át végzett törvényileg kizárt felszámolási cselekményei a bíróság külön intézkedése nélkül hatálytalanok, a bíróság, az APEH, az ÁPV Rt., stb. jogellenes hozzájárulásával Stumpfne dr. Horváth Andrea felszámolási bíró eljárásában, felszámolási egyezsége hivatkozással került 2008.06.27-én megszüntetésre az eljárás indulásakor még állami tulajdonú Mélyépítő Rt. elleni felszámolási eljárás. A bíróság által helyben hagyott egyezség – Dr. Bródy Péter hatálytalan eljárási cselekményein túl – is több sebből vérzik, mivel az egyezség törvényes és joghatás kiváltására alkalmas létrejötté egyéb tények miatt is kizárt eleve. A 13 évi hatálytalan cselekményekre történt törvénysértő jogalapítással a felszámolásból egyezséggel (?) kihozott Mélyépítő Rt. 2009.01.15-ével beolvadt a – *Bankár Holding Zrt-vel azonos székhelyen és azonos irodában működő Pócs János által képviselt 01-09-891319 cgjsz-ú – P-Agárd Kft-be.* Pócs János és Deákné dr. Varga Ildikó a Bankár Holding Zrt. vezető tisztségviselői.

31) A Mélyépítő Rt. „fa” egyik nyilvántartott hitelezője az 1999 óta hamis cégjegyzéki adatokkal nyilvántartott (!) 13 éve felszámolás alatt álló 13-09-073049 cgjsz-ú Csepel Autógyár Kft. Annak ellenére, hogy az egykor az Ikarus buszok alvázat

---

¹⁸¹ „Én ... esküszöm, hogy hazámhoz a Magyar Köztársasághoz hű leszek; az Alkotmányt és a jogszabályokat megtartom; az állami és a szolgálati titkot megőrzöm, a hatáskörömbé tartozó ügyekben részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően járok el (az esküt tevő meggyőződésének megfelelően. Isten engem úgy segítjen).”

és a sebességváltókat is gyártó állami tulajdonú Csepel Autógyár milliárdos (ingatlan)vagyonának törvénysértésektől hemzseggő trükkös átkonvertálásával létrejött Csepel Autógyár Kft. felszámolásának 1999-es elrendeléséről szóló bírósági végzések a hivatalos közlönyben megjelentek, az ügyben cég- és felszámoló bíróságként is eljáró Pest Megyei (Cég)Bíróságnak (= *Budapest Környéki Törvényszéknek*) nem volt az eltelt 13 év elegendő arra, hogy az 1999-ben jogerősen elrendelt felszámolás tényét a cégjegyzékbe is bevezesse, ami pedig hivatalból kötelező. Emiatt, a jogi értelemben 1999 óta felszámolás alatt álló Csepel Autógyár Kft.-ről a törvény alapján közhiteles cégnyilvántartásból még 2012-ben sem tudhatta meg a kellő jogi felvérzettséggel nem rendelkező egyszerű állampolgár azt, hogy a cég ellen felszámolás van folyamatban (*jogbiztonság magyar módra*). A Dr. Bródy Péter természetes személy neve alatt felszámolóként 13 éven át törvénysértően képviselt Mélyépítő Rt. „fa” hivatkozott hitelezője, a Csepel Autógyár Kft. részére is ugyan olyan törvénysértéssel vezette be a bíróság a cégjegyzékbe a jogszabály alapján eleve kizárt természetes személyt 1999-ben felszámolóként, mint a Mélyépítő Rt. „fa” esetében 1995-ben. A 13 év óta az „fa” nélküli hamis

cégnévvel regisztrált Csepel Autógyár Kft. esetében 1999-től kezdődően, így még 2012-ben is Csorba Istvánné van egyedül bejegyezve képviselőre jogosult személyként. **Minden képzeltet felülmúló bizonyíték a hazai jogszolgáltatás elképesztő anomáliáira az, hogy a 13 éve folyó felszámolásban egyedüli képviselőnek jogellenesen máig is nyilvántartott Csorbáné neve alatt annak ellenére láttak el még 2012-ben is peres eljárásban felperesi képviseltet a Fővárosi Ítéltábla előtt, hogy Csorbáné évekkal ezelőtt elhunyt!** Rendkívüli módon nehezíti a valós alapú tájékozódást az, hogy a KIM neve alatt a cégjegyzék.hu weboldal útján bárki számára szabadon hozzáférhető cégnyilvántartási adatok között, az 1999-től törvénysértő cégnévvel, és a többszörösen jogellenes képviseléttel nyilvántartott Csepel Autógyár Kft.-ről jelenleg is csak a 2011. januári adatok érhetők el, ugyanis a rendszer adatait a – szerződés szerint ekörben szolgáltatást nyújtó – Microsec Zrt. és jogelődje „*ismeretlen okból*” nem frissíti. A feltárt eset messze nem egyedi, abban nyilvánvaló tendencia mutatható ki. A hamis cégnévvel nyilvántartott felszámolás alatti Csepel Autógyár Kft. egyedüli képviselőjeként most is nyilvántartott – de már elhunyt – Csorba Istvánné által az autógyár nevében jogszabályokba ütközően tett nyilatkozatok a törvény erejénél fogva eleve hatálytalanok. Ebből azonban okszerűen következik az, hogy a jogszabály alapján a felszámolói körből kizárt Csorbáné által a Mélyépítő Rt. „fa” 2008-as egyezségi tárgyalása keretében tett, az egyezés megkötéséhez – **minden hitelezőtől** – szükséges hozzájáruló nyilatkozat is hatálytalan ipso iure. Ez a tény pedig – Dr. Bródy Péter hatálytalan felszámolási cselekményei figyelmen kívül hagyása esetén túl is – kizárta és kizárja a Mélyépítő Rt. „fa” felszámolási eljárásának egyezséggel történő lezárásához minden hitelezőtől elengedhetetlen törvényes és joghatás kiváltására alkalmas nyilatkozat meglétét. A Csepel Autógyár Kft. nevében 2008-ban a Mélyépítő

Rt. „fá” felszámolási ügyében tett hatálytalan nyilatkozat azt bizonyítja, hogy törvénytelen lett a kizárt személy által *képviselt* Mélyépítő Rt. „fá” elleni felszámolási eljárás lezárva. A felszámolásból a cég megszűnése nélkül jogellenesen kihozott – és a Bankár Holding Zrt-vel azonos irodában működő – P-Agárd Kft-be történt 2009-es beolvadás hivatalból vizsgálendő, és egy valós alapú törvényes és tisztességes eljárás folytatása esetén komoly jogkövetkezményeket kell maga után vonjon. Nyilvánvalóan a *véletlenek szerencsétlen egybeesése* az is, hogy a 13 éve hamis cégnévvel és jogszabályilag kizárt *törvényes* képviselővel nyilvántartott felszámolás alatt álló Csepel Autógyár Kft. 1995-ös életre hívásával irányítottan tovább folyó állami tulajdonú Csepel Autógyár vagyonkimentésével összefüggő cégiratokat érintően fordult elő az, a bíróság által 2012-ben kiadott igazolással bizonyítottan, hogy a Budapest Környéki Törvényszéken eltűntek az állami vállalat cégiratai 1989-től kezdődően. A bíróság által vezetői okiratban elismert egyéb eseménynek számító irateltűnésről 2012. áprilisban kiadott igazolás kelte óta eltelt hét hónap nem volt elég ahhoz, hogy az irateltűnést feltárt hitelező részére bármilyen értesítést küldjenek a bíróság vezetője által elrendelt iratrekonstrukció kimeneteléről.

32) A törvénytelen felszámolással érintett és a P-Agárd Kft-be beolvadt Mélyépítő Rt. „fá” székhelye azonos a Bankár Holding Zrt. 1054 Budapest, Szabadság tér 7. szám alatti székhelyével. A székhelynek helyet adó Bankcenter néven közismert épületegyüttes építkezésével is összefüggő ügyletek kapcsán folytatott átfogó ellenőrzést az APEH. A revízió megállapításai alapján 2000.05.03. napján ismeretlen tettes ellen került feljelentés megtételére sor, a Btk. 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a 4/a bekezdése szerint minősülő adó- és társadalombiztosítási csalás, valamint a Btk. 298/D § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő tiltott pénzügyi tevékenység büntett gyanúja miatt. A Csányi Sándor sérelmére történt zsarolás büntette miatt a PKKB (*Dr. Vasvári Csaba tanácsa*) előtt folyt büntetőeljárásban az derült ki, hogy a bankcenter ügyében az APEH szerveinél keletkezett és a megvalósult törvényteleneseknek, azok mibenlétének tételezése feltárását rögzítő okiratok eltűntek, így a törvénytelen-sorozatban érintettek rövid úton jogellenesen mentesültek a törvényi következmények alól.

33) A cégjegyzékből történt törléssel megszűnt, de fantom cégekként felszámolási eljárásokban rosszhiszemű álképviselők útján létező társaságokként megjelenített „személyek” neve alatt törvénytelen bonyolított felszámolások kapcsán folyó évben került feltárássra, hogy bírósági és ügyészi szervek tendenciát mutató láncolatos törvénytelenesei mellett folyt és már lezárt felszámolásokban – esetenként – kirívóan nagy értékű (*ingatlan*) vagyonok maradtak, majd kerültek utóbb elő. A hatályos cégjegyzék adatai alapján a több ezer vagyonrendezési eljárásból megkezdett leválogatásból egyértelműen kimutatott az, hogy a fantom felszámoló szervek neve alatt vitt és totális végrehajtásnak minősülő felszámolási eljárásokban eljáró álképviselők, „*ismeretlen okból*” sorozatosan nem szereztek tudomást arról, hogy a felszámolás alá

vont és már befejezett felszámolásként beállított, ezért a cégjegyzékből való törlés folytán meg is szűnt adós cégek a közhiteles ingatlan-nyilvántartásba bejegyezten – egyes esetekben – több száz ingatlannal rendelkeztek. Az egyes esetekben rövid úton, de esetenként pedig tíz éven túl előkerült ingatlanvagyonok jogi sorsának rendezésére a felszámolásokat törvénysértően folytató bírósági csoportok rendelnek el un. vagyonrendezési eljárásokat. Ennek a lényege az, hogy a felszámolási eljárás keretében az adóssal szembeni totális végrehajtást bonyolító érintett felszámolók által a közhiteles ingatlan-nyilvántartási bejegyzések ellenére fel nem lett ingatlanokat érintően került a felszámolási eljárás menetéhez hasonlóan eljárás lefolytatásra akként, hogy a felszámolás útján törölt cég volt hitelezőit a közlönyben közzétett hirdetmény útján hívják fel arra, hogy a csak utóbb (!) fellelt (ingatlan)vagyon(ok) kapcsán jelentsék be a hitelezői követeléseiket. Nyilvánvaló, hogy a több éve lezárt felszámolásokban megdöbbentő módon fel nem lett vagyonok „megkerülésről” a legkisebb mértékben értesülnek a trükkös felszámolásokkal elvarrt ügyekben kifosztottak. Emiatt a kormányzati kommunikáció szerint tűzzel-vassal üldözött zsebszerződések eseteiben megvalósult törvénysértésekhez alkalmazott jogi trükköknél sokkal konspiratívabb alapokon folyó több ezer db és ki tudja valójában mekkora területű ingatlanok jogellenes átjatszása történt / történik. Külön kell kiemelni ebben a körben a felszámolás alá került MGTSZ-ek és Kiszövetkezetek tulajdonában volt földterületek ügyeit, mivel ezen szervezetek törvénysértően lebonyolított felszámolási eljárásainak kiosztása a bíróságok által jogon kívül kezelt felszámolói körön belül is, csak a szűken vett bizalmi körhöz sorolt felszámoló szervezetek volt „elérhető”.

34) Korábbi felszámolási eljárásokban fedezeti vagyonokat képező eltitkolt ingatlanokra nagyszámban folyó vagyonrendezési eljárásokkal összefüggésben feltárt törvénysértések egyáltalán nem voltak előzmény nélküliek. A Minisztertanács elnökhelyettese Acél György által jegyzett 3339/1977. számú 1977.09.01-én hatályba lépett 1977.07.22-i keltű minisztertanácsi határozat intézkedett a pártszervezetek tulajdonában lévő ingatlanok helyzetének rendezéséről. A határozat 1-es pontja rögzíti; **„a Magyar Állam tulajdonaként kell nyilvántartani – az MSZMP Központi Bizottsága kezelői jogának bejegyzésével – azokat az ingatlanokat, amelyek a határozat megjelenésének időpontjában az MSZMP tulajdonában vannak, vagy ezután kerülnek az MSZMP tulajdonába.”** A határozat 2-es pontja azt rögzíti, hogy **a Magyar Állam tulajdonjogát és az MSZMP Központi Bizottsága kezelői jogát a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba (telekkönyvbe) hivatalból jegyzi be.** A természetben Budapest. V. kerület Akadémia 15. szám alatti 24684 hrsz-ú 1276 m² alapterületű ingatlan 1/1-es tulajdonosa vétel jogcím megjelölés mellett az MSZMP KB (Bp., V. Ker. Széchenyi rkp. 19.) volt 1948.01.30-ától 1993-ig, amikor az MSZMP tulajdonjoga került bejegyzésre a törvényileg kizárt és valótlan jogutódlás jogcím megjelölés alapján. A 24684 hrsz-ú ingatlan 1996.08.05-i tulajdoni lapja közokiratilag bizonyítja, hogy a tárgyi ingatlanra vonatkozóan az 1977.09.01-én hatályba lépett

3339/1977. számú minisztertanácsi határozat nem lett végrehajtva, ezért az állam tulajdonjoga törvénysértő módon nem került bejegyzésre. Az előzőek szerint a **Magyar Állam tulajdonát képező** 24684 hrsz-ú Bp. V. kerület Akadémia u. 15. szám alatt – a **T. Fővárosi Főügyészség székházával szemben – fekvő** ingatlanról az MSZP nevében a párt Elnökig bezárólag jogosulatlan személyek rendelkeztek láncolatosan egymásra épülő jogszabályokba ütköző módon (*Ptk. 200. § /2/ bek., 234. § /1/ bek., 239/A §*). További tény, hogy az 1989.11.26-i népszavazás 95,37%-os igen eredményével ütközően a mai napig el nem számolt MSZMP vagyonból hamis hivatkozással az MSZP részére átjásztott, és valótlan jogcímen az MSZP 1/1-es tulajdonába bejegyzett Akadémia u. 15. szám alatti **Magyar Állam tulajdonát képező (!)** ingatlan nem szerepel az MSZP által az ÁSZ-hoz az 1990. évi LXXIII. tv. alapján benyújtott 1990-es és 1992-es vagyonszámolásokban. A Parlamenttől két sarokra a Fővárosi Főügyészséggel szemben, az APEH központi épületével átellenesen fekvő ellopott állami ingatlan MSZP tulajdonaként való tudottan vagy tudni kelletten törvénysértő ingatlan-nyilvántartási bejegyzése érdekében, és a Földhivatal *akadékoskodása* miatt, **az MSZP és – az MSZMP szintén el nem számolt tulajdonát képező cége – a Kossuth Könyvkiadó Vállalat aggálytalanul** vehette és **vette igénybe törvénysértés végrehajtásához a független Fővárosi Bíróságot**. Ugyanis az állami ingatlanvagyon jogellenes megszerzéséért a Fővárosi Bíróság előtti 8.P.26.771/1992. számú perben csalárd módon egymással pereskedett felperesi párt- (*MSZMP*) cég, és az alperesi párt (*MSZP*) hamis állításoktól hemzsegő keresete és szintén valótlan peres nyilatkozatai alapján **a bíróság, fizetett szolgáltatás szintjén teljekörűen kiszolgált a peres felek igényét (!)** akként, hogy az adott eljárásra vonatkozó összes jogszabályi rendelkezésen, mérlegelési körbe nem tartozó eljárási kötelezettségén a bíróság egyszerűen átlépett. Nyilvánvalóan csak a *véletlenek szerencsétlen egybeesése* az, hogy az 1992-ben az MSZMP-s pártcég Kossuth Könyvkiadó Vállalat felperes által az MSZP ellen az Akadémia utca 15. szám alatti ingatlan tulajdonjogának megállapítása iránt indított pert az a – korábban a Fővárosi Törvényszék épületében volt ügyész – Csikyné dr. Szobácsi Júlia bírő tárgyalta az eljárására vonatkozó összes törvényt megsértve, aki az 1989-ben törvénysértően átjásztott 54 hektáros legértékesebb budapesti (csillebérci úttörőtábor) ingatlan elajándékozására kötött szerződés megtámadására a Magyar Állam felperes nevében 2000-ben indított pert tárgyalta 2012. márciusáig, ráadásul a 8.P.26.771/1992. számú perben megvalósított elképesztő törvénysértésekkel részben egyezően, illetve esetenként még azt is messze meghaladva. A Fővárosi Bíróság által jogerős végzéssel 1993.03.26-án törvénysértően jóváhagyott Kossuth Könyvkiadó Vállalat felperes és MSZP alperes által a perben megkötött egyezség értelmében az – egyébként eleve a Magyar Állam tulajdonát képező ellopott Akadémia u. 15. szám alatti ingatlanról – a független bíróság azt mondta ki, hogy a 24684 hrsz-ú ingatlan „1980. január 1. óta a felperes” Kossuth Könyvkiadó Vállalat tulajdona, a csak 1989.10.07-én alapított MSZP alperessel 1980-ban kötött (!?) szerződés alapján, adásvétel jogcímen. A Kossuth

Könyvkiadó Vállalat perben ellátott képviselője eleve törvénytörő volt. Ugyanis az el nem számolt MSZMP vagyonba tartozó Kossuth Könyvkiadó Vállalat tulajdonosi jogait 1991-ben Horn Gyula elnök gyakorolta jogosulatlanul az MSZP nevében. A tulajdonosi álképviselő körében Horn Gyula új igazgató nevezett ki a Kossuth Könyvkiadó Vállalat élére, aki a törvénytörő és joghatás kiváltására alkalmatlan MSZP neve alatt jogellenesen kiállított alkalmatlan okiratok alapján kerülhetett a független bíróság törvényeket sértő eljárása miatt a cégjegyzékbe. Az MSZP nevében jogellenesen tulajdonosi jogokat gyakorolt Horn Gyula által a Kossuth Könyvkiadó Vállalat éléről törvénytörő módon leváltott törvényes képviselő helyett új igazgató került kijelölésre. Az előző tényekkel igazolt, hogy a bíróság törvénytörésekkel jegyzett be a Horn Gyula által kinevezett új igazgatót, akinek a törvénytörő meghatalmazásával felperesként lépett fel az állami vállalat bíróság előtt az MSZP alperes ellen, az Akadémia u. 15. szám alatti állami ingatlan trükkös módon való jogellenes megszerzése érdekében. A független Fővárosi Bíróság 1993-as jogerős végzését az MSZP nevében a perben eljáró ügyvéd, rövid úton benyújtotta a Földhivatalhoz. **A Földhivatal** azonban, a jogerős bírósági végzéssel ütközően, **a be nem jegyezhető MSZP tulajdonjogát vezette be** az MSZMP tulajdonjogának a törlése mellett, majd a törvénytörően tulajdonossá tett MSZP helyett 1994-ben a Kossuth Könyvkiadó került vétel jogcímén bejegyzésre tulajdonosként. Az is csak a *véletlenek szerencsétlen egybeesése lehetett*, hogy **az MSZMP-s pártcég, az MSZP, a független bíróság, valamint az állításokkal ellentétben 1989-ben meg nem szűnt MSZMP-s Thürmmer Gyula nagyon beszédes hallgatása mellett rendkívül konspiratív módon folyt összejátszás eredménye az lett, hogy az MSZMP törvénytörően el nem számolt tulajdonába tartozó Kossuth Könyvkiadó Vállalat, és a törvényesen meg nem hozható 1993-as bírósági végzés szerint már 1980-tól a könyvkiadó tulajdonát képező Akadémia u. 15. számú állami ingatlanra, az MSZP be nem jegyezhető tulajdonjoga került végül 1993-ban törvénytörő módon bejegyzésre.** A független bíróság jogerős végzésével szöges ütközésben az MSZP tulajdonként bejegyzett ingatlant az MSZP a CREDITANSTALT Rt-nek adta el rövid úton, akinek az ingatlan érintő törvénytörő ügyletek idején az egyik vezető beosztású alkalmazottja Akar László utóbb, az MSZP-s kormány pénzügyi tárcájánál töltött be államtitkári tisztséget.

35) **Az újkori hivatali jogsértések körében nagyszámban jelenik meg** – a 23 éve törvénytörő gumicsont szerűen használt **jogutód, nem jogutód képlet** pontos analógiájára – az, hogy az Országgyűlés által alkotott Bíróságok Szervezetéről és Igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény alapján a korábbi elnevezésük szerint megyei bíróságok helyett a megyei szintű bíráskodás a továbbiakban törvényszék, a Legfelsőbb Bíróság neve alatti bíráskodás pedig Kúria elnevezés alatt folyik. Az önálló költségvetési szerveknek minősülő bíróságokat – a korábban az OITH, majd utóbb – az Országos Bírósági Hivatal által benyújtott okiratok alapján a Magyar Államkincstár (MÁK) tartotta és tartja nyilván. **A hazai bírósági szervek** azonos bíróságon belül is

szögesen ütközően kezelik a törvény elnevezéséből is következő bírósági szerveket érintő csak névmódosítást. A láncolatosan egymásra épülő törvénysértő hivatali működés akként folyik, hogy a megyei, vagy a Legfelsőbb Bíróság kapcsán képtelen módon a bíróságok egyes tanácsai azt foglalják **fellebbezhető közokiratokba** sorozatosan a folyamatban lévő perek beláthatatlan időtartamú és eleve teljességgel indokolatlan és törvénysértő elhúzódsát is eredményezve, a vonatkozó törvénnyel, a MÁK és az OBH-s okiratokkal bizonyított bírósági szerveknek csak az elnevezés módosításából következő nyilvánvaló tény ellenére, hogy az új elnevezéssel működő bíróságok kapcsán – a csak jogalanyváltozás esetén lehetséges – jogutódlás történt. A bíróságok elnevezésének módosításáról szóló 2011. évi CLXI. törvény XV. 189. § (2) bekezdésében ugyanis félreérthető módon és tévesen kerül használatra a jogutódlás kifejezés. Ugyanakkor azonos törvény 205. § (2) bekezdése is egyértelművé teszi a tételes felsorolás alapján a bíróságok elnevezéséről szóló törvény módosítása címszó alatt a Legfelsőbb Bíróság és a megyei bíróságok új elnevezéseit, a módosult nevű bírósági szervek jogalanyisága megszűnésének az említése, vagy arról történő rendelkezés nélkül. Az OBH és a Kúria felé folyó évben már közel tíz beadványban érdemben jelezett törvénysértések a perek jelentős elhúzódsát is eredményezik, de a feltárt egymással szögesen is ütköző jogellenes bírósági eljárási gyakorlat ellenére nem történik semmi. Ugyanakkor a korábban hatályos Alkotmány és az Alaptörvény is egységesen rendelkezik arról, hogy **az eljárások jogegységét a Legfelsőbb Bíróság / Kúria által hozott jogegységi határozatokkal biztosítják, amely határozatok a bíróságokra kötelező érvényűek.** Az OBH és a Kúria előtt feltárt és kezeletlen, emiatt napról napra kaotikusabbá váló képtelen helyzet kapcsán való hatékony intézkedés hónapok óta tartó elmulasztása arra világít rá, hogy **a rendszerváltásként hivatkozott és arra alapított 23 éves példa nélküli magyarországi törvénysértés-sorozat első számú irat- és tényellenes hivatkozási alapját a valótlanul állított „jogutódlás” képezte és képezi.** A számtalan esetben állami vagyonoknak is a törvénysértő és célirányos átjátszásához a tudottan vagy tudni kelletten hamisan állított jogutódlásra alapítottak – sok esetben már feltárt törvénysértésekkel – jogot. A hivatalbóli eljárási kötelezettség ellenére jogon kívül kezelt törvénysértések hivatalos szervek általi kifogásolt módú kezelése, egyre nyilvánvalóbban idézi **az 50-es évek koncepció eljárásait.**

36) A fentiekben – a tejjesség igénye nélkül – pontokba szedett, az önálló hatalmi ágak törvényileg tilalmazott összefonódását és az érintett képviselők **törvényi következmények nélküli** láncolatosan kapcsolódó törvénysértései **teszik elengedhetlenné és halaszthatatlanná az elmúlt 23 év valós alapokon nyugvó feldolgozását, a súlyos tények társadalom elé tárását és az azzal történő szembesítését.**

Csak a tisztességes tényfeltárás és a következmények levonása eredményezheti a széles társadalmi támogatást igénylő és egyre nagyobb körben hangoztatott hosszú távon fenn is tartható új társadalmi konszenzus megteremthetőségét!

Budapest, 2012. november 18.

Minda Zoltán

Függelék II.

A tárgyalásról írt esszé

szerző: KSM sk. (sic)

A Fővárosi Törvényszéken 2013.01.24-én 13 órától 17 óráig tartó bírósági tárgyaláson Minda Zoltán felperes bebizonyította, hogy igaza van, sőt, azt is, hogy a vele szemben álló két alperes közül az egyik, az MSZP NEM IS LÉTEZIK.

Minda Zoltán ebben a perben az édesanyját képviselte, aki MSZMP-tag volt évtizedeken át, és keresete arra irányult, hogy a bíróság állapítsa meg: az alperes MSZMP megsértette az ő személyiségi jogait, az emberi méltósághoz és a jogbiztonsághoz fűződő jogait, amikor a pártvagyon őt illető részét is a megkérdezése nélkül és akarata ellenére ELTŰNTETTE, és a párt törvénytelen intézkedései az ő személyére, mint volt párttagra is rossz fényt vetnek.

Az MSZMP vagyona az ú.n. rendszerváltás idején kb. 9 milliárd Ft-ból és sok száz ingatlanból állt. Az évtizedek óta működő társadalmi szervezetek (pl. az MSZMP) vagyoneelszámoltatására törvényt hoztak. Az MSZMP NULLA vagyont kimutató jelentést készített. A még be sem jegyzett új párt, az MSZP adott be kimutatást erről a vagyorról, holott rá nem is vonatkozott az MSZMP-re, mint régóta működő szervezetre kötelező törvény.

Ráadásul az MSZP SOHASEM ALAKULT MEG szabályosan, az összes társadalmi szervezetre kötelező törvények szerint. Az igaz, hogy az MSZMP kongresszusán bejelentették, hogy a jövőben MSZP LESZ a jogutódjuk, de pl. még az alapítók (minimum tíz fő) neve sem állapítható meg az MSZP által a cégbíróságon jóval később bejegyeztetésre benyújtott iratokból.

Tehát a párt vagyont, ami a párttagok tagdíjbefizetéseiből és az állami pártvagyonnak tekintett részéből állt, az MSZMP egy nem létező pártnak „játsszotta át”, amely később sem, sohasem lett szabályosan bejegyezve. (Ezt a műveletet közönségesen sikkasztásnak nevezik...)

Mindezekért felelőssé tehető az MSZMP, amely nem tett semmit a vagyona „átjátsszása” ellen, az MSZP, amely a sajátjaként bánt (élt vissza) mások vagyonával, és az állami szervek, a törvényhozó és az ítélkező fórumok, amelyek ELFOGADTÁK a törvénytől bejegyzést és jelentéseket. Ez az ügyet tárgyaló bíróság is hozott korábban olyan döntést, amely helyben hagyta a törvényellenes helyzetet.

Hárman jelentkeztek beavatkozóknak a felperesi kereset mellett. Az alperesek ügyvédjei sem elleneztek elfogadásukat, bár mindketten azt az álláspontot képviselték, hogy az MSZP az MSZMP „jogutódja”.

A bíróság végül elegendőnek találta a bizonyítást, és le akarta zárni a tárgyalást.

Minda Zoltán csalódását fejezte ki, hogy a bíróság maga akar ítélni, holott az addig elhangzottakból kiderül: azt elfogulatlanul nem tehetné, ezért más ítélkező fórum elé kell vinni az ügyet, ráadásul, az is bebizonyosodott, hogy a két alperes közül az egyik jogszerűen nem is létezik: csak az MSZMP a valóságos alperes, az MSZP jogilag NINCS!

A tegnapi tárgyalás ezért „eredménytelenül” végződött, de a hallgatóságot lenyűgözte Minda Zoltán felkészültsége, ahogyan fejből sorolta a paragrafusokat, a dátumokat, és pillanatok alatt megtalálta és idézte a maga elé készített okiratok megfelelő szakaszait. A hallgatóság egymás között suttogta: „Most történt meg az igazi rendszerváltás!” Engem boldoggá tett a történelmi pillanat átélése, és az, hogy tanúja lehettem Minda Zoltán mindvégig korrekt és udvarias hangú jogi zsonglőrködésének, amelyet úgy vitt véghez négy órán keresztül, hogy a három jelen volt jogász (a bíró, az MSZMP és az MSZP jogi képviselője) szinte megsemmisült a szakmájában. A bíró ellenérzéseit, türelmetlenkedését többször észlelhettük, de fegyelmezhetette őt a hallgatóság és három felvevőkészüléke. A fiatal bírónő később egyszer ügyvéd úrnak is szólította Minda Zoltánt, amivel egyértelműen elismerését fejezte ki a nem-jogász felperes iránt.

Most már csak egy FÜGGETLEN bíróság kell, amely kimondja (merje kimondani!): az MSZP NEM LÉTEZIK, - és kezdjük előlről a „rendszerváltást”! – Itt a legfőbb ideje helyreállítani a Szent Korona Alkotmányának jogfolytonosságát!

Vajon létezik-e ma ILYEN FÜGGETLEN bíróság Magyarországon?!